

סֵפֶר אֲשֶׁר בַּנַּחַל חֵלֶק צַג

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנַּחַל הַנוֹבֵעַ מִקּוֹר
חֻקְמָה יִסְדָּתָם, עֲנִינִים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יִקְרוֹת,
הַתְּחִזְקוֹת וְהַתְּעוֹרְרוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל דַּרְגָּה
וְדַרְגָּה מִפֶּל מְקוֹם שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה.

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל־פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוֹן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עַלְאָה, אֲדוֹנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ
וְעַל־פִּי דְבָרֵי תִלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ הַגָּאוֹן
הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלְא, אֲשֶׁר פֶּל רַז לֹא אָנִים לִיה
רַבֵּי נֵתָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסְוִקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, פְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי חֻקְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
מֵאֲמָרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדַפּוּס עַל־יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הקדוש הזה
וכל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים

בארץ ישראל
יבנאל עיר ברסלב
גליל

בארצות הברית
מתיבתא היכל הקודש – חסידי ברסלב

Mesifta Heichal Hakodesh
1129-42nd street
Brooklyn N.Y. 11219

מוסדות "היכל הקודש" חסידי ברסלב בארץ ובחו"ל
שע"י עמותת "ישמח צדיק – קהילת ברסלב בגליל"
בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א – הצדיק מיבנאל
רח' רבי נחמן מברסלב 1, ת.ד. 421 יבנאל, 15225
טלפון רב קווי: 04-6708356 – פקס: 04-6708359

פֶּתַח דְּבַר

הִנֵּה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחָל", נִדְפְּסוּ כְּכֹר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחֲיִים וּמְחַזְקִים עֲצָמָם עִם סִפְרִים אֱלוֹ, וְכָל חֵינְתָם וְהִתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וּמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לִוְקָחִים מִסִּפְרִים אֱלוֹ, כִּי הַסִּפְרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סִפְרִים אֲלֵה נִדְפְּסוּ עַד עֵתָה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כְּרֹךְ מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמֵנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחָל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנֹדֶפֶס עַד עֵתָה, דְּבַר הַמְּסַתֵּפֶם בְּיוֹתֵר מִשְׁבָּעִים אֶלְף מְכַתְּבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲר־כֵּן מִכַּתֵּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵין הַדְּפוּס, וּכְמוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִלְפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים ו"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבָר עֲלֵיהֶם
בְּמִכְתָּב.

וּלְאַחַר עָמַל וַיִּגְיַעַה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיִּסִים עֲתָה אֶת כְּרֶךְ צַג,
וּמִקְוִים לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכְּרָכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כְּרֶךְ אַחַר כְּרֶךְ, וּבִלְבָנוּ תִקְוָה, שְׁכַל מִי שִׁיקְרָא בְּזֶה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלּוּ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֻמְדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפִרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תַנ"ךְ וְעַל מֵאֲמָרֵי חֲזו"ל הַקְּדוֹשִׁים בְּגִמְרָא וּמִדְרָשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוֹשׁ וְכו', וּגְלוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכַמָּה לְבוּשִׁים מְלֻבּוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הַיְרֹוד
וְהַנְּמֹךְ בְּיוֹתֵר, יוֹכֵל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאִפְּן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכָּל עֲלִיּוֹן לְשִׁכְל
תַּחְתּוֹן, מְעִילָא לְעֵלּוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שְׂרָגִיל בְּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוֹחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפָרְטֵי פְרָטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהַתְמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְמִיד בְּהֶם, וְאִזּוּ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אִמְתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִבְלִים נִפְלוּ לָנוּ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוּן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינֵי ל'א ר'אֲתָה
אֱלֻקִּים זִוְלַתִּיךָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שִׁלְמִ'ה', אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבוא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"א: עַל-יְדֵי אַמוּנַת חֲכָמִים יְכוּלִין לְהוֹצִיא מִשְׁפָּטֵינוּ לְאוֹר.

הֵינּוּ מְכַל הַלְמוּדִים שְׁאָדָם לֹוֹמֵד, צָרִיף שְׂיִקְבֵּל וְיוֹצִיא מֵהֶם מִשְׁפָּטֵי אֱמֶת, שְׁלֹא יִהְיֶה מִשְׁפָּט מְעַקֵּל, שְׂיִקְבֵּל וְיִלְמַד מְכַל הַלְמוּדִים שְׁלֹוֹמֵד מִשְׁפָּטֵי הַנְּהֻגוֹת, שְׂיִדַּע אִיף לְהַתְנַהֵג — הֵן לְעַצְמוֹ וְהֵן לְאַחֲרִים, שְׁמַתְנַהֲגִים לְפִי דַעְתּוֹ כֹּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי בְּחִינָתּוֹ, וְכִפִּי הַמְּשַׁלָּה וְהַרְבָּנוֹת שְׂיֵשׁ לוֹ, הֵן לְרַב אוֹ לְמַעַט, וְכֹל זֶה זֹוֹכִים עַל-יְדֵי אַמוּנַת חֲכָמִים וְכוּ'.

וְהִנֵּה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת אַמוּנַת חֲכָמִים הוּא, כְּשִׂיזְכָּה לְסַלֵּק אֶת דַּעַת עַצְמוֹ לְגַמְרֵי, וְיִדַּע וְיִבִּין בְּאֱמֶת בְּאִיזָה מַעֲמֵד וּמְצַב אָנִי נִמְצָא, וְעַל-כֵּן עָלִי לְסַלֵּק אֶת דַּעְתִּי לְגַמְרֵי, וְכֹל מֵה שְׂאוֹמֵר לִי הַחֲכָם הָרַב הָאֱמֶת, אָנִי צָרִיף לְקַבֵּל עָלַי כֹּל אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּהוּא זֶה — דְּבַר קָטָן וְדְבַר גְּדוֹל, וְלִבְלִי לְנִטּוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, מְדַבְּרִיו יָמִין וְשְׂמָאל, וְכִמוֹ שְׂאֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָה (סְפָרֵי, שׁוֹפְטִים יא): אֶפְלוֹ אוֹמֵר לָךְ עַל יָמִין שֶׁהוּא שְׂמָאל וְכוּ'; וְלִהְשַׁלִּיף מֵאֲתָנוּ כֹּל הַחֲכָמוֹת, וְלְסַלֵּק דַּעְתּוֹ כִּי אֵין לוֹ שׁוֹם שְׁכָל בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יִקְבֵּל מֵהַצַּדִּיק וְהָרַב שְׁבִדּוֹר. וְכֹל זָמָן שְׁנִשְׂאָר אֶצְלוֹ שְׁכָל עַצְמוֹ, הוּא אֵינוֹ בְּשְׁלֵמוֹת וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר וּמְקַרֵּב לְצַדִּיק, אֲבָל כְּשִׂזְכָּה לְבַטֵּל אֶת עַצְמוֹ לְגַמְרֵי אֵל

הצדיק והרב האמת, או יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים — החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מור"ן, חלק א', סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו ומשטיותיו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), פי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-בן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק כפשוטם ולהלבישם בכלים מפלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות כרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מכל שכן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-בן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרחץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הפולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם במטחוי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאר ויותר ויותר וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרכי התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים כחול הים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשט, או דרוש, או רמז, או סוד, או

פּרוּשׁ, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובודאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפייהם פאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכה נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעיין ולהביט בספרים הרבה מאד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הכל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו ואנך ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארך וטוב לעולמי עד ולנצח

נצחיים?! והלא כִּמָּה תחבולות עושים וכִּמָּה ספרים לאֲלָפִים
 ולרִבּוֹת מחברים בשביל עסקי העולם הזה, קל וחמר בֵּן בְּנוֹ
 שֶׁל קל וחמר כִּמָּה אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַב רַבֵּי רִבּוֹת רִבּוֹת וכו',
 ספרים עד אין קץ, אֲנִי צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל
 התכלית האחרונה לעולם הבא, כִּי אֲנִי צְרִיכִים לְהַכִּין
 לְעִצְמִנוּ צִידָה לְדַרְכֵּנוּ הַרְחֹקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים
 מְאֹד מְאֹד בְּתַאוּת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבְהִבְלִיּוֹ וּבְטֻעֵיוֹתָיו וכו',
 וכִּמָּה ספרים ותחבולות אין מספר אֲנִי מְסַפֵּר אֲנִי צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל
 יוֹם, כְּדֵי לְמַצֵּא עֶצֶה וְתַחבֹּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וּנְפֹשׁ
 בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בְּנוֹ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת,
 וְלְהַחֲיֹתָם עַל פְּנֵי הָאָדָמָה בְּחַיִּים נְצַחִים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה
 וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב
 הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נמצא, שְׁכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבֵר נִמְצְאִים
 בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֶצֶם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רָאֵה וְהִבֵּן
 כִּמָּה ספרים צְרִיכִים עוֹד, עַד שֶׁנִּתְחִיל לַגַּע בַּתּוֹרָה, מְכַל שֶׁפֶן
 וְכָל שֶׁפֶן לְבוֹא לְחַדְרֶיהָ וְלִירֵד לְעִמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסְּפָרִים
 הַקְּדוּשִׁים שֶׁחִבְרוּ עַד הַנֵּה, עַדִּין אֵינָם חִלְקֵי אֶחָד מֵאֶלֶף מֵעַמֵּק
 רַבּוּי הַסְּפָרִים שֶׁיִּתְגַּלּוּ עוֹד, בְּעַת שֶׁיִּתְגַּלּוּ סִתְרֵי וְרִזֵּי הַתּוֹרָה
 הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהִזְהַר לֹא לְלַעַג וּלְבַזוֹת שׁוֹם סֵפֶר
 הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא
 וְהַמְּדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזִּהָר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים
 לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כִּמָּה וְכִמָּה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 וּבְמִקוּמוֹת אֵלּוּ מִתְפַּשְּׁטִים אֵלּוּ הַסְּפָרִים וְהֵם מְחִיִּין אֶת עִצְמָן
 בָּהֶם, וּבְמִקוּמוֹת אַחֲרֵים מְחִיִּין אֶת עִצְמָן בַּסְּפָרִים אַחֲרֵים
 דִּיקָא וכו'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שגלגדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוֹאֵה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מפלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכף, וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכף, וכן שוקלים מפמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחויב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקהו בעונה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבות, אשר רבים נתפסו בזה ביודעים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, באשר אמר רבנו ו"ל, למוהרנ"ת ו"ל: כשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשף, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאוד מאוד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנות כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתה יעשה ויזכה לגאולה שלמה, אמן כן יהי רצון!

סֵפֶר אֲשֶׁר בִּנְחַל פֶּרֶךְ צַג

כ' תתנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁם ה' [י] ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיִּכְל־הַקֹּדֶשׁ", הַיְוֵ"ה
יִשְׂרָאֵל שְׂכִינְתוֹ עֲלֵיהֶם תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע
וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! אֲשֶׁרֵנוּ, שְׁאַנְחָנוּ זוֹכִים עוֹד לִילָה לְדַבֵּר
מִרְבֵּנוּ ו"ל, וְזוֹ לֵנוּ הַזְּכוּת הַכִּי גְדוֹלָה שֶׁרַק יְכוּלָה לְהִיּוֹת,
שְׁמַתְאֲסָפִים יַחַד, וּמְדַבְּרִים מִרְבֵּנוּ ו"ל. וְאִם הֵינּוּ יוֹדְעִים גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל
רְבֵנוּ ו"ל, הֵינּוּ שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים, וְרוֹקְדִים מְרַב שְׂמֵחָה, שְׁאַנְחָנוּ
קִטְנֵי עֶרְף, פְּחוּתִים וּמְגֻשְׂמִים וּמְזוּהָמִים, וְזוֹכִים לְהַתְאֲסֵף יַחַד וּלְדַבֵּר
מִרְבֵּנוּ ו"ל, רַק הַדְּבִיּוֹר שְׁמִדְבְּרִים מִמֶּנּוּ, זֶה כְּבָר מְכַנֵּס בְּאֲדָם הַרְהוּר
תְּשׁוּבָה. וְלִכֵּן עֲלֵינוּ לְשַׂמֵּחַ בְּמָאֵד מְאֹד, שְׁאַנְחָנוּ זוֹכִים לְהַקְרִיא עַל
שֵׁם רְבֵנוּ ו"ל. אֲבָל עֲלֵינוּ לְרְאוֹת, חַס וְשְׁלוֹם, לֹא לְבִישׁ אֶת הַשֵּׁם
שֶׁל רְבֵנוּ ו"ל. רְבֵנוּ ו"ל אוֹמֵר (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק): מִי שְׂאוּהֵב אֶת
הַצְּדִיק, צָרִיף לְשִׁמּוֹר שֶׁלֹּא יֵצֵא שֵׁם רַע עַל הַצְּדִיק, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים
לְשִׁמּוֹר עַל הַשֵּׁם שֶׁל הַצְּדִיק מְאֹד מְאֹד, וְאִיךָ? עַל־יְדֵי שְׁאַנוּ נִתְנַהֵג
כְּפִי שֶׁהַצְּדִיק רוֹצֵה מֵאַתָּנוּ.

רבנו ז"ל אָמַר: אִם קִי־סָרִיִן וּמְלָכִים הָיוּ יוֹדְעִים אֵיךְ אֲנִי מְלַמֵּד אֶנְשֵׁי דֶרֶךְ אֶרֶץ, הָיוּ שׁוֹלְחִים אֶת הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת שְׁלָהֶם אֵלַי, לְלַמֵּד אֶצְלִי דֶרֶךְ אֶרֶץ; כִּי אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה דֶרֶךְ-אֶרֶץ הַיְסוּד. וְלָכֵן עָלִינוּ לְשִׂמְחַ בְּמֵאֵד מֵאֵד, שְׁאֵנוּ מְקַרְבִּים אֶל הַצְּדִיק, וְאֵנוּ מוֹסְרִים נִפְשָׁנוּ בְּשִׁבִיל הַצְּדִיק, וְאֵנוּ עוֹסְקִים תָּמִיד לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת שֵׁם הַצְּדִיק בְּעוֹלָם, וְזוֹ צְרִיכָה לֵהִיּוֹת הַשְּׂמִחָה שְׁלָנוּ.

רבנו ז"ל אומר (לקויטי-מזב"ן, חלק ב', סימן סז): הַצְּדִיק הוּא הַחַן וְהִיפִי וְהַפָּאָר שֶׁל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאִם הַצְּדִיק הַזֶּה יִתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם, כָּלֵם יִתְחִילוּ לְהַסְתַּפֵּל בְּגִדְלָתוֹ יִתְבַּרְךָ. כִּי הַצְּדִיק הוּא בְּחִינַת שְׁבֵת, וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל, שְׁעַל שְׁבֵת נֶאֱמַר (שְׁמוֹת טז, כט): "רְאוּ כִי הִנְיִי"ה נִתֵּן לָכֶם אֶת הַשְּׁבֵת", שְׁבֵת זֶה בְּחִינַת רְאִיָּה, בְּשְׁבֵת נִפְתַּח הָעֵיִן לְהַסְתַּפֵּל, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל: הֵיכָן צְרִיכִים לְהַסְתַּפֵּל? הָעֶקֶר לְהַסְתַּפֵּל עַל עֲצָמוֹ, אַךְ טֵבַע שֶׁל הָאָדָם שֶׁמִּסְתַּפֵּל תָּמִיד עַל אֲחֵרִים, וּמִחַפֵּשׁ אֶת הָרַע שֶׁל הַזּוֹלָת. לֹא וְלֹא! עָלֶיךָ לְהַסְתַּפֵּל עַל עֲצָמְךָ הֵיכָן אַתָּה אוֹחֵז בְּאַרְבָּעָה יְסוּדוֹת שְׁלֶךָ. אָדָם כָּלוּל מֵאֵשׁ, רוּחַ, מַיִם, עֶפֶר, כָּל הַתְּאוֹת בָּאוֹת מִהַד' יְסוּדוֹת, אֵשׁ — כָּלֵל הָעֲצָבִים וְהַכֶּסֶס, מָה אַתָּה, לְמָה תּוֹצִיא עֲצָבֶיךָ עַל אֲשֶׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ? אֵין זֹאת אֶלָּא אֵשׁ הַכֶּסֶס בּוֹעֵר בְּךָ, הִיִּתְכֵן?! רוּאִים בְּגִי-אָדָם מְטַרְפִּים כָּל-כָּף, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל: בָּא לְכָלֵל כֶּסֶס — בָּא לִיְדֵי טְעוּת, וְהַכֵּל בָּא מִיְסוּד הָאֵשׁ שֵׁישׁ בָּאָדָם. יֵשׁ אָדָם שֶׁמְדַבֵּר וּמְדַבֵּר וְאֵינוֹ חָדַל כָּלֵל וּכְלָל, כָּל הַיּוֹם וְלַרְבוֹת הַלַּיְלָה מְדַבְּרֵי שְׁטִיּוֹת וְהֶבֶל, הִיִּתְכֵן?! כָּל זֶה בָּא מִיְסוּד הַרוּחַ. יֵשׁ אָדָם שֶׁתְּאוֹת הַנְּאוּף בּוֹעֲרֵת בּוֹ, אוֹ תְּאוֹת מְמוֹן בּוֹעֲרֵת בּוֹ, וְאֵינוֹ שׁוֹקֵט וְנֹחַ עַד שֶׁמְרַבֶּה עוֹד וְעוֹד מְמוֹן, הִיִּתְכֵן?! יֵשׁ אָדָם שֶׁבּוֹעֲרֵת בּוֹ תְּאוֹת אֲכִילָה וּשְׂתִיָּה, וְאֵלוֹ כָּלֵל הַתְּאוֹת הַבָּאוֹת מִיְסוּד הַמַּיִם. כְּמוֹ-כֵן יֵשׁ מְרָה שְׁחוֹרָה, עֲצָבוֹת וְדִכְאוֹן, זֶה בָּא מִכַּח הָעֶפֶר, שְׁאָדָם מֵיֵאֵשׁ וּמִדְּכָא מִחֲיָיו לְגַמְרֵי. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהֵן הָאֲרָבָעָה יְסוּדוֹת הָעֶקְרִיּוֹת שֶׁל הָאָדָם: כֶּסֶס בָּא מֵאֵשׁ, דְּבָרִים בְּטִלִּים מְרוּחַ, תְּאוֹת מַמִּים, דְּכָאוֹן וְעֲצָבוֹת מֵעֶפֶר, אָדָם צְרִיךְ לְזַכֵּךְ אֶת הָאֲרָבָעָה יְסוּדוֹת שְׁלוֹ, שֶׁהֵם הַד' אוֹתִיּוֹת הַיְיִ"ה בְּמִלּוּאָן: ע"ב מ"ה ס"ג ב"ן. וְזֶהוּ שְׁפָתוֹב: "רְאוּ כִי הִנְיִי"ה נִתֵּן לָכֶם הַשְּׁבֵת".

ש' ב'ת' — ש' בת. העין של האדם יש בה שלשה צבעים, וכאמצע יש בת עין, ש' תלת גוונים דעינא ובת עין. שבת זה ראיה, ראו פי הוגי"ה נתן לכם את השבת. ולכן הצדיק האמת הוא שבת, כמו שהתלמידים קראו לרבי שמעון בר יוחאי: אנת שבת דכלי יומא. אפה שבת, אפה הצדיק דבוק תמיד בהקדוש-ברוך-הוא. כתוב בזהר, שבת שמא דקדשא בריה הוא. שבת היא שמו יתברך למעלה ולמטה. בשבת מתגלה האור אין סוף ברוך הוא.

ולכן אם נזכה להפיץ את האור של הצדיק בעולם, לפרסם את הצדיק שהוא החן והיפי והפאר של העולם, נפרסם את השבת בעולם. ולכן העקר אומר רבנו ז"ל, להתחיל להסתפל על עצמנו — "אוי גינואלד, היכן אני אוהו ביסוד האש — האם אני בעסן פאש, או שאני בוער להקדוש-ברוך-הוא?! "רבנו של עולם, אני אוהב אותך", "רבנו של עולם, אני מוכן ומזמן להשרף על קדוש ה'", "רבנו של עולם, אני רואה אותך, אני אוהב אותך, ולא אעזב אותך", זה אש הפערה וההתלהבות להקדוש-ברוך-הוא. אש — אדם צריך לבער להקדוש-ברוך-הוא. בא לתפלת שחרית, מנחה, ערבית, חצות, אדם צריך לצעק קולי קולות אליו יתברך: רבנו של עולם, בוערות בי התאוות, תוציאני וכו', זה אש. בא ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, משנה, צריך להיות בהתלהבות, לקיים מצוות בשמחה עצומה, זה אש דקדשה. רוח — במקום לדבר עם בני-אדם שטיות, לספר ספורי הקבל וסרק, לך תצא בחוץ, לך להר ולשדה, אל תהיה בטלן, לך תתבודד להקדוש-ברוך-הוא, אין דבר נפלא מזה. וכוה תרגיע את עצביך. למה תדבר דברים בטלים?! וכן לך תדבר עם בני-אדם ותחזקם ותעודדם ותשמחם, ותהיה לך מצוה. מספנים אנשים, הולכים שבורים ורצוצים, ואפה זכית להתקרב לרבנו ז"ל, לך תחזקם ותעודדם, אשר זו מצנת צדקה הכי גדולה, אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קו), פשוזכים לחזק יהודים. תאוות — אומר רבנו ז"ל, למה צריך אדם תאוות? לאכל ולשתות — פדי שיהיה בריא, אשה — פדי להביא ילדים ולהנצל מעברות. כסף — לתן צדקה ולעזר לעניים. חכמינו הקדושים

אומרים (כתבות ג): עושה צדקה בכל עת (תהלים קו, ג) — זה הַזֶּן את אשתו בניו. אומר רבנו ז"ל, שאין משג של תאוות, יכולים לנצלם בקדושה. עפר — עצבות ונדכאון, תהיה עצוב ועצל לא לעשות עברות, אבל מלבד זאת תהיה שמח. ואם-כן זאת מגלה הצדיק, שהוא החן והיפי של כל הדור כלו, שהוא השבת, אנת שבת דכלי יומא. אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן עט); אשרי מי שזוכה לראות בשפלות עצמו ובגדלת הצדיק, ולשבת יש הכח הזה, כמו שכתוב (שמות טז, כט): "שבו איש תחתיו ואל יצא איש ממקומו"; צא והסתפל תחתך לראות מי אתה? כלום שפכלום, מלא זקמה, מלא תאוות רעות, ועל-כל-פנים "אל יצא איש ממקומו", אל תרצה להיות מפרסם, שיחזיקו ממך וכו', תפיר בשפלות עצמך, רואים בני-אדם, שעושים מעשי זמה, מעשה זמרי, ואחר-כך רוצים לקבל שכר כפנחס, רוצים להיות מפרסמים וכו' וזה שבת, אדם צריך לשבת תחתיו ולא לצאת ממקומו, ובנדאי שלא ירצה להראות עצמו יותר מזולתו.

כלנו בני אברהם, יצחק ויעקב, ברגע שאדם חושב שהוא יותר מהשני — זה הסמ"ך-מ"ם, אדם צריך להרגיש שהוא חצי חצי, אני חצי וזולתי חצי, כל יהודי הוא י', שני יהודים — זה השם יתברך, כשמתחברים הו"י אדנ"י, אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן טו) מתחיל ב' ומסתים ב', ושני יודים שמתחברים יחד — נעשה מזה שם ה'. יהודים צריכים להתחבר יחד, יהודי צריך לדעת, שעליו לחזק עוד יהודי, להחזיר בתשובה עוד יהודי. יהודי צריך לעשות חשבון הנפש, האם היום הפצתי ליהודי ונתתי לו איזה קונטרס לחזקו וכו'?! האם חזקתי עוד יהודי, שאלתי בשלומו?! צריך להיות כל יהודי חצי, אני י' והוא י', וכיחד אנחנו שם הו"י-ה. אבל ברגע שיהודי חושב: אין מתאים לי לדבר עם זולתי, הינו אתה מחזיק שאתה ששים והוא ארבעים, זה פבר ס"מ. כלנו צריכים אחד את השני, כל יהודי לפני קבלת התורה קבל על עצמו ערבות, שהוא ערב ליהודי שני, ולכן עלינו לגלות ולפרסם את הצדיק במסירות נפש הכי גדולה, לא להתפעל משום בריה שבעולם, כל

אָחד צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת חֲשָׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ: הָאֵם דְּבַרְתִּי עִם יְהוּדֵי אַחַר
בְּאַמוּנָה? אִם לֹא — כִּכָּר אַעֲשֶׂה כֵּן, עָלַי לְחֻזֵק וּלְשִׁמְחַת אֶת כָּל אֶחָד
וְאֶחָד, וּלְזִכּוֹת בְּקוֹנְטָרַס חֻזֵק וְכוּ'.

שָׁבַת זֶה שֵׁם שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שָׁבַת זֶה הַצַּדִּיק, אַנְתָּ שָׁבַת
דְּכֹלָא יוֹמָא, הַצַּדִּיק רַק חוֹשֵׁב מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שָׁבַת זֶה הַמִּתְנַהֵג
שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָנוּ. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (שָׁבַת י'):
אָמַר לוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמִשְׁחָה, מִתְנַהֵג טוֹבָה יֵשׁ לִי בְּבֵית גְּנוּזֵי
וְשָׁבַת שְׂמָה, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ לַתְּנָה לְיִשְׂרָאֵל — לֵךְ וְהוֹדִיעֵם; אִם הֵייתֶם
יודְעִים מַה זֶה שָׁבַת, הֵייתֶם רוֹקְדִים כָּל הַשְּׁבֻעַ. לְמָה אַתֶּם
בְּעֻצְבוֹת? הֲלֹא אַתֶּם זוֹכִים לְשָׁמֵר שָׁבַת. אָשׁר אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (שָׁבַת קיח:): כָּל הַמְּשַׁמֵּר שָׁבַת כְּהַלְכָתָהּ, אֶפְלוּ עוֹבְדֵי
עֲבוּדָה זָרָה פְּדוּר אָנוּשׁ — מוֹחֲלִים לוֹ. מַהִי הַעֲבָרָה הַחֲמוּרָה
בִּיּוֹתֵר? עֲבוּדָה זָרָה, שְׂאָדָם חוֹשֵׁב שֵׁיִשׁ בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ, חַס וְשָׁלוֹם.
אָדָם גָּפֵל, רַחֲמָנָא לְצַלּוֹ, בְּעֲבוּדָה זָרָה, הַדְּבָר הַגְּרוּעַ בִּיּוֹתֵר,
אֶרֶץ-עַל-פִּי-כֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: כַּח הַשָּׁבַת כָּל-כֶּף גְּדוּל,
שְׁמוּחֲלִים לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמַר (לְקוּטֵי-מוֹחֲרִין, חֶלֶק א',
סִימָן נו'): אֲכִילַת שָׁבַת כְּלָה קָדָשׁ; וְלִכְּן אֲנַחְנוּ כָּל יוֹם וְיוֹם סוֹפְרִים
אֶת הַיָּמִים: הַיּוֹם יוֹם רֵאשׁוֹן בְּשָׁבַת, הַיּוֹם שְׁנֵי בְּשָׁבַת וְכוּ' וְכוּ', כָּל
יוֹם אֲנַחְנוּ מְשַׁתְּקָקִים לְשָׁבַת. מַה זֶה שָׁבַת? הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. מַה
זֶה שָׁבַת? הַצַּדִּיק. בְּרַגְעַ שְׁאֲנוּ זוֹכִים לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים אֶל הַצַּדִּיק,
עָלִינוּ לְהִיּוֹת כָּל-כֶּף שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, וְעָלִינוּ לְמִסַּר נַפְשֵׁנוּ לְגִלּוֹת
וּלְפָרְסֵם אֶת הַצַּדִּיק, לְשִׁמְחַת אֶת הַצַּדִּיק. וּבְזִכּוֹת זֶה אָנוּ זוֹכִים
לַעֲשִׂירוֹת גְּדוּלָּה. וְכַמְּאֲמָרֵם ז"ל (יְרוּשְׁלַמִּי בְּרִכּוֹת ט:): "בְּרַכַּת הַיּוֹי"ה
הִיא תַעֲשִׂיר" (מְשַׁלִּי י, כב) — זֶה בְּרַכַּת שָׁבַת; כִּשְׂאָדָם מִתְחִיל
לְהִסְתַּכַּל לְמָה פְּלוּנֵי שְׁבוּר? כָּל אֶחָד יֹאמַר מִשְׁהוּ אַחַר, אֶחָד יֹאמַר
— אֲיֵנִי יוֹדֵעַ מִדּוּעַ. אוֹמַר רַבְּנוּ ז"ל: מַהִיכֵן בָּא שְׂאָדָם עֲצוּב?
מֵרַב דְּאָגוֹת, שְׁנוּבְעוֹת מְעוֹנוֹת וְחֻטְאִים, מִחֲמַת שְׁלֹא תִקֵּן חֻטְאֵי
פְּגַם-הַבְּרִית, לִכְּן בָּאָה עָלָיו עֲצָבוֹת. וְכַמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל
(סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת עֲצָבוֹת) מִי שְׁלֹא תִקֵּן בְּרִיתוֹ, נוֹפְלוֹת עָלָיו תְּמִיד
דְּאָגוֹת, וְהוּא עֲצוּב תְּמִיד. אוֹמַר רַבְּנוּ ז"ל (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת גְּאוּף):

תקוּן לְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, שִׁישְׁתַּדֵּל לְהַחְזִיר בְּנֵי-אָדָם בְּתוֹכוֹהָ; וְלִכְּן רָאוּ לְמַסַּר נַפְשְׁכֶם בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה לְפָרְסָם וּלְגִלוֹת אֶת הַצְּדִיק בְּעוֹלָם, כְּלָנוּ פְּגוּמִים, כְּלָנוּ מִזְהָמִים, עַל מִי נַעֲבֹד? הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹאֵה אוֹתָנוּ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ הַכֹּל, מִמִּי תִתְחַבְּאוּ? הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֹה. אֲפָשֶׁר לַעֲבֹד עַל בְּנֵי אָדָם, אֲבָל לֹא עַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. כְּלָנוּ פְּגוּמִים בַּפְּגָם-הַבְּרִית, אֶת מִי נִטְעָה?! אֶת הַבְּרִיּוֹת אֲפָשֶׁר לְהִטְעוֹת וּלְרַמּוֹת, אֲבָל לֹא אֶת הַבּוֹרָא? תִּבְרַךְ שְׁמוֹ! הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ הַכֹּל, הַצְּדִיק יוֹדֵעַ הַכֹּל. כְּתוּב (תְּהִלִּים ל"ד, טז): "עֵינֵי הַיְוָה אֵל צְדִיקִים", הַצְּדִיקִים יֵשׁ לָהֶם עֵינֵי ה', וְיוֹדְעִים בְּמָה פָּגַם הָאָדָם. וְלִכְּן הִבָּה נִהְיָה כְּנִים עִם עֲצָמָנוּ, הִבָּה נִתְחַיל לַעֲסֹק בְּתַקוּנָנוּ.

הַתְּקוּן הָרִאשׁוֹן לְפָגַם הַבְּרִית — זֶה שְׂמִחָה. לְמָה אֵינְךָ שְׂמִחַ? כִּי יֵשׁ לְךָ דְּאֵגוֹת, הֲלֹא הִדְאָגוֹת שְׁלָךְ אֵלֶיךָ חֲטָאִיךָ, כְּמוֹ שְׂפִתְכוֹב (תְּהִלִּים ל"ח, יט): "אֲדַאֵג מִחֲטָאֵתִי". וְלִכְּן כָּל זְמַן שֶׁאָדָם אֵינוֹ שְׂמִחַ, סִימָן שֶׁהוּא מְלֹא עוֹנוֹת. וְלִכְּן הִבָּה נִמְדַד עֲצָמָנוּ וְנִבְדַק תּוֹכְנוּ — אִם אָנוּ עֹדִין בְּעֲצָבוֹת, סִימָן שֶׁלֹּא תִקְנֵנוּ חֲטָאת נְעוּרֵינוּ. וְלֹא נִצָּא מִכָּאן, עַד שֶׁלֹּא תִקְנֵנוּ שְׁנֵי דְבָרִים: שְׂמִחָה. וְכֵן לַעֲסֹק בְּתַקוּן נַפְשׁוֹתֵינוּ, וְכִיצַד? עַל-יְדֵי שְׂאָנוּ מַגְלִים וּמְפָרְסָמִים אֶת הַצְּדִיק בְּעוֹלָם. נִקְבַּל עַל עֲצָמָנוּ לְמַלֵּא אֶת כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְאַרְכָּה וּלְרַחֲבָה עִם סִפְרֵי רִבְנוּ וְ"ל. וּבְזֶה עֲלֵינוּ לַעֲשׂוֹת הַחֲלֻטָּה בְּרוּרָה: אוֹ שְׂאָנוּ חוֹזְרִים בְּתוֹכוֹהָ, אוֹ שְׂאָנוּ מְטַעִים אֶת הַזּוּלָת.

וְזֹאת עֲלֵיכֶם לְדַעַת, אֲשֶׁר שִׁבַּת זֶה הַמִּתְנַהֵג הַכִּי יָפֵה שְׂנַתֵּן לָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אָדָם דּוֹאֵג בְּעֵינָיו פְּרִנְסָה — אֵין לִי מָה לֶאֱכֹל, אֵין לִי אֵיךְ לְשַׁלֵּם הוֹצָאוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֵיךְ לֹא וְלֹא! כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ מְלֹא כְּסָף, כְּמוֹ שְׂפִתְכוֹב (חֲגִי ב, ח): "לִי הַכְּסֵף וְלִי הַזָּהָב נִאֵם ה' צְבָאוֹת", רַק תִּגִּיעַ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵז יִהְיֶה לְךָ כְּסֵף כְּאֹת נַפְשֶׁךָ; חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (בַּמִּדְבָּר רַבָּה, פֶּרֶשָׁה י"ב, סִימָן ג'): כִּיִּן שְׂאָמַר לוֹ: וְנִתְּנוּ אִישׁ כֶּפֶר נַפְשׁוֹ, אָמַר מִשָּׁה: מִי יוֹכַל לְתַן כֶּפֶר נַפְשׁוֹ, אָמַר רַבִּי מֵאִיר, נִטַּל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּמִין מְטַבֵּעַ שֶׁל אֵשׁ מִתַּחַת כְּסֵף הַכְּבוֹד, וְהִרְאָה לוֹ לְמִשָּׁה — זֶה יִתְּנוּ, כְּזֶה יִתְּנוּ; בְּשָׁעָה

שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָמַר לְמֹשֶׁה רַבְּנוֹ, שֶׁכָּל אֶחָד יָבִיא חֲצִי שֶׁקֶל, הָעֲשִׂיר לֹא יִרְבֶּה וְהַדֵּל לֹא יִמְעִיט מִמִּחְצִית הַשֶּׁקֶל. מֹשֶׁה רַבְּנוֹ לֹא הִבִּין, עַד שֶׁהוֹצִיא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁקֶל מִתַּחַת כֶּסֶף הַכְּבוֹד, וְהִרְאָה לוֹ מַה זֶה מִחְצִית הַשֶּׁקֶל. לְמַדִּים מִכָּאן שְׁנֵי דְבָרִים: א. תַּחַת כֶּסֶף הַכְּבוֹד יֵשׁ שֶׁקֶלִים הֶרְבֵּה מְאֹד. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (יוֹמָא פו.): גְּדוּלָּה תְּשׁוּבָה, שְׂמַנְעַת עַד כֶּסֶף הַכְּבוֹד, אִם אֲנַחְנוּ חוֹזְרִים עִתָּה בְּתְשׁוּבָה, נִגִיעַ עַד כֶּסֶף הַכְּבוֹד, וּבְרִגַע שְׂנִיגִיעַ לְכֶסֶף הַכְּבוֹד, אָז תּוּכְלוּ לְהִכִּין שִׁקִּים גְּדוּלִים, וְתִקְחוּ מִשָּׁם כַּמָּה מְעוֹת שֶׁתִּרְצוּ. וְהִנֵּה לֹא הִבִּין מֹשֶׁה רַבְּנוֹ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הִרְאָהוּ שֶׁקֶל, וְאָמַר לוֹ: חֲצִי מִזֶּה יִתֵּן כָּל יְהוּדִי, הָעֲשִׂיר וְהַדֵּל כְּאֶחָד. וְלֹא הִבִּין מֹשֶׁה רַבְּנוֹ, אִיךָ יִתְּכֵן שֶׁאֶחָד יִרְצֶה אֶת הַשְּׁנִי? ! כִּי מֹשֶׁה רַבְּנוֹ יָדַע אֶת טַבְעוֹ שֶׁל הָאָדָם, שֶׁהוּא מְלֵא קִנְאָה וְשִׂנְאָה עַל הַזּוּלָּת, אָדָם יֵשׁ בּוֹ טַבַּע רַע שֶׁל ס"מ — שְׂרוּצָה לְהִיּוֹת יוֹתֵר מִזּוּלָּתוֹ. אָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: לֹא וְלֹא, יְהוּדִי צָרִיךְ לְדַאֵג לִיהוּדִי שְׁנִי, וְכָל אֶחָד יִהְיֶה חֲצִי חֲצִי, יְהוּדִי צָרִיךְ לְהִרְגִישׁ יְהוּדִי שְׁנִי.

רַבְּנוֹ ז"ל אוֹמֵר: מַהוּ כֶּסֶף הַכְּבוֹד? מִשָּׁם יוֹצְאִים כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּכְשֶׁאָדָם מִחְזִיק עֲצָמוֹ עִם כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אִף פַּעַם לֹא יִפֹּל. מְתִי אָדָם נוֹפֵל? כְּשֶׁחוֹשֵׁב שֶׁלְּחֻבְרוֹ יֵשׁ יוֹתֵר מִמֶּנּוּ. לְמַה תִּחְשַׁב כֶּךָ? ! אִם הֵייתָ יוֹדֵעַ אֶת הַצְּרוּת שֵׁישׁ לַזּוּלָּת, לֹא הֵייתָ מְקַנָּא בּוֹ אִף פַּעַם.

וְלִכֵּן אָסוּר לָנוּ לְהִסְתַּכֵּל עַל אִף אֶחָד. כָּל אֶחָד צָרִיךְ לְדַעַת, שֶׁהוּא בֶּן חֲצִי, וְאִם רוֹצֶה לְהִתְבּוֹנֵן עַל הַזּוּלָּת, צָרִיךְ לַעְזוֹר לוֹ, וְכִיצַד? עַל-יְדֵי שְׁנוּתֵינִים לוֹ חוֹבְרָת, קוֹנִטְרָס, סִפָּר מִסְפָּרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, מְחִיכִים אֵלָיו, מְדַבְּרִים עִמּוֹ דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהִתְחַזְּקוּת. אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָּנִים, תַּעֲזֹרְרוּ אֶת זּוּלָּתְכֶם מִהַשְּׁנָה, אֶחָד צָרִיךְ לַעֲזֹר אֶת הַשְּׁנִי. וּבְכֹאֲמַת הַצְּדִיק מְעוֹרֵר מִהַשְּׁנָה, כְּדֹאִיתָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּיֵי-מוֹתְרִין, חֶלֶק א', סִימָן ס'), שֶׁהַצְּדִיק מְעוֹרֵר מִהַשְּׁנָה. קוּם מִשְׁנֵתְךָ, לְמַה תִּישֵׁן? ! כְּשִׁיוֹנָה הַנְּבִיא הַתִּיבְיָא, בָּא רַב הַחוּבֵל וְאָמַר לוֹ: מַה לְךָ נִרְדָּם, קוּם קְרָא אֶל אֱלֹקֶיךָ; קוּם וְתִכְרַח אֶל הַבוּרָא יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ! קוּם וְתִחַזֵּק יְהוּדִי שְׁנִי.

וְהָיָה אָדָם אוֹמֵר, שְׂאִין לוֹ פְּרֻנְסָה, אָף לֹא וְלֹא! כִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ־הוּא נוֹתֵן מִן כָּל יוֹם וַיּוֹם. אוֹמֵר מוֹהֲרֵי־תוֹ"ל (לְקוּשֵׁי־הַלְכוֹת, נְטִילַת יָדַיִם שְׁחֲרִית, הַלְכָה ב') : כְּשֵׁיהוּדֵי יוֹדֵעַ, שְׁכָל מַה שְׂיִשׁ לוֹ, זֶה בְּחִינַת אֲכִילַת מֶן, זֶה לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם, לֹא מְגִיעַ לוֹ כְּלוּם, כִּי הוּא הַפְּגוּם בְּיוֹתֵר, וְהָיָה רַחֵם עָלָיו הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְנָתַן לוֹ מֶן, יֵרֵד לוֹ לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם, כִּי הוּא יוֹדֵעַ מִי הוּא, וְלֹא הִיָּה רְאוּי שְׂיִהְיֶה לוֹ אֶכֶל, וְהָיָה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, נִתְּנוּ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מֶן לוֹ וְלִילְדָיו, זֶה נִקְרָא אֲכִילַת מֶן.

וְהָיָה אָמַר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְעַם יִשְׂרָאֵל : אַתֶּם דוֹאֲגִים מַה תֹּאכְלוּ, אֲנִי מְבִיא לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם. וְהָיָה חֲלָף יוֹם רֵאשׁוֹן, יוֹם שְׁנִי, יוֹם שְׁלִישִׁי וְכוּ', כָּל אֶחָד יֵצֵא בְּחוּץ וְלִקֵּט מֶן, וְיֵרֵד מִן הַשָּׁמַיִם דֶּק מַחְסָפֶס, וְאָמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו : מֶן הוּא, כִּי לֹא יָדְעוּ מַה זֶה, אָמַר לָהֶם מֹשֶׁה : זֶהוּ הַלֶּחֶם שֶׁנָּתַן לָכֶם הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. וְהָיָה הִגִּיעַ יוֹם שְׁשִׁי, וְרוֹאִים שֶׁקִּבְּלוּ כְּפָלִים, וְשָׂאֲלוּ אֶת מֹשֶׁה : מַה זֶה? וְעָנָה וְאָמַר לָהֶם : יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבָּת, צָרִיכִים לְלִקֵּט גַּם בַּעֲבוּר שַׁבָּת, כִּי בְּשַׁבָּת לֹא יֵרֵד מֶן.

[אם נִתְּבוּגָן הֵיטֵב בַּעֲצָמֵנוּ — נִבְּחַת, שְׂאֲנַחְנוּ כָּל־כֶּף פְּגוּמִים, כָּל־כֶּף חֲטָאנוּ, שְׂלֹא מְגִיעַ לָנוּ מְאוּמָה, וְהָיָה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתְּנוּ אוֹכֵל וְלֹא צֵם, הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא נִתֵּן לָנוּ בְּחֻסְדֵּי חֲנּוּם. אָף אֶחָד אֵינּוּ שֵׁם לֵב, שֶׁהִכַּל בְּחֻסְדִּים וּבְרַחֲמִים גְּמוּרִים, כִּי הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אוֹהֵב אוֹתָנוּ, יֵשׁ לָנוּ מַה לְאָכֵל, לֹא מִפְּנֵי הֲרֵאשׁ טוֹב שְׂלָנוּ, אוֹ הַיְדִים הַמְּכַשְׁרוֹת שְׂלָנוּ וְכוּ', אֶלָּא הַכֹּל חֻסְדֵּי חֲנּוּם מֵאַתּוֹ? תְּבַרְךָ].

וְהָיָה בְּשַׁבָּת לֹא יֵרֵד, אֶלָּא לְקִטּוֹ בְּיוֹם שְׁשִׁי מִנָּה כְּפוּלָה. וּכְשֶׁחֲלָפָה שַׁבָּת כְּתוּב (שְׁמוֹת טו, לב) : "וַיִּקְרָאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת שְׁמוֹ מֶן, וְהוּא כְּזֹרַע גֹּד לְבָן, וְטַעְמוֹ כְּצַפִּיחִית בְּדָבָשׁ"; עַד שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁמְרוּ שַׁבָּת, לֹא יָדְעוּ מַה זֶה, לֹא הִרְגִישׁוּ שֶׁזֶּהוּ לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם, הִיָּה לָהֶם מֶר מְאֹד, כָּל אֶחָד בּוֹכָה וְצוֹעֵק : אֵין לִי מַה לְאָכֵל, אֲנִי צָרִיף לַעֲבֹד קָשָׁה, אֵין לִי פֶת לֶחֶם לְבַנִּי בֵּיתִי, אֵין לִי חֶלֶב וְיִרְקוֹת.

כָּל אֶחָד מִתְלוֹנֵן: הַפְּרָנְסָה קָשָׁה הַיּוֹם וְכוּ', וְכוּ'. וְאַפְלוּ הַעֲשִׂירִים
 בּוֹכִים וּמְבַכִּים, בְּאִים לְבַקֵּשׁ מֵהֶם צְדָקָה, וְהֵם עוֹנִים: הַיּוֹם הַמַּצֵּב
 קָשָׁה, הַעֲסָקִים בְּשֹׁפֵל, וְאִין לָנוּ לְתֵת וְכוּ', וְכוּ', וְאִם תִּשְׁאַלוּ אוֹתָם:
 אֵיךְ יִתְכַן שְׁנֹפֵלָה הַבְּרָסָה וְכוּ', וְכוּ', הֲלֹא אַתֶּם יוֹשְׁבִים בְּכִסֵּא מְרַפֵּד,
 וּבְבֵית מְפָאָר, וְנוֹסְעִים לְחוּ"ל וְכוּ', וְכוּ', וְאֵיךְ תֹּאמְרוּ שְׂאִין לָכֶם?!
 אֵיךְ תִּכְמַיְנוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים: הִנֵּה אַתָּה לְמַעְלָה, וְהִנֵּה תַּהֲיֶה
 לְמַטָּה, אִם אַתָּה נוֹתֵן לְעַנִּי — תַּהֲיֶה לְמַעְלָה, וְאִם לֹא תִתֵּן לְעַנִּי
 — תַּהֲיֶה לְמַטָּה, אֵלּוּ הַתְּנוּדוֹת, זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים.

אֲנַחְנוּ הַעֲשִׂירִים הַכִּי גְדוֹלִים, יֵשׁ לָנוּ רַבֵּי כְּזֶה, הַמְּעוֹדָד וּמְחֻזָּק
 וּמְאַמֵּץ וּמְשַׁמַּח אוֹתָנוּ, וּמוֹצִיא אוֹתָנוּ מִקְטַנּוּת הַמַּחֲיִן, נוֹתֵן לָנוּ
 מִתְּנָה, שְׁנוֹזְכָה לְהַפִּיץ אֶת הָאוֹר שֶׁלוֹ. עוֹד מַעֲט נִתְחַרַט כָּל-כָּף, נַעֲלָה
 לְשָׁמַיִם, וְנִרְאָה שְׂיִכְלָנוּ לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן, לְחֻזַּק יְהוּדִים, וּבְמִקּוֹם זֶה
 רַבְּנוּ וְהַתְּקוּטִטְנוּ, וְהִרְסָנוּ אֶת הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלָנוּ, בְּשַׁעַה שְׁפָל יוֹם
 יוֹם הוּא מִתְּנָה מִן הַשָּׁמַיִם.

עַם יִשְׂרָאֵל לֹא יָדְעוּ מַה זֶה מִן, עַד שֶׁעָבְרָה שַׁבַּת אַחַת, וְאָז
 הִרְגִישׁוּ: וְטַעְמוֹ כְּצַפִּיחִית בְּדָבָשׁ. בְּרַגַע שְׁמִקְרָבִים לְצַדִּיק, אָז
 יוֹדְעִים שֶׁהָאֵכָל שְׁמִקְבָּלִים בְּכָל יוֹם זֶה דָּבָשׁ, זֶה נִקְרָא מִן —
 צַפִּיחִית בְּדָבָשׁ. וְזוֹ לָנוּ הַשְּׁמִחָה הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר.

לְזוֹת אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְשֹׁמֵר עַל אַהֲבָה
 וְאַחֲדוּת, רַבְּנוּ ז"ל מְלַמֵּד אוֹתָנוּ לְהַחְזִיק עַצְמָנוּ בְּיַחַד, וְרַק כֹּף נִזְכָּה
 לְהַמְשִׁיף אוֹתוֹ אֵלֵינוּ. רַבֵּי עֲקִיבָא מְלַמֵּד אֶת תַּלְמִידָיו "וְאַהֲבַת לְרַעֲךָ
 כְּמוֹךְ", זֶה כָּלֵל גְּדוֹל בַּתּוֹרָה, לֹא לְזַלְזֵל זֶה בְּזֶה, לֹא לְפַגֵּעַ אִישׁ
 בְּרַעְיוֹ, וְהַתַּלְמִידִים נִפְלוּ מִמְּדַרְגָּתָם וּפָגְעוּ זֶה בְּזֶה. רַבֵּי עֲקִיבָא לָמַד
 אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מַה זֶה לְאַהֲבֵי אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי. רַבֵּי עֲקִיבָא הָיָה עִם
 הָאָרֶץ, וְחִזַּר בְּתִשׁוּבָה, וְאוֹמֵר לָנוּ מַה זֶה עֲקָר הַתִּשׁוּבָה, מַה זֶה
 חִזְרָה בְּתִשׁוּבָה? תַּתְּבוּנָנוּ עַל שְׁמִי: עֲקִיבָא — רֵאשִׁי תְּבוּת: יֵשׁ
 קִוְיָה עוֹלָמוֹ בְּשַׁעַה אַחַת. הַסִּימָן אִם חִזְרָנוּ בְּתִשׁוּבָה — אִם אָנוּ
 יוֹצֵאִים לְהַפְּצָה, אִם אָנוּ רוֹצִים לְזִכּוֹת עוֹד יְהוּדִי, אִם אָנוּ מוֹסְרִים
 נַפְשָׁנוּ בְּעַבּוּר עוֹד יְהוּדִי, אִם אָנוּ אוֹהֲבִים עוֹד יְהוּדִי, זֶה סִימָן

שִׁשְׁבְּנוּ בַתְּשׁוּבָה, אִם אֵינָנוּ דוֹאֲגִים לְעוֹד יְהוּדִי, סִימֵן שְׁאָנוּ
שִׁקְרָנִים, רַמָּאִים וְצָבוּעִים, אִם אָנוּ שׁוֹנְאִים אֶת הַזּוּלָּת, סִימֵן שְׁלֹא
שִׁבְנוּ בַתְּשׁוּבָה. אִם יֵשׁ אֲצִלְנוּ ס"מ — עֲדִין לֹא שִׁבְנוּ בַתְּשׁוּבָה.

וְאִם-בֶּן מָה עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת עֲכָשׁוּ? לְתַקֵּן אֶת הַפְּגָם שֶׁל תְּלַמִּידֵי
רַבֵּי עֲקִיבָא, לְהַרְבּוֹת בְּאַהֲבַת חַנּוּם. וְזוֹ עֵקֶר הַשְּׂמִיחָה הַגְּדוּלָּה שְׁלָנוּ
— שְׁאָנוּ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה כָּל יוֹם וַיּוֹם, וּמַהִי קִבְּלַת הַתּוֹרָה? כָּל
יוֹם יוֹם לְלַמֵּד מִקְרָא: שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׂבוּעַ,
אֵל תִּהְיֶה בְּטַלְגָּנִים. כָּל יוֹם יוֹם תְּלַמְּדוּ פֶּרֶק מִשְׁנִיּוֹת אוֹ שְׁנַיִם וַיּוֹתֵר,
כָּל יוֹם יוֹם 'תִּגְנוּבוּ' דָּף גְּמָרָא, זֶה מַה שִׁישְׂאָר לָכֶם, וְאֵל תִּהְיֶה
בְּטַלְגָּנִים! לְמַה לֹּא תְלַמְּדוּ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם הַלְכָה כְּסֻדְרָן, שְׁפַל הַשּׁוֹנֵה
הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם, הֲרֵי הוּא בֶּן עוֹלָם הַבָּא! אֵין לְתַאֵר חֲשִׁיבוֹת לְמוֹד
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. עַל-יַדֵּי כָּל דָּף גְּמָרָא, הַנְּשִׂמָה שְׁלָכֶם גַּעֲשִׂית
עֲשִׂירָה בַעֲשֵׁר עֲצוּם. רוֹאִים אֶחָד שֶׁרֶץ וְרֶץ וְרֶץ, וְחַפֵּץ לְקִנּוּת בִּי"ת,
וְשׁוֹאֵף וְכוֹסֵף — אֵימְתִי יִהְיֶה לוֹ בֵּית, וְאֵין אִישׁ שֶׁם לֵב לְדַאֵג
לְנַפְשׁוֹ — אֵימְתִי יִהְיֶה לוֹ בֵּית בְּרוּחַנִיּוֹת; הֲלֹא לֹא חַיִּים פֹּה לְנִצָּחַת.
יוֹם אֶחָד תַּעֲזוּבוּ אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְהִילָדִים יִצְעֲקוּ: אָבֹא, אָבֹא, אֵיךְ
עֲזַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְהֵאֲשֵׁה תִצְעַק: בְּעָלֵי הַיָּקָר, אֵיךְ עֲזַבְתָּ אוֹתִי אֲלֻמְנָה
וְכוּי וְכוּי. וְלִהְיֶכֶן אַתָּה הָאָבֹא נִכְנָס עֲכָשׁוּ אַחַר הַמָּאָה וְעֲשָׂרִים! ?
דַּאֲגַת כָּל חַיִּיד לְבֵית גַּשְׁמִי וְלֹא לְבֵית רוּחַנִי...

אָבֵל עֲדִין לֹא מְאֵחָר, אָנוּ מְקַרְבִּים לְצַדִּיק כְּזֶה, שְׂמַעוֹרֵר אוֹתָנוּ
מִהַשְּׁנָה, מִהַדְּמִיּוֹן וּמִהַחֲלוּם; אִם גִּלְמַד בְּכָל יוֹם דָּף בְּבָלִי, דָּף
יְרוּשְׁלָמִי, פֶּרֶק תּוֹסֵפֶתָא — זֶהוּ בִי"ת. כָּל אֶחָד שִׁיעֲשֵׂה לַעֲצֻמוֹ
סֻדָּר אֶחָד בְּכָל יוֹם, וּבְנִיתֶם לָכֶם בֵּית, וּכְשִׂאתֶם יוֹצְאִים מִזֶּה הָעוֹלָם,
יֵשׁ לָכֶם הֵיכָן לְהִתְחַבֵּא. אֵיךְ אִם אֵין לָכֶם הַבִּי"ת הַזֶּה — אַתֶּם
מְחַסְרֵי בֵּית. פֹּה בַּעוֹלָם הַזֶּה, כְּשִׁרוּאִים אָדָם מְחַסֵּר בֵּית, הוּא אֲמָלֵל
גְּדוֹל מְאֹד, מְסֻתּוֹבֵב בְּרַחוּבוֹת קְרוּעַ וּבְלוּי, מְחַפֵּשׁ בְּזַבְּלִים
וּבְאֲשָׁפוֹתוֹת. כִּף בְּרוּחַנִיּוֹת, כְּשִׂאָדָם אֵינוּ זוֹכֶה לְלַמֵּד בְּבָלִי, יְרוּשְׁלָמִי,
תּוֹסֵפֶתָא, מְסַפֵּן יִהְיֶה מְחַסֵּר בֵּית. חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (שִׁבְתָּ
ק.כ): וּבְבִיתִי אֵין לָחֵם וְלֹא שְׂמֵלָה (יִשְׁעִיָה ג. ז), כָּל שְׂאִין לוֹ לֹא
מִקְרָא, לֹא מִשְׁנָה וְלֹא גְמָרָא; וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטַלְגָּנִים; רַבְּנוּ ו"ל צָוָה

אֶת מוֹהַרְנֵי תְּ שִׁיחַדֵּשׁ בְּשִׁלְחֵן עֲרוּף עַל־פִּי הַהִקְדָּמוֹת שְׁלוֹ.
 וּמוֹהַרְנֵי תְּ חִבֵּר אֶת הַ"לְקוּיֵי־הַלְכוֹת", וְאָמַר עַל זֶה, שְׁזַהוּ הַגֵּן־עֲדָן
 שֶׁל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. הָאֵם אַתֶּם קוֹבְעִים לְעֲצָמְכֶם שְׁעוֹר כָּל יוֹם
 בְּלְקוּיֵי־הַלְכוֹת?! הָאֵם יֵשׁ לְכַלְכֶּם אֶת הַסֵּט "לְקוּיֵי־הַלְכוֹת"
 שֶׁהַדְּפִסְנוּ בְּהַדְּפָסָה מְהֵרָת וּמִבְּחֵרֵת בְּשִׂיא הַהִדּוּר וְהִיפִי?!
 כְּשֶׁהֵייתִי בְּחוּר צָעִיר, אִף אֶחָד לֹא דָרַשׁ מִמֶּנִּי וְלֹא אָמַר לִי, וְלִמְדַתִּי
 "לְקוּיֵי־הַלְכוֹת" בְּלִי סוּף וְקֶץ, וְהֵיטָה תְּקוּפָה שְׁסִימַתִּי שְׁלֹשִׁים
 פְּעָמִים רְצוּפוֹת אֶת הַ"לְקוּיֵי־הַלְכוֹת", כָּל־כֶּף אֶהְבֵּתִי אֶת רַבְּנוּ וְ"ל
 וְאֶת מוֹהַרְנֵי תְּ וְ"ל. אֲנִי רוֹצֵה שְׁכַל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עוֹד עֲתָה
 יִדְאָג שִׁיְהִיָּה לוֹ סֵט "לְקוּיֵי־הַלְכוֹת" בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ; שֶׁבֶת זֶהוּ אֹר אֵין
 סוּף בְּרוּךְ הוּא, עֲלִינוּ לְהַמְשִׁיךְ אֶת אֹר הַשְּׁבֶת לְשֶׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל,
 אוֹמַר רַבְּנוּ וְ"ל (לְקוּיֵי־מוֹהַרְנֵי, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), כָּל הַשְּׁבֶת צָרִיכִים
 לְהַרְגִישׁ אֶת אֹר הַשְּׁבֶת.

הִיָּה צְדִיק קְדוֹשׁ בְּשֵׁם: רַבִּי שְׁלוֹם מְפֹרוּהוּבִישׁט זי"ע, שְׁרַבְנוּ
 וְ"ל אָמַר עָלָיו, שְׁכָּשָׁהוּא גִסְתֵּלֶק מִהַעוֹלָם, בָּא חֲשֵׁף גְּדוֹל בְּעוֹלָם,
 וְלִכֵּן קָשָׁה לוֹמַר תּוֹרָה. וְהוּא הִיָּה בְּנוּ שֶׁל הַמְּלֶאכֶה, שְׁהִיָּה בְּנוּ שֶׁל
 הַמַּגִּיד מִמְּעוֹרִיטְשׁ. וְהוּא אָמַר כֶּף: מֵהִי מִשְׁמַעוֹת הַמְּאָמַר: כָּל
 הַמְּקִיָּם שְׁלֹשׁ סְעֻדוֹת בְּשֶׁבֶת, נִצּוֹל מִשְׁלֹשׁ פְּרַעֲגִיּוֹת: מִחֶבְלוֹ שֶׁל
 מְשִׁיחַ, וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֵנוּם, וּמִמְּלַחְמַת גּוֹג וּמַגּוּג, הֲלֹא הֲצִרְךָ לְכַתֵּב:
 כָּל הָאוֹכֵל שְׁלֹשׁ סְעֻדוֹת בְּשֶׁבֶת, אֲזִי נִצּוֹל מִשְׁלֹשׁ פְּרַעֲגִיּוֹת וְכוּ'?
 אֶלֹא אָמַר: כְּשֶׁאָדָם אוֹכֵל סְעֻדַת שְׁבֶת, זֶה נִכְנָס בְּתוֹךְ הַגּוּף שְׁלוֹ,
 וְזֶה כָּל הַמְּקִיָּם שְׁלֹשׁ סְעֻדוֹת, אֲזִי נִצּוֹל מִשְׁלֹשׁ פְּרַעֲגִיּוֹת וְכוּ'. וְאוֹמַר
 רַבְּנוּ וְ"ל, כְּשֶׁזּוֹכִים לְשֶׁבוֹת אֶצֶל הַצְּדִיק, נִחָשׁב כְּאִלוֹ צְמוּ שְׁבַע
 פְּעָמִים מִשְׁבֶּת לְשֶׁבֶת, כָּל־כֶּף חָשׁוּב לְשֶׁבוֹת אֶצֶל צְדִיק, וְאָמַר
 לְאֶחָד: הַשְּׁבֶתִים שְׁשׁוֹבְתִים אֶצְלִי, הֵם גְּדוֹלִים וְטוֹבִים יוֹתֵר מִשְׁבַּע
 פְּעָמִים תַּעֲנִית מִשְׁבֶּת לְשֶׁבֶת (עֵין סִי־מוֹהַרְנֵי, סִימָן רצז); וְכֵן אָמְרוּ
 (תַּנְחוּמָא בְּרֵאשִׁית ג'): כְּבוֹד שְׁבֶת עֲדִיף מֵאֶלֶף תַּעֲנִיּוֹת.

אַבְקֵשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתְּסַעוּ בְּשָׁבוֹעַ הַבָּא
 בְּלַכֶּם — הַגְּבָרִים, נְשִׁים וְטָף, לְקַבֵּר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, שֶׁהוּא

נִקְרָא 'אֲנֹתָ הוּא דְכָלֵי שַׁבָּת', וְתִתְפַּלְלוּ עַל עַצְמְכֶם וְכֵן גַּם עָלַי, שְׂאֲזֹכָה לְהוֹשֵׁעַ בִּישׁוּעָה וְרַחֲמִים.

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים מְסַפְּרִים עַל הַתְּנָא, שְׁכָל יָמָיו הָיָה יוֹשֵׁן בַּסֶּפֶה, וּמָה הַפֶּשֶׁט בָּזָה, הֲלֹא מְצוּת סֶפֶה הִיא שְׂבָעָה יָמִים בְּלֶבֶד? אֵלֹא אָמְרוּ תַלְמִידָיו: סֶפֶה עוֹלָה צ"א, הַנְּי"ה אֲדוּנ"י, וְכָל יוֹם וְיוֹם הָיָה הַתְּנָא מְכוּן אֶת שֵׁם ה', וְאִם-כֵּן כָּל יָמָיו הָיָה יוֹשֵׁן בַּסֶּפֶה. וְגַם לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו אָנִי יָכוֹל לֵאמֹר כֵּן, כִּי יִבְנֶא"ל עוֹלָה צ"ג, צ"א, וְעוֹד הַנְּי"ה אֲדוּנ"י עוֹלָה צ"ג, וְאִם-כֵּן מִי שֶׁגָּר בְּיִבְנֶאֱל וְדָבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָרִי גַם הוּא יוֹשֵׁן בַּסֶּפֶה כָּל הַשָּׁנָה. וְלִכֵּן רָאוּ לְהִתְפַּלֵּל גַּם עָלַי, שְׂאֲזֹכָה כְּכֹר לְבוֹא לְסֶפֶה שְׁלִיכֶם, לְבוֹא לְגוֹר בְּיִבְנֶאֱל בְּאִפְּן קָבַע.

נָא וְנָא רָאוּ לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְתַפְּיְצוּ אֶת הַקּוּנְטְרָסִים הַנִּפְלְאִים, וְתִקְרְבוּ נְשָׁמוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְתִמְלְאוּ אֶת כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עִם אֹר הַצַּדִּיק, בְּאוֹר וּנְקָרָב אֶת כָּל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכַנִּיס אֶהְבֶּה וְשְׁלוֹם בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, מִסְפִּיק מְרִיבוֹת, מִסְפִּיק קִטְטוֹת, מִסְפִּיק שְׁנָאָה. הִבֵּה וְנִתְחַיֵּל לְאַהֲב אַחַד אֶת הַשָּׁנִי, הִבֵּה וְנַעֲזוֹר זֶה לְזֶה.

הָיָה צַדִּיק קְדוֹשׁ בְּשֵׁם רַבִּי יִשְׁעִיָה מְקַאֲרָאֶסְטִיר זי"ע. [אָמִי, עָלֶיָה הַשְּׁלוֹם, עוֹד זִכְתָּה לְרֵאוֹתוֹ. כִּי הִיא גְרָה בְּטוֹקָאִי, עֲיָרָה הַשׁוֹכֶנֶת עַל הַר גְּבוּהָ מְאֹד, לְמִטָּה מִהֶהָר שְׂכָנָה הַעֲיָרָה הַקְטַנְטִינָה קַאֲרָאֶסְטִיר]. וְאֶצְלוּ סַעֲדַת מְלוּחָה-מְלֶכָה הִיְתָה מִשְׁהוּ מִיְחַד. כָּל הַשְּׁבוּעַ הִיְתָה דְלִתּוּ פְתוּחָה לְכָל לְלֹא עֵת נְעִילָה. וְכָל עָנִי שֶׁהִגִּיעַ, הָיָה אוֹמֵר לוֹ: שְׁעִיָה אוֹמֵר — לֵךְ תִּטַּל יָדִים, אִתָּה רָעַב. וְהָיָה נוֹתֵן לוֹ הוּא וְהַרְבֵּנִית לְאָכֹל. וְכֵן נִהְגוּ עִם כָּל רָעַב וְקִשָּׁה יוֹם, וְרָאוּ אֶצְלוּ הַרְבֵּה מְאֹד יִשׁוּעוֹת. אַחַר שֶׁהִתְחַתֵּן, אָמַר לְזוּנְתוֹ הַרְבֵּנִית: הִנֵּה הִתְחַתְּנוּ וְכוּ', דְּעִי לֵךְ, שְׁיִשְׁנֵם הַרְבֵּה גְאוּנִים שְׁזוּכִים לְחַבֵּר סְפָרִים, וְכִשְׁכָּל גְאוּן בָּא לְעוֹלָם הַעֲלִיּוֹן, הוּא בָּא עִם הַחַדוּשִׁים שְׁלוֹ, וּמְנִיחֵם עַל הַשְּׁלִחָן. וּבֵית-דִּין שֶׁל מַעְלָה מְבִיא גְאוּנִים שְׁיַעֲיָנוּ בְּתוֹךְ הַחַדוּשִׁים שְׁלוֹ. וְהִנֵּה מוֹצְאִים שְׁפֶשֶׁט זֶה נוֹגֵד אֶת הַהֲלָכָה, וּפֶשֶׁט זֶה גַם-כֵּן וְכוּ', וְכֵן פּוֹסְלִים סֶפֶר אַחַר סֶפֶר אֶת כָּל הַחַדוּשִׁים,

וּלְבַסּוֹף נוֹתֵר הָאָדָם בְּלֹא חֲדוּשִׁים, וּכְמוֹ שְׂאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל: אָדָם יְכוּל לְחַדֵּשׁ הֶרְבֵּה חֲדוּשִׁים, אָבָל לְעֵתִים הֵם סֵתֵם דְּמִיּוֹנוֹת, כִּי אִם הַחֲדוּשִׁים אֵינָם מְקַרְבִּים אֶת הַבְּרִיּוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֲרִי הֵם סֵתֵם דְּמִיּוֹנוֹת. אָמַר רַבִּי יִשְׁעִיָּה לְזוּגָתוֹ: הִנֵּה הִתְחַתְּנוּ, אִם נִשְׁקִיעַ זְמַנְנוּ בְּלַחֲבֵר חֲדוּשִׁים, הֲלֹא כְּשֶׁנְּבוֹא לְעוֹלָם הַעֲלִיּוֹן, עֲלוּלִים לְפָסֵל אֶת הַפְּשָׁטִים שְׁלָנוּ, וְאִז מַה יִּשְׂאָר לָנוּ? ! וְלָכֵן נִכְנָסִים עֲצַמְנוּ בְּצַדִּיקָה וְחֹסֵד וּבְאֵהָבֵת הַבְּרִיּוֹת, וְכָל יְהוּדֵי שְׁנִכְנַס לְכָאן — יֵצֵא שְׁבַע, פְּשָׁטִים — יְכוּלִים לְפָסֵלָם, אָבָל יְהוּדֵי שְׁנִכְנַס רַעַב וַיֵּצֵא שְׁבַע, זֶה לֹא יְכוּלִים לְפָסֵל לָנוּ, וְהֵבֵן לְמַעֲשֵׂה...

לָכֵן רְאוּ לְרַתֵּם עֲצַמְכֶם לְעֹזֶרֶת הַזּוּלָת, רְאוּ לְהַטוֹת שְׁכֶם לְעֹזֵר לְבְּרִיּוֹת, רְאוּ לְהַפְּיץ וּלְקַרֵּב נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה יִשְׂאָר לָכֶם לְנֻצַח, רְאוּ לְהִיּוֹת מְכַנְיָסִי אוֹרְחִים, וּלְהִרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה וְחֹסֵד, וְזֶה יִשְׂאָר לָכֶם לְעוֹלָמֵי עַד.

וּכְשֶׁאָמַר רַבִּי יִשְׁעִיָּה לְזוּגָתוֹ אֶת הַדְּבָרִים, תִּכְרַף הִיָּתָה תְּמִימוֹת דְּעֵים עִמוֹ, וּבְצַוְתָא הִחֲלוּ לְבַשֵּׁל לְאוֹרְחִים הָעֲנִיִּים שִׁידְפְּקוּ עַל דִּלְתָם. וּבִתְחִלָּה הָיוּ עֲנִיִּים, וְלֹא הָיָה לָהֶם מַה לְבַשֵּׁל, אֲלֵא כְּסֻמַּת בְּלָבָד, וּבְשָׁלוֹ וּבְשָׁלוֹ שִׁיְהִיָּה מוֹכֵן בְּעֵבוֹר הָאוֹרְחִים. וְהִנֵּה נִכְנָס אוֹרַח רֵאשׁוֹן, וְלִשְׁאַלְתָּה אִם רַעַב הוּא? הַשִּׁיב בְּחַיּוּב. וְהִגִּישָׁה לוֹ צִלְחַת עִם כְּסֻמַּת, וְאָכַל וְאָכַל וְסִיִּים אֶת הַצִּלְחַת, וְרָצָה עוֹד וְעוֹד, וְהִתְפַּלְאָה מְאֹד, עַד כַּמָּה גְּדוֹל תְּאֵבוֹנוֹ, וְאִיךָ אֵינְנוּ שְׁבַע כּוֹ' וְכוֹ'. וּלְבַסּוֹף אַחַר שֶׁלֶשׁ צִלְחוֹת שְׁבַע, וְקָם מִהַכֶּסֶף, וּבִקְשָׁה לְקַרְא לְבַעֲלָהּ, וְקָרְאָה לוֹ, וְעָנָה וְאָמַר לָהֶם: מִהִיּוֹם כָּל הַמֵּאֲכָלִים שְׁלָכֶם יְהִיָּה לָהֶם טַעַם שֶׁל מֶן, טַעַם גִּין-עֲדָן, וְנִעְלָם. וְרַבִּי יִשְׁעִיָּה יָצָא לַחוּץ לַחֲפָשׁוֹ, וְלֹא מְצָאוֹ, וְהִבִּין שֶׁהָיָה זֶה אֵלֶיהוּ הַנְּבִיא.

וּמִסְפָּרִים אֲנָשִׁים שְׁבָאוּ לְאָכַל אֶצֶל רַבִּי יִשְׁעִיָּה, שְׁכַל אָדָם שְׂאָכַל שָׂם, וְסָבַל מֵאִיזוֹ מַחֲלָה, מֵאוּלְקוֹס, אוֹ מַעִים, אוֹ כּוֹלֶסְטֵרוֹל וְכוּדוּמָה, כְּשֶׁבָאוּ לְאָכַל שָׂם, נִעְלָמָה מַחֲלָתָם כִּלְאֵי הִיָּתָה. וּפְעַם בָּא אֵלֵיהֶם אֵיזָה אֲדָמוּר וּשְׂאָלָם: תִּגִּידוּ לִי, אֵילוֹ סוּדוֹת יֵשׁ לָכֶם בְּתוֹךְ הָאָכָל? וְעָנָה וְאָמַר: אֵינְנִי יוֹדֵעַ, כָּל אֶחָד מִכֶּן סוּדוֹת וְרִזִּין וְרִזִּי

דְּרִזִּין, אֲבָל אֲנִי מְכוּן כּוֹנֵה פְּשׁוּטָה: שִׁיחֵיהָ לְשִׁבְעַ וְלֹא לְרִזּוֹן;
שִׁיחֵיהָ לְכֹלָם מֵה לְאַכֵּל.

וְלָכֵן עָלִינוּ לְהַשְׁתַּדֵּל לְרֵאוֹת, שֶׁפֶל מִי שֶׁבָּא לִיבְנָאֵל לְשִׁבְתוֹת,
וּבפֶּרֶט כְּשֶׁאֲנִי נִמְצָא שָׁם, שִׁיחֵיהָ לְכֹלָם אֲכָל לְאַכֵּל בְּשִׁבְתָּהּ. הִנֵּה אֲנִי
עוֹמֵד לְבָנוֹת בֵּית-הַכְּנִסֵּת עֲנֻקִי, וְיִגִּיעוּ הַמּוֹן אוֹרְחִים מִכָּל קְצוֹת
תְּבֵל, וְלָכֵן הִבָּה וְנִהְיָה מְכַנִּיסי אוֹרְחִים, וְיִקְבְּלֵם בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת,
הִבָּה וְנִעְזֹר אִישׁ לְרַעְהוּ, וְיִנְשַׁמַּח אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד.

רַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר: מִי שֶׁרָגִיל לִילֵף לְקַבְּרֵי צַדִּיקִים, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא עוֹשֶׂה עִמּוֹ חֶסֶד, אִף שֶׁאֵין מִגִּיעַ לוֹ. וְלָכֵן אֲנִי תָּמִיד רָגִיל לִילֵף
לְקַבְּרוֹת צַדִּיקִים. וּפְעַם אַחַת לְקַחְתִּי נֶהְגָּ וְנִסְעֵתִי לְהַמּוֹן קַבְּרוֹת
צַדִּיקִים בְּהוֹנְגְרִיָּה, וּבְכָל קַבְּרוֹת הַצַּדִּיקִים נִכְנַסְתִּי וְהִתְפַּלְלְתִּי וְכוּ',
וְהִנֵּהגָה הִיָּה נִשְׁאָר בְּרִכָּב וְהִמְתִּין לִי. וְכִשְׁהִגַּעְתִּי לְקַבְּרוֹ שֶׁל רַבִּי
יִשְׁעִיָּה מְקַאֲרָאֶסְטִיר, הִיָּה דָּבָר פֶּלֶא עַל גְּבֵי פֶּלֶא, הִנֵּהגָה חִבֵּשׁ לְרֵאשׁוֹ
קִסְקֵט, וְלִבֵּשׁ חֲלִיפָה, וְנִכְנַס אִף הוּא לְשָׁם. וְעַמַּד לְיַד הַקַּבֵּר וְהִתְפַּלֵּל
בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ — הוֹנְגְרִית, וְהִתְפַּלַּאתִי מְאֹד, מִדּוּעַ דִּיקָא כָּאֵן
יִצָּא לְהִתְפַּלֵּל? וְסִפֵּר לִי כֵּן: לְפָנַי שָׁנָה הִיָּתָה לוֹ תְּאַנַּת דְּרָכִים
מִחֲרִידָה, וְהִיָּה בְּלִי הַכְּרָה בְּמִשְׁךָ חֲדָשִׁים, לְבִסוּף גַּתְעוֹרֵר. וְאָמְרוּ
הַרוֹפְאִים, שֶׁצָּרִיכִים לְכָרוֹת אֶת שְׁתֵּי רַגְלָיו. אֲמוֹ לֹא הִסְכִּימָה לָזֶה
בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן. וְהַרוֹפְאִים בְּשִׁלְהֵם, שָׂאֵם לֹא יִכְרְתוּ רַגְלָיו —
יְמוֹת. אִף הָאֲמָא סִרְבָּה. וְאָמְרָה — תְּחַלְּהָ אֲנִי רוּצָה שֶׁיָּבֹא עִמִּי
לְצִיּוֹן שֶׁל ר' יִשְׁעִיָּה מְקַאֲרָאֶסְטִיר. וְהַרוֹפְאִים צָחֲקוּ וְלַעְגוּ, אֲבָל הָאֵם
בְּשִׁלְהָ, וְלָקְחוּ אוֹתוֹ בְּאִמְבוּלָנֵס, וְהַכְּנִיסוּהוּ עִם הַמָּטָה עַד הַקַּבֵּר שֶׁל
רַבִּי יִשְׁעִיָּה וְכוּ'. וְשָׁם, מִסְפֵּר הִנֵּהגָה, בְּכִיתִי מְאֹד, וְאָמַרְתִּי: צַדִּיק,
רוּצִים לְכָרוֹת אֶת רַגְלֵי וְכוּ', וְהִיָּתָה לוֹ אֲמוּנַת חֲכָמִים כָּל-כָּף גְּדוּלָה
בְּצַדִּיק, וְזָכָה לְהַנְשֵׁעַ, וְלְבִסוּף גַּרְפָּאוּ רַגְלָיו, וְהִיָּה זֶה גַם וּפְלֵא גְּדוּל
מְאֹד.

וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, רְאוּ לְהִתְפַּלֵּל עַל קַבְּרוֹת
צַדִּיקִים, וְאֵם יֵשׁ אֲמוּנָה בְּצַדִּיק — זוֹכִים לִישׁוּעָה גְּדוּלָה. וְרְאוּ
לִילֵף בְּשִׁבְעַ הִבָּא לְקַבֵּר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, אֲנָשִׁים, נָשִׁים וְטָף,

ותתפללו עליכם ועל כל צרככם, וכן תזכירו גם אותי, ובנדאי תושעו בישועת עולמים. תכמינו הקדושים אומרים: כדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו בשעת הדחק. פשיש לאדם דחק, אומרים צדיקים, כדאי לסמך על רבי שמעון.

נא ונא ראו להפיץ את הקונטרסים היקרים מפז ומפנינים, ולזכות בהם את נשמות ישראל. וכן יש לנו ספרי "אשר בנחל", מי שישתפל בזה, יהיה לו חזוק לכל החיים, ואשרי ואשרי מי שיזכה לזכות אחרים, ואז גם לא יחסר לכם שפע. והקדוש ברוך הוא יעזר, שבזכות הצדיקים הקדושים, גזקה בקרוב מאד להתראות בשמחה עצומה, ובניחוד נקבל פני משיח צדקנו, ובניחוד גזקה לראות בבנין בית המקדש במהרה בימינו, אמן ואמן.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כ' תתס.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון מחרת יום הפורים, שם ה' [ני] ה'תשנ"ד.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להדליק שבועה גרות לכבוד שבת קדש, ותבקשי ממנו יתברך בעת הדלקת הגרות כל מה שאת צריכה, כי התפללות שהאשה מבקשת בעת הדלקת גרות, מאד מקבלות ומרצות בשמים.

נא ונא תשתדלי שלא יהיו שום מריבות בינך לבין בעלך, ושלא יהיו לכם חלוקי דעות, חס ושלוש, ועל ידי זה תצליחו בכל אשר תפנו.

תברחי מפל השטיות וכו', את צריכה רק את הקדוש ברוך הוא, ותכניסי את עצמך היטב במונה פשוטה בו יתברך, וכל מה שאת צריכה תבקשי מהקדוש ברוך הוא, ויהיות שאת לא

גְּרָה רְחוֹק מִצִּיּוֹן קָבְרוּ שֶׁל שְׁמוּאֵל הַנָּבִיא, תִּשְׁתַּדְּלִי בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים
שֶׁבְּעוֹלָם לְבַקֵּר שָׁם פְּעַם בְּשָׁבוּעַ, וּתְבַקְשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ כָּל מֵה שְׁאֵת
צָרִיכָה, וְאִז תִּרְאִי נִסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אָסוּר לִפְלֵ בִּיאוֹשׁ בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֵמֶן, וְהוּא רוֹצֵה רַק הַטּוֹב
מֵאֲתָנוּ, וְהוּא יוֹדֵעַ מֵה זֶה טוֹב בְּשִׁבְלֵנוּ. וְעַל-כֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי
פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, לְגִשֵׁת פְּעַם בְּשָׁבוּעַ אֶל צִיּוֹן שְׁמוּאֵל הַנָּבִיא, לְבַקֵּשׁ
שָׁם הַרְבֵּה, וְאִז תִּרְאִי נִסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
הַעֲקֹר לֹא לִפְלֵ בִּיאוֹשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחָ...
...

כ' תתסא

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ. יוֹם רֵאשׁוֹן מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שָׁם ה' [י' ה'תשנ"ד].

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֵל ... וְ... יָרֵם יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְכֶם בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה וְהַאֲהָבָה, וְשִׁתְּגוּרוֹ בְּיַחַד
בְּאֲהָבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת וְהִבְנָה הַדְּדוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ כָּל יְמֵי
חַיֵּיכֶם. כִּי עַקֵּר הַצְּלַחַת הַבַּיִת — כְּשִׂישׁ הַבְּנֵה הַדְּדוּת בֵּין הַזּוּג,
וְאֲשֶׁרֵי זוּג שְׂאִינִם רְבִים, וְצָרִיכִין לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם
לֹא לְרִיב, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּצְלִיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם חַג שְׂמֵחָ...
...

כ' תתסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֶׁם ה' [י] ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּפְּלֵ
בִּיאֹוֶשׁ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

תִּשְׁתַּדֵּל לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָהּ, כִּי בְּזִכּוֹת
שְׁמִירַת שַׁבַּת תִּצְאוּ מִהַמְּצוּקָה שֶׁנִּפְלְתָם אֵלֶיךָ, וְאֵל יִהְיֶה בְּעֵינֵיכֶם
קֹל עֲנִיָּן שְׁמִירַת שַׁבַּת, אֲלֵא תַעֲשׂוּ כֹל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְשֹׁמֵר
שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ הַשַּׁבַּת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם.

תִּשְׁתַּדֵּל שֶׁהָאִשָּׁה תִּדְּלִיק שְׁבַעָה גֵרוֹת לְכַבּוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וּבְעֵת
הַדְּלָקָת הַגֵּרוֹת לְבַקֵּשׁ כֹּל מַה שֶׁהִיא צְרִיכָה, וְאִזּוּ תִרְאוּ נִסִּים נִגְלִים
שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְּלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּצְלִיחוּ דְרָפְכֶם, וְלֹא יִחַסֵּר לָכֶם שׁוֹם
דְּבַר.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם חַג שְׂמֵחָ...

כ' תתסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֶׁם ה' [י] ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת

בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וּבְלִי שִׁמְחָה הָאָדָם מְבַהֵל
וּמְבַלְבֵּל מְאֹד, וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְעַל-יְדֵי שִׁמְחָה
תִּזְכֶּה לְצֵאת מִכָּל צְרוּתֶיךָ וְיִסּוּרֶיךָ שֶׁסָּבְבוּ אוֹתְךָ.

תִּשְׁתַּדֵּל לְבָדֵק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלְּךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְתִגְיַח בְּכָל יוֹם
תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, וְתִשְׁתַּדֵּל לְלַכֵּת עָרֵב וּבִקְרָא לְבֵית-הַמְדַרְשׁ דִּיקָא,
וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לְךָ בְּפִרְוֵי-הַיָּד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל אֲשֶׁתְּךָ, שֶׁתֵּצֵא מִבֵּית-חֹלִים, וְשִׁתְהִיָּה בְּרִיאָה
וּשְׁלָמָה, וְתוּכַל לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים בְּנִגְלָה.

גַּא וְנָא הַכֶּפֶל הַדְּבָר, שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְיַלְדֶיךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל שֶׁבְּבֵיתְךָ תִּהְיֶה תְּמִיד
אֲוִירָה שֶׁל שִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא הַשְּׂכִינָה, וְכִשְׁהַשְּׂכִינָה בְּבֵית, אָז
כָּל הַבְּרָכוֹת מְצוּיּוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשָּׂמַח תְּמִיד, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג שְׂמֵחַ...

כ' תתסד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁמַיִם וְהַבְּרָךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שָׁם ה' [י] ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּיוֹתֵר בְּמַדַּת הַשִּׁמְחָה, וְעַל אִף שֶׁעוֹבֵר
עָלֶיךָ הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים בְּחַיִּים, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק עִם בְּעָלֶיךָ
בְּשִׁמְחָה, וְהַשִּׁמְחָה תָּבִיא לָכֶם סְבָלְנוֹת, וְתִכְףּ-וּמִיד כְּשִׁתְהִיָּה לָכֶם
סְבָלְנוֹת, אֲזִי כָּל הַחַיִּים שֶׁלָּכֶם יִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרֵי, וּבִפְרָט לְגַבֵּי יְלָדִים.
כִּי הַיְלָדִים צְרִיכִין תְּשׁוּמַת-לֵב, וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל לְתַת לָהֶם תְּשׁוּמַת-
לֵב, וּבִפְרָט לְבַת, תֹּאמְרֵי לָהּ תְּמִיד שֶׁאֵת אוֹהֶבֶת אוֹתָהּ, וְהִיא הַעֵינַיִם

שָׁלַף וְהֵלֵב שָׁלַף, וְהֵכֵל בְּשִׁבְלֶיךָ וְכוּ', וְעַל זֶה תַּחֲזֹרִי כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים, וְאַף שֶׁהֲרֵבָה פְּעָמִים יִדְמָה לָךְ כְּאֵלוֹ זֶה מִיָּתֵר, אֵל תַּחֲשָׁבִי זֹאת כְּרָגַע, אֲלֵא הִבַּת צְרִיכָה תְּשׁוּמַת לֵב, וְאִם תִּתְּנִי לָהּ תְּשׁוּמַת לֵב, תִּרְאִי אֶת גְּדֹל הַשְּׁנוּי שִׁיְהִיָּה בַּחַיִּיהָ הַפְּרָטִיִּים.

אוֹדוֹת הַבֶּן, לֹא כְּדֹאֵי לְהִרְחִיק מִמֶּנּוּ אוֹתָהּ, אֲדַרְבָּהּ, תִּשְׁתַּדְּלוּ לְקָרֵב גַּם אֶת הַבְּחוּרָה, וְלַתַּת לָהּ תְּשׁוּמַת-לֵב מְרִבִּית, וְדִיָּקָא עַל-יְדֵי-זֶה הֵם יִחְזְרוּ כָּלֵם בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי בְּדֶרֶךְ אֲהַבָּה וְשִׁמְחָה וְסִבְלָנוֹת יְכוּלִים לְקָרֵב אֶת כָּל הַבֵּית לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאִי לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִמִּיד תִּדְעִי, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין, וְאֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלִעְדָּיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְעַל-כֵּן כָּל מֵה שְׁאֵת צְרִיכָה בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת תְּרַגְּלִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּאֲשֶׁר מְדַבְּרִים אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהַבֶּן אֶל אָבִיו, בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת גְּמוּרָה בְּשִׁפְתַי הָאֵם שָׁלַף, וְאִז תִּרְאִי בְּמִשְׁךָ הַזְּמַן הַנְּסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הִטְבַּע מְחִיב כָּךְ, וְהַתְּפִלָּה מְשַׁנָּה אֶת הַטְּבַע, וְעַל-כֵּן כָּל מֵה שְׁאֵת צְרִיכָה תִּשְׁתַּדְּלִי לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלָל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ עִם הַיְלָדִים, וְתִרְוּוּ רַב נַחַת מֵהֶם, וְתִמִּיד תִּהְיֶי שִׁמְחָה וְעֲלִיזָה, וְתִבְשְׂרִי לִי תִמִּיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג שְׂמֵחָ...

כ' תתסה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן מְחֻרַת יוֹם הַכְּפוּרִים, שֵׁם ה' [י] ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר בְּמִדַּת הַשְּׂמִימָה, וְהַשְּׂמִימָה תָּבִיא לָךְ
 בְּטָחוֹן בְּחַיִּים, וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל שְׂיִהְיֶה לָךְ בְּטָחוֹן עֲצָמִי, כִּי זֶה מֵה
 שְׁחֶסֶד לָךְ, וְעַל-כֵּן חָבַל לְלַכֵּת אֶל פְּסִיכּוֹלוֹג וְכוּ' וְכוּ', כְּשֵׁאתָ
 בְּעֲצָמְךָ יְכוּלָה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדִים וְתֹאמְרִי עַד כָּאן, וְאֵל תִּסְבְּלִי
 כְּבָר אֶת הַסֶּבֶל הַנּוֹרָא שְׁסֹבְלֶתָ עַד עַכְשָׁו, הַעֲקָר רְאֵי לְהִתְחִיל לְחַיּוֹת
 חַיִּים דְּתִיִּים, וְתִשְׁמְרִי שְׁבֵת, וְאִז הַשְּׁבֵת תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, וְכֵן רְאֵי
 לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוֹלָם לְשִׁמּוֹר שְׁבֵת-קִדְשׁ, וְאִז הַשְּׁבֵת
 תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, כִּי הַשְּׁבֵת הִיא בֵּת זִוְגָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה
 י"א, סִימָן ח'), וְעַל-יָדֶיךָ שֶׁתִּשְׁמְרִי שְׁבֵת, תִּזְכְּרִי לְמַצָּא בָּן זִוְגָן.

נָא וְנָא עֲשֵׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוֹלָם לְהִתְחַתֵּן, וְאֵל תִּסְתַּכְּלִי
 עַל כָּל הַבְּלָבוּלִים שֵׁישׁ לָךְ בְּעַנְיַן הַבְּרִיאוֹת וְכוּ' וְכוּ', זֶה רַק דְּמִיּוֹן
 שֶׁהוֹרֵס אוֹתָךְ, הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתִּקְחִי אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְאִז תִּרְאִי עֲצָמְךָ
 בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגִמְרִי.

רְאֵי לְשִׁמּוֹר שְׁבֵת-קִדְשׁ, וְאִז הַשְּׁבֵת תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
 מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְּלָל בְּעֶדְךָ שֶׁתַּצְּלִיחֵי בְּחַיִּיךָ, וְתִרְצֵי לְהִתְחַתֵּן, וְתִהְיֶי
 תְּמִיד שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַח לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

כ' תתסו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שָׁם ה' [י] ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְגָּיִים שְׁבָעוֹלָם לְהַיּוֹת
 בְּשְׂמִיחָה, וְחַס וְשְׁלוֹם, אֵל תַּעֲזֹב אֶת הַשְּׂדוּדָה, כִּי זֶה הַשְּׂדוּדָה שֶׁלָּךְ מִן

אֲשֶׁר כ' תתסז בְּנַחֵל לֹא

הַשָּׁמַיִם, וְאָסוּר לְשַׁבֵּר שְׂדוּדָי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּכְנַס
לְחֻפָּה בְּשַׁעַה טוֹבָה וּמְצֻלַחַת.

אִי אֶפְשֶׁר לְהִכְרִיחַ אֶת הַבַּת שְׁלֹא לְלַכֵּת לְבַקֵּר אֶת הַהוֹרִים,
בְּיָדַי הִיא צְרִיכָה תְּשׁוּמַת-לֵב הַרְבֵּה מְאֹד, פִּי עֹבְרָה הַרְבֵּה הַרְבֵּה
אֲסוּנוֹת בְּחַיִּים וּמְשֻׁבְּרִים גְּדוּלִים וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן יִהְיֶה עֲלֶיךָ
עֲבוּדָה לְחֻזְקָה וּלְשִׁמְחָה וּלְעוֹדְדָה, וְלִזְהָ תִּזְכֶּה עַל-יְדֵי אֲהַבָּה
וְסִבְלָנוּת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתִּזְכְּוּ לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן
בְּיִשְׂרָאֵל, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּכַלבוּלִים, רַק תִּגּוּרוּ יַחַד בְּאַהֲבָה,
אַחֻה וְרַעוּת, וְאִזּוּ טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחָ...
...

כ' תתסז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן מְחַרַּת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֶׁם ה' [י] ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאִי לְחֻזַּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
כִּי הַשִּׁמְחָה תִּקְדֶּם אֶת הַיְשׁוּעָה שְׁלֶךָ.

נָא וְנָא תִשְׁמְרֵי עַל שַׁבָּת, וְהַשַּׁבָּת תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, וְתִדְעֵי שֶׁהַשַּׁבָּת
הִיא בֵּת זוּגָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּבְזִכּוֹת שְׁתִּשְׁמְרֵי שַׁבָּת, תִּזְכְּוּ לְמַצֵּא אֶת
כֵּן זוּגָךָ, וְתִתְחַתְּנוּ מֵהַ שְׂיִוִּתֵּר מֵהַר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתִּצְלִיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג שְׂמֵחָ...
...

כ' תתסח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁם ה' [י' ה'תשנ"ד].

שְׁלוֹם אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶקְנֶה שְׁתַּמְשִׁיךְ בְּהַדְפָּסַת "סֵפֶר הַמִּדּוֹת" עִם אוֹתוֹת גְּדוּלוֹת, לְעֵת עֵתָה מִסְפִּיק רַק חֲמֵשׁ-מֵאוֹת, חֵלֶק תּוֹרִיד לְהוֹרֵאת קִבֵּעַ, וְהַשָּׂאָר אֲנִי צָרִיךְ לְחַלֵּק לְתַלְמוּד-תּוֹרָה וּלְבֵית-סֵפֶר, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שְׁכַלֵּם יַחְזְרוּ בְּ"סֵפֶר-הַמִּדּוֹת" בְּעַל-פֶּה, אִם יִשָּׂאוּ כִּמְהָ עֲמוּדִים רִיקִים, אוֹסִיף מִכְּתָב מִמְעַלֵּת לְמוֹד "סֵפֶר-הַמִּדּוֹת", וּבִפְרָט לְבִנֵי הַנְּעוּרִים, עַד שִׁיְהִיו שְׂגוּרִים עַל פִּיהֶם דִּיקָא, וְאַחֲרֵיכֵן תִּתְמַקֵּד עַל סֵפֶר "גֵּר לְהַצְדִּיק", כִּי יֵשׁ לִי הֶרְבֵּה הוֹסְפוֹת לְסֵפֶר, וְיִהְיֶה נִפְלָא מְאֹד מְאֹד, כִּי הַסֵּפֶר יִכִּיל בְּעֶרְךָ מְאִתִּים עֲמוּדִים אוּלַי יוֹתֵר, וְאַצְרֶךְ כִּמְהָ קוּנְטֵרְסִים לְחִנּוּכָה, וְיִהְיֶה סֵפֶר מְכֻרָךְ. רְאֵה לְבָדִק אֵילוֹ קוּנְטֵרְסִים נִדְפְּסוּ כְּכֹר מְ"אוֹצֵר-הַחַיִּים", כִּי לְדַעֲתִי, נִשָּׂאוּ רַק שְׁלֹשָׁה אוֹ אַרְבָּעָה קוּנְטֵרְסִים, וְאֲנִי יָכוֹל לְגַמֵּר אֶת זֶה, וְכֵן יֵצֵא לְאוֹר עוֹד סֵפֶר נִפְלָא "אוֹצֵר הַחַיִּים", וּבֵין סֵפֶר לְסֵפֶר אַתֶּם יְכוֹלִים לְהוֹצִיא עוֹד חֵלֶק "אֲשֶׁר בַּנְּחָל", כִּי זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל.

הַעֲקֵר חִזְקוֹ וְאִמְצוֹ מְאֹד, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַע-עוֹלָם לֹא יִשְׁבֵּר אֶתְכֶם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּכְבֹּר רְאִיתֶם נְסִים נִגְלִים.

אִם אֶפְשֶׁר לְבָדִק בְּחֻשְׁבוֹן הַבִּנְיָן שְׁלִי כִּמְהָ יֵשׁ, אֶהְיֶה לְךָ אֶסִּיר תּוֹדָה.

וְכֵן תְּבָרַר אֵיפֶה נִמְצָא עֲכָשׁוּ ... כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְדַבֵּר עִמוֹ דְּחוּף.

הַמְּאַחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחָ...

כ' תתס"ט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שָׁם ה' [י] ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

בְּאִתִּי לְבַקְשׁוֹךָ עוֹד פַּעַם, שְׁתַּשְׁתַּדֵּל לְסַפֵּק לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עוֹפוֹת וּבָשָׂר לְחַג (דַּעַת לְנִבּוֹן רַק לְאֱלוֹ שְׁנִשְׂאָרִים שָׁם עַל הַחֶג), לְכָל מְשֻׁפָּחָה מֵעַל חֲמֻשָּׁה יְלָדִים שְׁלֹשָׁה עוֹפוֹת וְקִילוֹ בָּשָׂר, וְלִשְׂאָר שְׁנֵי עוֹפוֹת וְחֻצֵי קִילוֹ בָּשָׂר (תְּכַלֵּל גַּם אֶת מְשֻׁפָּחַת ... וְתַשְׁלַח לָהֶם עִם שְׁלִיחַ, וְתֹאמֶר לָהֶם שְׂאֵנִי שְׁלַחְתִּי לָהֶם), וּכְשֶׁאֲבוֹא אַחַר הַחֶג — אֲשַׁלֵּם לָךְ.

הַעֲקָר רְאֵה לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, תִּהְלֶה לְאֵל, זְכִיתָ לְהִיּוֹת אֶצְלִי צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, וְזְכִיתָ לְהִיּוֹת עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר, שְׂאִין דָּבָר גְּדוֹל מִזֶּה, וּבּוֹדָאֵי הַשָּׁנָה תִּתְיַיְנֶה לָנוּ חֲדָשׁוֹת נִפְלְאוֹת בְּיַבְנָאֵל, וּבִפְרֻט אַתָּה, שְׁתַּהֲיֶה לָךְ פְּרָנְסָה בְּשַׁפְּעָה גְּדוֹל עַד מְאֹד, הַעֲקָר הִרְחַק אֶת הַדְּאָגוֹת מִמֶּךָ, תִּתְיַיְנֶה רַק בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתַעֲשֶׂה בְּחֻכְמְךָ, שְׂיִהְיֶה רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ. תִּהְלֶה לְאֵל, מִתְרַבִּים הַיְלָדִים, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיוּ אֶצְלָנוּ רַק שְׂמֵחוֹת.

הִיּוֹת שְׁ... עוֹשֶׂה בְּרִית בְּיוֹם שְׁשִׁי, וְכֵן ... עַל-כֵּן הִיּוֹת טוֹב לְעוֹרֵר אֶת גְּשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁכָל אַחַת תֹּאפֶה מְשֻׁהוּ בְּשִׁבִיל הַבְּרִית, כִּי הֵם עֲנִיִּים וְלִמְצוֹה רַבָּה יִחַשְׁבּ, וּבִפְרֻט שְׁתִּי בְּרִיתוֹת בְּחַג הַסְּכוֹת, וְכֵן לְבַשֵּׁל מְשֻׁהוּ בְּשִׁבִיל הַסְּעָדָה, וְזֶה יִהְיֶה חֶסֶד גְּדוֹל.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג שְׂמֵחָ...

כ' תתע.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּדֶּךָ, יוֹם שְׁנֵי מַחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' [ה] ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גְּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם תּוּכַל לְקַחַת אֶת הַבְּחוּר ... עַל
הַחַגִּים, וְכֵן אַתָּה יְכוּל לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ, שְׂיַעֲזֹר לְךָ לְבָנוֹת אֶת הַסִּפָּה,
וְתִשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד עִמּוֹ, כִּי, תִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לוֹ רֹאשׁ טוֹב מָאד, וְהוּא
יְכוּל לְלַמֵּד אֶתְךָ, וְהִיָּה טוֹב מָאד, שְׂתַתְּחִיב עִמּוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה
טוֹב לְשִׁנְיֶכֶם, כִּי, תִּהְיֶה לְאֵל, הוּא בְּחוּר מְכַשֵּׁר מָאד, אַךְ הוּא אֵינוֹ
מְסַתַּדֵּר בְּבֵית, וְעַל-כֵּן זֶהוּ דָּבָר גְּדוֹל מָאד אִם תִּקַּח אוֹתוֹ תַּחַת
כְּנָפֶיךָ.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! צְרִיכִין בְּזֶה הָעוֹלָם הַתְּחִזְקוֹת
עֲצוּמָה, וּבִפְרָט אַתָּה צְרִיךְ הַתְּחִזְקוֹת מָאד מָאד, אֲכַל בְּיוֹתֵר מְזֶה
אֲשֶׁתְךָ צְרִיכָה חֲזוּק, כִּי סוּף כָּל סוּף עֲדִין אֵין לָהּ יְלָדִים, וְהִיא מָאד
מְמַרְמֶרֶת, וְצָר וְמָר לָהּ מָאד, וְעַל-כֵּן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (רֹאשׁ
הַשָּׁנָה ו:): אֲשֶׁה בַּעֲלָה מְשֻׁמָּה; וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שְׁבַע-עוֹלָם לְשִׁמְחָה וּלְחֻזֵק אֶת אֲשֶׁתְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שְׁבַע-עוֹלָם, שְׂאֵתָה
יְכוּל לְשִׁמְחָה אוֹתָהּ, כִּי עוֹבֵר עָלֶיהָ מָה שְׂעוֹבֵר — כָּל מִינֵי מְשֻׁבְּרִים
וְגַלִּים, וְאַתָּה צְרִיךְ לְתַתּ לָהּ יוֹתֵר תְּשׁוּמַת-לֵב, וּלְדַעֲתִי, בְּזֶה שְׁ... גְּרוּ
יְאִיר, יְכַנֵּס בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, הוּא יְבִיא בְּרָכָה וְשִׁמְחָה לְבֵית.

וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ מָאד מָאד, הִנֵּה נִכְנַס עֲכָשׁוּ חַג שְׁמֵחָ, חַג
הָאֶסְיָף, רֹאה לְאֶסְיָף לְתוֹךְ בֵּיתְךָ אֶת הַבְּחוּר הַנִּ"ל, וּמִמֶּשׁ יְאִיר לְכֶם,
וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל — רֹאה לְאֶסְיָף שְׁמֵחָה גְּדוֹלָה בְּבֵיתְךָ, שְׂתִשְׁמַח
וְתַחֲזֹק אֶת אֲשֶׁתְךָ, וְתִדַּע אֲשֶׁר הַחֲבֵר הַכִּי טוֹב בְּחַיִּים — זֶה הָאֲשֶׁה,
כִּי בְּדַרְךָ כָּלֵל הָאָדָם חוֹשֵׁב שְׂיֵשׁ לוֹ חֲבָרִים וְכוּ', וּלְבִסוּף הֵם מְנַצְּלִים
אוֹתוֹ, וְעַל-כֵּן רֹאה שְׂעַקֵר הַחֲבֵר שְׁלָךְ יִהְיֶה אֲשֶׁתְךָ, וְתַתֵּן לָהּ הַרְבֵּה
תְּשׁוּמַת-לֵב, כִּי הִיא מָאד זְקוּקָה לָזֶה, הִיא מְרַגֵּיֶשָׁה אֶת עֲצָמָהּ

גלמודה ואמללה וכו' וכו', ומאד מאד שבורה ועצובה, ועל-כן
תעשה זאת לעזר לה בכל מיני אפנים, וזוהי המצוה הכי גדולה.
וזכור תזכור, שרק אשתך היא החבר האמתי שלך, ועל-כן עשה זאת
— להיות תמיד עם אשתך, ותחזקה ותאמצה בכל מיני דבורים.
והעולה על הכל — תכניס את הבחור הנ"ל, ועל-ידי-זה תבוא
ברכה והצלחה במעשה ידיכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך שאני
מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו כל ימי חייכם, ותפקדו בנרע של
קיימא בזאת השנה.

המאחל לך חג שמח...

כ' תתעא.

בעזרת השם יתברך, יום שני מקרת יום הכפורים, שם ה' [ה] ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל הבחור יניק וחכים ... גרו יאיר.

מאד מאד נהניתי לראותך אצל ציון רבנו ו"ל, יעזר הקדוש-
ברוך-הוא, שתזכה להשתנות לטובה, ותלמד בהתמדה רבה, כי
תהלה לאל, יש לך חושים טובים, וראה לנצל את החושים שלך,
ועל-ידי-זה תצליח.

מאד מאד אבקש אותך, שתתארח בקה אצל ... ותשתדל ללמד
עמו, כי הוא לא למד אף פעם, ובזה שאפה תלמד עמו, תעשה עמו
חסד גדול, כי עדין אין להם ילדים, וממש תכניס אורה ושמחה
בתוך ביתם.

אקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתקיים את מה שאני אבקש אותך,
ועל-ידי-זה תצליח כל ימי חייך.

ראה לעזב כבר את הילדות והקטנות שלך, ותתמיד מאד
בלמוד משניות, וכן תחזור הרבה במסכת ספא שלמדתם, כי, תהלה

לְאֵל, יֵשׁ לְךָ חוֹשִׁים טוֹבִים, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל
 יִסְתַּדֵּר אֲצִלְךָ, וְתִקְּוּ אֶת רְצוֹנִי לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם עִם ...

הַמֵּאחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחָ...
 ...

כ' תתעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי מַחֲרַת יוֹם הַפְּפוּרִים, שֵׁם ה' [ה] ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! לְחֻזַּק וּלְאַמֵּץ אוֹתָךְ, אֵין מְלִים בְּפִי,
 וְהִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתַּעֲזֵב הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרַסִּים", וְשֵׁם
 תִּמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשֶׁךָ. וּבְאַמַּת הָאָדָם צְרִיף לְחֻזַּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי
 אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֶסוּר שֶׁיִּפֹּל בְּדַעְתּוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי הַחַיִּים
 מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּיק מֵעַמֵּד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר
 מִכָּל דָּבָר קָטָן, הֵן אָמַת שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מָה שְׁעוֹבֵר — כָּל מִינֵי
 דְּכֹאוֹנוֹת וְשִׁבְרוֹן לֵב, עִם כָּל זֹאת זֹו לֹא הַתְּכַלִּית, כִּי בְּזֵה הָעוֹלָם
 צְרִיכִין לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְצְרִיכִין לְהַכְרִיחַ אֶת
 עֲצָמוֹ לְהִגִּיעַ אֶל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְאֵף שֶׁהוּא דָּבָר קָשֶׁה מְאֹד מְאֹד, כִּי
 עֲבוּדַת הַשְּׂמֵחָה הִיא הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשֶׁה לְאָדָם, כִּי מְרַב פְּגַעֵי וּמְקָרֵי
 הַזְּמַן הוּא נִמְשָׁךְ אֶל הָעֲצָבוֹת וְהַדְּפֹאוֹן, עִם כָּל זֹאת מִי שְׂרוּצָה
 לְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד, וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר, עָלָיו לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד
 לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, וּכְכֹל שֶׁיְהִיָּה בְּשְׂמֵחָה — כֵּן יִצְלִיחַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

וְעַל-כֵּן רָאֵה לְשִׁמְעַ בְּכָל יוֹם כְּלִי זִמְרָה, וְתִשְׁתַּדֵּל שֶׁבְּבֵיתְךָ תִּהְיֶה
 תְּמִיד אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל בֵּין בְּגִשְׂמִיּוֹת
 וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְתַעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ חֵק קְבוּעַ, שֶׁיִּשְׁמַע בְּבֵיתְךָ תְּמִיד כְּלִי
 זִמְרָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְעַלֶּה מִצָּב רִיחְךָ וּמִצְבַּרוּחַ אֲשֶׁתְּךָ, וְהִלְדִּים
 תְּמִיד יִגְדְּלוּ בְּמִצְבַּר-רוּחַ שֶׁל שְׂמֵחָה. וְאֵף שֶׁבְּתַחֲלָה מְרַב יְאוּשׁ
 וְדְפֹאוֹן, קָשֶׁה לְךָ לְשִׁמְעַ כְּלִי זִמְרָה, עִם כָּל זֹאת תַּעֲשֶׂה מָה שֶׁתַּעֲשֶׂה,
 הָעֵקֶר לְשִׁמְעַ בְּכָל יוֹם כְּלִי זִמְרָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ לְצֵאת מֵהַדְּפֹאוֹן
 הַפְּנִימִי שֶׁנִּכְבַּס בְּךָ.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֵנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּדַרְכְּךָ, וּתְבַשֵּׂר לִי תְמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג שְׁמַח...

כ' תתעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי מִחְרַת יוֹם הַפְּפוּרִים, שֵׁם ה' [ה] ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל פְּלִלְיוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, הַגֵּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה
שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וַיִּמְשִׁיף עֲלֵיהֶם בְּרָכָה וְהִצְלִיחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם,
וַיִּסְתִּירֵם בְּסֶתֶר צֶל פְּנֵפוֹי יִתְבָּרַךְ.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! הִנֵּה חַג הַסְּפּוֹת, חַג הָאָסִיף נִכְנָס וּבָא,
שֶׁהוּא חַג שְׁמַח מְאֹד מְאֹד, כִּי מִצּוֹת סְפָה מְרֻמּוֹת עַל אֲהָבָה, אֲחֻנָּה
וְרַעוּת בֵּין גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּאֶמֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל יָכוֹל לְצִאת
בְּסֶפֶה אַחַת, וְעַל-כֵּן מִצּוֹת סְפָה הִיא מִצְוָה כְּזוֹ, שְׂכוּלֶלֶת אֶת כָּל
גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּיַחַד, כִּי רְאוּי לָהֶם לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל לִישֵׁב בְּסֶפֶה
אַחַת, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְהַחְזִיק עִצְמְכֶם בְּיַחַד, וּבְפָרֵט בְּחַג
הַסְּפּוֹת הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, וְתִמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם עַל אֲהָבַת יִשְׂרָאֵל,
לְאַהֵב אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד פְּנִפְשׁוֹ, וְלֹא סֵתֶם אֲהָבָה מִשְׁפָּה וְלַחוּץ,
אֶלֹא הָאֲהָבָה שְׁלֹכֶם צְרִיכָה לֵהִיוֹת אֲהָבָה פְּנִימִית, כְּמוֹ מִצְוֹת סְפָה,
שֶׁמְסוֹכְכֶת עַל הָאָדָם לְגַמְרִי, כֶּף צְרִיף כָּל אֶחָד לְסוּכָף עַל חֲבֵרוֹ,
וְלֵהִשְׁתַּדֵּל לְהַבִּין אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְלְדוּגוֹ לְכַף זְכוּת, וְזֶה עֵקֶר
הַצְּלַחְתָּנוּ — כְּשֶׁנִּחְזִיק אֶת עִצְמֵנוּ בְּיַחַד בְּאֲהָבָה, אֲחֻנָּה וְרַעוּת,
וְאִישׁ אֶת רַעְהוֹ יְעוֹר, וּבְפָרֵט בְּאִיזָה דְּבוּר טוֹב, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מִצְוָה
יּוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה — מְלַדְּבֵר וּלְנַחֵם אֶת חֲבֵרוֹ, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
עוֹבֵר אִיזָה מִשְׁבֵּר בְּגִשְׁמֵי וּבְרוּחָנֵי, וְהַמִּצְוָה הַכִּי גְדוּלָה לְעוֹר לּוֹ,
וּלְדַבֵּר עַל לְבוֹ, וְלֵהוֹצִיאוֹ מֵהַמְּצָר.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ, שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תִהְיֶה לּוֹ

סְפָה בְּפָנַי עֲצָמוּ, כִּי מִצְנוֹת סְפָה שׁוֹמְרֵת אֶת הָאָדָם כָּל הַשָּׁנָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שְׁבַת קלג:): זֶה אֵלֵי וְאֲנֹהוּ, הַתְּנַאָּה לְפָנָיו בְּמִצְוֹת, עֲשֵׂה לְפָנָיו סְפָה נְאָה; וְכָל אֶחָד וְאֶחָד יִשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת לְעֲצָמוּ סְפָה, וַיִּקְיָם: תִּשְׁבּוּ כְעֵין תְּדוּרוֹ, מֵה דִינָה אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ אֶף סְפָה כָּף (סְפָה כח:); כִּי עֵקֶר מִצְוֹת סְפָה — שְׂיִהְיֶה בֵּיתוֹ עִמּוֹ, וְשִׂישְׂרָה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, אַחֲרָה וְרַעוּת בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם, וְלָדוֹן אִישׁ אֶת רַעְהוֹ לְכַף זְכוּת, וּבִפְרִט אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת יְלָדָיו.

הַעֵקֶר אֵל תִּרְאוּ וְאֵל תִּפְתְּחוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֵנִי מְקוּהָ שֶׁהַשָּׁנָה יִהְיֶה נַעֲשֶׂה פֶה בִּיבְנֵאֵל נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת, וְכָל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ יִפְלוּ תַּחַת רַגְלֵינוּ, וַיִּקְיָם אֲצִלָּנוּ: ה'שָׁנָה תִּהְיֶה שְׂנֵית דִּי דִן גִּ'צַח, שְׁנֵי זָכָה לְנִצָּח אֶת הַמְּלַחְמָה, וְלִהְיֶים "עִיר בְּרִסְלָב" עַל אִפְסֵם וְחֻמַּתָּם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ, וּנְבַנֶּה אֶת כָּל הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ בְּהִרְחֻבָּה גְדוֹלָה.

אַבְקֶשׁ מִכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיִקַּח מִ... שְׁלֹט גְדוֹל, וְתִתְּלוּ אֶת זֶה עַל בֵּיתְכֶם מִכָּל הַכוּוִינִים, וְנִזְכָּה לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ וְ"ל בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עוֹ, וַיִּכְנָסוּ לְגוֹר אֲצִלָּנוּ עוֹד מֵאוֹת מְשֻׁפָּחוֹת, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לְבַנּוּ, וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאחַל לְכֶם חַג שְׂמַח...

כ' תתעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי מִקְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה מֵר ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאד מָאד אֲנִי שְׂמַח לְשִׁמְעַ מִ... שְׂאִתָּה עוֹזֵר לוֹ מִכָּל הַלֵּב בְּכָל הַתְּחוּמִים, וְגַם אִתָּה מְדַבֵּר טוֹב עֲלֵינוּ בְּחוּגֵי בֵּית.

זְכוּר תִּזְכֹּר, כִּי לָנוּ אֵין עֲנִיָּן לְעֲצֹר לָךְ בְּשׁוּם דְּבָר, אֲנַחְנוּ רַק רוֹצִים אֶת הַמַּגִּיעַ לָנוּ בְּתוֹר תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם. וְתִקַּח הֵיטֵב בְּחֻשְׁבוֹן, כִּי הַנְּצִיגִים שְׁלָנוּ כָּלֵם בְּעֲלֵי רָמָה גְבוּהָה וְעַם רֹאשׁ עַל הַכְּתָפִים,

פֶּאָשׁר תּוּכַל לְהִנְכַח בְּעֶצְמְךָ, מִמִּילָא גַם הַנְּצִיגִים שְׁלָנוּ הֵם הַנְּצִיגִים שְׁלָךְ, וְלֹא נֶעֱמַד לָךְ לְמַכְשׁוֹל בְּשׁוּם דְּבָר בְּעֵינֵי הַתְּפַתְחוּת הַמּוֹשְׁבָה.

בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲנַחְנוּ רַק נִגְדָל, וְהָאוּכְלוּסְיָה רַק תְּתַרְבֶּה, וְאֵין לְהַתְּפַחַד כָּלֵל מ... אֲשֶׁר יוֹתֵר מְלַעֲשׂוֹת רוּחַ, הוּא אֵינוֹ יְכוּל, תְּהִלָּה לְאֵל, הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ מִתְּפַתְחַת וּמִשְׁשֻׁגָת, וְיִכְנָסוּ לְגוּר הַשָּׁנָה עוֹד עֲשָׂרוֹת מִשְׁפָּחוֹת פֶּאָשׁר תִּנְכַח, וּמִמִּילָא אִם אַתָּה עוֹזֵר לָנוּ, אַתָּה עוֹזֵר לְעֶצְמְךָ, וְכָל נְצִיג שְׁלָנוּ שְׂיִכְנָס, זֶה נִכְנָס בְּיָדְךָ, כִּי אֵין לָנוּ שׁוּם עֵינֵן לְהַכְנִס בְּתַגְרוֹת כְּמוֹ שֶׁהַתְּפָאָר הַסְּמ"ך-מ"ם, וְהַסִּית אֶת הַתּוֹשְׁבִים נִגְדָנוּ, כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מָה אֲנַחְנוּ רוֹצִים... הֵן אָמַת, שְׂעַכְשׁוֹ נֶעֱמַד חֲזַק עַל נִקְדָּה זוֹ, שְׂיִבִיאוּ רַב סְפָרְדֵי גִטְרָאֵלִי לְגַמְרֵי מִבְּחוּץ, שְׂאֵין לוֹ שׁוּם עֶסֶק עִם פּוֹלִיטִיקָה, וַיִּשְׁרַת אֶת כָּל הַצְּבוּר נְאֻמָּה בְּלִי יוֹצֵא מִהַכָּלֵל, וְהוּא יַחֲתֵם בְּפָנָי רֵאשׁ הַמּוֹעֲצָה וְחִבְרֵי הַמּוֹעֲצָה, שְׁלַקְחוּ אוֹתוֹ לְרַב הַמּוֹשְׁבָה רַק בְּתַנְאֵי שְׁלֹא יִהְיֶה לוֹ שׁוּם עֶסֶק עִם תְּקִצִיבִים וּפּוֹלִיטִיקָה, כְּשֶׁר אוֹ טְרַף וְכוּ' וְכוּ', לֹא סִתָּם לְחַיּוֹת וְלִהְנוֹת מִכְסָפֵי צְבוּר, וְלַעֲשׂוֹת כְּכֹל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ, וְלִהְתַּעַרֵב כָּל הַיּוֹם בְּפּוֹלִיטִיקָה... וְכֵן שְׂיִהְיֶה פְּקוּחַ חֲזַק לְאֵן הוֹלְכִים הַתְּקִצִיבִים שֶׁל הַמּוֹעֲצָה הַדְּתִית וְכוּ'.

אֲנִי מְקַנָּה שְׂיִהְיֶה לָךְ יָשׁוּב הַדְּעַת אֲמַתִּי וְדַעַת נְכוֹנָה, וּבְיַדֵּי לֹא תִתְחַרֵט.

הַמֵּאחַל לָךְ וּלְכָל מִשְׁפַּחְתְּךָ חַג שְׂמַח...

כ' תתעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי מַחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' [ו] ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גָּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמְּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה מִשְׁקִיעַ בְּיַלְדִים, וּבְכַרְט עֲכָשׁוּ בְּעֵינֵי הַסְּפָה,

שָׂאתָ מַחְדִּיר בָּהֶם מַעֲלַת מִצְוֹת סִפָּה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה. כִּי תִדַע, שֶׁזֶּה מִיסוּדוֹת הַחַנוּף לְחַנּוּף אֶת הַיְלָדִים בַּמִּצְוֹת סִפָּה.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַהֲעֲרָכָה שְׂאֵנִי מְעַרְיָךְ אֹתְךָ בְּעַבְדוֹתֶיךָ עֲבוֹדַת-הַקֹּדֶשׁ, כִּי אֵינִי יוֹדֵעַ מָה הֵייתִי עוֹשֶׂה בְּלַעֲדֶיךָ, כִּי רֹאִים שְׂמָאז שְׂנֹכְנִסְתָּ בְּנִהוּל הַתְּלַמּוּד-תּוֹרָה, כָּל הַיְלָדִים נִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרֵי מִן הַקֶּצֶה אֶל הַקֶּצֶה, וְאֵנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבָאָמַת וְנִצְלִיחַ, רַק צְרִיכִין סְבָלְנוֹת.

[נְדַבְרָתִי עִם ... תַּחֲזִיחַ אִוּדוֹת הַמְּשַׁכּוֹרוֹת, וְגַם תִּקְבַּל פֶּה מְכַתֵּב כָּלְלִי לָךְ, פָּשׁוּט עֲכָשׁוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן אֵין מְאִיפָה לְתַת תּוֹסֶפֶת בַּמְּשַׁכּוֹרוֹת, הִנֵּה הַלְכָתִי וְלוֹיִתִי אֶצֶל אַחַד בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים שְׁקָל עַל חֲשָׁבוֹן זֶה, אֲבָל אֵנִי צְרִיף לְשֵׁלֵם אֶת זֶה תַּכְף-וּמִיד אַחַר הַחֵג, וְעַל-כֵּן אֵל תַּחֲשֹׁב כְּרַגַע כְּאֵלוּ יֵשׁ לִי אִיזָה כֶּסֶף, אֲדַרְבָּה אֵנִי שְׂקוּעַ בְּחֻבּוֹת, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ יוֹדֵעַ, וְכִבֵּר יוֹצִיאֵנִי מִהַפַּח הַיָּקוּשׁ הַזֶּה, אֵנִי לֹא יוֹדֵעַ אֵיךְ אֵנִי יְכוּל לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, מְלַבֵּד גְּדֹל הַחֲלָשָׁה שְׂאֵנִי חֲלָשׁ כְּבָר שְׁלֹשָׁה יָמִים אַחַר הַצּוּם, אֵינִי יוֹדֵעַ אֵיךְ אֵנִי יְכוּל לְהַחְזִיק מֵעַמָּד תַּחַת לְחֻצִים כְּבָדִים שֶׁל כֶּסֶפִים, וְעַל-כֵּן אֵנִי לֹא רוֹאֶה בְּכָלֵל לְתַן עֲכָשׁוּ תּוֹסֶפֶת בַּמְּשַׁכְּרֶת, אֵין מְהִיכֵן, הַכִּיס רֵיק וְאֵין בּוֹ, וּמִמֶּשׁ כְּמַעַט שְׂאֵנִי מְתִיאֵשׁ, חַס וְשָׁלוֹם, חַס וְשָׁלוֹם, וּמִגְבִּיָּה יָדִים, כָּל חַיּוּתִי הִיא רַק לְבָרַח אֵלָיו יְתַבְרַךְ, וְאֵנִי רוֹאֶה מְרַחוּק שְׁפַע גְּדוֹל שְׂיָבוֹא אֵלַיְנוּ, וְכָל הַמַּצָּב יִשְׁתַּנֶּה לְגַמְרֵי, וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה יְכוּל לְחַפּוֹת עוֹד חֲדָשׁ — מָה טוֹב וּמָה נְעִים, כִּי פָּשׁוּט אֵין לִי מְרָאָה מְקוּם אֲפֵלוּ שְׁקָל אַחַד, וְאֵנִי חֵי בְּנִסִּים, כְּאֲשֶׁר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲיֵד, כִּי מְלַבֵּד חֲלָשְׁתִּי שְׂאֵנִי מְאֹד חֲלוּשׁ, עוֹד זֹאת כָּל אַחַד בָּא וּבּוֹכָה בְּתוֹכִי עַל צְרוּתִי, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מָה לַעֲשׂוֹת רַק לְחַזֵּק אוֹתוֹ, אֲבָל מִי מְחַזֵּק אוֹתִי... הַעֲקָר אַתָּה רֹאֶה לְהַתְּחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֵנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַמַּצָּב יִשְׁתַּנֶּה לְגַמְרֵי לְטוֹבָה, וְאֵז נִיכַל לְתַת מְשַׁכּוֹרוֹת גְּבוּהוֹת לְכָל הַמְּלַמְדִים וּלְכָל הַמּוֹרוֹת, וְזֶה בְּרוּר. כִּי אֲנַחְנוּ בַּמַּצָּב שֶׁל עֲלֵיָה, שְׂרַק נִעֲלָה וְנִצְלִיחַ.

אודות שמחת בית השואבה, בנדאי צריכין לעשות בכל לילה שמחת בית השואבה עם תעמולה גדולה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שבאמת תהיה שרויה בינינו שמחה ואהבה, ועל קטב זה אתה צריך לדבר, כי עובר על כל אחד ואחד מאנשי שלומנו עניות ודחקות, אבל זה גם בכל העולם כלו, ועל-כן ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שבאמת נצליח.

המאחל לך חג שמח...

עם המכתב שלך היה מצרף עוד מכתב, אבל נקטעה החתימה, ואיני יודע מי שלח את המכתב, על-כן תברר לי מי שלח את המכתב, כי הוא שואל לי שם איזו שאלה על איזו דירה, אבל אני לא יודע מי כתב לי את המכתב.

כ' תתעו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי מחרת יום הכפורים, שם ה' [ו] ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל הרב ... מנהל תלמוד תורה "ילדי-חן" ואל ... מנהלת בית-ספר "בית פיגא", הוי"ה ישמור אתכם מכל רע, ויצליח דרככם בכל אשר תפנו.

אודות התוספות במשפורות למלמדים ולמורות, מה אמר לכם, שניכם כתבתם לי מכתבים מלאי מרירות, שבא החג ואין מהיכן לשלם את המשכורות, וכלם משפחות מרבות ילדים, בכך עשיתי דבר מאד מוזר, ונוסף על חובותי קפצתי ולויתי עשרת אלפים שקלים, באפן שיהיה לכם לשלם על-כף-פנים חלק מהמשכורות למלמדים ולמורות, אבל באמת הכסף הוא רק הלואה שלויתי, ואני לא מבקש מכם שאתם תשלמו לי את זה חזרה, זה כבר העסק שלי, אבל תתחשבו, שפשוט המצב עכשו הוא בלתי נסבל, והכל אודות הסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, שקפח אותנו, שאין לנו

מבנים, וצריכין לשלם יותר מחמשת אלפים שקל רק שכר דירה בכל חדש לחנופה שלנו, בשעה שיש מבנים ריקים, שמביאין ילדים מבחוץ, אשר זו רשעות שאין פמותה, ואני לא צריך להאריך לכם, בפסוק הכל יש שמה חמשה-עשר ילדים מתושבי יבנאל, ואנחנו בלי עין הרע כמעט מאה וחמשים ואפלו יותר, כי אם היו לנו המבנים, היינו יכולים לעשות גם שמה את הפעוטון ואת הגנים, ואז לא היינו צריכין לשלם בכלל שכר דירה בשביל המוסדות שלנו, מלבד זאת חמום ומזגן ותאורה, שכל זה מחייבת המועצה לשלם לנו, כי סוף כל סוף מי שיש לו בית משלם ארנונה ומסים גבוהים, ועוד איך משלם וכו', ועל-כן בשביל הרשעות של הסמ"ד-מ"מ, ימח שמו וזכרו, אנו צריכים לסבל כל-כף. בשביל זה הייתי מציע לכם לחכות עוד מעט, ואז תשתנה המפה לגמרי לטובה, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שנוכל לעלות למשכורות של אלפים וחמש מאות שקל עד שלשת אלפים שקל בכל חדש למלמדים ולמורות בלי שום גזמה, כי אדרבה, אצלי הולך בחיים שהמלמדים והמורות יקבלו המשכורת הכי גבוהה והכי טובה, ושיהיו להם התנאים הכי טובים, כי סוף כל סוף הם מחנכים את ילדינו, ובני אדם לא יודעים כי למחנך מגיע יותר מכלם, כי הוא מוסר את נפשו בעבור ילדינו, אבל הרגע הזה פשוט אי אפשר בשום פנים ואפן לתת איזו תוספת במשכורות, ועל-כן מאד מאד אבקש אתכם, שתתחשבו עמי, כי פשוט אני ממש מתמוטט מרב חובות, מלבד חלשתי עכשו אחר הצום, כי צמתי מאד מאד קשה ביום הקדוש, וכל-כף חלוש הייתי, ומלבד זאת כל אחד בוכה לי בכל יום ויום עם צרותיו ודאגותיו, ואני אנה אני בא וכו', וכו', על-כן תתחשבו עמי מאד, כי דיקא עכשו קשה לי מאד מאד, אבל אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתעזרו לי ונצליח, ואז ישתנה המצב לגמרי לטובה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו במשימתכם הקדושה לחנך את הילדים על טהרת הקדש, ולהחדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך,

וְשִׁיחֵיו בְּעַלֵי מַדּוֹת וּבְעַלֵי דְרָךְ-אֶרֶץ, אֲשֶׁר זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל.
וּתְאִמְנוּ לִי, שְׂכָבֵר רוֹאִים אֶת הַפְּרוֹת שְׂאֵתָם חֲרָשְׁתָּם וּזְרַעְתָּם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג שְׂמַח...

כ' תתעז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי ג' מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' [ו] ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַדּוֹ"חַ, וּפִה תִקְבְּלִי גַם מִכְתָּב
שְׂפִתְכֵתִי לָךְ, וְלָרַב ... פְּשוּט הַמַּצֵּב הוּא עֹכְשׁוּ בְּלִתִּי נִסְבֵּל, וְאֲנִי לֹא
יְכוֹל לְזוּז מְרַב צַעַר וְיִסּוּרִין, וְאֶת הַהִלְוָאָה שֶׁלְקַחְתִּי בְּשִׁבִיל
הַמְּלַמְדִים וְהַמּוֹרוֹת, זֶה לֹא הֶעֱסַק שְׁלָכֶם, פְּשוּט כָּאֵב לִי מְאֹד לְמָה
נִהְיָה מִקְפָּחִים, וְעַל הַחֵג לֹא יִהְיֶה לְהַמְלַמְדִים וְלַמּוֹרוֹת שׁוּם הַתְּחַלָּה
שֶׁל מִשְׁכוּרוֹת, וְקַפְצָתִי וְעִשִׂיתִי דָּבָר זָר וּמוֹזֵר וְלוֹיֵתִי כֶּסֶף, אֲבָל אֲנִי
צָרִיךְ לְשַׁלֵּם אֶת זֶה, וְזֶה לֹא הֶעֱנִין שְׁלָכֶם, אֲנִי כָּבֵר אֲשַׁלֵּם אֶת זֶה,
כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי, אֲבָל עֹכְשׁוּ קָשָׁה לִי
מְאֹד מְאֹד לְתֵת אִיזוֹ תּוֹסֶפֶת בְּמִשְׁכוּרוֹת, וְאֲנִי מִקְנָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׂתַכְּף-מִיָּד אַחַר זְמַן קֶצֶר כֹּל הַמַּצֵּב יִשְׁתַּנֶּה.

גַּא וְנָא תִשְׁתַּדְּלִי לְעֶזֶר לְ... בְּכֹל מָה שְׂאֵת יְכוּלָה, כִּי אֲנַחְנוּ
בּוֹדְאֵי נְצַלִּיחַ, בְּעִזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְהִיָּה רְאוּי לָךְ לְדַבֵּר עִם גְּבֵרֶת
... חַד מִשְׁמַעִית, אִם תַּעֲשֵׂי אֶתְנוּ קוֹנֵנְצִים, נַעֲזֹב אוֹתָהּ תַכְּף-וּמְיָד,
וְאִזּוּ נִרְאָה אִם מִשְׁפַּחְתָּהּ תִּבּוֹא לָהּ לְעִזְרָתָהּ, וְכֵן אוֹדוֹת הָאֲבָנִים
שְׁזוֹרְקִים עַל הַבְּנוֹת, תַכְּף-וּמְיָד תִּפְתָּחִי תִיק בְּמִשְׁטָרָה וְאֵל תִּפְתָּחִי.
מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְדַעַת אִם עִשִׂית מִשְׁהוּ בְּשִׁבִיל זֶה, אֲנַחְנוּ לֹא
צָרִיכִים לְפַחַד מֵאֵף אֶחָד, הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זִ"ע אָמַר: סִגְלָה
נִגְדַר וְשַׁעִים — לֹא לְפַחַד מֵהֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂבִאָמַת נְצַלִּיחַ, וְנִכְנָס בְּתוֹךְ הַמוֹעֵצָה,
וְאִזּוּ נַעֲשֶׂה שֵׁם מִהִפְכָה לְטוֹבָה, כִּי לֹא יִתְכַן שְׁנֵהְיָה כָּל-כֶּף מִקְפָּחִים

על לא דָּבָר, רק בשביל רשעות הסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, ולעמד בחוץ זה גם-כן לא יעסק, כי מבחוץ נובח פֶּלֶב וְכוּ', אבל בפנים עושים סדר, כי זה לא הפקר.

את המכתב שלך בשביל ... גרו יאיר, תנסחי מאד מאד יפה, ונשלח את זה לכל תושבי יבנאל, ואת יכולה לחתם את השם שלך בתור מנהלת בית-ספר "בית פיגא", ואין לך מה לדאג, אנחנו צריכין להיות מאד מאד חזקים, ואני מבטיח לך, שפאן תהיה ירושלים של הגליל, ויהיה מקום של תורה ותפלה, מקום של צדקה וחסד, מקום של שמחה וקדשה וטהרה, ונופה לגדל ולתגף את ילדינו על הצד הכי טוב.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי במשימתך, ותבשרי לי בשורות משמחות.

אין לך מה להתפחד כלל משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואנחנו תלויים ועומדים רק בידו יתברך, כי אין לנו אחר בזה העולם רק הקדוש-ברוך-הוא, כי רואים בחוש, שאף אחד אינו רוצה לעזור לנו עם כלום, וזה עקר הישועה, כי אחרת היינו בוטחים באדם, וכך אין לנו על מי לבטח רק בהקדוש-ברוך-הוא, כי רק הוא יכול לעזור לנו ולא אחר.

המאחל לך חג שמח...

כ' תתעח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי מחרת יום הכפורים, שם ה' [ו] ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, תלמידי "היכל-הקדוש", "חסדי ברסלב", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הנו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם

וַיְצִילֵם מִכַּף צָרָה וְצוּקָה, וּמִכַּף נֶגַע וּמִחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וַהֲצִלָּהָם
בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! הנה נכנסים עכשו ימי שמחה, חג פְּנֵה
שְׁחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הַעִידוּ (סֵפֶה נא): מי שלא רָאָה שְׂמֵחַת בֵּית
הַשְׂוֹאֲבָה, לֹא רָאָה שְׂמֵחָה מִיָּמָיו, כִּי שֵׁם הָיָה שְׂוֹאֲבֵין רוּחַ-הַקֹּדֶשׁ,
הֵינּוּ כִּי בְּבֵית-הַמִּקְדָּשׁ, שֵׁם צִמְצָם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת אֱלֻקוֹתוֹ
יִתְבַּרֵךְ, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד הַרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר
אֵין לָךְ עוֹד שְׂמֵחָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִשְׂמֵחָה זֹה, כִּי כְּשֶׁאַדָּם מַרְגִישׁ אֶת
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא אִתּוֹ, עֲמוֹ וְאֶצְלוֹ, זוּהִי הַשְׂמֵחָה הַכִּי
גְּדוּלָה, וּכְעֵין שְׂאֲמָרוֹ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וְרוּשְׁלָמִי מוֹעֵד קָטָן, פֶּרֶק ב',
הַלְכָה ד'): שְׂמֵחָה לְאָדָם בְּשָׂעָה שֶׁהוּא דָר בְּתוֹךְ שָׁלוֹ, כִּי אֵין עוֹד
יוֹתֵר שְׂמֵחָה מִזֶּה שְׂאָדָם בְּטַל וּמִבְטָל אֶל אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמַרְגִישׁ
אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ שְׂשׁוּרָה אֶצְלוֹ, זוּהִי הַשְּׂכִינָה. וְעַל-כֵּן
רָאוּ בְּיָמֵם אֱלוֹ, יְמֵי שְׂמֵחָה, לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד, וּלְשִׂמְחַ אֶחָד אֶת
חֲבֵרוֹ, וְכֵן לְשִׂמְחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, וְהִיִּיתִי מִצִּיעַ, שֶׁכָּל לֵילָה
יַעֲשֶׂה אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂמֵחַת בֵּית הַשְׂוֹאֲבָה בְּתַפִּים וּבְמַחֲוֹלוֹת
וּבְכָלֵי זְמַר, כִּי אֵין לָנוּ מַה לְהַתְּפַחַד כָּלֵל, אֲדִרְבָּה חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
אָמְרוּ (סִפְרִי, פֶּרֶשֶׁת קַנְחָה): שְׂמֵחָה לְפָנָי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא —
כְּשִׂיאָבְדוֹ מִכְּעִיסִים מִן הָעוֹלָם; וְהִיִּוֹת שֶׁהַסֵּמֶן-מֵ"ם אוֹרֵב עָלֵינוּ
מְאֹד מְאֹד, רָאוּי לָנוּ לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד, וְדִיָּקָא עַל-יְדֵי-זֶה יִפְחָה
לְגַמְרִי, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׂמוֹחַק וּמְגַרֵשׁ אֶת הַטְּמָאָה כְּמוֹ מִדַּת
הַשְּׂמֵחָה, וְעַל-כֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְשִׂמְחַ וּלְשִׂמְחַ אִישׁ אֶת רַעְהוּ,
וּמְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּקְיָמוּ מִצְּוֹת שְׂמֵחָה, וּבְפֶרֶט עֲכָשׁוּ
בְּסִפְהַ הַקְּדוּשָׁה, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ לְאֵלֵל וּלְשִׂמְחַ בְּתוֹךְ הַסֵּפֶה, שְׂרַבְנוּ וְ"ל
גְּלָה לָנוּ (לְקוּשֵׁי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן כ"א), שֶׁהוּא סוּד סֵפֶה בְּרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ,
וּמוֹהֲרָנִ"ת וְ"ל גְּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה מִצְּוֹת סֵפֶה לְכָל הַפְּחוֹת ז'
עַל ז', לְרַמֵּז כְּנֶגֶד הַשְּׂבָעָה גְּרוּת, כִּי זֶה שְׂעוֹר סֵפֶה, שִׁיְהִיָּה בֵּה ז'
טְפָחִים עַל ז' טְפָחִים, וְכָל שְׂאֵין בֵּה ז' טְפָחִים עַל ז' טְפָחִים פְּסוּלָה,
כִּי צְרִיכָה לְהִיֹּת גְּדוּלָה לְכָל הַפְּחוֹת ז' טְפָחִים עַל ז' טְפָחִים כְּנֶגֶד
שְׂבָעַת הַגְּרוּת: הַעֵינִים וְהָאָזְנַיִם, הַחֹטֵם וְהַפֶּה, כִּי אֱלוֹ הַז' נִקְרָאוּ

הַמַּחַ, וְהֵם רֵאשׁוּ וְרַבּוּ שֶׁל אָדָם, וְכָל הַתְּאֻוֹת תְּלוּיִים בָּהֶם, וְעַל-כֵּן שְׁעוֹר סִפְּהָ שְׂרֵאשׁוּ וְרַבּוּ יִכְנָסוּ בְּתוֹךְ הַסִּפְּהָ (לְקוּטֵי-הַלְכוּת, סִפְּהָ, הַלְכָה א'; וְעַל-כֵּן כְּשֶׁאָדָם זוֹכֶה לְקַדֵּשׁ אֶת עֵינָיו, לְהַסְתַּכֵּל רַק עַל אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִשְׁמַעַע רַק אֶת קוּלוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִשְׁמֹר אֶת עֲצָמוֹ מִכַּעַס וּקְפָדוֹת, וְלִדְבַר רַק דְּבוּרִים קְדוּשִׁים, עַל-יְדֵי-זֶה מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֶת אוֹר הַסִּפְּהָ, שֶׁהוּא שֹׁפַע רוּחַ-הַקֹּדֶשׁ, שֶׁמְרַגֵּשׁ תְּמִיד שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן רָאוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת סִפְּהָ בְּשִׁלְמוֹת, וְאִישׁ אֶת רַעְיוֹ יַעֲזֹר, וּכְדֹאֵי לְכֶם לְבַקֵּר אֶחָד אֲצֵל הַשְּׁנִי בְּחַג הַסְּפֹת, בְּאִפְּן שֶׁתִּתְרַבֶּה הָאֲהָבָה וְהָאֲחֻדוֹת בֵּינֵיכֶם, מִמֶּשׁ כִּמּוֹ מִשְׁפָּחָה אַחַת, וְאִין אַתֶּם יְכוֹלִים לְשַׁעַר וּלְתַאֵר אֶת גְּדֵל הַנְּחַת-רוּחַ שֶׁתִּגְרַמוּ לְמַעֲלָה אֲצֵלוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּשַׁעֲהָ שְׁעַם יִשְׂרָאֵל מִחֲזִיקִים אֶת עֲצָמָם לְמַטָּה בְּיַחַד, גּוֹרְמִים תַּעֲנוּגִים וְשַׁעֲשׂוּעִים גְּדוּלִים לְמַעֲלָה, כִּי מִלְּאֲכִי מַעֲלָה מִסְתַּכְּלִים אִיךָ שְׁעַם יִשְׂרָאֵל מִחֲזִיקִים אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, וְעַל-כֵּן כָּל עֲבוֹדַת הַסֶּמֶךְ-יָמִים הִיא רַק לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים, וְרַבְּנוּ ו'ל בָּא לְלַחֵם עִמּוֹ, וְלֶאֱסֹף וּלְאַחַד נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן מִצְוֹת סִפְּהָ נִקְרְאוֹת גַּם חַג הָאֲסִיף, שָׂאז מְאֻסְפִים אֶת כָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִפְּלוּ אֵלָיו שֶׁהֵם בְּחִינַת פְּסֻלַת גְּרִין וְיָקָב, גַּם הֵם עוֹשִׂים אֶת הַסִּפְּהָ, וְאֲדַרְבָּה הֵם עֲקָר מִצְוֹת סִפְּהָ, כִּי מֵהֶם מְסַכְּכִים, לְהוֹרוֹת אֲשֶׁר אִין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, וְאִפְּלוּ הֵכִי גְרוּעַ יְכוֹלִים לְקַרֵּב אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מֵה שְׂאִין כֵּן עֲמָלָק, שֶׁהוּא הַסֶּמֶךְ-יָמִים, הוּא מְקַרֵּר אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וּמְפָרִידֵם, וְלִכֵּן רָאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁכֶם, שִׁיְהִיָּה בְּכָל יוֹם שְׂמַחַת בֵּית הַשְּׂוֹאֲבָה, וְתִרְקְדוּ בְּכָל יוֹם בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְתִתְאַרְחוּ אֶת שְׂכֵנֵיכֶם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁבְּאֲמַת נִזְכָּה לְהַצְלִיחַ לְהַכְנִס לְמוֹעֲצָה, בְּאִפְּן שֶׁנִּבְנָה אֶת הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, וְלִכֵּן רָאוּ לַעֲזֹר, אַף שֶׁתְּהַלֵּה לְאֵל, אִין לָנוּ שׁוּם עֵסֶק עִם פּוֹלִיטִיקָה, אֲבָל פֹּה הוּא עֲנִין שֶׁתְּלוּי בְּנַפְשָׁנוּ, כִּי פְּשׁוּט בְּלִי עֵין הָרַע, יֵשׁ לָנוּ כְּכָר כְּמַעַט מְאֻתִים יְלָדִים, וְאֲנַחְנוּ זְרוּקִים בַּחוּץ, וְאִין לָנוּ כְּסֻאוֹת וְשִׁלְחָנוֹת וְכוּ' וְכוּ', מְשִׁכּוֹרוֹת לְמַלְמָדִים וְלַמּוֹרֹת וְכוּ' וְכוּ', וְצָרִיכִים לְשִׁלֵּם יוֹתֵר מִחֲמַשֶׁת אֲלָפִים שְׁקָלִים בְּכָל חֹדֶשׁ רַק בְּשִׁבִיל שְׂכַר דִּירָה לְבֵית-הַסֶּפֶר וְהַתְּלָמוּד-תּוֹרָה וְהַפְּעוּטוֹן, וְסוּף כָּל סוּף אֲנַחְנוּ מְשִׁלְמִים אֲרֻנוֹנָה וּמַסִּים וְכוּ' וְכוּ', וּמַדּוּעַ לֹא נִקְבַּל מֵה שְׂמַגִּיעַ לָנוּ, וְעַל-כֵּן רָאוּ לַעֲזֹר, וְהַקְּדוּשׁ-

ברוך־הוא יֵעֹזר שְׁזִנְזָה לְבָנוֹת כָּאֵן עִיר הַקִּדְשׁ, עִיר שֶׁל תּוֹרָה, עִיר שֶׁל צְדָקָה, עִיר שֶׁל חֶסֶד, עִיר שֶׁל אֱהָבָה, עִיר שֶׁל שְׂמֵחָה, וְנִרְאָה לְכֻלָּם אֵיךְ עִם יִשְׂרָאֵל יְכוּלִים לְגוֹר בְּיַחַד, וְאֲנַחְנוּ לֹא עוֹשִׂים שׁוּם הַפְּלִיזוֹת עִם שׁוּם בַּר יִשְׂרָאֵל, אֲדַרְבָּה, עֲלִינוּ לְמִסֹּר אֶת נַפְשֵׁנוּ, שְׁתַּהֲיֶה אֱהָבָה, אַחְוָה וְרַעוּת בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת מַצּוֹת סִפָּה.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג שְׂמֵחָ...

כ' תתעט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' [ו] ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! רַק אֶתְמוּל שְׂמַעְתִּי, שֶׁהַסֵּמ"ךְ־מ"ם אָסַר אֶת שְׁחִיטָתְךָ עוֹד פַּעַם.

מָה אִמַּר לָךְ! רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מֵינֵי אֶפְנָיִם שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֲנִי מִקְנֶה לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוא, שְׁעַכְשׁוֹ תִּהְיֶה לוֹ מִפְּלֵה גְדוֹלָה, וְיִצְטָרֵךְ לְבָרַח מִשָּׁם בְּבוֹשׁוֹת וְחֶרְפוֹת גְּדוֹלוֹת.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מֵינֵי אֶפְנָיִם שְׁבַעֲוֹלָם, וְתוֹזָה עוֹד לְרֵאוֹת נִסִּים נִגְלִים, שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוא, אֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְכִמּוֹ שְׁעֲשֶׂה עִמָּךְ עַד עַכְשׁוֹ נִסִּים, עוֹד יַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַרְבֵּה נִסִּים.

רְאֵה לְחִזְק וּלְאַמֵּץ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתַחֲזִיקֵם בְּיַחַד בְּאֱהָבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְתִשְׁתַּדֵּל שְׁיִהְיֶה תָּמִיד שְׁלוֹם וְאֱהָבָה בֵּינֵינוּ, וְרְאוּי לְחִזְק וּלְאַמֵּץ אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּכֹל מֵינֵי אֶפְנָיִם שְׁבַעֲוֹלָם, וּבְכַפְרֵט

אנשי שלומנו היקרים, לעשות פל מיני פעלות שרק יכולים, שתהיה שרויה בינינו אהבה, אחנה ורעות, ואם נולד אצל מישהו בן למזל טוב, או בת למזל טוב, שיראו כל אנשי שלומנו לעזר להם לאפות משהו בשביל הברית או הקדוש, העקר שנתהיה יחד כמו משפחה אחת, וזה יבטל את כח שונאינו ומתנגדינו, פי על-ידי אהבה ואחדות בינינו, נצליח לעבר על הכל, וזה יכניס בנו שמחה עצומה.

נא ונא אל תפחד כלל, פי גדול אדוננו ורב להושיע, ועוד תראה איך שיקנסו פה לגור מאות משפחות, ותוכל להקים מפעל לבשר, ותהיה לה פרנסה, ועוד תוכל להפעיל כמה משפחות מאנשי שלומנו במפעל הבשר שלך, ואל תחשב שזה חלום, זה יהיה מציאותי, רק חזק ואמץ, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לה חג שמח...

אודות הבשר, תכף-ומיד כשאבוא, אשלם לה את הכל.

כ' תתפ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי מחרת יום הכפורים, שם ה' [ו] ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

עכשו קבלתי שני עמודים מ"ספר-המדות", מה אמר לה! זה יפי ופאר ממש, לדעתי עוד לא יצא "ספר-המדות" יפה כזה במשך כל השנים, מאז שנדפס "ספר-המדות", וזו זכות הרבים כזו, שאין לתאר ולשער כלל, פי בני ובנות ישראל יחזרו כזה בעל-פה, והזכות הזו תחשב לזכותך ולזכות אשתך ולזכות ילדיך, שתזכו לגדלם בנקל, ויהיו קדושים וטהורים בקדשת הברית כל ימי חייהם.

לדעתי, האותיות בדיוק טוב, ממַש פְּחוּט הַשְּׁעָרָה, לא צְרִיכִים לא להקטין ולא להגדיל, זה מְצִינ לְקִרְיָאָה לילדים ולמבגרים שְׂרוּצִים לְשִׁקְד בְּגִרְסָא (ודעת לְנַבּוֹן, כי את ההקדמה יכולים להשאיר באותיות רגילות קצת יותר קטן אפלו מרגילות, וכן את מפתח הענינים).

מה אמר לך! ראוי לך לשמח מאד מאד על נעם חלקך, אָשֶׁר בנחל שם חלקך וגורלך, ועובר דרךך דברים פל-פך נפלאים ויקרים, וזכות הרבים לדורי דורות, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ.

בימים אלו אני מאד מאד חלש, כי לא הרגשתי טוב כל היום הקדוש, יְעוֹזֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה.

אם אָתָּה בְּקֶשֶׁר עִם ... תֹּאמֵר לוֹ שִׁיתְקַשֵּׁר אֵלַי, כִּי אֲנִי צָרִיךְ אוֹתוֹ מְאֹד דְּחוּף (דעת לְנַבּוֹן, שְׁלֹא תִתֵּן לוֹ סִפָּרִים, עַד שִׁישְׁלֵם לְךָ).

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ לְךָ שְׁפַע גָּדוֹל לְשֵׁלֵם אֶת כָּל הַחֻבוֹת.

המאחל לך חג שמח...

כ' תתפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' [ו] ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד מְאֹד ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ וְכֵן כָּל הַמִּכְתָּבִים, פְּשוּט מִחֻלְשַׁת הַצּוּם לֹא הִרְגֵּשְׁתִּי טוֹב, וּמָה גַם שִׁטְרֻדוֹתֵי רַבּוֹ מְאֹד מְאֹד בְּעֶסֶק הַרְבִּים, אֲשֶׁר הִרְבֵּה פְעָמִים אֲנִי חוֹשֵׁב מָה אֲנִי וּמָה חַיִּי וְכוּ', וְלָמָּה לִי כָּל הַפְּאֵב רֹאשׁ וְהַעֲגַמַת נֶפֶשׁ מְזָה, אֵךְ כְּשִׁזְכִּיתִי לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּצִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, וְרֵאִיתִי אֶת כָּל הַקְּבוּץ הַיָּפֶה שְׁלָנוּ, שְׂרָאוּ בְּחוּשׁ עֵינַי בְּעֵינַי מָה בֵּין בְּנֵי לְבָן חֲמִי וְכוּ', מָה הַהִפְרָשׁ בֵּין תַּלְמִידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ" וְלִשְׂאֵר, אֲזוֹ אֲמַרְתִּי: כִּדָּאֵי כְּבָר כָּל הַיְגִיעָה וְהַטְרָחָה, וּבְפִרְטוּת שְׁתֵּהֵלָה לְאֵל, אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְבָנוֹת "עִיר בְּרֶסֶלַב" עַל

טְהַרַת הַקֹּדֶשׁ, שְׁהִלְדִים שְׁלָנוּ יִהְיוּ קְדוֹשִׁים וְטְהוֹרִים, וְיִהְיוּ בְּקִיָּאִים
בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּבְכָרֵט בְּ"סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", אָז פְּדָאִי וּכְדָאִי כָּל
הִיגִיעוֹת וְהַטְרָחוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי לֹא הוֹלֵךְ לְרִיק, חֵס וְשְׁלוֹם, יַעֲזוּר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹזְפָה לְבַצֵּעַ אֶת רְצוֹנָנוּ, וּכְבָר אֲזוּפָה לְבוֹא לְגוּר
אֲתָכֶם בְּקִבְעוֹת.

וְהִתְכַרַח לְקַצֵּר עֲכָשׁוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

כ' תתפב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' [ו] ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מָאד ... גְּרוּ יְאִיר.

מָה אָמַר לָךְ! רְאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֲלֻקְכֶם,
אֲשֶׁר בַּנְחַל שָׁם גּוֹרְלְכֶם וְאַתֶּם עוֹסְקִים בְּעֶסֶק הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא שֶׁל
הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה, "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת" הוּא מִמֶּשׁ פָּאָר וְיָפִי,
יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁיֵצֵא לְאוּר, בְּפַעַם הָרֵאשׁוֹנָה אֲתָה יָכוֹל
לְהִדְפִּיס רַק חֲמֵשׁ-מֵאוֹת, וְאַחֲרֵיכֶן נִדְפָּס עוֹד, כְּבָר הִתְחַלְתִּי לְסַדֵּר
אֶת פְּרוּשֵׁי "בְּאוּרֵי-הַמִּדּוֹת" עַל "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", כִּי מִמֶּשׁ הָאוֹתִיּוֹת
הֵם פָּאָר וְיָפִי, וְזֶה הַכְּנִיס בִּי חֶשֶׁק לְסַדֵּר אֶת כָּל הַסֵּפֶר "בְּאוּרֵי-
הַמִּדּוֹת". הַעֲקֵר חֲזוֹק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד.

הַסֵּפֶר "פְּעֻלַת-הַצְּדִיק", מִי שָׂרַק מִסְתַּכֵּל עַל זֶה מִתְפַּעֵל מִיָּפִי
הַדְּפוּס וְהַפְּרִיכָה, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתוּכַל לְהִדְפִּיס חֲלָק
אַחַר חֲלָק בְּקִלּוֹת וּבְלֵי חוֹבוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

הָאֵם תְּפַסֶּתָּ קֶשֶׁר עִם ... וְכֵן הָאֵם ... מוֹצִיָּא "אוֹר יִבְנֶאֱל" עַל תְּשָׁרִי? תִּתְקַשֶּׁר אֵלָיו וְתֹאמַר לוֹ שְׂאֲנִי רוֹצֶה לְדַבֵּר עִמוֹ.

הַמְחַכָּה לְתִשׁוּבָה...

כ' תתפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי עָרַב חַג הַסְּפּוֹת [ה] ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה לְ... וְ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וְתִשׁוּאוֹת חֵן לְכֶם עַל הַבְּרָכוֹת וְהָאֲחוּלִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂאֲזֹכָה כָּבֹד לְגוֹר בְּיִבְנֶאֱל בְּקִבְיָעוֹת.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד, וְשִׁיְהִיָּה לְךָ יְשׁוּבָה הַדְּעַת גְּדוֹל.

הַמְּאַחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחָ...

כ' תתפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי עָרַב חַג הַסְּפּוֹת [ה] ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְדַעַת מַה קָּרָה הַיּוֹם וּמַה פְּעֻלָּתָּ, וְכֵן תַּעֲשֶׂה בְּחֻכְמָה לְדַבֵּר עִם תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם כְּאֲשֶׁר נִדְּבַר בִּינֵינוּ, אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אִם רַק גִּלְף עִם נִקְדַּת הָאֱמֶת נִצְלִיחַ, יְכוּל לְהִיּוֹת לְאֵט כִּי הָאֱמֶת נִעְדָּרַת בְּעֵתִים הַלְלוּ, אָבֵל מְצַלִּיחִים עִמָּה בְּיוֹתֵר בְּסוּפוֹ שֶׁל דְּבָר, וְכֵן אֲנִי מְקַנְהָ שְׁתַּתְּלוּ אֶת הַשְּׁלֵטִים, וְזֶה יְהִיָּה מִמֶּשׁ פָּאָר, תְּהִלָּה לְאֵל, אֵינְ לָנוּ מַה לְהַתְּבַיֵּשׁ, כְּמוֹ שְׂאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל לְמוֹהֲרַנ"ת ז"ל, רְאֵה רַק לְחֻזֵק עֲצָמְךָ, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ שְׂיִישׁ לְךָ

בטוֹלִים וְכוּ', סוֹף כָּל סוֹף אַתָּה עוֹסֵק בְּצַרְכֵי צְבוּר, וְחֻכְמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ירוּשְׁלָמִי בְרַכּוֹת, פָּרָק א', הַלְכָה ג'): הָעוֹסֵק בְּצַרְכֵי צְבוּר
כְּעוֹסֵק בַּתּוֹרָה, וּבִפְרָט זֶה עוֹסֵק הַרְבֵּים בְּשִׁבִיל רִבּוּי ו"ל, כִּי נִקְיִים
"עִיר בְּרִסְלָב", שְׂיִגוּרוֹ כְּאֵן מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, הָעוֹסְקִים
רַק בַּתּוֹרָה וּבַתְּפִלָּה, בְּשִׂמְחָה וּבְחֻסֵּד, וְזֶה יִהְיֶה קְדוּשַׁת ה' וְשֵׁם רִבּוּי
ו"ל.

ועל-כן לך בכחך זה והושע את ישראל.

המאחל לך חג שמח...

שְׁלַח לִי הָעֵתָק מְרֻשֵׁמַת כָּל הַמַּעֲמָדִים, כִּי נִצְרָךְ לִי לְדַעַת אַת
זֶה.

כ' תתפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי עָרַב חַג הַסְּפֹת [ה] ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה לְ... גֵרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד חָרָה לִי, וְכַתְּבָתִי לָהֶם מִכְתָּב
שְׂיִבְטָלוּ אֶת הַהֲזָמָנָה, כִּי אֲנִי מְדַפֵּיס אֶת "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת" בְּעֶקֶר
בְּשִׁבִיל הַתְּלַמּוּד-תּוֹרָה וְהַבֵּית-סֵפֶר, וְאֲנִי רוֹצֵה שְׁלָכַל הַתְּלַמִּידִים
יִהְיֶה אוֹתוֹ סֵפֶר, עַל-כָּל-פָּנִים שְׁלֵא תִהְיֶה לְךָ שׁוּם חִלְשׁוֹת הַדַּעַת,
כִּי לְבַסּוֹף תִּרְאֶה אֶת גִּדְּל הַהַצְלָחָה שֶׁתִּהְיֶה לָנוּ, אֲנִי מְקַנֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתּוּכְלוּ לְהַתְחִיל לְהַדְפִּיס אֶת הַ"שִּׁפְתַת הַנִּחְל",
וְכֵן נוֹצִיא כָּרֶךְ אַחֵר כָּרֶךְ עַד סוֹף הַ"לְקוּיִטִי-מוֹהַר"ן", וּבַתּוֹךְ כָּרֶךְ
אֲדַפִּיס עוֹד סִפְרִים נִפְלְאִים וְאֶת סִפְרֵי רִבּוּי ו"ל וּמוֹהַר"ן תָּ ו"ל,
הָעֶקֶר שְׁלֵא תִהְיֶה לְךָ חִלְשׁוֹת הַדַּעַת כָּלֵל.

אוֹדוֹת חַל הַמוֹעֵד, בְּנוֹדָאֵי מִתָּר לָכֶם לְהַמְשִׁיךְ לְהַדְפִּיס, כִּי הוּא
דָּבָר הָאֲבֵד, כִּי חָבַל עַל כָּל יוֹם וְכָל שְׁעָה שֶׁהוֹלְכֶת לְאֲבוּד, וְחֻמְנָא
לְצַלֵּן, נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל נּוֹפְלִים בְּמָקוֹם שְׁנוּפְלִים וְכוּ' וְרַק סִפְרֵי רִבּוּי

ו"ל מצילים אותם מהתאבדות וכו', ועל-כּן אין לך עוד דְּבַר הָאָבֶד
יותר מִזֶּה, לְזֹאת אַתֶּם יְכוּלִים לְהַמְשִׁיךְ לְהַדְפִּיס בְּלִי שׁוּם שְׂאֵלָה.

המאחל לך חג שמח...

פה תִּקְבַּל מִכְתָּב לְ... כִּי אֵינִי רוֹצֵה שְׁתִּהְיֶה לּוֹ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת,
וְכֵן מִכְתָּב לְ... וְתִסְפָּר לּוֹ אֶת הַסְּפֹר מֵר' ... ו"ל כִּי אֶת הַסְּפֹר
שָׁמַעְתִּי רַק עֲכָשׁוּ, יוֹתֵר מֵאַחֵר תִּבְקֶשׂ מ... שִׁישְׁלַח לִי מַה שְׁבִקְשָׁתִי
מִמֶּנּוּ.

כ' תתפו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי ערב חג הסוכות [ה] ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שִׁיחִיו.

שָׁמַעְתִּי כִּי הִזְמַנְתֶּם חֲמִשִּׁים "סִפְרֵ-הַמְּדוּת" בְּשִׁבִיל בֵּית-הַסֵּפֶר
אוֹ לְתִלְמוּד תּוֹרָה, רְצִיתִי שְׁתַּחַזְרוּ מִהַהִזְמָנָה, כִּי אֲנִי מִדְּפִיס
"סִפְרֵ-הַמְּדוּת" רַק בְּשִׁבִיל הַבְּנִים וְהַבְּנוֹת שְׁלֵנוּ, וְאֲנִי רוֹצֵה שְׁלַכְלֵם
יְהִי אֹתוֹ סֵפֶר, וְאַחֲרַט אֶת שֵׁם הַתִּלְמִיד אוֹ הַתִּלְמִידָה, וְנִדְפִיס
בְּאוֹתִיּוֹת גְּדוּלוֹת מְאִירוֹת עֵינַיִם, כְּאֲשֶׁר תִּרְאֶה כָּאֵן דְּגִמָּא וְזֶה יִגְמַר
בְּעוֹד שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת, כְּשֶׁאֲנִי בָּא לִיבְנָאֵל, וְאִזְ אֶחְלַק אֶת זֶה לְכָל
הַתִּלְמִידִים, כִּי הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים שֶׁהִילְדִים שְׁלֵנוּ יִדְעוּ אֶת כָּל
"סִפְרֵ-הַמְּדוּת" בְּעַל-פִּיהָ, כִּי הַמְּדוּת הֵן יְסוּד הָאָדָם, וּמַה שְׁלוֹמְדִים
בְּגִרְסָא דִּינְקוּתָא, זֶה מַה שִׁישְׂאָר לָהֶם כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם.

אַקוּהָ שְׁתַּעֲשׂוּ רְצוֹנִי, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שִׁיְהִי לְכָלֶם אֹתוֹ סֵפֶר,
וַיֵּצֵא בְּכַרִּיכַת פָּאָר וַיְפִי.

המאחל לכם חג שמח...

כ' תתפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי עָרַב חַג הַסְּפּוֹת [ה] ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאד, גַּר לְהַצְדִּיק ... גַּרוּ יָאִיר.

מָאד מָאד רְצִיתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲזֹר כָּכֵל יִכְלַתְךָ ל... גַּרוּ יָאִיר
בְּעֶסֶק הַדְּפָסָה וְהַפְּצָה, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, הַתְּחַלְנֵנוּ עִכְשָׁו לְהַדְפִּיס גַּם
אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ו"ל בְּאוֹתִיּוֹת מְאִירוֹת עֵינַיִם מִמֶּשׁ, וְזֶה יֵצֵא בְּתַחֲלָה
"סִפְרֵי-הַמְּדוּת", כְּאֲשֶׁר יֵרָאֶה לְךָ ... גַּרוּ יָאִיר, וְזֶה הַדְּפָסְתִּי הָעֵקֶר
לְתַלְמוּד-תּוֹרָה וּלְבֵית-הַסֵּפֶר שֶׁלְּנֹו בִּיבְנָאֵל, שְׂאֲנִי מָאד מָאד רוֹצֵה
לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים שֶׁלְּנֹו, שְׂיִהְיוּ בְּקִיָּאִים בְּסִפְרֵי הַמְּדוּת בְּעַל-פֶּה, כִּי
מֵה שְׂקוּנִים בְּגִרְסָא דִּינְקוּתָא, זֶה נִשְׁאָר עַל כָּל הַחַיִּים, וְאַחֲרֵי-כֵן
נְדָפִיס סֵפֶר אַחַר סֵפֶר בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַד שְׁנַדְפִּיס אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ
ו"ל וְסִפְרֵי מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל בְּתַכְלִית הַהַדְוֹר וְהִיפִי וְהַפְּאָר בְּכַרְיָכָה
מִפְּאָרְתָּ סָעֵט שְׁלֵם עִם כָּל סִפְרֵינוּ בְּיַחַד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שְׁנַתְחִיל וְנְדָפִיס עִכְשָׁו אֶת סֵפֶר "שְׁפַת הַנַּחַל" עַל כָּל הַ"לְקוּטִי-
מוֹהֲרַנְ"ן", וְכֵן סֵפֶר "בְּאוֹרֵי-הַמְּדוּת" עַל כָּל "סִפְרֵי-הַמְּדוּת", וְיִתֵּר
הַסִּפְרִים שְׁתַּחַת גְּדִינוּ בְּכַתֵּב יָד, הָעֵקֶר רָאֵה לְמַסֹּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְרִים
אֲנָשִׁים בְּעַבּוּר הַהַדְפָּסָה שֶׁל "הֵיכַל-הַקְדוּשׁ", וְזֶה עֲתָה סֵפֶר לִי
הָאֲבָרָךְ הַיָּקָר ... גַּרוּ יָאִיר, שֶׁהוּא תַלְמִידוֹ שֶׁל הָאֲבָרָךְ הַצְדִּיק ר' ...
ו"ל בְּהַפְּצָה, אֲשֶׁר הוּא יֹשֵׁב עִמּוֹ קֹדֶם שְׁנֹכְנַס לְמַצֵּב בְּלִי הַכְּרָה, שְׂאֲז
חִבְרוּ אוֹתוֹ כְּבָר אֶל מְכַשִּׁירִים, אֲז יֹשֵׁב עַל יָדוֹ, וְנֹכְנַס יְהוּדֵי רוּסִי,
וְחַפֵּשׁ מִיִּשְׁהוּ, וְתַחֲף-וּמְיָד קַפֶּץ ... גַּרוּ יָאִיר, וְנִגַּשׁ אֶל הַרוּסִי עִם
קוּנְטֵרַס בְּשָׁפָה רוּסִית, וּבְקִשׁ מִמֶּנּוּ מִשְׁהוּ לְצַדִּיקָה וְנָתַן לוֹ אֶת
הַקּוּנְטֵרַס, וְר' ... ו"ל רָאֵה זֹאת, כִּי זֶה הָיָה לְפָנַי עֵינָיו, וְשָׂמַח מָאד
מָאד, וּבְקִשִּׁי הוֹצִיא מִפִּיו מְלִים אֵלּוּ, אוֹי בֵּין אֵיךְ דִּיר מְקַנָּא, אֲשֶׁרִיךְ
(אוֹי אֲנִי מְקַנָּא בְּךָ, אֲשֶׁרִיךְ), וְאֵלּוּ מִמֶּשׁ הָיוּ הַמְּלִים הָאֲחֻרָנוֹת
שְׁדַבֵּר עִמּוֹ, וְאַחֲרֵי-כֵן נֹכְנַס בְּמַצֵּב שֶׁל עֶלְפוֹן וּבְלִי הַכְּרָה עַד
שְׁנֹסְתַלַּק, וְכֵן קֹדֶם כְּמָה שְׁעוֹת, כְּשֶׁעֲדִין הָיָה יָכוֹל לְדַבֵּר, אָמַר לוֹ

בזו הלשון: "כפי שאני מתבונן עתה, אני חושב שעקר צערו של נפטר, שהוא קשור בידי וברגליו, ואינו יכול לרוץ להפיץ ספרי רבנו ו"ל"..." צמד וראה מה זה נקרא צדיק קדוש, שאלו הדאגות האחרונות שלו, בשעה שפבר היה שרוי במצב אנוש עד מאד, עוד היה מדבר מהפצה. וזה אנחנו צריכים להכניס היטב היטב במחננו ודעתנו, כי רק זה מה שישאר מאתנו, ובפרט עכשו שהמינות והפריצות והשקוץ והתעוב מתפשטים בעולם, אין לנו עצה אחרת, רק להזרים את הקונטרסים להמון-עם, שאין מבינים רק שפה פשוטה. ולכן ראה לעזור ל... גרו יאיר, בכל מה שרק תוכל — במקוון, ברצון ובטרחה, וזה ממש כמו שאתה עוזר לי, כי ידו כידו ממש.

המאחל לך חג שמח...

כ' תתפח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי ערב חג הסוכות [ה] ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו אל ... גרו יאיר.

מאד שמחתי לראותך בראש השנה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לך שנה טובה ומתוקה, ואשתך תעבר את ההריון בקלות ותלד בנקל.

העקר ראה להיות בשמחה, ותשמח את אשתך, כי אשה בעלה משמחה (ראש השנה ו:), ותמיד תתן תודה והודאה על גדל החסד חנם שעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא במציאת הזיווג, ובפרט אשה כשרה כזו, ועוזרת לך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תחיו יחד באהבה ואחדות והבנה הדדית, ואחד יעזר לשני בכל התחומים, שזה עקר הצלחת בנין הבית.

אודות ההגהה שאתה מגיה את הספרים, זה ממש נפלא, הספר "פעלת-הצדיק" כל-כף יפה, והעולה על הכל ספרי "אשר בנחל"

זו משהו לא מעלמא הדין, ובפֿרט המראה-מקומות שאתה מכניס, והתרגום מאידיש על לשון-הקדש — זה נפלא וכן המפתחות, ועל-פֿן ראה להזדרז, פֿדי שנוכל להוציא לאור פֿבר את "אָשֶׁר בנחל" חלק ח'. ואודות חל המועד, מתר לך להגיה בלי שום פֿקפוק, פי הוא דְּבַר הָאֵבֶד, פי חָבֵל עַל כָּל יוֹם שֶׁהוּלָךְ לְאֵבוֹד.

המאחל לך חג שמח...

כ' תתפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי עָרַב חַג הַסְּכוּת [ה] ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אַקְנִיה שְׁקִיבֶלֶת אֶת הַמְּכַתְּבִים שֶׁשְׁלַחְתִּי לְךָ הַבֶּקֶר, וּמְסַרְתָּ אֶת

זֶה.

הַעֲקֵר רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמָךְ בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַע עוֹלָם לֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, פִּי צְרִיכִים לִילֶךְ בְּעַקְשָׁנוֹת גְּדוּלָה בְּדַרְכֵי רַבְנוּ ז"ל, אֶפְלוֹ שְׁכָל הָעוֹלָם פִּלּוֹ עוֹמְדִים כְּנִגְדוֹ, אֶסוּר לְהַתְּפַעֵל וְאֶסוּר לְחַנֵּף שׁוּם אָדָם, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סוֹטָה מ:): כָּל הַמְּחַנֵּיף לְחִבְרוֹ סוּף נוֹפֵל בְּיָדוֹ; וּפְרַשׁ הַמַּהְר"ל עַל זֶה, פִּי הִרְשַׁע מִתְּנַגֵּד לְכָל צַדִּיק, פִּי הֵם שְׁנֵי הַפְּכִים, וְכֹאשֶׁר הִהְפְּכִים כָּל אֶחָד עוֹמֵד בְּחִזּוֹק וּבְתַקְפוֹ, אִזִּי אֵין הָאֶחָד נִמְסָר בְּיַד הָאֲחֵר, אֲבָל הַמְּחַנֵּיף לְרִשָּׁע אֲשֶׁר הוּא מִתְּנַגֵּד אֵלָיו, בְּנֻדָּאִי בְּסוּף נִמְסָר בְּיָדוֹ, שְׁפֹאֲשֶׁר לֹא יַעֲמֵד הַהֶפֶץ נֶגֶד הַפְּכוֹ בְּחִזּוֹק וּבְתַקְפּוֹ, הִרִי הַפֶּה הַשְּׁנַי גּוֹבֵר עָלָיו, עֵינֵי שָׁם; וְזֶה עֵקֶר סוּד כּוּחִי, פִּי בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן אֲנִי לֹא מְכַנֵּיעַ עֲצָמִי נֶגֶד אֶף אֶחָד בְּעוֹלָם, מִי שְׁקָם כְּנִגְדִי, פִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַמְּתַנַּגֵּד אֵלָי הוּא שְׁקָרָן, פִּי אֲנִי בְּעֲצָמִי אֵינִי פְּלוּם, וְאֵין לִי שׁוּם עֵנִין בְּזֶה הָעוֹלָם, רַק לְגַלוּת אֶת אֲמַתַּת מְצִיאָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְגַלוּת וּלְפִרְסָם דַּעַת רַבְנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְיֹתֵר מְזֶה אֵין לִי עֶסֶק פְּלֵל בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעַל-כֵּן אֵין אֲנִי צְרִיף שׁוּם

דָּבָר מֵאַף אֶחָד, וְלִכֵּן הִמְתַּנַּגַּד אֵלַי יְהִי מִי שְׂיִהְיֶה הוּא שְׂקָרָן, וְאֵינִי חוֹנֵף אוֹתוֹ כְּלָל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲמִידֵנִי בְּקָרְנֵי אֹרֶחַ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם ... שְׂיִשְׁלַח לִי דו"ח מֵה שְׂבִבְקִשְׁתִּי מִמֶּנּוּ.

כ' תתצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְכִיעֵי עָרֹב חַג הַסְּכוּת [ה] ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", הַדּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ, וְיִשְׁמֹר אוֹתָם מִכָּל רָע, וְתִמְשֹׁף עֲלֵיהֶם בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזּוֹק עֲצָמְכֶם, וְלִהְיוֹזִיק בְּיַמְד אֶת הַיְרֻשָּׁה הַנּוֹפְלָאָה שְׂקִבְלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל, כִּי, תִּהְיֶה לָּאֵל, רַבְּנוּ ז"ל הַשְּׂאִיר לָנוּ יְרֻשָּׁה עֲשִׂירָה עַד מָאֵד, וְהוּא לְמוֹדוֹ הַטּוֹב, יַעֲזוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת עַל כָּל פְּרִטֵי הַחַיִּים, אִיךְ לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, כִּי בְּאֻמַּת עֲלֵינוּ לְהַתְּבוּנָן, אֲשֶׁר חַיֵּי הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם הֵם צָל עוֹבֵר, וְעוֹד מְעַט יְהִיָּה הַהִכָּרַח לְצֵאת מִזֶּה הָעוֹלָם, וְעַל-כֵּן כָּל זְמַן שְׂאֵנוּ חַיִּים בְּזֶה הָעוֹלָם, עֲלֵינוּ לְהִיּוֹת שְׂלִיחִים נְאֻמָּנִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לַעֲשׂוֹת לוֹ יִתְבָּרֵךְ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים, לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם לְכָל אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׂלֵא יִשְׁכַּחוּ מִמֶּנּוּ כְּלָל, אֲשֶׁר כָּל זֶה הוּא עֲנִיָּן חַג הַסְּכוּת, שְׂבָא אַחַר רֵאשׁ הַשָּׁנָה יוֹם כְּפוּרִים, שְׂאֵז הָאָדָם זוֹכֵה לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׂלֵמָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ כָּל עוֹנוֹתָיו, וְאֵז נִכְנָסִים בְּצֵלָא דְמַהִימְנוּתָא, צָל הָאֻמוּנָה הַקְדוּשָׁה, כִּי קֹדֶם שְׂעֲשֵׂה הָאָדָם תְּשׁוּבָה, אֲזִי נִעְלָם וְנִסְתָּר מִמֶּנּוּ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז סוֹבֵל כָּל מִינֵי גִיְהוּנוֹם, שְׂהֵם כְּלָל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים

שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַח שְׁמוֹ, שְׁכַל עֲנִינּוֹ הוּא רַק לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר וּלְכַסּוֹת אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּלְמַלֵּא אֶת כָּל הָעוֹלָם עִם כְּפִירוֹת וְאִפְּיִקוֹרְסוֹת, שְׁחִיתוֹת וּגְנוּבוֹת, וּלְנַתֵּק אֶת הַיְהוּדוֹת וְכוּ', וּבֵא בְּהַתְּלַבְּשׁוֹת שְׁדִין יְהוּדָאִין, אֲבָל תִּכְרַח-וּמְיָד כְּשֶׁבֵא חַג הַסְּכּוֹת, שְׂאֵז נִכְנָסִים בְּצֵלָא דְמַהִימְנוּתָא, צֵל הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-דִּי-זָה יֵשׁ מְקוּם בְּטוּחַ הֵיכָן לְהַתְּחַבֵּא וּלְהַסְתֵּר מִכָּל אֱלוֹי הַקְּלָפוֹת וְהַמְשַׁחִיתִים, שְׁלוּחֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַח שְׁמוֹ. וְלִכְן רְאוּ לְמַשֵּׁךְ עַל עֲצַמְכֶם אֶת אוֹר הַסְּכּוֹת עַל כָּל הַשָּׁנָה, שְׁתַּהֲיוּ מְכֻסִּים וּמְסֻתְרִים תָּמִיד בְּצֵל הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְתָמִיד תִּצְיְרוּ לְעֲצַמְכֶם אֵיךְ שְׂאִין בְּלַעֲדֵי וְיִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, וְהַפֵּל לְכָל אֲלָקוֹת גָּמוּר, וְאִין בְּלַעֲדֵי וְיִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, וְזֶה עֲקָר הַבֵּית מְנוּס לְבִרְחַת מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ וְהַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר.

וְהִנֵּה חַג הַסְּכּוֹת הוּא שְׁבָעָה יָמִים הַמְרַמְזִים בְּכָלֵל חַיֵּי הָאָדָם שְׁבָעִים שָׁנָה, וּמְרַמְזִים לוֹ כְּמוֹ שֶׁהַסְּפָה הִיא צֵל, כִּף כָּל חַיֵּי הָאָדָם הֵם רַק בְּצֵל עוֹבֵר, אֵיךְ כְּמוֹ צֵל הַסְּפָה הַנִּקְרָא צֵלָא דְמַהִימְנוּתָא, צֵל הָאֲמוּנָה, כִּף כָּלֵל חַיֵּי הָאָדָם צְרִיכִים לְעֵבֵר עִם אֲמוּנָה בְּבוֹרָא כָּל הָעוֹלָמִים, וְכְמוֹ שְׁעַקֵּר מִצְּנוֹת סְפָה הִיא הָאֲכִילָה וְהַשָּׁנָה וְכוּ', שָׁנָה תְּכַלִּית הַגְּשָׁמִיּוֹת, כְּמוֹ-כֵן צְרִיךְ הָאָדָם לְהַפִּיךְ אֶת תְּכַלִּית הַגְּשָׁמִיּוֹת שְׁלוֹ אֶל הַקְּדוּשָׁה דִּיקָא, וּלְהַמְשִׁיךְ עָלָיו עַל מַלְכוּתוֹ יִתְבַּרֵךְ, שְׂיִהְיֶה מְכֻסֵּה וּמְסֻתֵּר בְּצֵל הַסְּפָה, מְסַכֵּף עִם אֲלָקוֹת, אֲשֶׁר אִין לֵךְ עוֹד נֵעֵם וְעִרְבוֹת יוֹתֵר מְזָה שְׁעוֹשָׂה עוֹד אֶת גְּשָׁמִיּוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה רוּחַנִיּוֹת עוֹלָם הַבָּא, וּבְזֶה שְׁתִּזְכְּרוּ לְהַכְנִיס בְּעֲצַמְכֶם נִקְדָּה זוֹ, אֲזִי תַחֲיוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יַעֲזֹר, וְיִמְסֹר נַפְשׁוֹ בְּעִבּוּר זוּלָתוֹ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַכְנִים אֶת הַלְמוּד הָעֵמֶק הַזֶּה בְּתוֹךְ פְּנִימִיּוֹת לְכַבוֹ.

הַמֵּאחַל לָכֶם חַג שְׂמַח...

כ' תתצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן, כ' דָּחַל הַמוֹעֵד סְכוּת, י"ח תְּשׁוּבָה, הַלּוּלָא דְרַבְנּוּ
ז"ל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה לִיְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גִּירוּ יְאִיר.

אִף שְׂאִין כּוֹתְבִים בְּחַל הַמוֹעֵד, אִף בְּדָבָר הָאֶבֶד הַכּל מִתִּירִין,
וְאִין לָךְ דְּבָר הָאֶבֶד יוֹתֵר גָּדוֹל מֵאֲבוּד גְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עַל-יְדֵי רוּחַ
הַכְּפִירוֹת וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת וְכוּ', שְׁמַנְשֵׁב בְּעוֹלָם, וְעַל-כֵּן הַדְּפֶסֶת סִפְרֵי
רַבְנּוּ ז"ל עוֹלָה עַל הַכּל, לְכֵן אֲמַרְתִּי לְרוּחַ שׁוֹרוֹתִים אֵלֶי לְפָנֶיךָ.

רְאֵה לְחֻזֵק וְלֵאמֵץ עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַע עוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר
לֹא יִשְׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי חַיִּי הָאֲדָם מְלֵאִים נִסְיוֹנוֹת קְשִׁים וּמְרִים, וְאִין
עֲצָה אַחֲרֵת רַק לְשִׂמְחָה וְלִשְׂמֵעַ בְּכָל יוֹם כְּלֵי זְמֵר. וּבְכָלֵל טוֹב שְׁתַּהַיֵּה
בְּבֵית אֹיְרָה שֶׁל שְׂמִיחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה מְרַחֶבֶת הַדַּעַת, וּכְשִׁישׁ לְאָדָם
הַרְחֵבֶת הַדַּעַת, אִזּוּ הוֹלֵךְ לוֹ הַכּל בְּנִקְלָה, וְיִכּוֹל לְהוֹלִיךְ אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ
כְּמוֹ שְׂרוּצָה, וְעַל-כֵּן "מַחְשַׁבָּה" אוֹתִיוֹת "בְּשִׂמְחָה" (תְּקוּנַיִזְהַר סו.).
הַעֲקָר הַרְגֵּל עֲצָמָךְ לְמַצָּא בְּעֲצָמָךְ אֶת הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת, וְאִין זֶה עֲצָה
לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ בְּךָ רַק הַחֲסֻרוֹנוֹת שֶׁנָּה מְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, תְּחַפֵּשׂ וּתְבַקֵּשׁ
בְּעֲצָמָךְ אֶת הַטּוֹב, וְאִזּוּ יֵלֶךְ לָךְ הַכּל כְּסֻדָּר.

אֲנִי מְקַנְהָה שְׁתִּיכּוֹל אַחַר חַג הַסְּכוּת לְהַדְפִּיס הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן אֶת
"סִפְרֵי הַמַּדּוֹת" בְּתַכְלִית הַהַדְיוֹר וְהַיְפִי, וְכֵן חֵלֵק ח' מִסִּפְרֵי "אֲשׁר
בְּנַחַל", רַק חֻזֵק וְאֵמֶץ מְאֹד מְאֹד.

הַמַּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחָה...

תְּבַקֵּשׁ מ... אֶת מִסְפֵּר הַטֵּלְפּוֹן שֶׁל ... כִּי מְאֹד נַחוּץ לִי, וְכֵן אֲנִי
מְקַנְהָה שְׁמִסְרֵת אֶת הַמִּכְתָּב ל... כִּי זֶה נַחוּץ שְׂיִקְבַּל אֶת זֶה, אִם נִשְׁאַר
לָךְ עוֹד "אוֹר יִבְנָאֵל", אַתָּה יְכוֹל לְשַׁלַּח אֶת זֶה עִם ... כִּי כָּאֵן יְכוֹלִים
לְהַפְּיִצּוּ.

כ' תתצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן ב' חל המועד סכּוּת, ח"י תִּשְׁרִי, יוֹמָא דְהִילּוּלָא שְׁל רַבְּנּוּ ז"ל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוּק וּלְשִׂמְחָה אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר הִיא מְצֻנָה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ בְּשִׂמְחַת בֵּית הַשּׁוֹאֲבָה לְהַשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה רַק שִׂמְחָה.

בְּעֵינַי זֶה שֶׁשָּׁפְטוּ אוֹתוֹ, שֶׁיִּקְבַּל עַל עֲצֻמוֹ לְהִדְפִּיס חֶלֶק אֶחָד מִסֵּפֶר "אֲשֶׁר בַּנְחַל", וְעַל-יְדֵי-זֶה יִדְחוּ אֶת עָנְשׁוֹ, וְכִיּוֹן דְּאִידְחִי אִידְחִי, צְרִיכִים רַק לְחִזּוּק אוֹתוֹ, בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְחִזּוּק אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל וְאֵין עוֹד מְצֻנָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלְּשִׂמְחָה נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדָךְ וּבְעֵדָךְ כָּל מִשְׁפַּחְתְּךָ.

רְאֵה לְעֶזֶר ל'... גְּרוּ יְאִיר, בְּעֵינַי הַשְּׁלֵטִים פִּי אֲנַחְנוּ מִכְּרַחִים לְנִצָּחַת אֶת הַסֵּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְאַרְגֵּן אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְעֶזֶר לוֹ, פִּי תִכְרַף-וּמִיד כְּשֶׁנִּהְיָה בְּפָנִים, נוֹכַח לְהִזִּיז עֲנִינִים, וּבְיַדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג שִׂמְחָה...

כ' תתצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן ב' דְּחַל הַמוֹעֵד סְכּוּת, י"ח בְּתִשְׁרִי, יוֹם הַהִלּוּלָא שְׁל רַבְּנּוּ ז"ל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִּיּוֹת אַנְשֵׁי

שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", הַגְּרִים
בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם
וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וּמִכָּל צוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמִחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרַכָּה
וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂזַכִּינוּ לְהִתְקַבֵּץ יַחַד
בְּיוֹם הַהַלּוּלָא שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, וּלְדַבֵּר מִשְׁבַּחוֹ וּמְגִדְלוֹתוֹ, וְאִף שְׁעֵתָהּ
הוּא חֵל הַמוֹעֵד, אִף פִּינּוֹן שְׁנֵה דְבַר הָאָבִד, אָמַרְתִּי לְכַתֵּב כָּאֵן מַה
שְׂדַבְרֵנוּ.

הִנֵּה אָנוּ רוֹאִים, שְׂפָחַג הַסְּכוּת מְדַבְּרִים אֵל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ,
אִפְלוּ אֵל אַמּוֹת הָעוֹלָם, שְׁנֵה מַה שְּׂמַקְרִיבִים עֲלֵיהֶם שְׂבָעִים פָּרִים,
כְּמֵאֲמָרֵם ו"ל (תַּנְחומָא פִּינְחָס טז): אֵת מוֹצָא בְּחָג, שְׂיִשְׂרָאֵל מִקְרִיבִים
ע' פָּרִים עַל ע' אַמּוֹת; אֲבָל בְּשְׂמִינֵי עֲצָרַת אוֹמֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לְעַם יִשְׂרָאֵל הַתְּעַפְּבוּ עוֹד יוֹם אֶחָד, עַכְשָׁו אָנִי רוֹצֵה לְהִתְאַחַד
עִמְכֶם. לְכֵן שְׂמִינֵי עֲצָרַת הוּא רַגֵּל בְּפִנֵּי עֲצָמוֹ, וְאִזּוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא נִמְצָא רַק אֶתְנוּ.

כְּמוֹ-כֵן לְגַבְּנוּ, אֲשֶׁר בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר,
שְׂדַבֵּר ה' הוֹלֵךְ מִקְצֵה הָעוֹלָם וְעַד קְצֵהוּ, שְׂזוֹכִים לְשִׁמְעַע דְּבַרֵּי רַבֵּנוּ
ו"ל, אֲבָל אָנִי מִכְרַח לֹאמַר לְכֶם, אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגְּרִים בְּיַבְנָאֵל, לְכֶם
יֵשׁ חֵלֶק הַכִּי גְדוֹל! הֵייתִי אֲמוֹר לְהֵיוֹת עִמְכֶם בְּחָג הַסְּכוּת, אֲבָל
מִסִּבָּב כָּל הַסְּבוּת סִבָּב שְׂאֲשָׂאֵר פּוּה, אֲבָל תִּכְרַף-וּמִיד אַחַר הַחָג,
אֶהְיֶה אֶתְכֶם בְּגוּף הַגְּשָׁמִי. אֲבָל תִּאֲמִינוּ לִי, שְׂאֲנִי נִמְצָא אֶתְכֶם
בְּרוּחִי, וְאִנִּי שׂוֹכַח אִף אֶחָד מֵאֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אִינִנִּי שׂוֹכַח אֶת
הַטּוֹבוֹת שְׂעֲשִׂיתֶם לִי אִישִׁית. הַנְּבִיא אוֹמֵר (דְּמִיָּה ב, ב): "זְכַרְתִּי לְךָ
חֶסֶד נְעוּרֶיךָ, לְכַתֵּךְ אַחֲרַי בְּמִדְבַר בְּאָרֶץ לֹא זְרוּעָה"; סוּף כָּל סוּף
בְּאַתֶּם פּוּה לְיַבְנָאֵל רַחוּק מִהֵי־שׁוּב, וְזֶה לֹא הֵלֶךְ בְּנִקְלָה, וּבְכַפְרֵט
לְרֵאשׁוֹנִים, וְגַם עֵתָהּ זֶה לֹא הוֹלֵךְ בְּנִקְלָה, אֲבָל, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, בְּזֵה אָנִי
יְכוֹל לְהִתְפָּאֵר וּלְהֵיוֹת גָּאֵה, שְׂלֹא הוֹלְכְתִי אֶתְכֶם שׂוֹלָל! וְאִין זוּ סְתָם
אֲמִירָה אוּ הַבְּטָחָה לְשִׁכְנַע אֶתְכֶם, אֲלֹא אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם דְּבַר אֶחָד —
תְּתַבּוֹנְנוּ עַל יְלַדִּיכֶם, כָּל אֵלּוּ מֵאֲנִ"שׁ שְׂצִיְתוֹ אוֹתִי בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת

— הַצְּלִיחוּ, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הַתְּחַתְּנוּ בְּגִיל צְעִיר, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, יֵשׁ לָהֶם יְלָדִים וּנְכָדִים, וּמָה אַתֶּם צְרִיכִים יוֹתֵר מִזֶּה? ! אֵיזָה אֲשֶׁר גָּדוֹל יֵשׁ מִזֶּה? ! מַה שְׁוֶה הַכֶּסֶף, אִם, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, הַיְלָדִים יוֹצְאִים לְתַרְבוּת רָעָה, בּוֹרְחִים מֵהַהוֹרִים, וְנוֹסְעִים לְמִזְרַח הָרְחוֹק, וּמְבִיאִים חֲזָרָה שְׁלֵד? ! כְּמוֹ שְׁקוֹרָה הַיּוֹם, הַשֵּׁם יִשְׁמַר, אוֹ שְׁנוֹסְעִים לְמַעַרְב הַפְּרוּעַ, וְאֵין יוֹדְעִים הֵיכָן הֵם! אוֹ שְׁאַפְלוּ נִמְצְאִים בְּאַרְץ, וּמִסְתּוֹבְבִים עִם סְכִינִים וְאַלִּימוֹת. עַל-כֵּן אָנִי חוֹשֵׁב, שְׁלֹא הוֹלַכְתִּי אֶתְכֶם שׁוֹלָל, וְאָנִי אוֹהֵב אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְ"שׁ, וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל יוֹם. יֵשׁ לִי פֶה רְשִׁימָה שֶׁל כָּל מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר פְּעַם: אִם אֶחָד מִתְרַחֵק, כּוֹאֵב לִי כְּמוֹ שֶׁבֵּן מִתְרַחֵק מִמֶּנִּי; כְּמוֹ-כֵן אָנִי יְכוֹל לְהִתְפָּאֵר, כּוֹאֵב לִי אִם צְרִיכִים לְהִרְחִיק, לְעֵתִים, אֵיזוֹ מִשְׁפָּחָה שְׁבָאָה אֶל קְהֵלְתֵנוּ, אֲבָל מַה לְעֵשׂוֹת? הַרְבֵּה פְּעָמִים צְרִיכִים לְעַרְךָ נְתוּחַ, לְחַתֵּךְ חֶלֶק מֵהַגּוֹף, אוֹ לְכָרוֹת אֵיזָה אֵיבָר, כְּדֵי לְהַצִּיל אֶת יְתֵר הַגּוֹף. עָלִינוּ לְרְאוֹת שְׁיִלְדֵינוּ לֹא יִתְחַבְּרוּ עִם חִילוּנִים, שְׁלֹא תִקְלָקְלוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, מִסְפִּיק הַנְּסִיוֹנוֹת שֵׁישׁ בְּעָרִים הַגְּדוֹלוֹת: יְרוּשָׁלַיִם, בְּנֵי-בְרֵק, אֲשֶׁדוֹד, עָרִים חֲרָדִיּוֹת, וּמַה שְׁסוֹבְלִים — אֵין לְתַאֵר, וּבִבְתֵימֵי הַכִּי טוֹבִים. אֲזִי בָּאנוּ לְכָאן לְמַדְבָּר שָׁמַם, כְּדֵי לְהַצִּיל אֶת יְלָדֵינוּ.

אַמֶּת, שְׁפֵה נִמְצָא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֶצְמוֹ; כְּמוֹ שְׁיָדוּעַ, שְׂרַבִּי מִנְחָם מוֹיִטְבֶּסֶק, שֶׁהָיָה תַלְמִיד הַמַּגִּיד מִמְּזִרִיטְשׁ, וְחִבְרוּ שֶׁל 'בַּעַל הַתַּנְיָא', כְּשֶׁעָלָה לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, לָיְתָה אוֹתוֹ 'בַּעַל הַתַּנְיָא', וְגַם רָצָה לְנוֹסֵעַ עִמּוֹ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, אָמַר לוֹ רַבִּי מִנְחָם מוֹיִטְבֶּסֶק זי"ע, אַתָּה תִּחְזֹר, אוֹתָךְ צְרִיכִים בְּחוּץ לְאַרְץ, שֶׁתִּקְרַב יְהוּדִים שָׁם, וְאָנִי נוֹסֵעַ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל. וְנוֹסֵעַ [קָבְרוּ נִמְצָא בְּטַבְּרִיָּה]. כְּשֶׁהִגִּיעַ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, אָמַר: "יָדַעְתִּי שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם נִמְצָא בְּחוּץ לְאַרְץ, וְהַשְּׁלוּחִים שְׁלוֹ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, הִגַּעְתִּי לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, נִתְּוַדַּע לִי בְּדִיּוֹק הַהַפָּךְ, שֶׁהַשְּׁלוּחִים שְׁלוֹ בְּחוּץ לְאַרְץ, וְהַסֵּמ"ךְ-מ"ם נִמְצָא בְּאַרְץ". כְּמוֹ-כֵן אָנִי אוֹמֵר: "יָדַעְתִּי שֵׁישׁ סֵמ"ךְ-מ"ם בְּאַרְץ וּבְחוּל", וְהַשְּׁלִיחִים שְׁלוֹ בְּיַבְנָאֵל, וְהִנֵּה נִתְּוַדַּעְתִּי שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֶצְמוֹ יוֹשֵׁב בְּיַבְנָאֵל, וְהַשְּׁלוּחִים שְׁלוֹ בְּכָל הָעוֹלָם. וְתַחַת הַהִלְשָׁנוֹת וְהַרְשָׁעוֹת וְהַמְסִירוֹת

שְׁלוֹ אָנוּ זֹכִים לְבָנוֹת אִימְפֶּרְיָה: פֶּעוּטוֹן, גְּנִים, תְּלֵמוֹד תּוֹרָה לְבָנִים, בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת. וְהִנֵּה עָתָה אָנוּ בּוֹנִים יְשִׁיבָה "דְּמֶשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", שְׂאֵנִי תוֹלָה בַּהּ תְּקוּוֹת רַבּוֹת, גְּדוּלוֹת וּנְצוּרוֹת, וְשִׁילְמָדוֹ בַּהּ בְּעֵתִיד הֲלֹא רְחוֹק שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת, אַרְבַּע-מֵאוֹת בַּחוּרִים, וְכֵן אֲנִי רוֹצֵה לְהַקִּים מִדְּרָשִׁיָּה לְבָנוֹת, וּלְחַתֵּן אֶת כָּלֶם. וְאֲנִי מִבְּטִיחַ, שְׁפָל תְּלֵמִיד וְתֵלְמִיד שְׁיִשְׂאֵר בִּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", אֲנִי אֲדַאֵג לְחַתְּנוֹ, וְזוֹ לֹא סֶתֶם הַבְּטָחָה, קִימַתִּי אֶת הַבְּטָחָתִי.

אָבֵל מַה שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ מִכֶּם: אֲהַבָּה, אַחֲדוֹת וְחֻסֵּד. יֵשׁ לָכֶם הַלִּילָה בְּרִית יִצְחָק, אֲנִי הֵייתִי הַשְּׂדֵכָן, אֲנִי חֲתַנְתִּי אוֹתְכֶם, שְׁנִיָּהֶם הַיְלָדִים שְׁלִי, תִּתְאָרוּ לְעֶצְמְכֶם, אִם אֲנִי צָרִיף עָתָה לְעִשׂוֹת בְּרִית, כָּלְכֶם הֵייתֶם בָּאִים, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד הָיָה מִכֵּין מִשְׁהוּ, אֵיזָה סֵלֵט, אוֹ תוֹסֶפֶת וְכוּ', כִּי זֶה שְׂמִחָה שֶׁל מוֹהֲרָא"ש וְכוּ', אִזּוֹ הִנֵּה יֵשׁ לָכֶם מִחוּר בְּרִית, אֲנִי רוֹצֵה שְׂתַעֲזְרוּ וּתְסִיעוּ, אָנוּ מְשַׁפְּחָה אַחַת, הַבָּה נִחְדַּל מִהַשְׁנָאָה וְהַקְּנָאָה שְׁיֵשׁ בֵּין אֶחָד לְשֵׁנִי, אֵינְכֶם רוֹאִים שְׂזָה בְּאֵי מַהֲסֵמ"ךְ-מ"ם? ! בְּלַעַם הַרְשָׁע הַיֵּכָן שְׁהַסְתַּפֵּל, הַמְקוּם נַעֲשֶׂה מְקַלֵּל. וְזֹאת אָנוּ רוֹאִים, שְׁיּוֹצְאוֹת הַעֵינִים לְסֵמ"ךְ-מ"ם בְּרִאוֹתוֹ בְּהַצְלַחְתָּנוּ, אָבֵל הַעֵינִים הַטְּמְאוֹת שְׁלוֹ מְצַלִּיחוֹת לְהַכְנִיס בְּנוֹ שְׁנָאָה.

יֵשׁ בֵּין אֲנִי"ש הַשְּׁוֹנְאִים זֶה אֶת זֶה עַל לֹא דָבָר. וְהֲלֹא כַּמָּה אָנוּ חַיִּים בְּזֶה הָעוֹלָם? ! חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים עַל מִצְוֹת סִפָּה (סָפָה ב.): צֵא מִדִּירַת קָבַע וְשֵׁב בְּדִירַת עֲרָאִי; אָדָם חוֹשֵׁב שְׁבֹא לְזֶה הָעוֹלָם לְקַבֵּעַ פֹּה מְקוּם, וְיִחְיֶה פֹּה לְנִצָּח, אָבֵל מִצְוֹת סִפָּה מוֹכִיחָה לוֹ בְּעֵלִיל: צֵא מִהַדְּמִיוֹנוֹת שְׂאֵתָה בְּדִירַת קָבַע, וְלֵךְ לְדִירַת עֲרָאִי, אֲתָה פֹּה בְּזֶה הָעוֹלָם זְמַנִּית, בְּדִירַת מַעְבָּר, אֲזִי יֵשׁ לָךְ פְּנָאִי בְּזִמְנֵי הַקְּצָר שְׂאֵתָה פֹּה, לְכָל מֵינֵי הַבָּלִים וּפְכוּחֵי סֶרֶק? ! אִם יֵשׁ קִצָּת אֵי הַבָּנוֹת, הַבָּה גְּלַבְּנָן! אֵינן זֶה חֲכָמָה לְכָרוֹת אֵיבָרִים, עַד שְׂלֵא יִשְׂאֵר גּוּף. תִּתְאָרוּ לְעֶצְמְכֶם, לוֹקְחִים גּוּף, וְכוֹרְתִים יָד וְעוֹד יָד, כְּבֹד, כְּלִיּוֹת, עֵינִים, אֲזַנִּים, חֻטָּם, לְשׁוֹן וְכוּ', מַה נוֹתֵר מִהַגּוּף? ! כְּמוֹ-כֵן בְּקַהְלָה, אֵינן זֶה חֲכָמָה לְגַרֵּשׁ אֶת פְּלוֹנִי אוֹ אֱלֵמוֹנִי, אֵינן לְאֵף אֶחָד רְשׁוֹת לְהַחְצִיף פִּיּוֹ וְלוֹמַר: "אֲסַלֵּק אוֹתְךָ מִכָּאֵן", מִי הוּא זֶה לְגַמְרִי, שְׂמַעְזוּ לוֹמַר כֵּךְ? ! הַגִּיעַ הַזִּמְנֵי, שְׂנַחְדַּל מִדְּבוּרִים אֵלּוּ. אֵף אֶחָד אֵינּוּ

בעל-הבית פה. רבנו ז"ל הוא בעל-הבית. יבנאל היא עיר ברסלב, על שם רבנו ז"ל, פה יהיו, בעזרת השם יתברך, אלפי משפחות של אנשי שלומנו היקרים, וכלם צריכים לחיות בשלום ובאהבה.

ולכן, אנשי שלומנו היקרים ביבנאל! אתם עשיתם מסירות נפש כזו, יצאתם לגור בארץ לא זרועה, וזה בא קשה מאד. ראו עכשו פרגעים האחרונים שנותרו לנו עוד מיום ההלוא של רבנו ז"ל, לקבל על עצמנו השנה להוסיף עוד משפחות ביבנאל, השנה יבנו כאן המון דירות, ואף שנה נראה בחלום, אבל תנכחו שהחלום יתגשם.

תאמינו לי, שבית-המדרש עומד להפנות, ממתינים רק לאשורים, שהסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו, עדין מעכב. לכן אבקש מאד את כל אנשי שלומנו: תתנו יד וישכם, הנה פתאם יתחילו לבנות, ונהיה 'תקועים' בחובות. לכן אבקש מאד את אנשי שלומנו, הדפסנו ארבע-מאות פנקסי צדקה לבנין בית-המדרש, באו ונתחיל כבר לאסוף כל השנה בעבור זה. והן להתפלל בכל יום, שנבנה בית-המדרש גדול ומרוב, שיהיה מקום לכלם, ותהא עזרת נשים מרווחת, ותוכלנה להתפלל ולראות את בניהן העולים לתורה ומתפללים.

לזאת אבקש מאד את אנשי שלומנו מיבנאל, הבה נראה השנה היוז להשתדל בעבור בנית בית-המדרש, וזה תלוי בכם, שתתפללו בכל יום ויום כל תפלה ותפלה: שחרית, מנחה וערבית, ותזכירו את בנין בית-המדרש, וכן בברכת-המזון תזכירו בנין בית-המדרש, שיהיה חדוש שבחדושים. ולא בחנם שהסמ"ך-מ"ם עובד שעות נוספות, שלא יבנה, כי בבית-הכנסת הזה לא יהיו הפרשים בין נשמות ישראל, כי פלנו בני הקדוש-ברוך-הוא, אין אשפנזים, ספרדים, תוניסאים, תימנים, מרוקאים וכו', פלנו יהודים, העובדים את הקדוש-ברוך-הוא. וזה הנה בבית-המקדש. ולכן בית-המדרש ביבנאל הוא מעין בית-המקדש. וכמאמר ז"ל (מגלה כט): "ואהי להם לבית-מקדש מעט" — אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות. ולכן

בְּכָל יוֹם וַיּוֹם תִּתְפַּלְלוּ וְתִתְחַנְּנוּ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹזֶפֶה לְבָנוֹת
 אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, שְׁבֹזָה תְלוּי בְּנֵי בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. וְלָכוּ לְאַסֹּף צְדָקָה
 בְּעֵבוֹר בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וַיִּבְנֶה כָּל-כֶּף מֵהָר, וְלֹא יִתְעַכֵּב עַקֵּב בְּעֵוֹת
 כְּסָפִיּוֹת. אֲשֶׁר לֹא בְחִנָּם שֶׁהַסֵּמ"ף-מ"ם גָּנַב מִמֶּנִּי מְלִיּוֹן שְׁקָלִים
 וּבְרַח, אֲבָל עָלִינוּ לְהִרְאוֹת לוֹ שְׁאִינְנוּ נִכְנָעִים, אֲדַרְבָּה, מִסְפָּר,
 שְׁמוֹהֶרְנִי ת' ו"ל הָיָה פֶּעַם בְּעִיר בְּרִסְלָב, וְהִיְתָה שְׂרָפָה בְּבִנְיָן גְּדוֹל
 שֶׁל יְהוּדִים, וְכָלֶם הִלְכוּ לְרֵאוֹת אֶת הַשְּׂרָפָה, וְגַם מוֹהֶרְנִי ת' ו"ל הִלְךְ,
 וְרָאָה אֶת בַּעַל-הַבַּיִת בּוֹכָה, וּבֵין עֲרָמוֹת הָאָפֶר הַגְּבִיָּה חִלְקֵי בְּנֵי
 שְׂיִכּוּלִים לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם, חִלְקֵי קֶרְשִׁים, בְּרָגִים וְכוּ', עָנָה וְאָמַר
 מוֹהֶרְנִי ת' ו"ל: "תִּרְאוּ אֵיךְ אָדָם אֵינּוּ מִתְיָאֵשׁ, מִתּוֹךְ הָאָפֶר עֲדִין
 מִחֶפֶשׁ שְׂרִידִים, שְׁיֵהִיו כְּשִׁירִים לְבָנוֹת בָּהֶם תִּכְרֶף-וּמְיָד מִחֶדֶשׁ". וְזָה
 לָנוּ לְמוֹד עֲמֹק, אֶף שֶׁהַעֲרָבִי, יִמַּח שְׁמוֹ, גָּנַב מִמֶּנִּי הוֹן עֵתֵק וּבְרַח
 בְּתַרוּץ שֶׁשֵּׁשׁ רַגְלֵי, וּבֵין כֶּף לְוִיתֵי כְּסָפִים מֵאַנ"שׁ, וְעָלִי לְהַחְזִירָם,
 [וְהֵם יוֹשְׁבִים גָּרִים בְּיַבְנָאֵל, וְאֲנִי חַיֵּב לָהֶם כְּסָף], אֵינְנִי מִתְיָאֵשׁ, אֲנִי
 אֲבָנָה אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ! אֲבָל אֲנִי זְקוּק לְעִזְרַתְכֶם, שְׁתִּסְיְעוּ בְּיָדֵי,
 וְהַבְּנִיָּה תִתְקַדֵּם בְּצַעְדֵי עֵנֶק.

כְּמוֹ-כֵן אֲבַקֵּשׁ מְאֹד מֵאַנ"שׁ, מַה יוֹתֵר חָשׁוּב לָנוּ בְּחַיִּים, אִם
 לֹא יִלְדִינוּ?! הֲלֹא הַיְלָדִים הֵם הַעֵינָיִם שְׁלָנוּ! עַד שְׁמִבְיָאִים יְלָדִים,
 וְעַד שְׁמַגְדִּילִים אוֹתָם, וְעַד שְׁרוּאִים אוֹתָם בְּנֵי מִצְוֶה וְכוּ', אֵינְנִי צָרִיף
 לוֹמַר לָכֶם, כִּמָּה לִילּוֹת לֹא יִשְׁנַתֶּם בְּגִלְלָם?! כִּמָּה יָמִים הָיוּ לָכֶם
 עֲגַמַת נֶפֶשׁ מֵהֶם?! וְהִנֵּה יְלָדֵיכֶם נֶעֱשׂוּ בַר-מִצְוָה, וְהֵם לוֹמְדִים
 אֲצִלִּי, וַיּוֹשְׁבִים פֹּה עַל יָדֵי, אֵיזָה נַחַת לְרֵאוֹתָם! תִּאֲמִינוּ לִי, אֲנִי
 יְכוֹל לְמַלֵּא כִּמָּה מְבִנִים עִם בְּחֹרֵי חֻמֵּד, אַנ"שׁ מִכָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
 מִירוּשָׁלַיִם, מִבְּנֵי-בְרַק, מֵאַשְׁדּוֹד, מִצַּפַּת, מִעַמְנוּאֵל, שְׁרוּצִים לְשַׁלַּח
 אֶת הַיְלָדִים אֵלַי, וְלֹא עוֹזְבִים אוֹתִי, אֲנִי מְקַבֵּל פְּקָסִים וְטִלְפוֹנִים:
 "רַק אֶת הַבֶּן שְׁלִי, תִּעֲשׂוּ חֻסֵּד עִמִּי, וְתִקְבְּלוּ אֶת בְּנִי" וְכוּ', אֲבָל
 עֲשִׂיתִי לְעֲצָמֵי גֵדֵר בְּלֵי גֵדֵר, אֵינִי לוֹקֵחַ אֶלָּא מִיַּבְנָאֵל; אֲבָל גַּם
 מִיַּבְנָאֵל כְּבָר יִשְׁנֵם עֲשָׂרוֹת יְלָדִים, וְזֶה לֹא קָל. הֵם יְלָדֵי חֻמֵּד, וְאֲקַנְיָה
 שְׁכָלֶם יֵהִיו צְדִיקִים, וְדַבָּר שֶׁלֹּא עֲשִׂיתִי עַד כּוֹה — עֲשִׂיתִי עִתָּה,
 לְקַחְתִּי שָׁרֵת וּמִבְשָׁל, וּמִצָּאֵתִי גַם אֲבָרָף תִּלְמִיד חֻכֵּם גְּדוֹל, שֶׁיִּלְמַד

עֲמָהֶם בְּעִיּוֹן, מְלַבֵּד מֵה שֶׁהֵם לֹמְדִים בְּכָל יוֹם בְּגִרְסָה עֲשָׂרִים
 וּשְׁמוֹנֶה דְּפִי גְמָרָא, וְהַשְׁגָּתִי לָהֶם תּוֹרֵם, שְׁנוֹתָן לָהֶם שְׁנֵי דוֹלָר עַל
 כָּל יוֹם שְׁגוּמָרִים עֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנֶה דְּפִים גְמָרָא, וְגוֹרְסִים וְרוֹצִים לְסִיִּם
 שׁ"ס, שִׁיְהִיו בְּקִיָּאִים בְּמֵאמְרֵי חַז"ל, וּמְלַבֵּד זֹאת מְסִימִים בְּכָל יוֹם
 ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנְיּוֹת. וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, בּוֹנֵים לָנוּ מְקַנָּה מְפָאָר, [אֲנִי מְקַנָּה
 שֶׁהִלְדִּים יַעֲשׂוּ צְלוּמִים מִהַמְבָּנָה וְהַחֲדָרִים], הָרִי זֶה כְּבֵית מְלוֹן
 מִמָּשׁ, רַק שִׁיחֲזִיקוּ אֶת זֹאת נְקִי. אֵין לָכֶם מֵה לְדַאֵג עִמָּהֶם. וְכֵן יִהְיֶה
 עִם הַבְּנוֹת, בְּנֵדֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עֵינָיו לְטַשׁ עַל הַתִּיכּוֹן, וְרוֹצֶה
 לְהִרְסוֹ, אֲבָל לֹא יַעֲלֶה בְּיָדוֹ! כִּי הַתִּיכּוֹן אֵלּוּ הֵן בְּנוֹתֵי, וְלֹא אֶתֵּן
 שִׁיְהִרְסוּ לִי אוֹתָן. אֲנִי מְכִין לָהֶם חֲתָנִים טוֹבִים מְאֹד, אֲבָל אֲנִי צָרִיף
 לְעֲזֻרְתְּכֶם, וְתַעֲזְרוּ לִי בְּמֵה שְׂאֵתֶם יְכוּלִים. הַעֲקָר שֶׁתִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם
 אֲהַבָּה וְאַחֲדוּת, וְאַף מְשֻׁפְּחָה לֹא תִרְגִּישׁ עֲצָמָה מְקַפְּחֵת, כְּלָכֶם
 אֲהוּבִים אֶצְלִי, כְּלָם מְשֻׁפְּחָה אַחַת גְּדוֹלָה, בֹּאוּ נִקְבֵּל עִתָּה בַּהֲלוּלָא
 שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל — אַחֲנָה וְרַעוּת, שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַחֲדוּת בֵּינֵינוּ, וְנִזְכָּה
 לְבָנוֹת וּלְפָרֵחַ וּלְשִׁגְשִׁג.

וְאַבְקֵשׁ מְאֹד מְאֹד מֵאַנ"שׁ, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת,
 וְלֵאמֹר אֶחָד אֵין רְשׁוּת לֹמַר לְזוּלָתוֹ שִׁיִּסְלְקוּ מִהֶקְהֵלָה. אֵף אֶחָד
 אֵינְנוּ בַּעַל-הַבֵּית. מְסַפִּיק כּוֹאֵב הַכּוֹאֵב הַעֲמָק שְׁלִי, שֶׁהַצָּרְכָּתִי
 לְהוֹצִיא מְשֻׁפְּחָה אַחַת, שֶׁהָאֵב שֶׁם הִיָּה אֲדִישׁ, וְלֹא הַשְׁגִּיחַ עַל יְלָדָיו,
 שֶׁהִסְתּוֹכְבוּ עִם חִילוּנִים, וְעֵדִין כּוֹאֵב לִי הַלֵּב, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵם
 בְּתוֹךְ לְבִי, כִּי כָּל אֶחָד בְּפְנִימִיּוֹת לְבָבִי. שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן
 לָהֶם שֶׁכָּל וְדַעַת! מֵה יֵשׁ לָהֶם עִם חִילוּנִים? חִילוּנִי זֶהוּ חוֹלְנִי.
 רְאִיתֶם חוֹלָה הַשּׁוֹכֵב בְּבֵית-חוֹלִים, וְכֹא פְלוּנִי לְבָקְרוּ, וְרָאָה מְטָה
 רִיקָה בְּסִמּוּךְ לְחוֹלָה, וְנִכְנַס לְשֵׁכֶב בָּהּ? ! בֵּן גְּדָמָה מִי שֶׁמִּתְחַבֵּר
 לְחִילוּנִי. מֵה יֵשׁ לְאָדָם לְהִתְחַבֵּר אֶל מְחַלֵּל שְׁבֵת, אוֹכֵל טְרֵפוֹת
 וְנִבְלוֹת, מֵה רוֹאִים אֶצְלוֹ? ! לֹא שְׁבֵת, לֹא יוֹם טוֹב, לֹא מְזוּנָה, לֹא
 תְּפִלִּין, לֹא פְשָׁרוֹת, לֹא דֶרֶךְ אֶרֶץ, כְּלוּם! מְסַכֵּן. בְּכֵן עָלֵינוּ לְהִיּוֹת
 הַכִּי מְאֲשָׁרִים.

אַתֶּם יוֹדְעִים מֵה קוֹרָה הַיּוֹם בְּמַעֲרַכַת הַשְּׁחִיטָה? טְרֵפוֹת
 וְנִבְלוֹת, הַשֵּׁם יִשְׁמַר, עִם הַכֶּשֶׁר הַרְבֵּנוֹת, תִּסְתַּכְּלוּ עַל הַתְּכַשִּׁיט'

שְׁלֵנוּ, כַּמָּה שְׂוֵה הַהֶכְשֵׁר שְׁלוֹ, שְׂבֵא פַעַם בְּחֻדָּשׁ לְקַבֵּל אֶת הַצִּיקָ? !
 וְכֵן בְּכָל הָאָרֶץ. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזָרְנוּ, שְׁיֵשׁ לָנוּ, בְּרוּךְ הַשֵּׁם,
 שׁוֹחֵט יְרֵא שְׂמִים, ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, וְעַתָּה לְקַח אֶת זֹאת בַּיָּדִים אֲבָרָךְ
 רְצִינִי, וּמְנִיתִי מִשְׁגִּיחַ תְּמִידִי, וּמִטַּעַם הַכְּמוּס, הַכֵּל צְרִיף לְהִיּוֹת
 בְּהַסְתֵּר, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֵינוֹ שׁוֹקֵט עַל שְׁמֵרִיו, אִף שְׁרוּצָה 'שְׁלוּם'
 וְ'שְׁלוּם' וְ'שְׁלוּם', וּמְדַבֵּר מ'שְׁלוּם' וְכוּ', אֲבָל זֶה כְּמוֹ דְרָשׁוֹתָיו שֶׁל
 עֲרַפְאֵת, שְׁמַדְבֵּר מִשְׁלוּם, כֵּן הַסֵּמ"ךְ-מ"ם. וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, יֵשׁ לָנוּ
 שְׁחִיטָה מְהֻדָּרֶת, וְכָל מִינֵי סוּגֵי בָשָׂר, לְכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת אַנ"שׁ, בְּשָׂבִיל
 כַּמָּה אֲגוּרוֹת, כְּדֹאֵי לְהַכְנִס בְּסַפְקוֹת, וְלֶאֱכֹל סֶפֶק טְרֵפוֹת וּנְבֵלוֹת? !
 לֹא כְּדֹאֵי לְחִיוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלְהַתְפַּטֵּם בְּטְרֵפוֹת וּנְבֵלוֹת.

לְכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת אַנ"שׁ, אֵל תְּהִיֹּ קִמְצָנִים! תְּהֻדְרוּ בְּבָשָׂר, וְתִהְיוּ
 בְּטוֹחִים, שְׂאֵתֶם אוֹכְלִים כָּשֵׁר לְמַהְדְּרִין. וְכֵן אֵל תְּקַמְצוּ בְּהוֹצָאוֹת
 הָאֵשָׁה, וְצָרִיכִים לְתֵת לָהּ כָּל חֶסְרוֹנוֹתֶיהָ וְצָרְכֶיהָ. אִם חֲכַמִּינוּ
 הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (פְּסָחִים קט): חַיֵּב אָדָם לְשַׂמַּח בְּנָיו וּבְנֵי בֵיתוֹ
 בְּרִגְלָהּ, מִשְׂמָחִים בֵּינָן; אֲנָשִׁים בְּרֵאוּי לָהֶם, וְנָשִׁים בְּרֵאוּי לָהֶן, נָשִׁים
 בְּבִגְדֵי צְבָעוֹנִין; הֵינּוּ בְּמָה מִשְׂמָחִים אֶת הַנָּשִׁים לְחַג? קוֹנִים לָהֶן
 בְּגָדֵי צְבָעוֹנִין. וְלִזֶּה אוֹמְרִים חֲכַמִּינוּ הַקְדוּשִׁים, שְׂאָדָם צְרִיף לְלוֹוֹת,
 וְלֹא לְהִיּוֹת קִמְצָן, אֲלֵא לְתֵת לְאִשָּׁה לְקִנּוּת כָּל צָרְכֶיהָ, וְאִם אֵין לוֹ
 עַל זֶה, אוֹמֵר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: לוֹו עָלַי וְאֲנִי פוֹרַע. וְאוֹמֵר רַבֵּנוּ
 ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרֵן, חֶלֶק א', סִימָן ט): כָּל הַכֶּסֶף בָּא בְּזִכּוֹת הָאֵשָׁה,
 וְכַמְאָמְרָם ו"ל (בְּבֵא מְצִיעָא נט): אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ;
 וּמִי שְׂקַמְצָן, אוֹמֵר הַתְּקוּנִים (כ): קִמְצָן נָבֵל בְּמִמוֹנוֹ. לְמָה לְכֶם
 לְהִיּוֹת קִמְצָנִים? !

הִנֵּה עֲזָרְנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, חַתְּנָתִי הַמוֹן זוּגוֹת צְעִירִים
 הַגְּרִים בְּיַבְנָאֵל, מִיֵּלָא, אֵלוֹ שְׁלֵמְדוֹ פֶּה אֲצִלִּי כַּמָּה שָׁנִים, אֲלֵיהֶם
 אֵינִי צְרִיף לְדַבֵּר, הֵם יוֹדְעִים, שְׁלֵאֵשָׁה מְגִיעַ הֵכִי טוֹב, לְקִנּוּת לָהּ
 מִהַמְּבַחֵר בִּיּוֹתֵר, אֲבָל אֵלוֹ הַזּוּגוֹת שְׂבֵאוֹ מִבְּחוּץ, וְאֵינִי שׂוֹדְכָתִי
 אוֹתָם, לָהֶם עָלַי לוֹמֵר: לְמָה שְׂתִּהְיֶינָה מְרִיבוֹת וְכוּ'? ! הַגִּיעַ הַזְּמַן
 עַתָּה בְּ"סַכַּת שְׁלוּם", הִבָּה נַחֲיָה בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲדוּת.

וכמו־כן אני רוֹצֵה מִכָּל אֶחָד מֵאֲנִי"ש, שְׁיִכְתֹּב פֶּאקס עֲצָה, בְּמֵה
 יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת הַקְּהֵלָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, בְּמֵה יְכוּלִים לְהוֹסִיף וּלְכַנּוֹת
 וּלְשַׁפֵּר וּלְהִיטִיב, אֵינן זֶה חֻכְמָה לְהַגְבִּיחַ יָדַיִם אוֹ לְטַמֵּן בְּצִלְחַת, אָנוּ
 בְּאִמְצַע מִלְחָמָה, וְאָנוּ נִנְצָח, אָנוּ מְנַצְחִים וְנִנְצָח! הֵם רוֹעֲדִים
 וְחוֹשְׁשִׁים מֵאֲתָנוּ, כְּשֵׁרוֹאִים אוֹתָנוּ, וְנוֹכְחִים בְּהִתְרַבּוּתֵינוּ, הֵם
 נִבְהָלִים וְנִרְעָדִים. אֲצַלְנוּ נִתְקַיֵּם מֵה שֶׁנֶּאֱמַר בְּמִצְרַיִם: פֶּרְעָה אוֹמֵר
 "פֶּן יִרְבֶּה", וְרוּח־הַקֹּדֶשׁ אוֹמֵרֵת "כֵּן יִרְבֶּה" (עֵינן זֶהר חֶלֶק ב' יח:);
 מִתְרַבּוֹת מִשְׁפָּחוֹת חֲדָשׁוֹת. הִנֵּה אָנִי בָּא, וּמִמְתִּינּוֹת לִי כְּמֵה חֲתֻנּוֹת,
 וְאָנִי בְטוֹחַ, שְׁיִהְיוּ הַרְבֵּה שְׂדוּכִים, וְכֻלָּם יְבוֹאוּ לְגוֹר בִּיבְנָאֵל. אֲזִי
 אֲבַקֵּשׁ מִכָּלֶם — אֲדַרְבֶּה! תִּכְתְּבוּ פֶאקס, מֵה יְכוּלִים לְתַקֵּן בְּקֵהֵלָה
 שְׁלָנוּ! כָּל אֶחָד יִקְרַב אֶת זוּלָתוֹ, אָנוּ מְעַנְיָנִים לְשִׁמְעַ עֲצוֹת לְשִׁפּוֹר,
 אָנוּ מְשִׁתַּקְקִים לְכַנּוֹת קֵהֵלָה קְדוּשָׁה שְׁלֵא הִיָּתָה כְּזוֹ מְעוּלָם, וְזֶה
 תְּלוּי בִּידְכֶם! וּמֵה לַעֲשׂוֹת, אִם אֶחָד מִמְרָמֵר, וּמִשְׁלִיף אֶת הַלְּכָלוּף
 עַל זוּלָתוֹ, "עַל-כֵּן קָרָא שְׁמֵהּ מְרָה, כִּי מְרִים הֵם" (שְׁמוֹת טו, כג), הוּא
 מֵר, אֲזִי קוֹרֵא לְמָקוֹם מֵר. בְּרוּף הַשֵּׁם, יְבַנְאֵל זֶהוּ מָקוֹם נִפְלֵא מְאֹד,
 אָנוּ מְקוּיִם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא, שְׁתִּהְיֶה פֹה עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל,
 וְיִתְרַבּוּ שְׁמֵחוֹת.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, אִם יֵשׁ לֵאמֹר"ש אֵיזָה רַעֲיוֹן לַעֲשׂוֹת 'בְּדַק הַבֵּית',
 הֵן בְּאוּלָם, הֵן בְּבֵית-הַכְּנֻסֶת, הֵן בְּקֵהֵלָה בְּכָלֶל, יִכְתֹּב אֶת הַצָּעוֹת;
 אֲבָל כָּל אֶחָד שְׁנוֹתֵן עֲצָה, יִהְיֶה הָאֲחֵרָאִי לְמַמְשָׁה, וְלֹא יִשְׁלִיכֶנָּה עַל
 חֲבֵרוֹ, וְכִמו־כֵּן יְבַדֵּק אֶת עֲצָמוֹ הֵיטֵב, אִם אֵינְנוּ פְּגוּם בְּאוֹתוֹ מוּם,
 וְיִשְׁתַּדֵּל לְתַקֵּן הַחֲסָרוֹן בְּעֲצָמוֹ תַחֲלָה וְכוּ'. לֹא יִתְכַן שְׁאֲדָם יִהְיֶה
 אֲדִישׁ, וְיִדְלִיק אֶת כָּל הַתְּאוּרָה בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ, מִבְּלִי לְהִתְחַשֵּׁב
 בְּכִסְפֵי צְבוּר, הֵלֹא בְשִׁבִיל אֲגוּרָה אַחַת שְׁאֵינָה שְׁלוֹ, צְרִיכִים לִירֵד
 בְּגִלְגוּל; וְכֵן הַמְקַנְאוֹת, יֵשׁ לְשִׁמְרָם נְקִיִּים וּמְסֻדְרִים. אֲדַרְבֶּה, אָנִי
 רוֹצֵה לְשִׁמְעַ עֲצוֹת, כְּלָנוּ רוֹצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן הַקְדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא,
 וּלְכַנּוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל. הַקְדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא יִתֵּן לָנוּ הַצְּלָחָה
 בְּדַרְכֵנוּ, וְנִזְכֶּה לְגֵאֵלָה הַשְּׁלֵמָה.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תתצד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן, ב' חל המועד סכות, ח"י תש"רי, יומא דהלולא של רבנו ז"ל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

בְּעֵינַי הַמְשַׁפֵּט וְכוּ', תֵּאֱמִין לִי, שְׂאֵנִי חֲנֻכְתִּי שְׂאֵין דְּבַר שְׁלֵא יִהְיֶה קָשׁוּר לְמַעַלָּה, כִּי אֲנִי חַי וְכוּף אֲנִי נוֹשֵׁם, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדֵּי וּ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְעַל-כֵּן מְשַׁפֵּט אֵינוֹ דְּבַר פֶּשׁוּט, וְרִצִּיתִי לְדַעַת בְּדִיוֹק מַה קוֹרָה, סוּף כָּל סוּף דְּבִרְנֹו עַל אֲלֵפִים וְחֲמֵשׁ-מֵאוֹת דּוֹלָר שְׁ.. יִסְדֵּר רִשְׁיוֹן, וְאַחֲרֵי-כֵן סָחַט מִמֶּנִּי עוֹד אֶלֶף וְחֲמֵשׁ-מֵאוֹת, וְעוֹד אֶלֶף כְּשִׁינְגֵּמֵר כָּל הַתְּהִלָּה, וּפְתָאם הִנֵּה יֵשׁ לִי מְשַׁפֵּט, וְעַל-כֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ מַה לְחַשֵּׁב, אֶתְּהָ נּוֹתֵן לִי זְרִיקוֹת הַרְגָּעָה... זֶה שׁוֹם דְּבַר, אֲבָל לְמַעֲשֵׂה יֵשׁ מְשַׁפֵּט, וּמַה אֶתְּהָ יוֹדֵעַ אֵיךְ יֵצֵא הַמְשַׁפֵּט לְאוֹר, וְעַל-כֵּן רָאָה לְרִשָּׁם לִי אֶת הַטְּלַפּוֹן שֶׁל ... אֲנִי רוֹצֵה לְדַבֵּר עִמוֹ.

מַה אֵמֵר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! הָעֵקֶר שְׂצָרִיכִים לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵמוּנָה בְּבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְזוֹ תִּהְיֶה מִכָּה לְהַס"מ, שְׂיִהְיֶה לוֹ כְּבוֹד עַל כָּל הַמְסִירוֹת שְׁמִסֵּר אוֹתָנוּ. הָאֵם דְּבִרְתָּ עִם ... ?

הָעֵקֶר אֵל תִּפְחָד כָּלֵל, אֲנִי מֵאֱמִין בְּאֵמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁכָאן בִּיבְנָאֵל נַעֲשֵׂה גְדֻלוֹת בִּיְהוּדוֹת, אִם רַק מִתְעַקְשִׁים לְכַנּוֹת עִיר שְׁל תוֹרָה, וְהוֹלְכִים בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ — יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ, וּבִגְנֵי-בְּרַק הוֹכִיחָה, שְׂהִיְתָה תַחֲלָה מוֹשְׁבָה, וְהַיּוֹם הִיא עִיר וְאֵם בִּישְׂרָאֵל, כִּי יְכַנְאֵל, אִם נִתְעַקֵּשׁ וְנִלְךָ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, נִקִּים פֶּה בִּיבְנָאֵל עִיר שְׁל תוֹרָה וְחֻסֵּד, עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

כ' תתצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן, ב' חל המועד ספּוֹת, ח"י תִּשְׁרִי, יוֹמָא דְהִילּוּלָא
שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם לְ... גֵרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִתְפַּלֵּא עַל ... לְמָה
מִפְּחַד לָתֵת לִי אֶת מִסְפָּר הַטֵּלֶפּוֹן שֶׁל ... נִתְּתִי לוֹ כְּבָר אַרְבַּעַת
אַלְפִים דּוֹלָר, כְּדֵי שְׂיִסְדֵּר אֶת הַרְשִׁיזוֹן לְקוֹמָה הַשְּׁלִישִׁית, וּלְבִסּוֹף ...
מִסְפָּר לִי שְׂיִישׁ לִי מִשְׁפָּט בְּשִׁמוֹנָה-עָשָׂר לַחֲדָשׁ הַלּוֹעֲזִי, וְאִינִי יוֹדֵעַ
מַה קּוֹרָה כָּאֵן, אֲנִי חִנְכָּתִי כְּשִׂישׁ מִשְׁפָּט עַל הָאָדָם, רְאוּי לוֹ לְפִשְׁפֵּשׁ
בְּמַעֲשָׂיו, וּבּוֹדָאֵי הָלֵא דְבָר הוּא, מַה קּוֹרָה כָּאֵן, אֲנִי מִכְרַח לְדַבֵּר
עִם ... הַס"מ הוֹלֵךְ עַל אַרְבַּע לַעֲשׂוֹת רִשְׁעוֹת, וּמַה שְׂכַתְּבָתְךָ
בְּהוֹשְׁעָנוֹת הַיּוֹם "כִּלְה מְרִשִׁיעֵי הוֹשְׁעָנָא", גַּם אֲנִי צָעֲקָתִי וּבְכִיתִי
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּפִסְקָא זוֹ עִם אוֹתָהּ כְּוֹנָה, שְׂיִכְלָה כְּבָר הַסְּמ"ך-מ"ם
הַרְשָׁע, שֶׁהוּא מְרִשִׁיעֵי, הַכְּנִיס אוֹתִי בְּבִזְבוּז שֶׁל כְּסָפִים יוֹתֵר
מִעֲשָׂרִים וּחֲמִשָּׁה אֶלֶף דּוֹלָר, אֲבָדָה לִי בְּעֵטְיוֹ כֹּל הַתְּכֵנִית הַקּוֹדֶמֶת,
שְׂעֵלְתָה לִי עַד עַכְשָׁו שְׁבַע-עָשָׂר אֶלֶף דּוֹלָר, וְהַפֵּל הֵלֶךְ לְטִמְיוֹן,
עַל-יְדֵי הַמְסִירוֹת שָׁלוֹ, וְאַחַר-כֵּן הַבַּג"צ, וְעַכְשָׁו בְּשִׁבִיל הַרְשִׁיזוֹן,
וּלְבִסּוֹף אוֹמֵר לִי ... שְׂאִינוּ יוֹדֵעַ אִם יִרְצָה לְדַבֵּר עִמִּי ... מַה קּוֹרָה
כָּאֵן, עַל-כֵּן תְּבָרֵר אֶת הַמִּסְפָּר, אֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁהַפַּעַם תִּהְיֶה לְהַסְמ"ך-מ"ם מִפְּלָה גְדוֹלָה, וְנִזְכָּה לְבָנוֹת "עִיר
בְּרִסְלָב" בְּשִׁלְמוֹת בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ חַג שְׂמֵחָ...

כ' תתצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן, ב' חל המועד ספּוֹת, ח"י תִּשְׁרִי, יוֹמָא דְהִילּוּלָא שֶׁל
רַבְּנּוּ ז"ל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֹל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע בְּשׁוּרָה
מְשֻׁמַּחַת, שֶׁהַכְּנֶסֶת הַיּוֹם בְּיוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל אֶת "סִפְר־
הַמִּדּוֹת" לְדַפּוּס, זֶה בְּשׁוּרָה מְשֻׁמַּחַת עַד מְאֹד, וְאֵין עוֹד מִתְּנָה יָקָרָה
לְרַבְּנוּ ו"ל כְּמוֹ הַדְּפֻסֶת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, כִּי זֶהוּ הַמְּשַׁכֵּת אוֹרוֹ
הַנֶּעְלָם בְּעוֹלָם. יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתוּנְפָה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ לְעֶסֶק
בְּעֶסֶק הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה שֶׁל הַדְּפֻסֶת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים וְסִפְרֵי
תַלְמִידֵיךָ, וְעוֹד תִּרְאֶה אֵיךְ שְׂיִכְנֶס לְךָ שְׁפַע, וְתִצָּא מִכָּל חוֹבוֹתֶיךָ
וְדַחְקוֹתֶיךָ.

הַעֲקָר רְאֵה לְהֵיוֹת חֲזָק וְאַמִּיץ מְאֹד מְאֹד לְהִסְתַּכֵּל רַק עַל הַטּוֹב
שְׁבָךְ, שֶׁזֶה יְסוּד הַלְמוּד שֶׁל "אַזְמַרְהָ לְאַלְקֵי בְּעוֹדֵי" (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
חֶלֶק א', סִימָן רפכ), שְׁמֵאֵד מְאֹד הַזֶּה יִרְנֶנּוּ רַבְּנוּ ו"ל לְלַכֵּת עִם הַתּוֹרָה
הַזֶּה.

מָה אָמַר לְךָ! רְאוּי לָנוּ לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד עִם רַבְּנוּ ו"ל, בַּחוּץ
נַעֲשֶׂה מָה שְׁנַעֲשֶׂה וְכוּ', וְיֵמֵי שְׂמֵחָתֵנוּ עֲצָמוּ בְּתוֹךְ הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל
רַבְּנוּ ו"ל, הוּא כְּבָר צוֹחֵק מֵהַכֵּל, כִּי רַבְּנוּ ו"ל מוֹצִיאֵנוּ מִהָעוֹלָם
הַזֶּה. וּבְזֶה פִּרְשֵׁתִי מָה שְׂאָנוּ אוֹמְרִים בְּתַפְלַת הֵיכָּל רְצוֹן כְּשֶׁנִּכְנָסִין
בְּסִפְּהָ: "וְלַחֲסוֹת בְּסִתָּר צֵל כְּנִפְיָךְ בְּעֵת פְּטִירָתִי מִן הָעוֹלָם", דִּיקָא
כְּשֶׁאָדָם מַחֲזִיק עֲצָמוּ שְׁנִפְטָר מִן הָעוֹלָם, אֲזִי זָכָה לַחֲסוֹת בְּסִתָּר צֵל
כְּנִפְיָךְ, וְדו"ק.

אִם תּוֹכְלוּ לְסִיִּים הַדְּפֻסֶת "אָשׁר בְּנַחַל" חֶלֶק ח' — מָה טוֹב
וַיְמָה נְעִים, כִּי כָּל חֶלֶק זֶהוּ הַחַיּוֹת וְהַמְּשִׁיבַת נֶפֶשׁ שְׁלִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחָ...

כ' תתצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי ג' חל המועד סכּוֹת, י"ט תשרי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, בְּאַמֶּת אֵינִי יוֹדֵעַ מַה לֹּמַר לָךְ, הַחַיִּים לְמַדּוֹ אוֹתִי לֹא לְהִיּוֹת נְאִיבִי, אֲנִי לֹא מְאַמֵּין בְּכָלֵל בְּבֵית-הַמִּשְׁפָּט הַזֶּה, שֶׁהֵם גְּרוּעִים מֵעַכּוּ"ם, שֶׁמִּשְׁפָּטָם חֲקִים בַּל יִדְעוּם, אִם בְּבֵית-דִין צָדֵק שֶׁצָּרִיךְ לְהִיּוֹת יְהוּדִים יִרְאִים וְשִׁלְמִים, מְקִימֵי מִצְוֹת, יְכוּלִים לְפַסֵּק לְטוֹבַת הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, שֶׁמְכַשֵּׁיל בְּכַרִּיתוֹת, הַמְקַוֶּה פְּסוּלָה, מְכַשֵּׁיל בְּנִבְלוֹת וּטְרָפוֹת (פִּי הַקֶּצֶב שֶׁסָּם הוּא מְחַלֵּל שֶׁבֶת, וּמְלַבֵּד בְּמָה פְּעָמִים שֶׁתְּפָסוּ אוֹתוֹ מוֹלַח וְשׁוֹרָה בְּאוֹתוֹ פְּלִי, וְזֶה עִם הַהִכָּשֵׁר שְׁלוֹ), וְרִצָּה רַק לְהַכְרִיחַ אוֹתָנוּ שֶׁנִּלְמַד אֶת בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ בְּבֵית-סֵפֶר מְעֻרָב וְכוּ', וְעוֹד עֲקָרִים שֶׁבִדְתָּ וְכוּ', וְאַחַר כָּל זֹאת נוֹתְנִים לוֹ הַצָּדֵק... אִזּוּ מָה אַתָּה כּוֹר רֹצֵה מִבֵּית-הַמִּשְׁפָּט פּוֹרֵק עַל וְכוּ' וְכוּ'... וּבוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, יִרְחַם עֲלֵינוּ מִן הַשָּׁמַיִם, וְיִוָּשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה.

הַמְּאַחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחָ...

כ' תתצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי ג' חל המועד סכּוֹת, י"ט תשרי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

נָא לְהַעֲבִיר אֶת הַמִּכְתָּב דְּחוּף לְ... אֲנִי לֹא מְצָלִיחַ לְתַפֵּס אֶת הַפֶּקֶס שְׁלוֹ, זֶה מְאֹד מְאֹד דְּחוּף, נוֹסֵף עַל כָּל צְרוּתִי, הִנֵּה הַזְּמִינוּ אוֹתִי לְמִשְׁפָּט לְשִׁמוּנָה-עֲשָׂרָה בַּחֹדֶשׁ הַלּוֹעֲזִי, עֲכָשׁוּ אֵינִי יְכוּל לְבוֹא עַד אַחֲרֵי זֶה, פִּי אֲנִי לֹא מוֹכֵן לְעַמֵּד לְמִשְׁפָּט בְּשִׁבְלֵי הַמְּסִירוֹת שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, וְאַחֲרֵי-כֵן עוֹד יְרוּץ אֵל הַבֵּית-דִין לְקַרְא

אותי לדין תורה... ועוד יצא צודק... על-כן ראה להעביר את הפקס
מה שיותר מהר אל ... וכן התקשר אל ... מתי הוא בבית באפן
שאוכל לדבר עמו.

מה אמר לך, בלי ספרי רבנו ו"ל והקדמותיו הקדושות, היינו
אבודים מזמן, ובפרט אני, שעובר עלי כל מיני צרות ויסורים מבית
ומבחוץ וכו', מלשינות חרופין וגדופין וכו', ואין לי שיעור אלא
התורה הזאת, הקדמותיו של רבנו ו"ל.

המחפה לתשובה מהירה, והמאחל לך חג שמח...

האם מסרת את המכתב ל...? כן שלא יהיו לו אחר-כך טענות

עלי.

כ' תתצט.

בעזרת השם יתברך, יום שני ג' חל המועד סכות, י"ט תשרי ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, אני מנסה להתקשר אל ... אבל זו
מזכירה אלקטרונית, אולי תברר אצל ... גרו יאיר, איך מתקשרים
אליו, כי סוף כל סוף זה משפט, ואתה יודע את המשפטים שלהם,
שהם משפטי עכו"ם, ואסור לבטח בהם, אם לא יכולים לבטח היום
בבתי דינים שהם מלאים שחיתות, אומרים לבית-דין, שצריכים
להיות יראים ושלמים חרדים לדבר ה', שאחד מכשיל את הרבים
בכריתות ומאכיל טרפות וכו', ולבסוף הוא יוצא זכאי, איך נבטח
בבית-משפט פורק על... והכי מגחך, שהבית-דין צריך להיות נגד
פורקי העל, והנה הוא הולך יחד יד ביד עם רב מטעם וכו',
על-כל-פנים איך שהוא אני מכרח לדבר עמו, כבר נתתי לו ארבעת
אלפים דולר, והוא אמר שיסדר את זה, ולבסוף הנה בשמונה-עשר
לחדש הלוועזי יש לי משפט, ועכשו אני לא יכול לבוא לארץ

בְּשִׁבִיל הַמְשָׁפֵט, כִּי אֲנִי לֹא מוֹכֵן לַעֲמֹד לַפְּנִיָּהֶם, וְעַל־כֵּן רָאָה לְבָרַר
מֵה קוֹרָה כָּאֵן, וְעַל־כֵּל־פְּנִיִּים תִּכְתֹּב לִי תִּכְרָה־וּמְיָד מְתִי ... נִמְצָא
בְּבֵית, שְׁאֲדַבֵּר עִמּוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

כ' תתק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי ד' דָּחַל הַמוֹעֵד סְפוּת, כ' תְּשָׁרִי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גִּירוֹ יְאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְאֻכְזָב מִמֶּךָ, הַזְּמַנְתִּי אֶצְלָךְ שְׁלֹטִים, וְהִבְטַחְתָּ
שֶׁהַכֵּל יִהְיֶה גְמוּר לַפְּנֵי הַחַג, נִתְתִּי לָךְ כֶּסֶף, וְלִבְסוּף בְּקִשֵׁי יִשְׁגֵּם רַק
30 שְׁלֹטִים, וְגַם זֶה לֹא גְמוּר, וְאֶנְחִנוּ כְּבָר אוֹחֲזִים בְּסוּף הַחַג וְכוּ',
וְעַל־כֵּן אֲנִי מוֹדִיעַ לָךְ חֵד מְשֻׁמְעִית, אִם אַתָּה לֹא מְסַגֵּל לְגַמֹּר לִי
אֶת זֶה, אֲנִי מְבַטֵּל אֶת כָּל הָעֵסְקָה, וְאֲנִי פּוֹנֶה אֶל הָאִישׁ שְׁלִי
בְּכִנְיַת־בְּרַק, וְהוּא תוֹךְ יוֹם גּוֹמֵר אֶת הַכֵּל, יֵשׁ לוֹ מִפְּעֵל דְּפוּס עֲנֻקִי,
אֶךְ אִמְרַתְּ שְׁאַתָּה מַעֲדִיף יְבִנְיָאֵלִי, וְעַל־כֵּן אֲנִי נוֹתֵן לָךְ עוֹד יוֹמִים,
אִם אַתָּה לֹא יָכוֹל לְגַמֹּר אֶת הַשְּׁלֹטִים, תְּבַטֵּל אֶת הָעֵסְקָה, כִּי מְאֹד
מְאֹד כּוֹאֵב לִי שְׁמוּלִיכִים אוֹתְנוּ שׁוֹלֵל, אֲנִי מְקַוֶּה שְׁתַּעֲשֶׂה מֵה שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ חֵד מְשֻׁמְעִית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

כ' תתקא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי ד' דָּחַל הַמוֹעֵד סְפוּת, כ' תְּשָׁרִי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שְׂמֵחַ לְשִׁמְעַ שֶׁהוּא

גומר את השלטים, פי חבל על כל יום, ובפרט שבא עכשו שמחת תורה, ונזכה על-ידי השמחה למחוק את זכרו של עמלק הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, הנה טוב מאד שגם את השלשים הקודמים יצבע עם תשנית של ירק תכלת וצהב כמו השבעים, פי אם כבר משלמים, שיהיו כל השלטים דומים זה לזה, ונוכל להשתמש עם זה תמיד.

בענין שחשבת לעשות אספה כללית לתושבי יבנאל, חשבת על זה וזה רעיון טוב, ולעשות את זה או במתנ"ס או בבנין מועצת הפועלים, והכי טוב זה כליל שלישי י"א חשון, שאז אהיה שם, וזה גם היארציית של רחל אמנו, ונשתדל שכל אנשי שלומנו אנשים, נשים וטף יהיו שם, ונזמין גם את אנשי שלומנו מאשדוד ומבני ברק ומירושלים וכו' וכו', באפן שיהיה לנו קהל גדול וכו', ואני מקנה, אם תעשה תעמולה טובה, שאתה עושה ערב בשביל כל היבנאלים, לדעתי, יבואו גם המקומיים שלא מאנ"ש, שירצו לקחת חלק באספה כללית, אני אדבר רק ממעלת השלום והאהבה והאתנה בין נשמות ישראל, ואם כל תושבי יבנאל יחזיקו את עצמם ביחד באהבה ובשלום, אז תבוא להם ברכה גדולה, ואספר להם ספורים בענין שלום ובגנות המחלקת והפרוידים, שזה רק מביא הרס וחרבן וכו', מה שאין פן שלום הוא פלי המחזיק את הברכה, ואחר-כך אתה תציע את המעמדים שלך, ומה אתה רוצה וכו', ומה שאיפתך לראות ביבנאל וכו', ואתה תדבר את כל הענינים הפוליטיקיים, אני אדבר רק על מעלת השלום והאהבה ובגנות המחלקת, וגם נעשה שמח עם תזמרת וכו' (ועוד אדבר עמך בפרטיות מזה על הטלפון אחר החג), אבל לעת עתה ראה תכף-ומיד להזמין את האולם הנ"ל בשקט על תאריך הנ"ל, ורצוי יותר כליל שלישי י"א חשון (ויש עוד זמן לפרסם את זה), פי נעשה את זה פתאם, הינו לפרסם יומים או שלשה לפני זה בכל יבנאל, ובפרט ביום האחרון יסע רכב עם רמקול בכל העירה, ויכריזו על הערב, ואנשי שלומנו יהיו כבר מוכנים באפן שיהיה קהל גדול מאד, וכדאי להתחזק את זה בסוד, להפר את זממו הרע של

הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, אֲבָל כְּדַאי תִּכְרַח-וּיִמְדֵּךְ לְהַזְמִין אֶת
הַמָּקוֹם כַּנִּל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֹתַי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, וְכֵן תַּעֲזֹר אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיתְּפַלְלוּ
עָלַי, שֶׁכָּבֵר אֲזָכָה לְצֵאת מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִין וְהַמְרִירוֹת שֶׁסָּבְבוּנִי.
הַמֵּאחַל לָךְ פִּתְקָא טָבָא...

כ"מ תתקב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִוֵּר לְיוֹם רַבִּיעֵי הַשְּׁעֵנָא רַבָּא, כ"א תְּשַׁרֵּי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל־לֵיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הַסִּידֵי בְּרֶסֶלֶב, "תְּלִמִּידֵי הַיְכָל-הַקְּדוֹשׁ", הַיְוֵי"ה
עָלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינְתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל
נֶגַע וּמַחְלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! הִנֵּה הַיּוֹם הוּא זְמַן מְסִירַת הַפְּתָקִין, וְלָכֵן
אֲבַקֵּשׁ כָּל אֶחָד וְאֶחָת מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים וּנְשׁוֹתֵיהֶם וְיִלְדֵיהֶם,
שִׁיתְּפַלְלוּ בְּעַדִּי, כִּי אֲנִי צָרִיךְ יִשׁוּעוֹת רַבּוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת,
וּתְפִלַּת רַבִּים נִשְׁמַעַת וּמִתְקַבֶּלֶת, וְעַל-כֵּן אֶהְיֶה לָכֶם אֶסִיר תּוֹדָה
מְאֹד, אִם תַּעֲזֹרוּ וּתְחַזְּקוּ אֶת כָּלֵם לְהַתְּפַלֵּל בְּעַדִּי, כִּי אֵין אַתֶּם
יְכוּלִים לְתַאֵר אֵילוֹ דֵּינִים שׁוֹרִים עָלַי, וְאַנִּי צָרִיךְ לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת
וְלִנְסִים רַבִּים, וְאַנִּי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזָכוֹת תְּפִלַּתְכֶם תְּפִלַּת
רַבִּים, וּבְזָכוֹת רַבּוֹ וְז"ל, אֲצַא עִם פִּתְקָא טָבָא.

נָא וְנָא לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה, וְכֵן בְּהַקְפּוֹת שְׁנִיּוֹת
לְרַקֵּד עִם כָּלִי זְמֵר בְּתַפִּים וּבְמַחֲלוֹת וּבְקוֹל רַעַשׁ גְּדוּל מְאֹד עַל
חֲצֵר הַיְכָל-הַקְּדוֹשׁ, וְלֹא לְהַתְּפַעֵל מִהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ
וְזָכְרוּ, שֶׁהוּא מוֹסֵר וּמְקַטְרֵג וְכוּ', וּבְזָכוֹת הַשְּׂמִיחָה וְהַחֲדוּדָה שִׁיְהִיָּה
בֵּינֵיכֶם, נִזְכָּה לְשִׁנַּת נִצְחוֹן, שִׁיקְיָם אֲצִלְנוּ: תִּהְיֶה שְׁנַת דִּיִּדָן נִצְחָה.

הַמֵּאחַל לָכֶם חַג שְׂמֵחָ...

כ' תתקג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, אִזְרַח לְיוֹם רַבִּיעֵי הוֹשַׁעֲנָא רַבָּה, כ"א תְּשַׁרֵי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָה אָמַר לָךְ! כְּפִי שְׂאֲנֵי רוּאָה "סִפְר־הַמְדוּת" יִהְיֶה פָּאָר, וְלֹא יִהְיֶה לָךְ לְהִתְבַּיֵּשׁ מֵאָף אֶחָד בְּעוֹלָם, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂנֹזְפָה לְהִתְחַיֵּל לְהִדְפִּיס אֶת יְתֵר הַסְּפָרִים. אֵינְךָ לָךְ מִשָּׁג אִיף שְׂאֲנֵי צָרִיף לִישׁוּעוֹת רַבּוֹת, כִּי אֲנִי מְסַבֵּב בְּצָרוֹת וּבִתְלָאוֹת וּבַעֲנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים וּמְשֻׁפְּטִים וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲזֹפָה לְפִתְקָא טְבָא הַלְיָלָה.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג שְׂמַח...

פֹּה תִקְבַּל רְצוּף אֶת גִּסְחַת הַשְּׁעָר, וּבְעֵמּוּד ב' הַכְּתוּבּוֹת, וּבְעֵמּוּד ג' וְד' שָׁם הַמְּפִתְחוֹת זֶה גִּפְלָא, וּבִסוּף מִפְתַּח הָעֲנִינִים, אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חִלְקֶכֶם. נָא לְחוּס עָלַי, וְכָל יְמִיכֶם תִּדְפִּיסוּ אֶת סִפְרִי, שְׁהֵם סִלַּת בְּרוּרָה מְסֻפְּרֵי רַבְנוּ ו"ל, וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל לְהִדְפִּיס אֶת כָּל חִלְקֵי "אֲשֶׁר בַּנְחַל" עַד הַתְּאַרִיף הָאַחֲרוֹן, וְזֶה הַחֶסֶד שֶׁל אֲמַת שְׂאֲתָם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת עִמִּי תָמִיד, כִּי בְּסִפְרֵי "אֲשֶׁר בַּנְחַל", גְּנוּזִים פָּנֵי, שְׁכָלִי וְחֻכְמָתִי וְכָל מַהוּתִי.

כ' תתקד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, אִזְרַח לְיוֹם רַבִּיעֵי הוֹשַׁעֲנָא רַבָּה, כ"א תְּשַׁרֵי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל כָּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלִמְדֵי הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה יַצְלִיחַ דְּרָכָם תָּמִיד, וַיַּצְלִיחוּ בְּכָל אֲשֶׁר יִפְנוּ.

הִנֵּה בְּלִיל שַׁבַּת-קֹדֶשׁ פָּרַשְׁת בְּרֵאשִׁית תְּתַחִילוּ לַעֲשׂוֹת "עֲנָג שַׁבַּת", וְכֹדָאֵי לַעֲשׂוֹת רְשִׁימָה עַל שַׁבָּתוֹת הַחֲרֵף בְּכָל לֵיל שַׁבַּת אֲצֵל

מי יהיה הענג שבת (אם לא שתהיה איזו שמחה, כגון: שלום וזכר, שאז יכנס התור שלו), כי באמת ענין ההתאספות בליל שבת-קדש בצומתא חדא, ולשיר את הזמירות ביחד, ואחר-כך לדבר מרבנו ו"ל ועצותיו הקדושות — זה ענין נפלא עד מאד, כי בשעה שמתאספים עם ישראל יחד, שום מלאך לא יכול להיות ביניהם מרב קדשה, ובפרטיות בליל שבת, שאז יש התעוררות רבה בעולם, כמו שאמר רבנו ו"ל ומוהרנ"ת ו"ל, ואצל כל החסידים נזהרים בזה מאד מאד, כי אז זמן מחילת עוונות, ומה גם שכל השפע של השבוע בא מהקבוצ אצל הצדיק בליל שבת-קדש.

מה טוב ומה נעים, אם תתחילו לסיים בכל שבוע את פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י, שהוא ענין גדול מאד מאד ללמד בכל יום מפרשת השבוע, וכן פרק משניות ודף גמרא וקצת מדרש, אשר הארבעה למודים האלו הם כנגד הארבעה עולמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשייה, אשרי מי שחזק בזה כל יום ויום באפן שימלא כל יום עם טוב אמתי ונצחי, אשר אפלו קצת מכל למוד גם-כן טוב.

העקר תחזיקו עצמכם ביחד באהבה, אחוה ורעות, ואיש את רעהו יעזר עם דברי חזק ואיזו יציה טובה, העקר להסתכל על מעלת חברו ולא על חסרונו. צריכין לדון את פלם לכף זכות, כי על כל אחד עובר מה שעובר וכו', ולכן צריכין רק להסתכל על הטוב של כל אחד.

נא ונא ראו להתחבר חברותות ללמד יחד — הן בכלל והן ביניכם על-כל-פנים שעה אחת ביום ללמד עם חבר, מלבד זאת כדאי להצטרף אל השעורים של הרב ... שלומד הלכות, כי כל השונה הלכות מבטח לו שהוא בן עולם הבא (מגלה כח.), ואפילו שכתב יודעים, כדאי לחזר ולשמע את ההלכה עוד פעם, וכן בכל שבת אחר הצהרים כדאי לשמע את השעור של הרב ... שלומד ב"לקוטי-הלכות", אשר אין למעלה מזה, כי ההתחזקות של

מוֹהַרְנֵת ו"ל, זֶה עֲגִינָן אַחַר לְגַמְרֵי, וְכֵן כְּדַאי שֶׁהָרַב ... יִמְשִׁיף אֶת
לְמוֹדוֹ בְּרַמְבַּ"ם בֵּין מִנְחָה לְמַעְרִיב כָּל זְמַן הַחֹרֶף.

מָה אָמַר לָכֵם! רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, שְׂזַכְּנוּ לַעֲשׂוֹת
מִמְדַּבֵּר יָשׁוּב, מִקּוּם מְדַבֵּר שְׂמֵמָה כְּמוֹ יִבְנֶאֱל זְכִינוּ שְׂיֵשׁ לָנוּ חֲנוּף
חֲרָדֵי הֵן לְבָנִים וְהֵן לְבָנוֹת, וְכֵן זְכִינוּ שְׂיֵשׁ לָנוּ מִנְּזֵן וְתִיקִין, שְׂרְאוּי
שְׂפָל אֶחָד יִשְׁתַּדֵּל לְהִתְפַּלֵּל וְתִיקִין, שְׂזֵה הִיָּה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ו"ל
וּמוֹהַרְנֵת ו"ל, וּמִי שְׂאִינוּ יָכוֹל, עַל-כָּל-פָּנִים יָכוֹא בְּשַׁעַה שְׂמוֹנָה
לְמִנְזֵן שְׂיִהְיֶה, וְכֵן לְמִנְחָה תַעֲשׂוּ שְׁנֵי מִנְיָנִים: אֶחָד בְּשַׁעַה שְׂלֹשׁ,
וְאֶחָד סְמוּךְ לְשִׁקְיָעָה, וְכֵן לַעֲרִבִית תַעֲשׂוּ שְׁנֵי מִנְיָנִים, עַל-כָּל-פָּנִים
אֵל תַּחֲסִירוּ מִלְּהִתְפַּלֵּל בְּצַבּוֹר, שְׂזֵוּ מִצְּנָה גְדוֹלָה שְׂמַצְלֵת אֶת הָאָדָם
מִעֲנֹשׁ עוֹלָם הַתְּהוֹ, חֵס וְשָׁלוֹם.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ שְׂתַשְׂרֶה בֵּינֵינוּ תְּמִיד אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה
וְהִרְחַבְתְּ הַדַּעַת, וְכָל אֶחָד יִרְגִישׁ עֲצָמוֹ כְּמוֹ בְּגִן-עֵדֶן, וְלֹא, חֵס
וְשָׁלוֹם, לְהִיּוֹת מְמַרְמֵר וְעָצוּב וּבְעֲצָבִים, רַק תְּמִיד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
כִּי הַשְׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּרוּחָנִי וּבֵין בְּגִשְׁמִי, וְתַקְדִּימוֹ
שָׁלוֹם לְכָל אָדָם בְּרַחוּב, כִּי כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל הוּא חֵלֶק אֵלּוּךְ מִמַּעַל,
וְעַל-יְדֵי שְׂמַקְדִּימִים שָׁלוֹם, גּוֹרְמִים שְׂנַכְנַס בְּאָדָם הַרְהוֹר תְּשׁוּבָה.
יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂפָל הַעֲיָרָה יִבְנֶאֱל תַּחֲזֹר בְּתְשׁוּבָה, וַיְהִיָּה
לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִחְתָּרוּת מֵאֲתָנוּ, וְנִנְכָּה לְקַבֵּל אֶת הַשְּׁנָה
הַחֲדָשָׁה בְּהִתְחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה. וְעַלִּיכֶם לִזְכֹּר, כִּי עַכְשָׁו מִתְחַלֵּת הַשְּׁנָה,
כִּי כָּל הַשְּׁנָה מִסְתַּוְבַּכֶּת סְבִיב פְּרָשִׁיּוֹת הַשְּׁבוּעַ, וְעַל-כֵּן מֵאַחַר
שְׂקוּרִים בְּשַׁבַּת זֹו "בְּרֵאשִׁית", סִימָן שְׂזֵוּ הַתְּחַלֵּת הַשְּׁנָה, וְעַל-כֵּן
זְכֹרוּ: כְּפִי הַתְּחַלָּה — כֵּן יִמְשָׁךְ כָּל הַשְּׁנָה.

הַמֵּאחַל לָכֵם שַׁבַּת שָׁלוֹם...

כ' תתקה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדֵּר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשִׁרִי ה'תשנ"ד.

שָׁלוֹם רַב אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, אף מאד צפיתי לשמע איך עבר עליכם החג, ובשמחת תורה בפרט ב"יבנאל עיר ברסלב", כי עיני ולבי שם כל היום וכל הלילה.

אודות "ספר-המדות", מאד רציתי לראות את השער, ואודות העמודים שחסרים, יכולים למלא עם הנהגות ישראל שאתה ממלא את כל הקונטרסים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיצא מהדפוס עד שאבוא, וימתקו מאתנו כל הדינים, ונזכה לראות במפלת הסמ"ך-מ"ם, ויעלה קרננו מעלה מעלה.

האם ... הביא לך עתון "אור יבנאל" חדש? לדעתי, תתחילו כבר עם הספר "גר להצדיק", כי אני משנה כמה דברים, וכן אני מצרף עוד כמה קונטרסים אודות חנכה, ויצא ממש נפלא.

אודות זה שרוצה לנדב כסף בעבור המתקת המשפט, שיהיה דיקא לחלק אחד של "אשר בנחל", ואם אי אפשר כבר לחלק ח', שיהיה לחלק ט', ואני מאד מאד משתוקק לראות כבר חלק ח' "אשר בנחל", יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא בשפע גדול, העקר רק חזק ואמץ, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך יהיה איך שיהיה, כי מה שראית ביבנאל זו רק התחלה, ותאמין לי, שעוד יהיו לך אלף מנויים בהוראת קבע, באפן שלא תהיה לך בעיה בענין הדפסה, וכן יביאו לך שפע, שתוכל להדפיס השנה גזמאות של ספרים: את ספר "שמירת-הזמן" תוכל להתחיל אחר "גר להצדיק", ובין כך תקבל המון קונטרסים, גם כשאני בא אני מביא עמי שיחות חלק י', שונגמר תהלה לאל. ולדעתי, צריכים להיות אצלך עוד כמה קונטרסים שלא הדפסת, כגון: "דחיקת השעה", "יש עם מי לדבר" וכו', עכשו אסדר לך עוד כמה פרקים "אוצר הקונטרסים", שזה אוצר המנצר כל טוב, ויעזר הקדוש-ברוך-הוא שזוכה להדפיס את כל הקונטרסים, ולא יאבד אפלו אחד.

מה נשאר מהאדם, רק מה שזכה לשמש את רבנו ו"ל, אני מסתפל ומעין בכל פעם בספר הנפלא "פעלת-הצדיק", אשר זה ממש פאר ויפי שאין דגמתו כלל, אשריכם ואשרי חלקכם! יעזר

לָכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזָכוֹת זֶה בְּבָנִים טוֹבִים, וְתָרוּ רַב גַּחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצֵיכֶם, וַיְהִיו שְׂמוּרִים מִכָּל רַע, וַיְהִיו מְסַבְּבִים תְּמִיד עִם מְלֹאכֵי שְׂמִירָה שִׁישְׁמְרוּ אוֹתָם.

הַמְּחַפָּה לַתְּשׁוּבָה מִמֶּךָ...

כ' תתקו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קִדְשׁ לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשַׁרְי ה'תשנ"ד.

שָׁלוֹם וּבִרְכָה יִגִּיעוּ אֵל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ כַּמָּה פְּעָמִים, אָבֵל מְרַב טְרִדוֹתֵי בְּעֶסֶק הַרְבִּים לֹא יִכְלָתִי לְהַשִּׁיבְךָ.

רְאֵה לְשָׁלֹם בְּכָל יוֹם וַיּוֹם קִצַּת מַחֲבוּתֶיךָ אָפְלוּ מֵעַט דְּמַעַט, כִּי אֵין עוֹד גְּרוּעַ מַחֲבוּת, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר לֹא לְגַנֵּעַ בְּכֶסֶף שֶׁל זִוְלָתוֹ יִהְיֶה אִיךָ שִׁיחֶינָה.

וְאוֹדוֹת הַפְּצָה שְׂאֲתָה כּוֹתֵב, מָה אִמַּר לְךָ! אֵין דְּבָר גְּדוֹל מִזֶּה, כִּי רַק כֶּף יִתְפָּרֵס אֹר וְדַעַת רַבָּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, וְאֵף שְׁאֲנֵי סוּבֵל בְּשִׁבִיל זֶה צְרוֹת וַיְסוּרִים מְרוֹרִים, אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, אֲנִי עוֹסֵק כְּבָר בְּזֶה שְׁלֹשִׁים שָׁנָה מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וּמִהַפְּךָ אֶת כָּל הָעוֹלָם רַק לְפָרֵס אֶת דַּעַת וְשֵׁם רַבָּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם — הֵן עַל הַרְחֻבוֹת וְהֵן בְּפִתִּים וְחֻצְרוֹת, וְהֵן בְּאוֹטוֹבוֹסִים וּבְרַכְבוֹת וְהֵן בְּבִתֵּי כְּנַסְיּוֹת וּבְבִתֵּי מִדְרָשׁוֹת וְכוּ' וְכוּ' וְאֵיפֹה לֹא, וְתִהְיֶה לְאֵל, אַחֲרֵי חֲרִישָׁה וְזָרִיעָה שֶׁל כָּל-כֶּף הַרְבֵּה שָׁנִים, רוֹאִים כְּבָר אֶת הַפְּרוֹת שְׂצוּמָחִים, אֵף בֵּין כֶּף עֶזֶב הַסַּמ"ךְ-מ"ם אֶת כָּל הָעוֹלָם, וְעוֹשֶׂה אֲצִלִּי מִהַפְּכָה וְכוּ', צְרוֹת וַיְסוּרִים, בְּזִיוְנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין וּמְרִירוֹת כְּזוֹ, אֲשֶׁר קָשָׁה לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי אֶת שְׁלֵי אֶעֱשֶׂה וְאֶמְשִׁיךְ, אֵף שְׁבִין כֶּף בּוֹרְחִים בְּאֶמְצַע חֲלִילִים וְכוּ', וּמִתְהַפְּכִים לְאוֹיְבִים עַל לֹא דְבָר וְכוּ', מָה לַעֲשׂוֹת? זֶה חֲלָק מִהַמְּלַחְמָה — כְּשִׁיּוֹצְאִים לְלַחֵם עִם הָאוֹיֵב, צָרִיכִים לְהִיּוֹת מוֹכְנִים

לְשֵׁלֶם מְחִיר כְּבֹד, וְאֵת הַמְּחִיר אֲנִי מְשַׁלֵּם בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים, כְּפֹל
 כְּפֹלִים, שְׂאוֹתֶם הַנְּפֹשׁוֹת שֶׁהוֹצֵאתִי מֵהַשָּׂאוֹל תַּחֲתִית וְכוּ', הֵם וַיִּקְא
 נִתְהַפְּכִים לְהִיּוֹת עָלַי חוֹלְקִים וְכוּ', מַה לַּעֲשׂוֹת? פֶּה מִנְהִיג
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת עוֹלָמוֹ, עִם כָּל זֹאת לֹא אֶפְסִיק כְּרַגְע, וְאֶמְשִׁיךְ
 לְמֵלֵא אֶת כָּל הָעוֹלָם עִם אֹר וְדַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְאֲנִי מְקַנְהָ
 לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹר לִי עַד עַכְשָׁו בְּנִסֵּי נִסִּים, יִמְשִׁיךְ לַעֲזוֹר לִי
 עַד שְׂאֻזְכָּה לְכַנּוֹת "עִיר בְּרִסְלָב" בְּמֵלֵא מוֹבֵן הַמְּלָה, עִיר עַל שֵׁם
 רַבְּנוּ ז"ל, וּבְעֻזְרָתוֹ יִתְבַּרְךָ, נִזְכָּה לְנִצְחַת אֶת הַמְּלַחְמָה, וְתִהְיֶה מִפְּלֵה
 לְסַמ"ךְ-מ"ם כַּמָּה שְׂיֹתֵר מֵהֵר, וְכַפִּי הַנִּרְאָה מְלַמְעֵלָה רוֹצִים
 לְהִרְאוֹת לוֹ קֹדֶם הַצְּלַחְתָּנוּ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ
 הַכִּי גְדוּלָה, וְתִשְׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל כִּסְפֵי צְדָקָה, שֶׁהֵם קֹדֶשׁ קִדְשִׁים,
 כִּי כִסְפֵי הַדְּפָסָה זֶה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְצָרִיכִים לְשִׁמּוֹר עַל זֶה מְאֹד.

כַּנְרָאָה שֶׁהַפְּעֵם אֶהְיֶה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת רְצוּפִים,
 וַיַּעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֻזְכָּה כְּכֹר לְהִיּוֹת שֵׁם בְּקַבִּיעוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תתקז.

בְּעֻזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרִי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת כָּל מַכְתָּבֶיךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי עַל כָּל מַכְתָּב
 כְּמוֹצֵא שְׁלָל רַב, כִּי כָּל חֲדָשׁוֹת טוֹבוֹת מֵהַ שְׁקוּרָה עִמָּכֶם בִּיבְנָאֵל
 עִיר בְּרִסְלָב, זֶה לִי לְמִים קָרִים עַל נֶפֶשׁ עֵינָה, כִּי עֵינַי וְלִבִּי שֵׁם כָּל
 הַיָּמִים, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂכַבְּר אֻזְכָּה לְהַתְּיָשֵׁב שֵׁם
 בְּקַבִּיעוֹת. וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי לְזֶה יִגִּיעַ הַיּוֹם,
 צָרִיכִים לְחַכּוֹת וּלְהַרְבוֹת בְּתַפְּלָה, עַד שְׂיָבֹא יוֹם יְשׁוּעָתִי.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחֹזֵק עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנָיִם לְהִיּוֹת תָּמִיד אַף וְרַק
בְּשִׁמְחָה וּבִכְפֻּרְט בְּזֶה שְׂאֵתָה מְשַׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנוּ וְ"ל.

בְּעֵינַי הַמְּקֻנָּה וְכוּ', תִּאֲמִין לִי הָאָדָם צָרִיף לְצוּם כָּל-כֶּף הַרְבֵּה
צוּמוֹת וְלִסְגָּף עֲצָמוֹ בְּסִגּוּפִים עַל הָעֶבֶר שְׁלוֹ, וְרַבְּנוּ וְ"ל מוֹלִיף אֶת
אֲנָשָׁיו בְּדֶרֶךְ גְּפֻלָּאָה, וְנוֹתֵן לְכָל אֶחָד אֶת הַשְּׁלִיחוֹת שְׁלוֹ, כִּי זְכוּי
הַרְבִּים בְּעֵשִׂית מְקֻנָּה — זֶה זְכוּת גְּדוּלָּה. וְהִיָּה אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ,
שֶׁהִיָּה בִלְוֵן בַּמְּקֻנָּה, וּבְכָל פַּעַם כְּשֶׁעֲשֶׂה מְקֻנָּה חֲדָשָׁה, הַתְּבוּדָר עֲצָמוֹ
עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְשִׁפּוֹךְ דְּמָעוֹת בְּתוֹךְ מִימֵי הַמְּקֻנָּה, וּבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ,
שֶׁכָּל יְהוּדֵי שְׂיִטְבַּל בַּמְּקֻנָּה זֶה, יִהְיֶה לוֹ הַרְהוּר תְּשׁוּבָה וְכוּ'. וְסִפְרוּ
אֲנָשִׁים, שֶׁלֹּא יָדְעוּ מֵה קָרָה עִמָּהֶם, תָּמִיד כְּשֶׁשֻׁטְבְּלוּ נִתְעוֹרְרוּ מְאֹד
מְאֹד אַחֲרָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְאֵף אֶחָד לֹא יָדַע מֵעֲשֶׂהוּ שֶׁל הַבִּלְוֵן. עַל-כֵּן-
פְּנִים רוֹאִים אֶת מַעֲלַת זְכוּת הַרְבִּים, שְׂאִין לְמַעֲלָה מִזֶּה. וְאוֹדוֹת
הַחֲמוּם, מְאֹד מְאֹד רְצִיטִי שְׁתִּיזְעֵץ לִי מֵה לַעֲשׂוֹת, כִּי אֲבִדְתִּי שֵׁם כְּבוֹד
אֶלְפֵי דוֹלָרִים, כִּי שָׁנוּ אֶת זֶה כְּבוֹד לְכַמָּה אֶפְנָיִם, וְאִינִי יוֹדַע מֵה
לַעֲשׂוֹת.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחֹזֵק אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כִּי עַל כָּלֵם עוֹבֵר
מֵה שֶׁעוֹבֵר — צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת עֲצוּמָה, זֶה מֵאֲשֶׁתּוֹ וְזֶה
מִילְדִיו וְזֶה מִפְּרֻנְסוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְכָלֵם צְרִיכִים חֲזוּק, וְאֲשָׁרִי מִי שֶׁהוּא
עָשִׂיר, וּמְנַדֵּב לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל חֲזוּק, וְזֶה יוֹתֵר מֵאֶלְפֵי אֶלְפִים
דוֹלָרִים, כִּי מִי שֶׁהוּא בְּמִצָּב שֶׁל דְּכָאוֹן וְעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ', לוֹ
כְּבוֹד לֹא מְעֵנֵן כֶּסֶף, וּכְשֶׁרַק מְדַבְּרִים עִמוֹ רַק מְלֵה טוֹבָה, זֶה שְׁוֵה
לוֹ יוֹתֵר מֵאֶלְפֵי דוֹלָרִים. וְלִכֵּן אֲשָׁרִי מִי שֶׁהוּא עָשִׂיר בְּהַתְּחַזְקוֹת,
וּמְחַלֵּק עַל יְמִין וְעַל שְׂמָאל לְכָל אֶחָד, אֲשֶׁר הוּא הָעָשִׂיר הַכִּי גְדוּל,
וְהַבְּעַל צְדָקָה וְהַנְּדָבֵן הַכִּי מְעַלָּה, אֲשָׁרִי לוֹ [חֲסוּר].

הַמְּאֲחַל לָךְ כָּל טוֹב...

בְּעֵינַי הָאֲבָרָה, טוֹב שֶׁיִּנְדֵּב רַק לְ"אֲשֶׁר בְּנַחַל", אִם אֵי אֶפְשָׁר
כְּבוֹד לְחַלֵּק ח', שֶׁיִּהְיֶה לְחַלֵּק ט'.

כ' תתקח.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נח, כ"ה תְּשֵׁרֵי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלֵי־יָד אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלִמִידֵי "הַיִּכְל־הַקְדָּשׁ", הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹנִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה צוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר להיות בשמחה, כי אין עוד הצלחה לאדם כמו מדת השמחה, וצריכים למסר את נפשו על מדת השמחה, כי הסמ"ך-מ"ם אורב מאד מאד לשבר אותנו, שלא נהיה בשמחה, ועל-כן אנחנו צריכים זה לעמת זה למסר את נפשנו על השמחה, ותכף-ומיד כשנהיה בשמחה, נצליח בכל דרכינו, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א'): מי שהוא שמח תמיד, על-ידי-זה הוא מצליח, כי השמחה מרחבת את הדעת, ופורצת כל הגדרים, ומי שהוא תמיד שמח, אין דבר שימנע בעדו; ועל-כן ראו למסר את נפשכם להיות בשמחה, ותהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא מזכה אותנו כמעט בכל שבוע עם שמחה חדשה, שנולד בן או בת למזל טוב בקהלתנו, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתתרבה קהלתנו, ונזכה לבנות עיר על שם רבנו ז"ל, ונצליח דרכנו, וזה הכל תלוי כפי מדת השמחה שתהיה בינו.

נא ונא תשתדלו בכל מיני אפנים שבעולם לעזור אחדד לזולתו בפה שרק יכולים לעזור, כי עובר על כל אחדד ואחדד מה שעובר, וצריכים לדון את כל אחדד לכף זכות, ודיקא על-ידי-זה נצליח בכל דרכינו כי אנחנו צריכים לגור ביחד כמו אחים בקרוב לבבות עד מאד, וזה היסוד והעקר.

מה אמר לכם! הגה מתחיל זמן ארץ זמן חורף, וראוי לנו

לקבֹּעַ אֶת עֲצָמָיו בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, וְלֹא נִבְלַל אֶת עֲצָמָיו מִרוּחַ הַרְחוּב וְכוּ' בְּעִנְיַן הַבְּחִירוֹת וְכוּ', אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ בְּתוֹרָה וּבְתַפְלָה וּבְמִצְוֹת וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים, כִּי זֶה הַיְסוּד וְהַעֲקָר אֲצִלְנוּ מֵהֵיכָא תִּיתִי אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְבַחֵר בְּמוֹעֲמָדִים שְׁלָנוּ, כְּדֵי שְׁלֹא נִהְיֶה מְקַפְחִים, כְּמוֹ שֶׁהָיָה עַד עַכְשָׁו, שֶׁיִּלְדִּינוּ הָיוּ זְרוּקִים מִמֶּשׁ עַל הַרְחוּב וְכוּ' וְכוּ', וְאָסוּר לָנוּ לְהַנִּיחַ אֶת זֶה לְהַמְשִׁיךְ כָּכָה, וּבּוֹדָאֵי עַל-יְדֵי תַקְוָה הַרְצוֹן נִזְכָּה לְשָׁנוֹת אֶת כָּל זֶה, וְנִזְכָּה שֶׁיִּדְּנוּ תְהִיָּה תָמִיד עַל הַעֲלִינָה וְכוּ', אִךְ עַקֵּר הַתְּכַלִּית שְׁלָנוּ צָרִיכָה לְהִיּוֹת — רַק תּוֹרָה וּתְפִלָּה וְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּקִיּוּם הַמִּצְוֹת, וְלַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים.

בְּלֵיל שַׁבַּת-קֹדֶשׁ דִּבְרָנוּ הַרְבֵּה עַל-פִּי הַתּוֹרָה בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ס"ז: בְּרֵאשִׁית הוּא אוֹתִיּוֹת רֵאשׁ בֵּית, הַצְּדִיק הוּא בְּעַל-הַבַּיִת שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, כִּי בְּכָל יוֹר וְיוֹר יֵשׁ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צְדִיקִים, שֶׁהֵם מִמְּשִׁיכִים אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי זֶה כָּל עִבּוּדַת הַצְּדִיקִים — לְהוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה בְּזֶה הָעוֹלָם, עַד שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד יִסְתַּפֵּל עִם עֵינָי הַבָּשָׂר שֶׁלוֹ עַל אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְהַעֲקָר — שֶׁיִּסְתַּפֵּל עַל עֲצָמוֹ אִיךְ הוּא מַחְזִיק מִעֲמֵד, שְׁזֶה הַקָּשׁוּר שֶׁל סוּף הַתּוֹרָה "לְעֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל" אֶל "בְּרֵאשִׁית", שֶׁהוּא אוֹתִיּוֹת רֵאשׁ-בֵּית, כִּי דִּיקָא הַצְּדִיק הָאֲמַת, שֶׁהוּא רֵאשׁ-בֵּית, בְּעַל-הַבַּיִת שֶׁל הָעוֹלָם, הוּא פּוֹתַח לָנוּ אֶת הָעֵינַיִם לְהִסְתַּפֵּל עַל גְּדֻלוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְאִיךְ שְׁאִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵיּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלָל, וְהַכֵּל לְכָל אֲלָקוֹת גָּמוּר הוּא, וְלְהִסְתַּפֵּל עַל עֲצָמוֹ, כִּי בְּדַרְךְ כָּלָל הָאָדָם אוֹהֵב לְהִסְתַּפֵּל עַל אַחֲרִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא מִתְבַּלְבֵּל וְכוּ', וּכְשֶׁאָדָם מִתְחִיל לְהִסְתַּפֵּל עַל עֲצָמוֹ, אֲזַי כָּל הַחַיִּים הוֹלְכִים בְּצוּרָה אַחֲרָת. וְעַל-כֵּן רָאוּי לָנוּ לְהִסְתַּפֵּל הַיָּטֵב הַיָּטֵב עַל עֲצָמָנוּ, וּנְתַקֵּן אֶת עֲצָמָנוּ, וְתַכְּרֵי-וּמִיד כְּשֶׁנִּזְכָּה לְתַקֵּן אֶת עֲצָמָנוּ, מִמֵּילָא יִהְיֶה הָעוֹלָם מְתַקֵּן בְּמַלְכוּת שְׂדֵי, (וְהַאֲרַכְנוּ הַרְבֵּה כְּדַרְכָּנוּ).

וּבְבַקֵּר בְּעַת סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, דִּבְרָנוּ הַרְבֵּה מִהַסְפּוּר שֶׁל הַבַּעַל תְּפִלָּה, שֶׁהַבַּעַל תְּפִלָּה הוּא זֶה לְעַמַּת זֶה בְּתַאֲוֹת מְמוֹן, וְהַסְּבָרָנוּ כִּי אֵין עוֹד מְנִיעָה שְׁמוֹנַעַת אֶת הָאָדָם מִהַתְּפִלָּה כְּמוֹ הַמְּמוֹן, כִּי בְּדַרְךְ

כָּלֵל הָאָדָם רַץ לְעִבּוּדְתוֹ וּמִזְנוּיָהּ אֶת תְּפִלָּתוֹ, וְעַל-כֵּן דִּיקָא הִבְעֵל תְּפִלָּה הִיָּה כָּל-כָּף נֶגֶד תַּאֲנוֹת מְמוֹן, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׁמוֹנֵעַ אֶת הָאָדָם לְהִתְפַּלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִכָּל שְׁכַן לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן כְּמוֹ תַּאֲנוֹת מְמוֹן, שֶׁהָאָדָם רַץ אֶל עִבּוּדְתוֹ, וְאֵין לוֹ זְמַן לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן. וּבְאֻמַּת זוֹ טְעוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, יִהְיֶה לוֹ דְּבַר שֶׁבְּמִנְיָן, הֵינּוּ שְׂיֵהִיָּה לוֹ מִנְיָן וּמִזְמַן בְּכִיסוֹ וְזֶה בְּרוּר, מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ עֲרַב וּבִקְרָה וְצָהֳרַיִם שְׁחֲרִית, מְנַחֵה וּמַעְרִיב בְּמִנְיָן, יְבוֹא לוֹ שְׁפַע. וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל בְּכָל מַחִיר לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן דִּיקָא, וְאַסּוּר לְהִתְחַמֵּק לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, אֲפִלּוּ שֶׁתִּהְיֶה אִיזוֹ סִבָּה שֶׁתִּהְיֶה, צָרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְפָרְנֶסָה וּלְשְׁפַע גְּדוֹל (וְהֶאֱרַכְתִּי בְּזֶה כְּדָרְכֵנוּ).

וּבִסְעָדָה שְׁלִישִׁית דְּבַרְנוּ הִרְבֵּה עַל-פִּי לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן ס"ג, שֶׁכָּל רוּעָה וְרוּעָה יֵשׁ לוֹ נִגּוּן מֵיחַד לְפִי הַעֲשָׂבִים וּלְפִי הַמְּקוֹם שֶׁהוּא רוּעָה שָׁם, שֶׁזֶה סוּד פָּרָק שִׁירָה, כִּי מִשִּׁירַת הַעֲשָׂבִים נֶעֱשֶׂה נִגּוּן שֶׁל הַרוּעָה, וְתַכְף-וּמִדָּ כֶּשֶׁהִיָּה בְּעוֹלָם רוּעָה מְקַנָּה, הִיָּה תַכְף כְּלִי זָמֵר; כִּי בְּאֻמַּת אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבִשְׁבִיל זֶה אָבוֹת הָעוֹלָם וּמַשֶּׁה רַבְּנוּ וְדוֹד הַמְּלִיךְ הָיוּ רוּעֵי צֶאֱן, כִּי תָמִיד הָיוּ בַּחוּץ, וְהִסְתַּכְּלוּ וְהִתְבּוֹנְנוּ בְּאֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֵיךְ שֶׁמְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיִם אֶת כָּל יַעֲשֶׂב וְעֵשֶׂב, וְעַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא שָׂרוּ שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי מִי שֶׁמִּתְבּוֹנֵן בְּפִרְטֵי הַבְּרִיאָה, יְכוֹל לְרְאוֹת נִפְלְאוֹת נוֹרְאוֹת מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד אֶל הַשְּׂגָחַתוֹ הַפִּרְטִי פִּרְטִית, שָׂאז יִצְלִיחַ דְּרָכּוֹ, וְיִשִּׁיר שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִמְצָא רַק הַטוֹב בְּכָל פֶּרֶט וּפִרְט בְּזֶה הָעוֹלָם (וְהֶאֱרַכְנוּ בְּזֶה כְּדָרְכֵנוּ).

בְּמוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ מְלֻוָּה מְלֻכָּה, דְּבַרְנוּ עַל-פִּי לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן מ"ב, כִּי אֲנִי הַנְּיִיָּה ר'וֹפֵאךְ — רְאִשֵׁי תְבוֹת: א' מִן כֵּן יְהִי רַצוֹן, וְהִסְבְּרָנוּ כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שֶׁהִיא מַעֲלָה גְּדוֹלָה כְּשֶׁעוֹשִׂים מִתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת, כִּי תַכְף-וּמִדָּ כֶּשֶׁאָדָם זוֹכֵה לַעֲשׂוֹת מִתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְקַבְּלַת תְּפִלָּתוֹ, וּמַעֲלָה שֶׁעוֹשׂוּעִים גְּדוֹלִים לְמַעֲלָה, שְׁעֵדִין לֹא עָלוּ שֶׁעוֹשׂוּעִים כְּאֵלוֹ מַעוֹלָם, וְעַל-כֵּן

כְּשֶׁזֹכִים לְשִׁמְעַת הַתּוֹרָה מִצְדִּיק אֲמַתִּי, רְאוּי לַעֲשׂוֹת מִזֶּה תְּפִלָּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּתְקַיֵּם הַתּוֹרָה, וְזֶה כִּי אֲנִי הַנִּי"ה רוֹפֵאָךְ, שְׂזוֹ הַתּוֹרָה, וְתִכְרַף-וּמִיד עוֹשִׂים מִזֶּה תְּפִלָּה, וְאוֹמְרִים: אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן, שְׁנִזְכֶּה לְרִפּוּאָה. וְדַבְּרָנוּ הַרְבֵּה אִיךְ שְׁצָרִיכִים לְשִׁמּוֹר מִרוּפֵא אֱלִיל, וּבִפְרָט בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, שֶׁהֵם עַל-פִּי-רֹב מִפְּקָרִים, וְהֵם יְכוּלִים לְקַלְקֵל יוֹתֵר מִלְתַּקֵּן. וְקִדְם שְׁהוֹלְכִים אֶל רוּפֵא, צָרִיכִים לְבָרֵךְ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב אִם הוּא רוּפֵא טוֹב, וְלֹא סֵתֵם אִיזָה מִלֵּאָךְ מִשְׁחִית (וְהֶאֱרַכְנוּ בְּזֶה כְּדַרְכָּנוּ).

מָה אָמַר לָכֵם, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר לְשַׁעַר אֵת גְּדֹל הַהִשְׁתַּקְקוֹת שְׁיִשׁ לִי לְבוֹא וּלְגוֹר עִמָּכֶם, כִּי אֲנִי יוֹשֵׁב כָּאֵן בְּגִלּוֹת, וְאַתֶּם זֹכִים לְגוֹר בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, רְאוּ לְהִתְפַּלֵּל בְּעַדִּי, שְׁאֲזַכֶּה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל לְבוֹא וּלְגוֹר עִמָּכֶם, וְתִדְעוּ, שֶׁכָּל תְּפִלָּה וְתְּפִלָּה שְׁמִתְפַּלְלִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ פּוֹעֵלָת, וְסוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא, שְׁנִזְכֶּה לְהַפְּלֵל בְּכַבּוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק לְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה רַבָּה כֹּל אֶחָד אֵת הַשְּׁעוּרִים שְׁלוֹ בְּמִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, הַלְכוֹת וְאַגְדוֹת, בְּרִייתוֹת וְתוֹסֵפּוֹת, כִּי רַק זֶה מַה שְׁיִשְׁאֵר מֵאַתְּנוּ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ כֹּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵם בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תתקט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי נַח, כ"ה תְּשַׁרֵּי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

זֶה כְּמָה רְצִיתִי לְכַתֵּב לָךְ, אִיךְ לֹא אֶסְתַּיְעָא מִלְתָּא, כִּי טְרִדוֹתֵי רַבּוּ כְּמוֹ שְׂרַבּוּ בְּעַתִּים הַלָּלוּ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחַת מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, עַל אֲשֶׁר בַּנְחַל שָׁם גּוֹרְלָנוּ, שְׁאָנוּ יוֹדְעִים מֵרַבֵּי אַמֶּת כְּזֶה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלְאָא כְּזֶה, וְרְאוּי לָנוּ לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמָנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כָּל יוֹם, כִּי בְּאַמֶּת כְּפִי הַצְּרוּת וְהַמְרִירוֹת וְהִיסוּרִים שְׁעוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה, הָיָה הָאָדָם מִתְאַבֵּד לְגַמְרֵי, חֹס וְחִלְיָה וְכוּ' וְכוּ', וְכָל הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא עֵמֶק עֵמֶק מִי יִמְצְאוּנוּ, הוּא אֵיךְ לְהִיּוֹת בְּמִרְהָ שְׁחוּרָה וְשִׂמְחָה, וְכִמוֹ שֶׁהִתְחִיל רַבְּנוּ ז"ל לְסַפֵּר לָנוּ אֶת הַסְּפוּר מִהַשְּׁבָעָה קַבְּצָנִים, שְׁאֵז אָמַר: אֲסַפֵּר לָכֶם אֵיךְ שִׂמְחָה שְׁחוּרָה נַעֲשִׂים שְׂמִיחִים וְכוּ' וְכוּ', וְהַמּוֹבֵן מֵעֵמֶק דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים, שֶׁדִּיקָא מְמָרָה שְׁחוּרָה עֲמָקָה יְכוּלִים לְצַאת וּלְגַלוֹת סְפוּר נוֹרָא וְנִפְלְאָא כְּזֶה, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, שְׁאֵם לֹא הָיָה מְשִׁיג כְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַסְּפוּר מִהַשְּׁבָעָה קַבְּצָנִים, כְּכֹר הָיָה לוֹ פְּדָאִי, כִּי שָׁם טְמוּנוֹת כָּל הַשְּׁגוּתָיו הַנוֹרָאוֹת וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁהִשִּׁיג בְּמִשְׁךְ חִיּוֹ הַקְּדוּשִׁים. רוֹאִים מְזֶה, אֵיךְ דִּיקָא עַל-יְדֵי שֶׁהָאָדָם מְחַזֵּק אֶת עַצְמוֹ מְמָרָה שְׁחוּרָה עֲמָקָה, כְּכֹר זוֹכָה לְהַגִּיעַ אֶל מִדְרָגָה עֲלִיוֹנָה מְאֹד. וְעַל זֶה צְרִיכִים לְעַבֵּד מְאֹד מְאֹד — לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְזֶה בָּא מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְהָאָדָם, כִּי הָאָדָם נִמְשָׁךְ מְאֹד מְאֹד לְעַצְבוֹת וּמְרִירוֹת, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּפַעַל מִמֶּשׁ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְעַקֵּר הַשְּׂמִיחָה לְשִׂמְחַת עִם הַחֲבָרִים יַחַד, כִּי לְבַד אֵי אֶפְשָׁר לְשִׂמְחַת, כִּי צְרִיכִים תְּמִיד לְהִתְחַזֵּק עִם אֲחֵרִים.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי תַכְף-וּמְיָד מִכְתָּב, וְאֵם אֶפְשָׁר עַל-יְדֵי פָקֵס — מִה טוֹב וּמִה נָעִים, כִּי נִפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּנִפְשָׁךְ, וּמְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְשַׁמֵּעַ הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ, שְׁנֹכְנֵס חֲרָף אָרָךְ, צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַדֵּשׁ אֶת עַצְמוֹ בְּכָל פַּעַם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּבַשֵּׁר לִי תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשִׂמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תתקי.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר נח, כ"ה תשרי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְגִדְל שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעַה הַטּוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַזְכֶּה תָּמִיד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת כָּלֵם, כִּי בְּאַמֶּת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבְרִים כָּל מִינֵי צָרוֹת וַיְסוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאֲבִים וְכוּ' וְכוּ', וְאֲשָׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ וּלְחִזֵּק אֶת אַחֲרִים, כִּי זֶה הַמְצָנָה הַכִּי גְדוּלָה שֶׁרַק יְכוּלִים לְחִזֵּק אֶת אַחֲרִים, וְזֶה הַצְּדָקָה הָעוֹלָה עַל כָּל הַצְּדָקוֹת, כִּי אֵין עֲנִי אֲלֵא מִדַּעַת (נְדָרִים מ.א.), וּכְשֶׁאֲדָם זוּכָה לְחִזֵּק אֶת הַשְּׂנִי, וּמְכַנִּים בּוֹ דַּעַת, זֶה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוּלָה שֶׁרַק יְכוּלִים, וּכְמוֹ שְׂגָלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים לב, א): "אֲשָׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל", אֲשָׁרִי הָאִישׁ שֶׁמְכַנִּים שְׂכָל אֶל דָּל (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קו).

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי הַשְּׂתַדְלִיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְחִזֵּק אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאִם אַתָּה רוֹאֶה אֶחָד שְׁבוּר וְכוּ', רְאֵה לְחִזְקוֹ וּלְאַמְצוֹ, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף כֶּבֶר אֲזוּכָה לְבוֹא וּלְגוֹר אֶתְכֶם בְּיַבְנָאֵל, וְאִף שְׂנֵה נִרְאֶה כַּחֲלוֹם, תַּאֲמִין לִי שֶׁהַחֲלוֹם יִתְגַּשֵּׁם, כְּמוֹ שֶׁהִרְבֵּה דְבָרִים שֶׁאֲמַרְתִּי וְהָיוּ נִרְאִים כַּחֲלוֹם, וּלְבִסוּף הַתְּגַשְׁמוֹ, וְכֵן הַדְּבָר יִהְיֶה עִם יַבְנָאֵל, כִּי אֲנִי רוֹאֶה בְּחוּשׁ, שֶׁפֶה תִּהְיֶה עֵיר וְאִם בְּיַשְׂרָאֵל, פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, שֶׁתִּתְפַּשֵּׁט לְאַרְכָּה וּלְרַחְבָּהּ, וְיִגּוּרוּ בָּהּ כַּמָּה אֲלֵפֵי אֲנָשִׁים מִמֶּשׁ עֵיר שְׁלֵמָה, וְאֲשָׁרִי מִי שֶׁהוּא מֵהַעֲשָׂרָה הָרֵאשׁוֹנִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד, וּתְבַשֵּׂר לִי תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אם אָפּשָׁר לְדַבֵּר עִם ... מָה טוֹב וּמָה נְעִים, כִּי שָׁמַעְתִּי שֶׁהוּא מְאֹד שָׁבוּר, וְחָבַל לְהַזְנִיחוֹ, חֵס וְשָׁלוֹם, צְרִיכִים לְדַבֵּר עִמּוֹ בְּדֶרֶךְ חֲכָמָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תתקיא.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נַח, כ"ה תְּשֵׁרִי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שָׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שָׁאַתְּ מִתְחַזְּקֶת וּמְחַזְּקֶת אֶת שְׁאָר נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּעֲבְרִי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת, וְתִזְכִּי לְחַנֵּךְ אֶת בְּנוֹתֵינוּ, עַל-פִּי דְרָךְ הַתּוֹרָה וְהַחֲסִידוֹת שֶׁקִּבְּלָנוּ מֵאַבוֹתֵינוּ וְאַבוֹתֵינוּ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד בְּנִקְדַת הַשְּׂמִימָה, וְתִשְׁמַחֲתִי אֶת נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי כָּל עַל אַחַת וְאַחַת עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ', וְצְרִיכִים לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת כָּלֵךְ, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁעוֹסֵק בְּמִצְוֵה הַגְּדוּלָּה הַזֶּה — לְחַזֵּק אֶת נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂאִין עוֹד מִצְוֵה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִזֶּה מִלְּחֻזֵּק נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תתקיב.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נַח, כ"ה תְּשֵׁרִי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ קַבְּלֹתִי קִדְּם הַחֵג, וְלֹא יֵצֵא לִי לַעֲנוֹת לָךְ.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין דבר גדול מלהפיץ את אור רבנו ו"ל, ואשרי מי שמכניס את עצמו בזה במסירות נפש, וסוף כל סוף לא ישאר מאתנו רק את זה שאנחנו מפרסמים את דעת רבנו ו"ל בעולם, ועושים נפשות לדעתו, כי מה יתרון לאדם בזה העולם? הנה אנחנו כאן, ועוד מעט יצא מפה, ומה ישאר מאתנו? רק זה שזכינו לגלות ולפרסם את דעת רבנו ו"ל, שהיא דעת האמונה הקדושה גלוי אלקות, אשר רק לחשב ממנו יתברך, זו כבר מצוה גדולה מאד, ומכל שכן וכל שכן להכניס בדעתו אמתת מציונותו יתברך — זה עולה על הכל. ועל-כן חילף לאורייתא, וראה להתמיד בהתמדת מעינות החכמה חוצה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח ברפך תמיד, ותבשר לי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כ' תתקיג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נח, כ"ה תשרי ה'תשנ"ד.

שלום רב אל ... תחיה.

מאד מאד אבקש אותך למען הקדוש-ברוך-הוא ולמען נשמות ישראל, ראי לחזק את נשות אנשי שלומנו, ובכל פעם כשרק תראי איזו אשה מנשות אנשי שלומנו שבורה או במצב רוח נפול וכו', או שרוייה בדכאון וכו', תראי לחזק ולאמץ אותה, כי אין עוד מצוה יותר גדולה מזו, וזו הצדקה הכי גדולה שרק יכולים לעשות, כי כל יהודי משתוקק לעשות מצוות, ובפרט מצנת צדקה, אף אומרים: הכיס ריק ואין בו, איך אני יכול לעזור לזולתי כשאין לי בעצמי שום דבר וכו' וכו'. ובאמת לא יודעים, כי בזה שמחזקים את נשמות ישראל, זה שוה יותר ממליוני דולרים, כי בשעה שאדם

שָׁבוּר, וְנִמְאָסוּ לוֹ הַחַיִּים, נִדְמָה לוֹ כְּאִלּוּ אָבַד מְנוּס וְתִקְוָה מִמֶּנּוּ,
 וּכְשֶׁבָּאִים וּמְדַבְּרִים עִמּוֹ דְבוּרֵי חֲזוֹק וּמְאֲמָצִים אוֹתוֹ, אֵין עוֹד דְּבַר
 יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, וְעַל-כֵּן רָאִי לְחִזּוֹק אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר
 אֵין עוֹד מִצְנָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה.

מָאָד מָאָד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אִם אֶפְשֶׁר לְחִזּוֹק אֶת ... תִּהְיֶה לָךְ מִצְנָה
 רַבָּה מָאָד מָאָד. וְרִצִּיתִי גַם, שֶׁתִּכְתְּבֵי לִי דו"ח מַה יֵשׁ לְתַקֵּן, וְאֵיךְ
 הוֹלֵךְ בֵּית-הַסֵּפֶר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תתקיד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נַח, כ"ה תְּשֵׁרֵי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
 מָאָד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נִרוּ יְאִיר.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיְקָר! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַעֲזֹר
 שְׁאַתָּה עוֹזֵר לִידֵי־נֹו ... בְּעֵינַי וְכו', כִּי בְּאֵמֶת בִּנְפְשֵׁנוּ הוּא כָּל הַעֲנִיָּן,
 הָאֵמֶת שְׁאֵין אָנוּ צְרִיכִים לְהַתְעַסֵּק בְּפוֹלִיטִיקָה כָּלָל, כִּי פוֹלִיטִיקָה
 הוּא דְבַר מְלַכְלֵךְ מָאָד וְכֹלֹ שְׁקָר, אַךְ פֶּה אֲנַחְנוּ נִלְחָמִים בְּשִׁבִיל
 כְּלָנוּ וְעֵתִיד יְלִדֵינוּ, לְמָה נִהְיֶה כָּל-כָּף מְקַפְּחִים בְּעֵטִיו שֶׁל הַסֵּמ"ך-
 מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וְעַל-כֵּן עֲלֵינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי
 מְאֲמָצִים שְׁנוּכָל לְהַצְּלִיחַ וְכו', וְעַל כֵּן כָּל עֲזֹר שְׁאַתָּה עוֹזֵר לִידֵי־נֹו
 ... זֶה דְּבַר גְּדוֹל מָאָד מָאָד. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֵמֶת,
 סִימָן ד'): שָׂרוּ לְהוֹ לְצַדִּיקָא לְסִגּוּאֵי בְּרַמְאוּתָא עִם רַמְאֵי; מִתָּר
 לְצַדִּיקִים לְלָכַת בְּרַמְאוּת עִם רַמְאִים, וּמִי לָךְ עוֹד רַמְאֵי גְּדוֹל כְּמוֹ
 חִילוּנֵי, שְׁאֵינוּ מְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא כְּלוֹ שְׁקָר וְכֹלֹ
 רַמְאוּת, וְעַל-כֵּן מִתָּר לְלָכַת עִמָּהֶם בְּחֻכְמָה כְּדֵי שְׁלֵא יִדְעוּ עַד הַרְגַע
 הָאֲחֵרוֹן לְמִי אֲנַחְנוּ בּוֹחֲרִים. וְעַל-כֵּן רָאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים
 לְעוֹר ל... כְּדֵי שְׁנַצְּלִיחַ דְּרַכְּנוּ.

אָנִי מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַלְמוּדִים עִם הַתְּלַמִּידִים
הוֹלְכִים עַל צַד הַיּוֹתֵר טוֹב, וְתַצְלִיחַ בְּזִמְנֵי הַחֲרָף.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תתקטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נח, כ"ה תשרי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

פֹּה תִקְבַּל אֶת הַמְּכַתֵּב שֶׁשָּׁלַח לִי ... וְזֶה מְכַתֵּב מְאֹד מְאֹד
מְרָשִׁים, אֲךָ צְרִיכִים לְהוֹסִיף מֵהַשְׁהוֹסֵפְתִּי, שֶׁהִיא מְנַהֶלֶת בֵּית-הַסֵּפֶר
שֶׁלְנוּ, אֲבָל לְדַעְתִּי זֶה טוֹב לְשַׁלַּח רַק אַחַר שֶׁשָּׁלַחְתָּ קֶדֶם כָּל אֶת
הַרְשִׁימָה שֶׁלְנוּ, וְאִזּוּ בָּא הַמְּכַתֵּב הַזֶּה, וּבִיּוֹם שֶׁשִּׂי קֶדֶם שֶׁאֲנִי מְגִיעַ,
כְּדָאֵי לְשַׁלַּח אֶת הַהֲזָמָנָה, לְהִזְמִין אֶת כָּלֵם לְיוֹם שְׁלִישִׁי בְּעָרֹב.

אֲשַׁתְּדֵל לַעֲשׂוֹת מִשְׁהוּוֹ לְהוֹצִיא אוֹתָךְ מֵהַמְּצַב הַכֶּסֶפִּי הַדְּחוּק.

אָנִי מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּזְנָה כְּבָר שֶׁיַּעֲבֹר הַתִּיק
בּוֹעֲדָה הַגְּדוּלָה בִּירוּשָׁלַיִם, וְכְבָר נוֹכַל לַעֲשׂוֹת תְּכֵנִיּוֹת לְבֵית-הַמְּדַרְשׁ
הַגְּדוֹל, כִּי כֵּן אָמַר לִי ... שֶׁאֲדַרְיֵכֵל כְּבָר מוֹכֵן אֶפְלוּ בְּלִי כֶסֶף, אִם
אָנִי מִתְחַיֵּב לַעֲשׂוֹת הַכָּל דְּרָכּוֹ, וְאֲנִי מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
כְּשֶׁאֲבוֹא, אֲעַשֶׂה תְּכֵנִית מְרָשִׁימָה, בֵּית-הַכְּנֶסֶת מִיַּחַד בְּמִינוֹ וְכוּ'
וְכוּ', הַעֲקָר רֵאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אָנִי
רוֹאָה פֹּה עֲתִיד גְּדוֹל בְּיַבְנָאֵל, כִּי תִהְיֶה פֹּה עִיר שְׁלֵמָה, וְיִכְנָסוּ לְגוֹר
פֹּה אֶלְפֵי מִשְׁפָּחוֹת, וְיִמְשָׁךְ לְאַרְכָּה וְלִרְחֻבָּהּ, וְיִתְקַיֵּם בְּנוֹ: "וּפְרָצְתָּ
יְמָה וְקִדְמָה נִגְבָּה וְצַפּוֹנָה", שֶׁיַּבְנֵאֵל תִּמְשָׁךְ מִכָּל הַצְּדָדִים, וְתִהְיֶה
נַעֲשִׂית עִיר, וְאִין זֶה חֵלוֹם, וּבְזֶה נִרְאָה אֶת גְּדֹל כַּחַת הַרְצוֹן אִם רוֹצִים
— אֶל מֵהַ יְכוּלִים לְהַגִּיעַ, רַק צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּעֲצָמוֹ.

תִּאֲמִין לִי, שְׂגַם אָנִי עוֹבֵר עֲכָשׁוּ עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת גְּדוּלָה מְאֹד,
וְאֲנִי מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁנִּצָּא מִזֶּה.

רָאָה לְלַחֵץ מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׁלֵטִים, כִּי סָף הַכֹּל נִשְׁאַרוּ לָנוּ
שָׁבוּעִים, וְחָבַל מְאֹד מְאֹד עַל כָּל יוֹם וְיוֹם שְׁעוֹבֵר, וּכְדַאי שְׁיַעֲשֶׂה
אֶת הַשְּׁלֵטִים עִם הַצְּבָעִים.

הַכֹּפֵל הַדָּבָר, נָא וְנָא לֹא לִפְלֵ בְדַעְתְּךָ כָּלֵל, וְאֲנִי אֶעֱשֶׂה אֵינְהָ
אֶפֶן שְׁתַּצֵּא מִהַמַּצֵּב הַכֹּסְפֵי הַדְּחוּק, וְכֵן תִּשְׁלַח קֶדֶם אֶת הַמִּכְתָּב שֶׁל
וְכוּ', וְאַחֲרֵיכֶּן אֶת הַמִּכְתָּב שֶׁל ...

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תתקטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר נח, כ"ה תִּשְׁרִי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד צְמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַתְּחִלָּתָם הַיּוֹם אֶת הַתְּלִמוּד-
תּוֹרָה, וְהַכֹּל הוֹלֵךְ בְּהַצְּלָחָה מְרָבָה, רָאָה בַק לְהִיּוֹת חֲזוֹק מְאֹד מְאֹד,
וְשׁוֹם דְּבָר שְׁבָעוּלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, וְאִז תִּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ בְּכָל
אֲשֶׁר תִּפְנֶה.

מְאֹד רְצִיתִי שְׁתִּכְתֵּב לִי דו"ח.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תתקיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר נח, כ"ה תִּשְׁרִי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַיּוֹם נִפְתַּח בֵּית-הַסֵּפֶר בְּשַׁעַה
טוֹבָה וּמְצַלַּחַת, וְהַכֹּל מְסֻתָּדֵר, וּמְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׁתִּכְתְּבִי לִי דו"ח.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תתק"ח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נח, כ"ה תשרי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיָהּ.

מֵאֵד מְאֵד נִצְטַעַרְתִּי לְשִׁמְעַע מַה שֶּׁקָּרָה אֶתְכֶם הַיּוֹם, שֶׁהֵם עוֹד פְּעַם הַתְּפָרְצוּ אֵלַיְכֶם, אֲנִי מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּצְאוּ מֵהַפֶּחַ וְהַצָּרָה הַזֹּאת, וְתִכְנַסוּ לְדִירָה שְׁלֹכֶם, וְאֲנִי מִקְוֶה לַעֲשׂוֹת אֲצִלְכֶם חֲנוּכַת הַבֵּית שְׁיִהְיֶה מְשֻׁהוּ מְשֻׁהוּ, הַעֲקָר אֶל תִּשְׁבְּרוּ מִשׁוּם דְּבַר שְׁבָעוּלָם, כִּי כָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, זֶה הַכֹּל נִסְיוֹנוֹת מִשָּׁמַיִם, שֶׁמִּנְסִים אוֹתָנוּ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם לְרֵאוֹת אֵיךְ נִחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאֲנִי מִקְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּמוֹ שֶׁהַחֲזִיקָנוּ מֵעַמֵּד עַד עַכְשָׁיו, נִזְכָּה לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד עוֹד קָצֵת, וְאֲזוּ נַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

אֲנִי בְּטוֹחַ לְגַמְרִי, שֶׁעוֹד תִּרְאוּ נָסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה אֶתְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵף שֶׁזֶה נִרְאָה כְּחֹלֶם בְּאֶסְפִּמְיָא, אָבֵל תִּאֲמִינוּ לִי, שְׁיִהְיֶה לָכֶם גַּם גְּדוֹל, רַק תִּתְחַזְּקוּ, וּבְזִכּוֹת הַבְּזִיוּנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דְּמִים שֶׁסִּבַּלְתֶּם, עַל-יְדֵי-זֶה יִמְתְּקוּ מִכֶּם כָּל הַדֵּינִים, כִּי תִדְעוּ, כְּשֶׁאֲדָם סוֹבֵל חֲרוּפִין וְגַדוּפִין עַל לֹא דְבַר, עַל-יְדֵי-זֶה נִצַּל מִמִּיתָה מְשֻׁנָּה, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וְעַל-כֵּן אִם הָאֲדָם הִיא יוֹדֵעַ מַה נִּגְזַר עָלָיו, רַחֲמָנָא לִצְלָן, וּבָאִים אֵילוּ שְׁכָנִים רְעִים, וּמְחַרְפִּים וּמְגַדְפִים עַל לֹא דְבַר, אֲזוּ הֵיוּ שְׁמַחִים וְעֲלִיזִים עַל הַמִּתְנָה שֶׁשָּׁלַח לָהֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּצְלוּ עַל-יְדֵי-זֶה מִמָּה שֶׁנִּצְלוּ. וְעַל-כֵּן אֵל תִּשְׁמִימוּ לֵב לְזֶה שֶׁמְחַרְפִּים וּמְבַזִּים אֶתְכֶם, כִּי אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַחֵם עֲלֵיכֶם, וּמְחַלֵּף מִכֶּם אֶת מִדַּת הַדֵּינָן עִם הַבְּזִיוּנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דְּמִים, וְתִזְכּוּ לְבָנִים חַיִּים וְקַיָּמִים וּבְרִיאִים וְשְׁלֵמִים, וְיִהְיֶה לָכֶם רַב נַחַת מֵהֵם.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תתקיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נח, כ"ה תְּשׁוּרֵי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נרו יאיר.

כָּבֵד כְּתִבְתִּי לְךָ מִכְּתָב בְּעָרֵב הַחֵג בְּעֶזְרַת הַשְּׁלֻטִים, וְחִשְׁבְּתִי בְּיָדַי שְׂנֵגְמֵר, וּלְבִסּוֹף אֶתָּה מְסַפֵּר לִי שְׂצָרִיכִים עוֹד שְׁתִּי הַדְּפָסוֹת, וְעַל-כֵּן הִתְכַּרַח לְהַגִּיד לְךָ, אִם עַד מָחָר בְּעָרֵב זֶה לֹא נִגְמַר, אֲנִי מִבְטֵל אֶת כָּל הָעֵסְקָה שֶׁל הַשְּׁלֻטִים, כִּי חָבַל לִי עַל כָּל יוֹם שְׂאִין הַשְּׁלֻטִים תְּלוּיִים עַל הַבְּתִים שֶׁלָּנוּ. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּגִּישׁ תְּכַף-וּמִיד אִם אֵין שְׁלֻטִים עַד מָחָר בְּעָרֵב, כָּל הָעֵסְקָה בְּטֵלָה, וּבְעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אָבִיא מִבְּנֵי-בְּרַק שְׁלֻטִים חֲדָשִׁים, וְתִקַּח אֶת הַכֶּסֶף חֲזָרָה.

אֲנִי מְקַנְהָה לְשִׁמְעַ מִמָּךְ כָּבֵד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׂמַיִם...

כ' תתקכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נח, כ"ה בְּתְשׁוּרֵי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נרו יאיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלִתִּי אֶת מִכְּתָבְךָ הָאָרֶךְ.

אוֹדוֹת שְׂאֵלְתְךָ וְכוּ', בְּאֵמֶת, כָּל זְמַן שְׂאֲנַחְנוּ לְבוֹשִׁים בְּלְבוּשׁ גְּשָׁמִי וְחִמְרִי, אֵין לָנוּ מִשְׁגׁ מַה זֶה לְדַבֵּר מִרְבֵּנוּ ו"ל. יְבוֹא הַזְּמַן שְׂנָסִיר אֶת הַגּוֹף הַגְּשָׁמִי, וְהַנְּשָׁמָה תַעֲלֶה לְמַעְלָה, אַז נִתְחַרֵט מְאֹד, שְׂהֵינּוּ יְכוּלִים לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם מִרְבֵּנוּ ו"ל, וּבְזַבְזָנוּ אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר.

לָכֵן מְאֹד מְאֹד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, אִם אֶפְשֶׁר לְהִתְקַבֵּץ יַחַד לְכָל
הַפְּחוֹת שָׁנִים שְׁלֹשָׁה, וּלְדַבֵּר בְּיַחַד בְּחִבְרִים, שְׂזֵה בְּכָלֵל "שִׁיחַת
חִבְרִים", שְׁהִיְתָה נְחוּצָה אֲצִל רַבְּנוּ ז"ל, כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי ז"ל
(לְקוּשֵׁי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לא), שֵׁישׁ נִקְדַּת הַחֲבֵר וּנְקַדַּת הַרְבּ וּנְקַדַּת
עֲצָמוּ; הֵינּוּ מוֹהַר"ן ז"ל מְסַבֵּיר (לְקוּשֵׁי־הֵלְכוֹת, בְּרֶפֶת־הַפְּנּוּן, הֵלְכָה ג'):
רֵאשִׁית, צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת נִקְדַּת הַרְבּ, וְאַחֲר־כֵּן צְרִיכִים נִקְדַּת
הַחֲבֵר, כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד שׁוֹמֵעַ בְּצוּרָה אַחֲרָת, וּמִקַּבֵּל בְּאִפְסָן אַחֵר,
כִּי כָּל אֶחָד יֵשׁ בּוֹ נִקְדָּה אֲשֶׁר אֵין בְּחִבְרוֹ. שָׁנִים יְכוּלִים לְשָׁמַע
מֵאוֹתוֹ רַב אוֹתָהּ דְרָשָׁה, וְכָל אֶחָד שׁוֹמֵעַ אַחֲרָת, כִּי כָּל אֶחָד שׁוֹמֵעַ
רַק מֵה שֶׁהוּא צְרִיף, שְׂזֵה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת. וְלָכֵן צְרִיף לְהִזְהַר מְאֹד,
כְּשֶׁאֲדָם שׁוֹמֵעַ מִשְׁהוּ, וְלֹא יֹאמֶר לְזוּלְתוֹ: "שְׁמַעְתָּ מֵה שֶׁהַצְּדִיק
אָמַר? הוּא הִתְפַּנֵּן אֵלַיךָ". לֹא וְלֹא! אֵין לוֹמֵר כֵּן, אֲלֵא הַצְּדִיק
הִתְפַּנֵּן לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, וְדַבְּרֵי הֵם בְּעֵבֹר כָּלֵם. שְׂזֵה מֵה שְׁכַתוֹב
(שְׁמוֹת יח, א): "וַיִּשְׁמַע יְתָרוֹ", שׁוֹאֵל רַש"י הַקְּדוֹשׁ: מֵה שְׁמוּעָה שָׁמַע
וּבָא? אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁיְתָרוֹ הִזָּה צְרִיף לְשָׁמַע שְׁנֵי דְבָרִים אֵלוֹ:
קְרִיעַת יַם סוּף וּמַחֲיַת עַמְלֵק. כְּמוֹ־כֵן כָּל אֶחָד צְרִיף לְשָׁמַע אֶת
הַנִּקְדָּה שְׁלוֹ, וְאַף אֶחָד לֹא יֹאמֶר שֶׁהַצְּדִיק מְדַבֵּר אֵל הַזּוּלְת, אֲלֵא
הַצְּדִיק מְכַוֵּן אֵלַי דִּיקָא. כִּי אִם מְכַוְּנִים אֶת דְּבָרֵי הַצְּדִיק לְפָלוּגֵי אוֹ
לְאֵלְמוּנֵי וְלֹא לְעַצְמוֹ — מְרַבִּים מִחֻלְקַת, וּכְמֵאמָרָם ז"ל (סוֹהַדְרִין
פח:): מְשָׁרְבוּ תִלְמִידֵי שְׁמַאי וְהֵלֵל, שְׁלֹא שְׁמָשׁוּ כָּל צָרְפָן, רַבּוֹ
מִחֻלּוֹקוֹת בִּישְׁרָאֵל; תִּלְמִידֵי הֵלֵל שְׁמָעוּ מֵהֵלֵל מֵה שְׁשָׁמְעוּ, וְתִלְמִידֵי
שְׁמַאי שְׁמָעוּ מִשְׁמַאי מֵה שְׁשָׁמְעוּ, וְכָל אֶחָד הִתְגַּרָה בְּזוּלְתוֹ: שְׁמַעְתָּ
מֵה שֶׁהַרְבִּי שְׁלִי אָמַר?! וְכוּ'. וְכֵן גַּעַשְׁתָּה מִחֻלְקַת. וּכְמוֹ־כֵן אַרְע
עִם תִּלְמִידֵי רַבִּי עֲקִיבָא, שְׁאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּכַוֵּן סב:),
שְׁלֹא כְּבָדוּ זֶה אֶת זֶה, וְהִשְׁפִּילוּ אֶת זוּלְתָם, וְלָכֵן נִפְטְרוּ. וְלָכֵן אֵין
כְּדַבֵּר הִזָּה, שֶׁאֶחָד יֹאמֶר לְזוּלְתוֹ: הַצְּדִיק הִתְפַּנֵּן בְּדִבְרֵי אֵלַיךָ
וְכִדּוּמָה, אֲלֵא הַצְּדִיק מִתְפַּנֵּן אֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַשׁוֹמֵעַ קוּלוֹ, אֲלֵא
כָּל אֶחָד שׁוֹמֵעַ מֵה שֶׁהוּא צְרִיף לְשָׁמַע. וְלָכֵן נִקְדַּת הַחֲבֵר — שְׁפָל
אֶחָד יֹאמֶר מֵה הוּא שְׁמַע כְּפִי בְּחִינְתּוֹ. וְאַחֲר־כֵּן בָּאָה נִקְדַּת עֲצָמוּ,
שְׁיִכּוֹל לְהִתְבּוֹדֵד לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. כִּי סוּף כָּל סוּף הֵנָּה יוֹם וְהֵנָּה
לִלְלָה, וְהֵנָּה נִגְמַר הַשְּׁבוּעַ וּמִתְחִיל שְׁבוּעַ אַחֵר, וְעוֹד שְׁבוּעַ וְעוֹד

שבוע, והנה עוד חדש, והנה חלפה השנה, ואנו כבר בראש השנה עם רבנו ז"ל שוב.

ולכן, קדם צריכים לקבל נקודת הרב; הינו ללמד הרבה ספרי רבנו ז"ל, אשר הם הם היסוד בהתקרבות אליו ז"ל: "לקוטי-מוהר"ן, שצריך כל אחד מאנשי שלומנו ללמדו בכל יום חק ולא יעבר, ואם אדם זוכה ולומד תורה אחת ב"לקוטי-מוהר"ן", ואומר עליה תפלה אחת מ"לקוטי-תפלות", אין לתאר ולשער מעלתו. ואמר רבנו ז"ל, בשלומדים תורה, ועושים ממנה תפלה, מעלים שעשועים כאלו למעלה, שלא עלו מימות עולם. וזה נאמר על "לקוטי-תפלות", ומוהר"ן ז"ל אמר: הרבה נשמות יושבות בגן-עדן רק בזכות ה"לקוטי-תפלות" שלו. ולכן אשרי האדם הזוכה ללמד בכל יום תורה אחת ב"לקוטי-מוהר"ן", ולומר עליה תפלה מ"לקוטי-תפלות", וזה יסוד של חסידות ברסלב. פי בלי למוד ספרי רבנו ז"ל, אינו נקרא חסיד ברסלב, ומי שרוצה להפיר את רבנו ז"ל, אי אפשר לו אלא על-ידי ספרו הקדוש, כמובא בדבריו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצב): פגיו, שכלו וחקמתו גנונים בתוך ספרו. ולכן מי שרוצה להפיר את רבנו ז"ל, ילמד הרבה את ספרו "לקוטי-מוהר"ן.

וכן צריכים ללמד "ספר-המדות", פי המדות הן יסוד האדם, ובלי מדות האדם הוא בדמות חיה. ועל-ידי המדות נתגלה אם אדם הוא אם לאו. פי חיה — תסרת מדות היא, תתיל נזכר באשפה, כלב רץ אחר פלבה, ארי, נמר, זאב, טורפים כל הבא תחת ידם על לא עול וכו'. ולכן אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז'): אם אין לאדם הנדעת האמתית, שהיא: להפיר אותו יתברך, כמו שכתוב (דברים ד, לה): "אמה הראת לדעת פי הו"ה הוא אלקים אין עוד מלבדו", הוא חיה בדמות אדם. ולכן נתן לנו רבנו ז"ל מתנה "ספר-המדות", אשר חברו קדם הבר-מצוה, ורצה שנחזור הרבה על ספר זה, ונדפיסו בפורמט קטן, כדי שנכניסו בכיסנו, ונוכל לחזור עליו תמיד. ואנשי שלומנו היו בקיאים ב"ספר-המדות" בעל-פה.

וכן להיות בקיאים ב"ספורי-מעשיות", כי הלשון של ספורי מעשיות מעוררת מהשנה. כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס'), שהצדיק מעורר מהשנה על-ידי ספורי מעשיות. ואלו שלשה ספרי יסוד בחסידות ברסלב. ואחר-כך לחזור הרבה על "שיחות-הר"ן" ו"חיי-מוהר"ן", שהן השיחות של רבנו ז"ל, ואם אדם לומד בכל יום חק ולא יעבר ספרים אלו, הוא מקשר לרבנו ז"ל. וצריכים להזהר בזה, וזה בחסידות ברסלב ויסוד ב"היכל-הקדש", ואל תחיו באשליות פאלו חסידות ברסלב היא לרוץ אחר שמרל וברל וזרח, אלא חסידות ברסלב נמדדת במי שלומד ספרי רבנו ז"ל.

ובנדאי הסמ"ך-מ"ם מפחד מזה מאד, ואינו רוצה שרבנו ז"ל יתפשט בעולם, והביא עמו זקן וצחקו, ואמר אז, שכבר אינו מפחד מנשמת רבנו ז"ל. ובאמת היה זקן שחלק על רבנו ז"ל, וגרם, רחמנא לצלן, מה שגרם, אשר במשך מאה וחמשים שנה אנשים לא רצו ללמד ספרי רבנו ז"ל, כי יש להם קבלה מהזקן שחולק על רבנו ז"ל. אבל בחמשים שנה האחרונות, מאז שהחלו להפיץ את הספרים במרץ גדול, ובפרט שהחלו להלביש את ספרי רבנו ז"ל בחוכרות ובקונטרסים, ירדה ההתנגדות לגמרי, כל המתנגדים, שאף פעם לא רצו לפתח ספרי רבנו ז"ל, הם היום החסידים הראשונים, כי מדברים אליהם מנקדתי, והם זקוקים לספרים כחמץ. ועל-כן מה עשה הסמ"ך-מ"ם? לקח מתוך תוכנו זקן אחד שהוא צוחק וצוחק, והביא את השטות: ג' נח' נחמ' וכו', ועושה לנו בושות וחרפות, ואנשיו משתוללים ורוקדים ברחובות, וכל זה מעשה סמ"ך-מ"ם. וכמו שרבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ע'): יש בני-אדם שעל-ידי דבוריהם ומעשיהם הם מרחקים מהצדיק, כי הצדיק יש לו פח המושך, ויכול למשוך אליו את כל העולם כולו, רק יש פח המכריח, שמכריח לברח מהצדיק, והשטיות האלו עושות בזיונות ועלבונות. ואומר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן טו): מי שאוהב את הצדיק, צריך לשמר את הצדיק שלא יצא עליו שם רע.

לְכֹן, אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים צְרִיכִים לְהִתְנַהֵג בְּדַרְךְ אֶרֶץ גְּדוּלָה, שְׂיִהְיֶה קְדוּשׁ שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, כְּשִׁירָאוֹ אֶת אֲנָשָׁיו, שֶׁהֵם יֵרְאִי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ. וַיֵּשׁ דְּבוּר מְרַבְּנוּ ז"ל שֶׁאָמַר: אִם קִיסְרִים וּמְלָכִים הָיוּ יוֹדְעִים אֵיךְ אֲנִי מְלַמֵּד אֶת אֲנָשֵׁי דַרְךְ אֶרֶץ, הָיוּ שׁוֹלְחִים בְּנֵיהֶם אֵלַי. כִּי אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה הַיְסוּד דַּרְךְ אֶרֶץ. וְזֹאת צְרִיכִים לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים מִקְטָנוּת. וְכֵן צְרִיכִים לְלַמֵּד עִם הַבָּנִים בְּתַלְמוּד-תּוֹרָה וְעִם הַבָּנוֹת בְּבֵית-סֵפֶר "סֵפֶר-הַמִּדּוֹת", וְהַיְלָדִים צְרִיכִים לְדַעַת אוֹתוֹ בְּעַל-פֶּה, וְלְחַזֵּר עָלָיו פְּעָמִים אֵין מְסֻפָּר, כִּי בְּלִי מִדּוֹת הָאָדָם כְּפִתְיָה. וְזֶה הַיְסוּד בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב.

כְּמוֹ-כֵן רַבְּנוּ ז"ל הַקְפִּיד מְאֹד לִילֵךְ בַּבְּגָדִים נְקִיִּים, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רכג), שֶׁהַבְּגָדִים בְּעֶצְמָם יִתְבַּעֲרוּ אֶת הָאָדָם, שֶׁהוּלֵךְ בָּהֶם מְלַכְלֵךְ, כִּי צְרִיכִים מְאֹד לְשַׁמְרָם שְׂיִהְיוּ נְקִיִּים תָּמִיד, כִּי הַבְּגָדִים הֵם שְׁמִירָה לְאָדָם, וְאִם הוּא שׁוֹמֵר עַל הַנְּקִיּוֹת, אֲזִי יֵשׁ לוֹ שְׁמִירָה, וְחֵס וְשְׁלוֹם, אִם אֵין לוֹ נְקִיּוֹת — אֵין לוֹ שְׁמִירָה, כִּי הַבְּגָדִים הֵם בְּסוּד הַחֲשֵׁמֶל, שְׂזָה שְׁמִירָה. וְעַל-כֵּן יִזְהַר שְׂיִהְיוּ שְׁלֵמִים תָּמִיד וְלֹא קְרוּעִים, וְהַבְּגָדִים בְּעֶצְמָם תּוֹבְעִים אֶת הָאָדָם אִם לֹא יִזְהַר לְכַבְּדָם לְשַׁמְרָם בְּנְקִיּוֹת. וְכֵן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כט), שֶׁלֹּא בְּחֵנֶם אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת קיד.): כֹּל תַּלְמִיד חָכֵם שֶׁנִּמְצָא רָבָב עַל בְּגָדוֹ — חָיֵב מִיתָה; כִּי כְּשֶׁאָדָם הוּלֵךְ, וְחִמְנָא לְצֵלָן, בַּבְּגָדִים מְלַכְלְכִים וּמְכַתְּמִים, הוּא מוֹכִיחַ בְּעֵלִיל שֶׁהוּא חוּטֵא וּפּוֹשֵׁעַ, וּפְגַיְמִיתוֹ מְלֵאָה פְּגָמִים. וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִזְהַר לִילֵךְ בַּבְּגָדִים נְקִיִּים. וְאָמַר פְּעַם רַבְּנוּ ז"ל, הַעֲנִיִּים אֵין לָהֶם כֶּסֶף לְקַנּוֹת בְּגָדִים חֲדָשִׁים, וּמְסַכְּנִים הֵם הוּלְכִים תָּמִיד בְּיִשּׁוֹן, אֲזִי לְכֹל הַפְּחוֹת הָעָקָר שִׁירָאוֹ לְהַקְפִּיד עַל שְׁנֵי דְבָרִים: שֶׁלֹּא יִהְיוּ הַבְּגָדִים קְרוּעִים, וְלֹא מְלַכְלְכִים.

מְסֻפָּר עַל מוֹהַר"ן ז"ל, שֶׁנִּסְעַ פְּעַם לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עִם תַּלְמִידוֹ ר' נַחֲמָן טוֹלֵטְשִׁינְעֵר, תַּכְּף כְּשֶׁהִגִּיעוּ לְאוּמָן, דָּרְכוּ שָׁל מוֹהַר"ן ז"ל, שֶׁהִנִּיחַ מְזוֹדוֹתָיו בְּאֶכְסֵנְיָה, וְהַחֵל לְרוּץ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל כְּמַגְנֵט. וְר' נַחֲמָן טוֹלֵטְשִׁינְעֵר תַּכְּף רָץ אַחֲרָיו, וְרָצָה לְרִאוֹת דָּרְכוּ בַקֶּדֶשׁ, כִּיֵּצֵד מוֹהַר"ן ז"ל מִתַּפְּלִל וּמִתְבּוֹדֵד, וְהִבְחִין

מוֹהַרְנֵנִי ז"ל שְׁבָגַד תְּלַמִּידוֹ קְרוּעַ, אָזִי הוֹרָה לוֹ לְתַקְנוֹ, וְאָמַר ר' נַחֲמָן: "אֲתַקְנוֹ לְאַחַר מִכֵּן". עָנָה וְאָמַר מוֹהַרְנֵנִי ז"ל בְּקַפְדָּה: "אִם נוֹסְעִים אֶל הַצַּדִּיק וְלֹא מְצִיתִים אוֹתוֹ, לָמָּה צָרִיכִים לְנוֹסֵעַ? ! לָךְ תִּפְרַח אֶת הַבָּגָד!" וְכֵן עָשָׂה. וּמֵאֵז תְּמִיד הָיוּ בָכִים ר' נַחֲמָן טוֹלֵט שִׁינְעַר מִחֹט וְחוֹט, שְׂוִיכַל לְתַקֵּן בְּגָדוֹ תַּכְף־וּמִיד כְּשִׁיקְרָע. וְכֵן אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הִקְפִּידוּ עַל כָּף. שֶׁהָלָא סוּף כָּל סוּף אֵינְנוּ עֲשִׂירִים, אָזִי עַל-כָּל-פָּנִים נִשְׁתַּדֵּל לְשַׁמֵּר שֶׁהַבְּגָדִים יִהְיוּ מְתַקְנִים, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׁלֹא יִהְיוּ מְלַכְלָכִים. וְזֶה בְּנִקְל לְקַיֵּם בְּיָמֵים דְּהַיּוֹם, שֶׁשֶּׁשְׁנָה מְכוֹנֶת כְּבִיסָה, וַיְכוּלִים לְכַבֵּס עַל נִקְלָה. כִּי נִקְיֹת זֶהוּ הַיְסוּד בְּעִבּוּדַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ. וְאִם מְסַתְּפָלִים עַל אָדָם וְרוֹאִים שֶׁהוּא נָקִי, יוֹדְעִים שְׁגָם נִשְׁמָתוֹ נִקְיָה. וְכֵן הַבֵּית צָרִיךְ לְהִיּוֹת נָקִי, וְכֵן בֵּית-הַקְּנֶסֶת וּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ, תְּלַמּוּד-תּוֹרָה וּבֵית-סֵפֶר וְכוּ' יֵשׁ לְהַקְפִּיד עַל נִקְיוֹנָם וְכוּ'. וּבִפְרָט בֵּית-הַקְּנֶסֶת הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, צָרִיכִים לְדַאֵג שֶׁיִּהְיֶה נָקִי. וְכַמוֹ-כֵּן לְגַבֵּי מוֹסְדוֹת הַלְמוּד הַנִּקְרָאִים עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, יֵשׁ לְשַׁמְרָם כְּרֹאוּי.

יְדוּעַ עַל רַש"י הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר אָבִיו ר' יִצְחָק, הֵיזָה רְגִיל לְנִקְוֹת בְּכָל יוֹם אֶת בֵּית-הַקְּנֶסֶת, וּלְפָנֵי אַרוֹן-הַקֹּדֶשׁ הֵיזָה מְטַאֵטֵא אֶת הָאָבֶק בְּזַקְנוֹ, מִחֲמַת רַב קְדוּשַׁת הַמָּקוֹם. וּבְזִכּוֹת זֶה זָכָה שֶׁיֵּצֵא מִמֶּנּוּ בֵּן קְדוֹשׁ כְּזֶה כְּרַש"י הַקְּדוֹשׁ, עַד שֶׁאָמַר עָלָיו רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא אֲחִיָּה שֶׁל הַתּוֹרָה. אֵיזָה תֹּאֵר נַעֲלָה וְנִשְׁגָּב זֶה! וְהַכֵּל בְּזִכּוֹת שֶׁאָבִיו הֵיזָה נוֹהֵג לְנִקְוֹת אֶת בֵּית-הַקְּנֶסֶת. וּמִי לָנוּ גְדוֹל מִיהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן, שְׁלֹא זָכָה לְהִיּוֹת מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל, אֲלֵא מִחֲמַת שֶׁהֵיזָה מְשַׁמֵּשׁ בְּקֹדֶשׁ אֶת מִשְׁהָ רַבְּנוּ, וְהֵיזָה מְסַדֵּר אֶת הַסְּפָסְלִים וְהַכְּסָאוֹת. וּבִשְׁעָה שֶׁמִּשְׁהָ רַבְּנוּ בִקֵּשׁ מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבָּנוּ יִירַשׁ אוֹתוֹ, אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: 'נִוְצָר תֵּאָנָה יֵאָכַל פְּרִיָּה'; קַח אֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן, אֲשֶׁר שִׁמַּשׁ אוֹתְךָ עַד כּוֹה (בַּמְדָּבָר רַבָּה, פְּרָשָׁה יב, סִימָן ט').

וְאָמַר פֵּעַם רַבְּנוּ ז"ל, הֲלֵא כְּתִיב (תְּהִלִּים קמח, יז): "צַדִּיק ה' בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו". מִתִּי הַצַּדִּיק יְכוּל לְהִיּוֹת 'בְּכָל דְּרָכָיו', הֵינּוּ שֶׁיִּחְשַׁב תְּמִיד רַק מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה? כְּשֶׁחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו", הֵינּוּ כְּשֶׁהַחָסִיד עוֹשֶׂה אֶת הַמַּעֲשִׂים שְׁלוֹ;

הֵינּוּ בַמְקוֹם לְתֵת לְצַדִּיק לְאַסֵּף כֶּסֶף, אוֹ לְגַרֵם שִׁיְהִי עֶסוּק בַּהֲבָלִים וּבִקְטוּנוּיּוֹת שֶׁל חֲסִידָיו, שְׁצַרִּיף לְהַשְׁלִים בֵּין שְׁנֵי שׁוֹטִים וְתַגְרָנִים, [כִּי הַמִּתְקוּטֵט — שׁוֹטֵה הוּא, שְׁאִינוֹ שָׁם עַל לֵב, שְׁעוֹד מְעַט אָנוּ יוֹצְאִים מִזֶּה הָעוֹלָם, וְלָמָּה לְרִיב? ! וְכִמוֹ שְׁאוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִמָּן סא): כָּל הַשְּׁבָעִים שָׁנָה הֵם כָּרְבַע שְׁעָה, אֲזִי בַשָּׁבִיל רְבַע שְׁעָה כְּדַאי לְרִיב? ! גַּמְצָא, שֶׁהַמִּתְקוּטֵטִים — שׁוֹטִים הֵם], וְלִהְתַּעֲסֵק בְּעֵטָיִם בְּעִנְיַי סָרָק. אֲזִי הַחֲסִיד צַרִּיף לְעֶסֶק בְּזֶה בַמְקוֹמוֹ. וְאִם-כֵּן מְתִי הַצַּדִּיק יְכוּל לְעֶסֶק בַּדְּבָקוֹת כְּזוֹ בַּבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ, וְלִהְשִׁיג הַשְּׂגוֹת עֲלִיוֹנוֹת וְנִשְׁגָּבוֹת? כְּשֶׁהַחֲסִיד עוֹשֶׂה אֶת מַעֲשָׂיו, וּמוֹסֵר נַפְשׁוֹ בְּעַבְדוֹ לְשִׁמְשׁוֹ כְּרֵאוּי וְכוּ' בְּכָל צָרָתוֹ. וְעֲלִינוּ לְקַיֵּם דְּבַר זֶה !

הִנֵּה זֶה עֲתָה הִתְחַלְנוּ אֶת הַשָּׁנָה, וְכִמוֹ שְׁאוֹמֵר מוֹהֲרָנִי ת"ז ל (לְקוּטֵי-הַלְכוּת, קְרִיאַת הַתּוֹרָה, הַלְכָה ו'), שְׁכָל יְמוֹת הַשָּׁבוּעַ יוֹנְקִים מִפְּרִשַׁת הַשָּׁבוּעַ. לְכֵן נִחְלַקְהָ הַפְּרָשָׁה לְשִׁבְעָה חֻלְקִים: רֵאשׁוֹן, שְׁנִי, שְׁלִישִׁי, רְבִיעִי, חֲמִישִׁי, שֵׁשִׁי, שְׁבִיעִי, כְּנֶגֶד שְׁבָעָה יָמִים, וְכָל יוֹם יוֹם מִהַפְּרָשָׁה.

לְכֵן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, הֲלֹא אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ח.): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר שְׁנִים מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, שְׁכָל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מְאָרִיכִין לוֹ יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו. אָנוּ עֲדִים, שְׁכָל יוֹם יוֹם, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, שׁוֹמְעִים עַל אֲסוּנוֹת, אֲנָשִׁים צְעִירִים נִקְטָפִים בְּדַמֵי יְמֵיהֶם, נָשִׁים צְעִירוֹת נִפְטָרוֹת, בַּר מִיָּנָן, אֲנָשִׁים סוֹבְלִים צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוֹבִים, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים נוֹתְנִים לָנוּ סִגְלָה לְאֲרִיכוֹת יָמִים — לְהַשְׁלִים הַפְּרָשָׁה שְׁנִים מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם בְּכָל שָׁבוּעַ, וְאִין אִישׁ שָׁם עַל לֵב. וְאִמְרָתִי בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה, לְכוּ אֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְתַעֲרְכוּ סָקָר, מִי סִיִּם אֶת פְּרִשַׁת "וְזֹאת הַבְּרָכָה". וְהַתּוֹצְאָה הִיְתָה, שְׁרֵב רַבִּים לֹא רַק שִׁשְׁכָחוּ, אֶלָּא אָפְלוּ לֹא זָכְרוּ שִׁישׁ עֲנִין כְּזֶה. כִּי זוֹ מִצְוָה שְׁנַעֲשֶׂתָה מְזוֹלְזֶלֶת בְּעִנְיַי הַבְּרִיּוֹת. רְצִים אֶל כָּל מִיָּנִי צְבוּעִים וְשִׁקְרָנִים, נוֹתְנֵי סִגְלוֹת וְדַמְיוֹנוֹת, וּבְגֵי-אָדָם מְאֲמִינִים בְּזֶה, אֲשֶׁר לְמַעֲשֶׂה זֶה כְּלוּם ! הֲבַל וְרַעוֹת רִיחַ ! וְהִנֵּה נוֹתְנִים לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים סִגְלָה לְאֲרִיכוֹת

ימים — להשלים פְּרָשִׁיּוֹתָיו עם הַצְּבוּר. וְלִכֵּן חוֹב מְנַח עַל כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, לְהִתְחִיל לְלַמֵּד חֲמֵשׁ וְרִשְׁשִׁי עִם הַתְּרַגּוּם, שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, וְלִסְיִים כָּל שְׁבוּעַ אֶת הַפְּרָשָׁה. וּמוֹכָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּף, אֲרַח חַיִּים, שְׁמִיּוֹם רֵאשׁוֹן וְאֵילָף נִקְרָא עִם הַצְּבוּר, וְהָאֲרִי הַקְּדוֹשׁ אָמַר, מִצְוָה מִן הַמְּבַחֵר בְּעֶרְבַ שְׁבֹת; אֲבָל הַמְּצִיאֹת מוֹכִיחָה, שְׂאֵם מִמְּתִינִים עַד עֶרְבַ שְׁבֹת, הֵיּוֹת שְׁהֵימִים קְצָרִים, לֹא מְצִלִּיחִים לְסִיִּים, עַל-כֵּן הַמְּשַׁנָּה בְּרוּרָה מְבִיא בְּשֵׁם הַגֵּרָא (סִימֵן רִפְה, סְעִיף קָטָן ח'), שֶׁהוּא הֵיּה לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם רֵאשׁוֹן — מֵרֵאשׁוֹן עַד שְׁנִי, בְּיוֹם שְׁנִי — מִשְׁנִי עַד שְׁלִישִׁי, וְכֵן הִלָּאָה, עַד יוֹם שְׁשִׁי, שְׂאֵז הֵיּה לּוֹמֵד שְׁשִׁי וְשִׁבְעִי, וְכֵן סִיִּים אֶת כָּל הַפְּרָשָׁה, וּבִפְרָט הַפְּרָשִׁיּוֹת הַגְּדוֹלוֹת. וּמִי שִׁיּוֹדֵעַ כָּל הַרִשְׁשִׁי שְׁבַתוֹרָה, קָנָה קִנְיָן תּוֹרָה, כִּי רַב קִנְיָן הַתּוֹרָה תְּלוּי בְּרִשְׁשִׁי, וְזוֹ סִגְלָה לְיִרְאֵת שְׁמַיִם. לִכֵּן אַל תִּהְיֶה בְּטָלָן! בְּכָל יוֹם רְאֵה לְלַמֵּד חֲמֵשׁ וְרִשְׁשִׁי עִם הַתְּרַגּוּם, אֲשֶׁר חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים הַבְּטִיחוּ עַל כָּף אֲרִיכוֹת יָמִים, וּכְדַאי מְאֹד לְצִיְתָם.

וְכֵן יֵשׁ עוֹד סִגְלָה לְאֲרִיכוֹת יָמִים, כְּמוֹ שְׁמִסְפָּר בַּגְּמָרָא (עִין בְּרוֹכוֹת ח.), שְׁלִרְבֵי יוֹחֲנָן סְפָרוּ, שִׁישְׁנָם זְקָנִים בְּכַבָּל. תְּמַה מְאֹד, הִלָּא כְּתוּב: "לְמַעַן יֵאָרִיכוֹן יְמִיךָ עַל הָאֲדָמָה", וְלֹא בַחוּצָה לְאֶרֶץ? וְהַחֵל לְחַקֵּר מֵה מַעֲשֵׂיהֶם, וְאָמְרוּ לוֹ, שְׁמִשְׁפִּימִים וּמַחֲשִׁיכִים לְבַתִּי כְּנִסְיֹת. וְאֵז הַבֵּין מְדוּעַ זָכוּ לְאֲרִיכוֹת יָמִים. נִמְצָא, שְׁמִי שְׁבָא לְהַתְּפַלֵּל עֶרְבַ וּבִקְרָ בְּבֵית-הַפְּנִסֶּת, יֵשׁ לוֹ אֲרִיכוֹת יָמִים וְשְׁנַיִם. וְלָמָּה, אִם-כֵּן, לְקַחַת קְמִיעוֹת וְסִגְלוֹת לְאֲרִיכוֹת יָמִים, יֵשׁ לָנוּ כְּכָר שְׁתֵּי סִגְלוֹת מִחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים, אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוֹקֶחֶן! כִּי, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, אֵילוּ טְרַגְדִּיּוֹת שׁוֹמְעִים הַיּוֹם, יְלָדִים קְטַנִּים נְפֻטָרִים, בַּחוּרִים צְעִירִים, בַּחוּרוֹת צְעִירוֹת, גְּבָרִים צְעִירִים, נְשִׁים צְעִירוֹת, הַשֵּׁם יִשְׁמַר וְיַצִּיל, אֵילוּ מַחְלוֹת וְחִלָּאִים רְעִים, וְהַפֵּל בָּא, מִחֲמַת שְׁלֹא רוֹצִים לְצִיַת לְדַבְרֵי חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים.

עַל-כֵּן רְאֵה לְצִיַת לְדַבְרֵי אֵלוּ, וְטוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים בְּזָה וּבְכָא לְנַצַח נְצַחִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

כ' תתקכ"א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נח, כ"ה בַּתְּשֵׁרִי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה אֵל ... גֵּרוֹ יָאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּח.

מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמַחֲמַת טְרָדוֹתַי הַרְבוֹת לֹא הָיָה הַפְּנָאִי
לְהַשִּׁיבְךָ תַּכְּף־וּמְיָד.

אודות מה ששאלת בענין וכו', יש נגע שפשט בין אנשים, ויש לעקרו מן השרש. רבנו ז"ל מאד הקפיד על הצניעות. אצל רבנו ז"ל הייתה מדת הצניעות בכל פרט ופרט — יסוד גדול, אשר זה כל ענין ההתבודדות — צניעות גמורה. הנה שאלו, מה זה צדיק אמת? ואינני יכול לדבר בגלוי, מהו צדיק אמת, אשר זה בעצמו יגרם מחלקת. ולמה באמת רבנו ז"ל נקרא צדיק אמת, וכי אחרים אינם צדיקים אמתיים? אלא יש הפרש בין צדיק אמת לצדיק בעלמא. צדיק סתם זהו כל יהודי, כמו שכתוב (ישעיה ס, כא): "ועמך כלם צדיקים", וישנם אנשים צדיקים יותר, כמו שכתוב (חבקוק ב, ד): "וצדיק באמונתו יחיה"; פח הצדיק — שיש לו אמונה, ולכן כל מי שיש בו יותר אמונה, יש בו יותר בחינת צדיק. אבל מה עושה את הצדיק שיהיה צדיק אמת? אמת זו בחינה של התבודדות. אדם הולך במקום מסתר, שאין שם בני-אדם, באיזה שדה, באיזה יער, באיזה חדר, או מרתף וכו', באיזה מקום שאף אחד אינו נמצא, ומתחיל לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ואף אחד אינו יודע, זו נקראת אמת. כשאדם מצניע עצמו ואינו רוצה שיידעו — זה נקרא צדיק אמת, אינו עושה את זאת בשביל אף אחד, רק למענו יתברך, בשביל הקדוש-ברוך-הוא! ולכן כל מי שמתבודד יותר — יש בו יותר אמת. ולכן כל חסיד ברסלב צריך להתבודד בכל יום אל הקדוש-ברוך-הוא, ולבקש ממנו יתברך כל צרכיו, כי רק הקדוש-ברוך-הוא יכול לעזור, ולא בשר ודם. ואנחנו יעדים, שאם תולים את הבטחון בבשר ודם — נוחלים אכזבות וכשלונות, כי לבסוף

אף יקבלו ממנו רעה תחת טובה. וכמו שאומר דוד המלך (תהלים קמו, ג): "אל תבטחו בנדיבים בבן-אדם שאין לו תשועה", אינו יכול לעזור לעצמו, וכיצד יעזור לך? ! וכן ירמיהו הנביא אומר (יז, ה-ז): "ארור הגבר, אשר יבטח באדם, ושם בשר זרעו", "ברוך הגבר, אשר יבטח בה', והיה ה' מבטחו". פי טבע בני-אדם, שיש בהם רשעות, ושמתים לאיד של זולתם. ורואים את הדבר אצל תלמידים צעירים, כשחברם נכשל, הם לועגים וצוחקים, אשר זהו אסור חמור — לא להתפכד בקלון חברו.

לכן כל מי שמקרב לרבנו ז"ל, צריך להתבודד הרבה להקדוש-ברוך-הוא, ולראות שיהיה בו אמת. פי כל המרבה להתבודד, יש בו יותר אמת, וזה תלוי במדת הצניעות של האדם, שאינו רוצה בפרסום מעשיו.

ואם מדבר בעניני צניעות, בדברים שהצניעות יפה להם, על אחת כמה וכמה שצריכים להקפיד על צניעות בלבוש.

הנה אנו רואים שבני-אדם מסתובבים בחוצות ככלבים וכחיות השדה, בלי שום בושה. אדם מסתובב בחוצות במכנסים קצרים, בלי געלים וגרבים וכו' וכו', והוא נדמה כחיה ממש. כיצד יתכן בדבר הזה, שיהודי ילך בלי בגד עליון וכדומה? ! ובפרט כשבאים לבית-הפנסת, צריכים להפנס ברתת ובזיע, באימה ופחד, בחיל וברעדה, ואיך אפשר להפנס למקום מקדש כזה בלי כובע ובלי מעיל עליון? ! הלא מדברים כאן אל הקדוש-ברוך-הוא, מתפללים אל מלך מלכי המלכים! איזו עזות היא זו? !

ואם מדבר לגברים, על אחת כמה וכמה לנשים, שמחייבות לילך בצניעות, וזו מצוה שנתנה בפרט להן, וכמו שאמר דוד המלך (תהלים מה, יד): "כל כבודך בת מלך פנימה". ועליהן להקפיד על כף פחוט השערה, פי אוי לה לאשה שאינה הולכת בצניעות, אשר גורמת לגברים לחטא. וחוב גדול מנח על כל בעל, לקחת את החצאית הצרה מאד, או עם השסע, או הארבה יתר על המדה של אשתו, שזו אפנת הגויים, וישליכה, או יעשה מדורה וישרפנה, פי

נגיעה היום, והאשה תשלים על כף מחיר כבוד. כי גדול ענינה של מי שאינה מקפדת על מדת הצניעות, והזהר מזהיר מאד ומקלל אשה זו, ואומר (נשא קכו): קללה תבוא על אשה שנתגלות שערותיה. אשה נשואה מחייבת לכסות שערות ראשה, ואם לאו — תבוא קללה על בית זה. אזי אשאל אותך: אתה מתפלא אחר-כך, למה יש עניות ודחקות?! הלא אם אין נזהרים שהאשה תלך בבית בכסוי ראש כהלכתו, ושער באשה — ערוה. וכן נפסק בשלחן ערוה, שאסור לברך ברפת-המזון ושאר ברכות ודברים שבקדשה ליד שערות אשה, ואף שאשתו היא, כי אסור שתתגלה שום שערה. לכן אצל האשכנזיות התרדיות יש הנוהגות להתגלח לגמרי, וזהו יסוד גדול ותנאי כפול. והיות שאשה מתבישת לילך בדור הזה עם מטפחת על התגלחת, אזי התירו לה פאה נכרית. וצריכים פמוכן להזהר בזה, שלא תהא הפאה ארפה מדאי. ובענין הפאה, יש מחלקת גם אצל חכמי הספרדים, יש האוסרים ויש המתירים, וכל אחד הולך אחר רבו. אף אין זה פשוט כלל ועקר; כי כשהולכים עם מטפחת, אשר עשויה ממשי, היא מחליקה מהשער, ונתגלות שתיים שלש אצבעות, וזהו גלוי שער שהוא ערוה, והזהר מקלל אשה זו, וכודאי אף אחד אינו רוצה שביתו יהיה מקלל. רחמנא לצלן, מה אנו שומעים לאחרונה, אשר הכל בא מחסר צניעות. וכמאמרם ז"ל (במדבר רבה א, ג): אשה שהיא מצנעת עצמה, אפלו היא ישראלית, ראוייה היא, שתנשא לכהן ותעמיד כהנים גדולים; וכן אומרים (תנחומא וישלח ו): כשאשה מצנעת עצמה בתוך הבית, ראוייה להנשא לכהן גדול. וכן אומרים (בראשית רבה יח, ג): התבונן [הקדוש-ברוך-הוא] מאין לבראתה [את האשה] ממקום שהוא צנוע באדם, ועל כל אבר ואבר שהיה בורא בה, היה אומר לה: תהא אשה צנועה, אשה צנועה; וכן אומרים (תנחומא וישב ו): הקדוש-ברוך-הוא ברא את האשה מן הצלע, ממקום צנוע, כדי שתהא צנועה יושבת בבית. וכן אומרים (מגלה יג): בשכר צניעות שהיתה ברחל, זכתה ויצא ממנה שאול, ובשכר צניעות שהיתה בו בשאול, זכה ויצאה ממנו אסתר, שהיא גרמה שיתלו את המן-עמלק.

הִנֵּה אָנוּ עֲדִים, אֲשֶׁר הַעֲמַלְקִים, יַמַּח שָׁמַם וְזָכַרְם, הַרְגוּ
 בְּמַלְחַמַת הָעוֹלָם הָרִאשׁוֹנָה כָּל־כֶּף הַרְבֵּה יְהוּדִים, וּבִפְרֹט בְּמַלְחַמַת
 הָעוֹלָם הַשֵּׁנִיָּה, יוֹתֵר מִשֵּׁשָׁה מְלִיּוֹן יְהוּדִים, וּמִדּוּעַ בְּמֵאָה הָאֲחֵרוֹנָה
 יֵשׁ כַּח לַעֲמַלְק לְהַתְגַּבֵּר וּלְהִרְג כָּל־כֶּף הַרְבֵּה נִשְׁמוֹת נְקִיּוֹת? מִפְּנֵי
 אֲפַנַת הַגּוֹיִים, שֶׁהַנָּשִׁים מַחְקוֹת אֶת אֲמוֹת הָעוֹלָם. כִּי־צַד יִתְכַנֵּן שְׂאֵשָׁה
 תִּלְךָ בְּכַבֵּד בְּלִתי צְנוּעַ, צַר, עִם פְּתַח, אוֹ אֶרֶךְ וְזָרוּק וְכִדּוּמָה?!
 וְלִבְעַל אֲסוּר לְהַתִּיר לְאִשְׁתּוֹ לִילְךָ כֶּף, כִּי יִשְׁלַם עַל כֶּף מִחִיר כָּבֵד.
 וְכֵן אֲסוּר לְאִשְׁתּוֹ אִישׁ לְדַבֵּר עִם גָּבֵר. וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
 (רוֹת רַבָּה ד, ח): מָה רָאָה בְּעֵז לְהַנְשֵׂא לְרוֹת? אֵלָּא כָּל הַנָּשִׁים
 מִשְׁחַקוֹת עִם הַקּוֹצְרִים, וְזוֹ [רוֹת] מְצַנַּעַת עֲצָמָה; שְׂלֵא שׁוֹחֲחָה עִם
 הַגָּבְרִים. וְהַיּוֹם נִפְרָץ הָעֲנָן מְאֹד, הַעֲרַב־רַב עָשׂוּ פְרֻצָּה, אֵין אֲצֻלָּם
 הַפְּרֹשׁ, מִפְּטָטִים וּמִתְכַּנְסִים בְּתַעֲרֻבָת, רַחֲמֵנָא לְצֻלָּן, אֲשֶׁר זֶה מְבִיא
 אֶת כָּל הַצָּרוֹת. וְאַחֲר־כֶּף יֵשׁ טְעָנוֹת לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא: לְמָה אָנִי
 עֹנִי?! לְמָה אֵין לִי כֶסֶף?! לְמָה אָנִי שְׂקוּעַ בְּרַבִּית?! לְמָה יֵשׁ עָלַי
 עֲקוּלִים וְכוּ' וְכוּ'?! הֲאֵם שְׁמַתָּ לֵב אֵיךְ אֲשַׁתֵּךְ הוֹלְכָתְךָ?! וְלְמָה
 אִם־כֵּן, יֵשׁ לָךְ טְעָנוֹת עַל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא?! הִנֵּה אֲצֻל הָאֲשֶׁכְּנִיָּים
 הַחֲרָדִים לְדַבֵּר ה', מוֹסְרִים נִפְשָׁם בְּשִׁבִיל הַצְּנִיעוּת, וְאַף שְׁנִשְׁוֹתֵיהֶם
 מְכֻסּוֹת רֵאשֵׁן בְּפֶאֶה [וְאַגַּב, כְּאִמּוֹר, אֵין זֶה אֲסוּר, כִּי כִּיּוֹן
 שְׁמַתְגַּלְחוֹת, אֲזִי מִתְבַּיְשׁוֹת לִילְךָ עִם מִטְפַּחַת]. וְהוֹלְכוֹת בְּטָהֳרַת
 הַצְּנִיעוּת, בְּגָדִים רְאוּיִים, לֹא פְרוּצִים, לֹא צְבָעוֹנִיִּים וְלֹא מוֹשְׁכִים,
 חֲלִילָה, וְכֶף צְרִיכוֹת לִילְךָ כָּל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל.

נֹא וְנֹא רָאָה לְשֹׁמֵר עַל מִדַּת הַצְּנִיעוּת שְׁתֵּהָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְאֲזִי
 תִּזְכֶּה לִילְדִים הַגּוֹנִים וְכֹשְׁרִים וְלַעֲשִׂירוֹת גְּדוֹלָה, וְלֹא יַחֲסֹר לָךְ דְּבָר.

הִנֵּה הַתְּחִילָה שָׁנָה חֲדָשָׁה. וְאוֹדוֹת שְׂאֵלְתֶךָ וְכוּ', הֲלֹא כָּבֵד אָמַר
 פְּעַם מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל: מָה שְׂאֵנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְדַבְּרִים בְּלִיל רַבִּיעִי אַחַד,
 הַצְּדִיקִים בְּגוֹן־עֵדוֹן לֹא יִזְכּוּ. לְכֵן הָיוּ נוֹהֲגִים אַנְ"שׁ לְהַתְּקַבֵּץ דִּיקָא
 בְּלִיל רַבִּיעִי. וּבְאֵמַת מָהוּ פְרוּשׁ הַדְּבֹר הַזֶּה? אֵלָּא דְבוּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל
 וּמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל אֵינָם דְּבוּרִים בְּעֵלְמָא, אֵלָּא צְרִיכִים לְהִבְיָאוּנוּ עֲבָדָה
 לְמַעֲשָׂה, לַעֲשׂוֹת בְּדַק הַבַּיִת, לְחַזֵּק זֶה אֶת זֶה, כִּי אֵין זוֹ חֲכָמָה
 לְשֹׁבֵר אֶת הַזּוּלָת, אֵלָּא לְעוֹדֵד וּלְשֹׁמֵחַ אֶת כָּל אַחַד. וּבִפְרֹט הַנָּשִׁים

צְרִיכוֹת לְאִמָּץ וּלְחַזֵּק אֶת זוּלָתָן. וּבִפְרָט אֵלּוּ שְׂזָכוּ לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְנּוּ וְז"ל, צְרִיכִים לְמַסֵּר נַפְשׁ שְׂתִּהְיֶה אֶהְבֶּה בֵּין אַנ"ש, וְלֹא לומר: "הֵהוּא כֹּף, אוֹ אַחֲרַת", אֲשֶׁר הִכַּל בָּא מִקְטָנוּת הַמַּחֲזִין וּמִגְזַעְנוּת. וְזֶהוּ גַם-כֵּן חֵלֶק מִדַּגְמַת הַחַיּוֹת. כִּי גַם אֶצֶל הַחַיּוֹת יִשְׁנֶה גְזַעְנוּת גְּדוּלָּה, חֲתוּל לֹא יִלָּךְ עִם כָּלֵב, עַכְבָּר וְחֲתוּל אֵינָם יְכוּלִים לְדוֹר בְּיַחַד, כָּלֵב וְחֲתוּל אוֹיְבִים גְּדוּלִים, זָאֵב וְכָלֵב עוֹיְנִים זֶה לְזֶה וְכוּ' וְכוּ'. וּכְמוֹ-כֵּן בְּקֶרֶב הַעוֹפּוֹת הַשָּׂמַאִים, הַחֲזֹק רוֹדֵף אֶת הַחֲלָשׁ. וְהַכֹּל בָּא מִגְזַעְנוּת, שֶׁכָּל אֶחָד רוֹצֵה לְכַבֵּשׁ וּלְשַׁלֵּט עַל כָּל הַיַּעַר, אֲבָל לְכֵן נוֹתְרִים בְּגֵרָר בַּעֲלֵי-חַיִּים בְּלִבָּד. וְלְכֵן כְּשֵׁשׁ גְזַעְנוּת בֵּין יְהוּדִים, סִימָן שֵׁשׁ לָהֶם מַדּוֹת שֶׁל חַיּוֹת רַעוֹת. כִּי לְמַה צְרִיף לְהִיּוֹת בְּדָבָר הַזֶּה: אֲשֶׁכְּנֹזִים וּסְפָרְדִים, הֲלֹא כָּלֵנוּ בְּנֵי אָב אֶחָד, כָּלֵנוּ בְּנֵי אַבְרָהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב! אִם אֲשֶׁה שׁוֹנְאֵת סְפָרְדִים, אֵיךְ יְכוּלָּה לְהִיּוֹת מְחַנֵּכַת בְּבֵית-סֵפֶר סְפָרְדִי?! כֶּסֶף סְפָרְדִי זֶה כֵּן טוֹב, וְלִהְתַּחַתֵּן עִם סְפָרְדִי זֶה לֹא טוֹב?! הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲיֵד עָלַי, שֶׁלֹּא הָיָה אֶצְלֵי הַפֶּרֶשׁ בְּשָׂדוּכִים, בֵּין אֲשֶׁכְּנֹזִית לְתִימְנִיָּה וְכוּ', וּלְבִסוּף שָׁלַח לִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת זְוִיגִי. כִּי מִקְטָנוּתִי, הֵייתִי תָּמִיד עוֹמֵד לִימִין גְּרֵדֵף. אֲמִי ע"ה נִתְּנָה לִי כָּל צְרִכִי, אִף שֶׁהִיָּתָה לָנוּ עֲנִיּוֹת גְּדוּלָּה, אֲבָל בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲמִי ע"ה תָּמִיד הַשִּׁיגָה קִמַּח וְאַפְתָּה לְחֵם, וְדָאָגָה שְׂיִהְיֶה לִי כָּל טוֹב וּמִינֵי מְתִיקָה, וּבִכְפָּתָה בַּחֲדָר, כָּל יֶלֶד גְּרֵדֵף, הֵייתִי נוֹתֵן לוֹ מִשְׁלִי. וּבְיָמַימִ דְּאָז, שֶׁלֹּא הָיוּ בְּנִמְצָא סְכָרִיוֹת וְכַדוּמָה, הָיָה זֶה יָקָר הַמְצִיאוֹת, וּבְזֶה הֵייתִי מְנַחֵם אֶת כָּל הַגְּרֵדִפִּים, וְכָל חֶבֶר מִשְׁפָּל, מְבַדֵּד אוֹ נִדְכָּא, הֵייתִי מְחַלְקוֹ מִמִּינֵי הַמְתִּיקָה שֶׁהָיוּ בְּאַמְתַּחֲתִי. וְכִף מִשְׁפָּךְ כָּל הַשָּׂנִים, אֵינֶנִּי יְכוּל לְסַבֵּל שְׂאֲחָד רוֹדֵף אֶת זוּלָתוֹ. וְכִמוֹ שְׁמוֹהֵרְבֵי"ת ז"ל אָמַר: כְּשֵׁאֲנִי רוֹאֶה שְׁנֵי יְהוּדִים רַבִּים, דוֹקֵר לִי הַצְּדָדִים. תֵּאֲמִינוּ לִי, שְׂכָמוּ-כֵן אֶצְלֵי, כְּשֵׁאֲנִי רוֹאֶה שְׁנֵים רַבִּים בְּיַנְיָהֶם, דוֹקֵר לִי בְּלֵב מִמֶּשׁ, כִּי לְמַה צְרִיכִים לָרִיב?! עָלֵינוּ לְחַיּוֹת בְּשָׁלוֹם עִם כָּלֵם. וְהִיּוֹת שֶׁהָאֲשֶׁכְּנֹזִים רוֹדְפִים אֶת הַסְּפָרְדִים, וְהֵם גְזַעְנִים גְּדוּלִים, אֲזִי אֲנִי לְצַד הַסְּפָרְדִים, וּלְצַעֲרָנוּ הַרְבֵּ, גַם בְּקֶרֶב הַסְּפָרְדִים יִשְׁנֶה גְזַעְנוּת, וְכָל עֵדָה שׁוֹנְאֵת עֵדָה אַחֲרַת, וּבְעֶקֶר שׁוֹנְאִים אֶת הַתִּימְנִים, לְכֵן אֲנִי לְצַד הַתִּימְנִים. אֲבָל מִי שְׂזוּכָה לְהִתְבַּרֵּד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זוּכָה לִישׁוּב הַדַּעַת כְּזֶה, עַד שְׂעוּקָר

מַעֲצָמוּ אֶת הַמִּדָּה הַזֹּאת, אֲשֶׁר זָהוּ מַעֲשֵׂה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, שְׁכַל כַּחוֹ הַפְּרֵד וּמִשְׁלֵל, לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים זֶה מִזֶּה, וּבִין כֶּף גּוֹנֵב תִּקְצִיבִים וּמְמוֹנוֹת. וְזֹאת אָנוּ רוֹאִים בְּיַבְנָאֵל, אֲשֶׁר פִּה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּשִׂיא הַתְּגַלְמוֹתוֹ, וּבְכָל הָעוֹלָם נִמְצָאִים שְׁלוּחָיו.

לְמַגִּיד מִמְּעוֹרֵיטֵשׁ זִי"ע הִנֵּה תִלְמִיד בְּשֵׁם רַבִּי מְנַדֵּל מוּיִטְבֶּסֶק זִי"ע, שֶׁהִנֵּה חִבֵּר וְרַבִּי לְבַעַל הַתְּנַיָא' זִי"ע, וְעָלָה לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וּמְקוֹם גְּנִיזָתוֹ בְּטַבְרִיָּה. וּבַעַל הַתְּנַיָא' רָצָה לְנַסֵּעַ עִמּוֹ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ: "לָאוּ, אוֹתָךְ צְרִיכִים בְּחוּ"ל", וְנִשְׁאַר שָׁם. וּכְשֶׁהִגִּיעַ רַבִּי מְנַדֵּל לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל אָמַר: "תְּמִיד חֲשַׁבְתִּי, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם נִמְצָא בְּחוּץ לְאַרְץ, וְהַשְּׁלִיחִים שְׁלוֹ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי בָּא עִתָּה לְאַרְץ, וְאֲנִי רוֹאֶה לְהַפְּדוֹ: הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְשְׁלִיחָיו בְּחוּ"ל". נִמְצָא, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְפִי דְבָרָיו נִמְצָא בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי מְכַרְח לֹאמַר לָכֵם: מֵאֵז שֶׁבָּאתִי לְיַבְנָאֵל, מִצָּאתִי אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּיַבְנָאֵל, וְהוּא הוּא מְצִיטֵין בְּצַבִּיעוֹת, הוּא הוּא מְצִיטֵין בְּשִׁנְאָה וּבִקְטָטוֹת בֵּין יְהוּדִים, כִּי אִם לֹא-כֵן מִזְמַן הָיוּ כָּל עַם יִשְׂרָאֵל שְׁבִים בְּתִשׁוּבָה, וְיוֹצֵאִים מִגְּלוּתָם. וְכֹךְ עוֹשֶׂה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּכָל עִיר וּבְכָל כְּפָר וּמוֹשָׁבָה. לְכֵן, הָעֵקֶר לְהִתְחִיל לְכָל הַפְּחוֹת מֵאַתְּנוּ, מִהִקְהָלָה שְׁלָנוּ, שְׁנַחֲיָה בְּאַהֲבָה וּבְשָׁלוֹם, וְנַעֲזֹר זֶה לְזֶה.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בְּשָׁבוּעַ הַבָּא בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָנוּ אֶת הַחַיִּים. וּבַיּוֹם רִאשׁוֹן בְּלִילָה ז' בְּחֻשׁוֹן, שְׁנֵה אֹר לַח' בְּחֻשׁוֹן, יֵשׁ לִי יֶאֱרִצִּיט שֶׁל אֲמִי ע"ה, אֲנִי עוֹשֶׂה סְעֻדַת הַלּוֹלָא בְּיַבְנָאֵל בְּאוֹלְמֵי בְּרִסְלָב "אַרְמוֹנוֹת בְּרִסְלָב", וְאֲנִי מִזְמִין אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲנָשִׁים נָשִׁים לְבוֹא, וּזְכוּתָהּ תִּגָּן עָלֵינוּ, אֲשֶׁר הִיא הִיְתָה צְדָקַת מְאֹד גְּדוֹלָה, וְעוֹד הַיּוֹם נִמְצָאִים יְהוּדִים שֹׁסְפָרוּ לִי, מְלַבֵּד מֵהַ שְׁרָאִיתִי בְּמוֹ עֵינֵי, שְׂאֲמִי ע"ה עוֹרָה לָהֶם, אֲשֶׁר בָּאוּ לְאַחַר הַשׁוֹאָה יְתוּמִים וּגְלָמוּדִים, מְחַסְרֵי כָּל וְכוּ', וְתִמִּיד נִהְיָה לְבִשָּׁל סִיר עֵנֶק, וְחִלְקָה אֲכָל לְכָל נְצָרָךְ וְנִדְכָּה; כָּל רָעִב וְעֵנִי בָּא לְבִיתָנוּ לְהַשְׁבִּיעַ רַעֲבוֹנוּ; חֲתָנִים אֲבִיוָנִים, דְּאָגָה לְקָנוֹת בְּעֶבְרוֹם בְּגָדִים וְשָׂר נְדוּנָה וְצָרְכֵי חֲתָנָה. וְזֹאת רְאִיתִי בְּמוֹ עֵינֵי,

מִלְבַד זֹאת סִפְרוּ לִי יְדִידִים, כַּמָּה נִעְזְרוּ עַל יְדֵהּ. וְכָל שָׁנָה שֶׁעוֹבְרֶת
אֲנִי שָׁם לֵב אֵיזוֹ צְדָקָת הָיְתָה, כַּמָּה עֲזָרָה לְאָבִי שְׁלִיטָ"א [נצ"ל]
שְׂיֻכַל לִישָׁב וְלִלְמַד בְּאֵין מִפְרִיעַ. וּכְשֶׁאֲנִי רוֹאֶה שֶׁאָבָא לְבַד וְסוֹבֵל,
אֲנִי מַעְרִיף יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הָאָמָא, עַד כַּמָּה עֲמָדָה לִימִינוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתַּחֲזִיק עֲצָמָךְ בְּיַחַד עִם כָּל אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְשֵׁנִי, כִּי בְּזֶה תְּלוּיָהּ כָּל הַגְּאֻלָּה. וְאֲנִי תָּמִיד
מְזַכֵּיר מֵאֲמַר חֲזו"ל זֶה (יִלְקוּט הוֹשֵׁעַ, רַמְזוֹ תַקְכַּב): אָמַר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, חֲבִיב עָלַי חֶסֶד שֶׁאַתֶּם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח שֶׁזָּבַח
שְׁלֹמֶה לְפָנָי; שְׁלֹמֶה הַמֶּלֶךְ הַקָּרִיב אֶלֶף קָרְבָּנוֹת בְּיוֹם, וְאוֹמַר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיֻתֵר חֲבִיב עָלַי הַחֶסֶד שֶׁתַּעֲשׂוּ זֶה עִם זֶה.
תֵּאֱמִין לִי שֶׁאֲנִי מַחֲזִיק אֶת יְלָדֵי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, יֵשׁ לִי עֲשָׂרוֹת יְלָדִים
רַק מֵיבְנָאֵל. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁאֲנִי שׁ בְּיַבְנָאֵל עוֹשִׂים מְסִירוֹת נֶפֶשׁ
בְּשָׂבִילִי, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֵינּוּ שׁוֹקֵט כְּרַגַּע, מוֹסֵר אוֹתִי בְּכָל מִינֵי
מְסִירוֹת, וְדָאג שֶׁמֶחֶר תְּבוֹא מְשַׁלַּחַת מִמְשַׁרְד הַבְּרִיאוֹת לְבַדֵּק פֶּן
וְאוּלַי בֵּית-הַכֶּנֶסֶת אֵינּוּ דֵי נָקִי אוֹ בֵּית-הַסֵּפֶר אֵינּוּ בְּיָאוֹת, וְשֶׁאֵר
מוֹסְדוֹת הַחֲנוּף, וְכָל רְצוֹנוֹ לְטַל רְשִׁיוֹנֵנוּ, אֲבָל אוֹתוֹ רָשַׁע וְגַנְדָּא
דִּילָהּ לֹא יַצְלִיחוּ, וְזֹאת תִּמְסֹר לְכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּשָׂמִי — כָּל זְמַן
שֶׁנִּתְאַחַד יַחַד, לֹא נִתֵּן לָהֶם לְרֵאוֹת בְּמַפְלַתְנוּ, אֲדִרְבֶּה יַקִּים בָּהֶם מַה
שֶׁפְּתוּב בְּהֶמֶן (אֶסְתֵּר ו', יג): "אִם מִזְרַע הַיְהוּדִים מְרֻדְכֵי, נְפוּל תִּפְל
לְפָנָיו", כִּן הַסֵּמ"ךְ-מ"ם יִפְל נְפִילָה אַחֵר נְפִילָה בְּלֹא תְּקוּמָה —
אִם נִתְחַזַּק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְנִתְבּוֹדֵד וְנֵאֱהָב זֶה אֶת זֶה,
וְנִעְזֹר זֶה לְזֶה, תִּהְיֶה לָנוּ קֵהֳלָה לְמוֹפֶת. לֹא בָּא לִי קַל עִם הַיְלָדִים
שְׁלָכֶם, הָאֱמִן לִי, כַּמָּה בְּטוּל תּוֹרָה וְתִפְלָה יֵשׁ לִי, רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יוֹדֵעַ, עִם כָּל זֹאת אֲנִי רוֹאֶה שֶׁאֲנִי שְׁלוֹמֵנוּ מוֹסְרִים נֶפֶשׁ
בְּעִבּוּרִי, אֲזִ גַם אֲנִי מוֹסֵר נֶפֶשִׁי בְּעִבּוּרִם, וְאֲנִי מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁיִּקְבְּלוּ יְלָדִים צְדִיקִים חַזְרָה, וְאֵף אֶחָד לֹא יִסִּית אוֹתָךְ, כְּאֵלוֹ
פֶּה לֹא לוֹמְדִים, חֶסֶ וְשְׁלוֹם, זֹאת אֲנִי יְכוֹל לוֹמַר לָךְ בְּרִישׁ גְּלִי: יְלָד
אֲצַלְנוּ בְּגִיל חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה שֶׁשֶׁ-עֶשְׂרֵה יוֹתֵר מִבְּגַר שְׁכָלִית וְנִפְשִׁית
מִבְּחוּר בְּגִיל עֶשְׂרִים וְשִׁתִּים עִם זְקֵן אָרֶךְ, כְּמוֹ שֶׁנִּמְצָאִים הַיּוֹם
בְּיִשׁוּבוֹת, וְזֹאת אֲנִי יְכוֹל לוֹמַר לָךְ בְּפֶה מְלֵא, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

אֲשֶׁר כ' תתקכב בַּנְחַל קיא

יֵעֶזֶר שְׂיִהְיֶה לְכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ נַחַת מִיַּלְדֵיהֶם, וַיִּזְכּוּ לְחַתָּנָם בְּגִיל צָעִיר.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַרְבוֹת בְּתַפְלָה עָלַי, שְׂאֲזוּכָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׁלָכֶם, וְלִשְׂמַח בְּשִׂמְחַתְכֶם, וְהַעֲקֵר שְׂזוּזָה לְשִׂמְחַת בְּשִׂמְחַת הַגְּאֻלָּה לְעַם יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תתקכב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נַח, כ"ה תשרי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

כְּתַבְתִּי אֵלֶיךָ שְׁנֵי מַכְתָּבִים, אָבֵל זֶה לֹא עָבַר דְּרָף הַפֶּקֶס, וְנִמְצְאִים בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ".

לְדַעְתִּי, הוּא יִנְצִיחַ אֶת שְׁמוֹ רַק בְּ"אֲשֶׁר בַּנְחַל", פִּי מִי שְׂיִנְדָּב עַל הַדְּפֶסֶת חֶלֶק "אֲשֶׁר בַּנְחַל", יִהְיוּ לוֹ נְסִים, וְאֲנִי בְּטוֹחַ בְּדַבְּרֵי אֱלֹהִים.

אוֹדוֹת הַבְּנוֹת וְכוּ', אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה לְפַתַּח סְמִינָר לְבְנוֹת בְּעֵלוֹת תְּשׁוּבָה בְּיַבְנָאֵל, וְכֵן יִשְׁיָבָה לְבַעֲלֵי תְּשׁוּבָה בְּיַבְנָאֵל, רַק בְּנִים וּבְנוֹת רְצִינָיִים מְאֹד מְאֹד, וְלֹא כְּאֵלוֹ שְׂאִין לָהֶם מְקוֹם וְכוּ', יַבְנָאֵל אֵין זֶה עָרִי מְקַלֵּט, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂנַצְלִית בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְאַחֲרֵי-כֵן נִזְכָּה לְשַׂדְּכֶם יַחַד.

הַיּוֹם כ"ה תשרי, הוּא הַיּוֹם שְׁנוֹסְדָה יַבְנָאֵל לְפָנַי תְּשֻׁעִים וְשִׂתִּים שָׁנָה, יֵעֶזֶר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַהַיֶּה בְּאַמַּת "עִיר בְּרֶסֶלַב" עַל אַפְסַם וְחַמְתֶּם שֶׁל מִתְּנַגְדֵינוּ, וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּהַתְּגַלוֹת כְּבוֹד שָׁמַיִם.

הַמֵּאַחַל לָךְ הַצְלַחַה מְרַבָּה...

כ' תתקכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵד, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נח, כ"ה תְּשַׁרְי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

קִבְּלֹתִי לְנִכּוֹן אֶת הַשְּׁעַר שֶׁל "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", וְהוּא יָפֵה מְאֹד מְאֹד (אֲקַנְיָה שְׁתַּעֲשֶׂה לְזֶה גַם מִסְגֵּרַת יָפֵה), אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֲלָקֶיךָ, שְׁאֵתָה עוֹסֵק בְּעוֹסֵק קָדוֹשׁ וְנוֹרָא בְּזֶה — לְהִדְפִּיס אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין עֶרְךָ אֲלֵיהֶם כָּלֵל. וְתִדַּע, כִּי מַעֲלַת מִצְוֹת צְדָקָה הִיא כְּפִי זְכוּי הַרְבִּים שְׁמוֹזְפִים אֶת הַרְבִּים, וְכִמּוֹ שֶׁפָּרַשׁ מוֹהֲרַנ"ת ו"ל אֶת הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קִיט, קמב): "צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת", אִיזוֹ צְדָקָה נִשְׁאַרְתָּ לְעוֹלָם? כְּשֶׁמִּנְדְּבִים לְהַפְצִית תּוֹרַת אֱמֶת מִצְדִּיק אֱמֶת, וְהוּא בְּכָלֵל מֵאֲמָרֵם ו"ל (כְּתוּבוֹת ג): "עוֹשֶׂה צְדָקָה בְּכָל יַעַת" — זֶה הַכּוֹתֵב סְפָרִים וּמִשְׁאֵילֵם לְאַחֲרִים, כִּי זֶה נִקְרָא צְדָקָה בְּכָל יַעַת, כִּי צְדָקָה שְׁנוֹתָנִים לְעַנִּי, הִנֵּה נָתַתָּ לוֹ וְאָכַל אֶת זֶה, וְהוּא צָרִיךְ עוֹד פַּעַם, לֹא-כֵן הַכּוֹתֵב סְפָרִים וּמִשְׁאֵילֵם לְאַחֲרִים, זֶה צְדָקָה בְּכָל יַעַת, וּבְכָל פַּעַם שְׁמוֹצִיא אֶת הַסֵּפֶר, הוּא מַחֲיָה עֲצָמוֹ בְּזֶה, אֲשֶׁרֶי מִי שְׁתוֹמֵךְ בְּהִדְפַּסֵּת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל בְּכָל יוֹם יוֹם, שְׁזוֹ הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה, וּמִכָּל שֶׁפֶן מִי שְׁעוֹסֵק בְּעֲצָמוֹ לְהִדְפִּיס כְּמוֹ שְׁאֵתָם עוֹסְקִים, אֵין לָךְ עוֹד צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה. וְר' נַחֲמָן טוֹיִלְטְשִׁינְעֵר ו"ל הִזִּיה רַגְלֵי לוֹמֵר עַל סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁהֵם "מֵת מִצְוָה" שְׁאֵין מִי שְׁיִטְפֵּל בְּזֶה, רַק צְרִיכִים לְבַד לְהִתְעַסֵּק בְּזֶה. וְלִכֵּן רָאוּ לְהִיּוֹת חֲזוֹקִים בְּזֶה כֹּל יְמֵי חַיֵּיכֶם, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יִשְׁבֵּר אֶתְכֶם כָּלֵל, יִהְיֶה מִה שְׁיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִיךָ שְׁיִהְיֶה.

רָאָה לְהַזְדַּרֵּז כְּבָר עִם סֵפֶר "נֵר לְהַצְדִּיק", אֲנִי מִקְנֶה שְׁיִצֵּא לְאוֹר סֵפֶר נִפְלֵא מְאֹד, כִּי יֵשׁ לִי הַרְבֵּה הוֹסְפוֹת לְזֶה, וְיִצֵּא סֵפֶר עַב, וְלִכֵּן כְּדָאִי כְּבָר לְהִתְחִיל עִם זֶה, שְׁיִגְמֵר בְּזִמְנָן.

רְצִיתִי מְאֹד, שְׁתַּעֲזֹר לְמַעַן הַצְּלַחְתָּנוּ, וְעַל-כֵּן רָאָה לְתַת רְעִיוֹנוֹת

וְכוּ' לְהַדְפִּיס קוּוֹטְרַס, כִּי עָקַר עֵסֶק שְׁלָנוּ הוּא הַדְפָּסַת סִפְרֵי רַבְנוּ ו"ל.

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם ... וְשִׁירָאָה לְדוּחַ מַה נַּעֲשֶׂה עִם ... וְכֵן רְאֵה לְהִיּוֹת מַה נַּעֲשֶׂה עִם הַשְּׁלֵטִים, כִּי כָּבַד דֵּי מְאֹדָּר וְכוּ', וְכֵן רְאֵה לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם ... שִׁישְׁלַח לִי דִרְךָ פָּקַס מְתִי הוּא בְּבִיַת, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְדַבֵּר עִמוֹ דְּחוּף.

מַה בְּקֶשֶׁר לְ... הָאֵם שְׁמַעְתָּ מִשְׁהוּ מִמֶּנּוּ? זֶה נְחוּץ לִי לְדַעַת, וְכֵן הָאֵם הִיִּיתָ בְּקֶשֶׁר עִם ... אֲנִי מְקַנְהָ שְׁלֵא יִתְהַפֵּךְ וְכוּ', כִּי נִדְמָה לִי שֶׁבְשֶׁקֶט גִּתֵּן וְכוּ', לְדַעַתִּי אֵל תִּשְׁלַח לוֹ יוֹתֵר סִפְרִים, שְׁלֵא תִהְיֶה לְךָ שְׂכִיחוֹת עִמוֹ, אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנוֹסֶתֶדֶר בַּעֲצָמֵנוּ בְּלִי שׁוּם טוֹבוֹת מְאֹף אֶחָד.

הַמְצַפֶּה לְתִשׁוּבָה מִהִירָה...

כ' תתקכד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נַח, כ"ה תְּשׁוּרֵי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם לְ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מַה אָמַר לְךָ! אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשָּׁנָה לְהַדְפִּיס כַּמָּה סִפְרִים מִסִּפְרֵי רַבְנוּ ו"ל בְּתַכְלִית הַהַדְוֹר וְהִיפִי, וְעַכְשָׁו סִדְרָתִי כְּאֵן עִם אַבְרָךְ מְאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁמַכִּין לִי אֵת הַ"עֲלִים לְתַרוּפָה", עִם מְרָאֵי מְקוֹמוֹת עִם מִפְתָּחוֹת וְהוֹסְפוֹת, וְגַם אֲנִי רוֹשֵׁם אֶצֶל כָּל תַּלְמִיד שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל מִי הִזֵּה וְכוּ', וְסַפּוּרִים מִמֶּנּוּ וְכוּ', מִמֶּשׁ לְהַפְלִיא, אֲנַחְנוּ נִתְקַמַּק אֵת זֶה כְּאֵן וְנִשְׁלַח אֲלֵיכֶם, וְאַתֶּם תִּנְקְדוּ אֵת זֶה, וְזֶה יִהְיֶה מִשְׁהוּ נִפְלֵא מְאֹד, וְיֵצֵא בְּשִׁלְשָׁה כְּרָכִים כְּמוֹ הַסִּפֵּר "אָשֶׁר בַּנְחַל", וְאֲנִי רוֹאָה בְּחוּשׁ אֵת הַנְּסִים שֶׁעוֹשֶׂה עִמֵּנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתַקְרָף הַדְחָקוֹת וְהַעֲנִיּוֹת וְהַצְמִצוּם וְהַמְחַלְקַת, הוּא מְאִיר לָנוּ כָּל-כָּךְ וְכוּ', וְאֲנִי זוֹכִים לְעֵסֶק בְּעֵסֶק נוֹרָא וְנִפְלֵא כְּזֶה, מִמֶּשׁ חֶסֶד חָנּוּם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ. צְרִיכִים רַק חֲקֻמָּה, וְלֹא לְהִסְתַּכְסֵּךְ עִם אֶף

אָחד (בְּכֹל אֵין לָךְ יָפָה מְצַנִּיעוֹת, הִנֵּה פְתָאם יֵצֵא "סִפְר־הַמְדוֹת", וְהִנֵּה פְתָאם יֵצֵא "עֲלִים לְתְרוּפָה", וְהִנֵּה יֵצֵא עוֹד סִפְר וְכוּ' (הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יֵצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵנוּ תָּמִיד).

הַכֹּפֵל הַדָּבָר לְ... אֵל תִּשְׁלַח יוֹתֵר וּלְ... אַדְרָבָה תִּקְרַב אוֹתוֹ, וְתִגִּיד לוֹ שְׁאֵנִי מִדְּפִיס עֵכָשׁוּ אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל בְּמַחִיר יוֹתֵר זוֹל. בְּעַנְיָן ... לְדַעְתִּי, מִלְּאוּ לוֹ אֶת הָרֶאשׁ עִם הַרְבֵּה זָבֵל, אַף מִחֲמַת שֶׁהוּא מְאֹד מְאֹד שְׁבוּר, אֲזֵי הַסִּפְרִים שֶׁלְנוּ הֵם מִמֶּשׁ מִים קָרִים עַל גִּפְשׁוֹ הָעֵינָפָה, כִּי הוּא סוֹבֵל בְּזִיוֹנוֹת וְרַדִּיפוֹת אֲשֶׁר אֵין בְּדוּמָה לוֹ, רַחֲמָנָא לְצַלְן, כְּמוֹ שֶׁדִּוּעַ לָךְ, וּפְשוּט אֵין מִי שֶׁיַּחֲזִיק אוֹתוֹ רַק אֵלֹו הַסִּפְרִים. כְּפִי הַנִּרְאָה אֲנִי מַגִּיעַ שְׁבוּעַ הַבָּא, וְאֵינִי יְכוֹל לְרוּץ אַחֲרָיו, אִם יִרְצָה שֶׁיָּבֹוא אֵלַי, וְהָיָה טוֹב מְאֹד, שֶׁהָאֲחִים ... זְמִינוּ אוֹתוֹ לְבִיתִי בִּיבְנָאֵל, וְיִתְרַשֵּׁם מִהַמוֹסְדוֹת שֶׁלְנוּ.

אֲנִי מְקַנֶּה, שֶׁהִיָּתָה לָךְ שְׂמֵחַת תּוֹרָה יָפָה בִּיבְנָאֵל.

הַמֵּאֲחַל לָךְ כָּל טוֹב...

כ' תתקכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר נֹחַ, כ"ו תְּשֵׁרֵי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל הַהוֹרִים שֶׁל הַתְּלִמוּד־תּוֹרָה לְבָנִים "יְלָדֵי חַן" וְשֶׁל בֵּית־הַסִּפְר לְבָנוֹת "בֵּית פִּינָא", הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה צוּקָה וּמִכָּל נֹגַע וּמִחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת כְּלַכְּם, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ לְבֹוא אֵל אֲסַפְת הוֹרִים שְׂמֵאֲרָגָן הַמְּנַהֵל — הָרַב ... וְהַמְּנַהֵלֶת — הַגְּבֻרָת... כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד גָּחוּץ בְּשִׁבִיל טוֹבַת הַיְלָדִים, כִּי כְּשֶׁהַיְלָדִים רוֹאִים שֶׁהוֹלְכִים בְּרַצְיָנוֹת, וְכָל דָּבָר שֶׁקוֹרָה בְּבֵית־סִפְר אוּ בַתְּלִמוּד־תּוֹרָה מִשְׁתַּפִּים פְּעֻלָּה עִם הַהוֹרִים, זֶה מִשְׁפִּיעַ מְאֹד מְאֹד לְטוֹבָה וּלְחִיּוֹב עַל הַיְלָדִים, וְעַל־כֵּן רְאוּ לְהִשְׁתַּתֵּף, וְאַדְרָבָה, שֶׁכָּל אָחֵד יִגִּיד אֶת חֲנוּת דַּעְתּוֹ, כִּי רַק כִּף גְּבֻנָה חֲנוּף מְצִיץ בְּעֵבֹור יְלָדֵינוּ, וְלְדַעְתִּי, צְרִיכִים לְקַחַת אֶת

הַעֲנִין שֶׁל הַחַנוּף מְאֹד מְאֹד רְצִינִי, וְלֹא לְהַזְנִיחַ אֶת זֶה, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת מַעְלַת הַחַנוּף, אִיךָ שְׁצַר־יָכִים לְשֹׁמֵר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וּבְכַרְט בְּדוֹר פְּרוּץ וְהַפְּקָר כְּזֶה, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְתֵת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסָד חַנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם, שְׁאַתֶּם גָּרִים בְּעִירָה קְטָנָה, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הִרְבִּים, בְּעִיר גְּדוּלָה שׁוֹמְעִים דְּבָרִים נוֹרְאִים, תִּסְמְרְנָה שְׁעָרוֹת רֹאשׁ מֵה שְׁקוּרָה וְכוּ', רַחֲמֵנָא לְצַלֵּן וְכוּ', וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְשִׁים פֶּה דְגַשׁ רְצִינִי, שְׁיִהְיֶה שְׁתוּף פְּעֻלָּה בֵּין הַהוֹרִים לְבֵין הַמְּלַמְדִים וְהַמּוֹרוֹת, וְשֶׁהִילְדִים יִדְעוּ שֶׁזֶה לֹא הַפְּקָר, וּמִשְׁתַּפִּים פְּעֻלָּה עִם הַהוֹרִים שְׁלֵהֶם, וְזֶה מוֹעִיל וּמִשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם מְאֹד מְאֹד. אֲקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּבִּינוּ, וְתִשְׁתַּדְּלוּ כָּל אֶחָד וְאַחַת מִכֶּם לְבּוֹא בְּשַׁעַר שֵׁשׁ אֲסַפֵּת הוֹרִים וּמוֹרִים, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ צְנוּת מְעַלָּה, וְכָל אֶחָד וְאַחַת מִכֶּנִּיסִים כַּחוֹת וּמִסִּירוֹת נִפְשׁ בְּהִילְדִים, וְעַל-כֵּן רְאוּ מִצְדָּכֶם גַּם-כֵּן לְהַתְאַמֵּץ וּלְבּוֹא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאַנִּי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁיִהְיֶה לָכֶם רַב נַחַת מִיְלַדֵיכֶם, וַיִּגְדְּלוּ קְדוּשִׁים וְטְהוֹרִים שְׁמוֹרִים מִכָּל חֲטָא וְעוֹן, וַיִּזְכּוּ לְהַתְחַתֵּן בְּגִיל צְעִיר.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תתקכו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נַח, כ"ו תְּשֵׁרֵי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי הַיְשִׁיבָה "בֵּית שְׁלֵמָה", הַיּוֹנִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וַיִּזְכּוּ לְהַתְעַלּוֹת בְּמַעְלוֹת הַתּוֹרָה וְהִירָאָה.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתִּשְׁתַּדְּלוּ לְשֹׁמֵר עַל הַזְּמַנִּים, וְתִדְעוּ שְׁאַנִּי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי בְּעַבְדוּכֶם, שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַחַנוּף הַכִּי טוֹב, וְתִלְמְדוּ וְתִצְטַיְנוּ בְּלַמוּדִים, וְעַל-כֵּן אַתֶּם מִצְדָּכֶם רְאוּ לְשֹׁמֵר מְאֹד

מָאד עַל הַזְמַן הַיָּקָר, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבּוֹא בְּעוֹד שְׁבוּעָה אוֹ שְׁבוּעִים, וְאִזְ אֶעֱשֶׂה לָכֶם בְּחִינָה כְּלִלִית, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְשִׁמְעַ רַק הַטּוֹב מִכֶּם, שְׂאֲתֶם מְצַטְיָנִים בְּלַמּוּדִים וּמְצַלִּיחִים בְּמַדּוֹת, כִּי הַעֲקָר הוּא הַמַּדּוֹת, כִּי בְּלִי מַדּוֹת אֵין לְאָדָם כְּלוּם.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, תִּשְׁתַּדְּלוּ לְשִׁמּוֹר עַל סֵדֵר זְמַנִּים, וּבִפְרָט לְבּוֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּמַגֵּן, שְׂמָאד מָאד גְּחוּץ, וּבִפְרָט בַּחוּרֵי יְשִׁיבָה שְׂמַנְיָחִים תְּפִלִּין, מְכַרְחִים לְהַתְּפַלֵּל בְּמַגֵּן בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ דְרַפְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תתקכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר נח, כ"ו תְּשַׁרְי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מָאד, הֵרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ אֶת הַדּוּו"ח, וְאִיךָ שְׂאֲתָה מְכַנִּיס כַּחוֹת לְיִלְדִים. תִּאֲמִין לִי, שְׂאֵין דְּבָר גָּדוֹל מִזֶּה, וּבּוֹדָאי בְּזָכוֹת זֶה תְּבּוֹא עַל שְׂכָרְךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת גַּם יַחַד. תִּהְלֶה לְאֵל, כָּל הַהוֹרִים מָאד מָאד מְרַצִּים מִמֶּךָ, וְרוֹאִים שְׂנוּי גָּדוֹל עַל הַיִּלְדִים, וְאֲנִי מְקַבֵּל דּוּוּחִים מִהַהוֹרִים מִמֶּשׁ לְהַפְּלִיא.

אוֹדוֹת הַדִּירָה סְמוּךְ לַתְּלִמוּד תּוֹרָה וְכו', נִדְבַר כְּשֶׁאֲבּוֹא תוֹךְ שְׁבוּעָה אוֹ שְׁבוּעִים, וְכֵן אוֹדוֹת ... אִם יְכוּלִים לְהַחְזִיק אוֹתוֹ עַד שְׂאֲנִי אֲבּוֹא — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי יֵשׁ לוֹ רֵאשׁ טוֹב, אֲבָל הַבְּעִיָּה הִיא בְּבִית, שֶׁהוּא לֹא מְסַתֵּדֵר עִם הָאֲמָא, וְצָרִיכִים לְהַתְּחַשֵּׁב בְּשִׁנְיָהֶם — הֵן עִם הַבֵּן וְהֵן עִם הָאֲמָא. וְאוֹדוֹת ... לְדַעְתִּי, עֲשִׂית טוֹב שְׂיִרְד

אֲשֶׁר כ' תתקכח בנחל קיז

כּתָּהּ, אָף שֶׁשָׁבְתִי בְּתַחֲלָה לְהִתְעַקֵּשׁ, שִׁישָׂאֵר אֶצֶל ר' ... אֲבָל אֲנִי רוֹאֶה שֶׁתְּהַיִּיגָה שָׁמָּה בְּעֵינֹת, וְאֶכְתֵּב אֶת זֶה לְאִמּוֹ.

וּבְכֻלּוֹ בְּעֵינַי חֲנוּף צְרִיכִים לְהִשְׁקִיעַ מְאֹד מְאֹד, וְתָמִיד לְחַפֵּשׂ אֶת הַטּוֹב מִהֵילֵד, כִּי אִם יִתְרַבֶּה הַטּוֹב, מִמֵּילָא הֲרַע יִפֹּל, וְזֶה מוֹבֵן מֵאֵילָיו, כִּי תָמִיד צְרִיכִים רַק לְהוֹצִיא אֶת הַטּוֹב מִהֵילֵד, וּלְחַפֵּשׂ אֶצְלוֹ תָמִיד אֶת הַצַּד הַחַיּוּבִי וְלֹא הַשְּׁלִילִי.

וְאוֹדוֹת הַפְּאֵבִים וְכו', לֹא בְטוֹחַ שֶׁזֶה אוֹלְקוֹס, אָף אֵל תִּשְׁכַּח שֶׁעֲבַרְתָּ פָּמָה שָׁנִים עִם מְתַח מְאֹד חֲזָק, וְזֶה בְּעֶצְמוֹ גּוֹרֵם לְקַלְקוּל הַקֶּבֶה וְכו' וְהַבְּרִיאוֹת וְכו', וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁפֶה אֶצְלָנוּ הַכֹּל יִסְתַּדֵּר, וְתִהְיֶה בְּרִיא, וְתִמְשִׁיךְ בְּעֵבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְחַנּוּף אֶת יְלָדֵינוּ וְתִשְׁקִיעַ, וְעוֹד תִּזְכֶּה לְרִאוֹת אֶת הַפְּרוֹת שִׁיִּצְאוּ מֵהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תתקכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי נח, כ"ו תְּשֵׁרִי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם ל... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָה אֵמַר לָךְ! הַכֹּל יֵצֵא כָּל-כָּף יָפֶה לְהַפְּלִיא פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, אֲבָל הַמְּכַתֵּב שֶׁלָּךְ עוֹלָה עַל הַכֹּל חַד וְחֻלְק, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שִׁיעֲשֶׂה הַפְּעֻלוֹת הַבְּרוּכוֹת, וְנִזְכֶּה כָּבֹד לְהַקִּים "עִיר בְּרִסְלָב".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה...

וְשְׁלוֹם לְיַדֵּי... גֵּרוֹ יְאִיר, תִּשְׁוֹאוֹת חֵן לָךְ עַל שֶׁשָּׁלַחְתָּ אֵלַי, וּמִמֶּשׁ הַחֲתִינִי, אֲנִי מְקַנְהָ שֶׁנִּקְבַּל חֲזָרָה אֶת כָּל הַפְּסוֹף שֶׁל הַתַּעֲמוּלָה, וְנִשְׁלַם לָךְ חֲזָרָה כָּל פְּרוּטָה שֶׁהִשְׁקַעְתָּ בַּהַדְּפָסָה, וְתִבּוֹא עַל שְׁכָרְךָ, וְזֶה לָנוּ מִמֶּשׁ חֲסוֹד חֲנָם.

כ' תתקכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נח, כ"ו תשרי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לָנֶכּוֹן קִבַּלְתִּי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה
שְׁלֵמָה לְאִשְׁתְּךָ, וְתוּכַל לְהַמְשִׁיךָ לְהַדְפִּיס אֶת הַסְּפָרִים הַקְדוּשִׁים
בְּחַיִּוֹת וּבְהַתְחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל פַּעַם.

אֲנִי מֵכִין עִכְשָׁו לְקוּט גַּפְלָא מְכַל סְפָרֵי "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" עַל
חֲנֻכָּה, דְּבוּרִים גַּפְלָאִים מִמּוֹהֲרֵי "ו"ל, אֶת הַקְּטַע שֶׁל הַסְּפָר "מְקוֹר
הַשְּׂמִיחָה" יֵשׁ לָךְ בַּמְחָשֵׁב מְנַקֵּד, וְכֵן הַמְּכַתֵּב שֶׁל הַסְּפָר "אֲשֶׁר
בְּנַחל", עֵינַי שֶׁם וּרְאֵה לְהַדְפִּיסוֹ בְּתַכְלִית הַהַדוּר וְהִיפִי, וְיִהְיֶה לִי עוֹד
הַרְבֵּה הוֹסְפוֹת גַּפְלָאוֹת, כְּגוֹן: "הַנְּהַגוֹת חֲנֻכָּה" הַעֲתֵק מִסְּפָר
"הַנְּהַגוֹת אָדָם" וְעוֹד קוֹנְטְרַסִּים. אֶת הַקְּטַע "עֵינַי חֲנֻכָּה" בְּדָף ל"ז
תּוֹצִיאֵנִי, וְתַכְנִיסֵנִי אַחֵר הַתְּפִלוֹת בְּדָף ע"ח, וְאַחֵר זֶה יָבוֹא "עֵינַי
חֲנֻכָּה מִלְּקוּטֵי הַלְכוֹת" (אֲקַוֶּה שֶׁתְּכַיֵּן).

רַק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבְחֻסְדּוֹ
יִתְבָּרַךְ אָנוּ זוֹכִים לְהַמְשִׁיךְ אֶת אוֹר שְׂכִינָתוֹ בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר אֵין עֲרֹף
אֵלָיו, כִּי מֵה יֵשׁ יוֹתֵר גְּדוֹל מְגֻלּוֹי אֱלֻקוֹת בְּעוֹלָם? ! אֲשֶׁרֵנוּ וְאֲשֶׁרֵי
חֻלְקָנוּ, אֲשֶׁר בְּנַחל שֶׁם גּוֹרְלָנוּ וְנִחְלָתָנוּ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֻסֵּד חֲנָם הַזֶּה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תתקל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נח, כ"ו תשרי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

אֲשֶׁר כ' תתקלא בנחל קיט

אני מאד מקוה שהכל בסדר עם הרגל, טוב לשים קרת, ואני מקוה שתדך הנפישות וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש בשבילך, שתהיה לך רפואה שלמה.

המחכה לתשובה מהירה...

אם מכרחים צלום, יכולים לעשות רק על הרגל, אני באמצע לשלח פקס וקבלתי את המכתב.

כ' תתקלא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נח, כ"ו תשרי ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... תהיה.

לדעתי, כדאי לך לקחת על עצמך להיות מורה (משלימה), כי להיות בבית, זה בעצמו גורם לך חלשות וכו', ויותר בריא לאשה לצאת מהבית, ותהלה לאל, יש לך הרבה לתרם ובפרט בענייני חנוף, אשר כל-כף נחוץ לנו לחנוף את בנינו ובנותינו על דרך ישראל סבא, בלי שום זיו פלשהו, וכן טוב לך לדבר הרבה עם נשות אנשי שלומנו לחזקן ולאמצן, שהיא מצוה גדולה עד מאד, כי לחזק את זולתו — זה עקר מצות צדקה, אשר אין ערוף אליה כלל, ובפרט את התלמידות בבית-הספר.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה, ותהיי בריאה.

אודות בנך גרו יאיר, מאד מאד פואב לי, לדעתי, שייחזר ללמד בשעור של ר' ... כי הוא יכול לגדל לתלמיד חכם גדול, כי יש לו פלים וחושבים טובים. אני תכף-ומיד אשלח מכתב חריף לתלמידי הישיבה חד משמעית לא להציק לו, ולא להתנפל לו, וכן אבקש את ר' ואת הרב ... ואקנה להקדוש-ברוך-הוא שהכל

יסתדר, ובסופו של דבר תרוו רב נחת דקדושה ממנו ומכל יוצאי
חלציה, רק חזקי ואמצי מאד להכניס בבית אוירה של שמחה. הייתי
כבר בא השבוע, אף יש עלי משפט ביום שני הבא, שחתר תחתי
הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, ואני רוצה למנע אי נעמות, ועל-כן
אבוא יותר מאחר עוד שבוע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

בין כך קבלתי מכתב מהרב ... והוא טוען של... יהיה יותר
תכלית אצל ר' ... ועל-כן אם אתם רוצים לקבל את דבריו שמדבר
בהגיון — מה טוב, ואם לא, אזי בעוד שבוע אני כבר בא, ואז
נדבר. הייתי כבר בא, אף ההכרח לי לדחות נסיעתי, כי הסמ"ך-
מ"ם, ימח שמו וזכרו, סובב שיהיה פנגדי משפט, ויען שאני רוצה
להופיע, אזי אשלח בא כח, ואני מקנה שהכל יתהפך לטובה, ונזכה
לראות במפלתו של הסמ"ך-מ"ם הרשע, וננצח את המלחמה.
ראי לכתב לי תכף-ומיד דעתך.

כ' תתקלב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נח, כ"ו תשרי ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי הנקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לקראתו, ובפרט
בנה שאתה משקיע בילדים תורה ויראת שמים, על-פי דעת רבנו
ו"ל, זה עולה ושוה אצלי יותר מהכל, כי מה יתרון לאדם לעמל
תחת השמש, אם לא להחזיר אמונה פשוטה בבורא עולם וכצדיקיו
שפכל דור ודור דיקא. וראוי לך לעין בלקוטי-הלכות, ברכות
השחר, הלכה ג', אות ל"ח, ותבין שם היטב היטב דבר מתוך דבר.
ובאמת אין לך להתבייש מלדבר דבורינו בפרים והצדק עמך,

אף בשביל הבחירה והנפיון נעשה החלופה בין בן המלך לבין בן השפחה, כמובא שם בכל ההלכה באריכות. ועל-כן אין מה להתבייש ולפחד במה שדברת אדרבה, ראה להמשיך לדבר כך ובתקף גדול (ויש להאריך בזה, אף קשה לי, כי אין האסיר מוציא עצמו מבית האסורים וכו', ודו"ק). והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה להחזיר בתלמידים אמונת חכמים, שבזה תלוינה כל קבלת התורה מדור דור, כי עקר המשכת האמונה הקדושה, שהוא גלוי האור אין סוף, הוא דיקא על-ידי צדיקי הדור האמתיים, והבן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כִּי תתקלג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נח, כ"ו תשרי ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הַיָּקָר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לסדר משהו עם המקנה, אקנה שתצליח לסדר את החמום. ובענין הנקיון, תאמין לי, שפמה שנים נקיתי את בית-המדרש, ואף אחד לא ידע, ועשיתי את זה בחפץ לב, וברוך הוא יתברך שמו כשזוכים לשמש את אחינו בני ישראל, הקדוש-ברוך-הוא משלם חזרה כפל כפלים. ובפרטיות שהוא תקון נפלא לנשמה להעבר.

ראה לחזק את ... בחכמה, כי חבל על כל אחד מאנשי שלומנו, וצריכים לדון את כל אחד לכף זכות, כי על כל אחד עוברים משברים וגלים מרורים, רחמנא לצלן, ועל-כן צריכים רק לקרב את כלם, וזו המצוה הכי גדולה במצות צדקה, כי צדקה היא לאו דווקא עם כסף, רק אפלו בדבור טוב.

אודות התמונה, תשואות חן ששלחת, כי אם יהיה דין תורה,

קכב אָשׁר כ' תתקלד – כ' תתקלה בנחל

אָנִי רוֹצֵה לְהִרְאוֹת לָהֶם מִי הַרְשָׁע הַזֶּה שְׂרוּקָד עִם וְכוּ', וְעַל-כֵּן אֶתָּה
כָּבֹד לֹא צָרִיף לְשַׁלַּח יוֹתֵר, כִּי זֶה מִסְפִּיק, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שִׁיחֵיהָ הַפְּפֶרֶה שֶׁל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וְנוֹזֶפֶה לְבָנוֹת "עִיר בְּרִסְלָב".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תתקלד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נח, כ"ו תְּשַׁרֵי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שִׁיחֵיו.

בְּאֵתִי לְאֲחֵל לָכֶם בְּרַפְת "מִזֵּל-טוֹב" עַל הַלְדָּת בְּנִכְס, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכְּנוּ לְהַכְנִיסוּ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אֲבִרְהָם אָבִינוּ,
וְתִרְוּ רַב נַחַת מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם. אָנִי מְקַנְהָ שֶׁהַתִּינוּק הַזֶּה
יָבִיא בְּרָכָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְעִכְשָׁו תוּכְלוּ לְקַנּוֹת בֵּית מִשְׁלָכְכֶם, וְלֹא
תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׁכְנוֹת וּבְשִׁכִּירוֹת.

הַעֲקֹר חִזְקוּ וְאִמְצוּ לְהִיּוֹת תְּמִיד רַק בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תִּדְאָגוּ דְאִגַּת
מְחָר, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַיּוֹם הַזֶּה, וּכְשִׁחִיִּים בְּצוּרָה פְּזוּ,
יְכוּלִים לְעֵבֵר עַל הַכָּל, אֲשַׁרֵי מִי שֶׁהוּא תְּמִיד שְׂמֵחַ, שָׂאֵז יִרְאֶה גְסִים
נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמּוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַפְת מִזֵּל טוֹב חֶמֶה וּלְבָבִית...

כ' תתקלה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נח, כ"ו תְּשַׁרֵי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה לִידִיד נִפְשֵׁי ... גְרוּ יֵאִיר.

רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים, וְהַעֲקֹר הַרְגָּל עֲצָמְךָ
לְשִׁמְעַע כְּלֵי זְמֵר, וְהַיּוֹם זֶה קַל מְאֹד, כִּי קוֹנִים טִיפ שְׁכָלוּל מִכָּל מִינֵי
כְּלֵי זְמֵר, תָּף וְנָבֵל וְכִנּוֹר וְכוּ' וְכוּ' כִּי רַבְנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ עַל זֶה

ביותר, ואמר, שעקר רפואת הבת מלך הוא דיקא על-ידי פלי נגינה, וצריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות משנה בשמחה. ואמר רבנו ז"ל: תכף-וימיד כשאדם רוצה להיות איש פשר, עברה כשהוא בעצבות. ואמר, שמצנה גדולה להיות בשמחה, רואים מזה, שכלליות המצוות היא שמחה, וכלליות העברות, חס ושלום, היא עצבות, ועל-כך צריכים להכריח עצמו להיות בשמחה, ובפרט לשמע פלי זמר, ולרקד עם הילדים, ולראות שבבית תשרה אוירה של שמחה.

מה אמר לך! ראוי לנו לשמח, שאנו מאמינים בו יתברך, אֲשֶׁר־נו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כ' תתקלו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נח, כ"ו תשרי ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ידידי הנקר לי מאד, חמדת לבבי, אהוב נפשי ... גרו יאיר.

בכל יום אני מחכה לקבל ממך מכתב ולשמע משלומך הטוב, ואני פשוט טרוד בעסק הרבים מדי יום ביומו, ובפרט לחבר ספרים חדשים, ומאד מאד רציתי לדעת מה שלומך. מאז שראיתיך באומן בראש השנה לא שמעתי ממך כלום, תאמין לי, שהרבה הרבה התפללתי בעבורך אצל ציון רבנו ז"ל, שתחזר לגור עמנו ביבנאל, כי אתה חסר לי מאד מאד.

הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, עשה נגדי משפט ביום שני הבא, ובשביל זה דחיתי את הנסיעה שלי, אף שיש לי יארצייט — מה לעשות, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיהיה כבר הכפרה של כלנו, אני בא שבוע אחר זה, ומאד מאד רציתי שתבא ותשב עמנו,

אֲדַרְבֵּה אֵינן, חֵס וְשָׁלוֹם, בִּינֵינוּ פְּרוּד, חֵס וְשָׁלוֹם, כְּמוֹ שְׁמִיטָה
וּמְדִיחַ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, שְׁחִיק טְמִיא.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשִׁמְעַ רַק הַטּוֹב מִמֶּךָ. וְתִזְכֹּר
שֶׁרַבְנוּ ז"ל הִבְטִיחַ הַבְּטָחוֹת חֲזָקוֹת, וּבְנֵדָאֵי תִקְבַּל גַּם-כֵּן מֵאֱלוֹ
הַהִבְטָחוֹת.

אֲנִי מְקַוֶּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ בַּהֲקָדָם הָאֶפְשָׁרִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תתקלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נח, כ"ז תְּשַׁרֵּי ה'תשנ"ד.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָיִוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בִּבְנֵי-אֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיִּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה
וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיוֹתֵר בְּכָל מִינֵי
אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְכֵן לְהֵיוֹת בְּאַהֲבָה, אֲחִינֹה
וְרַעוּת יוֹצֵאת מִן הַכָּלָל, וְאֶף שֵׁשׁ, חֵס וְשָׁלוֹם, אֵיזָה סְכִסּוּף וְכוּ',
אוּ כּוֹחַ מֵאֲחָד לְשָׁנֵי וְכוּ', כְּדָאֵי שְׁאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מֵהֶצֶד יִתְעַרְבוּ,
וַיִּשְׁתַּדְּלוּ לַעֲשׂוֹת שָׁלוֹם מִמֶּשׁ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, כִּי לֹא מֵצֵא הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא כְּלֵי הַמַּחְזִיק בְּרָכָה כְּמוֹ הַשָּׁלוֹם (עֲקָצִין פָּרָק ג'); וַשְּׁמוֹ שֶׁל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שָׁלוֹם (שְׁבַת י'), וְלֹא כִּרְא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת
הָעוֹלָם, אֲלֹא עַל מְנַת שְׂיֵהִיָּה שָׁלוֹם בֵּין הַבְּרִיּוֹת (בַּמִּדְבָּר רַבָּה, פְּרָשָׁה
יב, סִימָן א'), וַיִּצְרִיכֵם מִמֶּשׁ לְמָסַר אֶת נַפְשׁוֹ עַל שָׁלוֹם, כִּי אִם אֵינן
שָׁלוֹם אֵינן כְּלוּם, וְאִם יֵשׁ שָׁלוֹם יֵשׁ כְּבוֹד הַכָּל. וְזֶה סוּבֵב אֲפָלוּ עַל
דְּבַר קִטְוֹן וְדְבַר פְּעוּט, שָׁלוֹם הוּא הַיְסוּד בְּקִיּוּם יִשְׂרָאֵל, וְעַקֵּר עֲבוֹדַת
הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הִיא רַק לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזֶה לוֹ
קִרְוֹן נִפְלְאָה כְּשֵׁשׁ פְּרוּדִים וּמִפְלָגוֹת בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי

צָרִיכִים לְלַחֵם נֶגֶד זֶה מְאֹד מְאֹד, לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי תַחבּוּלוֹת, שְׂיִהְיֶה רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית בֵּינֵינוּ. וְזֶה זֹכִים עַל-יְדֵי תַקְרָף הַשְׂמָחָה, כִּי בְדֶרֶךְ כָּל הָעֲנִיּוֹת מַעֲבֶרֶת עַל דַּעְתּוֹ וְעַל דַּעַת קוֹנוֹ, וּמְכַנִּיסָה בַּעֲצָבוֹת וּבַעֲצָבוֹן, וּמְתַחִילִים לְהַתְקוּטֵט וּלְהַתְנַפֵּחַ, וְתָמִיד מְתַחִילִים הוֹפּוֹחִים בֵּין הַיְלָדִים... וְנִגְמָר עִם הַהוֹרִים... וְזֶה סוֹכֵב בְּכָל כְּדוֹר הָעוֹלָם. וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהִיּוֹת חֲכָמִים גְּדוֹלִים, וְלִידַע — אִם יְלָדִים רַבִּים בֵּינֵיהֶם, אָסוּר לְהוֹרִים לְהַתְעַרֵּב, אֲדַרְבָּה צָרִיכִים לְטַכֵּס יַעֲצוֹת אֵיךְ לַעֲזוֹר לְזוּלָתוֹ, כִּי לְכָל אֶחָד יֵשׁ בַּעֲיוֹת מֵהַיְלָדִים שְׁלוֹ, בְּאֶשֶׁר אַתֶּם בַּעֲצָמְכֶם יוֹדְעִים דְּבַר זֶה, וְאָסוּר לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט בַּעֲצָמוֹ לְלַכֵּת לְהַפּוֹת יְלָד שֶׁל זוּלָתוֹ, זֹו לֹא דֶרֶךְ יְהוּדִי, צָרִיכִים לְדַבֵּר בֵּינֵיהֶם, הֵינּוּ בֵּין הַהוֹרִים לְטַכֵּס יַעֲצוֹת מֵהַ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת, וּמִכָּל שֶׁפֶן וְכָל שֶׁפֶן בֵּין אֲנָשִׁים מְבַגְרִים, צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם שְׂיִהְיֶה רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְאִז הַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה בֵּינֵיהֶם, כִּי אֵין הַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה אֶלֶּא בְּמִקּוֹם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְזֶה כָּלִי הַמְּחֻזֵּק בְּרַכָּה.

הַעוֹלָה עַל הַכָּל רְאוּ לְבָרַח בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְתַעֲשׂוּ לַעֲצָמְכֶם קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ עַל-כָּל-פְּנִיִם עֲשָׂרִים דְּקוֹת, כִּי מְאֹד מְאֹד הַזְּהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל עֲנִיָּן שֶׁל תַּפְלָה וְהַתְּבוּדָּה וְשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, תַּפְלָה וּבִקְשָׁה לְבַקֵּשׁ כָּל דְּבַר מֵהַ שְׂצָרִיכִים מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת עֲקָשָׁן גְּדוֹל עַל זֶה, וּבַפֶּרֶט עֲכָשׁוּ, שְׁנַעֲשֶׂה מְקָדָם הַלֵּילָה, יְכוּלִים לְקַיֵּם בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת אֶת רַצוֹן רַבְּנוּ ז"ל לְצֵאת לְטִיֵּל קָצֵת בֵּין הַהָרִים, וְלִשְׂאֵף אֲוִיר צַח... וּבֵין כֶּף יְדָבָר וְיִשִּׁיחַ אֶת כָּל אֶשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, אֶשֶׁר אֵין עֶרְךָ אֶל דְּבַר זֶה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבְּרִים עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כּוֹז, שְׂאִין לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי עַל-יְדֵי שְׁמַדְבְּרִים עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, מוֹרִידִים אֶת הַשְׂכִּינָה לְזֶה הָעוֹלָם. וּבְאֵמַת גְּלוּהָ לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (תַּיִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן תַּקִּיח): "יֵשׁ אֲצֵלֵי אֲנָשִׁים שְׁלַפְעָמִים הֵם מְתַלְהָבִים לְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ וּסְמוּכִים לְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ בְּאֵמַת, וְהֵם אִז בְּמַדְרָגָה טוֹבָה, שְׂאֵפְלוּ צְדִיקִים גְּמוּרִים אֵינָם אוֹחֲזִים בָּזֶה, אֲבָל לַפְעָמִים נוֹפְלִים מִזֶּה עַד שְׁמַגִּיעִים לְנוֹקְבָא

דְּתֵהוּמָא רַבָּא, וְחֲמֵנָא לְצֻלָן, מִי יִתְּנֵן וְהִיָּה לְכַבֵּם זֶה בְּעֵת שְׁהֵם
 אוֹחֲזִים בְּעִבּוּדַת הַשָּׁם, מִי יִתְּנֵן וְהִיוּ אוֹחֲזִים בְּמַדְרֵגָה זֹו לְאַרְךָ יָמִים
 וְשָׁנִים הַרְבֵּה. וְסִפֵּר רַבְנֵנוּ ז"ל, שֶׁזֹּו הִיָּתָה מַעֲלַת הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ הַרְבִּי
 ר' זוּשָׁא, שֶׁשָּׁשָׁף זְמַן אָרְךָ עִם לֵב שֶׁל הַהֲתַחֲלָה כְּמוֹ עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם
 שָׁנָה, כִּי בְּאֵמַת בְּהֲתַחֲלָה יֵשׁ לְכָל אֶחָד הַתְּלַהּבוֹת גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד
 בְּעִבּוּדַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל אַחֲר־כֵּן הוּא נוֹפֵל מִזֶּה, אֲבָל בְּזֶה שָׂאָדָם
 עוֹשֶׂה תְּמִיד הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, הוּא אֵף פֶּעַם לֹא יִפֹּל, כִּי מֵה דִּהוּה
 הָוָה וְכוּ', הַעֲקָר מֵעַכְשָׁו וְכוּ', וְהַשְּׁבִיחַ שֶׁל הַצַּדִּיק הַנּוֹלֵה הִיָּה, שֶׁהִיָּתָה
 לוֹ הַתְּחִלָּה אַחַת מְשֻׁף תְּקוּפָה כָּל-כֵּן אֲרָפָה שֶׁל עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם
 שָׁנִים, וְהִלּוֹאִי שִׁיְהִיָּה לְנוּ הַלֵּב שֶׁל הַהֲתַחֲלָה עַל-כָּל-פְּנִיִם עֲשָׂרִים
 וּשְׁתַּיִם דְּקוֹת בִּיּוֹם... כִּפִּי הַחֲלִישוֹת הַדַּעַת וְהַעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת
 וְהַצָּרוֹת וְהַסּוּרִים שְׁעוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲתָנוּ, עַל-כָּל-פְּנִיִם
 אֵיךְ שֶׁהוּא צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּכָל פֶּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלֹא לִפְלֵ
 בְּדַעַתוֹ מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, יִהְיֶה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה וְיִהְיֶה מֵה שִׁיְהִיָּה,
 הַעֲקָר לְהִיּוֹת חֲזָק וְאֵמִיץ בְּעִבּוּדַת הַתְּפִלָּה וְהַהֲתַבּוּדוֹת וְהַשִּׁיחָה
 בֵּינוּ לְבֵינָן קוֹנוֹ, וְלִהְיוֹצִיא מִפִּי אֶת הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים שְׁלוֹ, שֶׁדְּבָר
 זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי אִם הִיָּה אָדָם יוֹדֵעַ מַעֲלַת הַעֲנִיָּן הַזֶּה לְדַבֵּר
 וְלִשׁוֹת וְלִסְפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים שִׁישׁ לוֹ, וְאֵיךְ
 שֶׁנֶּאֱרָגִים מִזֶּה עוֹלָמוֹת חֲדָשִׁים, הִיָּה חֲזָק בְּזֶה כָּל יְמֵי חַיָּיו, כִּי אֶפְלוֹ
 שֶׁמוֹצִיאִים מִהֶפֶה אֶת הַכְּסוּפִים שִׁישׁ לוֹ, מִזֶּה נֶעֱשִׂים כְּבָר עֲנִיָּנִים
 נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים עַד מְאֹד, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְנֵנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹחֲרָן, חֵלֶק
 א', סִימָן ל"א וְסִימָן ס"ו; וּבְלְקוּטִי-הַלְכוֹת אֲמַיִן, הַלְכָה ד', וְעַרְבַּ הַלְכָה ג'), אֲשֶׁרִי
 מִי שֶׁמְקַיֵּם אֶת זֶה בְּכָל יוֹם, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאוּ לְקַבֵּעַ לְעַצְמְכֶם קְבִיעוֹת חֲזָקָה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה אֶפְלוֹ מַעַט דְּמַעַט, אֲבָל שִׁיְהִיָּה בְּקְבִיעוֹת, הֵן בְּמִקְרָא וְהֵן
 בְּמִשְׁנָה וְהֵן בְּגִמְרָא וְהֵן בְּמַדְרָשׁ, הֵן בְּזִהָר וְהֵן בְּתַקּוּנִים, הֵן בְּשִׁלְחָן
 עֲרוּךְ וְהֵן בְּסִפְרֵי רַבְנֵנוּ ז"ל, כִּי אֶפְלוֹ כְּמֵה שְׁוֹרוֹת בְּכָל יוֹם, זֶה כְּבָר
 הַשָּׂג גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי טְבַע הָרַע שֶׁל הָאָדָם, שֶׁאִינוּ רוֹצִיָה לְקַבֵּל
 עַל, וּבְזֶה שָׂאָדָם קוֹשֵׁר אֶת עַצְמוֹ בְּתוֹךְ בֵּית-הַמַּדְרָשׁ, וְאִינוּ זֹו מִשָּׁם
 עַד שְׁלוּמֵד קִצַּת תּוֹרָה — יִצְלִיחַ. וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהִיּוֹת עַל זֶה

עֲקֹשֶׁן גְּדוּל, 'לִגְנֹב' עֲתִים לַתּוֹרָה, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׁאָר מֵאֲתָנוּ
 רַק מֵה שְׁנֵלְמַד, אֲפֹלוּ כַּמָּה פְּסוּקִים וְכַמָּה מִשְׁנִיּוֹת וְכַמָּה מִימְרוֹת
 וְכַמָּה הִלְכוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַצִּית, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְבֹא כָּל הַיָּמִים.

הַעוֹלָה עַל הַכֹּל, תְּמִיד תִּזְכְּרוּ אֶל מִי אַתֶּם מְקַרְבִּים — אֶל רַבִּי
 אֲמֵת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלֵא כְּזֶה, רַבִּי הַמְּחִיָּה וּמַחְזֵק אוֹתָנוּ כֹּל-כֶּף,
 רַבִּי אֲשֶׁר אֵינוֹ רוֹצֵה מֵאֲתָנוּ שׁוּם דְּבָר, רַק אֵת הַטּוֹב שְׁלָנוּ, וְאִם
 נִצִּית אוֹתוֹ — הֵן בְּשָׁלוֹם וְאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְהֵן בְּשִׂמְחָה, וְהֵן
 בְּלִמּוּד תּוֹרָה, וְהֵן בְּתַפְלָה וְהִתְבּוֹדָדוּת, אִז יְבוֹאוּ לָנוּ כָּל מִינֵי
 הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת. וְעַל-כֵּן רְאוּ לְקַיֵּם אֵת דְּבָרֵי אֱלֹו בְּתַמִּימוֹת
 וּבְפִשְׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי הִנֵּה אֲנַחְנוּ הַיּוֹם כְּאֵן, וּמִי יוֹדֵעַ אִיפֹה נִהְיֶה
 מָחָר וְכוּ', וְצָרִיכִים לְחַקֵּק הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב דְּבוּרִים אֱלֹו בְּתוֹךְ הַלֵּב, וְלֹא
 לִהְיוֹת חֲכָם.

רְאוּ לְחַזֵּק אֵת נְשׁוֹתֵיכֶם וְאֵת יְלָדֵיכֶם וְאֵת חֲבָרֵיכֶם וּשְׂכֵנֵיכֶם,
 כִּי עַל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר בְּעֲתִים הִלְלוּ, וְאֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי
 מִי שְׁזוֹכֶה לְחַזֵּק אֵת זוּלָתוֹ, שְׂזוֹ הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוּלָה שֶׁרַק יִכּוֹלָה
 לִהְיוֹת, כִּי אֵין עוֹד כֶּסֶף בְּעוֹלָם שֶׁיְּכֹוֹל לְשַׁלֵּם אֵת הַמַּחְזֵק אֵת זוּלָתוֹ,
 וּמְדַבֵּר עִמוֹ דְּבוּרִים שֶׁל שְׂמִיחָה וְחִזּוּק, וְאֵל יִהְיֶה דְבָר זֶה קַל
 בְּעֵינֵיכֶם, אֲלֹא תִשְׁתַּדְּלוּ לִהְיוֹת עֲשִׂירִים גְּדוּלִים בְּמִדַּת הַהִתְחַזְּקוֹת,
 וְלִזְרֵק וּלְפַזֵּר הַתְּחַזְּקוֹת עַל יְמִין וְעַל שְׂמָאל, כְּמוֹ עֲשִׂיר שְׁזוֹרֵק
 כְּסָפִים, כֶּךָ צָרִיף כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל לִהְיוֹת עֲשִׂיר בְּדְבוּרֵי הַתְּחַזְּקוֹת,
 וּלְחַזֵּק אֵת שְׂכֵנֵיו וְיַדִּידוֹ וְקַרְוֵבָיו, וּבְפִרְט אֲשֶׁתּוֹ וְיַלְדָיו, אֲשֶׁרֵי מִי
 שְׂאֵינוֹ מְטַעֵה אֵת עַצְמוֹ, וּמְכַנֵּס דְּבָרִים אֱלֹו בְּתוֹךְ לִבּוֹ.

רְאוּ מְאֹד לֹא לְהִתְעַרֵב בְּפוֹלִיטִיקָה שֶׁל הַכֹּל עִם תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם,
 וּמִכָּל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן לֹא לְהִתְרַאֵן עִם עַתּוֹנָאִים, שֶׁהֵם בְּדֶרֶךְ כָּלֵל
 מְסֻלְפִים הָאֲמֵת וְכוּ', כְּפִי דַעְתָּם הַמְּשַׁבֵּשֵׁת וְכוּ', כָּל עֶסְקָנוּ פֹה
 בִּיבְנָאֵל הוּא לְבָנוֹת אֵת הָעֵתִיד שְׁלָנוּ, שְׂיִהְיֶה לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי
 שְׁלוֹמָנוּ פְּרִנְסָה, וְיִזְכֶּה לְעַבֵּד אֵת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׂמְחָה, וְיִלְמַד
 תּוֹרָה, וְיַעֲסֵק בְּתַפְלָה וְהִתְבּוֹדָדוּת, וְיִקְיֵם אֵת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וְיַגְדִּיל
 אֵת יַלְדָיו בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה, וְיַחֲתֵן אוֹתָם בְּגִיל צַעִיר, שְׂיִהְיֶה שְׁמוֹר

מַעֲבֹרוֹת, וְיֹתֵר מִזֶּה אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים שׁוּם דְּבַר, אֲלֵא יַעַן שֶׁקִּפְחוּ אוֹתָנוּ כָּל-כֶּף, וְהִכְנִיסוּ אוֹתָנוּ בְּתַנָּאִים כָּאֵלוּ, שֶׁאִפְלוּ דְרוֹזִים וְעַרְבִים, לְהַבְדִּיל, יֵשׁ לָהֶם תַּנָּאִים יֹתֵר טוֹבִים מֵאֵתָנוּ — הֵן בְּתַלְמוּד-תּוֹרָה וְהֵן בְּבֵית-סֵפֶר, מִי שֶׁמַּע כֹּזֵאת שֶׁאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשֵׁלֶם שְׂכָר דִּירָה לְפַעוּטוֹן וְלַגְנִים וְלִבֵּית-הַסֵּפֶר וְלַתְלַמוּד-תּוֹרָה, שְׁנֵה כַּמַּעַט שֵׁשֶׁת אֲלָפִים שְׁקָלִים כָּל חֹדֶשׁ, וּמִי מְדַבֵּר מִתְּאוּרָה וְחַמּוּם בַּחֲרָף וּמְאֹרְרִים בַּקִּיץ, שֶׁכָּל זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת עַל הוֹצָאוֹתֵינוּ, בְּשַׁעֲה שְׁהַמְדִּינָה אֲמוּרָה לְשֵׁלֶם לָזֶה, וְאֲנַחְנוּ מְשַׁלְּמִים מְסִים וְאֲרֻנוֹנָה וְכוּ', וְלִבְסוּף לֹא מְקַבְּלִים כָּלוּם מִהַמוֹעֲצָה, מִמָּשׁ כָּלוּם, וּשְׂאָר הַפְּלִיּוֹת שְׁעוֹשִׂים לָנוּ וְכוּ', הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּתְבַּע אֶת הַמַּגִּיעַ לָנוּ, בְּשַׁעֲה שְׁהַמוֹעֲצָה הַדְּתִית גּוֹנֵבֶת וְגוֹזֶלֶת אֲלֵפֵי אֲלָפִים שְׁקָלִים בְּכָל חֹדֶשׁ, וְזֶה נִכְנָס בְּכִיס פָּרְטִי וְכוּ'... אֵךְ מָה לַעֲשׂוֹת, עַד שֶׁתֵּצֵא הָאֲמֶת לְאוֹר וְכוּ', אֲבָל אָנוּ נִמְשִׁיף הַלָּאָה לְקֹדֶשׁ שֵׁם שָׁמַיִם, וְלִמְלֶא אַחַר תַּכְלִיתָנוּ, אֲשֶׁר כָּל עַסְקָנוּ הוּא רַק תּוֹרָה וְתַפְלָה וְעַבֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לְהַתְעַרֵב בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן בְּפוֹלִיטִיקָה שֶׁל שֶׁקֶר, אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים רַק עִם הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲנַחְנוּ רוֹצִים רַק מָה שֶׁטוֹב בְּשִׁבְלָנוּ וּבְשִׁבִיל יְלִדֵינוּ וּבְשִׁבִיל הַעֲתִיד שֶׁלָּנוּ. רַק מָה שֶׁחוֹרָה לָנוּ, שֶׁאָנוּ צְרִיכִים לְשֵׁלֶם עַל הַגֹּז וְעַל הַתְּאוּרָה — הֵן בְּבֵית-מִדְרָשׁ וְהֵן בַּמְּקָנָה, בְּשַׁעֲה שְׁהַמוֹעֲצָה הַדְּתִית מְקַבְּלֶת תַּקְצִיבִים שְׁמַנִּים עַל כָּל זֶה, וְלָנוּ אֵין פְּרוּטָה לְפָרְטָה וְכַדוּמָה, כָּל מִינֵי רְשָׁעוֹת שְׁעוֹשִׂים לָנוּ בְּהַצָּנֵעַ, וְרַק בְּשִׁבִיל זֶה אֲנַחְנוּ נִלְחָמִים וְלֹא מְשׁוּם כּוֹנֵן אַחֲרָת, כִּי כָּל עֲנִינָנוּ רַק אֲמוּנָה בְּבוּרָא כָּל עוֹלָמִים — תּוֹרָה וְתַפְלָה וְהַפְּצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה בְּמִסִּירוֹת נִפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל עוֹבֵר עֲכָשׁוּ מַצְבִּים כָּאֵלוּ שֶׁלֹּא הָיוּ לְעוֹלָמִים, הִנֵּה עֲבָרָה שׁוֹאָה עַל כָּל עִם יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִרְגוּ וְרָצְחוּ וְחָנְקוּ וְשָׂרְפוּ וְכוּ' וְכוּ' בְּכָל מִינֵי מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת שֶׁשָּׂה מְלִיּוֹן מֵאַחֲיָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, דְּבַר כִּזְזָה שֶׁעוֹד לֹא הָיָה מֵאֶז בְּרִיאַת הָעוֹלָם, וְאַחֲרֵי-כֵן עֲבָרָה בְּאַרְצָנוּ הַקְּדוּשָׁה שׁוֹאָה רוֹחֲגִית, שֶׁהִעֲבִירוּ עַל הַדַּת מְלִיּוֹנִים מֵאַחֲיָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאַחַר כָּל זֶה נַעֲשֶׂה עֲרֹבֻבָיָה וְהַתְּבוּלָלוֹת, רַחֲמָנָא לִישְׁזָבֵן, בֵּין אֲמוֹת הָעוֹלָם, שֶׁהִכְנִיסוּ גוֹיִים וְגוֹיּוֹת בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמִתְּבוּלָלִים וּמִתְעַרְבִים, וְלִבְסוּף אַחַר שְׁנֵהֲרָגוּ אֲלֵפֵי אֲלָפִים, בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹד מִחֲזִירִים

הכל לערבים וכו', שהם סתם רוצחים פראי אדם, אשר מכל זה עם ישראל מאד מאד שבורים, והולכים מבהלים ומבלבלים, וכשזוכים להפיץ להם את הקונטרסים, ומגלים אמתת מציאותו יתברך, אין לתאר ואין לשער את הפעלות שזה עושה, וראוי לכל המפיצים לספר ספורי הפצה מה שקרה אתם במשך כל השבוע בעת הענג שבת שאתם עושים, וזה בעצמו יתן חזוק לכל אנשי שלומנו, שישתדלו לצאת להפצה, כי צריכים לעשות את זה לא בשביל כסף, אלא בשביל לקרב את עם ישראל אליו יתברך, ולחזק ולאמץ את נשמות ישראל, ועל ידי זה ממילא הקדוש ברוך הוא כבר יתן כסף ושפע ופרנסה ברוח.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד, ואני מבקש אתכם, שתתפללו גם עלי, ואהיה לכם אסיר תודה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כ' תתקלח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נח, כ"ז תשרי ה'תשנ"ד.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הדיו"ח, ומאד מאד שמחתי לשמע איך שהכל מסתדר.

ובענין התיכון שהם רוצים לעשות טיולים, אני מקנה להקדוש ברוך הוא כשאהיה שם נסדר איזה אפן, שיהיה על זה תקציב, ולא יצטרכו להיות תלויים באחרים, ותרגיעי אותם, ותסבירי להם שאני יודע ומבין אותם, ואשתדל לתקן את זה.

ובענין השכר למוד של ... ו... תעמדי על זה חזק מאד מאד, כי הם סתם מפקרים, ואני שולח לכם עכשו מכתב חריף, כי לא יתכן שעניים ואביונים, שאין להם מזון סעדה אחת, פשוטו

כַּמְשָׁמְעוּ, הֵם מְשַׁלְּמִים, וְאַחֲרֵים שְׁנוֹסְעִים נְסִיעוֹת לְחוּ"ל כַּמָּה פְּעָמִים בַּשָּׁנָה, הֵיטְכֵן שֶׁתַּעֲבֹר שָׁנָה שְׁלָמָה וְלֹא יִשְׁלָמוּ.

רְאֵי לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַעְעוֹלָם, וְתַעֲזָרִי בַּפְּעִילוֹת הַחֲבָרְתִּית, וּכְדַאי גַם לְאַרְגֵּן אֶת הַבְּנוֹת, וְהִיָּה טוֹב שְׁגַם אֶת תַּעֲשֵׂי חוּגֵי בֵּית, וְאֲנִי אֲדַבֵּר עִם ... שִׁינְחָה אוֹתָךְ, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים עֲכָשׁוּ לְהִרְבּוֹת כְּבוֹד שָׁמַיִם, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִיַּי פְּעֻלוֹת שְׁבַעְעוֹלָם לְנַצַּח אֶת הַמְּלַחְמָה הַגְּדוֹלָה, שֶׁהִיא מְלַחְמַת הַיַּיָּצָר.

בְּעֵינֵי הַחַנוּפָה, תִּדְעוּ שְׁאִין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מְלַחְמָה אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי זֶה הַעֵינַיִם שְׁלָנוּ וְהַעֲתִיד שְׁלָנוּ, וְעַל-כֵּן רְאֵי לְהִיּוֹת חֲזָקָה מְאֹד מְאֹד, וְתַעֲשֵׂי כָּל מִיַּי פְּעֻלוֹת שְׁבַעְעוֹלָם, שֶׁתִּהְיֶה אֲהָבָה וְאַחֻוּה וְהַבְּנָה הַדְּרִית בֵּין הַמְּנַהֲלֵת לְהַמּוֹרוֹת, וּבֵין הַמּוֹרוֹת בֵּינָן לְבֵין עֲצָמָן, וּבֵין הַתְּלַמִּידוֹת, וְתַמִּיד תִּשְׁרֶה אוֹיְרָה שֶׁל שְׂמֵחָה וּרְגִיעוֹת וְכוּ', וְשֵׁלָא יִשְׂרָה, חֵס וְחִלְיָה, שׁוּם כְּעַס וְעֲצָבוֹת וּמְתַח לְבֵית-סֵפֶר, אֲדַרְבָּה, שֶׁהַבְּנוֹת תִּרְצִינָה לְבֹא בְּשְׂמֵחָה, וְכֵן הַדְּבַר עִם הַמּוֹרוֹת, לְהַשְׁתַּדֵּל לְהַבִּין אֶת פְּלָן, הֵן אֶת הַמּוֹרוֹת וְהֵן אֶת הַתְּלַמִּידוֹת, וְלַעֲשׂוֹת בִּינֵיהֶן אֲסֻפוֹת, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מָה שְׁבִיכְלָתָנוּ, שֶׁתִּהְיֶה שְׂרוּיָה אוֹיְרָה שֶׁל שְׂמֵחָה וּרְגִיעוֹת בְּבֵית-סֵפֶר, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִית.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תתקלט.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נַח, כ"ז תְּשֵׁרִי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

הִנֵּה בְּאֵמַת לֹא רְצִיתִי לִידַע מִעֵינֵי מִצְעֵר כְּזֶה, כִּי זֶה לֹא עֵנִינִי לְהַתְּעַרֵב, אֲבָל הַמְּנַהֲלֵת ... אוֹמְרַת, שְׂאֵתָה וְעוֹד אֶחָד לֹא שְׁלַמְתָּם כָּל הַשָּׁנָה שְׁכַר לְמוֹד, בְּשַׁעֲהַ שֵׁישׁ בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ אֲנָשִׁים שְׁאִין לָהֶם מְזוֹן לְסַעֲדָה אַחַת, פְּשוּטוֹ כַּמְשָׁמְעוּ, וְהֵם מְשַׁלְּמִים כְּסֵדֶרֶן. מָה

אמר לך! תדע, פי זה סוד הפשלון של האדם — שאין לו ברכה בממונו, ויש לו רק צרות, בשעה שאינו משלם שכר למוד, כי חכמינו הקדושים אמרו (ביצה טז): לשלם שכר למוד לבניו ולבנותיו, זה בא מתקציב מיוחד, תקציב מהקדוש-ברוך-הוא, ועל-פן אם נוגעים בתקציב של הקדוש-ברוך-הוא, אזי הוא נוגע ומוריד מהתקציב של האדם. ולכן תחשבו היטב היטב פעמים, הנה על כל מיני שטיות אתם יכולים ללוות כספים, ועל חנוף לא. ועל-פן מאד מאד אבקש אתכם, לא בחנם אתם בעלי חובות, וסובלים כל-כך הרבה בלבולים וצרות, כי אתם מזניחים לשלם את השכר למוד. והעולה על הכל — האי אכפתיות שלכם, שזה דבר מאד מאד מצער, ואין על זה שום תרוץ שבעולם וכו', ותקחו לדגמא ... או ... אנשים שממש רעבים לחם, כאשר אתם בעצמכם יודעים, ואף-על-פי-כן הדבר הראשון הם משלמים שכר למוד, ועל-פן אין על זה שום תרוץ כלל.

ראה לצאת להפצה במסירות נפש, והקדוש-ברוך-הוא יביא לכם שפע, ותשמרו את עצמכם מאד מאד מחטאים ועוונות.

המצפה שתקיים את דברי ... ותכתב לי תכף-ומיד תשובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כ' תתקמ.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר נח, כ"ז תשרי ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי הקר לי מאד ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותשתדל שתהיה אוירה של שמחה ורגיעות בין התלמידים ובין המלמדים, כי זה היסוד והעקר בחנוף, שיהיה לרבי ולתלמידים משיכה אל

הַפֶּתַח, וְשָׁלֵא יִצְטָרְכוּ לְלֶכֶת בְּעַל פְּרָחַם הַיְנוּ הֵן הַמְּלַמְּדִים שְׁלֵא יִהְיֶה לָהֶם עוֹד יוֹם עֲבוּדָה... וְכֵן לְהַפְּלִמִּידִים לֹא יִהְיֶה עוֹד יוֹם שֶׁל סִיּוּט... אֲלֵא יִסוּד גְּדוֹל בְּחַנוּף, שְׁצָרִיכִים לְהַכְנִיֵס אֲוִירָה כְּזוֹ שֶׁל שְׂמֻחָה וְרִגְיָעוֹת, שְׁלֵא יִהְיֶה מְתַח וּמְרִירוֹת וְכוּ', אֲלֵא שְׁכָלָם יִהְיוּ שְׂמֻחִים וְעֲלִיזִים, וְיִסְתַּפְּלוּ כְּבָר עַל יוֹם הַמְּחָר, וְאַיֵךְ שְׁיֹם הַמְּחָר יִהְיֶה יוֹתֵר יָפֵה מֵהַיּוֹם, וְאַיֵךְ שְׁכָל יוֹם וְיֹם זֶה חֲנוּיָה מִיַּחְדָּת בַּפֶּתַח — הֵן לְהַמְּלַמְּדֵי וְהֵן לְהַפְּלִמִּידֵי, וְזֶה יְכוּלִים לְזַכּוֹת רַק פְּשִׁישׁ הַבְּנָה הַדְּדִית עִם הַמְּלַמְּדִים וְעִם הַפְּלִמִּידִים, וְהַכֹּל סוֹבֵב וְהוֹלֵךְ עַל מַדַּת הַשְׂמֻחָה, וְאַנִּי מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּכְנִיֵס אֶת עֲצָמָךְ בְּזֶה. וּבְעֵנֶן הַגְּשָׁמִיּוֹת אֲנִי מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּפֵּר, וְכָל הַמְּלַמְּדִים יִקְבְּלוּ כְּפוּל מִשְׁכָּרְתָּ, רַק גַּעֲבֹר עַל הַכֹּל בְּנִקְלָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאַנִּי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ בְּמִשְׁמַתְךָ הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין עֲרוֹךְ אֵלָיָהּ.

וְכֵן טוֹב מְאֹד בְּשַׁעֲהַ שְׁאַתָּה נוֹתֵן אֶת הַשְּׁעוּרִים הֵן בְּהִלְכָה וְהֵן בְּאַגְדָּה, שְׁתַּמִּיד תְּשַׁלֵּב אֶת הָעֵנֶן שֶׁל שְׂמֻחָה וְשָׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, כִּי אֵיךְ שֶׁהוּא כְּבָר אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בַּמְדָּבָר רַבָּה, פְּרָשָׁה כ"א, סִימָן ב'): כְּשֵׁם שֶׁפְּרָצוּפִיָּהֶם שׁוֹנִים, כֶּף דְּעוֹתֵיהֶם שׁוֹנוֹת; וְתַמִּיד יֵשׁ חֲכוּכִים וְאֵי הַבְּנוֹת פֹּה וְשָׁם בְּמִשְׁפָּחָה זֶה וּבְמִשְׁפָּחָה זֶה, וּבֵין פְּלוּנֵי לְבֵין אֶלְמוּנֵי, וְאַנְחֵנוּ צָרִיכִים לְרֹאוֹת שִׁיְהִיָּה בֵינֵינוּ שְׁלוֹם וְאַהֲבָה מִשְׁהוּ יוֹצֵא מִן הַכֹּלָל, כִּי הָאֲחֻדוֹת בֵּינֵינוּ זֶה הַהֲצִלְחָה שְׁלֵנוּ.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תתקמא

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר גַּח, כ"ז תְּשַׁרֵי ה'תשנ"ד.

שָׁלוֹם ל... גֵּרוֹ יֵאִיר.

עֲכָשׁוּ קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְצִיתִי כְּבֹר כַּמָּה פְּעָמִים לְהִיּוֹת אִתְּךָ בְּקֶשֶׁר, וְאֶתְמוּל בְּלִילָה
שְׁלַחְתִּי פָקֵס וְלֹא עָבַר.

אָנִי בָּא שְׂבוּעַ קֳדָם הַבְּחִירוֹת, הֵייתִי צָרִיךְ לְבוֹא כְּבֹר, אִךְ
הַסְמֵ"ךְ-מ"ם עָשָׂה מִשְׁפָּט כְּנֹגְדִי, אֲזִי דְחִיתִי, וְאָנִי שׁוֹלַח אֶת ...
בְּמִקּוּמִי, וּבְשְׂבוּעַ שְׁאֲבוֹא נַעֲשֶׂה כְּנֶס גְּדוֹל שָׁם, וּמְאֹד מְאֹד רְצִיתִי
שְׁתִּהְיֶה אֲזוֹ, כִּי הַסְמֵ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, מִתְּפָאֵר לְכֻלָּם, כְּאֵלוֹ יֵשׁ
אֵיזָה קֶצֶר בֵּינֵינוּ, חֵס וְשָׁלוֹם, וְעַל-כֵּן אֲדַרְבֶּהּ, בָּא וְתִרְאֶה אֶת הָאֱמֶת.

בְּעֵנֶן פְּרֻנְסָה, תֵּאֱמִין לִי, שְׂרַבְנוּ ו' ל' לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, כָּל תְּפִלָּה
וְכָל תְּחִנָּה שְׁשׂוּפְכֶת שָׁם לֹא הוֹלֶכֶת לְרִיק בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, וְתִקְבֵּל
בְּעִזְרוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁפַע.

הַמְּאַחַל לְךָ הַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֹּה תִקְבֵּל הַמְּכַתֵּב מֵאֶתְמוּל.

כ' תתקמב.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נח, כ"ז תְּשִׁרִי ה'תשנ"ד.

שָׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וְאֶקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה
לְאִשְׁתְּךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מְהֵרָה, וְתוֹסִיף לְהַדְפִּיס בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר
עוֹ, כִּי רַק זֶה כָּל מְגַמְתָּנוּ וְחִפְצָנוּ, כִּי מֵה יִתְרוֹן לְאָדָם מִהַעֲמֵל
שְׁעֵמֶל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְכוּ', רְאֵה וְהִתְבּוֹנֵן מֵה נִשְׁאָר מ... ו' ל', שְׁאִינִי
שׁוֹכַח מִמֶּנּוּ כָּלֵל, וְתִהְיֶה לְאֵל, זָכָה וְזָכָה אֶת הַרְבִּים, וּמֵה נִשְׁאָר
מִהָאָדָם? רַק זֶה. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְשַׁמַּח מְאֹד עִם הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת
שְׁאִתָּה זוֹכָה לְעֵמֶל וּלְהַתְיַגֵּעַ בְּשִׁבִיל רַבְנוּ ו' ל', אֲשֶׁר רַק זֶה יִשְׁאָר
מִמֶּךָ, וּבְזִכְרוֹתָךְ עוֹד אֵלֶּפֶי אֵלֶּפֶים וְרַבֵּי רַבּוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
מִתְחַזְּקִים, וְלֹא בְּחֻנָּם שֶׁהַסְמֵ"ךְ-מ"ם לוֹקַח מֵאֶתְנוּ בְּכָל פְּעַם
מְפִיצִים, כִּי הוּא מְאֹד מְפַחַד מִהַקּוֹנְטְרַסִים, שְׁנַעֲשֶׂה הַיּוֹם כְּבֹר

שגרה בין החלוניים ובין הדתיים, בין החסידים ובין הליטאים וכו' וכו', ממש זה נתפס אצל כלם, ועל-פן ראה להמשיך, והקדוש-ברוך הוא יעזר, שנוזקה להדפיס בכל פעם קונטרסים חדשים. לדעתי, יש אצלך קונטרס נפלא: "יש עם מי לדבר", שעדין לא נדפס, וזה מדבר ממעלת תפלה והתבודדות, וראוי להדפיסו.

פה תקבל ענינים מ"לקוטי-הלכות" להדפיסו ב"גר להצדיק", ויהיה עוד המשכים. גם תקבל מכתב פללי לנקדו ולשלח חמשים לאנשי שלומנו ביבנאל לחלקם ביניהם, וכדאי לתת את זה תקף-ומיד.

אודות ... אני לא מוכן ללכת לשום מקום, אם ירצה יבוא אלי ליבנאל, ואני מזמינו לשבת, שיאכל וישן אצלי, ויכול להתאכסן הוא ואשתו וילדיו.

המאחל לך ברכה מן השמים...

כ' תתקמג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נח, כ"ח תשרי ה'תשנ"ד.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי מכתבך, ומאד מאד אני מצטער בצערך, אבל איני מקבל בשום פנים ואופן שתפסיקי לעבד אצלנו, ותוציאי את זה מהראש שלך, על הכל יכולים לחזור להקדוש-ברוך-הוא, והוא יתברך אב הרחמן, נא ונא אל תלכי במחשבות של לעזוב את העבודה, כי את מאד מאד נצרכת לנו, תאמיני לי, שאני מסבב בצרות ותלאות לשמע מהמון-עם כל מיני בעיות וצרות ויסורים מרורים, ולהשפין שלום בין איש לרעהו ובין איש לאשתו, ולבסוף גם את תוסיפי לי, חס ושלום, חס ושלום, עגמת נפש לעזוב את העבודה הקדושה להחזיק לנו את בית-הספר "בית פיגא", שהוא לגאון ולתפארת, ובחסדו יתברך, לתן לנו בנזן מפאר לבית-ספר,

וְאִז תִּרְאֵי אֶת כָּל פְּעֻלָּתֵנוּ. וְלִכֵּן תּוֹצִיאֵי מִהֲרָאשׁ אֶת הַדְּבָר הַזֶּה לְעֹזב
אֶת הָעֲבוּדָה, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד צָרִיךְ אוֹתְךָ שֶׁתִּשְׁאַרֵי בְּבֵית־סֵפֶר.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁלֹא תִשְׁכַּרְי מִשׁוּם דְּבָר,
וְתַחזִיקֵי מֵעֵמֶד, כִּי כָל הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים עַד מְאֹד,
וְאִשְׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק מֵעֵמֶד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תתקמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נח, כ"ח תִּשְׁרִי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, הֵרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּחַת.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרְךָ
הַקָּשָׁה. וְלִדְעָתִי, זֶה בְּלִי סֵפֶק, שֶׁאַתָּה צָרִיךְ לְהוֹרִיד מֵהַשְּׂכִירוֹת אֶת
כָּל הַכֶּסֶף בְּשִׁבִיל הַנְּזָקִים שֶׁגֵּרְמָה לָךְ בַּעֲלַת־הַבַּיִת.

אִךְ בְּעֵצָם כָּל הַסְּפוּר עָלֶיךָ לְהַתְחַזֵּק, וְאִסּוּר לְהַשְׁכֵּר מִדְּבָרִים
כְּאֵלוֹ, כִּי צָרִיכִים לְדַעַת, אֲשֶׁר כָּל עֲגָמַת נֶפֶשׁ שְׁקוּרִית עִם הָאָדָם,
הַכֹּל בְּחֻשְׁבוֹן צֶדֶק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם נִמְצָא בְּכָל דְּבָר,
וְאִם הִיָּה הָאָדָם מְדַבֵּיק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִיָּה מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ
הַשְּׂגָחַתוֹ הַפְּרֻטִית, הִיָּה יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל לְכַפְרַת עוֹנוֹת, וּמִי יוֹדֵעַ אֵילּוֹ
עֲנֻשִׁים קָשִׁים בְּגוּף נִגְזָרוֹ עַל הָאָדָם, חַס וְשָׁלוֹם, וְעַל־כֵּן רָאָה
לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם. וְעַקֵּר הַחֲזוּק שֶׁתְּחַזֵּק אֶת
אַחֵרִים, וְתִמְשִׁיף לְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲהָבָה וְאַחְוָה וְרַעוּת, וְתַחֲדִיר בָּהֶם
מִשִּׁיחוּתֵינוּ וְכוּ'. מָה אִמַּר לָךְ! מִי יִתֵּן לִי אֲבָר כִּי־נִוָּה אֲעֹפֶה אֲלֵיכֶם,
אֲבָל מָה אֲעֹשֶׂה, אֲנִי קָשׁוּר בְּשִׁלְשָׁלוֹת שֶׁל בְּרוּל, כְּאֲשֶׁר הַקְּדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא יוֹדֵעַ, אִךְ צָרִיכִים לְהַתְחַזֵּק וּלְחַכּוֹת וּלְקַוּוֹת עַד עַתָּה בֹּא

קלו אָשֶׁר כ' תתקמה — כ' תתקמו בנחל

דְּבָרוֹ, וּבֵינָן כֶּף אָסוּר לְהִתְנַאֵשׁ כָּלָל, נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, וּתְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתוֹצִיא אֶת כָּל כְּסוּפֵיךָ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ.

אָנִי מְקַנְהָ שְׂתִקְבַּל אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵינוּ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תתקמה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נח, כ"ח תְּשֵׁרִי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

וְהִנֵּה הִתְבוּנָתִי כִּי שְׁלֵמַת שְׁנֵי חֲשָׁבוֹנוֹת טְלָפוֹן, עָלִי לֹאמַר לְךָ, שֶׁהִתְשַׁבּוֹן הִרְאִישׁוֹן ... כָּלָל אֵינִי עוֹבֵד זֶה כְּמַעֲט שְׁנָה, כְּאֲשֶׁר תִּשְׁאַל אֶת ... וְעַל־כֵּן פֶּלֶא שֶׁבִקְשׁוּ מִמֶּךָ עַל זֶה, מֵאַחַר שֶׁהוּא מְנַתֵּק לְגַמְרֵי, תְּבַרֵר אֲצִל ... הָעֵקֶר רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְהָעֵקֶר עִם שְׂמִחָה וּכְלִי זִמְרָה, שֶׁזֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְזֶה אֵף פֶּעַם לֹא יָבִיא אוֹתָךְ לְיַדֵּי פְחָדִים וְדְכָאוֹנוֹת, כִּי מַעֲלַת שְׂמִיעַת כְּלִי זִמְרָה אֵין לְשַׁעַר, וְיָכוֹל לְקַשֵּׁר אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי אֵל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא. וְרַבְּנוּ ז"ל מֵאֵד מֵאֵד הַפְּלִיג בְּמַעֲלַת כְּלִי זִמְרָה, שֶׁיָּכוּלִים לְהַחֲיוֹת בְּגִי־אָדָם, וּלְקַשֵּׁר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק עֲצָמוֹ בְּכָלֵי זִמְרָה, וְאֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיָּכוֹל לְחַזֵּק גַּם אֶת אַחֲרִים עִם כְּלִי זִמְרָה, שֶׁהִיא מִצְוָה רַבָּה עַד מֵאֵד מֵאֵד לְחַזֵּק אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תתקמו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נח, כ"ט תְּשֵׁרִי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מאד מאד רציתי לשמע הטוב ממך, ומה ואיך מרגישה אשתך עם הרגל.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לה רפואה שלמה לגמרי, ותוכל להמשיך להדפיס קונטרסים חדשים, שעם ישראל כל-כף זקוקים אליה, כי כל מה שיוצא מאתנו, זה נכתב שלא מעלמא הדין כלל, פאָשר יעיד המעיד יחידי קדמון יתברך שמו לנצח, ואף שעובר עלי מרירות ויסורים פאלו, שאין אני יכול להסביר כלל, ואפלו שאסביר עצמי, לא תוכלו להאמין, כי אני נדמה כמו דג שמנח במחבת שמן רותח, ומטגנים אותו בלי שום גזמא כלל, מהפכים את הדג בתוף השמן הרותח מפל צדי צדדים, כדי שיהיה מטגן היטב, צער ויסורים ומכאובים פאלו, אשר לא יאמן כי יספר, אני יודע דברים פאלו שקורים בעולם, שאף אחד אינו יודע, רחמנא לצלן, רחמנא לצלן, ונעם כל זאת עלי להחזיק מעמד, ולהתחזק ולחזק אחרים, על-כל-פנים אתה אל תפסיק להדפיס ולהדפיס קונטרסים חדשים דיקא עם שמות שמושכים את האדם, כי עובר על עם ישראל מה שעובר וכו' וכו'. אקווה שהפל מסתדר בענין הדפסה.

המצפה לתשובה מהירה...

נא להודיעני איפה נמצא עכשו ... כי מאד נחוץ לדבר עמו עכשו.

כ' תתקמו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר נח, א' דראש-חדש חשון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה ל... גרו יאיר.

פה תקבל מכתב כללי להקריא את זה לפני אנשי שלומנו קדם

קבלת שבת, העקר שתהיה ביניכם אהבה, אתוה ורעות, ולא לשפח
 שאנחנו לא פוליטיקאים, איננו רוצים לעסק בפוליטיקה שהיא
 מלכלכת, שקר אחד גדול, כל המפלגות בלי יוצא מהכלל מהימין
 והשמאל וכו', אומרים דבר אחד, ועושים דבר אחר, בושה וכלמה
 להתנהג בהנהגה כזו, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא לעקר דבר זה
 מאתנו, אנחנו צריכים להתבודד עמו יתברך, ולהיות כנים ואמתיים
 עמו יתברך, וממילא נהיה כנים ואמתיים עם עצמנו ועם זולתנו,
 הסמ"ך-מ"ם הרשע וגונדא דליה רק עושים פרודים וכו', ומחלקת
 וכו', ולבסוף אין לאף אחד כלום, בפשה שהיינו יכולים להצליח,
 ושלכל אחד מהתושבים תהיה פרנסה.

נא ונא ראה שיהיה שלום ואהבה בין אנשי שלומנו, ראה
 לשלח לי דו"ח איך הלכה היום החלוקה, ומה הענינים.

המאחל לך שבת שלום...

כ' תתקמח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר נח, א' דראש-חודש חשון
 ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אף כלליות אנשי
 שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב",
 תו"ה ימשיך עליהם שפע ברכה והצלחה, וכל טוב סלה לנצח.

אחי ורעי היקרים! נא ונא תשתדלו מאד מאד להתאסף הלילה
 בענג שבת, ותדברו רק דברי רבנו ו"ל, ואחד יחזק ויאמץ את חברו,
 ותשירו ביחד ובצותא את שיירי שבת, ותהיו מאד מאד שמחים
 בשבת-קדש, כי כשבר ישראל שש ושמח בשבת-קדש אפלו שעשה
 מה שעשה, חס ושלום, באמצע השבוע הקדוש-ברוך-הוא מוחל
 לו, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (שבת קיח:): אל תקרי מחללו אלא
 מחול לו, וכל ההשפעות הבאות לאדם בכל ששת ימי החל הן רק
 בזכות שמירת שבת-קדש. והעקר שמחת שבת, כי בזה שהאדם שש

וְשָׂמַח בְּשִׁבְתָּ, הוּא נִכְלָל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי שִׁבְתָּ הִיא שְׂמָא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (זִהר חֶלֶק ב' פח:), וְעַל-כֵּן צְרִיכִין לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד אֶת הַדְּבֹר בְּשִׁבְתָּ, וְלֹא לְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל לְבוֹ, כְּמוֹ שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁבְתָּ קיג:), שְׁלֹא יִהְיֶה דְבוּרָךְ שֶׁל שִׁבְתָּ כְּדְבוּרָךְ שֶׁל חֵל; וְעַל-כֵּן צְרִיכִין לְהִזָּהֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְדַבֵּר בְּשִׁבְתָּ-קַדְשׁ כָּל מִינֵי שְׂטִיּוֹת, וּבִפְרָטִיּוֹת הַבְּלִי הַבְּלִים שֶׁל הַבְּחִירוֹת, אֲשֶׁר אָנִי מְגַלֶּה דַעְתִּי בְּרַבִּים, שֶׁהַכֹּל שֶׁקָּרָא אֶחָד גְּדוֹל, וְכָל עֲנִינֵינוּ הוּא רַק תּוֹרָה וּתְפִלָּה וְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּמֵה שֶׁהִכְרַחְנוּ בְּהִכְרַח גְּדוֹל לְהַפְגִּיט בְּתַעֲמוּלַת הַבְּחִירוֹת, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם הִרְשָׁע וְגוֹנְדָא דְלִיה קִפְחוּ אוֹתָנוּ זֶה חֲמֵשׁ שָׁנִים בְּרִצִּיחָה כְּזוֹ, שְׁלֹא נִשְׁמַע בְּכָל הָעוֹלָם, הוּא גּוֹנֵב וְגוֹזֵל וְכוּ', וְאוֹתָנוּ הוּא רַק מוֹסֵר וּמְפָרִיעַ וְכוּ', תְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ מִקְּנֵה מִשְׁלָנוּ, שׁוֹחֵט מִשְׁלָנוּ, תְּלַמוּד תּוֹרָה מִשְׁלָנוּ, בֵּית-סֵפֶר מִשְׁלָנוּ, גְּנִים מִשְׁלָנוּ כּוֹלֵל מִשְׁלָנוּ, פְּעוּטוֹן מִשְׁלָנוּ, אֶךְ הַתְּנָאִים שֶׁבָּהֶם אָנוּ נִמְצָאִים, זֶה מִמֶּשׁ זְנוּעָה, שָׂמוּ שָׁמַיִם, הַמוֹעֲצָה הַדְּתִית מְקַבְּלַת תְּקִצִּיבִים עַל הַכֹּל, עַל כָּל צְרִיכֵי הַדֵּת, וְאַנְחָנוּ מְקַפְּחִים, וְלֹא מְקַבְּלִים אֶפְלוּ אַגוּדָה שְׁחוּקָה, וְכֵן הַמוֹעֲצָה הַמְּקוּמִית שָׂמוּ לָנוּ רֶגֶל עַל כָּל פְּסִיעָה, וּמָסְרוּ אוֹתָנוּ עַל כָּל פְּרָט וּפְרָט. תְּרָאוּ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב בְּאֵילוּ תְּנָאִים הַיְלָדִים שְׁלָנוּ לּוּמְדִים, וְאַנְחָנוּ מְשַׁלְּמִים מְבַסְּפִינוּ בְּכָל חֵדֶשׁ שֶׁכָּר דִּירָה כְּמַעַט שִׁשֶּׁת אֲלָפִים שְׁקָלִים, וּמְלַבֵּד שְׂאֲנוּ גַחְנָקִים בְּעֵנֵי הַשֶּׁכֶר לְמוּד לְמַלְמָדִים וְלַמּוֹרֹת, בְּשָׁעָה שְׁעַל-פִּי חֶק מְגִיעַ לָנוּ כְּמוֹ כָּלֵם, וְעַל-כֵּן מֵאַחַר שְׂרָאִיתִי אִיךָ הִרְשָׁעִים עוֹשִׂים לָנוּ מֵה שְׁעוֹשִׂים בְּהִסְתָּתוֹ שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם הִרְשָׁע, בְּשִׁבְלִי זֶה אִמְרַתִּי לְהַתְּעַרֵב קִצַּת בְּעֵנֶיךָ, וְלִקְבֹל אֶת הַמְּגִיעַ לָנוּ בְּצִדְקָה. אֶךְ הַעֲקָר עֲלִינוּ לְהַתְּחַזֵּק מְאֹד מְאֹד לְהַחֲזִיק עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֵאמֶר חֲזוּק, אֵין לָנוּ עֶסֶק רַק לְבָנוֹת תּוֹרָה וְלְבָנוֹת לְעֲצָמֵנוּ וְלִילְדֵינוּ עֲתִיד נִפְלָא, וְלַחֲתוּן אוֹתָם בְּגִיל צָעִיר, שְׂיַחְיוּ בְּקַדְשָׁה וְטִהְרָה.

נֵא וְנֵא, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! זְכְרוּ הַיֵּטֵב, כִּי אַנְחָנוּ לֹא דוֹרְשִׁים שׁוֹם דְּבָר, רַק מֵה שְׂמַגִּיעַ לָנוּ, לְמַה גְּהִיָּה כָּל-כָּף מְצַמְצָמִים, בְּשָׁעָה שְׂיִכּוּלִים לְהַכְּפִיל אֶת כָּל הַמְּשֻׁכּוֹרֹת שֶׁל כָּל הָעוֹבְדִים שְׁלָנוּ, אִם

נִהְיָה מֵיִצְגִים הַיָּטֵב הַיָּטֵב בַּמוֹעֵצָה, סוֹף כֹּל סוֹף הַיָּלָדִים שֶׁלָּנוּ הֵם הַעֲתִיד שֶׁלָּנוּ, וְעַל-כֵּן רָאוּ לְהִתְאַחַד בֵּינֵיכֶם, וְלִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד מִכָּל מִינֵי וּפְתוּחִים אוֹ מִחֻלְקָת, חֵס וְשְׁלוֹם, לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, וְתִרְאוּ מִשְׁפָּחוֹת חֲדָשׁוֹת מְרֻבּוֹת יָלָדִים בְּלֵי עֵינַי הַרְעָה, שֶׁיִּפְנְסוּ לְגוֹר אֲתָנוּ. חֲסֵדֵי ה' יֵשׁ לָנוּ כְּבֹר עֲשָׂרוֹת מִנְּיָנִים בַּבֶּקֶר, מִי הָאֲמִין דָּבָר כְּזֶה, זְכוּרוּ הַיָּטֵב אִיךְ שֶׁאֲמַרְתִּי לָכֶם, שֶׁעוֹד תִּרְאוּ כָּאֵן מִנְּיָן אַחֵר מִנְּיָן בַּבֶּקֶר כְּמוֹ הַשְּׁטִיבֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַיִם, וְהִנֵּה מִתְחִיל לְהִתְגַּשֵּׁם, וְהִנֵּי מִבְּטִיחַ לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דִּירָה וְרִכָּב וּפְרָנְסָה טוֹבָה, הַעֲקֹר מִה שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ מִכֶּם, שֶׁתִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה וְאַחֻוּהַ וְרַעוּת וְתִשְׁמְרוּ עִצְמְכֶם מְאֹד מְאֹד מִפְּתוּחִים וְסִכְסוּכִים, שֶׁזוֹ עֲבוֹדַת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע — לְהַפְרִיד בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, חֵס וְשְׁלוֹם.

רָאוּ לְדַבֵּק עִצְמְכֶם בּוֹ יְתַבְרַךְ, וְלִשְׁמֹר עִצְמְכֶם מִפְּעַס וּקְפִידוֹת, וְרַק לְהִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסִּבְלָנוּת. מִסְּפָרִים עַל הַצְדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יַעֲקֹב יוֹסֵף זי"ע, בְּעַל הַתּוֹלְדוֹת, שֶׁהִיא תַלְמִידוֹ הַגְּדוֹל שֶׁל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, שֶׁבְּתַחֲלָה הָיָה קַפְדָּן גְּדוֹל, וְעַל כֹּל דָּבָר קִטְוֵן הַקְּפִיד, וּפְעַם כְּשֶׁהִזְמִינוּ אוֹתוֹ לְבְרִית מִלָּה לְהִיּוֹת סַנְדֵּק וְאַחֵר, וּבֵין כֶּף עָשׂוּ אֶת הַבְּרִית בְּלַעֲדָיו, וּכְשֶׁהִגִּיעַ אַחֵר הַבְּרִית הַקְּפִיד מְאֹד, וְעוֹד הָיוּ שָׁם כַּמָּה עֲנִינִים שֶׁהָיוּ בַּקְּפִידָה גְּדוֹלָה, וּבְתוֹךְ כֶּף נִכְנַס עָנִי אֶחָד עִם בְּגָדִים קְרוּעִים, וְנִתְּנוּ לוֹ שְׁלוֹם, וְשָׁאֲלוּ לִשְׁמוֹ, עָנָה וְאָמַר: "יְהִיָּה כֶּף" ... הָאֵם אַתֶּם רוֹצִים לְאָכוֹל? עָנָה: "יְהִיָּה כֶּף" ... אָמְרוּ: תִּשְׁבּוּ. עָנָה וְאָמַר: "יְהִיָּה כֶּף" ... וְכֵן עַל כֹּל דָּבָר עָנָה: "יְהִיָּה כֶּף" ... וְנַעֲשֶׂה צְחוּק גְּדוֹל בֵּין הָאֲנָשִׁים, וְשָׁאֲלוּ אוֹתוֹ: הָאֵם הִשְׁתַּגַּעַתָּ? עָנָה וְאָמַר: "יְהִיָּה כֶּף" ... וְלֹא הִבִּינוּ פֶּשֶׁר הַדָּבָר, רַק הָיָה בְּעֵינֵיהֶם כְּצָחוּק, אֲבָל הֵרַב הַקְּדוֹשׁ בְּעַל הַתּוֹלְדוֹת זי"ע, שֶׁהִיא צְדִיק קְדוֹשׁ, הַתְּחִיל לְהִתְבּוֹנֵן הַיָּטֵב בְּעֵינָיו הַקְּדוֹשׁוֹת, וְאִיךְ שֶׁרָצָה לְגַשֵּׁת אֵלָיו לְדָבָר, וְהִנֵּה הֵחָא הַתְּחַמֵּק וְנַעֲלָם, וּבִקְשׁ מִמֶּנּוּ יְתַבְרַךְ מַה זֶה וְעַל מַה זֶה, וְגָלוּ לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם, שֶׁזֶה הָיָה אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא, וְרָצוּ לְלַמְדוֹ, שֶׁמֵּהִיּוֹם וְהִלָּאָה יִשְׁמֹר עִצְמוֹ מִקְּפִידוֹת, אֲלֵא יֹאמֵר עַל כֹּל דָּבָר "יְהִיָּה כֶּף" ... הִינּוּ לְהִיּוֹת מַעֲבִיר עַל מְדוּתָיו. וּבְאֵמַת הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ הֵם עֲמָקִים עַד מְאֹד מְאֹד, עֲמָק עֲמָק מִי מִצְאָנוּ, כִּי הָאָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל עִצְמוֹ

אֲשֶׁר כ' תתקמט — כ' תתקנ בנחל קמא

לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵז יְבוֹא אֵלָיו שְׁפַע גְּדוֹל עַד מְאֹד
בְּרוּחָנִי וְגִשְׁמִי.

אֲנִי מְקַוֶּה שְׂדֵבְרֵי אֱלוֹ יִכְנָסוּ בְּתוֹךְ לְבַבְכֶם, וְיַעֲשׂוּ אֶת הַפְּעֻלוֹת
הַנְּכוֹנוֹת, וְנִזְכֶּה כָּבֵד לְהַגְאֵל בְּגֵאֲלָה אֲמִתִּית.

הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כ' תתקמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֵר נַח, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ חֲשׁוֹן
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, הֵרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְדַבֵּר הַרְבֵּה בְּנוֹשָׂא הַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
כִּי הַסֵּמ"ך־מ"ם אֹרֵב מְאֹד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה, וְכָל עֲנִינֵינוּ הוּא רַק
שְׁלוֹם וְאֲהָבָה, וְצָרִיכִים לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַכְנִס בְּפוֹלִיטִיקָה שֶׁל
שְׂקָר, שֶׁהַפֶּל מְלַכְלֵךְ, כָּל הַבְּחִירוֹת שֶׁנִּכְנָסְנוּ בְּזֶה, זֶה רַק הִזֵּה מִפְּנֵי
הַהֲכָרַח, שְׁעוֹשִׂים מֵאֲתָנוּ כָּל מִינֵי צָחוּק, בְּשַׁעֲה שִׁיכּוֹלִים לְקַבֵּל
עַל־פִּי הַחֵק מְבַנִּים וּמְשַׁכּוֹרוֹת טוֹבוֹת לְמַלְמָדִים וְלַמּוֹרוֹת וְכוּ'.

אֲנִי אֶכְתֵּב בְּיוֹם רֵאשׁוֹן מִכְּתָב לְכָל אֶחָד מֵהַמְּלַמְדִים, בְּעֵנִין
הַמְּכָתֵב לְיִלְדִים, יֵצֵא לִי לְגַמְרֵי מֵהֶרָאשׁ, וְאֲשַׁלַּח בְּשַׁבּוּעַ הַבָּא.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וּמְבָרְךָ...

כ' תתקנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֵר נַח, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ חֲשׁוֹן
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אַקוּהּ שֶׁהִפֵּל אֶצְלָכֶם בְּשׁוּרָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשִׁמְעַ
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

יִוְתַר מֵאֲחֵר אֲשֶׁלַח לָךְ עוֹד עֲמוּדִים בְּשִׁבִיל הַסֶּפֶר "נַר
לְהַצְדִּיק", הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹזֶפֶה לְגַמְרוֹ בְּכִי טוֹב.

אוּלֵי תִדְבְּרוּ עִם ... שְׁיִשְׁכִּירוּ אוֹטוֹבוּס בְּיַחַד כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
מֵאֲשֶׁדוּד וּמֵאֲשֶׁקֶלוֹן וּמֵיבְנֵה וְכוּ', שְׁיִבֹאוּ לִפְנֵס לְכַבּוֹד הַהִלּוּלָא שֶׁל
רַחֵל אִמֵּנוּ, שְׁיִתְקַיֵּם בִּי"א חֲשׁוֹן לַעֲת עָרֵב וְזֶה יִהְיֶה קְדוּשׁ ה' גְּדוּל
מְאֹד, שְׁנִרְאֶה לְתוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם שְׁאִין לָנוּ מַה לְהִתְפַּחַד מֵהֶם, תְּהִלָּה
לְאֵל, הַקְּבוּץ שֶׁלָּנוּ יִתְגַּדֵּל וְיִתְרַבֵּה בְּיִבְנָאֵל. תוֹדִיעַ לִי מַה דַּעְתָּם, כִּי
רְצוֹנֵי חֲזַק שְׁיִבֹאוּ מַה שְׁיִוְתַר אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — הֵן מִבְּנֵי-בְּרַק
וִירוּשָׁלַיִם וְכוּ'.

רְאֵה לְרוּחַ מ... תַּחֲיָה, אֵיךְ עָבַר הַיּוֹם בְּבֵית-סֶפֶר.

הַמְּחַכָּה לְתִשׁוּבָה, וּמֵאֲחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כ' תתקנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר נַח, ב' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ חֲשׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל יְדִידֵי הַיְקָר ... נַרוּ יְאִיר.

פֹּה תִקְבַּל מִכְּתָב שׁ... בִּקְשׁ לְהַעֲבִיר לָךְ, וְהוּא אוֹמֵר שְׁנֵה דְחוּף.

הִנֵּה שְׁמַעְתִּי בְּעָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ שׁ... בְּרַח עִם בְּנוֹ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל,
וְהַמְשַׁטְרָה הַבִּינְיָאוּמִית מְחַפֶּשֶׁת אוֹתוֹ, וְעַל-כֵּן בְּשׁוּם אִפֵּן שְׁבַעוּלָם
לֹא לְהַנִּיחוֹ לְהַפְגִּס לְיִבְנָאֵל אֲפִלוּ לְבַקּוֹר קָצֵר, כִּי מַה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
צָרוֹת וְלְהַסְתַּבֵּף עִם מְשַׁטְרָה, חַס וְשְׁלוֹם, וַיֵּצֵא חִלּוּל ה'.

הַעֲקָר רְאֵה לְחֲזַק עֲצָמָךְ, כִּי אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁהַפַּעַם יִחְטֹף הַסֶּמ"ךְ-מ"ם מִכָּה חֲזָקָה, וְזֶה כְּבָר יִהְיֶה גַם עַל

אֲשֶׁר כ' תתקנב — כ' תתקנג בַּנְחַל קמג

השפיכות דם ששפף דמך במים. רק חזק ואמץ מאד מאד, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ועוד נזפה לראות ישועות רבות כאן ביבנאל. המצפה לראותך בקרוב...

כ' תתקנב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר לך-לך, ב' חשון ה'תשנ"ד.

אני החתום מטה מיפה את כחו של ... מספר תעדת זהות ... להתיצבות לדין על חריגה בבניה, מפיון שהוא היה איש בצוע ואחראי על הבניה, פידוע למפקח.

בתודה מראש...

כ' תתקנג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר לך-לך, ב' חשון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! מאד מאד אבקש אתכם בכל לבי, שתשתדלו מאד מאד שיהיה שלום ואהבה אחוה ורעות, ואחד לא יסית נגד השני, כי הולך לי בחיים שיהיה הקבוצה הקדוש שלנו ביבנאל כמו משפחה אחת, ואחד יעזר להשני, ולא כמו שאני שומע שיש אחד או שנים שמסיתים ומדיחים גם מבפנים. עלי לומר לכם, שהם הם שלוחי הסמ"ך-מ"ם, כי ברגע שאחד מסית נגד השני, זה כבר לא בא מצד הקדושה, ואתם צריכים לדעת את זה, ולשמר מאד מאד שלא יקרה בינינו דבר כזה, כי אנחנו צריכים למסר את נפשנו על אהבה, אחוה ורעות, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי

אלהיו רבה, פָּרַק כו): כִּי אָמַר לָהֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, בְּנִי, מָה אֲנִי מִבְּקֶשׁ מִכֶּם? אֲלָא שְׁתִּהְיוּ אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה וּמִכְּבָדִים זֶה אֶת זֶה, כִּי זֶה חָשׁוּב מְאֹד מְאֹד לְמַעַלָּה — כְּשֵׁיט אֶהְבֶּה, אַחֲוָה וְרַעוּת בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (לְקוּט וְאַתְחַנּוּ, רְמַז תַּתְמָה): נוֹחַ לְקַנּוּת שׁוֹנֵא וְקָשָׁה לְקַנּוּת אוֹהֵב, הֵינּוּ לְקַנּוּת לְעֲצָמוֹ שׁוֹנֵא זֶה מְאֹד מְאֹד קָל, תַּכְף-וּמְקִיד כְּשִׁמְסִיתִים וּמְדִיחִים נֶגֶד מִיִּשְׁהוּ, הֵנָּה כָּבֵד מִתְהַפֵּף לָךְ לְשׁוֹנֵא, אֲבָל לְקַנּוּת אוֹהֵב, זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי אוֹהֵב אֲמַתִּי הוּא צָרִיף לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּצַרְתּוֹ וּזְלוּתוֹ, וְלִהְיוֹת לְעֹזֵר לוֹ, אֲזִי בְּמִקּוֹם שְׁאֵחָד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי הוּא צָרִיף לְהַסִּית וּלְהַדִּיחַ נֶגֶדוֹ. וְעַל-כֵּן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם עִם כָּל לְבִי וְנַפְשִׁי, שֶׁתִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם עַל נִקְדַּת אֶהְבֶּה, כִּי זֶה לִי בְּנַפְשִׁי, שִׁיְהִיָּה הַקְּבוּץ שְׁלֵנוֹ קְבוּץ שֶׁל אֶהְבֶּה וְהַכְּנֵה הַדְּרִית, וְאִף אֵחָד לֹא יִדְבַר בְּשָׁמִי דְבַר שֶׁהוּא נֶגֶד אֶהְבֶּה וְאַחֲדוּת בֵּין אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהוּא שֶׁקָּרַן גְּדוֹל (אֲקַנְהָ שֶׁתְּבִינּוּ לְמָה שֶׁאֲנִי מִתְּכַנּוֹ), כְּנִנְתִי פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, שֶׁלֹּא יְהִיָּה אֵחָד מִסִּית וּמְדִיחַ נֶגֶד הַשְּׁנִי, רַק לְדַבַּר דְּבוּרֵי אֶהְבֶּה וְאַחֲוָה וְרַעוּת.

בְּלִיל שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, פָּרַשְׁתָּ נַח, דְּבַרְנוּ הַרְבֵּה עַל-פִּי דְּבָרֵי רַבְנוּ וְיָלַד בְּלַקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רס"ב, שֶׁעַל-יְדֵי הַתְּחַדְּשׁוֹת הַתּוֹרָה נַעֲשֶׂה נִהְרֹת, כִּי הַצְּדִיקִים הַדְּבָקִים בּוֹ יִתְּבַרְךָ רַק מִתְּחִילִים לְדַבַּר לְפָנָי עֲדַת יִשְׂרָאֵל, נִשְׁפָּע עֲלֵיהֶם שִׁפְעַת אֹר וְזִיו וְחַיּוּת וְדְבָקוּת הַבוֹרָא יִתְּבַרְךָ שְׁמוֹ, וְעַל-כֵּן הֵם מְרַחֲבִים מְאֹד מְאֹד בְּדְבוּרֵם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית וְהַתְּחַזְּקוּת וְחִדּוּשֵׁי תּוֹרָה, וּבְאִפְסָן שִׁיכְנִס בְּלֵב הַשׁוֹמְעִים, הֵם בּוֹכִים הַרְבֵּה לְפָנָיו יִתְּבַרְךָ, כִּי הַבְּכִיָּה שְׁבוּכִים קֹדֶם אֲמִירַת הַתּוֹרָה, וְהֵן בְּאֲמֻצַּע אֲמִירַת הַתּוֹרָה, וְהֵן אַחַר אֲמִירַת הַתּוֹרָה, גּוֹרֵם שֶׁלֹּא יִתְּהוּי מִזֶּה הַקְּלָפוֹת, כִּי בְּדְבָרֵי תּוֹרָה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יוֹמָא עב): זְכָה — נַעֲשֶׂה סַם חַיִּים, לֹא זְכָה — נַעֲשֶׂה סַם מָוֶת; וַיְכּוּלִים בְּדְבָרֵי תּוֹרָתוֹ בְּעֲצָמוֹ לְהַפְּיֵךְ אֶת דְּבוּרוֹ, וְלוֹמַר שֶׁכְּנִנְתוֹ הִיָּתָה בְּדִיוֹק הַהַפּוּף, אֲבָל עַל-יְדֵי שֶׁהַצְּדִיקִים אוֹמְרִים תּוֹרָה וּבּוֹכִים, אֲזִי מִהַדְּמָעוֹת נִתְּבַטְּלוּ אֵלּוֹ הַקְּלָפוֹת, וְעַל-כֵּן תִּלְמוּד בְּבִלֵי נִקְרָא מִסְּכַת, שֶׁהִיא לְשׁוֹן בְּכִיָּה, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (תְּהִלִּים קב):

"וְשִׁקְנֵי בְּבָכִי מְסֻכְתֵּי", שְׁצַרִּיף לְמִסְףּ הַמְשַׁקֶּה בְּבָכִי, כִּי צַרִּיף לְבָבוֹת מְקֻדָּם. וְזֶה (תְּהִלִּים קל"ז, א): "עַל גְּהָרוֹת בְּבָל שֶׁם יִשְׁכְּנוּ גַם בְּכִינוּ", כִּי כִשְׁתַּקְנוּ וְסֻדְרוּ תִלְמוּד בְּבָלִי, בָּכוּ הַרְבֵּה כְּדֵי שֶׁלֹּא יִנְקוּ מֵהֶם הַקְּלָפוֹת, וְעַל-כֵּן עֲנִין גְּדוֹל מְאֹד לְלַמֵּד גְּמָרָא, שֶׁמִּמְשִׁיף עַל הָאָדָם מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה, שֶׁהֵם גְּבְרִיאֵל, מִיֵּכָאֵל, רַפָּאֵל, אִוְרִיאֵל, וְקִשְׁרָנוּ אֶת זֶה לְפָרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ פְּרֻשַׁת נֹחַ, וַיְהִיָּה כָּל הָאָרֶץ שְׂפָה אַחַת וּדְבָרִים אֶחָדִים, שֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּרַךְ אוֹתָם, שֶׁתְּהִיָּה לָהֶם שְׂפָה אַחַת לְדַבֵּר לְשׁוֹן-הַקֹּדֶשׁ, כְּמוֹ שֶׁפִּירֵשׁ רַש"י ו'ל: וְדְבָרִים אֶחָדִים — לְדַבֵּר דְּבוּרִים שֶׁל יַחֲדוּ שֶׁל עוֹלָם. וְלִבְסוּף הִפְכוּ וְדְבָרוּ לְשׁוֹן-הָרַע אֶחָד עַל הַשְּׂנִי, וְדְבָרוּ נֶגֶד יַחֲדוּ שֶׁל עוֹלָם, וְהִעֲנִישׁם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "הִבֵּה גְרֵדָה וְנִבְלָה שֶׁם שְׂפָתָם, אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ שְׂפַת רֵעֵהוּ", עַל-יְדֵי שֶׁאֶחָד לֹא סָבַל אֶת הַשְּׂנִי, וְדַבֵּר לְשׁוֹן-הָרַע וַיְכִילוּת, וְהִסִּית וְהִדִּיחַ אֶחָד נֶגֶד הַשְּׂנִי, וְדְבָרוּ נֶגֶד יַחֲדוּ וְאֶחָדוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה תִּלְוֵי בְּזָה — כְּפִי שֶׁאָדָם אוֹהֵב אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כֵּן הוּא אוֹהֵב אֶת יִשְׂרָאֵל, וְכִפִּי שֶׁשׂוֹמֵר אֶת עֲצֻמוֹ מִהִסְתּוֹת וּפְרוּדִים, כֵּן נִכְלָל בְּאֶחָדוֹת, וְעַל-כֵּן הֵם פְּגָמוּ בְּזָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה "וַיִּפֹּץ אוֹתָם שֶׁם עַל פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ וַיַּחֲדְלוּ לִבְנוֹת הָעִיר", כִּי תִכְף-וּמְיָד כְּשִׁישׁ לְשׁוֹן-הָרַע וַיְכִילוּת וְלִיצְנוּת וְהִסְתּוֹת אֶחָד נֶגֶד הַשְּׂנִי, יִהְיֶה אִיף שִׁיְהִיָּה וַיְהִיָּה מִי שִׁיְהִיָּה, עַל-יְדֵי-זֶה לֹא יְכוּלִים לִבְנוֹת עִיר בְּקִדְשָׁה, "עַל-כֵּן קָרָא שְׂמָה בְּבָל, כִּי שֶׁם בְּלַל הַגּוֹי"ה שְׂפַת כָּל הָאָרֶץ, וּמִשֶּׁם הִפִּיצָם הַגּוֹי"ה עַל פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ", שֶׁזֶה הָעֲנִשׁ שֶׁל כָּל אֵלֹהֵי הַמִּדְּבָרִים לְשׁוֹן-הָרַע וַיְכִילוּת וְלִיצְנוּת, שֶׁהֵם צְרִיכִים לְלַכֵּת נֶעַ וְנָד, וְהִיאֲרֻכְנוּ הַרְבֵּה כְּדִרְכָנוּ לְקִשֵׁר אִיף נִתְהַוָּה כָּל תּוֹרָה שֶׁבְעַל-פִּיהַ דִּיקָא בְּבָבֵל, שֶׁהִיא תִּקּוּן בְּלַל שְׂפָתָם, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲרֻכִין טו:): מַה יַּעֲשֶׂה אָדָם שֶׁדַּבֵּר לְשׁוֹן-הָרַע, אִם לָמַד דָּף, יִלְמַד שְׂנֵי דַפִּים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה כ"ה, סִימָן א'), כִּי זֶה עֲקָר הַתִּקּוּן לְהַרְבּוֹת בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַל-כֵּן בְּמָקוֹם לְהִסִּית וְלְהִדִּיחַ אֶחָד נֶגֶד הַשְּׂנִי, שִׁיְרַבָּה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהִיא תִּקּוּן לְשׁוֹן-הָרַע (וְעוֹד הִיָּתֵה אֲרִיכוּת גְּדוֹלָה כְּדִרְכָנוּ).

בבקר בעת ספורי-מעשיות דברנו מענין המדינה של תאונת ממון, שעשו לעצמם כוכבים, הינו מי שיש לו כל-כף הרבה כסף הוא כוכב, ומי שיש לו כל-כף כסף, הוא מזל, ומי שיש לו כל-כף כסף הוא מלאך, ומי שיש לו כל-כף כסף הוא אליל, שהפונה היא שעושים מהטפל עקר, הינו הפל תלוי כפי הכסף שיש לאדם, אחד מתעשר, אומרים: הנה כוכב חדש עולה ומזהיר... אחד יש לו הרבה כסף, אומרים שיש לו מזל מצוין... אחד יש לו הרבה כסף, חושבים שזה העקר כבר, מי יודע מה, ממש אליל עושים ממנו, משתחווים לפניו וחונפים אותו... אחד יש לו כסף לכל מיני רמאות שמוציאים מבני אדם בכל מיני תחבולות של שקר וגנבות, אף-על-פי-כן אומרים עליו שאדם הזה הוא מלאך... ואינם יודעים כי הפל שקר, כי ברגע שאדם מורה התר לעצמו לגע בכסף זולתו, הוא כבר שקרן וגנב מפרסם, ולא כמו ששגור בפי העולם, שאחד סדר בני-אדם, והבטיח להם הבטחות, והוציא מהם כספים, הלא האדם הזה הוא מלאך... אלא צריכים לדעת, ברגע שאתה נוגע בכסף שאינו שלך, אתה לא פחות ולא יותר מגנב רמאי ונוכל, וצריכים לשמור מאד מאד לא לגע בכסף זולתו. ועל זה צריכים למסר את נפשו, מי שחייב למישהו כסף, שישתדל לשלם את זה, ואל תאמרו עליו שהוא מלאך... (ועוד היתה אריכות גדולה בדרךנו).

בסעדה שלישית דברנו הרבה על-פי התורה בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ו', שיש כבוד אלקים, שהוא מי שזוכה להיות דבוק בחי החיים בו יתברך, ועל הכבוד הזה נאמר (משלי כה, ב): "כבוד אלקים הסתר דבר", כי מי שדבוק בחי החיים בו יתברך, אף אחד אינו יכול לקחת את זה ממנו, כי הרי הוא דבוק בו יתברך, מה שאין כן מי שיש לו כבוד מלכים, אזי עליו נאמר (שם): "כבוד מלכים חקר דבר", שהכל חוקרים אחריו, ושואלים: מי הוא זה ואיזהו שחולקים לכבוד הזה, וחולקים עליו שאינו ראוי לכבוד הזה, ואי אפשר לזכות לכבוד אלקי, שהיא מדרגת הדבקות באין סוף ברוך הוא, אלא כשסובל בושות וחרפות, ואינו מגיב. ודברנו

הַרְבֵּה, שֶׁהַבּוֹשׁוֹת וְהַחֲרָפוֹת הָאֵלוּ לָאוּ דוֹקָא מִבְּנֵי-אָדָם, אֶלָּא בְּשַׁעַה שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם צָרוֹת וְיִסּוּרִים, מְרִירוֹת וּמְכַאֲוִכִים, וְנִתְעַקֵּם לְכַבּוֹ בְּקִשְׁיּוֹת וּבְסִפְקוֹת, וְאִי-עַל-פִּי-כֵן הוּא יוֹדֵעַ (תְּהִלִּים קמ"ה, יז): "צְדִיק הַיְיָ" בְּכָל דְּרָכָיו וְחֲסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו", וְאִינוּ שׂוֹאֵל שׁוֹם קִשְׁיּוֹת עָלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְאִי שְׂכוֹאֵב לוֹ מְאֹד מְאֹד — לָמָּה עוֹבֵר עָלָיו כָּל-כַּף הַרְבֵּה צָרוֹת בְּזִיוּנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים, אֲשֶׁר לֹא תֵּאָר וְשַׁעַר לְעַצְמוֹ, אֶלָּא אוֹמֵר (דְּבָרִים לב, ד): "הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוּ, כִּי כָּל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט, אֵל אֲמוּנָה וְאִין עוֹל, צְדִיק וְיֵשֶׁר הוּא"; וְאִין לוֹ שׁוֹם קִשְׁיּוֹת כָּלָל, אֶלָּא מְקַבֵּל אֶת הַבְּזִיוּנוֹת שֵׁישׁ לוֹ בְּאַהֲבָה, עַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא מְאִיר עָלָיו אוֹר הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא. וְזֶה סוּד אָדָם, שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבָמוֹת ס"א): אֲתָם נִקְרְאִים אָדָם, וְאִין אֲמוֹת הָעוֹלָם נִקְרְאִים אָדָם; כִּי אָדָם הוּא סוּד אֶל"ף ו"ם, הֵינּוּ שְׂאָדָם כְּלוּל מִשְׁנֵי דְבָרִים — מְרוֹחֲנִיּוֹת וּגְשָׁמִיּוֹת, הַנְּשָׁמָה הִיא חֵלֶק אֱלוֹהִים מִמֶּעַל, וְהַגּוֹף הוּא חֵמֶר עֵב וְגַם, חֲמַת מְלֵא דָם. וְצָרִיכִים לְקַשֵּׁר רוּחֲנִיּוֹת לְגִשְׁמִיּוֹת, שְׂזֵה סוּד אוֹת אֶל"ף, שֵׁישׁ עַל הָאֶל"ף נִקְדָּה עֲלִיוֹנָה וְנִקְדָּה תַּחְתּוֹנָה, וּבְאֲמָצַע הַקּוּ, שְׂהִיא הָא"ו, הַנִּקְדָּה הָעֲלִיוֹנָה הִיא הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְהַנִּקְדָּה הַתַּחְתּוֹנָה הִיא שְׂאָדָם בַּחוּץ מִתְעַסֵּק בְּגִשְׁמִיּוֹת גּוֹפּוֹ, וְצָרִיכִים לְקַשֵּׁר אֶת הָאֶל"ף עִם הַד"ם, הֵינּוּ אֶת נִשְׁמָתוֹ עִם גּוֹפּוֹ, וְזוֹכִים עַל-יְדֵי וְא"ו שֶׁהוּא הַבּוֹשָׁה. כְּשֶׁעַם יִשְׂרָאֵל נִכְנְסוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, נִצְטוּוּ לְשֵׁלֶשׁ מִצְוֹת: לְהַכְרִית וְרַעוּ שֶׁל עַמְלֶק, זֶה נִגְדַּת נִקְדָּה הַתַּחְתּוֹנָה, שְׂמִרְחֵק בְּנֵי-אָדָם מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, וְלִמְנוֹת מְלֶךְ זֶה נִגְדַּת הָא"ו שֶׁהִיא הַבּוֹשָׁה, כִּי כְּשֶׂאָדָם לִפְנֵי מְלֶךְ הוּא מִתְבַּיֵּשׁ, וְלִבְנוֹת בֵּית הַבְּחִירָה זֶה נִקְדָּה נִגְדַּת הָעֲלִיוֹנָה, שְׂשָׁם הִיָּה גִלּוּי אֱלֻקוֹת. וְקִשְׁרָנוּ אֶת זֶה אֶל פְּרִשְׁתַּת הַשְּׂבוּעַ, פְּרִשְׁתַּת נַח, שְׂזֵה מַה שְׂפִתוֹב אֶצֶל נַח: "אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת נַח, נַח אִישׁ צְדִיק תָּמִים הִיָּה בְּדוֹרוֹתָיו, אֶת הָאֱלֻקִּים הִתְהַלֵּךְ נַח". וְאֲמָרוּ בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ: נִיחָא לְעֵלְאִין, נִיחָא לְתַתְּאִין; כִּי נַח קִשֵּׁר אֶת הַנִּקְדָּה הָעֲלִיוֹנָה לְנִקְדָּה הַתַּחְתּוֹנָה, וְתַמִּיד "אֶת הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ נַח", הִלֵּךְ עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן דִּיקָא הוּא הוֹלִיד אֶת שָׁם, אֶת חָם וְאֶת יֶפֶת, שֵׁלֶשׁ פְּעָמִים כְּנִגְדַּת הַשְּׂלֶשׁ נִקְדוֹת: חָם הוּא נִגְדַּת הַתַּחְתּוֹנָה, שְׂהִיא עַמְלֶק, זֶה מַת פְּגַם-הַבְּרִית, "אָרוּר כְּנָעַן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה" (בְּרֵאשִׁית ט, כ"ה), כִּי רָאָה

אֶת עֲרוֹת אָבִיו, שֵׁם הוּא נֶגֶד נִקְדָּה עֲלֵיוֹנָה, שֶׁהִיא בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְעַל-כֵּן זָכָה לְצִיצִית, שֶׁהִיא בְּחִינַת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, שְׁמַתְעוּטָף אֶת עֲצָמוֹ עִם אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שְׁאֵנוֹ אוֹמְרִים: בְּזָכוֹת מִצְוֹת צִיצִית שְׁאֵנַחְנוּ מְקִימִים, תִּתְעַטֵּף בְּפֶשֶׁי רוּחֵי וְנִשְׁמַתִּי בְּאוֹר הַצִּיצִית וְתִרְיִג מִצְוֹת הַתְּלוּיִים בָּהּ, וְשֵׁם הוּא נֶגֶד הַנְּאִ"ו, שֶׁהוּא הַבוּשָׁה, כִּי הוּא זָכָה לְקַבֵּרָה, כִּי אֵין לָהּ עוֹד דְּבַר הַמְּבִיא בּוּשָׁה לְהֶאֱדָם כְּמוֹ הַזְּכַרְת יוֹם הַמִּיתָה, שְׁמָה יִשְׂאָר מִמֶּנּוּ? שׁוֹם דְּבַר, רַק קִצַּת חוֹל וְעָפָר, וַיִּכְסּוּ אוֹתוֹ שֵׁם, וְזֶה מְכַנִּים בְּאֲדָם בּוּשָׁה. וְקִשְׁרָנוּ שֶׁזֶה הִיָּתָה הַתְּבָה, שֶׁהִיו ג' קוֹמוֹת: קוֹמָה עֲלֵיוֹנָה, שֶׁהִיא נֶגֶד נִקְדָּה הַעֲלֵיוֹנָה, שֵׁם יֵשֵׁב נַח, וְקוֹמָה הַשְּׁנֵיָה שֵׁם יֵשְׁבוּ הַחַיּוֹת, כִּי כָּל זְמַן שְׂאֲדָם חֵי, אֵינּוּ צָרִיף לְשֹׁמֵר אֶת עֲצָמוֹ מִהַחַיּוֹת, כִּינּוֹן שְׁמַת, אֲפִלּוֹ עוֹג מְלֶךְ הַבֶּשֶׂן צָרִיף לְשֹׁמֵר אוֹתוֹ מִחַיּוֹת, שֶׁזֶה נֶגֶד הַנְּאִ"ו, שְׁחַיּוֹת הַשְּׂדֵה שׁוֹלְטוֹת בּוֹ, וְצָרִיף לְהַתְּבַיֵּשׁ מְאֹד, וְקוֹמָה שְׁלִישִׁית הִיָּה בָּהּ הַזְּבַל, שֶׁזֶה נֶגֶד עַמְלָק הַמְּכַנִּים טְמֵאָה וְזָבֵל בְּאֲדָם, (וְעוֹד הִיָּתָה אֲרִיכוֹת גְּדוּלָה כְּדָרְכָנוּ).

בְּסַעֲדַת מְלוּכָה-מְלָכָה דְּבַרְנוּ הַרְבֵּה עַל-פִּי הַתּוֹרָה בְּלִקּוּטֵי-מִוְהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רמ"ט, שְׁעַקֵּר הַגְּבוּרָה בְּהֵלֵב, כִּי מִי שֶׁלָּבוּ חֶזֶק, וְאֵינּוּ מַתְּנֵא מִשׁוֹם אָדָם וּמִשׁוֹם דְּבַר, יְכוּל לַעֲשׂוֹת גְּבוּרוֹת נוֹרָאוֹת, וְלִכְבֹּשׁ הַמְּלַחְמוֹת עַל-יְדֵי חַזוּק וְתִקְוָה לָבוֹ, שְׂאֵינּוּ מַתְּנֵא וְרִץ לְתוֹף תִּקְוָה הַמְּלַחְמָה. וְזֶה הִיָּה סוּד גְּבוּרַת שְׁמִשׁוֹן, שְׁעָשָׂה גְבוּרוֹת נוֹרָאוֹת מְאֹד מְאֹד, כִּי לֹא הִתְפַּחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעְעוֹלָם, כִּי הִיָּה נְזִיר הַשֵּׁם, דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה זָכָה לַעֲשׂוֹת גְּבוּרוֹת נוֹרָאוֹת, עַד שְׁעַקֵּר אֶת שְׁעָרֵי עֵזָה, וְהִבִּיאָם עַד חֲבֵרוֹן, הֵינּוּ כִּי מִי שֶׁחֶזֶק וְאִמִּיץ בְּעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא אֵינּוּ מִתְּפַעֵל מִשׁוֹם עֲזֵי פָּנִים שְׁבַעְעוֹלָם, וּמְבִיאָם עַד חֲבֵרוֹן, שֶׁהוּא סוּד זְכוֹת הָאָבוֹת: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, וּבְאֶתֶר דְּאִית תְּפָן אָבוֹת, אִית תְּפָן שְׁכִינְתָא (זֶהוּ שְׁלַח קַעֲד), כִּי נִתְגַּלָּה עָלָיו מְלֶךְ הַכְּבוֹד, וְאֵינּוּ מִתְּפַחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעְעוֹלָם, וּמְכַל שְׁכָן מִשׁוֹם עֲזֵי פָּנִים שְׁבַעְעוֹלָם, וְצָרִיכִים לְחַקֵּק דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי תִקְוָה-וּמְיָד כְּשֶׂאֲדָם חֶזֶק בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי אֵינּוּ מִתְּפַחַד מִשׁוֹם עֲזוֹת פָּנִים, וְדְּבַר זֶה נוֹגַע בְּעַתִּים הַלְלוּ מְאֹד מְאֹד, לֹא לְהַתְּפַעֵל מֵאלוֹ הַרְשָׁעִים וְהַקְּלֵי עוֹלָם, אֲלֹא

להתחזק ולגלות ולפרסם את האמונה הקדושה בריש גלי, ובזה מכניעים את הסמ"ך-מ"ם לגמרי (ועוד היו הרבה דברים באריכות כדרכנו).

אחי ורעי היקרים! ראו להכניס בעצמכם דבורים אלו, אשר אני כותב עם דם לבי, באשר הקדוש-ברוך-הוא יעיד, כי אני מאד מאד רוצה וחספץ בטובתכם הנצחית, ומבקש מאד מאד שיהיה שלום ואהבה, אחוה ורעות בינינו, ושום בריה שבעולם לא תוכל להפריד בינינו, ועל-פן תשמרו את עצמכם מאלו השועלים קטנים המסתובבים בינינו, ורוצים לחבל את כרמנו, ותשמרו על זה מאד מאד, ואני מקפיד על דבר זה מאד מאד, מי שרק מסית ומדיח בינינו, צריכים תכף לשמר את עצמו ממנו, וגם בזה לא ישליף אחד על השני כאלו אני מכונן עליו, אלא מי שחיב בדבר, ידע שאני מדבר אליו... ולא יאמרו שאני מכונן על זולתו... כי באמת כל מגמתי היא רק שתהיה בינינו אהבה, אחוה ורעות, ונחיה ביחד כמו משפחה אחת גדולה, שאיש יעזר לאחיו, אשרי מי שיכניס דברים אלו בתוך לבו, ואז ממש תגרמו לי נחת-רוח שאין כמותה, כי אין עוד נחת-רוח יותר גדולה מזה שמספרים לי, שאתם עוזרים אחד להשני, ומוסרים את נפשכם אחד בעבור השני, ועוזרים אחד להשני, והולך לכם בחיים, שיהיה שלום ואהבה, אחוה ורעות בין אחד להשני.

הכפל הדבר, תקימו את כל זה, ותכניסו את זה היטב היטב בתוך לבבכם, ואהיה לכם אסיר תודה גדול מאד כל ימי חיי. ובאמת רציתי לכתב לכל אחד ואחד מכתב, כי אתם כלכם חקוקים בתוך פנימיות לבבי לטוב כל הימים, אף טרדתי וצרותי רבו כמו שרבו, עד שאין לי זמן לרגע, באשר יעיד הקדוש ברוך הוא בעצמו, ולכן יהיה המכתב הזה ממש כמו מכתב פרטי שאני שולח לכל אחד ואחד, לבי יוצא מן הכלל, ותתפללו ותתבודדו בכל יום אלו יתברך — הן על עצמכם והן עלי, והקדוש-ברוך-הוא השומע

תפלות ישראל, ישמע בתפלתנו, שנוזפה להפלל באין סוף ברוך הוא.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כ' תתקנד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר לך-לך, ב' חשון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

אצל ... הפקס עכשו לא מחבר, רציתי לשאל — למה הדירה אצלי הפקר, איש ככל הישר יעשה בעניו, זה נכנס וזה יוצא, שלחתי עכשו פקס מאד מאד חשוב ל... ולא רציתי שיקראו בו וכו', ועל-פן תברר אצלו כל הנ"ל, ואם הוא יכול לקחת תכף-ומיד לביתו וכו'. תעשה לי את החסד הזה, וישתדלו להחליף את כל המגעולים, שאין רשות לאף אחד להכנס.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הצרות והיסורים והבלבולים שיש לי, אנשי שלומנו חושבים מי יודע מה אני עושה... איך אני יושב במנוחה... אתה לא יכול לתאר ולשער מה מחכה עלי השבוע, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שאזכה לעבר את זה, ואז אספר זאת בשמחה ביבנאל, ודי לחכימא (ומכל זה תבין, שלא דבר פשוט הוא).

מה בקשר ל... מתי הוא נוסע לכאן?! אקנה לשמע ממך בשורות משמחות, וכן מה בקשר לרגל של אשתך? הקדוש-ברוך-הוא ישלח לה רפואה שלמה מן השמים.

המצפה לשמע ממך תשובה מהירה...

כ' תתקנ"ה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר לְךָ-לְךָ, ב' חֲשׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעַ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד
גִּירוֹ יֵאִיר.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיָּקָר! רַק תִּהְיֶה חֲזֹק וְאִמִּין מְאֹד מְאֹד, כִּי אֵין לָנוּ מָה לְהִתְפַּחַד כָּלֵל. עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הָעוֹלָם הַזֶּה הוּא גֹשֶׁר צָר מְאֹד וְהַשְּׁקָרִים מְלֵאִים וְכוּ', וְהַכָּלָל וְהַעֲקָר גְּלוּה לָנוּ רַבְּנוּ וְ"ל הוּא לֹא לְהִתְפַּחַד כָּלֵל, אִם תַּעֲשֶׂה חֲשָׁבוֹן בְּרִיא, תִּרְאֶה שָׂאֵם נַעֲמֹד חֲזֹק עַל נִגְדוּתֵינוּ רַק אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּבוֹרָא כָּל הָעוֹלָמִים, אֲזוּ עַל כָּל זֵיו שְׁנַעֲשֶׂה רַק נִצְלִיחַ, וְאַפְלוּ שִׁיְהִיו רְגָעִים שֶׁתִּחַשֵׁב כְּאִלוּ הַמְּשַׁחֵק אָבוֹד, זְכוּר תִּזְכֹּר, אֲשֶׁר מִי שְׁאוּחֵז חֲזֹק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵין לוֹ מָה לְהִתְפַּחַד כָּלֵל, כִּי יִהְיֶה מָה שִׁיְהִיָּה גִצָּא הַמְּצַלִּיחִים, אֵיךְ שֶׁרַק לֹא יִהְיֶה, כִּי הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם רוֹצֶה רַק לְעֲקֹרְנוּ, וְעֲלִינוּ לְזִכֹּר הַיֵּטֵב — מִי שׁוֹנְאָנוּ הָאֲמֵתִי, וּמִי הֵם שְׁלוּחֵיו, שֶׁכָּל הַצְּלָחָתוֹ הִיא רַק לְפַלֵּג אֶת הַתּוֹשָׁבִים, וּבְזָה הוּא מְצַלִּיחַ, כִּי זוֹ עֲבוֹדַת הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם מְאֹד וּמִתְמִיד — לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבְזָה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הוּא מְצַלִּיחַ, וְזֶה עֲקָר הַגְּלוּת הָאֲרֶזְךָ וְהַמֶּר הַזֶּה, שִׁישׁ כָּל-כֶּךָ הַרְבֵּה פְּלוּגִים וּפְרוּדִים בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וַפֶּה בְּיַבְנָאֵל רוֹאִים אֶת זֶה בַּחוּשׁ עֵין בְּעֵין אֶת טִמְאֵת הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם, שֶׁכָּל עֲנִינוּ רַק לְפָרֵר אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הַעֲקָר שִׁיְהִיָּה לוֹ אֶת שְׁלוֹ. וְעַל-כֵּן זֶה לַעֲמַת זֶה עֲלִינוּ רַק לְהִתְאַחַד בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְזוֹ תִּהְיֶה הַצְּלָחָתֵנוּ, יוֹתֵר רַע מִמָּה שֶׁעָשׂוּ לָנוּ כְּבֹר לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת, וַתִּהְלֶה לָאֵל, אֲנַחְנוּ מִבְּחִינָה רִוּחָנִית עֲצָמָאִים לְגַמְרִי, וְלֹא תְלוּיִים בְּאֶף אֶחָד, וְעַל-כֵּן עֲלִינוּ לְהִתְחַזֵּק עַל הַשְּׁלוֹם וְהַאֲחָדוּת בֵּינֵינוּ, וּבְזָה בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ נִצְלִיחַ. לְדַעַתִּי, תִּמְשִׁיךְ לַעֲשׂוֹת תַּעֲמוּלָה וְלִפְקֹחַ עֵינֵי הַתּוֹשָׁבִים, שֶׁהַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם הוּא הַרְשָׁע, וְלֹא אֲכַפֵּת לוֹ כָּלֵל טוֹבַת הַתּוֹשָׁבִים, הוּא צָרִיךְ רַק אֶת הָאֵינְטֵרְסִים שְׁלוֹ, שִׁיִּיכַל לְגַנְב' וְלְהִמְשִׁיךְ לְמִשַׁל וְלְגַנֵּב כָּל מִינֵי תַקְצִיבִים, וּבֵין כֶּךָ הוּא עוֹרֵף אֶת רֵאשֵׁם וְכוּ'. וְזֶה הֵם לֹא

קולטים כָּלֵל, כִּי לְכָל אֶחָד נִדְמָה שְׁהִסְמֵ"ךְ-מ"ם רוֹצֶה אֶת טוֹבוֹתוֹ... וְזֶה סוֹבֵב עַל כָּל מַעֲמָד שֶׁל הָרְאוּשׁוֹת, וְעַל-כֵּן אֲסוּר לְתַת אֲמוּנָה בְּאֶף אֶחָד בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן, וְצָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּבַחֲיִנַת 'כְּפֻדָּהּ וְחֻשְׁדָּהּ', כִּי רַק אֶת טוֹבָתָם הֵם מְחַפְּשִׁים וְכוּ', וְעַל-כֵּן רָאָה לְהַתְחַזֵּק לֹא לִירָא וְלֹא לַפְחֹד כָּלֵל, אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים עַל כּוּוֹן הַנְּכוּוֹן שָׂרֵק יָכוֹל לְהִיּוֹת, וְאֵל נְחִיָּה בְּאִשְׁלִיּוֹת כָּלֵל, וְאֵל גִּסְתָּפֵל עַל גְּדוּלוֹת, אֲלֵא לְהִסְתָּפֵל רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִחְזֹק עֲצָמָנוּ בְּנִקְדַּת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין בְּלִעָדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וּבְיָדָיו לֹא יַעֲזוּב אֹתָנוּ, וְלִבְסוּף הַבְּרָכָה תִּנְצַח אֶת הַקְּלָלָה, כִּי הַבְּרָכָה זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְּלָלָה זֶה הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם, נָא וְנָא אֵל תִּירָא כָּלֵל, אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים עַל הַדְּרָךְ הַנְּכוּוֹן, וְכֹל הַשֵּׁג קָטָן בְּשִׁבְלֵנוּ זֶה נֶצְחוֹן גְּדוֹל, וְעוֹד תִּרְאֶה גִּפְלָאוֹת רַבּוֹת שִׁיעֵשָׂה עִמָּנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, פְּלֵאֵי פְלֵאוֹת.

"תַּחֲבִיא אֶת הַמְּכַתֵּב, כִּי תִצְטָרֵךְ אֶת זֶה לְעֵתִיד, וְתִרְאֶה שְׁהִיִּיתִי צוֹרֵק" כֹּל זֵיו שְׁאֲנַחְנוּ עוֹשִׂים, זֶה כְּבָר הַצְּלָחָה גְּדוּלוֹהָ, כִּי עֲצָם שִׁיִּצְאָנוּ בְּגְדוֹל עִם "יִבְנֵאל עִיר בְּרִסְלָב", זֶה מִפְּלִתָם לְטוֹחַ הָאָרֶץ, וְזָכוּר תִּזְכֹּר אֶת זֶה הֵיטֵב הֵיטֵב, כִּי מִי שֶׁמְחַזֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא רַק מַצְלִיחַ, וְאֵין לוֹ מָה לְהִסְפִּיד, וּבְרַגְעֵ שְׁמִתְלַכְלָכִים עִם פּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שָׁקָר כְּבָר מִפְּסִידִים, וְאִף שְׁנִדְמָה שֶׁלְטוֹחַ קֶצֶר הוּא מַצְלִיחַ, אָבֵל הוּא רַק הַמִּפְסִיד לְאָרֶץ הַדְּרָךְ. וְזָכוּר תִּזְכֹּר, כִּי אֲמַת מֵאָרֶץ דִּיקָא תִצְמַח (עֵין תְּהִלִּים פ"ה, יב), וְהַשׁוֹמֵר אֲמַת לְעוֹלָם (שֵׁם קמו', ט), הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ שׁוֹמֵר אֶת הָאֲמַת, כְּמוֹ שְׁגָלָה לָנוּ מוֹהֲרָנִי ת"ו"ל.

הַמְצַפֶּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ...

וְשְׁלוֹם לִידִידֵי ... גַּם אֵלֶיךָ גִּאֲמָרוּ כֹּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּיךָ, כִּי שְׁנִיכֶם תִּפְנְסוּ, וְשְׁנִיכֶם צְרִיכִים לְדַעַת הַקְּדָמָה זֶה. וְזָכוּר תִּזְכֹּר, שְׁצָרִיכִים רַק לְהַחֲדִיר בְּאִנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ אֲמוּנַת חֲכָמִים, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אֲמָרוּ (סִנְהֶדְרִין ק.): הַקּוֹרָא אֶת רַבּוֹ בְּשִׁמוֹ הוּא אֲפִיקוֹרֵס, וְיֵשׁ בָּזֶה סוּד נִפְלָא.

הַמְקַוֶּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ...

כ' תתקנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר לְךָ, ב' חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ד.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים.

נָא וְנָא לֹמֵר לְכָל אֱלוֹ שֶׁשָּׁלְחוּ מְכַתְּבִים, כִּי מְאֹד מְאֹד רָצִיתִי
לְעֲנוֹת לָהֶם, אֲךָ טְרֵדוֹתֵי רַבּוֹ כְּמוֹ שָׂרְבוּ.

וּבְעֵינַי הַמְּשֻׁפֵּט, מָה אָמַר לְךָ, אֶקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
כְּשֶׁאֲזַכֶּה לְעֵבֵר אֶת הַשְּׂבוּעַ הַזֶּה בְּשְׁלוֹם, אֲזִ תִּזְכִּיר לִי בְּשְׂבוּעַ הַבָּא,
שֶׁאֲסַפֵּר לָכֶם דְּבַר יָפֵה עַד מְאֹד מְאֹד, כִּי עוֹמֵד לְפָנַי עֲכָשׁוּ הָרַ גְּבוּרָה
כְּזֶה, שְׂאִינִי יוֹדֵעַ אֵיךְ אוֹכֵל לְעֵבֵר עַל זֶה, מִמֶּשׁ חוֹמָה בְּצוּרָה, וְכָל
הָעֵינַי פְּלֵא מִמֶּשׁ פְּלֵאֵי פְּלֵאִים, אֲכַל בְּתַקְוָה בְּטַחוּנֵי בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֶקְנֶה
לְעֵבֵר עַל הַכָּל בְּשְׁלוֹם. וְאִם תִּשְׁמַע אֶת הַסְּפוּר, תִּתְפַּלֵּא אֵיךְ נָתַן בִּי
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כַּחוֹת כְּאֵלוֹ מִמֶּשׁ לְמַעַלָּה מְשֻׁכָּל אֲנוּשֵׁי.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וּתְדַבֵּר עַל לְבָם דְּבוּרֵי
הַתְּחִיזוֹת כְּמוֹ עַם ... וְכוּ', כָּל אֱלוֹ שְׂנוּטָה לְבָם לְדַכְּאוֹן וְשִׁכְרוֹן
וְכוּ', וְזוֹ מִצְוָה גְּדוּלָּה מְאֹד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי לְעֵבֵר עַל הַכָּל, וְאֲסַפֵּר לָכֶם אֶת כָּל
הַסְּפוּר בְּשִׂמְחָה, וְיִהְיֶה לְמִשְׁמַרְתָּ לְדוּרֵי דוּרוֹת.

פֹּה תִקְבַּל מְכַתְּבִי כְּלָלִי לְתִלּוֹתוֹ בְּבֵית-הַמְּדַרְשׁ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תתקנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר לְךָ, ב' חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ...
גֵּרוּ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע עַל הַבְּשׂוּרָה טוֹבָה שְׂאַתָּה שׁוֹלַח
לְכָאן סְפָרִים, רַק תִּרְשֵׁם בְּמָה קַפְסָאוֹת, כְּדֵי שְׁלֹא יֵאָבֵד, חֵס וְשְׁלוֹם,
וְכֵן כָּל סֵפֶר שֵׁישׁ לָךְ וְקָשָׁה לָךְ לְהַפְיָצוֹ, אֲנַחְנוּ בְּקִלּוֹת יְכוּלִים
לְהַפְיָצוֹ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִכְנִיס שְׁפַע, שְׂאֲשֵׁלִם לָךְ עַל הַכֹּל.

עוֹמֵד עִכְשָׁו לְפָנַי הֵר כְּזָה, שְׂאִינִי יוֹדַע אִיךְ אוֹכֵל לְעֵבֵר אֶת זֶה,
וְכָל הַעֲנִיָּן פֶּלֶא, פֶּלֶאִי פֶּלֶאִים, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאוּכֵל
לְעֵבֵר אֶת זֶה, וְאִז אֲסַפֵּר נִפְלְאוֹתָיו יִתְבָּרַךְ בְּרַבִּים, וְתִזְכְּרוּ לִי בַשְּׁבוּעַ
הַבָּא, וְאִז אֲסַפֵּר לָכֶם מִמֶּשׁ כָּל הַעֲנִיָּן פֶּלֶא, אֲבָל לְעַת עַתָּה זֹו צָרָה
גְּדוֹלָה וְהֵר גְּדוֹל.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל שְׂמַחְתִּי, שְׂאֲנִי רוֹאָה
שְׂאַתָּה כָּל-כָּף מִתְקַדֵּם בְּהַדְפָּסָה, רַק חֹזֵק וְאַמֵץ, וְאֵל תִּפְל בְּדַעְתָּךְ
כָּלֵל.

פֶּה תִקְבֵּל מִכְתָּב כָּלֵלִי, רְאוּ לְתַקַּתְךָ אֶת זֶה עִם נִקְדוּת, וְלִמְסֹר
אֶת זֶה לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנֵאֵל וְכֵן לְאַשְׁדוּד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תתקנח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר לָךְ-לָךְ, ג' חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם לְ... גֵּרוּ יֵאִיר.

כְּתַבְתִּי לָךְ וּלְ... זֶה נִמְצָא בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", אִם אֶפְשֶׁר לְהַלּוֹת
לִי אֶלְךָ שְׁקָל, וְלִמְסֹר אֶת זֶה לְ... בְּשָׁמַי, וְאַהֲיָה אֶסִּיר תּוֹדָה, וְאַשְׁלֵם
כְּשֶׁאָבּוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ הַצְּלָחָה הַיּוֹם וְכָל יוֹם...

העקר שהעורך־דין יקח על עצמו, ויוציאני מהספור הזה, מלכדת הסמ"ך־מ"ם, ימח שמו וזכרו, הקדוש־ברוך־הוא ישמרני ויציילני.

כ' תתקנט.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר לך־לך, ג' חשוון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ת"ם ראשי תבות: ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן, וארבעה כוללים (כן מובא בקהלות יעקב, ערך תם) — כך תכתב. מאד רציתי לדעת, באיזה יום בשבוע נגמר חלק ח' "אשר בנחל", כי יש אצלי עוד המון כתב־יד, יעזר הקדוש־ברוך־הוא שאזכה להדפיסם.

הספרים שאתה מדפיס זה יוצא, תהלה לאל, כל־כך יפה, אשר לא יאמן כי יספר, שאדם אחד בלי שום הכנסות יזכה להוציא לאור ספרים יפים כאלו מה שמוציאים לאור ספרי תנ"ך, ש"ס ושלחן ערוך, ראשונים ואחרונים וכו', לא יכולים להראות במהירות ויפי כזה, אשריך, פי זו זכות הרבים לדורות עולם. והיום האמונה פשוטה, לידע שהכל בהשגחה פרטי פרטית, זה כבר נסיון גדול להחזיק בזה כפי רבוי הכפירות שמתפשטים בעולם.

לדעתי, אתה יכול להדפיס קונטרס "כבוד חמיו", זה מאד מאד יפה, וזה שיך גם לכלם.

תתקשר אל .. ולהתודע איפה הוא, כי חפש אותי דחוף, ואיני יודע איפה הוא עכשו.

המצפה לתשובה מהירה...

כ' תתקס.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר לך-לך, ג' חשון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אַל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי, הֵרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, הִתְקַרַח לִי לְקַצֵּר מִפְּנֵי בְּלוֹל עֲצוּם שְׁנֵתֵהָ עֲכָשׁוּ מִסִּבַּת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, עַד שְׁמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי בְּכֹל יָכוֹל לָבוֹא.

בְּעֵינַי הַמְּלוֹמְדוֹת, דְּבַר עָמִי ר' .. גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁמַאד מְאֹד קָשָׁה לוֹ, וְאִמְרָתִי לוֹ לְחִפּוֹת עַד שְׁאֲבוֹא, אֲבָל אִם זֶה הוּלֵךְ לוֹ כָּל-כָּף בְּחַיִּים, אֲזַי אִם ר' ... יָכוֹל וְרוֹצֶה, אֲדַרְבֶּה פִּי חֶבֶל לָנוּ לְקַלְקֵל לָנוּ אֶת הַשֵּׁם טוֹב, תְּהִלָּה לְאֵל, אֵין אֶחָד שְׂיִדְבֵר נֶגֶד הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה, וְכָלֵם מְרַצִּים מְאֹד מְאֹד מֵעֲבוּדְתְךָ, וְרוֹאִים אֶת הַהִשְׁקָעָה שְׁאֵתָה מִשְׁקִיעַ בְּיַלְדִים.

בְּעֵינַי ... טוֹב שְׂתַדְבֵּר עִם ... פִּי הוּא מְתַמַּצָּא בְּעֵינַיִם פּוֹלִיטִיִּים.

אֲנִי מְקַוֶּה שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר בְּכִלְיוֹת וּבִפְרָטִיּוֹת, וּמִצְפָּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ.

כ' תתקסא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר לך-לך, ג' חשון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אַל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עָשָׂה לִי תְּרַגִּיל מְאֹד מְאֹד מְלַכְלֵךְ, הַיּוֹם בְּמִשְׁפָּט אִמְרָה הַשׁוֹפֵטֶת — אוֹ שְׂאֲנִי צָרִיךְ לְהוֹפִיעַ בְּעֲצָמִי, אוֹ עוֹרְךָ דִּין בְּשָׁמִי, וְהַתּוֹבֵעַ שֶׁהוּא אִישׁ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אָמַר ל... אֲנַחְנוּ נֹאֲתֵר אֶת הָאֲדָמוֹר בְּשִׁדְדָה תְּעוֹפָה, זֹאת אוֹמְרָת בְּמַלִּים פְּשׁוּטוֹת:

כְּשֶׁאֲנִי מְגִיעַ תַּכְּף־וּמְיָד אֶמְסֹר לַמְשַׁטְרָה, רַחֲמָנָא לְצַלָן, אַף שְׁזָה שׁוּם דְּבָר, הֵם רַק יִמְסְרוּ לִי פֶתֶק שְׁעָלִי לְהַתְיַצֵּב לַמְשַׁפֵּט (כֶּף אֲנִי מְשַׁעֵר בְּדַעְתִּי), אַף אֲנִי יוֹדֵעַ מַה מְסַתְתָר תַּחַת זֶה, תַּכְּף־וּמְיָד יִהְיֶה כְּתוּב בְּכָל הָעֵתוֹנִים, עֲצָרוּ ... בְּשִׁדָּה תְּעוּפָה, וְאֵלּוּ יִהְיוּ בְּזִיוּנוֹת גְּדוּלִים בְּכָל הָאָרֶץ, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, שְׁמִי שְׁמִפְרָסֵם לְטוֹב, וְהִנֵּה בְּמִפָּה אַחַת יְכוּלִים לְאַבֵּד אֶת הַפֶּל, וְכֵן הַסֵּמֶן־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, יִרְאֶה אֶת זֶה לְכָל הַתּוֹשְׁבִים, וְעַל־כֵּן אִם יְכוּלִים לִפְעַל לְמַצֵּא אֵיזָה עוֹרֶף־דִּין טוֹב וּמְמַלֵּחַ, שְׁיִסִּיר מִמֶּנִּי אֶת כָּל זֶה, אֲנִי יְכוּל לָבוֹא, אַחֲרַת לֹא כְּדָאִי לִי לָבוֹא עֲכָשׁוּ, וְאֲנִי מוֹכֵן לְשַׁלֵּם לְעוֹרֶף־דִּין הַכִּי טוֹב, שְׁיַעֲשֶׂה אֶת זֶה מֵהָר.

הַמְחַפָּה לְתַשׁוּבָה...

כ' תתקסב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר לְךָ־לְךָ, ג' חֲשׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה לְ... גֵּרֵי יֵאִיר.

יִהְיֶה אֵיךְ שְׁיִהְיֶה אֲנִי מְכָרַח עוֹרֶף דִּין, כִּי אַחֲרַת אֵינִי יְכוּל לְהַפְּגֵס לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, זֶה פְּשׁוּט. וְאֲנִי רוֹאֶה עֵינַי בְּעֵינַי, שְׁהַסֵּמֶן־מ"ם בְּעֲצָמוֹ עוֹמֵד עָלַי, כִּי מְחַפָּה עָלִי מְחַר גַּם הָר גְּבוּהָ, אַף אֲנִי מְקַנְהָ לְעֵבֹר גַּם עַל זֶה, אֲבָל בְּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל זֶה עֲגִיז יוֹתֵר מְסַבֵּף, וּבַכְּפֻרְט שְׁיִהְיֶה חֲלוּל ה' וְחֲלוּל שְׁמוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל וְחֲלוּל שֵׁם הַסְּפָרִים, חַס וְשְׁלוֹם, וְזֶה חֻבֵּל מְאֹד.

צְרִיכִים רַק לְלַכֵּת בְּחֻכְמָה עִם הָעוֹרֶף־דִּין, כִּי תָמִיד צְרִיכִים לְחַשֵּׁשׁ מִהַסֵּמֶן־מ"ם, הַעֲקֹר שְׁיִהְיֶה בְּכַתָּב, שֶׁהוּא לְקַח עַל עֲצָמוֹ הַפֶּל וְלֹא יַעֲצָרוּ אוֹתִי, אֲבָל גַּם זֶה צְרִיכִים לְדַבֵּר עִם חֻכְמָה.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׁעוֹר לִי עַד עֲכָשׁוּ, לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי עַד הַסּוּף, אֲנִי רוֹאֶה עֵינַי בְּעֵינַי שְׁאַנְחֵנוּ לִפְנֵי מְלַחֲמָה רוּחַנִית לְנִצָּחַת כְּאֵן אֵיזוֹ

מִלְחָמָה בְּשָׂבִיל רַבְּנוּ וַיִּלְלֵנוּ לְבָנוֹת "עִיר בְּרִסְלָב", וְלִכְּנָן עוֹבֵר עָלַי מָה שְׁעוֹבֵר, אֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי זֶה עֲנִיָּן רְצִינִי מְאֹד מְאֹד.

הַמְחַכָּה לְשִׁמְעַ מִכֶּם....

אָנִי אֶהְיֶה פֶּאֶן רַק עַד 11.00 בַּבֶּקֶר, וְזֶה אֶצְלָכֶם 5.00 אַחֵר הַצֹּהֲרָיִם.

כ' תתקסג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר לְדָלֶה, ג' חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו.

הַעֲקָר רָאוּ לְקַחַת עוֹרֵף־דֵּיָן, שְׂיִקַּח אֶת זֶה עַל עֲצָמוֹ, וַיּוֹצִיא אֶת הַתִּיק פְּרָאוֹי, וְעַל־יְדֵי־זֶה לֹא יִהְיֶה לְתוֹבֵעַ וְכֵן לְשׁוֹפֵטֶת שׁוֹם טַעֲנָה עָלַי, וּמִמִּילָא לֹא יִהְיֶה לִי שׁוֹם צוֹ עֶפּוֹב אוֹ אִי נְעִימִיּוֹת אַחֲרוֹת. לְמַעֲשֵׂה, אָנִי מְרַגֵּישׁ שְׂמֻחָה לָנוּ יְשׁוּעָה גְּדוּלָה וְהַצְלָחָה לְמַעֲלָה מִהַמְשַׁעַר, וְנִזְכָּה לְהַקִּים "עִיר בְּרִסְלָב", וַיִּפְּנְסוּ לְגוֹר פֶּאֶן בְּעַתִּיד הַקְּרוֹב עוֹד כְּמָה מְאֹת מְשֻׁפְּחוֹת, וְנִזְכָּה לְהַתְחִיל וְלְגַמֵּר לְבָנוֹת בֵּית־מִדְרָשׁ עֲנָקִי, וְעַל־כֵּן לֹא בְּחִנָּם עוֹבֵר עָלֵינוּ מָה שְׁעוֹבֵר. וְרוֹאִים מִרְחוֹק מָה שְׁעֵבֵר עַל מוֹהֲרֵנוּ"ת וַיִּלְלֵנוּ בְּשָׁנוֹת סָבְלוּ תַקְצ"ד — תַקְצ"ט, מִמֶּשׁ מְלִשְׁיוֹת וּמְסִירוֹת וּבֵית־הָאֲסוּרִים, רַחֲמָנָא לְצַלְן, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין, וְלִבְסוּף כָּל אוֹיְבֵינוּ נִפְלוּ תַחְתָּיו, כֵּן יִהְיֶה אֶצְלָנוּ בְּקְרוֹב מִמֶּשׁ. רַק חֲזַקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד מְאֹד, כִּי רָאוּ מָה שְׁעוֹבֵר עָלַי — צְרוֹת וַיִּסּוּרִים מְשֻׁנִּים, מִמֶּשׁ גַּם אִיךָ שְׂאֲנִי מְחֲזִיק מִמֶּעַד, וְעוֹד מְחֲזִק אַחֲרֵים.

הַמְצַפָּה לְתִשׁוּבָה...

כ' תתקסד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר לך-לך, ד' חשון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אַל ... נרו זאיר.

הנה אני מחכה פּאן לדעת מה קרה עם ... ועם ... ואיפה הם נמצאים.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא שאמר לעולמו די, שיאמר לצרותי די, ובודאי יש ענין שהכל יתהפך לטובה פרצונו יתברך, כי הכל מתנהג רק פרצונו יתברך, ואני חי בעתים הללו רק עם הפסוק (בראשית לב, כה): "וינתר יעקב לבדו", הדא הוא דכתיב (ישעיה יב, א): "ונשגב הני"ה לבדו", פמאמר המדרש. והפונה, שלפעמים עובר על האדם צרות ויסורים כאלו מפל הצדדים, ונשאָר לבד כמו יעקב אבינו, ודיקא אז נכלל בו יתברך, אָשֶׁר עליו נאמר: "ונשגב הני"ה לבדו" (עין בראשית רבה, פרשה עז, סימן א'), כי פּשאָדָם בא אַל בטול אַמת, שְׂכָלָם עֲזָבוּ אוֹתוֹ, ונשאָר לבד, בו פּרָגַע נְכַלָּל בְּאֵין סוף ברוך הוא, שהוא גם-כן לבד, כי אין בלעדיו יתברך פּלֵל.

אשריך ואשרי חלקך, שזכית להכניס היום לדפוס את חלק ח' "אשר בנחל", ויבוא היום, שתתודע את גדלת הספרים ומה פעלתם בעולם.

נא להתקשר אַל ... או אַל ... ולכתב איפה הם נמצאים.

המחכה לתשובה...

כ' תתקסה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר לך-לך, ד' חשון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וְכָל טוֹב סָלָה נְגִיעוֹ לְכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיַחֲיוּ.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּעֲזְרוּ הַיּוֹם לְ... לְחַלֵּק אֶת הַמִּכְתָּב וְכו', תִּדְעוּ לָכֵם, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֶצְמוֹ עוֹמֵד עִם כָּל הַהִתְנַגְּדוֹת, שְׁלֹא אָבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר זֶה מִשְׁהוּ לְמַעַלְהָ מִדֶּרֶךְ הַטָּבַע, אֲנִי רוֹאֶה עַיִן בְּעַיִן, אִיךָ שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֶצְמוֹ אֵינּוּ רוֹצֶה שְׁנִכְנְנָה עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, אֲבָל כָּכֵר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: "נִצְחָתִי וְאֲנִיצְחִי", וְלִכֵּן בְּשֻׁלְב רֵאשׁוֹן רְאוּ קִדְּם כָּל לְחַלֵּק אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה, וְלֹא לְהִתְפַּחַד כָּלָל, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, שֶׁהַעוֹלָם הַזֶּה הוּא גֶשֶׁר צָר מְאֹד, וְהַכָּלֵל וְהַעֲקָר שְׁלֹא לְהִתְפַּחַד כָּלָל. אֲנִי מְקַנְהָ, שְׁאֲזַכֶּה לְעֵבֵר עַל הַכָּל, וְלָבוֹא בְּשָׁבוּעַ הַבָּא, רַק מֵה שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ מִכֶּם, שְׁתַּתְּפְּלוּ עָלַי, שְׁאֲזַכֶּה לְעֵבֵר עַל הַקְּרִיִּים הָאֵלֶּה, וּבְכַרְט שֶׁהַיּוֹם בְּשָׁעָה 2.00 אֲנִי צָרִיךְ לְעֵבֵר מִשְׁהוּ רְצִינִי, אֲבָל אֲזַכֶּה לְעֵבֵר עַל זֶה.

הַמְּצַפֶּה שְׁתַּקְּיֵמוּ אֶת דְּבָרַי...

כ' תתקסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר לְךָ-לְךָ, ד' חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

תִּשְׁתַּדֵּל לְהַפְּיץ אֶת הַמִּכְתָּב שֶׁלְּךָ בֵּין הַתּוֹשָׁבִים. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: כְּפִי הַמְּנִיעוֹת — בֵּן נִתְגַּבֵּר הַחֶשֶׁק. אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכָּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְתִכְיֵן לִי אֵיזָה פְּרִי חֲדָשׁ, שְׁאוּכַל לְעֲשׂוֹת בְּיוֹם שְׁלִישִׁי הַבָּא "שֶׁחֲחִינּוּ" בְּפִמְבִּי... אֶת הַהִזְמָנָה הָאִישִׁית תְּחַכֶּה עַד יוֹם שְׁשִׁי בַּבֶּקֶר, שְׁעַד אֲזוּ גִדַּע בְּכַרְטֵי פְּרָטִיּוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ הַצְּלָחָה...

כ' תתקסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר לְךָ-לְךָ, ד' חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

חסדי השם יתברך ויתעלה שמו, שנתן לי פח ברזל, ובתקף
הבלבולים אני מתחזק ומחזק אחרים, אף שעובר עלי שפיכות דמים
ובזיונות, חרופין וגדופין מכל הצדדים מבית ומבחוץ וכו', והעניות
והדחקות מאד מאד מלחיצים, עם כל זאת טוב להודות להקדוש-
ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

המאחל לך ברכה והצלחה...

כ' תתקסח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר לך-לך, ה' חשון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידיי ... גרו ואיר.

שלחתי את היפוי פח לעורך-דין, תסע תקף-ומיד עם ... כדי
לפעל שיוריד את הצו מעצר וצו העפוב וכו', ששם תחתי
הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיקבל
מכה כזו בקרוב, ויתגלה קלונו ברבים. כי רבנו ז"ל אמר, שהסטרך
אחרא קדם שהולכת להתבטל, אזי מוציאה את כל פחותיה כדרך
גר שהולך לכבות, הלהבה עולה, כמו-כן עם הרשע הזה.

רק חזק ואמץ, אל תירא ואל תחת, כי גדול אדונו ורב
להושיע. חסדי ה' עברתי בשלום אחרי עשר דקות כבר שלחו אותי,
כי ראו שאין לי שום ענין בכל העסק ביש שמאות רבנים
ואדמו"רים סובלים על לא דבר, ואצלי היה ממש גס גלוי, שמצאתי
חן בעיניהם, ולא הצרכתי כלל להתיצב לפני שופטים, רק אחד דבר
עמי עשר דקות, ובכבוד שלחני ולוני עד המעלית, בשעה שאת
אחרים החזיק שעות, רחמנא לצלן.

ראה שהעורך-דין יתן מכתב, שמוריד את כל הצו, ותשלח לי
את זה בכתב, לדעתי, מאת ה' היתה זאת, ומעז יצא מתוק, שלקחנו

אותו, כי הוא יגלה את הרשימה של המתנגדים וכו', וכן הכל
יתהפך לטובה, בעזרתו ותברך, שרק הוא קובע לבסוף.

המצפה לשמע ממך...

כ' תתקסט.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר לך, ה' חשון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ידידי היקר לי ... גרו
יאיר.

פה תקבל את היפוי כח ששלחתי לעורך-דין, ותקבל העתק,
אם לא יצא טוב תעשה עמי חסד גדול, ותסע אל העורך-דין אתה
... העקר ללחץ עליו בלי שום טענה, שיוירד את צו המעצר
והעפוב וכו', חס ושלום, ששם הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, מלפנת
לרגלי. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לו כבר מפלה, ואנחנו נזכה
לבנות "עיר ברסלב" על אפם וחתמתם של כל מתנגדינו, ולא יועיל
להם שום דבר.

מה אמר לך! אני חי עכשו עם הפסוק: "ויותר יעקב לבדו",
ואמרו במדרש: הדין הוא דכתיב: "ונשגב הוי"ה לבדו", ומה
ההמשך לשני הפסוקים? אלא כשאדם נשאר לבד וכלם פנגדו,
בבחינת: "ויותר יעקב לבדו", אז נתגלה אליו השם ותברך,
בבחינת: "ונשגב הוי"ה לבדו". ואומר לו: מה אני לבד, גם אתה
לבד, בא ושינינו נתחבר יחד. ועל-פן בפשה שעוברים על האדם
צרות ויסורים משנים, ונדמה לו כאלו כלם עזבו אותו ונשאר לבד,
אז דיקא מתחבר אליו הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, אשרנו שאנו
יודעים מרבי אמת כזה.

ראה שהעורך-דין יתן את זה בכתיב, וגם יתקשר אל שדה
התעופה, ותשלח לי את הפקס.

המצפה לשמע ממך...

כ' תתקע.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר לַךְ-לֶךְ, ה' חֲשׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פֶּה תִקְבֵּל רְצוּף אֶת הַיְפוּי כַח בְּלִשׁוֹן-הַקֹּדֶשׁ וּבְאַנְגְלִית, אֶקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתּוּכַל לְשַׁרְת אוֹתִי נְכוֹנָה, כִּי כְּפִי שְׁאַנִּי רוֹאֶה וּמִבִּין עֵכָשׁוּ, כָּל הַזְמַן הוֹלִיכוֹ אוֹתִי לְגַמְרֵי שׁוֹלֵל, הָאֲדַרְיָכֵל נִתֵּן לִי תוֹכְנִיּוֹת אַחֲרוֹת לְגַמְרֵי מִמֶּה שֶׁהַכְּנִיס לְנוֹעֲדָה, וְאַנִּי בְּתַמִּי הִלְכְתִּי, וְכֵן הִבְטִיחַ הַבְּטָחוֹת שֶׁלֹּא הָיָה יְכוּל אֶפְלוֹ לְבַצֵּעַ עַל-פִּי חֵק, וּמֵאֵד מֵאֵד מְצַעַר אוֹתִי דָּבָר זֶה, אֶקְנֶה לְדַבֵּר עִמָּךְ פְּנִים אֶל פְּנִים יוֹתֵר בְּאַרְיִכוֹת.

לַעֲת עֲתָה רְאֵה שֶׁלֹּא יֵצֵא לִי מִכָּל הַסְּפוּר אִי נְעִימוֹת, כִּי זֶה יוֹתֵר שְׁוֶה מֵהַפֵּל, אֲנִי מְקַנֶּה שֶׁתְּבוֹא לְעִמְק הַשְּׁוֶה עִם הַתּוֹבֵעַ.

אֲנִי מְקַנֶּה שְׁנֹכִיר אַחַד אֶת הַשְּׁנִי בְּשִׁמְחָה.

הַמֵּאחַל לֶךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה...

כ' תתקעא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר לַךְ-לֶךְ, ה' חֲשׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלִתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דְּבַרְתִּי עִם הָעוֹרֵף-דִּין, אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַפֵּל יִסְתַּדֵּר, רְאֵה לְשַׁלַּח לִי אֶת הַמִּכְתָּב הַנְּחוּץ לִי מֵאֵד, וּמִה גַם רְצִיטִי שֶׁתְּכַתֵּב לִי יוֹתֵר פְּרָטִים — מָה הָיָה הַיּוֹם אֶצֶל הָעוֹרֵף-דִּין, וְאִיךְ נִתְרַשְׁמַת מִמֶּנּוּ הַיּוֹם, הָאֵם הוּא יְכוּל לִיצֵג אוֹתָנוּ בְּסֵדֶר אוֹ סֵתָם.

מִכָּל זֶה יְכוּלִים לְלַמֵּד לְמוֹד עִמְק עַל עֲנִין הַתְּקַרְבוֹת אֶל

הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּים וְעִנְיָן הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָדוּת, כִּי הַצְדִּיק הוּא הָעוֹרֵף־דִּין הָאֲמִתִּי שְׁמִטָּה כָּל־פִּי חֶסֶד, וּמוֹסֵר נַפְשׁוֹ בְּעִבּוֹר עִם יִשְׂרָאֵל, וּבִשְׁעָה שָׁבָא הַסֵּמ"ךְ־מ"ם לְקַטְרֵג עַל גְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם כָּךְ וְכָךְ וְכוּ', וְעָשׂוּ כָּאֵן חֲרִיגָה וְכוּ', וְכֵאֵן כָּךְ וְכוּ', הוּא יוֹדֵעַ אִיךָ לְלַמֵּד זְכוּת, וְלְהַעֲבִיר אֶת רֵעַ הַגְּזֵרָה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן אִם הָאָדָם מִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הָעֲזוּת דִּקְדוּשָׁה, וּבָא אֵלָיו יִתְבַּרְךָ בְּתַפְלוּת וּבִבְקָשׁוֹת וּתְחִנּוֹת, וּמִתְעַקֵּשׁ בְּכָל מִינֵי פִיּוּסִים וְכוּ', וְצוֹעֵק וּבוֹכָה לְפָנָי מִלֶּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּעֲצָמוֹ, שְׂאֵז קוֹרֵעַ אֶת כָּל גְּזָרֵי דִינִים שֵׁשׁ עָלָיו.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תִּכְתֹּב לִי דְחוּף אִיפֹה ... אֲנִי צָרִיךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ עַכְשָׁו.

כ' תתקעב.

בְּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר לֶךְ־לָךְ, ה' חֲשׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַחֶתָּן ... גֵּרוֹ יְאִיר.

עַכְשָׁו קִבַּלְתִּי אֶת הַפֶּקֶס שְׂאִתָּה עוֹשֶׂה אֶת הַחֲפָה וְהַחֲתֻנָּה בְּחֶצֶר בְּנֵי "הַיְכָל־הַקְּדוֹשׁ", כִּכָּר פְּתִיחַ לָךְ בְּתַחֲלַת הַשָּׁבוּעַ, שְׂאִינִי מִסְפִּים בָּשׂוּם פָּנִים וְאֶפֶן, כִּי אֵין לָךְ רַב רְשָׁמִי, אֲנִי לֹא מִבִּין לָמָּה אִתָּה לֹא מְצִיַּת אוֹתִי, זֶה נִגְדָּה רְצוֹנִי.

הַמְצַפֶּה לְשִׁמְעַ מִמָּךְ תַּכְּף־וּמִיד...

כ' תתקעג.

בְּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר לֶךְ־לָךְ, ה' חֲשׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פֹּה תִקְבַּל אֶת גְּמַר הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל ה"לְקוּטִי־הַלְכוֹת" הַשְּׂיֻכּוֹת

לְחַנְכָּה, וְהֵם ל"ח אוֹתִיּוֹת, וּכְדַאי לְהַגִּיחַ אֶת זֶה הַיֵּטֵב, וְתַכְנִיס מְרָאֵי
מְקוֹמוֹת, וּבְזֶה נִגְמַר הַכֹּל.

מָה אָמַר לָךְ! אֲנִי חַי מִמָּשׁ עִם גִּסִּים לְמַעַל מְדֻרָּה הַטְּבַע, אִיךָ
שָׂאֲנִי מִחֲזִיק מַעֲמָד אַחֲרֵי לְחֻצִים עַל אֲנוּשִׁים פְּאֵלוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מֵאִיר פָּנָיו אֵלַי, וְעוֹזֵר לִי.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקְךָ, שְׂאֵתָה מְבַצֵּעַ דְּבָרִים פְּאֵלוּ בְּהַפְּצָה, אֲשֶׁר
לֹא נָתַן אֶפְלוּ לְחֹשֶׁב מִכָּל שֶׁפֶן לַעֲשׂוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ הַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תתקעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר לֵךְ-לָךְ, ה' חֲשׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ אֶתְמוּל, אִךְ מֵרַב טְרִדוֹתֵי הַרְבּוֹת
וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ וְכוּ' וְהַבְּלִבּוּלִים, לֹא הָיָה בְּיָדִי לְהַשִּׁיב תְּכֵף-וּמִיד עַל
מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הַלְשׁוֹן כְּפִי הַדְּקָדוּק, אֶת יְכוּלָּה לְשׁוֹנוֹת כְּפִי שְׂאֵת מְבִינָה
עַל-פִּי דְקָדוּק, וּמָה גַם אִם אֶת מְבִינָה שְׂצָרִיכִים לְהוֹסִיף מְלָה אוֹ
לְגַרֵעַ, גַּם אֶת זֶה תַּעֲשֵׂי, וְלִדְעָתִי, כִּבְאֲשֶׁר תִּתְקַתְּקִי אֶת כָּל הָאוֹתִיּוֹת,
תְּבִינִי וְתִשְׁפִּילִי, אִיךָ שֶׁכָּל דְּבוּרֵינוּ נֹבְעִים רַק מִ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת",
וְעֵץ שֶׁהִתְמַדְתִּי וְשִׁקְדְתִּי יָמִים וְשָׁנִים בְּ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", וְלִכֵּן גַּם
אֲצִלִּי רְגִילִים כָּל הַלְשׁוֹנוֹת הָאֵלוּ לְהַחֲלִיף בֵּין לְשׁוֹן זָכָר וּבֵין לְשׁוֹן
נְקִבָּה, וְלִכֵּן אֵיפֹה שְׂאֵת מְבִינָה שְׂצָרִיכִים לְתַקֵּן אֶת הַלְשׁוֹן תִּרְאֵי
לְתַקֵּן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ עִם רְפוּאָה שְׁלֵמָה עַל הַרְגֵל,
בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ שְׁלֹא אֲרַע שְׁבֹר, לִי קָרָה דְבָר זֶה לְפָנַי כְּמָה
חֲדָשִׁים, וְהַרְוֹפָא אָמַר שְׂיִקַּח כְּחֻצֵי שָׁנָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר
שְׂאֲחֲרֵי כְּמָה שְׁבוּעוֹת זֶה חֶלֶף, אֲמַנָּם אֵלוּ כְּאֲבִים חֲזָקִים, אֲכַל אֵין

מה לדאג, זה לא, חס ושלום, רציני, והקדוש-ברוך-הוא ישלח לך
רפואה שלמה, ותמשיכי רק להדפיס.

המאחל לך בריאות השלמה...

כ' תתקעה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר לך-לך, ה' חשוון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ידידי ... גרו ואיר.

אקנה שהכל עבר אתמול בלילה על הצד הטוב ביותר, והכל
חזר על מקומו בשלום.

רק חזק ואמץ מאד מאד, ותחזק את אנשי שלומנו, ותודיע
לכלם, שמאד רציתי לכתב לך אחר הפרטי פרטיות, אך מרב
טרדותי הרבות בשבוע שרק אפה ו... יודעים מעט איזו עגמת נפש
וצרות ויסורים, בזיונות ושפיכות דמים סבלתי, ולכן היה מהנמנע
לכתב לך, ובפרטיות ששמעתי שיש כמה בעיות בתלמוד תורה
וכו', אני מקנה לבוא, והכל יהיה על נכון.

טוב לגיס את הילדים ביחד עם ... ו... וכו', שיראו שיהיה
בית-המדרש תמיד מסדר ונקי, כי באים אורחים ואנשים מבחוץ,
שימצאו אצלנו מקום נקי ומתקן מבית ובחוץ וכו'. והילדים, אם
נותנים להם ממתקים — הם יעזרו בכל מכל כל, ותהלה לאל,
הילדים טובים מאד.

אקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנזפה לבנות "עיר ברסלב" על
אפם וחמתם של כל מתנגדינו.

רציתי לדעת על כמה הסכום הראשון ביום רביעי שאני צריך
לפרט את הצ'ק לעורך-דין, זה מאד נחוץ לי לדעת מיד, וכן איפה
נמצא ... עכשו אני צריך לדבר אתו.

המצפה לתשובה מהירה...

כ' תתקעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר לַךְ-לֶךְ, ה' חֲשׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי, שְׂאִתָּה מְטַפֵּל
בְּעֶנְיַן הַשִּׁישׁ, יַעֲזוֹר לְךָ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ בְּכָל אֲשֶׁר
תִּפְגָּה, וְתִשְׁפִּיל וְתַעֲלֶה וְתַצְלִיחַ.

בְּגִרְאָה שְׁהַפְעַם הַיִּיתִי צוֹדֵק עִם ... וּכְבָר אָמְרוּ חַכְמֵינוּ
הַקְדוֹשִׁים (יְבִמוֹת ג.ג.): טוֹבְתֶם שֶׁל רְשָׁעִים רָעָה הִיא אֲצֵל הַצַּדִּיקִים;
כִּי כְּתֹב בְּלִשׁוֹן בְּדִיוֹן וְזִלְזוּל, כְּאֵלוֹ יֵשׁ בַּק קְבוּצָה שֶׁל חוֹזְרִים
בַּתְּשׁוּבָה, וְלֹא בַתְּנִים אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים: אַרְוִירִים הַרְשָׁעִים
שְׂאִין בָּהֶם בּוֹשָׁה, אַרְוִירִים הֵם הַרְשָׁעִים, שְׂאִין טוֹבְתֶם שְׁלֵמָה
(בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה פט, סִימָן ט'); וְעַל-כֵּן מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לֹא כְּדָאֵי כָּלָל
וּכְלָל לְהַתְעַסֵּק אִתָּם, כִּי הֵם מְלַכְלָכִים מֵאֵד כְּמוֹ שְׂאִמְרָתִי לְךָ, וְלֹא
כְּדָאֵי כָּלָל שְׂיִבֹאוּ לְמַחְנֵנוּ, וְאִם הֵם יָבֹאוּ, צָרִיכִים לְהַחֲזִיר אוֹתָם
בַּתְּשׁוּבָה, וְזֶה הַכֹּל, וְלִהְיוֹת לָהֶם תְּפִלִּין וְכוּ'. וְעַכְשָׁו אִתָּה צָרִיךְ
לְהַכְנִיס כָּל הָרֵאשׁ וְהַמַּחַ שְׁלָךְ בַּק אִיךָ שְׂנַצְלִיחַ, אֲנַחְנוּ צָרִיכִין
לְהַסְתַּפֵּל עַל הַנִּקְדָּה שְׁלָנוּ, וּבְזֶה בְּעֶצְמוֹ 'פֶּל הַסַּמ"ךְ-מ"ם, יַמַּח
שְׂמוֹ, כִּי אֶפְלוֹ שְׁלֹא יִהְיֶה לָנוּ בַּק מְעַמְד אֶחָד, זֶה כְּבָר רַוַּח גְּדוֹל
מֵאֵד מֵאֵד, כִּי לֹא יַעֲבֹר שׁוֹם דְּבָר בְּהַפְקָרוֹת, וְנַעֲשֶׂה רַעַשׁ גְּדוֹל,
וּמְכַל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן אִם יַעֲזוֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִכְנֹס גַּם שְׁנֵי וְגַם
שְׁלִישִׁי, אֲזוּ בְּוִדָאֵי טוֹב.

רְאֵה לוֹמַר לְכָל הַנְּצִיגִים, שְׂאִם הֵם רוֹצִים לְדַבֵּר אִתִּי, הֵם
צָרִיכִים קִדְּם לְהוֹפִיעַ בְּכַנְס, כִּי אַחֲרַת אֲנִי לֹא אֲדַבֵּר אִתָּם וְכוּ', אֲנִי
כְּשֶׁלְעֲצָמִי הַכְּנִיתִי שְׂיִבֹאוּ הַמּוֹן אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִחוּץ לְיִבְנָאֵל, בְּאִפְּן
שְׁלֹא יַחֲסְרוּ לָנוּ אֲנָשִׁים לְעָרֵב, וְיִהְיֶה בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְלֵא,
וְאֲנַחְנוּ צָרִיכִין לְלַקֵּחַ בְּגְדוֹל, וְלֹא לְהַתְפַּחֵד וְלֹא לְהַתְפַּעֵל מֵאִף אֶחָד,
וְהוּא חוֹשֵׁב שְׂפִיזָה שְׂמוֹנֵעַ מֵאִתָּנוּ אֶת בֵּית-הַסֵּפֶר — גַּפֵּל ... אַף

אדרבה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנשיג שטח ענקי, ואז נבנה תלמוד-תורה, וכן עוד שטח ענקי לבית-הספר, ונראה לתושבים מה שאנחנו מסגלים, העקר לא להתפחד כלל.

את הדגש הכי חזק צריכין להכניס רק באהבת אנשי שלומנו, שתהיה האהבה וההבנה בינינו, בודאי יש לכל אחד הפעיות שלו וכו', והבלבולים שלו וכו', עם כל זאת צריכין לדון את כל אחד לכף זכות, ולהשתדל להבינו, ודיקא על-ידי-זה נצליח, כי אם תהיה בינינו אחדות ואהבה והבנה הדרית, אז נצליח לכל ארף הדרך.
המאחל לך שבת שלום...

כ' תתקעז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר לך-לך, ה' חשון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל פלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכנינתו תמיד.

מאד מאד אבקש אתכם שתתחזקו להיות 'אף שמח', שאנו זוכים לדעת מרבי אמת פנה, רפי נורא ונפלא פנה, ותשתדלו להחיות עצמכם עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בכם, פי אין זו עצה לפל בדעתו מכל דבר שעובר על האדם; כי באמת עוברים על כל אחד ואחד משברים וגלים, אשר אין אחד מתאר לעצמו, אלא הטבע של בני-אדם, שכל אחד חושב שעליו עוברים יסורים ומרירות, קטנות וחלישות הדעת יותר מאחרים וכו' וכו'. אבל באמת כל אחד בזה העולם עוברים עליו כל מיני קטנות וחלישות הדעת, וכל יום ויום מתדש, וזה לעמת זה אדם צריך להתחזק בכל יום מתדש, ומשיף על עצמו ערבות, נעימות, ידידות, זיו שכנינת עזו ותברך, וישתדל להיות מאד מאד בשמחה, אשר זו מצנה גדולה מאד להיות בשמחה, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), וחקמי הרופאים אמרו, שהעצבות והמרירות והדפאון מביאות

לְאָדָם כָּל מִינֵי מַחְלוֹת וְחִלָּאִים רָעִים, וְלִהְפֹּךְ — מִי שֶׁתָּמִיד שָׂמַח,
הָרִי לֹא חָסַר לוֹ כָּלוּם!

וּבְקִאֻמַּת הַשְּׂמֵחָה תִּלְוֶיהָ רַק בְּאַמוּנָה, כִּי אִם אָדָם מֵאֲמִין
שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלֵה,
וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הוּא לְבוּשׁ לְגַבֵּי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲזוֹ
אֶף פֶּעַם לֹא יִהְיֶה בְּעֶצְבוֹת וּבְמַרְרֵי וּבְדַכְּאוֹן, כִּי מֵה הַפְּסִיד בְּזַה
הָעוֹלָם וְכוּ'?! אֲבָל תִּכְרֹךְ-וּמְיָד כְּשֶׁאָדָם שׁוֹכַח מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, כְּבָר
נִכְנָס בּוֹ דַּכְּאוֹן וְשִׁבְרוֹן לֵב וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', וְכָל דְּבַר קָטָן
מִרְגִּיז אוֹתוֹ וְכוּ', וְנוֹפֶלֶת עָלָיו כְּבִדּוֹת מְאֹד גְּדוֹלָה, וְאִינוּ יוֹדֵעַ מֵה
זֶה וְכוּ'.

לְזֹאת רָאוּ לְהַתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה אֲמִתִּית, שִׂמְחָה אֵין סוֹפִית,
שֶׁאֲנִיחֵנוּ זֹכִים לְדַעַת מְרַבֵּי אֲמַת כְּזֶה, רַבֵּי נוֹרָא וְנוֹפֵלָא כְּזֶה, רַבֵּי
הַמְּפִיץ בְּנוֹ רוּחַ חַיִּים לְהַחְיֹת נַפְשֵׁנוּ הַשְּׂבוּרָה וְהַרְצוּצָה וְכוּ',
וּמְחַדִּיר בְּנוֹ עֲצוֹת נִפְלְאוֹת אֵיךְ לְהַחְזִיק מֵעֵמֶד בְּעוֹלָם הָעוֹבֵר הַזֶּה.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְהִיּוֹת בְּיַחַד בְּאַחֲדוּת וּבְאַהֲבָה גְּדוֹלָה, וְאֵל
תִּתְּנוּ שְׂשׂוּם בְּרָזָה תִּפְרִיד בֵּינֵיכֶם, כִּי הַהִפְרָדָה בֵּין בְּנֵי-אָדָם, זֶה בָּא
מִהַסְּמ"ךְ-וְד"מ"ם, יַמַּח שְׂמוֹ, שְׂכָל כַּחוֹ רַק "הַפְּרֵד וּמְשַׁל", וְעַם יִשְׂרָאֵל
צָרִיכִים לְהִתְאַחַד יַחַד. לְזֹאת אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁיַּעֲשֶׂה כָּל אֲשֶׁר בֵּיכָלְתוֹ לְהִיּוֹת בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲדוּת
עִם שְׂאָר נְשָׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזֶה מִתְבַּטָּא כְּפִי שְׂיוּצָאִים לְהַפְּצָה, לְהַפְּיץ
אֶת הַקְּוִנְטֵרְסִים וְהַחֻבְרוֹת, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהֲרַנ"ת
ז"ל בְּלִשׁוֹן קִלְהָ, לְקַרֵּב אֶת נְשָׂמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, לְהַחְדִּיר
בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ. וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים
שֶׁבְּעוֹלָם — הוּא וְאִשְׁתּוֹ וְאִפְלוּ יְלָדָיו, וְתִצְאוּ לְהַפְּצָה, לְהַפְּיץ אוֹר
רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם; כִּי הִגִּיעַ הַזְּמַן, שֶׁאוֹר רַבְּנוּ ז"ל צָרִיךְ לְהַתְגַּלּוֹת
בְּעוֹלָם, וּבְזֶה תִּלְוֶיהָ כָּל גְּאֻלְתָּנוּ. וְאִם הִיָּה רַבְּנוּ ז"ל נִכְנָס בְּעוֹלָם,
הִיָּתָה הַשְּׂמֵחָה שׁוֹרָה תָּמִיד בְּנְשָׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל עַנְיָן רַבְּנוּ ז"ל
זֶהוּ גְלוּי אֱלֻקוֹת בְּתַכְלִית הַמְּדַרְגָּה הָעֲלִיּוֹנָה, עַד שֶׁאָדָם יִפְתַּח פִּיו

לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולשיח ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו.

ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, אל תהיו בטלנים! ראו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בכל יום, אפלו כמה דקות, פי כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל. ואם הייתם יודעים מה זה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ואינה שבח זה גורם בכל העולמות העליונים, אזי הייתם גונבים בכל יום עוד ועוד כמה דקות, כי למעלה הדבורים עושים רעש בכל העולמות, ועל-כן אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, אלא מדבר בכל יום אל הקדוש-ברוך-הוא, ומשיח את כל אשר עם לבבו עמו יתברך, שזה בעצמו יכניס בכם שמחה אמיתית, שמחה נצחית.

נא ונא ראו להשתדל להתפלל במנין דיקא, פי אין עוד דבר גדול כמו התפלה בצבור, עד שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.): אימתי עת רצון? בעת שהצבור מתפללים. ואמרו חכמינו הקדושים (איכה רבה, פרשה ג', סימן ח'): כל המתפלל עם הצבור, דומה לבני-אדם שעשו עטרה למלך; ולכן אשרי מי שמתפלל בבית-הכנסת דיקא עם הצבור, וזה מאד מאד חשוב בשמים. ואמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו.): כל הרגיל לבוא לבית-הכנסת ולא בא יום אחד, הקדוש-ברוך-הוא משאיל בו. למדים מפאן, שכל מי שבא לבית-הכנסת, הקדוש-ברוך-הוא שם עיניו עליו, ומשגיח עליו בהשגחה מיחדת, עד כדי כך כשלא בא יום אחד, הקדוש-ברוך-הוא שואל: היכן הוא?! ואם אדם זה נמצא בעת צרה, חס ושלום, הקדוש-ברוך-הוא עוזר לו, וממלא את משאלותיו לטובה. ולכן אשרי מי שגונס לבית-הכנסת להתפלל בכל יום, ואז טוב לו בזה ובבא. ואמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.): מי שיש לו בית-הכנסת בעירו, ואינו נכנס שם להתפלל, נקרא שכן רע; פי אצלו יתברך מאד מאד חשוב, כשבאים לבית-הכנסת להתפלל דיקא, וכמאמרם ז"ל (שיר השירים רבה, פרשה ה'): אני ישנה — מבית המקדש, ולבי

ער — לְבַתִּי פְּנִסְיוֹת; כִּי מֵאֵז שֶׁחָרַב בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מִנַּחֵם אֶת עַצְמוֹ בִּיהוּדִים שֶׁנִּכְנָסִים לְבֵית־הַכְּנֶסֶת. וְעַל־כֵּן אַל יִקַּל בְּעֵינֵיכֶם דְּבַר זֶה, לָבוֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת דִּיקָא. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תָּנָא דְּבִי אֱלֹהֵינוּ רַבָּה, פְּרָק ח'): מִי שֶׁהוּא מְשַׁפֵּים וּמְעַרִּיב לְבֵית־כְּנֶסֶת לְהַשְׁלִים עֲשָׂרָה, עָלָיו הוּא אוֹמֵר: "פְּדָה בְּשָׁלוֹם גַּפְשִׁי". וְלָכֵן כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים צָרִיף לַעֲשׂוֹת לַעֲצֹמוֹ קְבִיעוֹת לָבוֹא לְהַתְּפַלֵּל לְבֵית־הַכְּנֶסֶת הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל דִּיקָא, וְלֹא יִקַּל בְּדַבַּר זֶה — לְהַתְּפַלֵּל בִּיחִידוֹת, אֲשֶׁר הוּא עוֹן חֲמוּר. וְכֵן כְּדָאי לָבוֹא לְבֵית־הַמְּדַרְשׁ לְלַמֵּד, שָׂאז בּוֹדָאי יִכְפֹּר לוֹ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל כָּל עוֹנוֹתָיו. וּכְמֵאמָרָם ז"ל (יְלֻקוּט בָּלֵק, רַמֵּז תשעא): מִה הַנְּחָלִים הִלְלוּ בְּגִי־אָדָם יוֹרְדִים לְתוֹכָם פְּשָׁהֶם טְמֵאִים וְטוֹבְלִים וְעוֹלִים טְהוֹרִים, כִּף בְּתֵי פְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת בְּגִי־אָדָם נִכְנָסִים לְתוֹכָם פְּשָׁהֶם מְלֵאִים עוֹנוֹת, וְיוֹצְאִים מְלֵאִים מִצְוֹת. וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאֵינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וּבָא בְּכָל יוֹם לְבֵית־הַכְּנֶסֶת וּלְבֵית־הַמְּדַרְשׁ, וּמִתְּפַלֵּל וְלוֹמֵד תּוֹרָה, וְשֵׁשׁ וְשֵׁמֶחַ עִם נְשֵׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁכָל זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֲצֵלוֹ יְתִבְרַךְ.

נֹא וְנֹא רְאוּ לַעֲשׂוֹת חֲסֵד אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, כִּי גְדוֹלָה הַכְּנֶסֶת אוֹרְחִים יוֹתֵר מִקְּבֵלַת פְּגִי הַשְּׂכִינָה (שַׁבַּת כחז); לָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנְּסִים אוֹרְחִים בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה יִקְבַּל פְּגִי שְׂכִינָה. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אֲבוֹת דְּרַבֵּי גַמֵּז, פְּרָק ז'): אָמַר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְאִיּוֹב, עַדִּין לֹא הִגַּעְתָּ לְאַבְרָהָם, אֲתָה יוֹשֵׁב בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, וְאוֹרְחִים נִכְנָסִים אֲצִלְךָ, אֲבָל אַבְרָהָם מְהַדָּר בְּעוֹלָם וְלִכְשֵׁי־מִצָּא אוֹרְחִים — מְכַנְּסֵם. הֲרֵי שְׁלָכֶם לְפָנֵיכֶם, שְׂאָדָם צָרִיף לְרוּץ וּלְחַפֵּשׂ וּלְחַזֵּר בְּרַחוּבוֹת וּבְשׁוּקִים אַחַר אוֹרֵחַ וּלְאַרְחוֹ, וּבִזְכוּת זֶה יִזְכֶּה לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יְתִבְרַךְ, וְלִקְבַל פְּגִי שְׂכִינָה.

הַמֵּאחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כ' תתקעח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר לְךָ־לֶךְ, ז' חֲשׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד, צְמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

אוֹדוֹת הַחֲלִישׁוֹת וְכוּ', וְהַצָּעֵר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ וְכוּ' שֶׁהִיָּה סְבִיב
צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, זֶה בְּדַרְךָ כָּלֵל הוֹלֵךְ אֶצְלָל כָּל אֶחָד, כִּי מִהַרְיָחוֹת וְעֵצָם
הַעֲבֹדָה בַּעֲנָן הַמְּאֲכָלִים וְכוּ', כָּלֵם סוּכָלִים, אֲבָל בְּזֶה שְׁנִסְעַתָּ עִם
הַקְּבוּצָה שְׁלָהֶם, זֶה הִיָּה בַּעֲכָרְךָ, כִּי בְּאֶמֶת אֲנִיחֵנוּ לְקַחְנוּ עִמָּנוּ אֲכָל,
וְשִׁכְרָנוּ בַּעֲצָמָנוּ דִּירוֹת, וּמִמֵּילָא לֹא הִצְרַכְנוּ טוֹבוֹת מֵאַחֲרִים. וְתִהְיֶה
לְאֵל, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹזֵר לָנוּ, שְׁלַקְחָנוּ אֶת הָעֲנָן מָאד מָאד
רְצִינִי בְּיָדִים, וְעִבּוֹדַת הַהַדְּפָסָה וְהַהַפְּצָה הוֹלֵכֶת כְּכָר שְׁנַיִם מְסֻדָּרִת,
וְכֵן אֲנִיחֵנוּ עַל הַדָּרֶךְ הַנִּכּוֹנָה לְבָנוֹת "עִיר בְּרִסְלֵב", עַל אֵף שְׁפָלָם
צָחֲקוּ מִזֶּה, אֲבָל בְּרוּךְ הַשָּׁם, יֵשׁ לָנוּ כְּכָר בְּלִי עֵיץ הָרַע שֶׁם עַל
הַשֵּׁטַח קָרוֹב לְמֵאָה מִשְׁפָּחוֹת, כֵּן יִרְבּוּ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְתַכְנִיס אֶת
עֲצָמְךָ בְּהַסְפָּרִים הַקְּדוּשִׁים, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרַגּוֹעַ לְנַפְשֶׁךָ.

אֲנִי אֲשׁוּבוֹת בְּשַׁבַּת־קֹדֶשׁ פְּרֻשֶׁת וַיִּרְא וּבְשַׁבַּת־קֹדֶשׁ פְּרֻשֶׁת
חֲיִי־שָׂרָה בִּיבְנָאֵל, וְאֲנִי מִזְמִין אוֹתְךָ לְהִיּוֹת אוֹרְחִי, שְׂתֵאכֹל וְתִישֵׁן
אֶצְלִי בְּשַׁבַּת־קֹדֶשׁ.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּלָּל בַּעֲדֶךָ וּבַעֲדֵי אֲשֶׁתְּךָ וּבַעֲדֵי יְלָדֶיךָ, שְׂתִצְלִיחוּ בְּכָל
אֲשֶׁר תִּפְּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כ' תתקעט.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרַת לְךָ־לֵךְ, ז' חֲשׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מַה מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת בְּשׁוּרָה מְשֻׁמַּחַת, שְׁנִדְבַת מְקַרְן הַמַּעֲשָׂרוֹת שְׁלֶךְ עוֹד סְכוּם נִכְבָּד מְאֹד עַל הַדְּפֻסַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּזְכֶּה תְּמִיד לְתַן צְדָקָה לְמוֹסְדוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וּלְעֲנִין רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁהִיא הַדְּפֻסָה וְהַפָּצָה הַעוֹלָה עַל כָּל הַצְּדָקוֹת.

אֲנִי מְקַנְהָה לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְהִיּוֹת בְּשַׁבַּת־קִדְשׁ פְּרֻשֶׁת וַיֵּרָא וּבְשַׁבַּת־קִדְשׁ פְּרֻשֶׁת חַי־שְׂרָה בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְאֲנִי מְזַמֵּן אוֹתָךְ שֶׁתָּבוֹא לְשָׁבוֹת אֶצְלִי בְּשַׁבַּת־קִדְשׁ, תִּישֵׁן אֶצְלִי וְתֵאכַל עַל שְׁלֹחֲנִי.

רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְיִזְכּוּתְךָ גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַיְזֻכּוֹת הַנּוֹרָאָה הַזֹּאת שֶׁל הַצְּדָקָה בְּשִׁבִיל הַדְּפֻסָה, עַד שֶׁאֶמַר מוֹתֵרֵנִי ת' ו"ל עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים קיט, קמב): "צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת", אִיזוֹ צְדָקָה נִשְׁאַרְתָּ לְאָדָם לְעוֹלָם? עַל־יָדֵי שְׁנוֹתַן לְהַפְצֵת תּוֹרַת אֱמֶת מִצְדִּיק אֱמֶת. אֲשַׁרְיָה וְאֲשַׁרֵּי חֵלְקָךְ, שֵׁשׁ לְךָ חֵלֶק בְּזֶה.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כ' תתקפ.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרַת לְךָ־לֵךְ, ז' חֲשׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנוֹחַן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֲר וּלְשַׁעַר אֶת
גְּדֹל שְׂמִיחָתִי שְׂיִישׁ לִי, שְׂלִקְחָתָּ אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְךָ, וְהִתְחַלַּתָּ לְהַפְּיֵץ
אֶת אֹר רַבְּנוּ ו"ל לְאַרְכָּה וּלְרַחֲבָהּ בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! כָּל הַסְּבוּבִים שְׂמֻסְבֵּב אוֹתְךָ
הַסְּמִיךְ-מ"ם, הוּא רַק כְּדִי לְמַנַּע וּלְעַכֵּב אוֹתְךָ מִלְּהַפְּיֵץ אֶת אֹר רַבְּנוּ
ו"ל, וְהוּא יַעֲשֶׂה אֶת כָּל מָה שְׂבִיכְלָתוֹ כְּדִי לְמַנַּע אוֹתְךָ מִזֶּה, פֶּה
יְסִית אוֹתְךָ לְבָרַח לְחוּץ-לְאַרֶץ, פֶּה יְסִית אוֹתְךָ לְפַתַּח חַנוּת, וּפֶה
יְסִית אוֹתְךָ לְהִיּוֹת שְׂדָכָן, וּפֶה יְסִית אוֹתְךָ לְהִיּוֹת בְּדָחָן וְכוּ' וְכוּ',
הַעֲקָר שְׂלֵא תַפְּיֵץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ו"ל, אָבֵל אִם תִּקַּח עֲצָמְךָ מֵהַיּוֹם
וְהִלָּאָה בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָּה לְהַפְּיֵץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ו"ל, וְלֹא
תִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבָעוּלָם, רַק תִּלְךָ עַל הַרְחֻבוֹת וּבְכַתִּי כְּנִסְיוֹת
וּבְכַתִּי מְדַרְשׁוֹת וּבִישִׁיבוֹת וּבְרַפְּבוֹת וּבְאוֹטוֹבוֹיִסִים, וְעַל הַחֲצֵרוֹת
וְכוּ' וְכוּ', אֲזוּ תִרְאֶה בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִידְךָ, וְיִהְיֶה לָךְ גַּם
שְׂפַע בְּפִרְנֶסֶה. וְהַעֲקָר שְׂתַנְּצֵל אֶת כָּל חוּשׁ הַהוֹמוֹר שְׂלָךְ בְּהַפְּצָה,
כִּי צְרִיכִין לְשַׂמַּח אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּעַתִּים הִלְלוּ עוֹבֵר עַל כָּל
אֶחָד וְאֶחָד מִה שְׂעוֹבֵר, צְרוֹת וְיִסּוּרִין וּמְרִירוֹת, וּבְפָרֵט בְּאַרְצֵנוּ
הַקְּדוּשָׁה, שְׂכָל אֶחָד חֵי עִם פְּחָדִים, וְלֹא יוֹדְעִים מָה יְהִיָּה עִם
הַשְּׁלוֹם, וּמָה יְהִיָּה עִם הָעֲרָבִים, וּמָה יְהִיָּה עִם הַפְּרַנְסֶה, וּמָה יְהִיָּה
עִם הָעַתִּיד וְכוּ' וְכוּ', וְכָל אֶחָד עִם הַבְּעִיּוֹת שְׂלוֹ וְהַשְּׂאֵלוֹת שְׂלוֹ —
מָה יְהִיָּה וְאִיךָ יְהִיָּה... וּבְזֶה שְׂמֻבִיאִים לָהֶם סְפָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, זוּ מִמֶּשׁ
הַחַיּוֹת שְׂלָהֶם. וְהָיָה טוֹב מְאֹד, שְׂתַסְּפֵר סְפוּרִים לְ... כְּדִי שְׂיִדְפִּיֶסֶם
בְּאוֹר יְבֻנָּאֵל. הַעֲקָר רְאֵה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ, פֶּשׁוּטוֹ כְּמִשְׂמְעוֹ, לְמִלָּא
אֶת כָּל אַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה לְאַרְכָּה וּלְרַחֲבָהּ עִם סְפָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וּפַעַם
אֶחָת וּלְתַמִּיד תִּתְחַיֵּל לְצִיַּת אוֹתִי, שְׂתַעֲזֹב כְּבָר אֶת כָּל הַשְּׂטִיּוֹת, וְאֵל
תִּפְתַּח חַנוּת, וְאֵל תִּכְנֹס בְּשׁוּם עֶסֶק, כָּל הָעֶסֶק שְׂלָךְ יְהִיָּה הַפְּצַת
מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וּבְזֶה יְהִיָּה לָךְ פְּרַנְסֶה בְּשַׁפְּעָה, רַק אֵל תִּהְיֶה
עֲצָלָן, וְאֵל תִּצַּא מְאַחֵר, אֲלֵא תַעֲסֹק בְּזֶה בְּקַבִּיעוֹת יוֹמָם וּלְלֵילָה, אֲזוּ
יְהִיָּה לָךְ רֶכֶב וְכוּ', וְתוּכַל לְשַׁלֵּם אֶת כָּל חוֹבוֹתֶיךָ, וְלֹא תִהְיֶה חַיֵּב
לְאַף אֶחָד.

אֲשֶׁר כ' תתקפא בַּנְחַל קעה

ראה להתבודד עצמך עמו יתברך בכל יום חק ולא יעבר, אפלו
עשרים דקות, ועל-ידי-זה תהיה לך הצלחה רבה.

המאחל לך שבת שלום...

מי יתן, שתוכל לתרגם עוד כמה ספרים בצרפתית, אבל שיהיה
תרגום טוב, כי אין אתה יכול לתאר ולשער מה הספרים הללו
עושים, כי הצרפתים מאד מאד תמימים, ויכולים לקרב את כלם
אל רבנו ז"ל.

כ' תתקפא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר לך-לך, ז' חשון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אלו ידי הקר לי
מאד ... גרו יאיר ויזרח לנצח.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומה מאד שמחתי לשמע שאתה יכול
להלוות לי לחדש אחד, וזה אצלי ממש חסד חנם, ממש גמילות
חסד אמיתית, כי אני גמצא עכשו במצב כספי דחוק עד מאד, ועבר
עלי מה שעבר וכי, אפלו כפי שהיה זמנים דחוקים וכי, אבל כמו
שעבר עלי השבוע רק אתה ו... יודעים קצת כמה פחדים ומשפטים
ויסורים שעברו עלי, ועל-כן אני גמצא בדחקות מאד מאד, ופה אני
צריך לחזק ולאמץ המון אנשים, בשעה שאני בעצמי גמצא במצב
דחוק עד מאד וכי, ובאת אתה מציע שאתה יכול להלוות לי על
חדש זה, ממש חסד חנם שאתה עושה עמי, יעזר לך הקדוש-ברוך-
הוא, שתרוה רב נחת מפל יוצאי חלציה, אני מקנה שהכל יתהפך
לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

... ספר לי, שהסמ"ך-מ"ם שלח מכתב, אם אתה יכול לשלח

קעו אָשׁר כ' תתקפב — כ' תתקפג בַּנְחֵל

לי העֵתָק, פִּי אָנִי צָרִיף אֶת זֶה. גַּם רָאָה לְחֻזֵק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
בְּכָל מָה שֶׁתּוֹכֵל, פִּי דְבוּר אֶחָד שֶׁל חֻזֵק שׁוּה יוֹתֵר מִכָּל הוֹן
דְּעֵלְמָא.

כ' תתקפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְר לַיְלָה, ז' חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל תְּלַמִּידֵי תַלְמוּד־תּוֹרָה "יְלָדֵי חַן", גַּרְם יְאִיר
וַיִּזְרַח לְנֶצַח.

מָאד מָאד אָנִי שְׂמֵחַ לְשִׁמְעַ שְׁאַתֶּם לּוֹמְדִים טוֹב, וּמְתַנְהָגִים
בְּדַרְךְ אַרְצָן, וְחוֹזְרִים עַל "סִפְר־הַמִּדּוֹת" בְּעַל־פֶּה, שְׂזוּ מִמֶּשׁ כָּל
הַחַיּוֹת שְׁלִי, שְׁאַנִּי שׁוֹמֵעַ אִיךְ שְׁאַתֶּם מִתְקַדְמִים — הֵן בְּלַמּוּד, הֵן
בְּהִנְהָגָה, וְהֵן בְּכַבּוּד אָב וְאִם, וְהֵן בְּכַבּוּד רַבּוֹ, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא, שֶׁתַּעֲלוּ מַעְלָה מַעְלָה, וְתִתְפַּלְלוּ בְּעַדִּי, שֶׁכָּבֵר אֲזָפָה לְבוֹא וְלַגּוֹר
אַתְכֶם בְּיַחַד, וּכְבֹּר גִּזְפָה לְרֵאוֹת בִּישׁוּעַתְּן וּבְנִחְמַתְּן שֶׁל כָּלֵל גִּשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, וְתִתְגַּלֶּה מַלְכוּת שְׁדֵי בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, עַד שֶׁכָּלֵם יַחַד יֵאמְרוּ
(שְׁמוֹת טו, ב): "זֶה אֵלֵינוּ וְאֵנּוּהוּ", שֶׁתִּתְגַּלֶּה כְּבוֹדוֹ לְעֵינַי כָּל, וַיִּפְּלוּ כָּל
הָרַע הַמוֹנְעִים אֶת הַטוֹב לְהִתְגַּלּוֹת.

הַמְתַּפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד, שֶׁתְּהִיּוּ שְׁמוּרִים וְתִהְיֶה קְדוּשָׁתָם
וְטְהוּרֵיהֶם.

הַמֵּאַחַל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כ' תתקפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְר לַיְלָה, ז' חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

אֲשֶׁר כ' תתקפד בַּנְחַל קעז

פֹּה תִקְבַּל אֶת הַמִּכְתָּב בְּלִי לְקִרְא לְפָנַי אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנו קִדְּם
קִבַּלְת שַׁבַּת.

הַעֲקֹר תַחֲזֹק וּתְאַמֵּץ אֶת אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנו לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמַּח
אוֹתָם בְּכָל מִיּוֹי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְצָרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף
זְכוּת, וְלִהְשַׁתְּדֵל לְהַבִּין אֶת כָּל אֶחָד בְּפִרְטֵי פִרְטֵיּוֹת.

אֲקוּהָ שְׁטַפְלַת הַיּוֹם בְּעֵנֵן הָאֶבֶן שֵׁשׁ, הֵינּוּ הַזְכּוֹרִין עוֹלָם
שֶׁבַקְשָׁתִי מִמֶּךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָנוּ הַצְּלָחָה גְדוֹלָה בְּכָל הָעֲנִינִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כ' תתקפד.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְּשׁ לְסִדְר לְךָ-לֵךְ, ז' חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנֹשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלַב", הַגְּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלַב",
הַזֵּה"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּצְלִיחַ דְּרָכָם בְּכָל אֲשֶׁר יִפְנוּ,
אֲמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי! חֲסִדֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאַנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי נוֹרָא
וּנְפִלָא כְּזֶה, הַמְּחִיָּה וּמְחֻזַּק אוֹתָנוּ לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם
דְּבָר, וְלִכְן עָלֵינוּ לְהַחֲזִיק עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲדוּת גְדוֹלָה —
בְּפִאוֹת לְתַלְמִידֵי רַבֵּנוּ ו'ל.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת וְלִזְכֹּר, כִּי יְכוּלִים לְהִיּוֹת עוֹבְדֵי ה' וְלוֹמְדֵי תוֹרָה
וְלִקְיָם מְצוּוֹת, וְעַם כָּל זֹאת יְכוּלִים לְעַבֵּר בְּכָל יוֹם עַל "לֹא תִרְצַח",
"לֹא תִנְאַף", "לֹא תִגְנוֹב"; עַל-יְדֵי שְׁאֲחָד מְבֻזָּה אֶת זוּלָתוֹ, הוּא
פְּשוּט עוֹבֵר עַל "לֹא תִרְצַח", כִּי הוֹרֵג אוֹתוֹ, וְחִמָּא לְצֻלָּן, אוּ
כְּשֶׁמְדַבְּרִים, חֵס וְשְׁלוֹם, נְבוּל פֹּה, וּמְכַנִּיטִים בְּזוּלָתוֹ הַהוֹרֵים רַעֲיִם,
עוֹבְרִים עַל "לֹא תִנְאַף", וְעַל-יְדֵי שְׁגוֹנָבִים מְזוּלָתוֹ אֶת הַזְּמַן הַיְקָר,

ומכל שפן פִּשְׁנוֹגָעִים בְּכִסְפֵי זולתו, זו ממש גְּבוּהָ, וְעוֹבְרִים עַל "לא תגנב". ועל-פֶּן צְרִיכִים לְהִזְהַר בְּזֶה בְּיוֹתֵר, וְאִישׁ אֶת רְעוּהוּ יִחְזַק וַיַּעֲזֹר, וְלֹא, חֵס וְשְׁלוֹם, הַהַפּוּף — לְדַקֵּר בְּמַלִּים אוֹ לְרִיב עִמּוֹ וְכוּ', כִּי לְכָל אֶחָד יֵשׁ אֶת הַצְּרוּת וְהַדְּחָקוֹת וְהִיסוּרִים שְׁלוֹ, וְאִינוּ צְרִיף יוֹתֵר, וְלָכֵן רָאוּ לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד בְּדַבְרִים כְּאֵלוֹ, כִּי יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׂמָאֵד מְאֹד רְגִישִׁים, וְלָכֵן צְרִיכִים לְהִתְנַהֵג אֶחָד עִם חֲבֵרוֹ בְּרַחֲמִים וּבְקִרְוּב.

מה אמר לָכֵם! חֲסִדֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שְׁלָנוּ כָּאֵן בְּבִנְיָאֵל, שְׁזֶה מִמֶּשׁ קְדוּשׁ הַשֵּׁם נִפְלָא, וּכְבָר נִשְׁמַע בְּכָל אֲרָצוֹת הַקְּדוּשָׁה וְכֵן בַּחוּץ-לְאֶרֶץ, אִיף שְׁקִבּוּץ גְּדוּל שֶׁל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ גָרִים בְּיַחַד עַל אֵף כָּל הַדְּחָקוֹת וְהַבְּלוּלִים בְּיַחַד, וּמַחְנֻכִים אֶת יְלִדֵיהֶם בַּחוּנּוּף כְּשֶׁר וְטָהוֹר עַל אֵף כָּל הַבְּלוּלִים שֶׁל הַסֵּמ"וֹ-ד'מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, שְׁשֵׁם רְגָלִים לְכָל דְּבַר הַקְּשׁוּר לְיַהֲדוּת, עִם כָּל זֹאת חֲסִדֵי ה', שְׂאָנוּ לֹא צְרִיכִים אֶת אֵף אֶחָד — רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעַצְמוֹ, וְלָכֵן בְּזֶה בְּעַצְמוֹ רָאוּ לָכֵם לְשַׁמַּח וְלַהֲדוּת לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד תָּנִם שְׁעֲשֵׂה עִמָּנוּ.

זָכְרוּ הַיֵּטֵב דְּבוּרוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל שְׂאָמַר: "נִצְחָתִי וְאֹנְצָח", וְתַהֲלֶה לְאֵל, אָנוּ רוֹאִים אִיף שְׂדָבָר אֶחָד מִדְּבוּרֵי הַקְּדוּשִׁים אִינוּ חוֹזֵר רִיקָם, אֲדַרְבֵּה הִנֵּה אָנוּ עוֹמְדִים לְפָנָי שְׁעַר גּוֹרְלִי, שְׁבוּ גִזְפָּה לְגִשְׁם אֶת רְצוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, וְתַהֲיֶה פָּנָה יִקְרָה לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִדֵי בְּרִסְלָב" כָּאֵן בְּבִנְיָאֵל, וְלָכֵן רָאוּ לַעֲזֹר כָּל אֶחָד בְּמָה שֶׁהוּא רַק יְכוּל, כְּדִי שְׁנַצְלִיחַ לְהַקִּים מְקוֹם נִפְלָא עַל אַפְס וְחֲמַתָּם שֶׁל הַרְשָׁע מְרַשָּׁע וּגְנָדָא דְלִיָּהּ.

הַעֲקָר הוּא רַק שְׂמַחָה, לְשַׁמַּח בְּיַחַד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, וְצְרִיכִים לְהִיּוֹת כָּל-כָּף בְּשְׂמַחָה, עַד שְׁנִרְקַד בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְלַהֲיּוֹת מְשֻׁנָּה בְּשְׂמַחָה, כְּמֵאֵמֶר רַבֵּנוּ ז"ל: 'מְשֻׁנָּה פְּרִילִיף', וְלִידַע שְׁכָל מְאַרְעוּתוֹ הֵם לְטוֹבָתוֹ (לְקוּטֵי-מוֹתֵרִין, חֻלְק א', סִימָן ד'). וּפְעַם אַחַת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה

אָמַר הָרַב הַחֲסִיד ר' יִצְחָק בְּרִיִּיטֶער ז"ל, שְׁנָה מֵה שְׂצוּעִיקִים כָּלֵל יִשְׂרָאֵל בְּרֵאשׁ הַשְּׁנָה: "הַמְּלֶךְ", שֶׁהוּא רֵאשִׁי תְבוּת: כֹּל מֵאַרְעוּתוֹ הַיּוֹם לְטוֹבָתוֹ, כִּי בְּרֵאשׁ הַשְּׁנָה מַגִּיעִים לְגִלּוֹי רוּחַנִי כְּזֶה, עַד שְׂרוּאִים וּמְרַגְיִשִׁים שֶׁהֵכֵל לְטוֹבָתוֹ. וְלִכֵּן מֵאַחַר שְׂזַכֵּינוּ לְהִיּוֹת אֲצֵל רַבֵּנוּ ז"ל עַל רֵאשׁ הַשְּׁנָה בְּאוֹמֵן, עֲלֵינוּ לְדַעַת, כִּי כֹל מֵה שְׂעוֹבֵר עֲלֵינוּ הוּא רַק לְטוֹבָה, וּבּוֹדַי נְצַלִיחַ.

הַמֵּאַחַל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כ' תתקפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי לְדִלְקָה, ז' חֶשֶׁן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה רַק לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, מְשֻׁנָּה פְּרִילִיךְ, וּבִזְכוּת הַשִּׂמְחָה תַּעֲבֹר עַל הַכֹּל, וְתָמִיד תִּשְׁמַע כְּלֵי זָמֵר, הֵינּוּ טִיפֵי קֶסֶטָה, שְׁכֵלוֹל מִנְבֵּל וְכַנּוֹר, תֵּף וְעֶגֶב וְכוּ', כִּי שְׂמִיעַת כְּלֵי זָמֵר מְרַגֵּעַ אֶת הָעֵצָבִים. וְתִשְׁתַּדֵּל אֶתְּךָ וְאֶתְּךָ, שֶׁתִּהְיֶה לָכֶם סִבְלָנוּת גְּדוּלָה עִם הַיְלָדִים, כִּי תִּכָּל לְהִתְעַצֵּב עֲלֵיהֶם, וְלִהְיוֹתָ כֹּל הָעֵצָבִים עַל לֹא דְבָר.

זְכְּרוּ הֵיטֵב אֵיזוֹ עֲבוּדָה קְדוּשָׁה מְסֻרוֹ בִּידְכֶם, מִמֶּשׁ עֲבוּדַת הַכֹּהֵן הַגְּדוֹל, שְׂנַכְנַס לְפָנָי וּלְפָנָי לְגִלוֹת אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲתֵם גְּרִים בְּאֵיזוֹ פְּנֵה נְדִחַת תַּחַת בְּגִין שֶׁל כְּפָה קוֹמוֹת, וּמְחַדְרֵי קָטָן יוֹצְאִים בְּכֹל הָעוֹלָם אוֹרוֹת צַחְצַחוֹת כְּאֵלוֹ, רְאוּי לָכֶם לְשַׂמַּח בְּזֶה מְאֹד.

תִּתְקַשֵּׁר אֶל ... שְׂיִהְיֶה הַפֶּקֶס שְׁלוֹ מְחַבֵּר אַחַר שְׂעָה חֲמֵשׁ אֲצִלְנוּ, וְאִזּוֹ אֲשַׁלַּח לוֹ מֵה שְׂבִבְקֵשׁ בְּעֵבוֹר "אוֹר יְבִנְאֵל", וְכֵן טוֹב שְׂתַכִּין אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּאַשְׁדּוֹד, שְׂשִׁשְׁכְּרוּ אוֹטוֹבוּס לְלֵיל שְׁלִישִׁי,

שְׁנַעֲשֶׂה כְּנֶס גְּדוֹל שָׁם, וְעוֹד אֲשַׁלַּח לָהֶם בְּמוֹצָאֵי־שַׁבַּת־קִדְשׁ מִכְּתָב כָּלְלִי.

וְכֵן תֹּאמַר לְ... שְׂאֲנִי בָּא בְּיוֹם שְׁנֵי בְּשָׁעָה 5.00, שְׂיַחֲכֶה עָלַי.

הַמֵּאחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

תִּשְׁאַל אֶת ... מֶה חֲדָשׁוֹת, וְגַם אֶת ...

כ' תתקפו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדּוֹר לְךָ־לְךָ, ח' חֲשׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וְאֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שְׁתַּצְּלִיחוּ, וְיִהְיֶה הַכֹּל עַל נְכוֹן, וְאוּכַל עוֹד לַעֲשׂוֹת חֲנֻכַּת הַבַּיִת גְּדוֹלָה, הָעֶקֶר מִה שְׂצָרִיכִים הוּא תִּפְלֶה, וְעַל־כֵּן בְּדַרְכְּכֶם לְצַפַּת תַּעֲצָרוּ קִדְשׁ בְּצִיּוֹן הַתְּנַא רַבִּי מְאִיר בַּעַל הַנֶּס, וּלְבַקֵּשׁ עַל הַצְּלַחְתְּכֶם, כִּי מִה שְׁתִּפְּלֶה פּוֹעֵלָת, שׁוֹם דְּבָר שְׁבַעוּלָם אֵינוֹ פּוֹעֵל.

הַכִּינּוּתִי לָךְ מִכְּתָב בְּעֶרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ, וְלֹא יֵצֵא לְשַׁלַּח לָךְ. לְדַעֲתִי, מֵעַכְשָׁו תַּעֲזוּב כְּבָר אֶת כָּל הָעִנְיָן שֶׁלָּהֶם וְכוּ', וְלֹא כְּדֹאֵי בְּכָלֵל לְהַתְּעַסֵּק עִמָּהֶם, וְלֹא לְקִרְא אוֹתָם אֶל הַכְּנֶס, מִה שְׂאֲנַחֲנוּ צָרִיכִים הוּא תִּכְלִית אַחַת — רַק לְבָנוֹת וּלְחִזָּק אֶת הַנִּקְדָּה שֶׁלָּנוּ, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִה שְׂבִיכְלִתָּנוּ לְהִרְבּוֹת כְּבוֹד שָׁמַיִם, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁלֹא נִצְטָרַךְ כְּבָר לְהוֹצִיא אֶת הַכַּחוֹת עַל שְׁטִיּוֹת, אֲלֵא כָּל מַגְמַחְנוּ תִּהְיֶה אִיךָ לְגַלוֹת אֶת אוֹר רַבְּנוּ וְ"ל בְּעוֹלָם.

הַמֵּאחַל לָךְ הַצְּלַחָה בְּכָל הָעִנְיָנִים...

כ' תתקפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר לְךָ-לֶךָ, ח' חֲשׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

כָּל הַזְמַן יֵשׁ בְּדַעְתִּי לְכַתֵּב לְךָ, אֲבָל תְּמִיד אָנִי חוֹשֵׁב, שֶׁבּוֹדָאֵי נִתְרָאָה פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאִז אֲתָן לְךָ תּוֹדָה מִפְּנִימִיּוֹת לְכַבִּי עַל הַחֶסֶד חָנֻם שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ בְּזֶה שֶׁשָּׁלַחְתָּ לְצִלָּם אֶת הָאֲרוֹעַ הַהִיסְטוֹרִי שֶׁזְכִּינוּ לְסִיִּם שָׁנָה רִאשׁוֹנָה בְּבֵית-סֵפֶר חֲרָדִי שֶׁשִּׁתְּחַנְנוּ לְבַד בְּלִי שׁוּם סִיּוּעַ מִבַּחוּץ. תּוֹדָה רַבָּה מְקַרֵּב לִבִּי, וְאָנִי מְקַוֶּה שֶׁהַכֵּל בְּסֵדֶר עִמָּכֶם, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח מְזֹלוֹ אֶל כָּל מְשֻׁפְחוֹתֵיכֶם, וְתִרְוּ רַב גַּחַת מִכָּל הַיְלָדִים, וְאַתָּה תִּהְיֶה בְּרִיא וְשָׁלֵם.

אָנִי מְגִיעַ, בְּעֶזֶר ה', לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה בְּיוֹם ג' הַשָּׁבוּעַ, וּבְלִילָה אָנֹכִי עוֹשִׂים כְּנֶס גָּדוֹל לְכָל תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, וּמְאֹד מְאֹד אֲשַׁמַּח לְפָגֵשׁ אוֹתְךָ בְּאַחַד הַיָּמִים שְׁנוֹחַ לְךָ, כִּי אֲשָׂאֵר שָׁם כְּמָה שָׁבוּעוֹת, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תתקפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר לְךָ-לֶךָ, ח' חֲשׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵלַי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שָׂמַחְתִּי שֶׁלַקַּחְתָּ עַל עֲצֻמָּךְ לְהִיּוֹת מְלַמֵּד, וְזֶה עֲנִינְךָ גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וּבּוֹדָאֵי תְּצַלִּיחַ, כִּי זֶה עֲבוֹדַת הַקִּדְשׁ, וְעֲבוֹדָה זֹאת לְלַמֵּד עִם נְעָרֵי יִשְׂרָאֵל, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוֹב בְּשָׁמַיִם, וּבְעוֹלָמוֹת הַעֲלִיוֹנִים מִתְחַשְׁבִּים בְּיֹתֵר עִם מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת, וְעַל-כֵּן רָאִה לְהִתְחַזֵּק בְּזֶה וּבּוֹדָאֵי תְּצַלִּיחַ, פֶּשׁוּט ... מְעַנֵּן לְלַמֵּד עִם מְבַגְּרִים יוֹתֵר, כִּי יֵשׁ בְּדַעְתָּנוּ לְהַקִּים יְשיבָה שֶׁל בְּעֵלֵי תְּשׁוּבָה לְבַחוּרִים

רְצִינָיִים, וְלִכְּנֵן הִיָּה קִשָּׁה לוֹ לְלַמֵּד כֶּתֶה זֶה, כִּי הוּא יוֹתֵר מְסֻלָּה לְבַחְוֹרִים מֵאֲשֶׁר לְלַמֵּד עִם נְעָרִים וְיִלְדִים, וְלִכְּנֵן חִילָף לְאוֹרֵי־תֵא, וְתִשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה, וְיַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצְלִיחַ בְּעִבּוּדְתָךְ עֲבוּדַת הַקְּדֹשׁ, וְתִהְיֶה לָךְ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַ.

וְשָׁלוֹם לְזוּגְתְךָ תַּחֲיָה, אֲשֶׁר עוֹזֶרֶת לָנוּ שְׂיִהְיֶה אִכָּל לְיִלְדִים בְּתִלְמוּד תּוֹרָה, אֵין מַצְנָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה — לַעֲזֹר לְתִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, שֶׁהַתַּנָּא רִשְׁבִּי קְרָאָם 'אֲנָפִי שְׂכִינְתָא' — פְּנֵי הַשְּׂכִינָה, הַזְּכוּת הַזֶּה תִּגַּן עֲלֵיכֶם תָּמִיד.

בְּעוֹד יוֹם אָבוּא, וְאִז נִדְבָר בְּאַרְיִכוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה בְּכָל הַעֲנִינִים...

כ' תתקפט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קִדְשׁ לְסִדְרֵי-לֵךְ, ח' חֲשׁוֹן ה'תשנ"ד.

שָׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי.

אִם תּוּכַל לְגַיֵּס אֶת הַבַּחְוִרִים שְׂיִנְקוּ אֶת הַדִּירָה אֲצִלִּי, וְאֲנִי מְקוּוֹה לְהִגִּיעַ, בְּעִזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּיוֹם ב' בְּעָרֵב, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּנִקְלָה.

מָה אֵמַר לָךְ! רְאוּי לָנוּ לְרַקֵּד וְלִשְׂמַח בְּכָל יוֹם, שְׂאֲנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֲמַת כְּזֶה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, מָה הֵיִינוּ עוֹשִׂים בְּלַעֲדֵינוּ. רְאֵה לַעֲזֹר בְּעֵסֶק הַהַפְּצָה, וְזֶה מִמֶּשׁ שְׂמוּשׁ שְׂמִשְׂמֵשִׁים אֶת רַבְּנוּ ו"ל, כִּי אוֹרוֹ נִתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָם רַק עַל-יְדֵי הַפְּצַת סִפְרֵיו הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁהֵם דַּעְתּוֹ הַקְּדוֹשָׁה, אֲשֶׁרֵנוּ וְאֲשֶׁרֵי חִלְקֵנוּ!

הַמֵּצַפֶּה לְרְאוּתְךָ בְּקִרְוֵב...

אָנִי מְקַוֶּה שֶׁהַגַּמ"ח לֹא יִהְיֶה קָשָׁה לָךְ, כִּי אָנִי בְּמַצָּב דְּחוּק עֲכָשׁוּ.

כ' תתקצ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר לָךְ-לָךְ, ח' חֲשׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה לִיְדֵיךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אָנִי מְצֻטְעָר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה. וְתֹאמִין לִי, שְׂאִין מִי שְׂיִבִין אוֹתְךָ כְּמוֹ שְׂאִין מִבֵּין אוֹתְךָ, כִּי גַם אָנִי עֲבַרְתִּי שָׁלֵב זֶה, וְעַדִּין אָנִי עוֹבֵר אֶת זֶה, וְסוּבֵל חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין מִכָּל מִינֵי טְפוּסִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתִקְרָא לְבֵיתְךָ שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים, וְתֹאמַר לְפָנֵיהֶם אֶת הַנְּסֻחַ שֶׁל הַתְּרַת נְדָרִים וְשְׁבוּעוֹת שְׂאוּמְרִים בְּעֶרְבֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי עוֹן הַשְּׁבוּעוֹת וְהַנְּדָרִים מְאֹד מְאֹד חָמוּר יוֹתֵר מִכָּל הָעֲבֵרוֹת, וַיְהוּדֵי אֲסוּר שְׂיִהְיֶה עֲלֵיו אֵיזָה שְׁבוּעָה וְנִדְרָה, כִּי הוּא מְסַפֵּן אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת אֲשֵׁתוֹ וְאֶת יְלָדָיו, וְיִכְבֵּר מִבְּאֵר בְּגִמְרָא וּבְפוּסְקִים חָמֵר הַשְּׁבוּעוֹת וְהַנְּדָרִים, אֲפֹלוּ עַל עֲנֵן אָמְתִי. וְעַל-כֵּן עָשָׂה זֹאת עוֹד הַיּוֹם, וְתֹאמַר לְפָנֵיהֶם אֶת הַנְּסֻחַ הַנַּ"ל, וְאִנִּי אֶקְנֶה כְּשֶׁאֲבוֹא, שְׂתִבּוֹא לְבֵיתִי, וְאִזּוֹ אֲתִיר לָךְ אֶת הַשְּׁבוּעָה וְהַנְּדָרָה עִם פְּתַח חֲרָטָה, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָמוּר יוֹתֵר מִכָּל הָאֲסוּרִים, אִי אֶפְשֶׁר לִי לְהֵאָרִיךְ בְּכֹתֵב, כִּי זֶה דְּבַר פְּרֻטִי וּפְנִים אֵל פְּנִים גְּדַבֵּר. הַעֲקֹר רְאֵה לְחִזְק עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹלִיךְ אוֹתְךָ עַל הַדְּרָךְ הַנִּכְוָנָה, הַעֲקֹר רְאֵה לְמִסוּר גִּפְשְׁךָ עַל מַדַּת הַשְּׂמֻחָה, שְׁעַל זֶה צְרִיכִים מְסִירוֹת גִּפְשׁ בְּפַעַל מִמֶּשׁ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אָנִי מְקַוֶּה שְׂתִקְבַּל אֶת דְּבָרֵי אֱלוֹהֵי בְּרַצִּינוֹת.

כ' תתקצא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר לך-לך, ח' חשוון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סֵלָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נרו
יָאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני שש ושמח לשמע
איך שהכל מסתדר, העקר ראה להמשיך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר,
שנעבר את הכל, ואז נוכל יותר לצמצם עצמנו בפרטי פרטיות בכל
עסקנו — הן בתלמוד-תורה, והן בבית-ספר, והן בשיבה, והן
להקים ישיבה לבעלי תשובה וכו'.

צריכים לשמר מאד מאד, שבמחננו לא יהיה "ערי מקלט" לכל
מיני טפוסים מפקפקים וכו', אנחנו צריכים לשמר את מחננו, שלא
יסתובבו שם בחורים או אנשים מוזרים, פי היום צריכים לשמר
מאד מאד על הנער מכל אלו האנשים, ובכל העולם מזהירים לשמר
על הילדים, פי מסתובבים אנשים חולי נפש ממש, רחמנא לצלן,
וצריכים להשמר מאד מהם, ועל-פן אם יש רק חשש וספק ספיקא
מטפוס כזה, צריכים תכף-ומיד לסלק אותו ממחננו עם כל הכחות
וכו', בלי שום רחמנות כלל, פי כל המרחם על האכזרים וכו', ואנו
צריכין לשמר את ילדינו קדם.

אני מצפה לראותכם בעוד יום.

המצפה לראותך בקרוב...

כ' תתקצב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וירא, ט' חשוון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אֶל ... נרו יָאִיר.

אָשֶׁר כ' תתקצג — כ' תתקצד בַּנְחָל קפה

עכָּשׁוּ אָמַר לִי ... עַל שְׁנֵי קוֹנְטְרָסִים שְׁאַתָּה צָרִיף, רְאֵה לְכַתֵּב לִי אֵילוּ הֵם, כִּי אֲנִי נוֹסֵעַ בְּעוֹד שָׁעָה.

אֲנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כִּי אֵת הַסֶּכֶל שְׁאֲנִי סוֹבֵל עִכְשָׁו, רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ, אֲנִי לֹא כֶּסֶף עַל יְמִין וְעַל שְׂמָאל רַק בְּשִׁבִיל עוֹרֵף-דִּין, שֶׁהַפִּיל אוֹתִי הַסֶּמ"ךְ-מ"ם, יִמַח שְׁמוֹ בְּפֶתַח, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִהְיֶה הַכֵּל לְטוֹבָה.

אֲנִי שְׁאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ יָבוֹאוּ לְפָנֶיךָ.

הַמְצִיפָה לְתוֹשֻׁבָה מְהִירָה...

כ' תתקצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיְרֵא, ט' חֲשׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֵת מַכְתְּבֶךָ.

וּכְבֵּר כְּתִבְתִּי מִכְתָּב לְהֵרֵב ... וּפְהַ תִּקְבֵּל אֵת הַהַעֲתָק (אֲתָה יְכוּל לְמַסֵּר לוֹ גַּם-פֶּן עוֹד הַפַּעַם אֵת הַמְּכַתֵּב), בְּיָדַי צְרִיכִים לְסַלֵּקוֹ תְּכַף-וּמִיד מִיִּבְנָאֵל, כְּמֵאֵמֶר רַבֵּנוּ ו'ל' (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן א'), אֲשֶׁר מְשַׁעַע הַרְפּוּאָה שְׁלוֹ מְקַל... תֵּאמַר ל... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁיִחַפֵּה עָלַי בְּשִׁדְדָה תְּעוּפָה בְּיוֹם שְׁנֵי בְּעֶרְףְךָ בְּשָׁעָה 5.00, אֲנִי מְגִיעַ עִם טִיסַת טְאוּאָר.

הַמְצִיפָה לְשִׁמְעַע מִמֶּךָ רַק טוֹב...

כ' תתקצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיְרֵא, ט' חֲשׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֶקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת עַל הַבְּרִית בְּיוֹם שְׁלִישִׁי, וְהַזְכוּת הַזֹּאת תַּעֲמֵד לִי לִישׁוּעוֹת, שְׂאֵנִי צָרִיךְ עֲכָשׁוּ כָּל-כֶּף. בְּשָׁבוּעַ שְׁעֵבֶר הָיוּ לִי בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין, כְּאֲשֶׁר יִסְפָּר לְךָ ... קֶצֶת.

אֹדוֹת הַשֵּׁם נִתֵּן, לֹא צָרִיכִים לְהוֹסִיף כְּלוּם, וְכֵן רְאוּי לְךָ לְקִרוֹת אֶת הַרֶךְ הַנִּמּוֹל, מֵאַחַר שְׁזָכִיתָ לְהַתְמִיד הַרְבֵּה בְּ"לְקוּטֵי-הַלְכוּת", וְאֹדוֹת הַמּוֹהֵל, אַתָּה יָכוֹל לְקַחַת אֶת ר' ... גִּרוֹ יֵאִיר.

רַק חִזּוֹק וְאַמֶּץ מְאֹד מְאֹד בְּמִדַּת הַשְּׂמִחָה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר נִעְלָה מִשְׂמִחָה, וְצָרִיכִים לְמַסֵּר נַפְשׁוֹ בְּפִעֵל מִמֶּשׁ עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה, וְהַשְּׂמִחָה פּוֹרְצַת כָּל הַגְּדָרִים וְהַצְּמֻצּוּמִים, וּמִי שֶׁהוּא תְּמִיד בְּשְׂמִחָה — מְצַלֵּחַ בְּכָל הָעֲנִינִים, וְאֵין לוֹ שׁוּם קִשְׁיוֹת לֹא עַל עֲצֻמוֹ וְלֹא עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא תְּרוּץ עַל הַכָּל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמִיעֵנוּ מִמֶּךָ תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ כָּל טוֹב...

כ' תתקצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֶדֶר וַיְרֵא, ט' חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל כָּלֵיוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הַגֵּרִים בְּאֶשְׁדּוֹד וּבְאֶשְׁקֶלֶן וּבִיבְנָה, הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, אִם אַתָּם יְכוּלִים לְבוֹא אֶל הַכֶּנֶס בְּלֵיל שְׁלִישִׁי בְּיַבְנָאֵל לְכַבּוֹד הַהַלּוּלָא שֶׁל רַחֵל אֲמֵנוּ, וּנְדַבֵּר שָׁם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, דְּבוּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּבְכַרְטִיּוֹת שְׂזָה יִהְיֶה חִזּוֹק לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיַבְנָאֵל, שְׁעֲלִינוּ לְהַתְאַזֵּר בְּכָל מִינֵי כַחוֹת שְׁנוּכָל לְהַגְשִׁים רְצוּנֵנוּ לְבָנוֹת "עִיר בְּרֶסֶלֶב", עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, עִיר שֶׁל תּוֹרָה וּתְפִלָּה, עִיר שֶׁל צְדָקָה וְחֶסֶד, עִיר שֶׁל שְׂמִחָה, עִיר שֶׁל שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת,

אֲשֶׁר כ' תתקצו - כ' תתקצו בַּנְחֵל קפז

וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יַעֲזֹר, אֲשֶׁר בְּזֶה תְלוּיָהּ כָּל הַגְּאֻלָּה, שְׂיִהְיֶה בֵּית כְּנֹסֶת
אֶחָד, שְׂתַשְׂרֶה שָׁם אֶהְבֶּה אֲמַתִּית, אֶהְבֶּת חֻבְרִים. אֲשֶׁרְנוּ שְׂאֲנוּ
יִוֹדְעִים מִרְבֵּנוּ ז"ל.

הַמְצַפֶּה לְבוֹאֲכֶם בְּשִׂמְחָה...

כ' תתקצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְרֵא, ט' חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעַ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ...
נְרוּ יְאִיר.

פֶּה תִקְבֵּל רְצוֹף מִכְתָּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְאַשְׁדּוֹד, וְכֵן לְ...
וְכֵן לְ... יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִבֹא קִבּוּץ גְּדוֹל מֵאַשְׁדּוֹד
וּמֵאַשְׁקֵלוֹן וּמִשְׁאָר מְקוֹמוֹת, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יְכוּלִים לִידַע עַד
הַרְגֵעַ הָאֲחֵרוֹן מִה יִהְיֶה וְאִיךָ יִהְיֶה, עֲדִין אֲנַחְנוּ צְרִיכִים יְשׁוּעוֹת
גְּדוֹלוֹת עַל כָּל פָּרֵט וּפָרֵט, שְׂנַצְלִיחַ בְּעַסְקֵינוּ. חֲסֵדֵי ה', שְׁפֹל עֲסַקְנוּ
הוּא רַק לְגַלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבֵּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְעַל-כֵּן לֹא בְּחִנָּם
עוֹבֵר עָלֵינוּ מִה שְׂעוֹבֵר, אֲבָל לְבִסוּף כְּדָאֵי הַכֹּל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תתקצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְרֵא, ט' חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתוּכַל לְסֵדֶר שְׁפֹל אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ מֵאַשְׁדּוֹד וְאַשְׁקֵלוֹן וּמִיְבֵנָה, שְׂיִבֹאוּ עִם אוֹטוֹבוּס בְּשִׁבְלֵי
הַכְּנֵס שְׂנַעֲשֶׂה לְכַבוֹד י"א חֶשְׁוֹן, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שֶׁל רַחֵל אֲמֵנוּ.

הַמְּאַחַח לָךְ הַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כ' תתקצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְרֵא, ט' חֲשׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

פֶּה תִקְבֵּל מֵה שֶׁבִקְשָׁתָּ בְשִׁבִיל הָעֲתוֹן "אוֹר יִבְנֶאֱל", אֵין מְלִים לְסַפֵּר לָךְ מָה עָבַר עָלַי בְּשָׁבוֹעַ שְׁעָבַר, וְעַל-כֵּן לֹא הָיָה בְּאַפְשָׁרוּתִי לְשַׁלַּח לָךְ, אֶקְוֶה שְׁתּוֹכַל לְהוֹצִיא הַשָּׁבוֹעַ עֲתוֹן לְכַתֵּב בְּכָל־לַיּוֹת, שְׁיַעַן שְׁעָשׂוּ עִמָּנוּ אִפְלָיוֹת וְקִבְּלֵנוּ פְּחוֹת מֵאֲשֶׁר, לְהַבְדִּיל, עֲרֻבֵי וּבְדוּאֵי מְקַבֵּל, לְזֹאת הָעֲמֻדָנוּ מְעַמְדִים מִשְׁלָנוּ, שְׁיִשְׁבוּ בְּתוֹךְ הַמוֹעֵצָה הַמְּקוֹמִית, וּבְלִיל שְׁלִישִׁי יִהְיֶה כְּנֶס גְּדוֹל, אוֹלֵי תַחֲכָה כָּבֵד עַל הַכְּנֶס לְכַתֵּב אֶת הַכּוֹתֶרֶת, שְׁהִיוּ הַמוֹן אֲנָשִׁים וַיְהִיו תְּמוּנוֹת, כִּי מִסְתַּמָּא ... נוֹסֵעַ, וְגַם יִהְיֶה הַבְּרִית שֶׁל בְּנוֹ שֶׁל ... תִּתְיָשֵׁב בְּדָבָר מֵה לְכַתֵּב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבִנְךָ, וּתְבַשֵּׁר לִי בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת.

כ' תתקצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְרֵא, ט' חֲשׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל יְיָדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וְטוֹב מְאֹד שֶׁשְׁלַחְתָּ לִי מְכַתֵּב, כִּי אַחֲרַת הַיִּיטִי בְּאַמֶּת חוֹשֵׁב מִי יוֹדֵעַ מֵה וְכוּ', וְעַכְשָׁו עוֹבְרִים עָלַי צָרוֹת וַיְסוּרִים וּמְרִירוֹת כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר לֹא נִתֵּן לְהַכְּתֵב כָּלֵל. תִּתְאָר

לְעֶצְמָךְ, לִוְקָחִים דָּג וּמְטַגְגִּים אוֹתוֹ בְּתוֹךְ שֶׁמֶן רוֹתַח וּמֵהַפְּכִים אוֹתוֹ לְכָל הַצְּדָדִים וְכוּ', אִיזוֹ הַרְגָּשָׁה יֵשׁ לְדָג וְכוּ', כִּף אֲנִי מְרַגֵּשׁ עֶכְשָׁו, בְּכָל פַּעַם אֲנִי צָרִיף לְלוֹת כְּסָפִים חֲדָשִׁים, וְהַכֵּל בְּשָׂבִיל עוֹרְכֵי דֵינִים שָׁגַרְם לִי הֶרְשַׁע, יַמַּח שְׁמוֹ, עַל-יַדֵּי הַמְּסִירוֹת שְׁלוֹ, שֵׁישׁ לוֹ דֵּין מוֹסֵר, כְּמוֹבֵא בַּחֲשׁוֹן מִשְׁפָּט, וְלִבְסוֹף הוּא יוֹצֵא זָכָאִי. אֲנִי חֵיב לְאֲנָשִׁים כָּאֵן בְּבֵית מְדַרְשֵׁי בְּעֶצְמוֹ יוֹתֵר מִשְׁשִׁים אֶלְךָ דוֹלָר, וּמִי עוֹד מְדַבֵּר מָה אֲנִי חֵיב בְּשָׂבִיל הַמְּקוּוֹה, אֲשֶׁר אִף אֶחָד אֵינִי יוֹדֵעַ. וְהִנֵּה בְרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ נִצְלָתִי מֵעֲלִילָה בְּשָׂבוּעַ שְׁעֵבֵר, שֶׁבְּכֻלָּל לֹא הֵייתִי מְעָרֵב בְּזֶה כְּלָל, וְאֵינִי יוֹדֵעַ אֲפֹלוּ בְּמָה מְדַבֵּר, רַק מִצָּאוּ אֶצְלוֹ קוֹנְטֵרְס וְכוּ', וְהַחֲלִיטוּ שֵׁישׁ לִי קֶשֶׁר, אִף בְּדֶרֶךְ גַּם גְּמוּר לֹא לְקַח כָּל הָעֵנָן יוֹתֵר מֵעֶשֶׂר דְּקוֹת, אֲשֶׁר אֵת אַחֲרִים הַחֲזִיקוּ לְחֻקֵּי הַפְּמָה שְׁעוֹת וְכוּ', וְכָל הָעֵנָן הַזֶּה פֶּלֶא, אֵילוֹ דֵינִים הַצְּרִכְתִּי לְהַמְתִּיק עַל-יַדֵּי הַבְּזִיוֹנוֹת, הַחֲרוּפִין וְהַגְּדוּפִין וְכוּ', מִמֶּשׁ כְּמוֹ גִּבָּב, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן וְכוּ', וּמִי אוֹמֵר אֵת הַשְּׁפִיכוֹת דְּמִים תְּרַתִּי מִשְׁמַע, שְׁעֵבֵרְנוּ בְּעֵנָן הֶרְשַׁע מְרַשַׁע, יַמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ (כְּאֲשֶׁר יִסְפָּר לְךָ ... וְכוּ') וְכָל הַסְּפוּר עוֹלָה בֵּין כִּף הוֹצָאוֹת שֶׁל אֲלָפִים דוֹלָר, רַק לְהַצִּילֵנִי מִבְּזִיוֹנוֹת יוֹתֵר גְּדוֹלִים, וְכָל אֵלוֹ הַצֵּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ וְהַבְּזִיוֹנוֹת שֶׁמִּנֵּת חֲלָקִי זֶה שִׁגְרַתִּי... וּמִי אוֹמֵר מָה מְחַפֵּה עָלַי כָּל הַזְּמַן בְּיַבְנָאֵל.. (וּמָה מְסַגֵּל הֶרְשַׁע הַזֶּה, יַמַּח שְׁמוֹ עוֹד לְעֵשׂוֹת), עִם כָּל זֹאת עָלַי לְבוֹא וּלְחַיֵּף לְכָל אֶחָד, וְלִשְׁמַע אֵת כָּל חֲבִילָתוֹ, וּלְחַזֵּק וּלְנַחֵם אֵת כָּל מְרִי נַפְשׁ וְנִשְׁבְּרֵי לֵב, וְלוֹמַר דְּרָשׁוֹת וְחֻזְק לְאַחֲרִים, בְּשַׁעֲהַ שְׁעוֹבֵר עָלַי מְרִירוֹת כְּזוֹ, שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְסַפֵּר אֵת זֶה כְּלָל, וְאֵין לְשׁוֹן בְּעוֹלָם שְׁיִכּוֹלָה לְכַתֵּב אֵת גְּדֻלַּת הַכָּאֵב וְהַצֵּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ וְכוּ' וְכוּ', דְּבָרִים שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ וְהַחֲרַח לְהִיּוֹת בְּשִׁקְט וְכוּ', וְאִסּוּר לְפָרְסֵם וְכוּ' וְכוּ'.

עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְחַזֵּק עֶצְמִי, וַיֵּשׁ בְּכַחֵי לְחַזֵּק וּלְנַחֵם אֵת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְכָל עוֹד נַפְשֵׁי בְּאִפִּי לֹא אֶעֱזֹב אֵת דְּרָכֵי שְׁלֻקְחָתִי לְעֶצְמִי, לְחַזֵּק וּלְשַׁמַּח אֵת כָּל הַנִּשְׁבְּרֵי לֵב, וּלְגַלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֵת דַּעַת רַבְּנוֹ וְכוּ' לְעוֹלָם. וְהָעוֹלָה עַל הַכָּל — לְבָנוֹת "עִיר בְּרִסְלָב", אֲשֶׁר לֹא בַּחֲנָם שִׁיצָא כְּנַגְדֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֶצְמוֹ

בְּהַתְגַּלְמוֹתָו, וּבְדִיוֹק כְּמוֹ שֶׁהִיא אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל כְּשֶׁהִגִּיעַ לְאַרְץ
 יִשְׂרָאֵל, בָּא אֵלָיו עַרְבִי, וְקָדַם צָחֵק וְשָׁחַק עִמּוֹ וְכוּ', וּלְבִסּוֹף בָּא
 בְּרַצִּיחָה כְּזוֹ, שֶׁהֶצְרַךְ רַבְּנוּ ז"ל לְבָרַח, כְּמוּבָא בְּסִפּוּר תּוֹלְדוֹתָיו
 הַקְּדוּשִׁים, וְאָמַר שֶׁמֶצְחֹק וְהַשְׁחֹק וְכוּ' שֶׁל הָעַרְבִי כָּאֵב לוֹ יוֹתֵר
 מִהַכֶּעֶס וְכוּ', כִּי כִּף לְכָל הַפְּחוֹת הַכִּיר בּוֹ מָה הוּא רוּצָה. אוֹתוֹ דִּבֶּר
 קָרָה עִמִּי עִם "הַשְּׂמֵן הַזֶּה", יִמַּח שְׂמוֹ וְזָכְרוּ, בְּתַחֲלָה הִרְאָה לִי כְּאֵלוֹ
 הוּא יְדִידִי וְכוּ', וְעַכְשָׁו הוּא הוֹלֵךְ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, בְּרַצִּיחָה כְּזוֹ וְכוּ',
 הוּא מְסַבֵּב אֶת כָּל הַתּוֹשָׁבִים סְבִיב אֶצְפָּעוּ... וְהֵם לֹא תוֹפְסִים אֶת
 זֶה, הוּא מוֹלִיךְ אֶת כָּלָם בְּאֵף בְּלִי שׁוּם גְּזָמָא, אָבֵל אֲנִי מְקַוֶּה
 בְּעִזְרוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁתִּהְיֶה לוֹ מַפְלָה כְּזוֹ, שְׁלֹא יוּכַל לְקוּם.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין דְּרַכֵּי לְכַתֵּב מִכְּתָבִים כְּאֵלוֹ, וּבּוֹדָאִי לֹא
 תִּשְׁמַע מִמֶּנִּי דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, אֲדַרְבֶּה רַק חֵינִף וְחִזּוֹק... לְחִזּוֹק אֶת כָּל
 הַנּוֹשְׁבֵי לֵב וְדַרְשׁוֹת שֶׁל הַתְּחִזּוֹקוֹת, וְלִילֵךְ נִגְדַּד רִוְחוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד
 וְאֶחָד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשְּׂמַיִם...

כא אַלְפִים.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"א חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
 הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּה
 עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! הֵי הָיוּת שְׂיָדוּעַ לְכַלְנוּ מָה שֶׁקּוֹרָה עַכְשָׁו בְּכָל
 הָאָרֶץ, שֶׁהִלְדִים — הֵן הַבָּנִים וְהֵן הַבָּנוֹת מִדְּרָדְרִים וְכוּ' וְכוּ',
 וְנִעֲשִׂית הַפְּקָרוֹת בֵּין הַנְּעָר, כִּי שְׁלֹטוֹ זָרִים בְּתִיק הַחַנוּף, וְדָבָר זֶה
 מִתְבַּטָּא בְּעִנְיָנִים שְׁלִילִיִּים וְכוּ', וּמָה גַם שְׁסוּגִים תְּלַמּוּדֵי-תוֹרָה
 וּבְתִי-סֵפֶר בְּיֹדְעִין וּבְלֹא יוֹדְעִין, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְגוֹזְרִים גְּזֵרוֹת שְׂמֵד
 וְכוּ' וְכוּ'. וְלֹא-תִרְוֶנָה רְאִיתִי הַפְּקָרוֹת גַּם בֵּין הַיְלָדִים שְׁלָנוּ,
 שְׂמֵת-בְּיָשִׁים עִם הַפְּאוֹת, וְשְׂמִים אוֹתָם מֵאַחֲרֵי הָאֶזֶן וְכוּ', וַיֵּשׁ גַּם

שגזרו קצת מהפאות וכו', לזאת, הכרזתי חד משמעית: לעשות שנוי דרסטי בחנוך. אני רוצה שהילדים שלנו יתחנכו באוירה חסידית דיקא, כי אנחנו כלנו "חסידים ברסלב", ומתנהגים רק ברוח רבנו ו"ל, וידוע איך שרבנו ו"ל הקפיד מאד על הפאות, ושילכו עם פאות מסלסלים תלתלים, ולא להתבייש עם הפאות, ולכן נספם בדעתי, שמהיום והלאה יהיה שנוי בתלמוד תורה לטובת הילדים שלנו.

ר' ... גרו יאיר, שמוסר נפשו יומם ולילה בעבור כל המוסדות שלנו, ונעדר מביתו רב שעות היום, כדי לראג לכל, הן לתפקידים והן למבנים וכו' וכו', ונלחם במועצה בשביל כלל אנשי שלומנו ולכל צרכיהם וצרכי הילדים וכו', לכן אני ממנה אותו להיות מנכ"ל של כלל המוסדות שלנו — הן הפעוטון, והן הגנים, והן התלמוד תורה, והן הבית-ספר, והן הישיבה, והן הכולל.

ויען שהוא עסוק באלף דברים ואחת, לזאת מניתי למנהל רוחני בתלמוד תורה את ר' ... גרו יאיר, והוא יהיה אחראי על מנוי המלמדים ופטורם וכו', והוא יכנס בכל הפתות, וידאג בעבור טובת כל ילד בפרטיות. ולכן אבקש מאד את כל ההורים היקרים, על כל תלונה שיש להם, יבאו אף ורק אליו, ולא יטרטרו את המלמדים. ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא לעשות מהפך במערכת החנוך, כי אני רוצה לראות זרע ברך ה' יוצאים מן התלמוד תורה שלנו.

וכן מניתי את הגברת ... תחיה למנהלת רוחנית בבית-הספר, ונתתי לה את הסמכות המלאה למנות מורות או לפטרן, וכל תלונה שתהא ביחס לבנות, לא לפנות אל המורות, אלא אל המנהלת בלבד. וכן בגני הבנות מניתי את הגברת ... תחיה, ובפעוטון מניתי את הגברת ... תחיה, והן אחראיות על אשר קורה שם. וכן אני מבקש מאד שיניחו למטפלות ולגננות, ויפנו בכל בעיה אל המנהלות.

הגיע הזמן לזעזע את קהלתנו, כדי שיפקחו ביה את העינים, אשר החנוך צריך להיות בראש מעינינו, והילדים שלנו הם העינים

שָׁלְנוּ. וְכִמוֹ שְׂאָדָם שׁוֹמֵר עַל אִישׁוֹן עֵינָיו, כְּמוֹ-כֵן צָרִיף לְשֹׁמֵר עַל יְלָדָיו, וְאִם לֹא עָשִׂיתִי אֶת הַשְּׁנוּי הַזֶּה, גַּם הַמוֹסְדוֹת שָׁלְנוּ הָיוּ נִסְחָפִים אֶל פִּי פַחַת כְּכֹל הַמוֹסְדוֹת בְּאַרְצָךְ, לְכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל הַהוֹרִים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל — לְשַׁתֵּף פְּעֻלָּה. וּמִי שְׁלֹא רוֹצֵה לְקַבֵּל עַל עֲצֻמוֹ אֶת הַסֵּדֶר הַזֶּה שֶׁסִּדַּרְתִּי, יוֹאִיל בְּטוֹבוֹ וּבַגְּדֻבַת לְבוֹ לְהוֹצִיא יְלָדָיו מִמוֹסְדוֹתֵינוּ, וּלְשַׁלַּחֵם לְכֹל אֲשֶׁר לְבוֹ יַחְפֹּץ.

הַכָּפַל הַדָּבָר, ר' ... נֵרוֹ יְאִיר, הוּא הַמְּנַכֵּ"ל שֶׁל כָּל הַמוֹסְדוֹת. וְאִין לְאַף אֶחָד רְשׁוֹת לְעַרְעֵר אַחֲרָיו, כִּי אֲנִי מְנִיתִי אוֹתוֹ אִישִׁית. וּמִי שְׂאִינוּ שְׁבַע רְצוֹן מִהַסֵּדֶר הַזֶּה, אֲבַקֵּשׁוּ מְאֹד, לְהוֹצִיא אֶת יְלָדָיו וּלְשַׁלַּחֵם לְהִיכֵן שְׂרוּצָה.

הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁיְלָדֵינוּ יִקְבְּלוּ אֶת הַחֲנוּפֵי הַטוֹב בְּיוֹתֵר, וְלֹא יִהְיֶה יוֹתֵר הַפֶּקֶר. וְאַקְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכַלְכֶם תִּשְׁתַּפּוּ פְּעֻלָּה, וְתִרְוּ רַב גַּחַת מִיְלַדְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא א.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"ב חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל ... וְ... וְ...
הַאֲבָרְכִים הַחֲשׁוּבִים, נָרִם יְאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּח.

מִכְתָּבְכֶם לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְלִהְשִׁיבְכֶם יִקְצְרוּ הַמוֹן יְרִיעוֹת.

אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַשְּׂמֻחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׂאִנִּי רוֹאֶה שֶׁהַקְּהֵלָה שָׁלְנוּ גִּדְּלָהּ, פּוֹרְחַת וּמְשַׁשְׁגָּת, וְנִכְנָסִים בְּכֹל פְּעַם זוּגוֹת חֲדָשִׁים, עַד שֶׁכָּבֵר אִין יוֹדְעִים מִי וְתִיק וּמִי אוֹרַח, מִי תוֹשֵׁב וּמִי מְבַקֵּר, עִם כָּל זֹאת, זֶה לִי בְּנַפְשִׁי, שֶׁתִּהְיֶה אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה בְּקִהְלָתֵנוּ, וְאִישׁ אֶת רַעְהוֹ יֹאמֵר חֲזַק, וְלֹא תִשָּׁרֵה בִּינֵינוּ שׁוֹם שְׁנֵאֵת חֲנָם, לְשׁוֹן-הַרְעָה וּרְכִילוֹת, אֲשֶׁר זֶהוּ נִגַע צְרַעַת, מַחֲלָה מִמֵּאֲרַת, אֲשֶׁר

לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, כִּלְנוּ נְגוּעִים בּוֹ. וְכֹל דְּבַר קִטָּן חָרִיג הַקּוֹרָה וְכוּ', מִתַּחֲלִילִים לְרַכֵּל וְכוּ', וּמִזֶּה נּוֹבְעוֹת כָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים.

כִּי בְּאֵמֶת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם אָנוּ שׁוֹמְעִים מִקְרִים מְזַעְזְעִים, שְׂאֲנָשִׁים, נְשִׁים וְטַף נִפְטָרִים, לֹא עָלִינוּ, בְּגִיל צָעִיר, וְהַפֵּל בָּא מֵעוֹן לְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוֹת, שְׂאוּכַל כָּל חֲלָקָה טוֹבָה וְכוּ'. וְלָכֵן, אֲנִי רוֹצֶה לְשַׁרֵּשׁ אֶת נִגְעַת הַצָּרַעַת הַזֶּה מִקְהַלְתָּנוּ, שְׁעַל-כָּל-פְּנִים בְּד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ נִחְיָה בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲדוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֶר חֲזַק.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְהַתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִנְיָן, כִּי כֹף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ח.): אֵימַתִּי יַעַת רְצוֹן? בְּשָׁעָה שֶׁהַצְּבוּר מִתְפַּלֵּלִים. וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים מַה זֶה לְהַתְפַּלֵּל בְּצְבוּר, אֲזִי הֵייתֶם נִזְהָרִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי כָּל מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, יֵשׁ לוֹ דְּבַר שֶׁבְּמִנְיָן, הֵינּוּ פּוֹרְנֶסָה בְּנֶקֶל. וְרוֹאִים שְׂבִנֵי-אָדָם מְזוֹלְזָלִים בְּתַפְלָה בְּצְבוּר מְאִיזוּ סִבָּה שְׁלֹא תִהְיֶה.

וְהִנֵּה חֲסִדֵי הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יֵשׁ לָנוּ מִנְיָן וְתִיקוּן, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם תְּפִלַּת הַתִּיקוּן. וְכֵן יֵשׁ לָנוּ מִנְיָן בְּשָׁעָה שְׁבַע, שֶׁהוּא מִנְיָן הַמְּלֻמְדִים, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ מִנְיָן בְּשָׁעָה שְׁמוֹנֶה, כְּדִי לְתַפֵּס אֶת זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע לְפָנֵי שְׁעַת תְּשַׁע, שְׂאֵז הוּא סוּף זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע (בֵּין בְּקִיץ וּבֵין בַּחֲרֹף, לְפִי דַעַת 'שְׁלַחַן הַטְּהוֹר'), עִם כָּל זֹאת אֲנִי רוֹאֶה שְׂבָאִים אֲנָשִׁים אַחַר שְׁעַת תְּשַׁע, וּמִתְפַּלֵּלִים בִּיחִידוּת, אֲשֶׁר בְּאֵמֶת זוֹ טְעוּת גְּדוֹלָה, שְׂאֵפְלוּ אָדָם כְּכֹר אַחַר זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע, עַל-כָּל-פְּנִים יִשְׁתַּדֵּל לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, מִדּוּעַ לֹא יִתְקַבְּצוּ יַחַד 'מִנְיָן מְאַחְרִים', לְהַתְפַּלֵּל בְּשָׁעָה תְּשַׁע?! וְאֵפְלוּ שְׂאֵחְרוּ יוֹתֵר, מִדּוּעַ לֹא יִתְאַחְדּוּ יַחַד, וְיִתְפַּלְלוּ בְּשָׁעָה עֶשֶׂר?! אֲשֶׁר מַעַלְתַּת תְּפִלָּה בְּצְבוּר, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וּמוֹחֲלִים לוֹ כָּל עוֹנוֹתָיו, בְּשָׁעָה שְׂאוֹמֵר: "אֲמֵן יְהֵא שְׁמָה רַבָּה", קְרִשָּׁה ו"בְּרַכּוּ".

נָא וְנָא רְאוּ לְקַבֵּעַ עֵתִים לְתוֹרָה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׂאָר מְאַתָּנוּ רַק מַה שְׂאָנוּ 'גּוֹנְבִים' בְּכָל יוֹם קָצַת מִקְרָא, קָצַת מְשֻׁנָּה, קָצַת גְּמְרָא, קָצַת שְׁלַחַן עֲרוּף וְכוּ'. חֲמָלוּ עַל גְּשְׁמוֹתֵיכֶם, אֲשֶׁר הֵן רַעְבוֹת וְצָמָאוֹת לְתוֹרָה וְלְתַפְלָה, כְּמוֹ שְׂאוֹמֵר רַבָּנוּ ז"ל

(לקוטי-מותר"ן, חלק ב', סימן ח'), שַׁיֵּשׁ מְזוֹנָא דְנִשְׁמָתָא וּמְזוֹנָא דְגוּפָא, כְּמוֹ שֶׁהַגּוּף תּוֹבֵעַ אֲכֹל וּשְׂתִיָּה בְּכָל יוֹם, וְאִם אָדָם אֵינוֹ אוֹכֵל וּשְׂוֹתָה בְּיוֹם אֶחָד, כְּכֹר מְרַגֵּישׁ חֲלָשָׁה, וּמְכַל שִׁכְנֵן כְּשֵׁלָא אוֹכֵל יוֹמִים, גּוּפוֹ נִחְלָשׁ עַד שֶׁמִּתְעַלֵּף וְכוּ', וְכַמוֹ-כֵן וְיוֹתֵר מִכֵּן, הַנִּשְׁמָה צְרִיכָה בְּכָל יוֹם אֲכִילָה וּשְׂתִיָּה, שֶׁהֵם: תּוֹרָה וּתְפִלָּה, וְאִם יוֹם אֶחָד אָדָם אֵינוֹ מִתְפַּלֵּל אוֹ אֵינוֹ לוֹמֵד תּוֹרָה, נִשְׁמָתוֹ נִחְלָשׁת וּמִתְעַלְפָת. וְלִכֵּן חֲמַלּוּ עַל גִּשְׁמוּתֵיכֶם, וּכְמוֹ שֶׁאַתֶּם נִזְהָרִים לְהֶאֱכִיל אֶת גּוּפְכֶם מֵאֲכָל גִּשְׁמִי, כֵּן תִּתְּנוּ לְנִשְׁמַתְכֶם מֵאֲכָל רוּחִי, שֶׁהוּא תּוֹרָה וּתְפִלָּה, אֵל תִּטְעוּ אֶת עַצְמְכֶם, כִּי רַק זֶה יִשְׂאֵר מִכֶּם, כְּמֵאמֵר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת, פֶּרֶק ו'): אֵין מְלוּיִם לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תּוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד; וְכֵן אָמַר אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא (תַּנָּא דְבִי אֱלֹהֵינוּ רַבָּה, פֶּרֶק טו'): לְפִי שִׁכְלַת הַמְּרַבָּה שִׂיחוֹת וּתְפִלוֹת, הֵם אֲשֶׁר מְלוּיִם אוֹתוֹ, עַד שֶׁמִּגִּיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ. וְאִם תִּחְקְרוּ הֵיטֵב הֵיטֵב אֶת זֹאת בְּלִבְכֶם וּבְדַעְתְּכֶם, אֲזַי לֹא תִטְעוּ אֶת עַצְמְכֶם, כִּי יִמְיֵנוּ כָּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כְּאֵן, וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ עוֹזְבִים אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, וְלִכֵּן מֵדוּעַ לֹא נִחְשֵׁב עַל תְּכִלְתֵּנוּ הַנִּצְחִית?!

מֵאד מֵאד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁמְרוּ מִהָעוֹן הַחֲמוּר שֶׁל גְּזֵל, אֲשֶׁר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְדֻרָשׁ תַּנְחוּמָא בְּרֵאשִׁית): לֹא נִחַתְּם גְּזֵר דִּינָם שֶׁל דוֹר הַמְּבוּיֵל אֲלֵא בְּעוֹן גְּזֵל; כִּי אֲצִלוּ יִתְבַּרְךָ מֵאד שְׁנוּי גְּזֵל, שֶׁאָדָם גּוֹזֵל מְזוּלָתוֹ. אֶחָד לֹא מִהַשְׁנִי כֶסֶף וְאֵינוֹ מְשַׁלֵּם, הוּא בְּכָלֵל רָשָׁע, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים לז, כא): "לֹא רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלָם", וּמְכַל שִׁכְנֵן וְכָל שִׁכְנֵן מִי שֶׁקוֹנֶה סְחוּרָה וְאֵינוֹ מְשַׁלֵּם, הֵרִי הוּא רָשָׁע מְרָשָׁע, וְכַמוֹ-כֵן מִי שֶׁעוֹשֶׂה עוֹל לְזוּלָתוֹ וּמְפָסִיד כֶּסֶפוֹ, לֹא יֵאבֶה הַיּוֹנִי"ה סֵלַח לוֹ, וְיִצְטַרְךָ לְשַׁלֵּם כָּפֹל כְּפֹלִים. וְלִכֵּן לְמָה לְכֶם לְהַפְנִס בְּצָרָה זוֹ? שְׁמְרוּ מֵאד לֹא לִנְגַע בְּכֶסֶף שֶׁל הַזּוּלָת.

וְנֵא וְנֵא רְאוּ לְשִׁמְחָה מֵאד עַל נַעַם חֲלִקְנוּ עַל "אֲשֶׁר בַּנְחַל" שֶׁם חֲלִקְנוּ וְגוֹרְלָנוּ, וְאֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֶמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל שִׁמְחָתֵנוּ, וְאֵף שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם רוֹצֶה לְרֵאוֹת שִׁיחֵינוּ בִּינֵינוּ פְּרוּדִים וְכוּ', וְנִהְיֶה כְּשִׁלּוֹן וְכוּ', עֲלֵינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, שֶׁלֹּא יִזְכֶּה לְרֵאוֹת דְּבַר זֶה. וְלִכֵּן רְאוּ לְשִׁמְחָה יַחַד,

וְלַעֲזֹר לְשָׁנִי, אֲשֶׁר רַק בְּזָכוֹת זֶה נִזְכָּה שְׂרַבְנוּ וְ"ל יִשְׂרָאֵל בֵּינֵינוּ. כְּמוֹ שֶׁאָמַר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְפָנַי שֶׁנִּסְעָ לְאוֹמֵן לְהִסְתַּלַּק: "אִם תַּחֲזִיקוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד, תּוֹכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי אֲלֵיכֶם". וְלִכֵּן עָלֵינוּ לָקִים אֶת דְּבָרֵי רַבֵּנוּ וְ"ל וְלִהְיוֹתִי עִצְמוֹנוּ בְּיַחַד, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה נִמְשָׁךְ אֶת רַבֵּנוּ וְ"ל אֲצַלְנוּ, וְנִזְכָּה לְרְאוֹת בְּמַחִיקַת הַסֵּמ"ף-מ"ם, וְיִתְגַּלֶּה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.

כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתְּנוּ יוֹדֵעַ מַה שֶּׁעָשָׂה בִּימֵי נְעוּרָיו, אֵיךְ שֶׁחָטָא וְכוּ', וְלִכְלַף אֶת נִשְׁמָתוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן עָקַר הַתְּקוּן הוּא רַק לְהַפְיֵץ אֶת אֹר רַבֵּנוּ וְ"ל בְּעוֹלָם, לְגַלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הַלְמוּדִים הָאֵלוּ לְכָל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן חוֹב קְדוּשׁ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם, לְצִיאַת עַל-כָּל-פָּנִים פֶּעַם בְּשָׁבוֹעַ לְהַפְצָה, וְלְהַפְיֵץ אֶת הַחוֹבְרוֹת וְהַקּוֹנְטְרָסִים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבֵּנוּ וְ"ל — לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֵל תְּסַתְּפְלוּ עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אָנוּ עוֹשִׂים אֶת זֹאת בְּשָׁבִיל תְּקוּן נַפְשֵׁנוּ, רוּחֵנוּ וְנִשְׁמָתֵנוּ, וְכָל מִי שֶׁזוֹכֶה לְקָרֵב אֶת אַחֵרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו.

וּמִפְּאֵת טְרִדוֹתֵי הַרְבּוֹת, הַהִכָּרַח לְקַצֵּר בְּמָקוֹם שְׂרָאוּי לְהַאֲרִיךְ.

הַמְּאַחַל לָכֶם הַצְּלָחָה רַבָּה...

כא ב.

בְּעֶזְרַת מֵהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֵר וַיְרֵא, י"ד חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל כָּל-לֵוִיֹּת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגֵּרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַנִּזְ"ה עָלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שֶׁכִּינְתוּ תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד מְאֹד בְּמִדַּת הַשְׁמָחָה, שֶׁמְּאֹד מְאֹד הִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ וְ"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר מֵהַכָּל, וְאָמַר: תַּכְּף-וּמִיד כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה, הוּא פּוֹרֵץ אֶת כָּל הַגְּדָרִים

שָׁבְנָה סְבִיבוֹ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם. וְעַל-כֵּן רָאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם בַּפֶּעַל מִמֶּשׁ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְתַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְעוֹלָם לְהִיּוֹת שֶׁשׁ וְשִׁמְחַת תְּמִיד, וְתִהְיֶה בְּמַצַּב רוּחַ טוֹב שֶׁבָּא מִשִּׂמְחָה, כִּי מֵה יִתְרוֹן לְאָדָם שִׁיִּסְתּוֹבֵב עִם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת, הֲלֹא יִמִּינוּ וּשְׂנוֹתֵינוּ הֵבֵל, וְהַכֵּל עוֹבֵר כְּצֵל צִפּוֹר הַפּוֹרֵחַ בְּאֵוִיר, וְלָמָּה וּבִשְׂבִיל מֵה לְחִיּוֹת חַיִּים מְרוֹרִים וְעֲצוּבִים, בְּשַׁעַת שִׁיכּוּלִים לְבָלוֹת כָּל יוֹם וַיּוֹם עִם שִׂמְחָה וּמַצַּב רוּחַ טוֹב. וְעוֹד זֹאת לְהִתְחַלֵּק בְּשִׂמְחָתוֹ גַּם עִם אַחֲרִים, אֲשֶׁר זֶה הַצְדָּקָה הַכִּי גְדוֹלָה — לְחִזּוֹק וּלְאַמֵּץ לְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחַת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל הַמִּנְחִים בְּשִׂאוֹל תַּחֲתִית, וּמִסְתּוֹבְבִים בְּמְרִירוֹת וּבִיֵּאוּשׁ וּבְעֲצָבוֹן, אֲשֶׁר הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְסַבֵּב אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל בְּסִבּוּבִים כְּאֵלוֹ, עַד שִׁיִּחַשֵׁב שֶׁאֵין לוֹ כְּבָר שׁוֹם עֲצָה, וְאֵין לוֹ שׁוֹם תִּקְוָה וְתוֹחֵלֶת מִחַיָּיו, וְעַל-יְדֵי שִׁמְפִיחִים בָּהֶם רוּחַ חַיִּים, וּמְחַזְּקִים וּמְאַמְצִים אוֹתָם, וּמְכַנְיָסִים בָּהֶם תִּקְוָה וְשִׂמְחָה, אֵין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה. וְעַל-כֵּן כָּל מִי שֶׁזָּכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְזוֹכָה לְהִקְרָא עַל שְׁמוֹ הַקְּדוֹשׁ, עָלָיו לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בַּפֶּעַל מִמֶּשׁ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמְחַת אַחֲרִים בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְעוֹלָם, וְאִזּוּ מְבֻטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ שֶׁגִּלָּה אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא לְרַבֵּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה עַל שְׁנֵי הַבְּדַחְנִים, שֶׁשִּׁמְחוּ וְחִזְקוּ אֲנָשִׁים, וְעֲשׂוּ שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, אֲשֶׁר בְּשִׂבִיל זֶה זָכוּ לְקַבֵּל עוֹלָם הַבָּא (תַּעֲנִית ז.), כִּי דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֲצִלוֹ וְתַבְרָךְ יוֹתֵר מִהַכֵּל — כְּשֶׁזּוֹכִים לְחִזּוֹק וּלְאַמֵּץ אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל הִירוּדִים וְהַנְּפוּלִים וְכוּ', אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיאֲחֹז בְּזֶה!

מָה אָמַר לָכֶם, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רָאוּ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, כִּי בְּזֶה בְּעוֹלָם צְרִיכִים חִזּוֹק חֲדָשׁ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שַׁעַת, וּבְכַפְרֵט מִי שֶׁעוֹסֵק עִם רַבִּים, הוּא צְרִיךְ חִזּוֹק יוֹצֵא מִהַכָּלֵל, וְעַל-כֵּן רָאוּ לְהִיּוֹת בְּעֲצָמְכֶם חֲזָקִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תּוֹכְלוּ לְחִזּוֹק גַּם אַחֲרִים. וְעַקֵּר הַחִזּוֹק תִּקְבְּלוּ מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הֵם מְלֵאִים חִזּוֹק, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּתְמַיֵּד בָּהֶם תְּמִיד, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב מֵהֶם, כְּאֲשֶׁר כָּל מִי שֶׁרַק טַעַם טַעַם סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, יוֹדֵה עַל זֶה. וַיְדוּעַ אֵיךְ שׁוֹרְבָנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ כָּל-כָּף הַרְבֵּה, שֶׁנִּתְמַיֵּד בְּסְפָרֵי הַקְּדוֹשִׁים, וּבְכַפְרוֹשׁ אָמַר, שֶׁעַל-יְדֵי סְפָרֵי הַקְּדוֹשִׁים יְכוּלִין לְהַעֲשׂוֹת בְּעַל מַח וּבְעַל הַשְּׂגָה וּבְעַל תְּשׁוּבָה גְּדוֹל

(חיי-מוהר"ן), אֲשֶׁר־מִי שֵׁיִתְמִיד בָּהֶם, וְאִזּוֹ יִהְיוּ לוֹ דְבוּרִים לְחִזּוֹק וּלְאַמְצָן אַחֲרֵיהֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִתְפַּלֵּל עַל כְּלַכְּם, שֶׁתְּמִיד תִּהְיֶה שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים, וְתִשְׁמְחוּ אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חַיֵּי-שְׂרָה, ט"ו חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵינִי יוֹדֵעַ מָה אַתָּה מִתְפַּעֵל מִזֶּה שֶׁפָּתַחְתָּ אֶת פִּיו הַטָּמֵא, וְדָבַר עֲלֶיךָ כָּל דָּבָר אֲסוּר וְכוּ', הֲרֵי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימן לח) עַל הַפְּסוּק (תהלים עג, ט): "שְׁתוּ בַשָּׁמַיִם פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם תִּהְלְּךָ בְּאַרְצֵךְ". כִּי עֲכָשׁוּ נִתְפַּשֵּׁט הָאֲפִיקוֹרְסוֹת שֶׁהִתְרָה הַרְצוּעָה לְדַבֵּר סָרָה עַל כָּל הַצְּדִיקִים וְעַל כָּל יְרֵאֵי הַשֵּׁם. וְהוּא כְּמוֹ מִי שֶׁפּוֹשֵׁט לְשׁוֹנוֹ נֶגֶד כָּל הָעוֹלָם, שְׂאִינוּ מִשְׁגִּיחַ עַל כָּל הָעוֹלָם; וּבְאַמְתָּ זֶה הָאֲפִיקוֹרְסוֹת הוּא נֶגֶד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֶצְמוֹ, אִךְ שֶׁהֵם בּוֹשִׁים לְדַבֵּר בְּפִיהֶם עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עַל-כֵּן הֵם מְהַפְּכִין אֲפִיקוֹרְסוֹת שְׁלָהֶם לְדַבֵּר עַל הָעוֹלָם. וְזֶהוּ "שְׁתוּ בַשָּׁמַיִם פִּיהֶם", שֶׁבְאַמְתָּ מִה שֶׁמְדַבְּרִים בְּפִיהֶם, הוּא בְּאַמְתָּ לְמַעְלָה בַשָּׁמַיִם, כִּי עַקֵּר דְּבַרְיהֶם נֶגֶד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּכַיְכּוֹל, אִךְ "לְשׁוֹנָם תִּהְלְּךָ בְּאַרְצֵךְ", שֶׁמְחַמֵּת שְׁבוֹשִׁים לְדַבֵּר בְּפִיהֶם נֶגְדוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-כֵּן לְשׁוֹנָם תִּהְלְּךָ בְּאַרְצֵךְ, שֶׁפּוֹשֵׁט לְשׁוֹנָם נֶגֶד הָעוֹלָם, אֲבָל בְּאַמְתָּ "שְׁתוּ בַשָּׁמַיִם פִּיהֶם"; וְלָכֵן אֵל תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, תִּתְחַזַּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וּבְאַמוּנַת חֻכְמִים בְּרַבְּנוּ ז"ל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

כא ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׂרָה, ט"ז חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ זָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּיֵתֶר שְׂאֵת וּבְיֵתֶר עֵז, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מִהַבְּזִיּוֹנוֹת וְהַחֲרוּפִין שֶׁהֵם מְנַת חֲלָקֶךָ, כִּי רַבְּנוּ ו"ל גָּלָה לָנוּ (לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ר'): עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה — יִשְׁמַע בְּזִיּוֹנוֹ יָדָם וְיִשְׁתַּק; וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁלֹא תִגִּיב וְלֹא תַעֲנֶה וְלֹא לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר, רַק לִשְׁתַּק. וְאָמַר רַבְּנוּ ו"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּפִלָּה, סִימָן עז): כְּשֶׁתִּשְׁמַע חֲרַפְתָּךְ וְתִשְׁתַּק, תִּזְכֶּה שְׂיַעֲנֶה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּקִשְׁתְּךָ; וְאָמַר (שם, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן פו): מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ חֲרַפְתּוֹ וְשׁוֹתֵק, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְבַטֵּל מִמְּנוֹ רַבּוֹת רַעוֹת שֶׁהֵיוּ רְאוּיִין לְבוֹא עָלָיו; וְאָמַר (שם, סִימָן כט): מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ חֲרַפְתּוֹ וְשׁוֹתֵק — נִקְרָא חֲסִיד, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵר אֶת נַפְשׁוֹ; וְאָמַר (שם, אוֹת הַמַּתְקַת דִּין, סִימָן פד): עַל-יְדֵי שְׁתִּיקָה — נִמְתַּק הַדִּין. וְאָמַר (שם, אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן טז): כְּשֶׁמְחַרְפִּים אוֹתְךָ וְאַתָּה שׁוֹתֵק, תִּזְכֶּה לְהִבִּין תְּרוּץ עַל קִשְׁיוֹתֶיךָ, וְתִזְכֶּה לְרוּחַ בִּינָה.

וְלִכְּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְקַיֵּם אֶת זֹאת, וְאֵז יִזְכֶּה לְהִיּוֹת אָדָם הַיּוֹשֵׁב עַל הַכֶּסֶּא, דִּהְיֶנּוּ שְׂיִהְיֶה נִכְלָל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵז יִרְאֶה שְׁפָל הָעוֹלָם כְּלוֹ הוּא כֶּסֶא לְגַבֵּי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה טו): "כִּי־אָמַר הַנְּיָ"ה, הַשָּׁמַיִם כֶּסֶאִי וְהָאָרֶץ הָדָם וְגַלְי" וְגו'.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

כא ה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חיי-שרה, י"ז חשוון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו ואיר ויזרח לגצח נצחים.

לגבון קבלתי את מכתבך.

גא ונא ראה להתחזק, פי בנה העולם צריכים הרבה התחזקות בכל יום ויום, ולכן חזק ואמץ למסר את נפשך על מדת השמחה, פי דע לך, ששמחה זו המדרגה הכי עליונה שאדם צריך לזכות אליה, כי כף אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, סימן א'): כשאדם עושה מצוה בשמחה, בידוע שלבו שלם עם אלקיו, ואצלו יתברך שרויה רק השמחה, כמו שכתוב (דברי-הימים א' טז): "עז וחדוה במקומו", ומוכא בזהר (תצוה קפד): תא חזי עלמא תתאה קימא לקבלא תדיר [בוא וראה העולם הזה עומד לקבל תמיד], והוא אקרי אבן טבא [והיא נקראת אבן טובה, כמו אבן מושכת שנקראת מגנט], ועלמא עלאה לא יהיב ליה אלא כגונא דאיהו קימא [העולם הבא לא נותן אלא כמו שמכינים את עצמו מלמטה], אי איהו קימא בנהירו דאנפין מתתא [אם נמצאים תמיד בפנים שמחים מלמטה], כדין הכי נהירין ליה מעילא [כף מאירים לו מלמעלה אור וזיו וחיות ודבקות וכו'], ואי איהו קימא בעציבו [אבל אם אדם עומד בעצבות ובמרה שחורה], יקבין ליה דינא בקבליה [אזי ממשיך על עצמו דינים], כגונא דא (תהלים ק, ב): "עבדו את הוי"ה בשמחה", חדוה דבר נש משיך לגביה חדוה אחרא עלאה [השמחה של אדם בזה העולם, מושכת עליו שמחה מעולם הבא], הכי נמי האי עלמא תתאה, כגונא דאיהי אתערת הכי אמשיך מלעילא [כף הוא העולם הזה, כפי שאדם מתנהג בזה העולם, כף ממשיך על עצמו מעולם הבא]. ולכן כשאדם רק בשמחה, ומכריח את עצמו כל הפחות להיות בשמחה, על-ידי-זה הוא ממשיך על עצמו שמחה מעולמות העליונים.

וְלִבְנֵי אֵל תִּהְיֶה בְטָלָן! וְאִף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר
— צָרוֹת וְיִסּוּרִים, מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, תִּשְׁתַּדֵּל לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה עִם
כָּל הַכַּחְוֹת, וְאִז תִּרְאֶה שְׂכָל מִזְלֶךְ יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה. הַלֵּוֹאֵי שְׂתַכְנִיֵּס
אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֹו בְּלִבְךָ!

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֵנִי
מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד, שְׁתַּהֲיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא ו.

בְּצִוֵּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַיִּי-שְׂרָה, י"ח חֶשְׁנֵן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

זְכוֹר גַּם תִּזְכֹּר, שְׁאֲדָם צָרִיךְ תָּמִיד לִהְיוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְלִחְשֹׁב רַק מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְאִז כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ יִלְכוּ כְּבָר בְּאִפְּן אַחַר
לְגַמְרִי, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נב): מְכַל הַדְּבָרִים
צוֹעֵק כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, פִּי מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וְאִפְלוּ מִסְפּוּרֵי
הַגּוֹיִים צוֹעֵק גַּם-כֵּן כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שְׂפָתַיב (תְּהִלִּים צו, ג):
"סִפְרוּ בַּגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ", שְׁאִפְלוּ מִסְפּוּרֵי הַגּוֹיִים צוֹעֵק כְּבוֹד הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ, פִּי כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ צוֹעֵק תָּמִיד, וְקוֹרֵא וּמְרַמֵּז לְאָדָם שְׂיִקְרַב
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהוּא יִתְבָּרַךְ יִקְרַב אוֹתוֹ בְּרַחֲמִים וּבְאַהֲבָה וּבְחַבְבָּה
גְּדוּלָה. זֶה שְׁהָאָדָם נִתְלַהֵב לְפַעֲמִים בְּתוֹךְ תְּפִלָּתוֹ, וּמִתְחִיל לְהִתְפַּלֵּל
בְּהִתְלַהֲבוֹת וּבְחֶשֶׁק גְּדוּל, וְתַפְלָתוֹ שְׂגוּרָה וּמְרַצָּה בְּפִיו, זֶהוּ אוֹר
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעַצְמוֹ, שְׂכַכְיָכוֹל נִתְלַבֵּשׁ בּוֹ, וְקוֹרֵא אוֹתוֹ לְעִבּוֹדָתוֹ
יִתְבָּרַךְ. פִּי זוֹ הִתְלַהֲבוֹת שְׁהָאָדָם מִתְלַהֵב בְּתַפְלָתוֹ, זֶה בְּחִינַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ בְּעַצְמוֹ, כְּכִיָּכוֹל, בְּחִינַת (דְּבָרִים י, כא): "הוּא תִהְלֶתְךָ וְהוּא
אֱלֹקֶיךָ", שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ בְּעַצְמוֹ הִתְלַהֵב וְהִתְפַּלֵּה; וְלִבְנֵי הַדְּבָק אֶת

עצמך בו יתברך, ותמיד תציר לפני עיניך, שאין בלעדיו יתברך
 כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ואז תשמע איה שיהקדוש-ברוך-
 הוא קורא אותך מכל דבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא ז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חיי-שרה, י"ח חשוון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! אי אפשר להסביר לבני-אדם מה זה לחטף בכל
 יום דף גמרא, ומי יתן, שפתחיל ללמד בכל יום את הדף היומי,
 אשר אנשי שלומנו היקרים בערי פולנייה, כלם קבלו על עצמם
 ללמד בכל יום את הדף היומי, פי הרב רבי מאיר שפייר ז"ל
 התפלל בין אנשי שלומנו בראש השנה אצל הקבוץ הקדוש שלנו,
 וכן מסר לאנשי שלומנו את אולם הישיבה הגדולה שלו בלובלין,
 וכלליות אנשי שלומנו היקרים התפללו שם בכל ראש השנה בעת
 שלא יכלו לנסע לאומן. ואמר הרב החסיד המפא"ר רבי יצחק
 ברייטער ז"ל הי"ד, שאף אחד אינו יודע, שאת המפתח הזאת,
 שיפנס בו רעיון של הדף היומי, נתן לו רבנו ז"ל מתנה בשביל
 שיקרב את אנשי שלומו [וימה שאחר-כך תפסו את זה איזו מפלגה
 וכו', כאלו זה הרעיון שלהם וכו', הפל הכל הכלים, אין להם שום
 שיכות לזה]. ולכן תשתדל מאד מאד ללמד בכל יום את הדף
 היומי, פי דף גמרא ביום זה חיות לגפש, ואשרי מי שחזק בלמוד
 דף גמרא בכל יום, שזה ישמר אותו מפל רע, וימשיך עליו את
 הארבעה מלאכי השמירה, שהם ראשי תבות ג'מ'רא' — ג'בריא,אל,
 מיכאל, רפאל, אוריאל, ואפלו רק בגרסא — לגרס את הדף, זה
 יתן לך ספוק נפשי מאד, ואפלו ללמד בלי הבנה, זה יעזר לך, וכן
 בחג ובחל המועד תהיה חזק בזה מאד מאד, פי תכל על כל יום

שְׁעוֹבֵר בְּלִי לְמוֹד דָּף גְּמָרָא, שְׁזָה שְׁמִירָה לְאָדָם, וּמְדַבֵּיק אוֹתוֹ אֶל הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּף הוּא. וְאִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֶׁל אָדָם, שְׁגוֹרֵס וְלוֹמֵד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׂאֵז מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ צְלָם אֱלֹקִים. וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲזַק מְאֹד מְאֹד בַּעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת — לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא אֶפְל בְּגִרְסָא, כִּי כָּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זְרָה יט): לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁפַּח, וְאָף עַל גַּב דְּלֵא יָדַע מֵאִי קָאָמַר, שְׁנֵאָמַר (תְּהִלִּים קיט, כ): "גְּרִסָּה נִפְשֵׁי לְתַאֲבָה", וּמוּבָא בְּזִהַר (קְדוּשִׁים פה): וּמֵאֵן דְּתִיאֻבְתִּיהָ לְמַלְעֵי בְּאוּרִיתָא (וּמִי שֵׁישׁ לוֹ רְצוֹן לְלַמֵּד תּוֹרָה) וְלֵא אֶשְׁפַּח מֵאֵן דִּיֹּלִיף לִיה [וְלֵא מוֹצֵא מִי שְׁלֵמָד אוֹתוֹ], וְהוּא בְּרַחֲמֵימוֹתָא דְּאוּרִיתָא לְעֵי בַּה [וְהוּא מְרַב אֶהְבָּה לְוֹמֵד תּוֹרָה], וּמְגַמְגֵם בַּה בְּגַמְגוּמָא דְּלֵא יָדַע [וּמְגַמְגֵם בַּלְמוּד, וְאִינוּ מִבִּין מַה שְׁלֹמֵד], כָּל מְלָה וּמְלָה סְלָקָא [כָּל מְלָה וּמְלָה עוֹלָה לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם], וְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲדֵי בְּתֵהִיא מְלָה [וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂמַח עִם הַמַּלְאָכִים שֶׁהוּא גּוֹרֵס], וְקַבִּיל לָהּ וְנִטַּע לָהּ סַחְרָנְיָה דִּיהוּא נַחְלָא [וּמְקַבֵּל אוֹתָם מַלְאָכִים, וְנוֹטַע מְזָה אֵילָנוֹת סָבִיב עַל נַחַל הָעֲלִיּוֹן], וְאֶתְעַבִּידוּ מֵאֲלֵין מְלִין אֵילָנִין רַבְרַבִּין, וְאֶקְרוּן עַרְבֵי נַחַל [וְנַעֲשִׂים מֵאֲלוֹ הַמַּלְאָכִים שְׁמַגְמָגֵם בַּתּוֹרָה, אֶפְלוֹ שֶׁהוּא אִינוּ מִבִּין, אֵילָנוֹת גְּדוֹלִים, וְנַקְרָאִים עַרְבֵי נַחַל]. מְכַל זֶה רוֹאִים אֶת מַעְלַת הָאָדָם שְׁזוֹכָה אֶפְלוֹ לְגַמְגֵם בַּתּוֹרָה, אִיף שְׁזָה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְמַעְלָה.

וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְזֶה יִצִּיל אוֹתְךָ מִכָּל רַע. וְאִנִּי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ לְטוֹבְתְךָ הַנְּצַחִית שְׁתַּצִּית אוֹתִי וְלֵא תִתְחַרֵּט.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלַּתִּי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךָ תְּמִיד, שְׁתִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׂרָה, י"ח חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח, שְׂאֵתָה עוֹזֵר לְעֲנִיִּים, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה לֵד, סִימָן ט): הָעֲנִי הִזָּה עוֹמֵד עַל פְּתִיחֶךָ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹמֵד עַל יְמִינוֹ, דְּכָתִיב (תְּהִלִּים קט): "כִּי יַעֲמֹד לְיָמִין אָבִיוֹן", אִם נִתְּתָ לּוֹ — דַּע, מִי שְׂעוֹמֵד עַל יְמִינוֹ, נוֹתֵן לְךָ שְׂכָרְךָ. וְאִם לֹא נִתְּתָ לּוֹ — דַּע, מִי שְׂעוֹמֵד עַל יְמִינוֹ פּוֹרֵעַ מִמֶּךָ, דְּכָתִיב (שם): "לְהוֹשִׁיעַ מִשׁוֹפְטֵי נִפְשׁוֹ"; וְאָמְרוּ (תַּנְחוּמָא מִשְׁפָּטִים): אָמַר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִפְשׁוֹ שֶׁל עֲנִי הִיָּתָה מְפֹרָפֶסֶת לְצֵאת מִן הָרֶעִב, וְנִתְּתָ לּוֹ פְּרֻנְסָה, וְהַחֲיִיתָ אוֹתוֹ, חַיִּיךָ שְׂאֲנִי מְחֻזָּר לְךָ נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ, לְמַחֵר, בְּגָד אוֹ בַּתָּךְ בְּאֵין לְיָדִי חֲלִי וְלְיָדִי מִיתָה, וְאֶזְכֹּר אֲנִי לָהֶם אֶת הַמְצָנָה שְׁעֲשִׂיתָ עִם הָעֲנִי, וּמְצִיל אֲנִי אוֹתָם מִן הַמִּיתָה, הִנֵּי (מְשָׁלִי יט): "וַיִּגְמְלוּ יְשָׁלֵם לּוֹ", שְׂאֲנִי מְשָׁלֵם לְךָ נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ; וְלִכֵּן חֻזַּק וְאֶמֶץ מְאֹד בְּמְצָנָה רַבָּה זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׂרָה, י"ט חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה שְׂשֵׂאֵלָתְ אוֹתִי בְּעֲנִיָן לְתַת שֵׁם וְכוּ', זְכוֹר מָה שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן צה): דַּע, שֶׁהַשֵּׁם שְׁנוֹתָנִין לּוֹ לְאָדָם הוּא לְפִי

הַפְּעֵלָה שֵׁישׁ לוֹ לְאָדָם לַעֲשׂוֹת בְּעוֹלָם, וַיֵּשׁ אֶחָד שְׁעוֹשֵׂה הַפְּעֵלָה שְׁלוֹ בַּחֲצֵי שָׁנִים שֵׁישׁ לוֹ, וְצָרִיף לְקִרְאָה לוֹ שֵׁם אַחֵר, דִּהְיִנוּ שֵׁם חֲדָשׁ. כִּי הַשֵּׁם שְׁנוֹתָנִין לְאָדָם הוּא לְאַחַר מוֹתוֹ לְבוֹשִׁין שְׁלוֹ, כִּי הַשֵּׁם הוּא בַּחֲנִינָה לְבוֹשִׁין, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (יִשְׁעִיָּה מֵב, ח): "אֲנִי הִנְיִי" הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי" וְגו', 'כְּבוֹדִי' הִיא בַּחֲנִינָה לְבוֹשִׁין, כִּי (שְׁבַת קִיג): "רַבִּי יוֹחָנָן קָרָא לְמַאֲנִיָּה מְכַבְּדוֹתָא'.

וְצָרִיף שְׁתַּדַּע, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִקְרָא הִנְיִי"ה, כִּי בְּשֵׁם הִנְיִי"ה נִתְהוּוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת, עַל שֵׁם הָיָה, הַיְהוּה וַיְהִיָּה, אֲבָל לְמַעַלָּה מִכָּל הָעוֹלָמוֹת אֵין לוֹ שֵׁם, כִּי לְמַעַלָּה מִכָּל הָעוֹלָמוֹת אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג אוֹתוֹ, וְזֶהוּ (תַּהֲלִים קלח, ב): "כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל כָּל שְׁמָךְ אִמְרַתְךָ". 'אִמְרַתְךָ' זֶה הַפְּעֵלָה, כִּי 'בְּמַאֲמַר נִבְרָא הָעוֹלָם' (אֲבוֹת ה, א), דִּהְיִנוּ הַפְּעֵלָה. הִינּוּ לְפִי הַפְּעֵלָה שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמַעַלָּה מִכָּל הָעוֹלָמוֹת, הוּא גְדוֹל מִכָּל הַשְּׁמוֹת שֵׁישׁ לוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי לְמַעַלָּה מִכָּל הָעוֹלָמוֹת אֵין לוֹ שֵׁם כָּלֵל, וְזֶהוּ: "כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל כָּל שְׁמָךְ אִמְרַתְךָ"; וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר אֵילוּ שְׁמוֹת נּוֹתָנִים, כִּי לְשֵׁם יֵשׁ מְשֻׁמְעוֹת מְאֹד גְּדוֹלָה, וְלֹא כְּמוֹ הַיּוֹם הַפּוֹשְׁעִים וְכוּ', שְׁנוֹתָנִים שְׁמוֹת בְּדוּיִים מְהֻאָצְבֵע, כְּמוֹ: טל, שַׁחַר, אֶבֶן וְכוּ' וְכוּ', כִּי הֵם רוֹצִים לְהוֹצִיא אֶת מְשֻׁמְעוֹת הָאָדָם, כְּאִלוּ אֵין לוֹ שְׂיִכּוֹת לְרוּחַנִיּוֹת עֶפְרָא לְפּוֹמִיָּהוּ. וְלִכֵּן צְרִיכִים הָעֶקֶר לְתַת שֵׁם תַּנְכִ"י, אוֹ שְׁמוֹת שֶׁל צַדִּיקִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד, שְׁתִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגֹּה — תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא י

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חֵי-שְׁרָה, י"ט חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אל תאמר שִׁנְפַלְתָּ כְּכֹר בִּירִידָה כְּזוֹ, שְׂאִינְךָ יְכוּל לְצֵאת מִזֶּה וְכוּ' וְכוּ', זְכוֹר תִּזְכֹּר שְׂאִין דְּבַר כְּזֶה כְּאֵלוֹ אֵין לָךְ בְּחִירָה וְכוּ' וְכוּ', כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְנּוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵרֵין, חֶלֶק ב', סִימָן ק"י): כְּשֶׂאִישׁ אֶחָד שָׂאל אוֹתוֹ כִּיצַד הִיא הַבְּחִירָה, הִשִּׁיב לוֹ בְּפִשְׁטוּת, שֶׁהַבְּחִירָה הִיא בְּיַד הָאָדָם בְּפִשְׁטוּת, אִם רוּצָה — עוֹשֶׂה, וְאִם אֵינוֹ רוּצָה — אֵינוֹ עוֹשֶׂה. וְכַתֵּב מוֹתֵרֵינָת ו"ל: רְשַׁמְתִּי זֹאת, כִּי הוּא נִצְרָךְ מְאֹד, כִּי כַּמָּה בְּנֵי-אָדָם נְבוֹכִים בְּזֶה מְאֹד, מַחֲמַת שְׁהֵם מְרַגְּלִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם מִנְּעוּרֵיהֶם מְאֹד, עַל-כֵּן נִדְמָה לָהֶם שְׂאִין לָהֶם בְּחִירָה, חֵס וְשְׁלוֹם, וְאֵינָם יְכוּלִים לְשַׁנוֹת מַעֲשֵׂיהֶם. אֲבָל בְּאִמַּת אֵינוֹ כֵּן, כִּי בְּנִדְאֵי יֵשׁ לְכָל אָדָם בְּחִירָה תָּמִיד עַל כָּל דְּבַר, וְכִמוֹ שֶׁהוּא רוּצָה עוֹשֶׂה, וְהֵבֵן הַדְּבָרִים מְאֹד.

וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדֶיךָ, וּתְקַיֵּם אֶת זֶה, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד, שְׁתַּהַיֶּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא יא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר חַיֵּי-שְׁרָה, כ' חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חֵס וְחַמֵּל עַל נַפְשְׁךָ, וְאֵל תֵּאמַר דְּבַר כְּזֶה, שְׂאָבֵד מְנוּס וְתִקְוָה

מִמֶּה, כִּי בַפְרוּשׁ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימן יט): נְכַסְפֵּי מְאֹד
 לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָעוֹלָם אֶל עֲשִׂיָּה, שְׂיִהְיֶה חַיִּיב אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 לְלַמַּד כֶּף וְכֶף בְּכָל יוֹם חֹק וְלֹא יַעֲבֹר, וְכִיּוֹצֵא. וְאָמַר, שְׂאֲפִלוֹ אוֹתָן
 הָאֲנָשִׁים הַרְחוּקִים מִן הַקִּדְשָׁה מְאֹד, שְׁנִלְכְּדוּ בַּמְצוּדָה רָעָה עַד
 שְׂרָגִילִין בַּעֲבֻרוֹת, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, רַחֲמָנָא לְצַלְן, אַף-עַל-פִּי-כֵן הִכַּח שֶׁל
 הַתּוֹרָה גְּדוֹל כָּךְ, עַד שְׂיִכּוֹל לְהוֹצִיא אוֹתָם מִן הָעֵבְרוֹת שְׂרָגִילִין
 בָּהֶם, חֶסֶד וְשָׁלוֹם. וְאִם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֹק קְבוּעַ וְחַיִּיב חֹזֵק לְלַמַּד בְּכָל
 יוֹם וַיּוֹם כֶּף וְכֶף, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, בּוֹדְאֵי יִזְכּוּ לְצִאת מִמְצוּדָתָם
 הַרְעָה, עַל-יַדֵּי הַתּוֹרָה, כִּי כַח הַתּוֹרָה גְּדוֹל מְאֹד. וְאַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת,
 שְׂכָל עֵקֶר מַגְמָתוֹ וְחֻפְצוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל הִנֵּה תְּמִיד רַק לְעֵבְדוֹת
 וְעֲשִׂיּוֹת שֶׁל קִדְשָׁה, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל, רַק שְׁנַעֲסֵק תְּמִיד בַּעֲשִׂיּוֹת
 שֶׁל קִדְשָׁה בַּפְּשִׁיטוֹת, דְּהֵינּוּ לְהַרְבוֹת בַּלְמוּד הַתּוֹרָה, וְלַעֲשׂוֹת מְצוּוֹת
 הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם, וְלְהַרְבוֹת בַּתְּפִלָּה וְתַחֲנוּגִים תְּמִיד, וְהַכֵּל בַּפְּשִׁיטוֹת
 בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל. וְהִזְהִיר מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְהַרְבֵּה
 מְאֹד לְדַבֵּר עִמּוֹ מְזֶה מַעֲנִין שְׂמִיחָה; וְלִכֵּן אַף אֶחָד שְׂלֹא יִבְלַבֵּל לָךְ
 אֶת הַמַּחַ כְּאֵלוֹ אֲבָד מְנוּס וְתַקְנָה מִמֶּה, רַק תִּקְנֵים אֶת דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל
 בַּתְּמִימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים. וּמִקְבָּל בֵּין אֲנָשֵׁי
 שְׂלוֹמֵנוּ, שְׂכָךְ וְכָךְ סוֹבֵב עַל ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת, כִּי מִי שְׂלוֹמֵד בְּכָל
 יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת, הוֹרֵג אֶת הַיָּצָר הָרַע שְׁלוֹ. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין מ.ב.): בְּמִי אַתָּה מוֹצֵא מְלַחֲמָתָה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי
 שֵׁישׁ בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מְשֻׁנָּה. וּמוֹבָא (מִדְּרַשׁ תַּלְפִּיּוֹת), שְׂאֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב
 יוֹשֵׁב עַל פְּתָחוֹ שֶׁל גֵּיהֲנוֹם, וּמִי שֶׁהַרְבֵּה לְלַמַּד מְשֻׁנּוֹת, אֵינּוּ מַנִּיחוֹ
 לְהַכְּנֵס שָׁם. וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שְׂיִגְרַס בְּכָל יוֹם כְּפֹה וְכִמְהָ פְּרָקִים
 מְשֻׁנּוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, כִּי מְשֻׁנָּה אוֹתִיוֹת וְשִׂמָּה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
 מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ תְּמִיד, שְׂתִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר
 תִּפְנֶה — תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא יב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׂרָה, כ' חֶשְׁוֹן ה'תּשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ זְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּמְסֵר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ לְהַכֵּל, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבֵּנוּ ו"ל (שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כ'): בְּשִׂמְחָתְךָ כָּל הַיּוֹם בְּשִׂמְחָה, אֲזִי בְּנִקְלָל לֹא לְיַחַד לֹא שְׂעָה בַּיּוֹם לְשִׁבְרָא אֶת לְבוֹ, וְלִשְׂיחַ אֶת אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל כְּשִׂישׁ לֹא עֲצָבוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, קֶשֶׁה לֹא לְהִתְבּוֹדֵד וּלְפָרֵשׁ שִׂיחָתוֹ. וּכְבָר יְדוּעַ אִיךָ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבֵּנוּ ו"ל, כְּפִי הָאָדָם צָרִיךָ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת שְׂמִיחַ תָּמִיד, וּבִיּוֹתֵר בְּשִׂעֵת הַתְּפִלָּה, וְשִׂצְרִיכִין לְהַכְרִיחַ עֲצָמוֹ בְּכֹל כַּחוֹתָיו לְזָכוֹת לְשִׂמְחָה. וְאָמֵר, כִּי לְזָכוֹת לְשִׂמְחָה, זֶה קֶשֶׁה וְכָבֵד לְאָדָם יוֹתֵר מִשְׂאָר כָּל הָעֲבוֹדוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד, שְׂתִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא יג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תּשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ זְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חֲבַל מְאֹד שְׂתִבְּלָה אֶת הַזְּמַן הַיְקָר שֶׁלְּךָ בְּשִׂטְיוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְאָמֵר הַחֲכָם: "הִזְהַר מִן הַזְּמַן, כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", אִין עוֹד דְּבָר

שְׁהוּרִס אֶת הָאָדָם מִלְלַכַת בְּטֵל, וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּתוּבוֹת נט.): הַבְּטָלָה מְבִיאָה לַיָּדִי שְׁעֵמוּם (שְׁגֵעוֹן) וְלַיָּדִי זְמָה, וְלִכֵּן תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת תָּמִיד עָסוּק בַּמְּשָׁהוּ, וְזֶה יָבִיא לְךָ יֵשׁוּב הַדַּעַת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ תָּמִיד, שֶׁתִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא יד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! בְּנֵה הָעוֹלָם צְרִיכִים הֵרְבֵה תְּפִלָּה וּבְקִשָּׁה, שְׁלֹא יִטְעֶה אוֹתוֹ הַיָּצָר הָרָע, כִּי כֵן אָמַר מוֹהֲרֵנוּ "תּוֹ"ל (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, תְּרוּמוֹת וּמַעֲשָׂרוֹת, הַלְכָה ג', אוֹת ב'), אֲשֶׁר בְּאֵמֶת עַל-פִּי-רַב הַעֲקָר מַה שְּׂאִין הָאָדָם מִתְקַרֵּב לַהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ וְאֵינוֹ חוֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה לַהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, אַף-עַל-פִּי שֶׁהִמְנִיעָה מִחַמַּת הַתְּגַבְרוֹת תְּאֹת הַגּוֹף וְכו', אֲבָל גַּם זֶה הִיא מְנִיעָה גְדוֹלָה מִלְּהִתְקַרֵּב לַהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, הֵינּוּ בְּשָׂכִיל רַבּוּי תִּבְעֶרַת הַלֵּב לַהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁבוּעַר חוּץ מִהַמְדָּה, כִּי בּוֹדָאִי אִם נִתְפָּס אֵינָה אָדָם שֶׁהוּא בְּכָלֵל יִשְׂרָאֵל, שְׁלֹא נִזְרָקָה בּוֹ עֲדִין אֲפִיקוֹרְסוֹת וּמֵינּוֹת וְכו', אִם נִשְׁאֵל אוֹתוֹ אִם הוּא חֲפִץ בַּתְּשׁוּבָה, לְחֹזֵר לַהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, בּוֹדָאִי הַכֹּל יִשְׁיבוּ פֶה אֶחָד, שְׂרוּצִים מְאֹד מְאֹד לְשׁוּב לַהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, וּמִתְגַּעְגְּעִים לְזֶה מְאֹד מְאֹד יָמִים וְשָׁנִים, וְגַם אִם נִשְׁאֵל אוֹתוֹ — אִם רוּצָה לַעֲשׂוֹת אֵינָה דְּבַר בְּשָׂכִיל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּדִי לְשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּגוֹן: לְלַמַּד דָּף גְּמָרָא אוֹ לְתַן פְּרוּטָה לְצַדֻּקָה, אוֹ לִילֵךְ לְטַבֵּל בַּמְקוּוָה, וְכוּיֹצֵא בְּזֶה מִדְּבָרִים הַמְקַדְּשִׁים אֶת הָאָדָם, בּוֹדָאִי יִשְׁיב בְּפֶה מְלֵא: "הֵן", כִּי בּוֹדָאִי אֲנִי

רוצה לעשות בכפלים, אפלו כפל כפלים מפל זה, ובלבד שיועיל לי, כי אני יודע, שכל זה אינו מועיל לי לפי עצם רבוי הפגמים והחטאים שפגמתי נגדו יתברך, ומחמת זה שנדמה לו, שכל זה לא יועיל לו, על-כן אינו עושה כלל וכו', עין שם באריכות, איך שמסביר, שאדם אינו מאמין, שעם פרוטה לצדקה, מדביק נשמתו באין סוף ברוך הוא, ועל-ידי טבילת מקוה, הוא מטהר את נשמתו, ועל-ידי דף גמרא, הוא ממשיך על עצמו כל החסדים שבעולם, כי מרב חלישות הדעת וקטנות המחין, נדמה לאדם שפכר לא יועיל לו כל אלו הדברים, כי הוא נפל כל-כף בנוקבא דתהומא רבא, עד שאבד מנוס ותקוה ממנו וכו' וכו'. ולכן אינו עושה כלום, וזה מה שאני מבקש כמעט יום יום מאנשי שלומנו, שילמדו דף גמרא מסדרת דף היומי, שזה יציל אותו מכל רע, אפלו שילמד את זה בגרסא, ומכל שפן שיכניס כל יום כמה פרוטות ממש לצדקה, שזה עושה רעש גדול בשמים, פה בזה העולם כמה פרוטות זה כלום, אבל למעלה בשמים זה דבר גדול מאד.

אני מאד מקוה, שתחדיר את הדברים האלו לתוך לבך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא טו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ג חשון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לשמר לא להפגם בחובות, כי כפר אמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן קכב), שאם לא היה ממתין בכטחון לישועת השם,

כְּבֹר הָיָה אִישׁ נוֹסֵעַ וּמְטַלְטֵל כְּמוֹ כָּל הַנוֹסְעִים וּמְטַלְטְלִים עֲצָמָם
 בְּשִׁבְלֵי הַפְּרָנְסָה כְּנֶהְגוּ עֲכָשׁוּ. וְהַכּוֹנֵה, כִּי אָמַר זֹאת לְעִנְיַן הַנְּהַגַת
 הַבַּיִת בְּפְרָנְסָה וּמְלַבּוֹשִׁים, וּשְׂאֵר צְרִיכֵי הַבַּיִת, שְׁעַל-פִּירֹב חֶסֶר
 לְאָדָם הַרְבֵּה. כְּגוֹן: לְזֶה חֶסֶר מְלַבּוֹשׁ פָּשוּט, וַיֵּשׁ שְׁחָסֵר לָהֶם
 מְלַבּוֹשִׁים חֲשׂוּבִים אוֹ דִירָה וְכוּ', שְׂצָרִיכִין לְהִמָּתִין לִישׁוּעַת הַשֵּׁם
 וּלְבַלִּי לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה (עֲרוּבֵין יג:), לְמַלְאוֹת הַחֶסֶר וְתַכְף-וּמְדִד, רַק
 צְרִיכִין לְהִמָּתִין עַד יִרְחַם הַשֵּׁם. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל עַל עֲצָמוֹ, שְׂאֵם לֹא
 הָיָה מִמֶּתִין, כְּגוֹן: כְּשֶׁהָיָה חֶסֶר לוֹ אֵיזָה דְבָר, אִם הָיָה דוֹחֵק אֶת
 הַשְּׁעָה, שְׂיִהְיֶה בְּנֹקָא תַכְף, הָיָה צְרִיף לְלוֹת לְעֲצָמוֹ וְלִהְיוֹת בְּעַל
 חוּב, עַד שֶׁהָיָה מְכַרְחַח לְהִיֹּת נוֹסֵעַ וּמְטַלְטֵל. כְּמוֹ שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים עִנְיַן
 הַנוֹסְעִים, שְׂהֵם מְכַרְחִים תָּמִיד לְסַע עַל הַמְּדִינָה, מְחַמַּת שְׂהֵם תָּמִיד
 בְּעַלֵי חוּבוֹת. וְעִנְיַן זֶה צְרִיכִים לִידַע מְאֹד, וּצְרִיכִין לְלַמֵּד עֲצָמוֹ
 לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה מְאֹד. כִּי לְכָל אָדָם חֶסֶר הַרְבֵּה, אֲפִלוֹ בְּעַלֵי
 בָּתִּים וְעֲשִׂירִים גְּדוּלִים, מְכָל שְׂכָן מְקַבְּלִים אֲפִלוֹ הַחֲשׂוּבִים
 וְהַגְּדוּלִים. וְצְרִיף לְזֶה לְהַסְתַּפֵּק בְּמַעֲוֹט, וּלְהַנְהִיג בֵּיתוֹ כְּפִי הַשְּׁעָה
 וְהַזְּמַן. וְאִם גְּדָמָה לוֹ שְׂצָרִיף מְלַבּוֹשׁ אוֹ לְאַשְׁתּוֹ וּבְנָיו, אֵף עַל פִּי
 שְׂמְכַרְחַח לוֹ, וְאֵל יִדְחֵק הַשְּׁעָה לְלוֹת וּלְהַקִּיף וְלִהְיוֹת בְּעַל חוּב, אֵף
 יִמָּתִין עַד שְׂיָבֹא עֲתוֹ. וְטוֹב לְסַבֵּל דְּחַק אֲפִלוֹ בְּמִזְזוֹנוֹת וְכָל שְׂכָן
 בְּמְלַבּוֹשִׁים וְדִירוֹת וְכוּ', וְלֹא לְהִיֹּת בְּעַל חוּב. וּמוֹטָב שְׂיִהְיֶה בְּעַל
 חוּב לְעֲצָמוֹ אוֹ לְבָנָי בֵּיתוֹ בְּמְלַבּוֹשִׁים מְלִהְיוֹת בְּעַל חוּב לְהַחְנֹנְנֵי
 אוֹ לְאַחֲרִים. כִּי בְּכָל עִנְיָנֵי פְּרָנְסָה צְרִיכִין לְהִמָּתִין עַד שְׂיָבֹא עֲתוֹ,
 כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (תְּהִלִּים קמ"ה, טו): "עֵינַי כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם
 אֶת אֲכָלָם בְּעֲתוֹ".

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי
 מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תָּמִיד, שְׂתִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר
 תִּפְנֶה — תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא טז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כִּי־ד חֶשְׁוֹן ה'תּשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעֻלָּה ... נִרוּ זְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְעַקֵּר הַשִּׂמְחָה הַיָּא שִׂמְחַת
הַמְצֻוֹת. וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׂמְחָה, סִימָן א'): כִּשְׂאֻדָּם
עוֹשֶׂה מְצֻוָּה בְּשִׂמְחָה, זֶה סִימָן שֶׁלְבוּ שְׁלֹם עִם אֲלֵקִיו, וְצָרִיכִים
הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל שִׂמְחָה, כִּי שִׂמְחָה הִיא אוֹר
כָּל־כֶּף גָּדוֹל, שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְקַבְּלוֹ, אֲלֵא עַל־יְדֵי רַבּוּי תְּפִלָּה, לְבַקֵּשׁ
וּלְהִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם: "רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְחַמֵּל עָלַי,
וְזַכְּנִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְאַזְכֶּה לְרַקֵּד מְרַב שִׂמְחָה, שֶׁהַשִּׂמְחָה
תֵּעָבֵר דְּרָךְ רַמ"ח אֵיבָרִי וְשִׁס"ה גִּידֵי, וְאַזְכֶּה לְהַרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת
מְצִיאוֹתֶךָ יִתְבָּרַךְ, שְׂאֵתָה נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדֶךָ נִמְצָא, וְרַק בְּשִׁבִיל זֶה
נִבְרָאתִי וַיְרַדָּה נִשְׁמָתִי אֶל הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי הַזֶּה, הַכֹּל כְּדֵי
שְׂאֻזְכָּה לְהַכִּיר אוֹתְךָ מִכָּל פֶּרֶט מִפְּרֻטֵי הַבְּרִיאָה, אֲבָל אֵתָה יוֹדַע
שֶׁפְּגַמְתִּי בְּמַחְשָׁבָה, דְּבִיּוֹר וּבְמַעֲשֵׂי, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה נִמְשַׁכַּת עָלַי עֲצָבוֹת
וְעֲצָלוּת, שֶׁמִּשָּׁם נִמְשַׁכּוֹת עָלַי כָּל הַצָּרוֹת וְהַדִּינִים וְהַעֲנִיּוֹת
וְהַדַּחְקוֹת. וְלִכֵּן, אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, חוּס וְחַמֵּל עָלַי, שְׂאֻזְכָּה לְנַתֵּק אֶת
עֲצָמִי מִגִּשְׁמִיּוֹתִי, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאַשְׁמַח אֶת עֲצָמִי, וְכֵן
אֻזְכָּה לְשַׁמַּח אֶת אַחֲרַיִם, אֲשֶׁר אִין עוֹד מְצֻוָּה יוֹתֵר גָּדוֹלָה מִזֶּה —
מִלְחֻזֵק שְׁבוּרֵי לֵב, וְתַן בְּלִבִּי שִׂמְחָה, שְׂאוּכַל לְשַׁמַּח בְּעֲצָמֵי עִם
נִקְדַּת יְהוּדִיתִי, וְכֵן אוּכַל לְשַׁמַּח אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי חַיֵּי, עַד
הַיּוֹם שְׂאֻצְטָרֶךָ לְעֻזֹב אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְגַם אֲזוֹ אֻזְכָּה לְהַפְּלִל לְגַמְרֵי
בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאַחֲזֹר אֶל שְׂרָשֵׁי הַנְּצֻחֵי, אֲמֵן סְלָה, כֶּף תִּתְפַּלֵּל
כָּל יוֹם, וְזֶה יוֹעִיל לְךָ מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְּלָתִי שְׂאֵנִי

מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא יז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תולדות, כ"ד חשון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לדעת, שצריכים לדון לכף זכות את כל בר ישראל, כמו שאמר רבנו ו"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפב); כי באמת אי אפשר לדעת מה שעובר על הזולת וכו' וכו', וכל אחד יש לו את הצרות והמרירות שלו, ולכן מהיום והלאה אל תסתפל על הרע של הזולת. וכך אמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה, פרשה ב', סימן ה'): משל לאחד שהיה יושב ועושה עטרה למלך, ועבר אחד עליו אמר לו: מה אתה עושה? אמר לו: אני עושה עטרה למלך, אמר לו: כל שאתה יכול לקבע בה אבנים טובות ומרגליות קבע, זמרגדין קבע, מרגליות קבע, למה? שעתיד לנתן בראשו של מלך. כך אמר לו הקדוש-ברוך-הוא למשה: כל מה שאתה יכול לשבח את ישראל — שבח, לגדלן ולפארן — פאר, למה? שאני עתיד להתפאר בהם, שנאמר (ישעיה מט): "ויאמר לי עבדי אתה, ישראל אשר בך אתפאר".

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא שתצית אותי, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא יח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תולדות, כ"ד חשוון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריך שתדע, שבר ישראל צריך לקבל על עצמו להיות איש פשר באמת, ללמד ולהתפלל ולקיים את המצוות בשמחה, ואז הוא בעצמו נעשה כמו כהן ולוי, כמו שכתוב ברמב"ם (פרק י"ג מהלכות שמיטה יובל, הלכה י"ג), ולא שבט לוי בלבד אלא כל איש ואיש מפל באי העולם, אשר נדבה רוחו אותו, והבינו מדעו להבדל לעמד לפני הויה לשרתו ולעבדו לדעה את הויה, והלך ישר כמו שעשהו האלקים, ופרק מעל צוארו על החשבונות הרבים אשר בקשו בני האדם, הרי זה נתקדש קדש קדשים, ויהיה הויה חלקו ונחלתו לעולם ולעולמי עולמים, ויזכה לו בעולם הזה דבר המספיק לו כמו שזכה לכהנים וללויים, הרי דוד, עליו השלום, אומר (תהלים טז): "הויה מנת חלקי וכוסי, אפה תומיה גורלי"; ולכן תקח את עצמך בידך, ותמשיך את עצמך אליו יתברך, וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן ערה), שאפלו הישיבה בעצמה, שיושבין בחדר מיחד לבדו, גם זה טוב מאד. ואף-על-פי-כן אפלו אם אין זוכין שיהיה לו חדר מיחד, אף-על-פי-כן יכולין להתבודד ולדבר בינו לבין קונו. ואמר רבנו ז"ל, שתחת הטלית הוא גם-כן חדר מיחד. פי כשמשלשלים הטלית על עיניו, יכולין לדבר בינו לבין קונו מה שרוצין. גם יכולין להתבודד ולפרש שיחתו כששוכב על מטתו, ומכסה עצמו בסדין, וכך נהג דוד המלך, שגהו בחינת (תהלים ו, ז): "אשחה בכל לילה מטתי וגו'". גם יכולין לישב על הספר, ויספרו אחרים שהוא לומד, והוא יכול אז לדבר בינו לבין קונו. ועוד יש לזה כמה תחבולות למי שחפץ באמת לנהג הנהגה זו של

הַתְּבוּדוֹת הַעוֹלָה עַל הַכֹּל, שֶׁהוּא יְסוּד שְׂרֵשׁ הַקְּדוּשָׁה וְהַטְהָרָה
וְהַתְּשׁוּבָה וְכוּ', אָבֵל טוֹב יוֹתֵר לְהַשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה לוֹ חֵדֶר מִיַּחַד.

הַעֲקָר לֹא לְהַכְנִס בְּיָאוֹשׁ, כִּי הַרְבֵּה הַרְבֵּה נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים
יַעֲבִרוּ עָלֶיךָ, וְאִם תִּהְיֶה חֲזָק לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, תַּעֲבֹר עַל
הַכֹּל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא יט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תִּלְוֶךָ בְּמִקוּמוֹת הַמְּטַנְפִים וְכוּ', כְּדֵי
שְׂלֹא תִהְיֶה בְּכֹלֵל רָשָׁע כּוּ', כִּי אֵיכָא דְרַבָּא אַחְרֵינָא נִקְרָא רָשָׁע וְכוּ'
וְכוּ', וְזָכוֹר גַּם תִּזְכֹּר מַה שְּׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְדַרְשׁ תְּהִלִּים קִיט,
סִימָן עג): כִּי אָמַר דָּוִד, אֵל תִּנְיַח אֶת רַגְלֵי שְׂיִלְכוּ לְמִקוֹם רְצוֹנָם,
אֲלֵא לְתוֹרְתְךָ כֹּל הַיּוֹם לְבֵית-הַמְּדַרְשׁ, כִּי אֵין יֵצֵר הָרַע נִכְנָס
לְבֵית-הַמְּדַרְשׁ, הוֹלֵךְ עִמּוֹ כֹּל הַדֶּרֶךְ, כִּיֹּן שְׂמַגִּיעַ לְבֵית-הַמְּדַרְשׁ, אֵין
לוֹ רְשׁוּת לְכַנֵּס שָׂם. וְכֵן הוּא אוֹמֵר (בְּרֵאשִׁית ד'): "לִפְתַּח חֲטָאת
רוּבִיץ", כֹּל מִי שֶׁהוּא עוֹסֵק בְּתוֹרָה, אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט בוֹ; הַלּוֹאֵי
שְׂתַצִּית אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרֵּט.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא כ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

דע לך, שְׁהַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, וְכִמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מִזְהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן יב), שְׁעֵקֶר הַיְהוּדוֹת הוּא תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת. וְאָמֵר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן טו), שֶׁהוּא חֲכָמָה וּמְלָאכָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת כְּמוֹ בְּהֵמָה. וְזֶה בְּחִינַת (שְׁמוֹת לו, א): "כָּל אֲשֶׁר נָתַן הַנְּי"ה חֲכָמָה בְּהֵמָה", הֵינּוּ שֶׁהֵיא חֲכָמָה לַעֲשׂוֹת עֲצָמוֹ כְּבְּהֵמָה, וְכִמוֹ שְׂאֵמֶר חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (חֶלֶין ה:): עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים לו, ז): "אָדָם וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ ה'" — אֵלֹהֵינוּ בְּנֵי-אָדָם שְׁעֲרָמִים בְּדַעַת, וּמְשִׁימִין עֲצָמָן כְּבְּהֵמָה. וְכִמוֹ שְׂאֵמֶר אֶסְף (תְּהִלִּים עג, כב): "וְאֲנִי בְּעַר וְלֹא אֲדַע בְּהֵמוֹת הַיִּיטִי עִמָּךְ"; אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת הַתְּמִימוֹת. וְכִבֵּר סֵפֶר לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה ט' מִהַחֲכָם וְחָם) אֵל מַה זָכָה הַתָּם וְכוּ' שְׁנַעֲשֵׂה מִיְנִיסְטָר עַל כָּל הַמִּיְנִיסְטָרִין, צְדִיק עַל כָּל הַצְּדִיקִים, עֵינֵן שָׁם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד, שְׁתִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא כא

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֶשׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְאֻכָּזֵב מִמֶּךָ, שְׂאֵתָה לֹא בָא יוֹתֵר לְהַתְפַּלֵּל בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, וְלִקְחָתָ לְךָ דֶּרֶךְ חֲדָשָׁה לְהַתְפַּלֵּל בְּבִיתְךָ בֵּיתֵינוּ וְכוּ' וְכוּ', כִּי כְּבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנָא דְבֵי אֵלֶיהוּ רַבָּה, פָּרָק יח): אֲפִלּוּ יָשָׁב אָדָם וְעוֹסֵק בְּמַעֲשֵׂה מְרַכָּבָה וּבְכָל מִדּוֹת טוֹבוֹת בְּעוֹלָם, יִנִּיחַ אֶת הַכָּל וְיִלְךָ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת וּלְבֵית-הַמִּדְרָשׁ,

וּלְכֹל מְקוֹם שֶׁמִּחְדָּשִׁין בוֹ תוֹרָה, שְׂפִישִׁיבֵת בֵּית־הַכְּנֶסֶת וּבֵית־
הַמִּדְרָשׁ שֶׁמְחַה מִתְחַדָּשֵׁת לוֹ בְּכֹל יוֹם תָּמִיד; וְלִכְּן אֲשֶׁרִי מִי
שֶׁמִּצְטָרֵף אֶל קְבוּצַת שֶׁל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּעִירוֹ, וּמִתְפַּלֵּל אִתָּם יַחַד,
וְלֹא נִפְרָד מֵהֶם, וּבּוֹדָאִי שֶׁשׁ שׁוֹמְעִים חֲדוּשִׁים חֲדָשִׁים, כְּמֵאמְרֵם ו"ל
(בַּמִּדְבָּר רַבָּה, פְּרָשָׁה יד, סִימָן ד'): אִי אֶפְשֶׁר לְבֵית־הַמִּדְרָשׁ בְּלֹא חֲדוּשׁ;
וְלִכְּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים בְּעוֹלָם לְבוֹא אֶל בֵּית־הַכְּנֶסֶת שֶׁל
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב בְּעִירָךְ, וְלִהְתְּפַלֵּל עִמָּהֶם יַחַד, וְלִשְׁמַע שְׁעוֹרִים
שְׁלוֹמֵדִים שֶׁשׁ בְּרַבִּים, הָעֶקֶר לְלַכֵּת לְבֵית הַכְּנֶסֶת שֶׁל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ
שֶׁמִּדְבָּרִים שֶׁשׁ מִסְדֵּר הַדָּרֵךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, כִּי כֶּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה נט, סִימָן ב') עַל הַפְּסוּק (מִשְׁלֵי לא): "עַז
וְהִדָּר לְבוֹשָׁה וּתְשֻׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן", עַז וְהִדָּר לְבוֹשָׁה שֶׁל תוֹרָה,
וּתְשֻׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן, אֵימָתִי הִיא שׁוֹחֶקֶת? מִתֵּן שְׂכָרָה לְעֵתִיד לְבוֹא;
וְכֵן אֲמָרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה נב, סִימָן ג') אֵימָתִי הַתוֹרָה מִשְׁחֶקֶת? לְמִי
שֶׁהוּא עֹמֵל בָּהּ לְיוֹם אַחֲרוֹן, הֲגַי "וּתְשֻׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן"; כִּי אֲזַי בְּיוֹם
אַחֲרוֹן שֶׁל הָאָדָם שֶׁלְמַד כָּל יוֹם תוֹרָה, אֶפְלוּ שְׁעֵבֶר עָלָיו מַה שְׁעֵבֶר,
הוּא שׁוֹחֶק מְכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד, שְׁתִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר
תִּפְגֹּה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא כב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדֵּר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

אֲנִי לֹא מִבִּין לָמָּה אַתָּה כּוֹתֵב, שְׁחֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב אֵינָם לוֹמְדִים
סְפָרִים אַחֲרִים, אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לְךָ, שְׁזֶה שְׂקָר גַּם, כִּי בְּפְרוּשׁ אֲמַר

לְנוּ רַבְנוּ ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן כח): רְאוּי לְאָדָם שְׁיַעֲבֹר וַיִּלְךָ בְּזֶה הָעוֹלָם בְּכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים וְלִלְמַד כָּל־ם, כְּדֵי שְׂיִהְיֶה בְּכָל מְקוֹם, כְּמוֹ שְׁנִמְצָא הַשָּׂרִים הַגְּדוֹלִים, שְׁהוֹלְכִים וְעוֹבְרִים בַּמְּדִינוֹת, וּמוֹצִיאִים הוֹצָאוֹת רַבּוֹת עַל זֶה, כְּדֵי שְׂיִוְכַל אַחַר כֵּן לְהִתְפַּאֵר וְלוֹמַר שְׂהֵיָה בַּמְּדִינוֹת, כְּמוֹ שְׂדַרְךָ הַשָּׂרִים לְהִתְפַּאֵר וְלוֹמַר: הֵייתִי בְּוֶרֶשׂא וְכִיֹּצָא בְּזֶה. כְּמוֹ-כֵן רְאוּי שְׂיִהְיֶה הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּכָל מְקוֹמוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַתּוֹרָה, כְּדֵי שְׂיִוְכַל לְהִתְפַּאֵר בְּעוֹלָם הַבָּא, שְׂהֵיָה בְּכָל מְקוֹם, דְּהֵינּוּ בְּכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, וְלַעֲתִיד בְּעוֹלָם הַבָּא מִזְּפִירִין אוֹתוֹ כֹּל מֵה שְׂלָמַד בְּעוֹלָם הַזֶּה; וְדַע לָךְ, שְׂעַל לַמּוֹד הַפּוֹסְקִים הַזֶּהִיר מְאֹד מְאֹד בְּיוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים. וּבַפְּרוּשׁ אָמַר (שיחות-הר"ן, סימן כט), שְׂרְאוּי לִלְמַד כָּל הָאֲרַבְעָה חֻלְקֵי "שְׂלַחַן עֲרוּךְ" כָּל־ם מֵרֵאשִׁם עַד סוּפָם כְּסֻדְרָה, אִם יָכוֹל לִלְמַד כָּל הָאֲרַבְעָה שְׂלַחַן עֲרוּךְ עִם כָּל הַפְּרוּשִׁים הַגְּדוֹלִים — מֵה טוֹב. וְאִם לֹא, עַל-כָּל-פְּנִיָּם יִלְמַד כָּל הָאֲרַבְעָה "שְׂלַחַן עֲרוּךְ" הַקְּטָנִים, דְּהֵינּוּ רַק מְחַבֵּר רַב"א, וְהוּא תַקּוֹן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד. כִּי עַל-יְדֵי חֲטָאִים נִתְעַרַב טוֹב וְרַע, וְעַל-יְדֵי לַמּוֹד פּוֹסֵק, שְׂמְבַרֵּר הַכָּשֵׁר וְהַפְּסוּל, הַמְּתַר וְהָאֶסוּר, הַטְּהוֹר וְהַטְּמֵא, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְבָּרַר וְנִפְרַשׁ הַטוֹב מִן הָרַע. וְאָמַר, שְׂכָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי מְחַיֵּב לִלְמַד בְּכָל יוֹם וְיוֹם פּוֹסְקִים חֹק וְלֹא יַעֲבֹר. וְאִף אִם הוּא אָנוּס, וְאִין לוֹ פְּנָאִי, יִלְמַד עַל-כָּל-פְּנִיָּם אֵיזָה סְעִיף "שְׂלַחַן עֲרוּךְ" בְּאֵיזָה מְקוֹם שֶׁהוּא, אֲפִלּוּ שְׂלֹא בְּמְקוֹמוֹ שֶׁהוּא עוֹמֵד עִתָּה בְּשְׂלַחַן עֲרוּךְ. כִּי צְרִיךְ לִלְמַד אֵיזָה דִּין בְּ"שְׂלַחַן עֲרוּךְ" בְּכָל יוֹם וְיוֹם כָּל יְמֵי חַיָּיו. וְכִשְׂאֵינּוּ אָנוּס, יִלְמַד כְּסֻדְרָה כָּל הָאֲרַבְעָה חֻלְקֵי "שְׂלַחַן עֲרוּךְ" מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְכִשְׂיִגְמַר וַיִּסֵּים הָאֲרַבְעָה חֻלְקֵי "שְׂלַחַן עֲרוּךְ", יַחֲזֹר וַיִּתְחַיֵּל לִלְמַדְם כְּסֻדְרָה, וְכֵן יִנְהַג כָּל יְמֵי חַיָּיו. וְלִכֵּן אֲנִי לֹא מְבִין מֵהֵיכֵן לְקַחַת שְׂטוֹת כְּזוֹ, שְׂחֲסִידֵי בְּרִסְלָב לֹא לומְדִים סְפָרִים אַחֲרִים, וּמְכָל שְׂפֵן שְׂלֹא לומְדִים שְׂלַחַן עֲרוּךְ וְכוּ', וְלְדַעֲתִי, תַּעֲשֶׂה בְּדֶק הַבֵּית בְּמְקוֹמוֹת אַחֲרִים, לְפָנֵי שְׂאִתָּה בָּא וּמֵאֲשִׁים אֶת אֲנָשֵׁי שְׂלוֹמֵנוּ, וְחֻבֵּל מְאֹד שְׂמַמְלָאִים לָךְ אֶת הָרֵאשׁ עִם צוּאָה וְטַנוּף וְכוּ' וְכוּ'. וְכִבֵּר אָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סימן סא), שְׂמִי שְׂעוֹשֶׂה לִיצְנוּת מְצַדִּיקִים וּמַסְפְּרֵיהֶם שְׂחַבְּרוּ, בְּנֻדְאֵי יֵשׁ לוֹ צוּאָה וְטַנוּף בְּרֵאשׁ וְכוּ', עֵינֵן שָׂם.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא כג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, כ"ז חשוון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר ויזרח לנצח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד פואב לי, שיש לך ספקות באמונה וכו', כל זה בא מחטאת נעורים פגם־הברית, הוצאת זרע לבטלה, ולכן עליך לבקש הרבה ממנו יתברך על אמונה, ולהתחזק מאד, פי כף פתב מוהרנ"ת ז"ל (שיחות־הר"ן, סימן רכב): שמעתי בשמו שדבר עם איש אחד, שהיו לו בלבולי אמונה. וחזק אותו רבנו ז"ל, ואמר לו, שאיתא שכל התהוות מעשה בראשית היה רק בשביל מה שצפה השם יתברך, שיהיו אנשים שיהיו להם יסורים בענין האמונה הקדושה, מחמת הבלבולים והכפירות העולים על מחשבתם, רחמנא לצלן, והם יתגברו פנגד אלו המחשבות, ויתחזקו באמונה. ורק בשביל זה ברא השם יתברך את כל מעשה בראשית. ועל־ידי דבורים אלו נתחזק זה האיש מאד תמיד בכל עת שבאו עליו בלבולים; ולכן ראה לבקש הרבה ממנו יתברך, שתזכה לאמונה ברורה ומזככת, שאין עוד טוב מזה, וכמו שאמר החכם מכל האדם (משלי כח): "איש אמונות רב ברכות".

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא כד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, רֵאשִׁיחֲדָשׁ פִּסְלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנִצַּח וְנִצְחִים.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד הַצִּטְעָרְתִּי לְשִׁמְעַ, שְׁאֲבַדְתָּ אֶת כָּל כְּסָפְךָ עַל הַדְרָךְ וְכו', וְכו', מָה אָמַר לָךְ, הָרִי רַבְּנוּ ז"ל הָיָה מְזַהֵר מְאֹד, שִׁישְׁמֹר הָאָדָם אֶת מְמוֹנוֹ בְּשִׁמְרָה גְּדוּלָה וּמַעֲלָה מְאֹד, וְהָיָה מְקַפֵּיד מְאֹד עַל זֶה, וְהָיָה מְתַלְוֶצֶץ וּמְקַפֵּיד עַל אֵלּוֹ הָאֲנָשִׁים הַמְּתַעֲצָלִים, שְׁקוֹרִין בְּלִשׁוֹן אֲשֶׁכְּנוּ "שְׁלִי-מְזֻלְנִיק". כִּי הַרְבֵּה זְמָנִים וְעַתִּים מְבַטֵּל עֲצָמוֹ הָאָדָם מִתּוֹרָה וּתְפִלָּה, וְטוֹרֵחַ וַיִּגַע בְּיַגִּיעוֹת גְּדוּלוֹת בְּשִׁבִיל לְהַרְוִיחַ מְמוֹן, כְּדֵי לְפַרְגֵּס בֵּיתוֹ, וְאַחַר-כֵּן כְּשֶׁהִגִּיעַ לוֹ הַמְּמוֹן, הוּא נֶעֱשֶׂה שְׁלִי-מְזֻלְנִיק, וְאֵינוֹ מְשַׁגֵּיחַ עֲלָיו כָּלֵל. כִּי מְמוֹן כָּשֶׁר שֶׁל אִישׁ הִישָׁרְאֵלִי, צָרִיךְ שִׁמְרָה כְּמוֹ עֵין שְׁפָרְאֵשׁ. וּבְכָל עֵת שֶׁנִּזְדַּמְּנוּ, שְׁאֲחַד מֵאֲנָשָׁיו נֶאֱבַד אֲצִלּוֹ אֵיזָה סֵךְ מְמוֹן בַּדְרָךְ, וְהָיָה בָּאִים בְּקוֹבֵלְנָא לְפָנָיו, הָיָה מְבֹזֵה וּמוֹכִיחַ אוֹתָם מְאֹד עַל זֶה, שֶׁלֹּא נִזְהָרוּ בְּשִׁמְרָתוֹ יָפָה (עֵין שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רפ"א). וְלִכֵּן מֵהַיּוֹם תִּשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמְּדוּת, אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן ח'): מִי שֶׁנֶּאֱבַד לוֹ אֵיזָה דְּבַר, בְּיָדוֹעַ שֶׁנֶּפֶל מֵאֲמוּנָתוֹ; וְלִכֵּן תִּתְחִיל לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ עַל אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכָּכַת, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא כה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, ב' פִּסְלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רֹאה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמָךְ
עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וְהַעֲקֹר תִּשְׁתַּדֵּל לְהַתּוֹעֵד יַחַד, וּלְדַבֵּר
תָּמִיד בְּעֲצוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דָּבָר יוֹתֵר
גָּדוֹל מִזֶּה.

בְּעֵינַי שִׁשָּׂאֵלְתָּ מַה זֶה תְּפִלָּה בְּכַח וְכו', דַּע לָךְ, שְׁצַרִּיכִים כַּחוֹת
עֲצוּמִים לְקַשֵּׁר אֶת הַמַּחְמֹשֶׁבֶה אֶל הַדְּבֹר, פִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל כְּשֶׁאָדָם
מְדַבֵּר, אֲזִי הִפֵּה מְדַבֵּר דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה, וְהַמְחֹשֶׁבֶה חוֹשֶׁבֶת מִכָּל מִינֵי
שְׂטִיּוֹת וְכו' וְכו', וְלִכֵּן צָרִיכִים כַּחוֹת עֲצוּמִים לְקַשֵּׁר אֶת הַמְחֹשֶׁבֶה
אֶל דְּבוּרוֹ. וּכְבָר יָדוּעַ אֵיךְ שֶׁרַבֵּנוּ ז"ל הִזְהִיר מְאֹד כַּמָּה פְּעָמִים
לְהַתְּפַלֵּל בְּכַח גָּדוֹל, לְהַכְנִיס כָּל כַּחוֹ בְּדְבוּרֵי הַתְּפִלָּה. וְאָמַר
(שיחות-הר"ן, סימן 10), שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהַכְרִיחַ עֲצָמוֹ מְאֹד לְתְּפִלָּה, לֹא
כְּמוֹ שְׂאוּמְרִים קֶצֶת, שְׂאֵין לְהַכְרִיחַ עֲצָמוֹ לְתְּפִלָּה, רַק אֲדַרְבֵּא צָרִיכִין
לְהַכְרִיחַ עֲצָמוֹ מְאֹד מְאֹד בְּכָל הַכַּחוֹת לְתְּפִלָּה. שׁוּב אָמַר: כְּשֶׁאָדָם
מִתְּפַלֵּל בְּכֹנֶה, דְּהֵינּוּ שֶׁמְקַשֵּׁר הַמְחֹשֶׁבֶה אֶל הַדְּבֹר, וּמִטָּה אֲזוּנוֹ
וְשׁוֹמֵעַ מַה שֶּׁהוּא מְדַבֵּר, אֲזִי הַכַּחוֹת גִּמְשָׁכִין מִמֵּילָא לְתוֹךְ דְּבוּרֵי
הַתְּפִלָּה. פִּי כָּל הַכַּחוֹת מְצַפִּין וּמְסַתְּפְלִין תָּמִיד עַל זֶה שְׂיִמְשָׁכוּ
וְיִכְנְסוּ בְּתוֹךְ דְּבוּרִים קְדוֹשִׁים. עַל-כֵּן כְּשֶׁמִּתְּפַלֵּל בְּכֹנֶה, גִּמְשָׁכִין
וְנִכְנָסִין כָּל הַכַּחוֹת שְׁלוֹ מִמֵּילָא לְתוֹךְ הַתְּפִלָּה, וְזוֹכֵה לְהַתְּפַלֵּל בְּכַח
גָּדוֹל, אֶף-עַל-פִּי שְׂאֵינּוּ מְכָרִיחַ עֲצָמוֹ לְזֶה, פִּי הַכַּחוֹת גִּמְשָׁכִין
מִמֵּילָא לְתוֹךְ דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה כְּשֶׁמִּתְּפַלֵּל בְּכֹנֶה; וְלִכֵּן עֲקֹר תְּפִלָּה
בְּכַח פְּרוֹשׁוֹ: לְקַשֵּׁר מְחֹשֶׁבֶתוֹ אֶל הַדְּבֹר, פִּי עַל זֶה צָרִיכִים כַּחוֹת
עֲצוּמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקַשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד, שֶׁתְּהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְּנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא כו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ב' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הֵן אִמָּת, שְׁבוּדָאֵי אָסוּר לְדַבֵּר בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, וְאִתָּהּ צְרִיף לְעוֹרֵר אֶת הַגְּבָאִים, שְׂיִקְפִידוּ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי זֶהוּ עוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד לְדַבֵּר בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה, כַּמּוּבָא (וְהוּא תְרוּמָה קְלָא): וּמֵאֵן דְּאִשְׁתַּעֵי בְּבֵי כְּנִישְׁתָּא וִי לִיָּה דְּאִחוּזֵי פְּרוּדָא וִי לִיָּה דְּגֵרַע מְהִימְנוּתָא וִי לִיָּה דְּלִית לִיָּה חוּלְקָא בְּאֵלְהָא דִּישְׂרָאֵל דְּאִחוּזֵי דְּלִית לִיָּה אֵלְהָא. וְלֹא אִשְׁתַּכַּח תַּמָּן וְאִנְהִיג קָלְנָא בְּתַקִּיפָא עַלְאָה נוּמֵי שְׁמִדְבַר בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, אוֹי לוֹ שְׁמִרְאָה פְּרוּד, אוֹי לוֹ שְׁגוּרַע מְהֵאֲמוּנָה, אוֹי לוֹ שְׂאִין לוֹ חֶלֶק בְּאֵלְקֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי מְרָאָה שְׂאִין אֵלּוּק, וְהוּא אֵינוֹ נִמְצָא שָׁם, וְלִכְּן הוּא אֵינוֹ מִפְּחַד מִמְּנוּ, וְנוֹהֵג בְּבִזְיוֹן בְּתַקוּן הַעֲלִיּוֹן שְׁלִמְעֵלְהוּ, אִשְׁרֵי מִי שְׁשׁוּמֵר לֹא לְדַבֵּר בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה, וּבְאִמָּת זֶהוּ בְּזִיוֹן גְּדוֹל מְאֹד. תְּתַאֵר לְעַצְמָךְ, אָדָם עוֹמֵד אֶפְלוּ לְפָנַי בְּשׁוּר וְדָם וּמִדְבַר עֲמוּ, וּפְתָאִם בָּא אֶחָד וּמִפְּסִיק לְדַבֵּר אִתּוּ, וּמִדְבַר עִם הַבְּשׂוּר וְדָם, אֵיזוֹ עֲזוּת הִיא דְּבַר זֶה, וְאֵיזוֹ בּוּשָׁה הוּא מְבִישׁ אֶת זֶה שְׁדַבֵּר עֲמוּ, הֲרֵי אִתָּהּ מְדַבֵּר אִתִּי, וּפְתָאִם מֵה אִתָּהּ מִפְּסִיק לְדַבֵּר אִתִּי בְּאִמְצַע, וּמִתְחִיל לְדַבֵּר עִם הַזּוּלָּת, זֶהוּ בְּזִיוֹן גְּדוֹל, מִכָּל שְׂפֵן וְכֹל שְׂפֵן כְּשַׁעוּשִׁים אֶת זֶה לְפָנַי מְלֶךְ בְּשׁוּר וְדָם, הוּא חַיִּב מִיָּתָהּ וְכוּ' וְכוּ'. וְעַכְשָׁו אֲשָׂאֵל אוֹתָךְ, אָדָם מְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, שְׁהוּא חַי וְקַיִם לְנִצְח, וּפְתָאִם מִפְּסִיק לְדַבֵּר אִתּוּ, וּמִתְחִיל לְדַבֵּר עִם בְּשׁוּר וְדָם, אֵיזָה בְּזִיוֹן זֶה לְהַשְׁכִּינָה! וְלִכְּן צְרִיכִים מְאֹד לְשׁוּר עַל דְּבַר זֶה, וְלֹא לְדַבֵּר בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֹּן, אִשְׁרֵי מִי שְׁמַקְיָם אֶת זֶה!

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא כז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם רִבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ג' כְּסֵלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְךָ, שְׁאַתָּה מַחְזֵק וּמְשַׁמַּח אֶת בְּנֵי אָדָם
שְׂבוּרִים וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה הָיָה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל — לְחֻזֵּק וּלְעוֹדֵד
וּלְשַׁמַּח אֶת כָּל הַשְּׂבוּרֵי לֵב, וְזוֹ מִצְוָה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, עַד כְּדֵי
כָּף, שְׂחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים סִפְרוּ לָנוּ (תְּעִינִית כ.ב.): רַבִּי בְרוּקָא חוּזְאָה
הָיָה קָאִי בְּשׁוּקָא דְבֵי לְפֻט, הָיָה שְׂכִיחַ אֵלָיְהוּ גְבִיּהּ, אָמַר לֵיהּ, אֵיכָּא
בְּהָאִי שׁוּקָא בַר עֲלָמָא דְאָתִי? אָמַר לֵיהּ: לֹא וְכוּ' אֲדִהְכִי וְהִכִּי אָתוּ
הֵנָּה תְּרִי אָחִי. אָמַר לֵיהּ: הֵנָּה נְמִי בְּנֵי עֲלָמָא דְאָתִי נִינְהוּ. אֲזַל
לְגַבְיֵיהּ. אָמַר לְהוּ: מַאי עוּבְדִּיכוּ? אָמְרוּ לֵיהּ: אֵינְשֵׁי בְּדוּחֵי אָנּוּ,
מְבַדְחֵינָן עֲצִיבֵי. אֵי נְמִי, כִּי חֲזִינָן בֵּי תְּרִי דְאִית לְהוּ תַּגְרָא בְּהַדְרֵיהּ
טְרַחֲמֵנָן וְעַבְדֵּינָן לְהוּ שְׁלָמָא; הָרִי שְׁלָךְ לְפָנֶיךָ, שְׂבִשְׂבִיל שְׁשֻׁמְחוּ
אָנְשִׁים, וְעִשׂוּ שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, וְכוּ' שְׁאַלְיָהּ הַנְּבִיא אָמַר, שְׁהֵם בְּנֵי
עוֹלָם הַבָּא. וְלִכֵּן תִּמְשִׁיךְ בְּעַבְדֻדָּה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, וְאֲזוּ טוֹב לָךְ כָּל
הַיָּמִים.

הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדֶךָ תְּמִיד, שְׁתַּהֲיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְּנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא כח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ד' כְּסֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כֹּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי הַיּוֹם אֶת מִכְתָּבְךָ.

וְהִנֵּה חֲזוֹרָתִי לְכֹאן עֵינֶי וַיִּגַע עַד מְאֹד, שְׁעָבַר עָלַי שֵׁם מְשֻׁף כֹּל
הַשְּׂבוּעוֹת מִמֶּשׁ סִיּוֹט וְכוּ', יִסּוּרִים וְעִגְמַת גִּפְשׁ שְׂאִין דְּגִמְתָּם,
וּבְיַדָּאֵי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

וְהִנֵּה בְּתִי תַחֲיָה הָרָה וְגַם יִלְדָה הַיּוֹם אַחֲרֵי שְׁחֲזוֹרָתִי בֵּין
לְמִזְל־טוֹב, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִכְנֵס בְּבָרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם
אֲבִינוּ בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִתְפַּלֵּא עָלֶיךָ שֶׁתִּכְתֹּב לִי מִכְתָּב כְּזֶה וְכוּ' וְכוּ',
אִיךָ יְכוּלָה אֲפֹלוּ לְהִכְנִס בְּדַעְתְּךָ מִחֲשֵׁבָה כְּזוֹ, הֲלֹא כֹל הַהִדְפָּסָה
תִּשָּׂאֵר תָּמִיד בְּיַדֶּיךָ, כִּי מִי יְכוּל לְהִתְחַרְוֹת עוֹד עִמָּךְ — הֵן בְּלִפְנֵי
וְהֵן בְּמַהִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן אִיךָ יַעֲלֶה עַל דַּעְתְּךָ לְכַתֵּב דְּבוּרִים
כְּאֵלוּ, שְׂאֵעוֹב אוֹתְךָ, וְאִם בְּעֵנִין בֵּית דְּפוּס, קִדְּם יִקַּח עוֹד זְמַן עַד
שְׂיִשִּׁיג אֶת הַקְּרָקַע לְזֶה וְעַד שְׂיִכְנֶנָה, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל הוּא רוֹצֵה
לְהִדְפִּיס הָעֵקֶר קְרִטוֹנִים לְחִבְרוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי בְּתַחֲוֹם הַזֶּה הוּא לוֹמֵד
עֲכָשׁוּ מִקְצוֹעַ הַדְּפוּס, וְרוֹצֵה לְהִתְחַרְוֹת עִם הַחִבְרוֹת הַכִּי גְדוּלוֹת
בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהַבֵּית דְּפוּס יִהְיֶה טוֹבָה גְּדוּלָה לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
שְׂרוֹצִים לְעַבֵּד וּלְהִתְפַּרְנֵס, כִּי תַהֲיֶה לָהֶם שֵׁם עֲבוּדָה, אֲבָל לֹא
שְׂיַעֲזוּ אוֹתְךָ, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵי
אֲפֹשֶׁר לְהִתְפַּרְנֵס כָּלֵל וְכִמָּה כָּבֵר מְדַפְּסִים, וְאִם אַחֲרֵי כָּל זֹאת
יִשְׁתַּלֵּם לְךָ — תִּדְפִּיס אֲצִלוּ, כִּי בְּיַדָּאֵי יְדַפִּיס לְךָ בְּזוֹל מְאֹד אֶת כָּל
אֵלוֹ הַסְּפָרִים שְׂכָבֵר הַדְּפֻסָּת, אֲבָל לֹא, חֵס וְשְׁלוֹם, שְׁלוֹקְחִים מִמָּךְ
אֶת הַהִדְפָּסָה, זֶה סֵתֵם שְׁטוֹת וְדַמְיוֹן גְּדוֹל לְחֹשֵׁב עַל זֶה. וְלִכֵּן אֲנִי

יודע למה לך לפל בחלישות הדעת גדולה וכו', ובפרטי בפרטיות
 כי עדין כל הענין חלום, ואף שאני בטוח שהחלום יתגשם, אבל
 מי יודע מתי, והעולה על הכל — בית-הדפוס מיעד רק לפרנסת
 אנשי שלומנו, ויוכלו להתפרנס שם בכבוד, הכפל הדבר כל יסוד
 בית-הדפוס הוא להדפיס לחברות גדולות, כדי שתהיה פרנסה
 לאנשי שלומנו הנמצאים שם בדחקות גדולה. ועל-כן איני יודע
 למה תפל בקטנות המחין, ביאוש ובחלישות הדעת. חסדי השם
 יתברך, שאין מי שיכול להתחרות עמך כלל בלפי הדפוס ויפי
 הכריכה, אשריך ואשרי חלקך, ואני מאד מאד מקנא בך. ראה לכתב
 לי תכף ומיד במוצאי-שבת-קדש אם יצאה ממך הקטנות
 והחלישות הדעת של חנם, שהמשכת על עצמך.

המצפה לשמע ממך, שבת שלום...

כא כט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויצא, ד' פסלו ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, אבל באתי מאחר מדאי שאוכל
 לכתב מכתב כללי לאנשי שלומנו.

תהלה לאל, אחרי שחזרתי בערך שלש שעות יותר מאחר, בתי
 תחיה הרה וגם ילדה בן למזל-טוב, והכל בחסד גדול.

אין אתה יכול לתאר את גדל העגמת גפוש והצער והיסורים
 והסיוט שעבר עלי במשך כל הזמן, ותהלה לאל, אני מקווה שפעלתי
 הרבה, העקר לשמר מאד מאד איך לדבר עמהם, והכל בחכמה
 גדולה, ואקנה שהכל יסתדר, כי באמת מי שיש לו רק קצת שכל,
 יבין וישפיל שהולכו אותנו מן השמים בדרך נפלא, פי דיקא עשינו
 ההפוך מן ההגיון הבריא, ואף-על-פי-כן יצא מה שיצא, כי אם
 היינו הולכים עם ... בודאי היה הסמ"ף-מ"ם, ימח שמו, הולך עם

... וְכֵן רַב הָאֲפָרִים, וְאִז הָיָה נֹקֵם בְּנוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם, בְּרָצִיחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֵאֵר, וְכִף לְכָל הַפְּחוֹת הוּא נָפֵל. וּבְעֵנֵן ... אֵין מַה לְהִתְפַּחַד כָּלָל, וְאִף שְׂדִבֵּר כָּל־כִּף חֲרִיף, לְדַעֲתִי, אִם יִהְיֶה לְכֶם שְׂכָל אֵיף לְשַׁחַק עִמוֹ, עוֹד יִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה, הָעֵקֶר לְשֹׁמֵר אֶת הַדְּבִוֵּר, וְלַעֲשׂוֹת הַכֹּל בְּחֻמָּה וּבִזְעוּץ, וְאֲנִי רוֹאֶה אֵיף שְׂהֵאֲפָרִים מְרַגְּשִׁים עֲצָמָם עֲכָשׁוּ עַל הַגְּבֵהָ, הָעֵקֶר לְשַׁחַק עִמָּהֶם, וְלְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִתְגָּרוֹת עִמָּהֶם כָּלָל, וּכְמוֹ שְׂאֲמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: אִם רָאִיתָ רָשָׁע שֶׁהִשְׁעָה מִשְׁחָקָת לֹ, אַל תִּתְגָּרֶה בּוֹ. וּבִפְרָטוֹת שֶׁהֵם כָּלָם יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה לְבִסּוּף, וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל — הַסֵּמ"ךְ־מ"ם יִקְבַּל מִפְּלֵה כְּזוֹ, שְׁלֹא תֵאֵר לְעֲצָמוֹ כָּלָל, אֲדַרְבָּה הוּא חָפֵר לְעֲצָמוֹ בּוֹר, וְשֵׁם יִפֹּל.

הָעֵקֶר לֹא לְהִתְפַּחַד כָּלָל, יוֹתֵר רַע וּמְסִירוֹת שְׁעָשׂוּ לָנוּ כְּכָר לֹא יִהְיֶה, וְלֹא צְרִיכִים לְהִתְפַּחַד כָּלָל מִכָּל הָאֵימִים שֶׁל ... כִּי בְעַל־הַבֵּית הוּא רַק הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאִם, חֵס וְשְׁלוֹם, חֵס וְשְׁלוֹם, יַעֲשֶׂה רָשָׁעוֹת וּמְסִירוֹת כְּמוֹ שְׂאֲמַר וְכוּ', יֵשׁ לוֹ סֵגֶן טוֹב ... אָדָם אֶסוּר לוֹ שִׁיְהִי כָּל־כִּף בְּטוֹחַ עִם עֲצָמוֹ, וּמִכָּל שְׂפֵן שְׂיִדְבֵּר כָּל־כִּף גְּדוּלוֹת, שִׁיעֵקֶר וְכוּ', וְיִמְנַע וְכוּ', אִם רַבְּנוּ וְ"ל אָמַר: "נִצְחָתִי וְאֲנִצְחִי", בְּיִדְאֵי כֵן יִהְיֶה גַם בְּיִבְנָאֵל. וְרוֹאִים בְּעֵינַיִם אֶת גְּדָל הַנְּסִים, וְאֲנִי מְקַנְהָה, שְׂדִיקָא מִחֶעַז יֵצֵא מְתוּק, וְאִם לֹא, כְּכָר אָמַר רַבְּנוּ וְ"ל: כָּל זְמַן שְׂנוֹתְנִים לִי דִרְךָ לְעֵבֵר — אֲזִי טוֹב, אֲבָל אִם מְנִיחִים עֲצָמָם לְרַחֵב הַדִּרְךָ לְמַנַּע, אֲזִי אֲנִי מוֹרִיד מִהַדִּרְךָ... נַעַת לְנִבּוֹן, לֹא לְדַבֵּר זֹאת לְאִף אַחַד, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁהַסֵּמ"ךְ־מ"ם עֲדִין חַי רַק כְּדֵי לְרִאוֹת בְּהַצְלַחַתְנוּ... וְלוֹ תִהְיֶה מִפְּלֵה גְּדוּלוֹהָ, עַד שְׁלֹא יִחְזִיק מִעַמֵּד כָּלָל, כִּי הֵם לֹא יִתְנוּ לוֹ יָד חֲפָשִׁית לְגַנֵּב כְּמוֹ שְׂגַנֵּב עַד עֲכָשׁוּ, הָעֵקֶר לְשֹׁמֵר אֶת הַפֶּה לֹא לְדַבֵּר מַה שְׂחֹשְׁבִים, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שְׂהֵאֲפָרִים מְאֹד מְאֹד רְגִישִׁים, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה חֲמִשׁ־עֶשְׂרֵה שָׁנָה שֶׁהָיוּ מִשְׁפָּלִים עַד עָפָר, וְעֲכָשׁוּ חֲזְרוּ, וְעַל־כֵּן צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד אֵיף שְׂמִדְבָרִים עִמָּהֶם.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָנוּ לְבָנוֹת בְּאַמֶּת "עִיר בְּרֶסֶלֶב" עַל אִפְסֵי וְחֻמָּתָם שֶׁל שׂוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ. וְרוֹאִים בְּחוּשׁ אֵיף שְׂאִין הָאָדָם

בטוח בחייו כרגע, כפי מה שכתבת בענין ... ו"ל. וכל זה בא לעורר ולחזק אותנו, שאסור להתפחד כלל מכל מי שמדבר גדולות, אנחנו תמיד מצויים בידו של הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, ואשרי מי שיודע זאת.

העקר תזהיר את ... שישמרו מאד מאד לא לצאת מהפלים רק בצמצום, והקדוש-ברוך-הוא יוליך אתכם בדרך הנכונה.

המצפה לשמע בשורות משמחות, ושבת שלום...

כא ל.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ויצא, ה' כסלו ה'תשנ"ד.

שלום וברכה לידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, תעשה כל מיני מאמצים, שר' ... ישאר שם, ותתן לו אכסניה טובה, עד שיפגס לגור שם בקרוב, כי הוא בלי עין הרע כלי מכשר לעשות מהבחורים חדישים וכן מבנך ... ועל-פן תראו להקל לו, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שיפגס לגור שם מה שיותר מהר, ובחסדו יתברך תפנסנה עכשו לגור עוד כמה משפחות על אפם וחסותם של שונאינו ומתנגדינו.

העקר ראה שביתי יהיה תמיד סגור, ושלא תהיה שם רשות הרבים, והקדוש-ברוך-הוא יזכני לבוא ולגור עמכם.

תהלה לאל, בתי הרה וגם גלדה בן למזל-טוב, תכף-ומיד אחרי שתזרתי לכאן, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהברית יהיה בעתו ובזמנו.

המאחל לך כל טוב ושבת שלום, ורוצה להתבשר בשורות טובות תמיד מכם...

כא לא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ו' פְּסָלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאֵד מָאֵד רְצִיתִי לְדַעַת אִיךָ עָבְרָה עֲלֵיכֶם הַשְּׁבֵת, וְאִם לֹא הָיָה, חֵס וְשְׁלוֹם, אֵילוּ הִסְתּוֹת וְכוּ', כְּמוֹ אוֹטוֹבוֹס עִם תִּירִים וְכוּ', אוֹ שְׂאֵר עֲגַמַת נַפְשׁ, חֵס וְשְׁלוֹם. וְכֵן הָאֵם הָיִיתָ בְּקֶשֶׁר עִם ... רְאֵה לְכַתֵּב לִי כֹל זֶה, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר נִזְכָּה לְעֵבֶר עַל הַכֹּל, וְנִצְלִיחַ בְּדַרְכֵינוּ, רַק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד, וְשָׁמַר עַל הַדְּבֹר אִיךָ לְדַבֵּר עִמָּהֶם, כִּי הֵם עֹכְשׁוֹ רְגִישִׁים מְאֹד, וְכָל דְּבֹר מִיָּתֶר יְכוּל רַק לְהִזְיֵק. תִּאֲמִין לִי, כִּי בְּלִי רַבֵּנוּ ו'ל לֹא הָיָה לָנוּ קִיּוֹם אֲפִלּוֹ רְגַע אֶחָד, וְלָכֵן רָאוּי לָנוּ לְהִתְמַיֵד תְּמִיד בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ ו'ל, אֲשֶׁר אֵין עֲרֵךְ אֲלֵיהֶם, אֲשֶׁרֵינוּ שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים מְאֹמַת כְּזוֹ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁזָּכִינוּ לִפְלֵ בְּחֻלְקוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ו'ל.

הַמְצָפָה לְתִשׁוּבָה מְהִירָה...

כא לב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ו' פְּסָלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם לְ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמִמֶּשׁ הַחִינְתָּנִי, כִּי מְאֹד מְאֹד דְּאֲגִתִּי שְׁלֹא תִפְלוּ בַּפֶּחַ, חֵס וְשְׁלוֹם, חֵס וְשְׁלוֹם, וּתְהִלָּה לְאֵל, עֲשִׂיתֶם כַּהֲגֵן מִמֶּשׁ לְהַפְלִיא, כִּי ... הוּא כָּבֵד כָּלֵב מֵת, וְאֵין מַה לְהִתְעַסֵּק עִמּוֹ כָּלֵל, וְכָל מַחְשְׁבוֹתֵיהֶם זֶהוּ רַק אֵינְטֵרֵס שֶׁל עֲצָמָם וְלֹא שְׁלָנוּ, וְעַל-כֵּן מַעֲכָשׁוּ כְּדָאֵי לְהִתְחַמֵּק מ... לְגַמְרִי, וְטוֹב מְאֹד מְאֹד עֲשִׂיתָ, שֶׁדוּחַת הַכֹּל ל... וְכְדָאֵי לְסַפֵּר לוֹ ש... וְחִבְרִיו רוֹצִים לְשִׁים לוֹ רְגָלִים

וְלִמְנַע בְּעֵדוֹ וְכוּ'... תִּדְעֵה לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! כִּי כָּל אֶחָד לְכַבֹּד עֲצָמוֹ
 הוּא דוֹרֵשׁ, וְהִגִּיעַ הַזְמַן שֶׁנִּלְמַד אֶת זֶה טוֹב מְאֹד, וְעַל-כֵּן גַּם אֲנִי
 צָרִיכִים לְדַאֵג בְּעִבּוּרֵנוּ, וְאֵין מָה לַעֲשׂוֹת ... הוּא נִבְחַר לְרֹאשׁ
 מוֹעֵצָה, וְתַעֲלֶא בְּעִדְנָא סְגִיד לִיה, וְהוּא רַק יַעֲזֹר לָנוּ, אִם נִבְטִיחַ
 לוֹ מְרֹאשׁ שְׂאִין בְּדַעַתְנוּ כָּלֵל לְהַפְרֵד מִמֶּנּוּ, אֲדַרְבָּה אֲנַחְנוּ נִהְיֶה
 קְשׁוּרִים יַחַד, וְזוֹ צָרִיכָה לְהִיּוֹת עֲכָשׁוֹ הַנִּקְדָּה הָעִקְרִית לֹא לַעֲבֹד עִם
 ... כָּלֵל, וּמְאֹד מְאֹד צָדֵק ... בְּרַגַע הָרֹאשׁוֹן שֶׁנִּפְתַּח אֶת הָעֵינָן וְכוּ'
 וְכוּ'.

מָה אָמַר לָךְ! הִנֵּה פָּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ וַיֵּצֵא הַיְתָה לָנוּ: בָּא גָד —
 בָּא מִזֵּל טוֹב, כְּמוֹ שֶׁפָּרֵשׁ רַש"י ז"ל. וְהַעֲקָר לְהַרְבּוֹת כְּבוֹד שְׂמַיִם,
 וְלִפְרֹסֵם אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר זֶה כָּל תְּכֵלֶיתֵנוּ. וְתִאֲמִין לִי, כִּי
 קוֹשֵׁטָא קָאִי וְשִׁקְרָא לֹא קָאִי, הָאֵמֶת עוֹמְדַת לְעַד.

הַמְּאֻחַל לָךְ הַצְּלַחָה...

כא לג.

בְּעִזְזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֹאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ז' כֶּסֶלּוֹ הַתְּשַׁנ"ד.

שְׁלוֹם לִידִידֵי ... גִּירוֹ יְאִיר.

אֲנִי שֶׁהִכַּל מְסֻתָּר עַל הַצַּד הַיּוֹתֵר טוֹב, לִי יֵשׁ הַרְגָּשָׁה
 שֶׁהַפֶּעַם נִצְלִיחַ מְאֹד, רַק צָרִיכִים סְבֻלָּנוֹת גְּדוֹלָה, וְלִשְׁמֹר עַל
 הַרְגָּשׁוֹת שְׁלֵהֶם, כִּי הָאֲכָרִים מְאֹד רְגִיזִים, וּבּוֹדָאִי צָרִיכִים לְנַהֵג
 עִמָּהֶם בְּבַחֲיִנַת: 'כְּפָדָהּ וְחִשְׁדָּהּ', לְתַת לָהֶם אֶת הַרְגָּשָׁה שֶׁבְּאֵמֶת
 בְּכָלֵלוֹת אֲנִי הוֹלְכִים עִם אוֹתוֹ קוֹ מַחְשָׁבָה כְּמוֹהֶם, מְלַבֵּד מָה
 שֶׁקָּשׁוּר בֵּינֵינוּ לְבֵין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּאֵמֶת כָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
 רוֹצִים לְחַזֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אִךְ בְּשִׁבְלֵי מַעֲשִׂים רָעִים וְכוּ' שֶׁבֵּין אָדָם
 לְחִבְרוֹ וְכוּ', וּבְפָרְטֵי בְּפָרְטִיּוֹת הַשְּׁחִיתוֹת שֶׁל הַרְעָ-בְּנִים' זֶה מָה
 שֶׁמְרַחֵק אוֹתָם, וְעַל-כֵּן עָלֵינוּ לִיצֹר קֶשֶׁר וְהַרְגָּשָׁה כְּזוֹ, שֶׁהֵם עֲדִין
 לֹא מְפִירִים אוֹתָנוּ, וּבְזָה לְדַעַתִּי תִהְיֶה מְמַחָה, כִּי בּוֹדָאִי הֵם מוֹסְתִים
 מִהַסְמָ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, עָלֵינוּ, כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מָה, וְעַל-כֵּן הַעֲקָר

רכט

בַּנְחָל

כא לד

אָשֶׁר

רק לספר ספורי צדיקים כמו שאמרתי לך בתורה כ"ט, וראוי לך ללמד את התורה הזו, ולומר עליה התפלה, ואז תבין יותר.

מה בקשר לטלפון, האם הקו בביתי נתבטל לגמרי, כי העבירו את זה לתלמוד-תורה, האם יש לי קו חדש? נא לדעת הפל.

המחכה לתשובה...

כא לד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישלח, ז' בסלו התשנ"ד.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך שנגזעת וכו', אבל לדעתי, הגיע הזמן שפבר תוציא את כל הדמיונות מראשך — למה תחשב מחשבות כאלו שאעזוב אותך, הלא אתה מוסר נפשך בפעל ממש בעבור הדפסה, ואין אתה צריך לספר לי מה זה הדפסה, כי אני מדפיס כבר זה שלשים שנה ספרי רבנו ז"ל, ואני יודע היטב, כי מי שרק נכנס בזה, סובל חרופין וגדופין וחלישות הדעת, והעולה על הפל הפסדים גדולים וכו', אבל לבסוף אם האדם תזק, אזי רואה נסים גדולים שעושה עמו הקדוש-ברוך-הוא, כי סוף כל סוף העבודה הקדושה הזו היא אין לתאר ולשער כלל, כי עצם גלוי אלקותו יתברך, אשר אין ערך אליה, לגלות לכלליות נשמות ישראל את האמונה הפשוטה.

מה טוב ומה נעים להדפיס עוד פעם קונטרסים ישנים שאזלו מן השוק, כמו "נהג טוב" וכדומה, שהמפיצים יוכלו להפיץ בקלות.

המצפה לשמע ממך...

כא לה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וּיְשֻׁלַח, ז' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנֹכַח קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל
שְׂמֵחָתִי שֵׁיִשׁ לִי בְּשַׁעַה שְׂאֵנִי נִזְכָּר אִיךָ אֶת מוֹסְרֶת נִפְשְׁךָ בְּעִבּוֹר
בֵּית-הַסֵּפֶר. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁסוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף
לְטוֹבָה, וְלִכֵּן רָאִי לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִינֵי אִפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל
תַּפְחָדִי מֵאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם, צְרִיכִין רַק הַתְּחִזָּקוֹת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר
עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים
וְכוֹ' וְכוֹ', וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם אִי אֶפְשָׁר, כִּי אִם
עַל-יְדֵי הַתְּחִזָּקוֹת, לְהַתְּחִזֵּק וְלַעֲמֹד עַל נִפְשׁוֹ בְּכָל מֵה שְׁרַק אֶפְשָׁר,
וּבַפֶּרֶט מִי שְׁלָקַח עַל עֲצֻמוֹ עֲבוּדָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ לְנַהֵל בֵּית-סֵפֶר
וְכַדוּמָה, עָלָיו לְהַתְּחִזֵּק בְּיוֹתֵר לֹא לִפְלִ בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל.

אוֹרוֹת ... הַחֲזוֹנָה הַתְּחִיל מֵהַחֲדָשׁ הַזֶּה, וְלִכֵּן חַד מִשְׂמַעִית, או
שְׁיַעֲזוֹב אֶת הָעֲבוּדָה, או שְׁיִקְבֹּל מֵה שְׁסִכְמָנוּ, הֵינּוּ שְׁלֵשֶׁת אֲלָפִים
שְׁקָל לְחֲדָשׁ בְּעִבּוֹר הַהִסְעוֹת, וְאֶלְךָ שְׁקָל בְּעִבּוֹר אַחְזָקָה, אִם הוּא
רוֹצֵה — מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, וְאִם אֵינּוּ רוֹצֵה — אֲנַחְנוּ מְכַרְחִים
לְחֹשֶׁב אַחְרָת, אִי אֶפְשָׁר לְשַׁנּוֹת וּלְהַחֲלִיף בְּכָל פַּעַם וְכוֹ' וְכוֹ', וְזֶה
צְרִיף לְהִיּוֹת חַד מִשְׂמַעִית, אַחְרָת לֹא נוֹכַל בְּכָלֵל לְנַהֵל אֶת
בֵּית-הַסֵּפֶר וְהַתְּלִמוּד-תּוֹרָה.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׂתֵהִי בְּקֶשֶׁר עִם ... תַּחֲיָה, כִּי הַבְּטַחְתִּי לָהּ
לְפָנַי שְׂאֵנִי נוֹסֵעַ, שְׂאֲדַבֵּר עִמָּךְ בְּנוֹכַחוֹתָה, וְאֲז נִבְהִיר אֶת כָּל
הַבְּעִיּוֹת, כִּי בְּאַמֶּת הִיא מְמַרְמֶרֶת וְכוֹ', וְהִיא מְאֹד מְבַקֶּשֶׁת שְׂתַלְכִי
בְּיַד רַבָּה עִם הַמּוֹרוֹת וְכוֹ', וּבַפֶּרֶט שְׂהִיָּה כָּל-כָּפֹף חָבֵל שְׁלֹא קִבְלָה
אֶת הַתִּיכּוֹן וְכוֹ', כִּי הִיא מְאֹד מְאֹד רְצָתָה לְלַמֵּד בְּתִיכּוֹן, וְאַמְרָה
שְׂהַבְנוֹת הֵיוּ מְאֹד מְאֹד קְשׁוּרוֹת אֵלֶיהָ, וְהִיָּה בְּרִצּוֹנִי לְלַבֵּן אֶת הָעִנְיָן
פַּעַם וּלְתַמִּיד, עַל-כֵּן אִם אֶפְשָׁר לָךְ לְדַבֵּר עִמָּה הִיָּה טוֹב לְשַׂתִּיכּוֹן.

וּמְכַל שֶׁפֶן שֶׁהִיא טוֹב לְכָל הַמּוֹרוֹת, וּבְכֻלָּל מְנַהֶלֶת צְרִיכָה לְלַכֵּת
עִם כְּפָפוֹת מְשִׂי עִם הַמּוֹרוֹת, מֵצֵד אַחַד לְהִיּוֹת קְשׁוּחָה, וּמֵצֵד שְׁנֵי
לְהִיּוֹת בְּאַהֲבָה וּבְהַבְנָה, וְכֵן יְכוּלִים לְעַבֵּד בְּיַחַד.

תִּרְאִי לְכַתֵּב לִי בְּדִיוֹק כַּמָּה סֵפֶם בְּחֻדְשִׁים שֶׁעָבְרוּ עִם ... כִּי אֲנִי
פָּשוּט אֲנִי זוֹכֵר, וְעַל־כֵּן מָה שֶׁמֵּגִיעַ לוֹ אֲשֶׁלֶם לוֹ, אֲבָל תְּכַתְּבִי לִי
בְּדִיוֹק, וּמִכָּאן לְהִבָּא, חֵד מְשֻׁמְעִית, זֶהוּ זֶה, וְאִי אֶפְשֶׁר לְשַׁנּוֹת,
אַחֲרֵת עָלִינוּ לְקַחַת אִישׁ אַחֵר לְגַמְרִי, זֶה לֹא יוּכַל לְהִיּוֹת הַפְּקָר, אוֹלֵי
טוֹב בְּכָל זֹאת לְמֵצֵא מִבֵּין תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם אִיזוֹ אִשָּׁה שֶׁהִיא מוֹכְנָה
לְעִשׂוֹת אֶת הַנְּקִיּוֹן, הֵן בְּבֵית־סֵפֶר וְהֵן בַּתְּלִמּוּד־תּוֹרָה, וְאֲנִי לוֹקַח
אֶת זֶה עַל עֲצָמִי לְעַת עֵתָה, עַד שֶׁיִּתְרַחֵב הַמֵּצֵב הַכֹּסֶפִי, גָּא וְגָא
לְכַתֵּב לִי תְּכַף־וּמֵד, כִּי אֲנִי צְרִיךְ תְּשׁוּבָה חֵד מְשֻׁמְעִית, וְכֵן בְּעֵנִין
... או ... מָה קָרָה, כִּי אֲנִי צְרִיךְ לְדַעַת מְאֹד דְּחוּף.

הַמְּחַפָּה לְתְּשׁוּבָה מֵהִירָה...

בֵּין כֵּן כָּבֵד דְּבִרְתִּי עִמוֹ וְסִכֵּם בֵּינֵינוּ, שֶׁאֵת הָאֶלֶף שֶׁקָּל חִיבִים
לְתַת לוֹ בְּלִי שׁוּם טְעָנָה, כִּי הָרִי הוּא עֹבֵד, אֲבָל מִכָּאן וּלְהִבָּא לֹא
לְתַת לוֹ יוֹתֵר מֵהַסֵּף הַנִּל, וּבְשִׁבִיל גְּקִיּוֹן כְּדָאֵי וּכְדָאֵי לְקַחַת אִיזוֹ
אִשָּׁה בְּיַבְנָאֵל, אֶפְלוּ לֹא מֵאֲנָשִׁי שְׁלוּמְנֵי, וְהִיא תַּעֲשֶׂה אֶת הַנְּקִיּוֹן
בְּחֻפְזָא לָב, וּבְכֻלָּל לֹא לְתַת לוֹ. אֶת צְרִיכָה לְהִבִּין שֶׁעוֹלָה לוֹ גַּם
בְּטוֹחַ וְאַחֲזָקַת רֶכֶב, שֶׁזֶה הוּן תּוֹעֲפוֹת, וּבְדִרְךְ כָּלֵל זֶה מְשֻׁלֵּם
הַתְּלִמּוּד־תּוֹרָה, וְעַל־כֵּן כְּדָאֵי לְהִתְחַשֵּׁב עִמוֹ, וּבְכֻפְרֵת שֶׁאֵת הַמְּשֻׁכְּרֵת
שֶׁל שְׁנֵי חֻדְשִׁים חִיבִים לוֹ.

הַמְּצַפָּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ...

כּא לו.

כְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַ וַיִּשְׁלַח, ז' כֶּסֶלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הָרַב ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מה אמר לך, ידידי היקר! בודאי עברו עלי הרבה צרות ויסורים והשפלות, שפיכות דמים ובזיונות וכו' וכו', עם כל זאת אני מסתפל לארץ הדרך, כי זה חלק מיסורי ארץ ישראל, ובפרט מי שרוצה להקים עיר על שם רבנו ו"ל, בודאי שצריך לעבר עליו מה שיעבר, כי רבנו ו"ל הוא הנקדה העליונה, ואנחנו הנקדה התחתונה, ובאמצע יש הקו שבין שני היודי"ן שהוא הנא"ו הסובב על הבושה, הינו אם נקדה התחתונה רוצה לקבל מן הנקדה העליונה, ההכרח לו לסבל בזיונות ושפיכות דמים, פמובא (לקויטי מוהר"ן, חלק א, סימן ו), וסוף כל סוף אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא שפעלנו הרבה. ולכן ראה אתה לחזק את עצמך ביותר בהנהגת התלמוד-תורה ביתר שאת וביתר עז, ותחזיר אמונת חכמים הן במלמדים והן בתלמידים, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיתרחב לנו בין בגשמי ובין ברוחני, ונזכה לעבר על הכל, כי אני מרגיש שמתחילה להיות אצלנו תקופה חדשה לגמרי, הן שפור הגשמי והן שפור הרוחני.

אודות מה ששרה עם הילדים, על-פי הלכה אין ההורים של ... צריכין לשלם כָּלֵל, ובפרט שהאבא עמד והסתפל בשעה שבנו הזיק את חברו, ועדין הוא אינו בר-מצוה, ולכן האבא חַיב בנזקי בנו, ובנו של ... הוא מועד, כי לא היה צריך להפכות עם מקל, ומפל שכן שאביו עמד עליו והסתפל, ולא עשה שום דבר, נמצא ש... בעצמו הוא החיב, כאלו הוא הרביץ לילד, ובדיוק בכתבי את מכתבי זה צלצל אלי ... ומספר לי ספור אחר לגמרי, שלא היה כף הספור שרק הוא הרביץ, אלא גם ... נתן לו בעיטה לפניו וכו', הקצור אני רואה ששניהם חייבים, ואם כן גם האב של ... חיב בנזקי בנו, כי הוא גם-כן קטן ואינו בגיל בר-מצוה, ולכן אמרתי להם שיתחלקו עם הנזק, ובאמת זוהי שאלה לענין הלכה — אם האב חיב בנזקי בנו, ובפרט כשהוא קטן, ומצד הישר והטוב אמרתי ששניהם ישאו בעל, ובאמת רחמנות על שניהם, כי שניהם עניים

וּשְׁנִיָּהֶם סוֹבְלִים מִיִּלְדֵיהֶם יִסּוּרֵי תַפְת, וְצָרִיכִים לְדוֹן אֶת שְׁנֵיהֶם לְכַף זְכוּת, אֲבָל לְדַעַתִּי, צָרִיכִים לְהַשְׁקִיעַ הַמוֹן הַמוֹן בְּחַנוּף הַיְלָדִים, שְׁלֹא יִתְקוּטְטוּ וְלֹא יִגְבִּיחוּ יְדֵים אֶחָד עַל הַשְּׁנִי, שָׁזֶה נִקְרָא בְּכֻלּוֹ רָשָׁע, כִּי כָּל הַמַּגְבִּיחַ יָדוּ עַל חֲבֵרוֹ נִקְרָא רָשָׁע.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! צָרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם הַרְבֵּה סְבָלָנוֹת וּבְכַרְט לְהִנְהִיג קִהְלָה, אֲנִי מְקַנֶּה שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עִם ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, הָעֵקֶר חֹזֵק וְאַמֵּץ, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְאַזְכֶּה כָּבֵד לְגוֹר עִמָּכֶם, וְאַנִּי מְרַגֵּשׁ שֶׁהַצְּלַחְנוּ הַרְבֵּה הַפַּעַם, וַיְהִי שְׁנוּי רַק לְטוֹבָה גְּדוֹלָה, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא לו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ז' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַהִזְמָנָה לְשִׂמְחַת כְּלוּלוֹתֵיךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שִׂמְחָתִי לְשִׂמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ שֶׁהַתַּחֲתָנָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה תָּמִיד שְׁלוֹם בְּבֵיתְכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

תִּשְׁתַּדֵּל לְהַגִּיחַ בְּכָל בְּקָר תַּפְלִיז, כִּי הַתַּפְלִיז מִמְּשִׁיכִים לְאָדָם אַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת.

רְאוּ לְשָׁמֵר שִׁבְת, וְאִז הַשִּׁבְת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם. וְאִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת מַעֲלַת הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְשָׁמֵר שִׁבְת-קִדְשׁ, שְׂאֵז כָּל חַיֵּי הַנְּשׂוּאִין מֵאֵד מְצַלְחִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּחַפְזִי שְׁאֲנִי
מִבְקָשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַמֵּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא לח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, ח' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמִּתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהַחְזִיק בְּלִמּוּד בְּכוֹלֵל בְּכָל יוֹם וַיּוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבוֹר,
וְתִלְמַד בְּרַבִּים. וְאֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה לְסֵיִם כָּל
הַשָּׁ"ס כְּלוֹ.

הַעֲקָר לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּכָל יוֹם בְּאַרְיִכוֹת אִפְּיִם, וְחֻכְמִינִי
הַקְדוּשִׁים סִפְרוּ לָנוּ (תַּעֲנִית כַּט): כְּשֶׁהִתְקַרֵּב טוֹרְנוֹסְרַפּוּס הָרָשָׁע אֶת
הַהִיכָל, נִגְזְרָה גְזֵרָה עַל רַבֵּן גְּמְלִיאֵל לְהַרְיֵגָה, בָּא אוֹתוֹ הַגְּמוּזִן, וְעָמַד
בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְעָמַד בַּעַל הַחֹטֵם מִתְבַּקֵּשׁ, בַּעַל הַחֹטֵם מִתְבַּקֵּשׁ וְכוּ',
וּפְרָשְׁתִּי פַעַם: לָמָּה בְּאַמַּת רַבֵּן גְּמְלִיאֵל נִקְרָא בַּעַל הַחֹטֵם? אֲלֹא
שְׁכַל עֲנִינֵנו הָיָה סְבָלְנוֹת גְּדוֹלָה עַד מְאֹד, וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ
(לְקוֹטִיטִימוֹהֵר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קנ"ה), שֶׁהַסְבָּלְנוֹת וְאַרְיִכוֹת אִפְּיִם תְּלוּיָהּ
בַּחֹטֵם, כִּי כְּשֶׁאָדָם מְאַרִיף אָפוֹ וְסוֹבֵל כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו,
עַל-יְדֵי-זוֹכָה לַעֲבוֹר עַל הַכֹּל, וּמְצִינֵנו בְּגִמְרָא (בְּרִכּוֹת כ"ח): בְּמַעֲשֵׂה
שֶׁל אוֹתוֹ תְּלָמִיד, שֶׁגָּרַם שֶׁיַּעֲבִירוּ אֶת רַבֵּן גְּמְלִיאֵל מִנְּשִׂאוֹת,
וְהוֹשִׁיבוּ אֶת רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה, אֶף-עַל-פִּי-כֵן מְצִינֵנו שֶׁשֶׁלֹּא
מִנַּע אֶת עֲצָמוֹ מִבֵּית-הַמִּדְרָשׁ, רוֹאִים מִזֶּה אֶת גְּדֹל סְבָלְנוֹתוֹ רַבֵּן
גְּמְלִיאֵל שֶׁהָיָה הַנְּשִׂיא, וּבְשִׁבִיל אוֹתוֹ תְּלָמִיד דָּחוּ אוֹתוֹ שֶׁלֹּא יְהִיָּה
נְשִׂיא, עִם כָּל זֹאת לֹא מִנַּע אֶת עֲצָמוֹ מִבֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְעַל-כֵּן לֹא

בְּחַנּוּם נִקְרָא בְּעַל הַחֹטֵם, כִּי זָכָה לְשִׁלְמוֹת אַרְיֵכוֹת אַפִּים, וְהִבֵּן
לְמַעֲשֵׂה אֵיךְ צְרִיכִים אַרְיֵכוֹת אַפִּים עִם בְּנֵי אָדָם, כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד
דַּעְתּוֹ מְשֻׁנָּה מִחֲבֵרוֹ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחְזִיק מֵעַמָּד, וְאִינוֹ
מִתְבַּלְבֵּל עֲצָמוֹ מִשּׁוּם דְּבָר.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּבוּדָה עֲצָמָךְ בְּכָל יוֹם אֲלֵיו יִתְּבַרֵךְ, וְיִתְּפָרֵשׂ אֶת
כָּל שִׁיחַתְךָ אֲלֵיו יִתְּבַרֵךְ, כִּפְּאֲשֶׁר יִדְבַר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכָּה לְהַפְּלֵל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא לט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדָּר וַיִּשְׁלַח, ח' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ, וּמֵאֵד מְאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִמֶּךָ, רְאִי לְחֻזַּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְיִתְּדַבְּרֵי עִם
נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָל יוֹם, הֵינּוּ בְּכָל יוֹם תְּדַבְּרֵי עִם אַחַת אוֹ עִם
שְׁתֵּים נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דְבוּרֵי אַמוּנָה וְהַתְּחַזְּקוֹת, וְכֵךְ תִּרְגְּלִי אֶת
עֲצָמָךְ בְּכָל יוֹם לְדַבֵּר עִם אַחַת אוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים אַחֲרוֹת, בְּאִפְּן שְׁבַמְשֻׁךְ
הַחֲדָשׁ תְּדַבְּרֵי עִם כָּל נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְזֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֵד מְאֵד,
לְחֻזַּק וּלְאַמֵּץ אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ כֹּחַ
וְנַחַת מֵהַיְלָדִים, וְתִזְכְּרֵי לְהִיּוֹת אִשָּׁה כְּשֶׁרָה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא מ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדָּר וַיִּשְׁלַח, ח' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּללִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",

הַנְּוִיָּה עֲלֵיהֶם יִשְׁמְרֵם וַיְצִילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֹגַע וּמִחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! ראו להחזיק את עצמכם ביחד, ותדעו אשר אין שום מציאות בלעדיו. תברוך כלל, וכל מה שעבר עלינו בכלליות ובפרטיות ובפרטי פרטיות, הכל בחשבון צדק ממנו. תברוך, ותהלה לאל, אנחנו נכנסים עכשו לתקופה חדשה, ואף שחותרים תחתנו שונאינו ומתנגדינו, כבר לא יועיל להם שום דבר, כי הקדוש-ברוך-הוא שומר עלינו, ואין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל הנסים והנפלאות שנעשו מאחורי גבכם, שאתם אפלו אינכם יודעים, כן יעזר הקדוש-ברוך-הוא לעשות עמנו נסים ונפלאות תמיד.

לכן מאוד מאוד אבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו, מאחר שנכנסנו בשלב חדש, שלכל יהין אף אחד מאנשי שלומנו היקרים להתגרות עם תושבי המקום, אדברה, צריכים לקרובם ולחזקם ולאמצם, לעודדם ולשמחם ולהחיותם, ולא לדבר דבורים יתרים ושל מה בכך וכו' וכו', כאלו אנחנו רוצים לכבש את המקום וכו' וכו', עליכם לדעת, כי כלם אנשים יקרים מאוד מאוד, ולוא הסמ"ך-מ"ם, כל המושבה היא לה כבר צורה אחרת לגמרי לגמרי. ועל-כן מאחר שסבב הקדוש-ברוך-הוא איך שסבב כמו שהוא היום, עליכם להזהר ולהשמר מאוד מאוד לא להתגרות עם אף אחד, רק להקדים לכל אחד ואחד שלום, ובפרט בשבת-קדש להקדים "שבת שלום" לכל תושבי המקום, לחנף את הילדים גם-כן שילכו בצורה כזו, כי זו דרכנו, וזה רצון רבנו ז"ל — להסתפל תמיד על הטוב שבכל בר ישראל, כמובא (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפב); ומוהר"ן ז"ל אמר פעם לתלמידו ר' נחמן טולטשינער ז"ל: אם היו אנשי שלומנו הולכים עם התורה הזו, היו יכולים להחזיר את כל העולם פלו בתשובה, כי הלמוד המובא בתורה זו, הוא עמק עמק מי ימצאנו, אשרי מי שזוכה לקימו בתמימות ובפשטות, וזה היא רצון רבנו ז"ל.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה תָּמִיד בֵּית־הַמִּדְרָשׁ נָקִי, כִּי עֲכָשׁוּ
הַתַּחֲלִילוּ לְבוֹא הַרְבֵּה אוֹרְחִים וְתַמָּרִים, וְכֵדָאֵי מְאֹד שְׂיִהְיֶה בֵּית־
הַמִּדְרָשׁ וְהַרְחֵבָה סְבִיב נְקִיִּים, וְזֶה קְדוּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם וְשֵׁם רַבְּנוּ וְ"ל.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ דַרְפְּכֶם תָּמִיד, וְתַבְשְׂרוּ לִי
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת. וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׂיִכְתֹּב לִי מִכְּתָב פֶּעַם בְּשָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ יִחְיֶה אוֹתִי,
כִּי נִפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּנַפְשְׁכֶם.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא מֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ח' כֶּסֶלוּ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּירוּ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַחֶסֶד חֲנָם שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה
עִמִּי, בְּזֶה שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי לְתַקֵּן כָּל מַה שְׁצָרִיךְ בְּבֵית־הַמִּדְרָשׁ
וּבַכּוֹלֵל וּבַדִּינְתִי, יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁבִזְכוּת זֶה תִּזְכֶּה
לְתַקֵּן גַּם אֶת מַעֲשֵׂיךְ, וּמְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּשְׁתַּדֵּל לְרְאוֹת
הֵיכָן שָׂרָק צְרִיכִים אֵיזֶה תַקּוּן, לְתַקֵּן תַּכְף־וּמִיד, כִּי כָּל בֵּית צָרִיךְ
בְּעַל־הַבֵּית, וְעַל־כֵּן אֲנִי מִמְּנָה אוֹתְךָ, שְׁתַּהֲיֶה בְּעַל־הַבֵּית שֶׁל
בֵּית־הַמִּדְרָשׁ וְהַכּוֹלֵל וְכוּ' וְכוּ', וְאֵיפֹה שְׂאֵתָה רַק רוֹאֶה שְׁצָרִיכִים
אֵיזֶה תַקּוּן רְאוּהָ לְתַקְּנוּ, וְאֲנִי מְצוּיָה לְשֵׁנִי גִבְּאֵי צְדָקָה ר' ... וְר' ...
שְׂיִתְּנוּ לָךְ אֶת הַכֶּסֶף לְהוֹצִאֹת הַכְּרוּכוֹת בְּזֶה.

נָא וְנָא רְאוּהָ לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְאֲנִי
מִקְוֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּהֲיֶה לָךְ פְּרָנְסָה בְּשַׁפְּעַ, וְלֹא תִצְטָרֵךְ
לְבְרִיּוֹת, וּבִזְכוּת הַחֶסֶד הַגְּדוֹל שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה עִמִּי עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֶט,
כִּי עַד עֲכָשׁוּ הָיָה כָּל הַבְּנֵינִן מִמֶּשׁ מְזַנֵּחַ, וּמֵאֲז שְׁלַקְחָתָ אֶת הָעֲנִינִים

בידיך, פנים חדשות באו לכאן, וממש נחת להסתובב בבית-
המדרש, ואין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הנחת-רוח שאתה
עושה לי.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא בזכות זה, שתזכה לגדל את ילדיך
בנקל, ותהיה לך פרנסה בשפע, ותזכה להתקרב להקדוש-ברוך-
הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא מב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח, ח' כסלו ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי הנקר לי
מאד ... גרו יאיר.

דברתי אתמול הרבה עם ... ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא,
שימסור לך את הקו מחשבה שלי, ותעבדו ביחד בצותא, ואני רואה
סיעתא דשמיא על כל פסיעה ופסיעה, העקר שיהיה ביניכם שלום
ואהבה רבה, כי אתם שלוחי צבור, ואף שהסמ"ך-מ"ם רוצה למנע
ולעכב ולהפריד וכו', עלינו לדעת כי הכל ממנו יתברך, הו"ה נתן
והו"ה לקח, יהי שם הו"ה מברך לעולם ועד, אין לנו להתפעל
כלל מאף אחד, העקר לשמר את הדבור, ולא לדבר מה שלא
צריכים, רק לדבר משבח הצדיקים, שעל-ידי זה הדבור יהיה נשמע
ונתקבל (לקוטי-מוה"ר, חלק א', סימן כט). והם רוצים מאד מאד לשמע
מה האדמו"ר אומר? ומה האדמו"ר אוחז? כי תהלה לאל, זפני
הקדוש-ברוך-הוא להכניס אל תוך לבכם, ואנחנו הולכים על קו
אחד, ובאמת אני רואה, שאם לא הסמ"ך-מ"ם ששולט כרודן
עליהם כבר יותר מעשרים שנה, היו כלם מזמן חוזרים בתשובה,
כי הם אנשים מאד מאד נחמדים, ואם רק הולכים עם שכל ודעת
וחכמה עמהם, יכולים לשבות את לבכם, ועל-כן ראה ללכת ביחד
עם ... לאורך כל הדרך, ותתחמקו מ... וחבריו, כי אני רואה שהם

רוֹצִים לְהַכְנִיס אוֹתָנוּ בְּאִיזָה פֶח יְקוּשׁ וְכוּ', וְצָרִיכִים לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַשֶּׁכֶל, לֹא לְהִתְקַרֵב אֲלֵיהֶם כָּלֵל, אֲנִי מְקוּהָ שְׁתַּבִּין אֶת אֲשֶׁר לְפָנַי, וְכָל דְּבַר גְּדוֹל אוֹ קָטָן אֲשֶׁר יִקְשֶׁה לָכֶם תִּשְׁאַלוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵאִיר לִי עֲצוֹת נְכוֹנוֹת אִיף לְהִסְתַּדֵּר, וְנִזְכָּה לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבֵּנוּ וְ"ל. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכֶיךָ, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — שְׁתַּצְלִיחַ עִם הַתְּלָמִידִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא מַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וּיְשֻׁלַח, ח' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ אֶל רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה ... גְּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי וְנִהְיֵיתִי לְפָגֵשׁ אוֹתְךָ, וְרוֹאִים בְּחוּשׁ כְּשֶׁמְתוֹעַדִים וּמְדַבְּרִים יַחַד, וּמְחַלִּיפִים חֲנוּת דַּעַת, אֲזִי מְכִירִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְיִכּוּלִים לַעֲבֹד יַחַד, וְאֵין עוֹד דְּבַר יָפֵה בְּחַיִּים כְּשֶׁשְּׁנֵי בְנֵי-אָדָם אֵף שֶׁהֵיוּ לְכַאוֹרָה בְּדַעוֹת מְנַגְּדוֹת וְכוּ', וְכִשְׁבָּאִים בְּיַחַד וּמְדַבְּרִים אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, נוֹכְחִים שֶׁהַכֹּל הֵיזָה רַק דִּמְיוֹן גְּדוֹל, וְאֵין כָּאֵן דַּעוֹת מְנַגְּדוֹת וְכוּ', וְאֶדְרָבָה יְכוּלִים לְחִיוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְתָּה וְרַעוּת, וְאֶחָד יַעֲזֹר לְהַשְּׁנִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָכֶךָ, וְתִלְךָ תְּמִיד בְּדַרְךָ הַיָּשָׁר וְהַצָּדֵק וְהָאֱמֶת, וְאֲזוֹ לֹא תַמַּט רַגְלֶךָ, וְכֹלֶם יֵאָהֲבוּ אוֹתְךָ, וְכַפִּי שְׂאֵנִי רֹאֶה אֶת כְּשֶׁרוֹנוֹתֶיךָ, עוֹד תַּעֲלֶה מַעְלָה מַעְלָה לְתַפְאֲרַת הַוְרִיךָ וְיִדְיָדֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא מד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיִּשְׁלַח, ח' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כּוֹלֵל אֲבָרְכִים
 "אוֹר הַמַּאִיר", חֲסִידֵי בְּרִסְלָב בִּיבְנָאֵל, הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ
 תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיִּצִילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח
 בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! אָנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעֵדִין אַתֶּם
 מִחֲזִיקִים בְּסִדְרִים וְהַשְׁעוּרִים שְׁנִתְקַנּוּ, כִּי דִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ
 בֵּין בְּגַשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵי, כִּי לְמַעַלָּה בַּשָּׁמַיִם מְאֹד מְאֹד מִתְחַשְׁבִּים
 כְּשִׁיּוֹשְׁבִים מְגִינֵי אֲנָשִׁים, וְלוֹמְדִים תּוֹרַת הַקְדוּשָׁה, שְׂאֹז הַשְׁכִּינָה לֹא
 זֹזָה מִשָּׁם, כִּי עַל כָּל בֵּיהַ עֲשֶׂרָה שְׁכִינָתָא שְׂרִיא, וְעַל-כֵּן הוּא דְבָר
 גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ לְשִׁבְתָּ בְּיַחַד בְּצוּתָא, וְלִשְׁמַע אֶת הַשְׁעוּרִים
 בְּגִמְרָא וּבִשְׁלִחַן עָרוּף וּבְסִפְרֵי רַבְנּוּ ו"ל, וְלִהְיוֹתִי אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד,
 שְׂזוֹ תִהְיֶה הַצְלָחַתְכֶם, כִּי בְּמָקוֹם שְׁשׁוּרָה הַשְׁכִּינָה, שׁוּרָה הַשְּׁפַע
 וְהַפְרָנְסָה, וְלֹא יִחַסֵּר לָכֶם שׁוּם דְבָר.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ בְּכֹל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם, שְׁיִהְיֶה נִשְׁמַע רַק
 קוֹל תּוֹרָה בְּבֵית-הַמְדָּרֵשׁ שֶׁל הַכוֹלֵל, וּמִי שְׂאִינוּ מְעַנְיֵן לְלַמֵּד, אִין
 לוֹ מַה לְחַפֵּשׂ שָׁם, וְאֵת זֶה תִּקְחוּ לְכָלֵל גְּדוֹל, וְאֹז תִּצְלִיחוּ בְּכֹל
 דִּרְכְּכֶם.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׁתִּכְתְּבוּ לִי דו"ח פְּעַם בְּשָׁבוֹעַ אִיךְ הָעֲנִינִים
 מִסִּדְרִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא מה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ח' כְּסֵלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי הַיְשִׁיבָה
 "בֵּית שְׁלֹמֹה", חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב בִּיבֹנְאֵל, הַוּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ
 תָּמִיד, וַיִּצְלִיחוּ בְּלִמּוּדָם, וַיַּעֲלוּ מַעֲלָה מַעֲלָה.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבָקֶשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, וְאֵל
 תְּרִיבוּ וְאֵל תִּתְקוּטְטוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, בֵּינֵיכֶם, אֲלֵא תִלְמְדוּ בְּהַתְמָדָה
 רַבָּה, וּתְצִיְתוּ אֶל הָרֹאשׁ יִשִּׁיבָה שְׁלָכֶם, וּמִמֶּשׁ נַחַת וְתַעֲנוּג תִּגְרְמוּ
 לִי, כִּי כָּל יִשְׁעֵי וְחֻפְצֵי הוּא רַק שְׁתַּגְדְּלוּ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְלֹא
 יִחְסֹר לָכֶם מִכָּל טוֹב, תִּכְנִיטוּ אֶת עֲצֻמְכֶם הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב בְּלִמּוּדִים,
 וְתַחֲזְרוּ הַרְבֵּה עַל כָּל הַחֲמֹר שְׁאַתֶּם לוֹמְדִים, וּמֵאֵד אֲבָקֶשׁ אֶתְכֶם,
 שְׁתַּכְתְּבוּ לִי כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיוּנֵי.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא מו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ח' כְּסֵלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
 מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנַּחַת-רוּחַ שְׁאַתָּה גּוֹרֵם לִי,
 שְׁלִקְחָתָּ אֶת הָעֲנִינִים בְּיַדְךָ, וְנַעֲשִׂיתָ רֹאשׁ יִשִּׁיבָה שְׁלֹנּוּ, כִּי כָּל
 הַהוֹרִים וְהַתְּלַמִּידִים מֵאֵד מֵאֵד מְרַצִּים מִמֶּךָ, וְאֲנִי מְקַבֵּל הַחוּ"ת
 מֵהַהוֹרִים, שֶׁהֵם מִמֶּשׁ מִפְּלִיאִים עַל גְּדֹל הַשְּׁנוּיִים שֶׁנַּעֲשׂוּ
 בַּתְּלַמִּידִים. רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְגִּים שְׁבַעוּלָם, וְאֲנִי מְקַנְוֶה
 לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּחָהּ-הוּא, שְׁבָקְרוּב תּוּכַל לְהַכְנִס לְאַחַת מֵהַדִּירוֹת
 הַחֲדָשׁוֹת שֶׁל ... וְאִשְׁתָּךְ מֵאֵד מֵאֵד תֵּאָהֵב אֶת הַחֲבֵרוֹת, וְהַצּוֹתָא עִם

אָשֶׁתוֹ שֶׁל ר' ... כִּי שָׁתִּיחַן מְדַבְּרוֹת אֲנִגְלִית, וְתִהְיֶה מָאֵד מָאֵד
שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה.

הַעֲקָר רָאָה לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר, וּבִלְיָלָה תֵּצֵא בֵּין הַהָרִים
לְהַתְּבוֹדָד, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר נְעִים מְלַצָּאת בְּאִמְצַע הַלֵּילָה לְאֶחָד
הַהָרִים, וְלִקְיָם בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת "הַנְּעוֹר בְּלֵילָה", רוֹאִים אֶת
הַלְּבָנָה וְהַכּוֹכָבִים, שָׂאֵז נִפְתָּח הַמַּחַ וְהַדְּעַת, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיקִים אֶת זֶה,
וְאֵז יִזְכֶּה לְהַפְּלֵל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא מְחַיֵּב הַמְּצִיאוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

עֲכָשׁוּ קִבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, לְדַעַתִּי, לָךְ עִם אֲשֶׁתְּךָ בְּסִבְלָנוֹת
גְּדוּלָה, וְתִרְאָה אֵיךְ שֶׁהִכַּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה. הַעֲקָר תֹּאמֶר לָךְ אֶת
הַאֲמַת, גְּשָׁמִיּוֹת יִהְיֶה לָךְ, וְסַפּוּק רִוְחָנִי גַם-כֵּן יֵשׁ לָךְ, וְתִדְבֵר בְּנַחַת
וּבְעֲדִינּוֹת, וּבְוִדָּאֵי תִפְעַל אֲצִלָּה לְטוֹבָה, הַעֲקָר לֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׂעָה.

כא מז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבְּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וּיִשְׁלַח, ח' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מָאֵד ...
נְרוּ יְאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר
וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ, הַחֲרוּפִים וְהַגְּדוּפִים, הַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים וְהַבְּזִיוּנוֹת
וְהַשְּׁפָלוֹת שֶׁסִּבְלַתִּי שָׁם כְּמַעַט חֲדָשׁ יָמִים, אָבָל אֲנִי רוֹאָה בְּחוּשׁ
שֶׁהִכַּל מְלַמְעֵלָה, כִּי כֹף גְּזָרָה חֲכָמְתוֹ יִתְבְּרַךְ, וְזֶה הִיָּה רְצוֹנוֹ, וְדִיקָא
עַל-יְדֵי-זֶה יֵצְאוּ עֲנִינִים נִפְלְאִים מָאֵד, הֵן תִּקּוֹן גְּדוּל בְּכוֹלָל (אֲקֻנָּה)
שְׂעֵדִין אַתָּה מַחְזִיק בְּתַמָּךְ לְלַמֵּד אֶת הַשְּׁעוּרִים (שָׁם), וְהֵן בִּישִׁיבָה
שֶׁל הַבְּחוּרִים, וְהֵן הִישִׁיבָה שֶׁל הַבְּעָלִי תְּשׁוּבָה, שְׁאֲנִי מְקַנָּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִתְבַּסֵּס, וְיִבֹאוּ עוֹד מְעַט הַרְבֵּה תְּלַמִּידִים,
אַתָּה רַק צָרִיךְ לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד אֶת ר' ... שְׁלֹא יִפֹּל בְּיָאוּשׁ, כִּי אֲנִי

רוֹאֵה עֲתִיד גְּדוֹל לָנוּ בְּיַבְנָאֵל, וְאֵת גְּדֹל הַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת שֶׁעָשָׂה
עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תְּרַאֶה בְּקִרְוֹב, וְאֲנִי עֹכְשׁוֹ רוֹאֵה וּמִבֵּיט
חֲזָרָה, אֲנִי מִתְבּוֹנֵן עַל גְּדֹל נִפְלְאוֹת הַשְּׂגָחַתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, אִיךָ
שֶׁהוֹלִיךְ אוֹתִי מִמָּשׁ עַל כָּל שֶׁעַל וְשֶׁעַל וְעַל כָּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה, וְלֹא
הִיָּה יָכוֹל לְהִיּוֹת אַחֲרָת, רַק כֶּף כָּמוֹ שֶׁהוּא.

נָא וְנָא רְאֵה לְכַתֵּב לִי, וּמִמָּשׁ תְּחִינִי, וְאִם יֵשׁ מִשֶּׁהוּ לְתַקֵּן —
תִּכְתֵּב לִי, וְאֶשְׁתַּדֵּל לְסִדֵּר עַל הַצַּד הַיּוֹתֵר טוֹב.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא מח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר וַיִּשְׁלַח, ח' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם לְ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחֻזַּק עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַחֲיוֹת
עֲצָמְךָ עִם כָּל נִקְדָּה וְיִנְקָדָה טוֹבָה, וּבִפְרִטִיּוֹת בְּזֶה שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּעֶסֶק
הַרְבֵּים הַדְּפַסֶּת סִפְרֵי רַבָּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְר' אַבְרָהָם
בֶּר' נַחֲמָן ז"ל אָמַר: "בְּעֵנֵי הַדְּפַסֶּת סִפְרֵי רַבָּנוּ ז"ל אֵין מְלִים בְּפִי",
כָּל-כֶּף הִחְשִׁיב אֵת עֵנֵי הַדְּפַסֶּת סִפְרֵי רַבָּנוּ ז"ל. וּבְאֵמַת רוֹאִים
בְּחוּשׁ, אֲשֶׁר עֵקֶר הַשְּׂאֵרֶת דַּעַת רַבָּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם הוּא אֵךְ וְרַק עַל-יְדֵי
הַדְּפַסֶּת סִפְרֵי הַקְּדוֹשִׁים וְלִהְפִיצָם בְּעוֹלָם.

מָה אָמַר לָךְ! כְּפִי שֶׁאֲנִי רוֹאֵה, אֵתָה צְרִיף הַתְּחַזְקוֹת חֲדָשָׁה
בְּכָל יוֹם, כִּי בְּכָל פֶּעַם נִכְנָסָה בְּךָ חֲלִישוֹת הַדַּעַת אַחֲרָת, וְאִינְךָ תוֹפֵס
שְׁכָל זֶה עֲבוֹדַת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרוֹצֶה רַק לְהַחֲלִישׁ אֵת דַּעְתְּךָ וְלִשְׁבֹּר
אוֹתָךְ, כְּדֵי שְׁלֹא תוּכַל לְהִמָּשִׁיךְ, חֵס וְשְׁלוֹם. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת
פַּקֵּחַ, וְשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לִשְׁבֹּר אוֹתָךְ, יִהְיֶה מָה שִׁיְהִיָּה
וְיִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָּה, אֵתָה צְרִיף לְהִיּוֹת חֻזַּק וְאַמִּיץ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, לֹא
לְהַנִּיחַ אֵת מְקוֹמְךָ, אֲנִי מִצְדֵי אֶעְזֹר לָךְ בְּמָה שְׁרַק בְּכַחֲחִי, כִּי תִהְלֶה
לְאֵל, אֵין מִתְחַרְרָה לָךְ כָּלֵל, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים

שָׁבְעוּלָם. וְאִקְנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁפָכְר יִצְאָה הָאֲנִיָּה עִם
הַסְּפָרִים.

מה בקִּשֶׁר לְאוֹר יִבְנֶאל, הָאֵם נִכְנַס לְדָפוּס?

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא מט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר וַיִּשְׁלַח, ח' פְּסָלו ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... וְ... שְׁיִחִיו נִצַּח.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אִם אֶפְשֶׁר לָכֶם לְנִסֵּעַ אֶל צִיּוֹן הַתְּנַא רַבִּי
מְאִיר בְּעַל הַגֶּס זי"ע, וּלְבַקֵּשׁ עַל הָאִשָּׁה עֵטָא פְּעָרִיל בַּת חַיָּה
גְּאֻלְדָּא, וּמִשָּׁם לְנִסֵּעַ אֶל מַצְבַּת קָבֵר אַמִּי, עָלֶיָּה הַשְּׁלוֹם, וְגַם שָׁם
לְבַקֵּשׁ עָלֶיָּה, כִּי הִיא קְרוּבַת מְשֻׁפָּחָה, וְרָצוּ מְאֹד מְאֹד, שְׁאֶשְׁלַח
שְׁלִיחַ לְהַתְּפִלֵּל אֶצְל מַצְבַּת קָבֵר אַמִּי, עָלֶיָּה הַשְּׁלוֹם, וְהַבְּטַחְתִּי לָהֶם,
רַק הוֹסַפְתִּי, שְׁקִדָּם תִּסְעוּ אֶל צִיּוֹן הַתְּנַא רַבִּי מְאִיר בְּעַל הַגֶּס, אֲנִי
פְּכָר שׁוֹלַח לָכֶם עַל הַדָּאָר סוֹף מְאָה שְׁקָלִים עַל דָּלֶק, וְאִם קָשָׁה לָכֶם,
אוּלַּי תִּשְׁלַחוּ אַחֵר, כִּי הַנְּתוּחַ צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּיוֹם שְׁלִישֵׁי בַּבְּקָר,
וְעַל-כֵּן מְתִי שְׁתַּגִּיעוּ לְהַר הַזֵּיתִים — זֶה טוֹב. אִקְנָה שְׁתַּעֲשׂוּ אֶת
רְצוֹנִי, וְתִדְוָחוּ לִי אַחֲרֵי-כֵן.

הַמְּצַפָּה לְשִׁמְעַ מִכֶּם עוֹד הַיּוֹם...

כא נ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר וַיִּשְׁלַח, ח' פְּסָלו ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

דַּע לָךְ, שֶׁהַעֲקָר הוּא תְּפִלָּה. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹתְרָן, חֵלֶק

א', סימן ט', וסימן קיב): אם אומרים את התפלה עם אמת, כגון: "הַיְיָ הוֹשִׁיעָה", אזי הדבור יאיר לו לצאת מהחשך, אך כל הצרה של האדם, שרוצה עכשו להתבודד שעה או יותר, וכשאינו הולך לו, אזי אינו מתבודד כלל, ובאמת זו טעות חמורה, כי צריכים רק דבור אחד של אמת, ואז כבר יאיר לו לצאת מהחשך, וראיתי בספר "רביד הנזקב" על מאמרם ו"ל (שיר השירים רבה, פרשה ה', סימן ג'), שהקדוש-ברוך-הוא אומר לישראל: פתחו לי פתח כחודו של מחט, ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם; ואמר על זה הרב הקדוש מראפשיץ זי"ע (זרע קדש תזריע), דהפתח כחודו של מחט, הינו תפלה שצריכים רק להתחיל לדבר עם אמת דבור אחד, אזי ממילא יפתח לו פתח כפתחו של אולם, הינו רק צריכים לדבר דבור אחד עם אמת, ואז כבר יאירו לו הדבורים לצאת מהחשך.

ולכן הרגל עצמה להתחיל לדבר רק דבור אחד, וזה כבר יעשה רעש בשמים, ואם היית יודע מה זה לדבר אפלו דבור אחד להקדוש-ברוך-הוא, ומה זה גורם בכל העולמות, היית מתמיד בזה מאד, עוד דבור ועוד דבור וכו' וכו', ולאט לאט היית זוכה להרחיב את הדבור ולדבר ככל צרכיך, וכל החסרון שלך שאינך יודע מה זה דבור אחד לדבר אליו יתברך, וזה געשה קל בעיניך — מה כבר יעזר לי דבור אחד, ולכן אתה מתרשל לגמרי מתפלה, ועל-כן תעשה התחלה חדשה רק לדבר דבור אחד, ואולי עוד דבור, ולאט תהיה רגיל בזה, והדבורים יאירו לך למצא את הפתח, ויאיר עליך מלך הפכוד בעצמו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא נא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, ט' פסלו ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו ויחדפו אל ידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד, כִּי יָמֵי חַנּוּכָה הַקְּדוּשִׁים מְמַשְׁמְשִׁין וְבָאִין, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), שְׁיָמֵי חַנּוּכָה הֵם יָמֵי הַוְדָאָה, וְרֵאוּ לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל וּלְשַׁבַּח לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חָנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, שֶׁנִּבְרָא מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עָשָׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְתוֹדָה וְהוֹדָאָה זֶה שֶׁעָשׂוּעַ עוֹלָם הֵבֵא, כִּי בָּזָה שְׂאֵדָם נוֹתֵן תוֹדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ הָאֵרֶת הָעוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, הִינּוּ שְׁמֵרָגִישׁ וְרוֹחֲנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת בְּעוֹדוֹ מְלַבֵּשׁ בְּלָבוֹשׁ הַגָּשְׁמִי, וְכָל זֶה נַעֲשֶׂה עַל-יַדֵּי שְׂאֵדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְתַת תְּמִיד תוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵדִים וְרוֹחֲמִים גְּמוּרִים שֶׁעוֹשֶׂה עִמּוֹ, שְׂאֵז מְאִירָה בּוֹ הָאֵרֶת הָעוֹלָם הֵבֵא וְרוֹחֲנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת בָּזָה הָעוֹלָם.

וּלְהַבִּין אֶת זֶה בֵּיתֵךְ שְׂאֵת, עֵינֵי בְּסִפֵּר (פְּרֵי הָאָרֶץ — פָּרַשְׁת וַיֵּשֶׁב): כְּשֶׁנִּכְנַס אָדָם עִם כָּל עֲצָמוֹ בְּדַבֵּר קְדָשָׁה, אִיזוֹ מִצְוָה אוֹ תוֹרָה וְתַפְלָה בְּדַבְּקוֹת גְּמוּרָה, עַד הַתְּפִשְׁטוֹת הַתְּקַשְׁרוֹתוֹ הָרֵאשׁוֹן שֶׁבְּחוֹמְרֵיּוֹת שְׁלֹא לְהַרְגִישׁ בָּהֶם כָּלֵל, הוּא הַנִּקְרָא (זְכַרְיָה ג, ד): "הִסִּירוּ מְלָבוֹשֵׁי הַצּוּאִים וְהִלְבִּישׁוּ מַחְלָצוֹת", שֶׁהֵנָּה הוּא מְתַלַּבֵּשׁ עֲתָה בְּרוּחַ קְדָשָׁה. וּכְשֶׁמְתַלַּבֵּשׁ בְּתַבּוֹת הַתוֹרָה וְתַפְלָה נִקְרָא (בְּרֵאשִׁית ז, א): "בֵּא אִתָּה וְכָל בֵּיתְךָ אֶל הַתְּבָחָה", שֶׁנִּכְנַס עִם כָּל עֲצָמוֹ בָּהּ, וְכֵן כְּשֶׁמְתַלַּבֵּשׁ בְּמִצְוֹת שְׂבֵת אוֹ חַנּוּכָה, וּמְכַנִּיס כָּל מַעֲיָנוֹ בָּם עִם כָּל עֲצָמוֹ בְּכַטּוֹל שְׂאָרֵי הַרְגָּשׁוֹתָיו הָרֵאשׁוֹנִים, נִקְרָא אַחֲדוֹת גְּמוּרָה עִמּוֹ יַתְּבַרְךָ, כִּי מְלָבוֹשֵׁי הַמִּצְוֹת הַמְּקִיפִים וְסוֹבְבִים אוֹתוֹ וְהוּא בְּתוֹכָם, מְתַיַחַד עִמּוֹ יַתְּבַרְךָ בְּלִי שׁוּם הַפְּסֵק, כְּמֵאֲמַר (רוּת ג, ט) "וּפְרָשְׁתָּ כְּנַפְיְךָ עַל אֲמֹתָךְ", שֶׁהַמְּלָבוֹשׁ הוּא הַמְּיַחַד וְאַחֲרָי שֶׁהַתוֹרָה וְהַמִּצְוֹת הֵם אֱלֹהוֹת מִמָּשׁ, כִּידוּעַ (עֵינֵי זֶהר ח"א כד. וּח"ג רכח:), מְתַיַחַד עַל יָדָם עִמּוֹ יַתְּבַרְךָ בְּהַכְּנִסוֹ בְּתוֹכָם, וְטוֹעֵם מַעֲיֵן עוֹלָם הֵבֵא; וְזֶה שְׂאֵנוֹ אוֹמְרִים (מוֹסֵף לְשֵׁבֶת): "טוֹעֵמִיָּה חַיִּים זְכוּ", שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהַדְּבִק בְּחַיִּים וְאוֹר הָעֵלְיוֹן בְּעוֹלָם הֵבֵא, אִם לֹא בְּטַעֲמִיתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, מֵה שְׂאֵיִן כֵּן מַעֲשֶׂה תוֹרָה וּמִצְוֹת אֲנָשִׁים מְלַמְּדָה, בְּלִי שׁוּם דְּבִקּוּת, וְזֶהוּ (אֲבוֹת

פְּרָק ד'): "הִתְקַן עֲצָמָךְ בְּפְרוּזְדוּר" — בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת, "כְּדֵי שֶׁתִּכְנַס בְּטַרְקָלִין", פְּרוּשׁ בְּאִפֵּן שֶׁתִּכְנַס בָּהֶם, שֶׁהוּא הָעוֹלָם הַבָּא וּטְרַקְלִין, וְלֹא לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת אֲנָשִׁים מְלַמְּדָה. אָבֵל כְּדֵי לִהְיוֹת אַחֲדוֹת גָּמוּר עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, צְרִיף לְצֵאת מִן הַמִּדּוֹת, שֶׁהֵם כָּלֵל הַנִּקְרָאִים מִלְּבוּשִׁים, כְּמֵאֵמֶר (וַיִּקְרָא ו, ג): "מִדּוֹ בַד קִדָּשׁ יִלְבָּשׁ", וְלָבוֹא לְמַעֲלָה מִן הַמִּדּוֹת עַל-יְדֵי הָאוֹתִיּוֹת צְרוּפֵי הַמִּדּוֹת עֲצָמָם וְכוּ', עֵינַי שָׁם. הֵינּוּ שְׂאֵדָם צְרִיף לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, הוּא כְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ אֶת הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַדְּבוּרִים שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, הֵם כְּלֵי הַשִּׁפְעָה, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹתֵרָן, חֶלֶק א', סִימָן לד); וְלִכֵּן כָּכֵל שְׂאֵדָם מְרַבֵּה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְנוֹתֵן לוֹ תוֹדָה וְהוֹדָאָה עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט מִפְּרִטֵי הַמִּצְוֹת, שֶׁזוֹכָה לְקַיֵּם צִיצִית, תְּפִלִּין, תְּפִלָּה, תּוֹרָה, שִׁבְתַּת וּמוֹעֲדֵי הַשָּׁנָה וְכוּ' וְכוּ', עַל-יְדֵי-זֶה נִכְנָס בְּתוֹךְ אֱלֻקוֹתָיו יִתְבַּרֵךְ, וּמִשְׁתַּעֲשַׁע בְּשַׁעֲשׂוֹעַ עוֹלָם הַבָּא, וְכִבֵּר לֹא צְרִיף שׁוֹם דְּבַר, כִּי מֵאִיר אֵלָיו אוֹרוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּהֶאֱרָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד.

וְלִכֵּן תִּכְיֵן אֶת עֲצָמָךְ עִכְשָׁו, לְקַבֵּל אֶת יְמֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוֹשִׁים שְׂאֵז מֵאִיר הָאוֹר הַגָּנוּז בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם לְמַטָּה מִעֲשָׂרָה טְפָחִים, וְגַר אִישׁ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, הֵינּוּ שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד יְכוּל לְהֵאִיר לְעֲצָמוֹ אֶת אוֹרוֹ יִתְבַּרֵךְ, שֶׁזֶה יִהְיֶה אוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, שְׁכָל אֶחָד יִרְגִישׁ אֶת הָאוֹר אֲצִלוֹ, וְלִכֵּן דוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת אָמְרוּ 'מ'שִׁיחַ' רֵאשִׁי תְּבוּת חֲנֻכָּה יְמִין מ'וֹזָה ש'מֵאל, כִּי בַּעַת הַדְּלָקַת גַּר חֲנֻכָּה שְׁמֵאִירִים אֶת הָאוֹר הַגָּנוּז בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וּמְכַנְיָסִים אֶת עֲצָמָם בְּתוֹךְ הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, זֶהוּ שֶׁשְׁשׂוֹעַ עוֹלָם הַבָּא.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

כא נב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדִידֶיךָ.

הַעֲקָר רְאֵה לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, וְאֲנִי מִקְנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר בְּבֵיתְכֶם, וַיְהִיֶּה לָכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

מֵה טוֹב וּמֵה גִּעִים, אִם תִּזְכֶּה לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְלָחָה נִצְחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ, רַק מְרַבֵּה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵז טוֹב לוֹ כֹּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא נג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם כֶּסֶף הַפְּדִיוֹן, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כֹּל הַדִּינָיִן, עַל-יְדֵי פֶלֶא עֲלִיוֹן.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְּלַחֲץ, וּמִכָּל שְׂפָן אֵל תִּפְחַד, וְאֵל תִּקַּח אֶת

כָּל הַעֲנָנִים אֶל לִבֶּךָ. יֵשׁ עֲצָה אַחַת שְׁגָלָה לָנוּ רַבָּנוּ ו'ל, וְהִיא — תְּפִלָּה וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, לְשִׁפּוֹף לִבֶּךָ הַשְּׂבוּר וְק אֱלֹהֵינוּ יִתְפָּרֵךְ, וְלֹא לִפְנֵי בָשָׂר וָדָם. עֲלֶיךָ לְזָכֹר כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבַד מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחַה פְּרִטִּית, וְלִכְּנֵן אֵל תְּבַלְבֵּל עֲצָמָה מְשׁוּם דְּבָר, אִם תִּרְבֶּה בַצְּדָקָה וְתִרְבֶּה בַתְּפִלָּה, אֲזַי תִּרְאֶה יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה, וְדַע לָךְ, שֶׁהוּא יִתְפָּרֵךְ אָב הַרְחֲמֵן, וְלֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְק תִּבְטַח בּוֹ יִתְפָּרֵךְ, וְתִרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

כּא נד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִיּוֹם אֲפָנִים שְׂבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתוֹדָה רַבָּה מְאֹד מְאֹד עַל הַטְּרַחַת שִׁטְרַחַת בְּעִבּוּרֵי, שְׂבַשְׁלַת לִי אֲכַל, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזָכוֹת זֶה, שְׂיִהְיֶה בְּבִיתְכֶם תְּמִיד שְׂפַע, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְהַגִּיעַ לְיַדֵּי מַתָּנַת בָּשָׂר וָדָם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִבְשָׂר לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת מְכֹס.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא נה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ זֶה פְּעָמִים, אִךְ הִיִּיתִי כְּמַעַט חֲדָשׁ בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, לְכֵן לֹא הִשְׁבַּתִּי לָךְ עַד עַכְשָׁיו, חֲבַל שֶׁלֹּא נִפְגַּשְׁנוּ שָׁם בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

רְאֵה לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, כִּי מִי שֶׁצָּרִיךְ דְּבָר
שֶׁבְּמִנְיָן, עָלָיו לְהִזְהַר לְהִתְפַּלֵּל תָּמִיד בְּמִנְיָן, כִּי כִּדְאֵי תְּפִלָּה בְּצַבּוּר,
שֶׁלֹּא יִצְטָרֵף לְהִגִּיעַ לְטוֹבוֹת אַחֲרִים, וְעַל-כֵּן תִּזְהַר מְאֹד מְאֹד
לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלָּה בְּצַבּוּר, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לָּךְ שֵׁפַע.

רְאֵה לְבָדֵק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלָּךְ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, כִּי כָּל הַצְּרוֹת
וְהַבְּעִיּוֹת שֶׁל הָאָדָם הֵן כְּשֵׁאִין לוֹ תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתּוֹכַח לְהִתְחַתֵּן מִה שִׁוִּיתָר מִהָר, כִּי לֹא טוֹב
הֵיחֵד הָאָדָם לְבָדוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא נו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וּיְשֻׁלַח, ט' פֶּסֶל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת שְׁנֵי הַמַּכְתָּבִים שֶׁלָּךְ, אֵף הֵייתִי בְּאַרְצֵנוּ
הַקְּדוֹשָׁה זֶה חֲדָשׁ יָמִים, וְחָבַל שֶׁלֹּא נִפְגַּשְׁתָּם עִמִּי.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי עָלֶיךָ לְדַעַת, שֶׁבְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְּבָה
הַתְּחַזְּקוֹת, וּבְפָרֵט מִי שְׁרוּצָה לְהִתְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עָלָיו
לְהֵיחֵד חֲזָק וְאַמִּיץ מְאֹד לֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי עוֹבֵר
עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, וְאַשְׁרֵי וְאַשְׁרֵי
מִי שֶׁמְחַזֵּק מֵעַמֵּד, וְאַיִנוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

מָה אִמַּר לָּךְ! בְּיָדָי יֵשׁ לָּךְ בֶּן זוּג, כִּי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה
הָעוֹלָם יֵשׁ בֶּן זוּג, אֵף צְרִיכִים הַרְּבָה סְבָלָנוֹת עַד שֶׁמִּגִּיעַ הַבֶּן זוּג,
וְזוֹכִים לְהַכִּיר אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, הָעֵקֶר תְּשֻׁמְרֵי עַל כְּבוֹד עֲצָמָךְ, וְאַל
תְּפִלֵּי, חַס וְשְׁלוֹם, בְּפֶתַח.

הַרְגִילִי אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִף שֶׁהוּא דָּבָר קָשֶׁה עִם
 כָּל זֹאת סוּף כָּל סוּף אִם תִּהְיֶי חֲזָקָה בְּזֶה, אֲזוּ תִרְאֵי גִסִּים וְנִפְלְאוֹת
 שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הֶעֱקָר הוּא הַדְּבֹר, לְדַבֵּר עִמּוֹ
 יִתְבָּרַךְ, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ, וְתִהְיֶי עֲקֻשָׁנִית
 גְּדוּלָה עַל זֶה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שֶׁאֵת
 צְרִיכָה, וְסוּף כָּל סוּף תִּרְאֵי יְשׁוּעָה גְּדוּלָה מִן הַשָּׁמַיִם.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — רְאֵי לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד, וְאַל תִּפְּלֵי בְּדַעְתָּךְ
 כָּלֵל, וְאֲזוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵי לֵהִיּוֹת בְּקִשְׁר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִקְשֶׁר אוֹתָךְ תָּמִיד אֶל
 הַקְדוּשָׁה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא נז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכָל מִינֵי אִפְנִיִם שֶׁבְּעוֹלָם, וְתַפְיֵץ אֶת אוֹר
 רַבְּנוּ ז"ל, כִּי אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּיִם עוֹבֵר עַל כָּל
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵה שְׁעוֹבֵר, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַכְנִיִם וְלְהַחְדִּיר
 אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְלִקְרַבְּם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין עֶרְךָ אֵלָיו.

אֵין מְלִיִם בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ כָּל הַחֶסֶד שֶׁעֲשִׂיתָ עִמָּדִי בְּשַׁעַה
 שֶׁהִיִּתִי בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, וְעִזְרָת לִי הַרְבֵּה, אַתָּה וְאַשְׁתָּךְ וְיִלְדֶיךָ,
 יַעֲזוּר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּהְיֶה לָךְ הַרְבֵּה גִּמְת מִהִלְדִּים, וְתִזְכָּה
 לְגִדְלָם וְלַחֲתֹנֵם בְּנִקְל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא נח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂית עִמָּדִי, שֶׁעֲזָרְתָּ לִּי בְּכָל הַעֲנִינִים. יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּי לְרוֹזֵת רַב נַחַת מִהַיְלָדִים, וּלְגַדְלָם וּלְחַנֹּכֵם וּלְחַתֵּנָם בְּנֶגְל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּחַפְזִי שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶרְךָ, שֶׁתִּצְלִיחֵי בְּחַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא נט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַכֶּסֶף לְפִדְיוֹן, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְתִהְיֶי בְּרִיאָה.

הִזֵּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּקְחֵי עִפּוֹר מִשְׁפַּת הַיָּם, וְתִשְׁיִמִי קֶצֶת בְּנַעֲלִים, וְלִלְכַת כֶּה, וְאַחֲרֵי-כֵן תִּשְׁפְּכִי לְתוֹךְ הַבַּיּוֹב עִפּוֹר, וְתֹאמְרִי שִׁילָךְ עַל הָעַרְבִים, וְהֵם יִהְיוּ הַכַּפּוּרָה שְׁלִי, וְכֵן תַּעֲשִׂי אַרְבָּעִים יוֹם, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַמַּחְלָה הַרְעָה הַזֹּאת תִּכְרַח מִמֶּךָ, וְתִכְנַס בְּעֶשְׂרֵה עָרְבִים.

נָא וְנָא רְאֵי לְשִׂמְחָה אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְתִבְרַחֵי מֵעֲצָבוֹת, וְאַל תִּתְיַאֲשֵׁי, חַס וְשָׁלוֹם, כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאִי גִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְּלֵל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה, וְהַמְחִלָּה שְׁלֹךְ
תַּעֲבֹר אֶל הָעֲרָבִים, וְאַתָּה תִצְאֵי נִקְיָה.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא ס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט' פְּסָלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה גִּיעֵוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה
פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, כִּי הַלְמוּד מִשְׁנֵיּוֹת מְזַכֶּךְ אֶת הַלֵּב מִכָּל מִיַּגֵּי חֲלָדָה.
וְעַל-כֵּן רְאֵה לְלַמֵּד הַרְבֵּה מִשְׁנֵיּוֹת, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים. גַּם רְאֵה
לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמֹר אֶת עֲצֻמְךָ מִכַּעַס וּקְפָדוֹת, וּבִפְרָט עַל
אֲשֶׁתְּךָ, אִף פַּעַם אֵל תִּהְיֶה בְּכַעַס, וְתִמְיֵד תְּדוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תַעֲזֹר לָהּ לְהַחֲלִים מֵהַשִּׁיּוֹתֵר מֵהֵר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְּלֵל בְּעֶדְךָ, שֶׁתִּצְאָ מִכָּל צָרוֹתֶיךָ, וְתִבְשֹׂר לִי כְּכֹר בְּשׁוֹרוֹת
טוֹבוֹת וּמְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא סא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט' פְּסָלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה גִּיעֵוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ, וּמָאֵד מָאֵד שִׂמְחָתִי לְקִרְאָת כָּל

מכתב ומכתב ששלחת לי, אף מה אעשה, שהייתי חדש ימים בארצנו הקדושה, על-כן נצטברו המכתבים, ולא עניתי לך. אתה ראה להמשיך לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחיני.

אודות כל הצרות וההתקאות והמרירות שעברו עליך בחדש זה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שפבר יהיה סוף וקץ לכל צרותיך, ותחלה וראש לפדיון נפשיך.

ראה לדבק עצמך בו יתברך, ולידע שאין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, ובנדאי לא יעזב אותך הקדוש-ברוך-הוא, וסוף כל סוף תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

הרגל את עצמך לדבר בכל יום עמו יתברך, ואפלו כמה דבורים, כי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, אשרי מי שמכניס את עצמו בעבודה קדושה זו, שאז יעבר את זה העולם בשלום ובקלות מאד מאד, כי אין לתאר ואין לשער את גדל המעלה הזו, שאדם מדבר עמו יתברך, כי כל דבור ודבור, הוא המשכת האור אין סוף ברוך הוא עד זה העולם, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

אודות בתך ובעלה שהיו כאן אצלי וכי, הנראה שלא הייתי בביתי, על-כן לא ענו להם, וחשבו שלא הניחו אותם לפנס, לכן תודיע להם, שאני מאד מאד אשמח לקבלם.

רק חזק ואמץ, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא סב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

זֶה עֲכָשׁוּ חֲזוֹתַי לְאַרְצוֹת-הַבְּרִית, וּמָאד מָאד נִהְיֵיתִי לְהַפְגֵּשׁ
עִמָּךְ, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכֶּה לְהַצְלִיחַ דְּרַכָּךְ, וְכֹל שׁוֹנְאֵיךְ
יִתְבַטְּלוּ מִפְּנֵיךְ, וַיִּמְתְּקוּ מִמָּךְ כָּל הַדֵּינָיִם.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעַמְד, וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר
אוֹתְךָ, וּבִפְרֹט שְׁזָכִיתָ לְהִיּוֹת אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר
אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הִרְאֵשׁ הַשָּׁנָה
שְׁלוֹ עוֹלָה עַל הַפֶּל, וְזָכִיתָ לְהִיּוֹת אֶצְלוּ, אֲזִי אֵין לָךְ מַה לְהַתְּפַחַד
כָּלֵל. וּבְכָלֵל כָּבֵר אִמְרַתִּי לָךְ, שְׁמַרְשָׁעִים אֲסוּר לְהַתְּפַחַד, אֲדַרְבָּה,
צָרִיכִים לְהַחְזִיק מֵעַמְד, וּלְדַבֵּר עִמָּהֶם בְּתַקִּיפוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה נוֹפֵל
פַּחַד עֲלֵיהֶם, כִּי כָּךְ מְקַבֵּל מִהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוֹשׁ זי"ע:
כְּשֶׁמְדַבְּרִים עִם הַרְשָׁע בְּתַקִּיפוֹת, נוֹפֵל עָלָיו פַּחַד. וְרֵאִיתִי בְּבַעֲלֵי
תוֹסְפוֹת בְּפִרְשָׁה זוֹ (וַיִּשְׁלַח): בְּשֶׁבִיל שִׁיעָקֵב הַחֲנִיף לַעֲשׂוֹ, הִזָּה יֵרָא
מִמֶּנּוּ, וּבְשֶׁבִיל שְׁקָרָאוּ אֲדוֹנֵי וְהַחֲנִיפוּ, לְכֹךְ יִשְׂרָאֵל גָּרִים וְדָרִים בֵּין
עֲשׂוֹ בְּגִלוֹת, עֵינַי שָׁם; וְעַל-כֵּן רְאֵה גַם אֶתָּה לֹא לְהַתְּפַחַד מֵאֵף אֶחָד.
וְאִם תִּהְיֶה חֲזָק וְאִמִּץ בְּדַעְתְּךָ לְחֹזֵר וּלְדַבֵּק עִצְמָךְ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ
הוּא, אֲזִי אֵין לָךְ מַה לְהַתְּפַחַד כָּלֵל.

הַעֲקֹר הַרְגֵּל אֶת עִצְמָךְ 'לְגַנְב' מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ לְכָל הַפְּחוֹת
עֲשָׂרִים דְּקוֹת, וְחַלְקֵךְ לְחֹדֶר מִיָּחַד, שְׂאֵין שָׁם בְּנֵי-אָדָם, וְתַפְרֹשׁ אֶת
כָּל שִׁיחַתְךָ וְכֹל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל
רֵעֵהוּ וְהֵבֵן אֶל אָבִיו, בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, אֲשֶׁר דְּבַר זֶה
נִקְרָא הַתְּבוּדוֹת, "בַּד בְּבַד יִהְיֶה קֹדֶשׁ", אָדָם נִכְנָס לְחֹדֶר אוֹ בְּכָל
מְקוֹם שְׂאֵין שָׁם בְּנֵי-אָדָם, וּמִתְחִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂרָגִיל
בָּה, וּמִסְפָּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְכָבוֹ, בְּתַמִּימוֹת

ובפשיטות גמורה, אז נמתקים ממנו כל הדינים, כי כְּשֵׁישׁ דִּין לְמִטָּה, אז אין דין למעלה, כמו שְׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (דְּבָרִים רבא, פְּרֻשַׁת שׁוֹפְטִים), וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵרִין, חֶלֶק א', סִימָן טו): כְּשֵׁאֲדָם שׁוֹפֵט אֶת עַצְמוֹ פֹּה לְמִטָּה, אֵין עֲלָיו שׁוּם מִשְׁפָּט לְמַעְלָה; עַל-כֵּן רָאָה לְשֹׁפֵט אֶת עַצְמָהּ מָה וּמִי וְאֵימַת, וּמָה עֵבֶר עֲלֶיךָ בְּחַיֶּיךָ וְכוּ' וְכוּ', וְתַתְּחִיל לְהוֹצִיא מִפִּיךָ אֶת הַרְצוֹנוֹת הַטּוֹבִים שֵׁישׁ לָךְ לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִם שֶׁבַתְּחִלָּה יְדָמָה לָךְ כָּל הָעֲנָן כְּמוֹ דְּבַר שֶׁל מָה בְּכָהּ, וְכֵאלֹהֵי אִיךָ אֶחָד אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ אוֹתְךָ, אֲבָל אִם תִּהְיֶה עֹקֵשׁן גְּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, לְבוֹא וּלְהַתְּפִיל וּלְהַתְּחַנֵּן אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, אֲזַי סוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שֵׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רָאָה לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבַעוֹלָם, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יָכוֹל לְנַסֵּעַ אֶל הַגְּלִיל אֶל קַבְרֵי הַצְּדִיקִים, אֶל הַתְּנָא הַאֲלֵקֵי רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּסֶם, וְאֶל הַתְּנָא הַאֲלֵקֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, וְאֵז גַּם תִּבְקֵר אֶצְלָנוּ בִּיבְנֵאֵל, וְתַסְתַּפֵּל אֶת הַמַּצָּב שֵׁישׁ לָנוּ צְרוּת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֵין לָנוּ שׁוּם הַכְּנָסָה לֹא בְּבֵית-הַסֵּפֶר וְלֹא בַּתְּלִמוּד-תּוֹרָה וְלֹא בִּישִׁיבָה וְלֹא בְּכוֹלָל, וְאֵנְחָנוּ מוֹנִים כְּבָר שְׁבַעִים וְחָמֵשׁ מִשְׁפָּחוֹת, וְצָר וּמַר לָנוּ, וְאֵין מִי שֵׁיעֲזֹר לָנוּ, וְתַהֲלֶה לְאֵל, כָּלֵם מִתְּחַזְּקִים וְלוֹמְדִים תּוֹרָה בְּצָר וּבְדַחֵק, וְאֵנִי מְקַוֶּה, שֶׁבְּזָכוֹת שֶׁתַּעֲזֹר לָנוּ, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא סג.

בְּעֹרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, ט' כֶּסֶלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֵין אַתָּה יָכוֹלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁהִיְתָה לִי, שֶׁהִיְתִי בְּבֵיתְכֶם וְדַבְּרַתִּי עִמָּכֶם, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֵׁימְשִׁכּוּ

בְּרָכוֹת וְהִצְלָחוֹת בְּבֵיתְכֶם, וְתִהְיוּ שְׂמוּרִים מִכָּל מִינֵי מַקְטָרָגִים
וּמִזִּיקִים, וּיְכַבֵּר יַפְסִיקוּ לְטָרְטֵר אֶתְכֶם, וְתֵאִיר עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהִצְלָחָה
מִן הַשָּׁמַיִם.

מָה אָמַר לָכֶם! גִּדְּל הָעֲנִי וְהִדְחִקוֹת שְׁעוֹבֵר עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו
בְּיִבְנָאֵל, אֵין לְתֵאֵר כָּלָל, וְאֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, שְׁבֹן אַחֲוֹתָךְ ... גֵּרוּ
יָאִיר, הוּא סֶף הַכָּל בַּחוּר צָעִיר, וְזָכָה לַעֲשׂוֹת חֶסֶד חֲנָם עִם
הַבֵּית-סֵפֶר שְׁלָנוּ וְעִם הַתְּלָמוּד-תּוֹרָה שְׁלָנוּ, וְקִפֵּץ בְּהִלְוָאוֹת עַל סֶף
אֲלָפִים שֶׁקָּל, וְקָנָה לָנוּ עֲשָׂרִים תַּנּוּרִים, כִּי הַקּוֹר שֶׁהָיָה בְּבֵית-סֵפֶר
וּבַתְּלָמוּד-תּוֹרָה הָיָה בְּלִתֵּי נִסְבָּל, מִמָּשׁ כָּמוֹ צָרִיף, וּיְכַדָּאֵי לָכֶם לְנִסְעַ
אֶל הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַגֵּס, וְאֶל הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן
בַּר יוֹחָאֵי בְּגָלִיל, וְהִלְתְּפִלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּכְשֶׁתִּהְיוּ בְּגָלִיל, תִּקְפָּצוּ
גַם לְיִבְנָאֵל, וְלָבוֹא וּלְבַקֵּר אֶת בֵּית-הַסֵּפֶר וְהַתְּלָמוּד-תּוֹרָה, וּבְכַמוֹ
עֵינֵיכֶם תִּרְאוּ אֶת הַסֵּבֶל שְׁאֲנוּ סוּבְלִים.

אֵת יְכוּלָה לְהַגִּיד לְאַחֲוֹתָךְ, שֶׁהִיא צָרִיכָה לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד גְּאָה
עִם הַבָּנִים שְׁלָהּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְמִין לָהֶם בְּקָרוֹב שְׂדוּכִים
טוֹבִים, וְתִזְכֶּה לְחַתֵּן אוֹתָם מִה שְׁיֹתֵר מֵהָר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי
מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדְכֶם, שְׁיִמְתְּקוּ מִכֶּם כָּל הַדֵּינִים, וְתִבְשְׂרוּ לִי תָמִיד
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וּבְזָכוֹת הַעֲזָר שְׁתַּעֲזְרוּ לָנוּ, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מִמַּעַל.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא סד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י' פֶּסְלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יָאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַקּוֹנְטֵרַס.

מה אמר לך! מי שמתמיד בספרי רבנו ז"ל, נתרצות לו כל הקשיות וכל הספקות שעולים לאדם בלמוד קבלה, כי הרי הלמוד צריך להיות במציאותם ולא במהותם, הינו אף אחד אינו יכול להבין את מהותם, שזו קביעה וקנימא, יש עשר ספירות, ויש עולמות שהם השמות וכו', אבל אי אפשר להבין מהו מהותן, כי זה למעלה משכל האדם לגמרי וכו', אבל ללמד במציאותם — זה יכולים ללמד, וגם-כן רק בהקדמות הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, ששזור ביניהם את אמתת אלקותו יתברך, ועל-ידי ההקדמות של רבנו ז"ל, שפבר כלל הכל בלבושים פשוטים, עד שמהפך בעיות יום יומיות וכו', וספורי הרחוב וכו' גם-כן אל האין סוף ברוך הוא, שהוא למעלה מהשגתנו, כי באמת אין טבע, או מקרה, או מזל כמו שמדמים המון עם, כי אורו יתברך יורד עד עמקי עמקים וכו', ומאיר בפרטי הבריאה, ועל-ידי-זה יכולים להחזיק מעמד בעולם העובר הזה, שעובר על כל אחד מה שעובר וכו', ירידות וקטנות וחלישות הדעת וכו', שכל זה בא בהשכירה, שפלי המחזין שלו לא יכולים להשיג ולקבל את האור האין סוף ברוך הוא.

ודע לך, שכל למוד הקבלה הן של הרמ"ק ושל האריז"ל, והן של הקדמונים, אם לא מביאים את האדם לדבר עמו יתברך, סימן שהם רחוקים עדין מלהבין אפלו פשוטן של דברים, ואפלו שיודעים לפלפל ולדרש דרושים יפים בקבלה, כל זמן שלא בא לידי דבור לדבר עמו יתברך כִּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, סימן שבחשך ובדמיון הולך, ומסתובב וחושב שהשיג כבר איזו השגה וכו', הכל דמיון אחד גדול וכו'. אדם יכול לבנות פשטים ופולפולים, וחושב שזה בתכלית העמקות, אבל כל זמן שאינו מדבר עמו יתברך, הכל דמיון אחד גדול, וקורא עצמו מקבל, ויש שקורין עצמם מקבל אלקי... כל זמן שאינו מדבר עמו יתברך בלשון ובשפה שרגיל בהם, סימן שחי בדמיון. ולכן קדם צריכים ללמד הרבה את ספרי רבנו ז"ל, עד שיהיה בקי בהם היטב היטב ישר והפוף הפוף וישר, ואז שיף שישגי אילו רמזים עמקים בכתיבי האריז"ל, ויקשרם לעבדא ולמעשה.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — שֶׁכָּל הַלְמוּד צָרִיף לְהִיּוֹת כְּדֵי לְעַבֵּר אֶת
זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, וְלִקְיָם אֶת כָּל הַמְצוּוֹת בְּשָׁלְמוֹת וּבְשִׁמְחָה, כְּגוֹן:
צִיצִית, תְּפִלִּין מְזוּזָה וְכוּ', תְּפִלָּה, לְמוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה וְכוּ', צְדָקָה
וְחֶסֶד וְכוּ', שְׁבֵת וּמוֹעֲדֵי הַשָּׁנָה וְכוּ'.

וּבַדְעַת רַבְּנוּ וַיֵּלֶךְ הוּא לְקָשֶׁר אֶת כָּל דְּבָר גִּשְׁמֵי לְרוּחֵנוּ, שְׁנָה
סוּד הַקְּבֵלָה הָאֲמִתִּית, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָהּ וְהִבִּינָהּ זֹאת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

כא סה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ עִם דְּמֵי הַפְּדִיּוֹן.

לְמָה לָךְ לְהַתְּבַלְבֵּל בְּכָל פַּעַם מְדַרְכִּים חֲדָשׁוֹת וְכוּ', עַד שֶׁבְּכָל
יוֹם צָף לוֹ אֵיזָה אֲבָרָף חֲדָשׁ, וְאִתּוֹ עִמּוֹ אֵיזָה קְבוּץ אֲנָשִׁים, וְהוּא
מִמְצִיא לָהֶם דֶּרֶךְ חֲדָשָׁה, וְהֵם הֵלֵא פְּגוּמִים מְאֹד בְּפָגַם-הַבְּרִית וְכוּ',
וְלָכֵן הוֹלְכִים שׁוֹלֵל אַחֲרֵיהֶם, הֵינּוּ זֶה בָּכָה וְזֶה בָּכָה וְכוּ'.

דַּע לָךְ, אִם לֹא לּוֹמְדִים בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם
מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְאִינָם מִתְּמִידִים בְּלְמוּד מְשֻׁנּוֹת, וְעַל כֵּן
עַל-כָּל-פָּנִים דָּף גְּמָרָא וְהִרְבָּה זֶהר וְתַקּוּנִים, וְכַמוֹכֵן הָעֵקֶר שֶׁלְחֵן
עָרוּף לְעַבְדָּא וְלִמְעֻשָׁה, סִימָן שְׁבַח-שֶׁף יוֹלִיף אֶת חֲבוּרְתּוֹ וְכוּ',
וְרַחֲמֵנוֹת גְּדוּלָה עֲלֵיהֶם, כִּי הוּא דוֹמָה אֵל מַה שֶּׁאָמַר רַבְּנוּ וַיֵּלֶךְ
(שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ו'), שֶׁאֶחָד הוֹלֵךְ עִם יָד סְגוּרָה, וְכֻלָּם רוֹדְפִים
אַחֲרָיו, כִּי חוֹשְׁבִים שֵׁישׁ בִּידוֹ מִשְׁהוּ וְכוּ', וְלִבְסוּף כְּשִׁפּוֹתָח יָדוֹ,
רוֹאִים שֶׁמְאֻמָּה אֵין בָּהּ, נְמֻצָא, שֶׁרְצוֹ אַחַר מִיִּשְׁהוּ יָמִים וְשָׁנִים,
וְאֵין בִּיד כָּלוּם שֶׁבְּכָלוּם וְכוּ', וְסִתָּם בְּלוּ אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר בְּהִבָּל וּבְרִיק
וּבְדַמְיוֹן שֶׁל בַּעַל מְקַבֵּל וְכוּ', כָּל זְמַן שֶׁאֵין לְאָדָם הַתְּבוּדוֹת וְשִׁיחָה

בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, אֵין בְּיָדוֹ כְּלוּם, וְחֵי תַחַת הַשְּׁפָעַת כַּח הַמְדַמָּה, וְחָבֵל
עַל הַיָּמִים הַטּוֹבִים שְׁעוֹבָרִים לוֹ.

הַפּוֹתֵב וְחוֹתֵם בְּצַעֲרָךְ הַקָּשָׁה...

כא סו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי מִכְּתָבְךָ.

הַדְּבֵק עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִי שׁוּם לְבוּשִׁים כָּלֵל, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי
רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּיטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לג), שְׁנֵה נִקְרָא אוֹרֵימָא דְעֵתִיקָא
סְתִימָאָה, שְׁשָׁם אֵין כְּבָר לְבוּשִׁים וְכוּ' (לְשׁוֹנוֹת שֶׁל קַבְּלָה וְכוּ'), אֵלָא
אֵלְקוֹת פְּתוּחָא, אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְזֵה הַלְמוּד שֶׁל מְשִׁיחַ,
שְׁיֹרִיד אֵת כָּל הַלְבוּשִׁים מִהָעוֹלָם, וַיִּגְלֶה לְכֻלָּם אֵת אֲמַתַּת מְצִיאֹוֹתוֹ
יִתְבָּרַךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

כא סז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מִכְּתָבְךָ.

זְכֹר מַה שְּׁאַמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אֲבוֹת פְּרָק ד'): אִם בְּטִלְתָּ מִן
הַתּוֹרָה, יֵשׁ לָךְ בְּטָלִים הַרְבֵּה כְּגִגְדָּךְ; וְלִכְּן הִזְהִירֵנוּ רַבֵּנוּ ז"ל
(לְקוּיטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפד), שְׁשׁוֹאֲלִים אֵת הָאָדָם לְמַעְלָה (שְׂפַת

לא): קבֵּעַתָּ עֵתִים לַתּוֹרָה; הִינּוּ שְׂשׂוּאָלִים אֶת הָאָדָם אִם גּוֹזְלָתָּ מִזְמַנָּךְ לְלַמּוֹד תּוֹרָה, כִּי עַל־פִּי־רֹב עוֹבֵר עַל הָאָדָם כָּל־כֶּף הַרְבֵּה טְרָדוֹת, שְׁבַקְשִׁי יוֹצֵא לְלַמַּד תּוֹרָה, וְלִכְּנֵן צְרִיכִים לְגַזֵּל עֵתִים לַתּוֹרָה.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא סח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, " כְּסִלּוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... גֵּרוּ וְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רק חֲזַק וְאַמֵץ, וְאַל תִּתֵּן שְׂיַחֲלִישׁוּ אֶת דַּעְתְּךָ מִשׁוּם דְּבַר. הַעֲקֹר זֶה אַמוּנָה, לְהַחֲדִיר בְּעֵצְמוֹ שְׂאִין בְּלַעֲדָיו? תְּבַרֵךְ כָּלֵל, וְעַל־יְדִי־זֶה כָּל הַחַיִּים שְׁלָךְ יִלְכוּ כְּכֹר בְּצוּרָה אַחֲרַת, כִּי (מִשְׁלֵי כח): "אִישׁ אַמוּנוֹת רַב בְּרִכּוֹת", עַל־יְדֵי אַמוּנָה בּוֹ? תְּבַרֵךְ, מִמְּשִׁיכִים עַל עֵצְמָם כָּל מִינֵי בְּרִכּוֹת וַיִּשׁוּעוֹת. וְלִכְּנֵן תִּהְיֶה חֲזַק בְּאַמוּנָה בּוֹ? תְּבַרֵךְ, שֶׁהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדָיו נִמְצָא, וְאִז תִּרְאֶה אֵל מַה זֶה יָבִיא אוֹתְךָ, וּמִזֶּה־רִנָּתָּ וְ"ל אָמַר (יִחְזַקֵּאל א'): גִּפְתָּחוּ ה'שָׁמַיִם וְאֶרְאֶה מִרְאוֹת אֱלֹקִים, רִאשֵׁי תִבּוֹת אֱמִי'וֹיָה', עִם אַמוּנָה נִפְתָּחוּ לִפְנֵי הָאָדָם הַשָּׁמַיִם וַשְּׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וְזוֹכָה לְרְאוֹת דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים שְׂאָדָם אַחַר אֵינוֹ זוֹכָה, עֵין לֹא רִאֲתָה אֱלֹקִים זוֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לוֹ.

מַה אָמַר לָךְ! הַנְּסִיווֹנוֹת מְאֹד מְאֹד קָשִׁים, וְעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד צְרוֹת וַיִּסּוּרִים, מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַחֲזִיק מִעֲמֵד וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר, רַק בּוֹרַח אֵלָיו? תְּבַרֵךְ, וְשׁוֹפֵךְ אֶת כָּל לְבוֹ וְנִפְשׁוֹ רַק לְפָנָיו? תְּבַרֵךְ בְּלִשׁוֹן שְׂרָגִיל בָּהּ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַמֵּאַחַח לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא סט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י' בְּסֵלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כֹּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדְלִי שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חָקוֹק בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כֹּל
הַיָּמִים.

מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! כֹּל הָעוֹלָם כְּלוֹ סוֹעַר וְרוֹעֵשׁ וְגוֹעֵשׁ
וְכוֹי וְכוֹי, וּמִי שְׁזוּכָה לֵישֵׁב בְּפִנְיָה צְדָדִית, וּמַדְבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּחִי
הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אִזּוּ מְרַגֵּישׁ טַעַם אַחֵר בְּחִיּוֹ. וְרוֹאִים שֶׁבְּכָל הָעֲצוּרוֹת
הַגְּדוּלוֹת יֵשׁ בְּלִגְנוֹן וּמַחְלִקוֹת, פּוֹלִיטִיקָה שֶׁל הֶבֶל, מְרִיבוֹת וְכוֹי וְכוֹי,
אַחַד מְרַמֶּה אֶת הַשָּׁנִי וְכוֹי וְכוֹי, וְכֹל מִיגִי הֶבְלִי הֶבְלִים וְכוֹי וְכוֹי,
וּכְשִׁיּוֹשְׁבִים בְּפִנְיָה נְדַחַת, וְאֵין יוֹדְעִים מִכָּל הַשְּׂטִיּוֹת הָאֵלוֹ, יְכוּלִים
לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי בְחִי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְזֶה!

וְהִנֵּה זָכָה אוֹתָנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכְיוֹת חַנּוּם כְּאֵלוֹ לְהִתְקַרֵּב
אֶל רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר מְגַלֶּה לָנוּ דְרָךְ קָלָה אֵיךְ לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהִיא
הַדְרָךְ הַפְּשׁוּטָה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן רְאוּי לָנוּ לְהִתְזַיֵּק בְּדְרָךְ
הַזֶּה — לְדַבֵּר וּלְשִׁיחַ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, מְדִי פַעַם בְּפַעַם
לְבִרְחַת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת, לֵישֵׁב עַל אֵיזוֹ אָבֶן בֵּין הַהָרִים,
וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן עַל נַפְשׁוֹ — אוֹלֵי יְחוּס וְאוֹלֵי יִרְחַם וְכוֹי וְכוֹי. מָה
אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! אֵין עוֹד נַעַם וַזִּיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת כְּמוֹ מִי שֶׁבָּא
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְסוֹגֵר אֶת עֵינָיו וְאֶת אָזְנוֹ מִכָּל הֶבְלִי עוֹלָם הַזֶּה, וּבוֹרַח
רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרִי מִי זוֹכָה לְהַגִּיעַ אֶל זֶה.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְלִי הַשְּׂמִיחָה שִׁישׁ לִי, שְׂאִתָּה
לוֹמֵד בְּכוּלָל וְכֵךְ תַּתְּנֶהג, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְמִין לְךָ פְּרִנְסָה, כְּמוֹ
שֶׁנְּדַבֵּר בֵּינֵינוּ אֶת הָאֶלֶף וּמֵאַתִּים שְׁקָלִים יִהְיֶה לְךָ, רַק תְּבַקֵּשׁ

וּתְתַחַנֵּן אֵלָיו יִתְבַרֵךְ עָלַי, שְׁאֲזַכֶּה לְצֵאת מִמְצוּקוֹתַי וְכוּ' וּמְצוּרוֹתַי וְכוּ', כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְרַחֲמִים רַבִּים.

גַּא וְנָא רָאָה לְלַמֵּד בְּתַקְפָּה וְעַז עִם הַכּוֹלָל, וְתִשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה שָׁם סֹדֵר, וְאִם קָטָן אַתָּה בְּעֵינַיִךְ, זְכוּר תִּזְכֹּר, כִּי רֹאשׁ שְׁבֻטִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתָּה, אֵין לָךְ לְהִתְפַּחֵד וּלְהִתְיַרֵּא מֵאַף אֶחָד, בְּנֹדָאֵי צָרִיכִין חֻכְמַת שְׁלֵמָה, כְּמוֹ שֶׁכָּבֵד כְּתַבְתִּי לָךְ, מֵצַד אֶחָד צָרִיכִין לְהִיּוֹת רַךְ כְּקִנְיָה, אֲבָל מֵצַד שְׁנַי צָרִיכִין לְהִיּוֹת קָשָׁה כְּאֶרְזֵי, הֵינּוּ רַךְ כְּקִנְיָה צָרִיכִין לְהִיּוֹת כְּשִׁבְעָאִים לְשֵׂאל אֵיזוֹ קִשְׂיָה אוֹ לְכַנֵּס בְּאִיזָה וּפּוֹחַ וְכוּ' וְכוּ', צָרִיכִין לֹדֵם, דְּבַר גְּדוֹל אֶמְרָתְךָ וְכוּ', שְׂאֵלָה גְּדוֹלָה שְׂאֵלָתְךָ וְכוּ', אֲבָל אַחַר הַשְּׁעוּר וְנִדְבַר מִזֶּה וְכוּ', וּבְאַפְּן הַזֶּה תְּמִיד לְהִתְחַמֵּק מִכָּל מִינֵי מַחְלֻקוֹת וּפּוֹחִים וּמְרִיבוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר סִתָּם מִבָּלִים אֶת הַזְּמַן הַיְקָר בְּהִבָּל וְרִיק וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל מֵצַד שְׁנַי צָרִיכִין לְהִיּוֹת קָשָׁה כְּאֶרְזֵי, לֹא לְהַנִּיחַ אֶת הַמְּקוֹם כְּרָגַע שְׂיִהְיֶה מוֹשֵׁב לְצִים, שְׂיִבְלוּ אֶת הַזְּמַן הַיְקָר, וּבְדִרְךָ זֶה תִּצָּא בְּכַח גְּדוֹל בְּעַת לְמוֹדֵךְ "לְקוֹטֵי-הַלְכוֹת", וְתֹאמַר בְּשָׁמַי, שְׂאֲנִי רוֹצֵה שֶׁהַמְּקוֹם הַזֶּה יִהְיֶה מְקוֹם קְדוֹשׁ, שְׂיִדְבְּרוּ שָׁם רַק דְּבוּרֵי תוֹרָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם וְהַשְּׁגָחָה פְּרָטִית, וְנִדְקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ דְּרַבְּךָ.

גַּא וְנָא לְתַחַק אֶת הָאֲבִרָךְ ... גְּרוּ יְאִיר, כִּי בְּנֹדָאֵי עוֹבֵר עָלָיו מַה שְּׁעוֹבֵר, וְהוּא צָרִיךְ הִתְחַזְּקוֹת גְּדוֹלָה, וְגַם שְׂאֵין אָדָם יוֹדֵעַ מַה שְּׁבִלְבוּ שֶׁל חֲבֵרוֹ, וְאֵז הִיָּה רוֹאֵה שֶׁהַמְּצַב שֶׁל חֲבֵרוֹ הוּא פִּי-אֶלֶף יוֹתֵר גְּרוֹעַ מִשְּׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן רָאָה לְתַחַקוֹ וּלְאַמְצוֹ וּלְעוֹדְדוֹ, וְכֵן אֶת ר' ... גְּרוּ יְאִיר, שְׁגַם-כֵּן יִתְחַזַּק בְּכָל מִינֵי אַפְגָּיִם שְׂבַעוֹלָם, שְׂיִלְמַד עִם הַבְּחוּרִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה הַמְּקוֹם רַק מְקוֹם שֶׁל תוֹרָה וְתַפְלָה.

אוֹדוֹת הַמְּאֵתִים דוֹלָר, תְּמַסֵּר אֶת זֶה לְר' ... גְּרוּ יְאִיר, כִּי מִהַשְּׁבוּעַ הַזֶּה אֲנִי מִתְחִיל לְחַלֵּק עוֹד פַּעַם בְּשֶׁר לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְזֶה עוֹלָה הַרְבֵּה כֶּסֶף, וְעַל-כֵּן בְּמְקוֹם שֶׁתְּחַלֵּק אֶת הַכֶּסֶף לְכַמָּה אֲנָשִׁים, שְׂמֵאוּמָה לֹא יִשְׂאֵר לָהֶם, כִּי הֵם יִקְחוּ אֶת הַכֶּסֶף וּיְבַזְּבוּ עַל שְׂטִיּוֹת, עַל דְּלָק אוֹ עַל הַרְכָּב וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא-שָׂה וּלְיִלְדִים לֹא

יְהִיָּה שׁוֹם דְּבָר, כָּךְ לְכָל הַפְּחוֹת יְהִיָּה בְּשֶׁר לְכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ עַל שִׁבְתָּ, וְעַל־כֵּן תִּמְסַר לוֹ בְּשִׁמִּי אֶת הַכֶּסֶף, שִׁיּוֹרִיד אֶת זֶה מֵהַחֹב, וּבִזְהָ יְהִיָּה לְר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, זְכוּת בַּבְּשֶׁר שְׁמַחֲלָקִים לְשִׁבְתָּ לְכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאַנִּי מִקְּוֵה שֶׁמִּשְׁבוּעַ זֶה כָּל שְׁבוּעַ נוֹכַח לְהֵבִיא שְׁפַע לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ.

הַעֲקֵר רְאֵה לְעוֹרֵר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, שִׁיתְּפַלְלוּ בְּעַדִּי, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְרַחֲמִים רַבִּים — בֵּין בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.
הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא ע.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י' פְּסָלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הִנֵּה רַבְּנוּ וַ"ל אָמַר (לְקוּטִי־מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן עד), שֶׁצָּרִיכִים לְצֵאת מִקְּטֻנוּת הַמַּחֲזִין, וְלְהִגִּיעַ אֶל גְּדֻלוֹת הַמַּחֲזִין, וּמֵה זֶה נִקְרָא קְטֻנוּת הַמַּחֲזִין? כְּשֵׁי־שׁ לְפָנָיו הַסְּתֵרֶת פָּנִים, בְּסוּד (תְּהִלִּים ל, ח): "הַסְּתֵרֶת פָּנָיִךְ הִיִּיתִי נִבְהָל", שְׁאֵדָם אֵינִי מְרַגֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְלִכֵּן הוּא אֵינִי יְכוּל לְהִתְפַּלֵּל וְלְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה נִקְרָא דִּינָא דְּמִסְאָבוּתָא, מֵה שְׁאִין כֵּן כְּשֵׁאֲדָם מְרַגֵּשׁ תָּמִיד אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא יְכוּל תָּמִיד לְהִתְחִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה נִקְרָא גְּדֻלוֹת הַמַּחֲזִין. וְלִכֵּן רְאֵה מֵה לְפָנָיִךְ, הַבּוֹחֵר יְבַחֵר, בְּזֶה תְּלוּיָהּ כָּל הַבְּחִירָה, אֶחָד תָּמִיד מִמְרָמֵר, שְׁאֵינִי רוֹאֶה אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְחוֹשֵׁב שֶׁהַכֹּל טָבַע, מִקְרָה וּמִזֶּל וְכוּ', וְאִזּוֹ קָשָׁה לוֹ לְהִתְפַּלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי נִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ אֵין שׁוֹמְעִים לוֹ כְּלָל, וְזֶה מְסִבֵּךְ אוֹתוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכוּ', מֵה שְׁאִין כֵּן יֵשׁ אֶחָד שֶׁהוּא כָּל־כָּךְ חִזְק בְּאַמוּנָה, עַד שֶׁמְרַגֵּשׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ פָּנִים אֵל פָּנִים, שֶׁהוּא נִמְצָא וְאֵין מְלַבְּדוֹ נִמְצָא, וְאִזּוֹ תָּמִיד הוּא יְכוּל לְהִתְחִיל לְדַבֵּר

עמו יתְבַרְךָ, כִּי הוּא מְרַגֵּישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יתְבַרְךָ, שֶׁהוּא אֶתוֹ
עמו וְאֶצְלוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַגִּיעַ לְמַדְרַגָּה זוּ!

וְסִפֵּר לִי הַרְבֵּה הַחֲסִיד ר' לִוִי יִצְחָק ז"ל, שֶׁהוּא הָיָה הוֹלֵךְ הַרְבֵּה
עִם ר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחֲמָן ז"ל, וְדָבַר זֶה רָאָה בְּחוּשׁ אֶצְלוֹ, שֶׁתָּמִיד
הָיָה מוֹכֵן לְדַבֵּר עִמוֹ יתְבַרְךָ, אִף שֶׁהָיָה בֵּין אֲנָשִׁים רַק סָבַב אֶת פְּנֵיו,
וְכָבֵד הִתְחִיל לְדַבֵּר עִמוֹ יתְבַרְךָ, וְאֶצְלוֹ הָיָה פְּלֵא אִיף הוּא תָּמִיד
מוֹכֵן לְדַבֵּר עִמוֹ יתְבַרְךָ.

וּבְאֲמַת כְּפִי דְבַרְי רַבְנּוּ ז"ל הָאֵלוֹ הַכֹּל מוֹבֵן, וְלִכֵּן רָאָה מַה
לְפָנֶיךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל גַּם-כֵּן לְבַחֵר בְּטוֹב.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא עא.

בְּעֶזְרַת בֵּהֶשֶׁם יתְבַרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, " כְּסֵלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנִּימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְל שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַה טוֹב מִמָּךְ אֵין
לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדֵי הַיְקָר! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל
הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּדִי, שֶׁלְקַחְתָּ אֶת הַתְּלִמּוּד-תּוֹרָה בְּיַדֶּיךָ,
אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל קָשָׁה לְךָ, וּבִפְרָט כְּשֵׁיךְ בַּקֶּרֶת, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ
לְדַעַת, אִם קָטָן אַתָּה בְּעֵינֶיךָ רֵאשׁ שְׂבִטִי יִשְׂרָאֵל אַתָּה, אָסוּר לְךָ
לְהִתְיָאֵשׁ אוֹ לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם, רַק רָאָה לְהִיּוֹת קָשָׁה
כְּאָרְזוֹ וְלֹא לְהִתְפַּחַד מֵאִף אֶחָד, וְתִתְפַּס אֶת הַיְלָדִים הַיֵּטִב הַיֵּטִב
בְּיַדֶּיךָ, וְזֶה רַעֲיוֹן טוֹב שֶׁתִּקַּח אֶת כָּל הַיְלָדִים מִכָּל הַגִּילָאִים לְקַבְּלַת
שְׁבַת לְמַעְלָה, וְכֵן הֵייתִי מֵיַעַץ לְתַפְּס אוֹתָם בְּסַעְדָּה שְׁלִישִׁית, וּבְאִפְּן
כְּזֶה יִרְגִישׁוּ הַיְלָדִים טַעַם שְׂבַת-קֹדֶשׁ, מַה זֶה קַבְּלַת שְׁבַת וּמַה זֶה
סַעְדָּה שְׁלִישִׁית, וְתִשְׁיֹר עִמָּם אֶת הַנְּזִמִּירוֹת שֶׁלָּנוּ בְּסַעְדָּה שְׁלִישִׁית,

וּכְדַאי לְצַרֵּף אֶת ... אֶת ... שְׂיֹדְעִים אֶת הַנְּגוּנִים שֶׁל בְּרֶסֶלֶב, בְּאִפְּן
 שְׂיִלְמְדוּ הַיְלָדִים אֶת הַנְּגוּנִים בְּסַעְדָּה שְׁלִישִׁית, וְאַתָּה תִּתְּפֵס אוֹתָם
 חֹזֵק בְּקִבְלַת שַׁבָּת, וְרַק דְּבַר אֶחָד חָבַל לִי, שֶׁתִּסְפִּיק אֶת הַהִלְכוֹת,
 כִּי סוּף כָּל סוּף יֵשׁ הַרְבֵּה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׂמָאֵד מְאֻד נְחוּץ לָהֶם
 הַשְּׁעוֹר הַזֶּה, וְאוּלַי אֶת הַשְּׁעוֹר בְּשִׂיחוֹת-מוֹהֲרָא"ש תִּמְסֹר לָר' ...
 שְׂיִמְסֹר אֶת זֶה בְּרַבִּים בְּכָל פֶּעַם אִיזוֹ שִׂיחָה אַחֲרֶת, אִךְ מְאֻד מְאֻד
 אֲנִי אֶצְטַעַר אִם תִּתְּבַטֵּל הַקְּבִיעוֹת בֵּין קִבְלַת שַׁבָּת, כִּי הִנֵּה עֲדִיף
 שְׂאֵתָה תִּלְמַד אֶת הַהִלְכָה, וְתֹאמַר אֶת הַשִּׂיחָה מְשִׂיחוֹת-מוֹהֲרָא"ש,
 וְעַל זֶה אַתָּה צָרִיף לְהַתִּיעֵץ עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, עִם כָּל זֹאת אֶת
 הַהֲצָעָה שְׂאֵתָה מְצִיעַ לְתִפְסֵי אֶת כָּל הַיְלָדִים, וְלִהְיוֹת לְעִמָּהֶם קִבְלַת
 שַׁבָּת לְמַעְלָה, אִין לְמַעְלָה מְזִהָה, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵם הַיְלָדִים שְׁלָנוּ,
 וְאַנְחֵנוּ צָרִיכִין לְחַנּוּף אוֹתָם בְּיִרְאַת שָׁמַיִם, וְלִהְיוֹת דִּיר בָּהֶם אֲמוּנָה
 פְּשוּטָה בּוֹ יִתְּבַרֵךְ וְאַמוּנַת חֲכָמִים, וְכִּי יִהְיוּ לָנוּ עוֹד מְאֻה מְשַׁפְּחוֹת
 בְּלִי עֵינַי הָרַע, כִּי כְּשֶׁמְחַנְּכִים אֶת הַיְלָדִים בְּעוֹדָם בְּגִיל צָעִיר —
 מְצַלִּיחִים מְאֻד. וְלִכֵּן רְאֵה לְטִפְסֵי אִיזוֹ עֲצָה מָה עוֹשִׂים עִם הַמְּנַיִן
 לְמִטָּה בֵּין קִבְלַת שַׁבָּת לְתִפְלַת עֲרַבִית עִם הַהִלְכָה וְהַשִּׂיחָה שְׂאֵתָה
 נוֹתֵן אֹז, כִּי לְפִי הַחֲשָׁבוֹן אַתָּה לֹא יָכוֹל לִהְיוֹת לְמַעְלָה וְלְמִטָּה גַּם
 יַחַד, וְחָבַל עַל שְׁנֵיהֶם, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַגִּיעַ אֶל אִיזוֹ הַצָּעָה, וּבְאִמַּת
 תִּאֲמִין לִי, שְׂלִילְדִים מְאֻד מְאֻד נְחוּץ, יוֹתֵר נְחוּץ מִהַגְּדוּלִים, כִּי אִם
 יִשְׁמְעוּ מְלַמְעֵלָה אִיךְ מְקַבְּלִים שַׁבָּת-קֹדֶשׁ בְּקוֹלוֹת, זֶה יִתֵּן רוּחַ חַיִּים
 לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְתִשְׁתַּדֵּל שָׁגַם ... יַעֲזוֹר לָךְ לְזַהָה, כִּי הוּא גַם-כֵּן
 מְמַחֵה לְזֶה. וְטוֹב שְׂתֹאמַר לָר' ... גִּירוֹ יְאִיר, שְׂיִסְדֵּר אֶת הַשְּׁעוֹן
 לְמַעְלָה, בְּאִפְּן שִׂיְהִיָּה אוֹר הֵן בְּסַעְדָּה שְׁלִישִׁית וְהֵן בְּקִבְלַת שַׁבָּת
 לְמַעְלָה, בְּאִפְּן שֶׁהַיְלָדִים יִתְּפַלְלוּ בְּיַחַד, וְאֲנִי מְקַנְהָה שְׂאֵתָה יָכוֹל לְרַכּוֹ
 מְנַיִן, כִּי הַשָּׂשָׁה בַּחוּרִים וְאַתָּה ... וְעוֹד שְׁנַיִם מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ כְּבָר
 מְנַיִן, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְּפַלְלוּ לְמַעְלָה הַיְלָדִים, וְזֶה יַחֲדִיר בָּהֶם אֲוִירָה
 שֶׁל שַׁבָּת וְשֶׁל דְּבָקוֹת, וְאִין עוֹד דְּבַר יְקָר אֶצְלוֹ יִתְּבַרֵךְ כְּמוֹ חֲנוּף
 הַיְלָדִים. וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה מַה שְׂתַּעֲשֶׂה לְהַתְּחִיל עַל-כָּל-פְּנֵים מְשַׁבָּת
 זוֹ, וְכִבֵּר תֹּאמַר לְכָל הַיְלָדִים שְׂבַתְלָמוֹד תוֹרָה, שְׂבַעַת קִבְלַת שַׁבָּת
 הֵם צָרִיכִין לִהְיוֹת לְמַעְלָה, וְיוֹשְׁבִים עִם סְדוּרִים בְּסִדֵּר, וְאֲנִי חוֹשֵׁב,
 שְׂאִם תִּמְשִׁיף כְּכֹה שְׁבוּעַ וְשְׁבוּעִים וְחֻדָּשׁ, אֹז תִּרְאֶה שְׁנוּי לְגַמְרֵי

בְּכֹל הַיְלָדִים, וְגַם אֶצֶל הַגְּדוֹלִים, כִּי יִתְקַיֵּם: "אָמור וְאָמרתָ" —
לְהַזְהִיר גְּדוֹלִים עַל הַקִּטְנִים, כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַש"י.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אַתָּה צְרִיף לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים
שֶׁבְּעוֹלָם, וְלִהְיוּצִיא מִמָּךְ אֶת כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת וְהַסְּפָקוֹת וְהַבְּלִבוֹלִים
שֶׁנִּכְנָסִים בְּךָ, מַה לָּךְ עִם אֲחֵרִים? מַה לָּךְ לְהִסְתַּכֵּל עַל בִּקְרַת? ! אַתָּה
צְרִיף לְדַעַת, כִּי כָּךְ זֶה הוֹלֵךְ, מִי שֶׁעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר, עָלָיו לִסְבֹּל
חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין, בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, וְעוֹשִׂים עָלָיו בִּקְרַת, עִם
כָּל זֹאת עָקַר הַהֶצְלָחָה הוּא לֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל אֵף אֶחָד, רַק לְמַסַּר אֶת
נַפְשׁוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאִזּוֹ דִּיקָא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכָיו. וְלִכֵּן
רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְיךָ, וְתוֹצִיא אֶת עֲצָמְךָ מִכָּל הַהֶבֶל הַזֶּה
שֶׁנִּדְבַק בְּךָ, אֵל תִּירָא וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וְהִנֵּה אֲנִי
מִמְנָה אוֹתְךָ, שֶׁתִּנְהַיֵּג אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּאִמּוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְתִחְדִּיר בְּהֵם אִמּוּנַת חֲכָמִים בְּרַבְּנוּ ז"ל וּבְתַלְמִידָיו הַקְּדוֹשִׁים,
וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — תִּחְדִּיר אֶת הָאִמּוּנָה פְּשוּטָה וְאֶת הָאִמּוּנַת
חֲכָמִים בְּיְלָדִים, וְתִקַּח אוֹתָם חֲזַק חֲזַק מְאֹד, כִּי אֲנַחְנוּ, בְּרוּךְ הַשֵּׁם,
קָהְלָה מְאֹד מְאֹד יָפָה, וְחָבַל לְפוֹרְרָה, וְהַעֲקָר שֶׁצְּרִיכִין לְתַפֵּס אֶת
הַיְלָדִים, וְעַל־כֵּן תַּעֲשֶׂה זֹאת מִהַשְׁבֵּת הַזֶּה, וְאִם קָשָׁה לָּךְ לְהִיּוֹת בְּשֵׁנֵי
הַמְּקוֹמוֹת, אוּלַי כְּדַאי לְמַסַּר אֶת הַשַּׁעוֹר לְר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְתִדְרִיף
אוֹתוֹ אִיךָ לְלַמֵּד הַלְכוֹת בְּרַבִּים בֵּין קְבֵלַת שַׁבָּת, וְאִיךָ לֹמַר אִיזוֹ
שִׂיחָה מְשִׁיחוֹת-מוֹהֲרָא"ש, בְּאִפְּן שֶׁאַתָּה תוּכַל לְקַחַת אֶת הַקִּטְנִים
בְּיַדְיךָ, כִּי בְּאִמַּת אֵין אֵף אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁיְכוּל לְהַחֲזִיק אֶת
הַיְלָדִים כְּמוֹ אַתָּה, וְחָבַל שֶׁנִּבְזָזוּ אוֹתָם, וְלִכֵּן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ
אוֹתְךָ, שֶׁמִּשְׁבֵּת זֶה תַּעֲשֶׂה שְׁנוּי לְטוֹבָה, וְזֶה יַעֲזוֹר לָנוּ עַל כָּל הַשְּׁבוּעַ,
כִּי אִם הַיְלָדִים נִמְצְאִים בְּשַׁבָּת בְּאוּרָה רִוּחָנִית, אֲזִי כָּל הַשְּׁבוּעַ
שֶׁלָּהֶם, וּכְבָר יוֹתֵר קַל לְקַלֵּט אֶת הַלְמוּדִים וְהַחֲמָר שְׁלוֹמִדִים עִמָּהֶם,
וְאִם חָס וְשָׁלוֹם, בְּשַׁבָּת הֵם אֵינָם נִמְצְאִים בְּמַסְגֵּרַת, רַק רְצִים בְּהַפְּקָר
וְכוֹי וְכוֹי, אֲזִי קָשָׁה אַחֲר־כֵּךְ לְרַבּוֹ אֶת הַמַּחַ בְּשִׁשַּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה
בְּלְמוּדִים וְהַחֲמָר שְׁלוֹמִדִים. וְלִכֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת לָהֶם מַסְגֵּרַת חֲזָקָה
בְּקְבֵלַת שַׁבָּת וּבִסְעֻדָּה שְׁלִישִׁית, לְהִתְפַּלֵּל וּלְלַמֵּד עִמָּהֶם, וּלְסַפֵּר לָהֶם
סְפוּרִים, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר שָׂר' ...

גרו יאיר, גם-כן זבוא לגור פה, והוא יעזר לך הרבה, כי יש לו לתרם הרבה בשביל הילדים.

הכפל הדבר, תוציא את כל השטיות והדמיונות מדעתך, ואני ממנה אותך דיקא שתנהיג את אנשי שלומנו, והעקר להחדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך ואמונת חכמים, וצריכין לחזק ולאמץ את כל אחד ואחד, כי על כל אחד ואחד עובר מה שעובר, והעקר שלא להתפעל מאף בריה שבעולם, ומכל שפן וכל שפן אם אחד עושה עליך בקרת, אתה צריך לדעת, כי כך צריך להיות, ולא תירא ולא תפחד משום בריה שבעולם, רק תחזק את עצמך בעזות ובעקשנות דקדושה, ועל-ידי-זה תצליח ברבך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מאד מאד אבקש להזהיר את הילדים, ובפרטיות את הבנים של ... ושל ... שייעזבו את משפחת ... כי הוא צלצל אלי, והתלונן שלמד למעלה עם בנו, ובאו הנ"ל, ולהכעיס כבו את החשמל, וזו סתם רשעות על לא דבר, וכבר כדאי להפסיק עם כל המחלוקת והשטיות.

כא עב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישלח, י' כסלו ה'תשנ"ד.

שלום רב אל ... תחיה.

ראי לחזק את עצמך בבטחון חזק בו יתברך, ותדעי שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, וכמו שעשה לכם עד עכשו חסד וישועות, בן ומשיך לעשות לכם תמיד חסד ורחמים, העקר אל תתאשש בשום פנים ואופן, אלא תעשי כל מיני פעולות

שבעולם להיות עסוקה, ותכנס תמיד את נשות אנשי שלומנו לדבר
עמהן ביחד, ועל-ידי-זה תצליחי תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא עג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישלח, י' פסלו ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ר' ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל, ובפרט שאתה תופס את הילדים,
ומחדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ואמונת חכמים ברבנו ו"ל
ובתלמידיו הקדושים שבכל דור ודור.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין עוד דבר יקר מזה שאדם יושב
בפנה נדחת, ואינו מכיר את העיר, וסותם את עיניו ואת אזניו מפל
הבלי עולם הזה, ומדבק את עצמו לגמרי באין סוף ברוך הוא,
ובפרט מי שזוכה לצאת באמצע הלילה אחר אמירת תקון חצות
בקול בוכים בבית-המדרש, יוצא אל אחד ההרים, ומתבודד עצמו
אליו יתברך, ושופך את שיחתו ותפלתו לפני יתברך, אין עוד דבר
יקר מזה, אשרי מי שיגיע אל זה.

אתה צריך ללכת בסבלנות גדולה עם אשתך, ואני מקווה, שעוד
מעט תוכל להפגס באחת הדירות של ... גרו יאיר, ואשתך תהיה
מאד מרצה, פי תהיה לה חברותא אשתו של ר' ... גרו יאיר, שהיא
גם-פן דוברת אנגלית, וזה יהיה לה לעזר גדול, ועל-פן ראה ללכת
עמה בעדינות, ועל-ידי-זה תצליחי סוף כל סוף לעבור פה אל יבנאל,
כי לדעתי, אין עוד מקום יפה בעולם כמו יבנאל, מקום מבדד מפל
בני-אדם, אין פה פוליטיקה, ואין פה רעש והבל של העירות

הגדולות, אלא פנה נדחת שיכולין לשבת בין ההרים באמצע הלילה, ולהתבודד עצמו עמו יתברך, ולשיח ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו, אשרי מי שזוכה לקיים זאת בתמימות ובפשיטות גמורה.

רק חזק ואמץ מאד מאד, ואל תפל בדעתך משום דבר שבעולם, ואל תחלש דעתך מכל מה שעובר עליך בין בגשמי ובין ברוחני, ותשתדל לעשות כל מיני פעולות שבעולם להשאר ביבנאל, וההבטחה שלי שהבטחתי לך אני חזק בזה, אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתוכל לשנות את הילדים, שגם הם יהיו עובדי ה', וגם הם ילכו לישן מקדם, ויקומו קדם אור היום, ותקח אותם לשדה להתבודד להקדוש-ברוך-הוא, ויתפללו ותיקין, אשר אין למעלה מזה, פי מוהרנ"ת ז"ל דבר הרבה עם בני הנעורים.

נא ונא אל תבלבל את עצמך משום ברירה שבעולם, ואני לא אמתתי על שום אברך הגזמות כאלו שאתה כותב וכו' וכו'.

אודות השיחה בתיי-מוהר"ן, סימן פ"ה, תתבונן היטב היטב בשיחה הזו, אם זה לא סובב עליך ועלי, ודו"ק ודו"ק ודו"ק.

רק חזק ואמץ, ואז טוב לך כל הימים, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לך טוב בתיים, ותזכה להיות איש כשר, ותתבודד עצמך בכל יום עמו יתברך, ותלמד תורה הקדושה עם חברותות מאנשי שלומנו. והעולה על הכל — תחדיר בילדים אמונה פשוטה בו יתברך ואמונת חכמים, ועל-ידי-זה תהיה טובה לך ולכם.

מה אמר לך, ידידי היקר! האם יש עוד גן-עדן בעולם הזה כמו יבנאל, רחוק מהעיר, ברוך השם, יש לנו קבוץ יפה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיתרבה הקבוץ פהנה וכהנה, וגם הסדר הכי טוב שלך ר' ... גרו יאיר, גם-כן יבוא לגור פה, ויהיה גם-כן מלמד, ותלמדו יחד בחברותא, ותצאו בלילה בין ההרים להתבודד עצמכם עמו יתברך, אשר אין למעלה מזה.

אודות הפחדים, תאמין לי, כְּשֶׁמְרַגְּלִים אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִז אֵין מִפְּחָדִים מְשׁוּם דְּבַר שְׂבָעוּלָם. וְסִפֵּר לִי פַעַם אַבְרָהָם אָחֵד, שֶׁהוּא יֵצֵא עִם הָרַב הַחֲסִיד ר' שְׂמוּאֵל הוֹרְבִיץ ו"ל לְפָנַי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה בְּמִרוֹן לְשָׂדֵה, וְהַאֲבָרָה אִז הָיָה בְּחֹר צָעִיר, וְכִשְׁהָיָה חֲשֵׁף עַב מְאֹד, וְהָרַב הַחֲסִיד ר' שְׂמוּאֵל הוֹרְבִיץ ו"ל, רָצָה שְׂיִתְלֶנָּה עִמּוֹ לִילָף בִּיעֵר לְרֵדֵת לְמִטָּה אֶל מִי מְגִידוֹ, וְשֵׁם בְּאֵמֶת מְצוּיִים נִחְשִׁים, לֹא כְמוֹ בְּיַבְנָאֵל, שְׂאִין שָׁם כְּלוּם וְכוּ', וְהַבְּחֹר מְאֹד מְאֹד פָּחַד, וְאָמַר שֶׁהוּא מִתְפַּחַד, עָנָה וְאָמַר לוֹ הָרַב הַחֲסִיד הַנַּ"ל בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "וְעַד עַס קְלַעְבֵּט זִיף אֵהֵן אֵין בּוֹרָא כָּל הַעוֹלָמִים הָאֵט פּוֹן גְּאֲרַנִּישֵׁט קִיִּין מוֹרָא" [מִי שְׂמַדְבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ אֵין לוֹ פָּחַד מְשׁוּם דְּבַר], עֵמֵד וּרְאֵה וְהִתְבּוֹנֵן אֶל מַה אָדָם יָכוֹל לְהַגִּיעַ בְּזֶה הַעוֹלָם, אִם רַק מְדַבְּקִים אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֵין מַה לְהִתְפַּחַד כְּלָל. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיּוֹי אֲפָנִים שְׂבָעוּלָם, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

וְאודות הַכְּתִיבָה, בְּנֻדָּאֵי צְרִיכִים לְהַרְגִּיל אֶת הַיְלָדִים בְּכְתִיבָה. וּמִוִּהְרַנְ"ת ו"ל הַזֹּהִיר מְאֹד מְאֹד אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, שְׂיִכְתְּבוּ זֶה לְזֶה בְּכָל יוֹם, וְהַזֹּהִיר אֶת בְּנֵי ר' יִצְחָק ו"ל, שְׂיִהְיֶה רְגִיל בְּכְתִיבָה, כִּי מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וְטוֹב שְׂתַרְגְּלִים לְכַתֵּב לִי מְכַתֵּב, וּבְאִפֵּן הַזֶּה יִתְלַמְּדוּ אֵיךְ לְכַתֵּב, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְפַּלֵּא עַל רַבָּם כְּכֹלָם, שֶׁהֵיוּ תַלְמִידִים בְּבֵת־סֵפֶר וְכוּ', וְאֵינִם יוֹדְעִים לְכַתֵּב כְּלָל, רַק עִם הַרְבֵּה טְעִיּוֹת וְחֲסְרוֹנוֹת וְכוּ', וְעַל-כֵּן הַרְגֵּל אוֹתָם גַּם בְּכְתִיבָה כַּרְצוֹנְךָ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא עַד.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וּיְשֻׁלָּח, י' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ר' ... נְרוֹ יְאִיר.

לִנְכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַחֲשׁוֹבוֹן, רְאֵה לְחֶלֶק מֵהַיּוֹם בְּשׁוֹר
בְּכָל שָׁבוּעַ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֵל תְּדַאֵג, אֲנִי אַחֲרָאֵי עַל הַפְּסָף,
וְאֶמְרָתִי לָךְ, כִּי בְּעֶרְךָ כָּל שָׁבוּעִים אוֹ שְׁלֹשָׁה תִקְבַּל אֶת כָּל הַפְּסָף,
וְתִחַלֵּק אֶת הָעוֹפוֹת כְּמוֹ שְׂדֵבְרָתִי עִמָּךְ.

נָא וְנֵא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַע־עוֹלָם, וְיִתְגַּנְבוּ
בְּכָל יוֹם עַל-כָּל-פָּנִים עֲשָׂרִים דְּקוֹת לְהִתְבוֹדְדוֹת, וּבְאַמַּת שׁוֹחֵט
צָרִיף לְהִזְהַר בְּכָל יוֹם לְלָכֵת לְמִקְנֵה, וְאֵל יִשְׁחַט בְּלִי טְבִילַת מִקְנֵה,
וְכֵן יִשְׁתַּדֵּל לְהִתְפַּלֵּל בְּמִגְזֵן דִּיקָא, וְעַל כָּלֵם לְהִתְבוֹדֵד עֲצָמְךָ עִמוֹ
יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר דְּבַר זֶה מְטַהֵר אֶת הָאָדָם מִבֵּית וּמִבְּחוּץ. וְאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְגָרִים מְסַפְּרִים, שְׂרַבְנוּ וְ"ל הַקְּפִיד עַל אֲנָשֵׁיו לֹא לְהִיּוֹת
שׁוֹחֵט, אֶף-עַל-פִּי-כֵן אָמַר: אִם כְּבָר שׁוֹחֵט, זֶה צָרִיף לְהִיּוֹת
מְאֲנָשֵׁי... כִּי שׁוֹחֵט צָרִיף לְהִיּוֹת יְרֵא שְׂמִים. וּבְאַמַּת הַהִתְבוֹדְדוֹת
מְכַנְיָסָה בְּאָדָם יְרֵאת שְׂמִים. וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל לְהִתְבוֹדֵד עֲצָמְךָ בְּכָל
יוֹם עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ, וְדִיקָא
עַל-יְדֵי-זֶה תִזְכֶּה לְהַצְלִיחַ תְּמִיד דְּרַכָּךָ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

רְאֵה לְהִתְבוֹנֵן בְּאַמַּת עַל גִּדְל הַחֲסָדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים שְׁעָשָׂה
עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — הֵן בְּפִרְנִסְתָּךְ, שְׁהַסְמִ"ף-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ
רְצָה לְעַקֵּר וְכוּ', וְלְבַסוּף לֹא הַצְּלִיחַ, וְכֵן בְּעִנְיַן הַדִּירוֹת שְׁלָךְ, תִּהְלֶה
לְאֵל, זָכָה אוֹתָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִישׁ לָךְ דִּירָה יָפָה מִמָּשׁ גְּסִי
גְּסִים, וְעַל כָּלֵם חֲסֵד תְּנֵם, שְׂאֵתָה זֹכָה לְחַתֵּן אֶת יְלָדֶיךָ, יַעֲזוֹר לָךְ
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכֶּה לְרוֹוֹת רַב נַחַת מִלְּדִיךָ, וְיִתְרַבּוּ צְאָצְאֶיךָ
וְצְאָצְאֵי צְאָצְאֶיךָ, וְאֵתָה וְאֵשְׁתָּךְ תִּהְיוּ תְּמִיד שְׂמֵחִים וְעַלְיָזִים, וְתִרְוּ
רַב נַחַת מֵהֵם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ דְּרַכְכֶם תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׂמִים...

כא עה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ וַיֵּאִיר.

קִבְּלָתִי אֶת הַפֶּתַק שְׁלֶךְ, אֲבָל הָרַב הָיָה מְחוּק. וּבִקְאֻמַּת רְצִיטִי
מְאֹד מְאֹד אִם אֶפְשָׁר בְּכָל יוֹם אוֹ יוֹמִים, שְׁתַּדְּוַח לִי, כִּי לְבִי וְעֵינַי
הֵם רַק בִּיבְנָאֵל, וְכָל יְדִיעָה קִטְנָה מְאֹד מְאֹד מְעַנֶּינֶת אוֹתִי, עַל-כֵּן
רְאֵה לְדוּחַ, וַיַּעֲזֹר לִךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתּוּכַל לְבִשֹׁר לִי תָמִיד
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְהַסְמִיךְ-מִ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, לֹא יוּכַל לְשַׁלֵּט
עָלֵינוּ, אֲלֵא בֵּטֵל יִתְבַטֵּל לְגַמְרִי, וְאֵת כָּל הַגְּחָלִים שֶׁרָצָה לְזַרֵּק עָלֵינוּ,
יִפְלוּ עַל רֵאשׁוֹ, וַיִּפֹּל בְּבוֹר שְׁכָרָה לְעֶצְמוֹ.

אֵתָה רְאֵה לְהִתְחַמֵּק מֵ... וְחִבֵּר מְרַעִיו, כִּי הֵם רִיקִים וּפְחוּזִים
וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְשֵׂאת חוֹן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֵינוּ,
וְהִצְדֵּק וְהִישֵׁר יְצוּפוֹ לְמַעְלָה.

אוֹדוֹת ... מְטַבְּרֶיהָ, מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׁמֵחַ, וְטוֹב מְאֹד שְׁתַּחֲלַק
אֵת זֶה לְאֲנָשִׁים הַמְּזַכְרִים לְמִטָּה, כִּי הֵם עֲנִיִּים מְרוּדִים כְּפִי מֵה שְׁאֲנִי
יִודַע, וַיֵּשׁ כְּמָה שְׁכֻמְעֵט הָיָה אֲצֵלָם גֵּט, רַחֲמָנָא לְצִלּוֹן, מְרַב עֲגִיבוֹת,
וְעַל-כֵּן אִם אֶפְשָׁר לְחַלֵּק לָהֶם — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי אֲנִי יִודַע
הֵיטֵב הֵיטֵב אֵת מְרִירוֹת לְבָבָם וְאֵת עֲנָנִים וְאֵת מְצוּקָתָם, וְאֵף שְׁכָל
אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ צְרִיכִין יְשׁוּעָה, אֲבָל אֵלוֹ הַמְּזַכְרִים לְמִטָּה, תִּרְאוּ
שִׁיחִיו מִהֲרֵאשׁוּנִים.

הַכֹּפֵל הַדָּבָר, רְאֵה לְכַתֵּב לִי, וּמִמֶּשׁ תְּחִינִי.

הַמֵּאֲחֵל לִךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

זוֹהִי הַרְשִׁימָה: וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁנוּכַל לְסֵדֶר עֲזָר שְׁבֵת לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ, תֵּאֱמִין לִי, יְדִידִי

הִקְרָ! שְׁאֲנִי רוֹאֵה עֲתִיד גָּדוֹל לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיַבְנָאֵל, הָעֶקֶר
שְׁצָרִיכִין לְהַחְדִּיר בָּהֶם הַתְּחִזְקוֹת וְשִׁמְחָה, וְלִדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף
זְכוּת, שְׂרַבְנוּ וְ"ל הַזְהִירָנוּ עַל זֶה בְּיֹתֵר.

כא עו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וּיְשֻׁלַח, י' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הִקְרָ לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, אֶךְ מְרַב טְרִדוֹתִי צְרוּתִי וְחֹבוֹתִי, לֹא
הָיָה הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ תַּכְּף־וּמְיָד כְּרָצוֹנְךָ.

רָאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוֹלָם, וְתִמְשִׁיךְ
לְהַדְפִּיס חֶלֶק אַחֵר חֶלֶק אֲשֶׁר בַּנְּחַל, וְיִשׁ אֲצָלִי עוֹד הַרְבֵּה כְּתַב יָד,
וְאֲשֻׁלַח לְךָ אֶת זֶה עִם "שִׁיחוֹת-מוֹתֵרָא"ש" חֶלֶק י', וְכֵן "חֲסָדֵי
אָבוֹת" פְּרוּשׁ עַל מַסְכַּת אָבוֹת, וְאַתָּה תְּסַדְרֵם, וְאֲנִי אוֹסִיף אֶת הַשְּׁנֵי
פְּרָקִים הָאֲחֵרוֹנִים, כִּי אַחֲרַת אֲנִי רוֹאֵה שְׁזֵה אֶךְ פְּעַם לֹא יִדְפָּס, וְכָךְ
כְּשֵׁזֵה יִהְיֶה אֲצִלְךָ — יִדְפָּס, וְכֵן אֲתַחִיל לְשַׁלַּח לְךָ עַל "סִפְרֵ-
הַמִּדּוֹת" הַפְּרוּשׁ "בְּאוֹרֵ-הַמִּדּוֹת" בְּכָל פְּעַם כְּמָה אוֹתִיּוֹת, וְאַתָּה
תִּדְפִּיסֵם לְאֵט לְאֵט, וְכָךְ לְכָל הַפְּחוֹת יִדְפָּס פְּעַם, כִּי אִם זֶה יִשְׁאַר
אֲצָלִי בְּכַתֵּב יָד, לְעוֹלָם לֹא יִדְפָּס.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדֵי הִקְרָ! בְּזֵה הָעוֹלָם צְרִיכִין הַתְּחִזְקוֹת חֲדָשָׁה
בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְעֲלִינוּ לְרִקְד מְרַב שִׁמְחָה, שְׁאֲנוּ זוֹכִים לְשִׁמְשׁ אֶת
רַבְנוּ וְ"ל, וְמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלֵי רַבְנוּ וְ"ל, וּמִכָּל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן
שְׁאֲנוּ שְׁמֵשִׁים אֲצֵל רַבְנוּ וְ"ל, זוּ עֶקֶר שִׁמְחָתָנוּ, וְעַל זֶה צְרִיכִין לְרִקְד
בְּכָל יוֹם וְיוֹם. נָא וְנָא אֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי
סוּף כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְתִזְכָּה לְהַפְּלֵל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ
הוּא.

וְאוֹדוֹת הַחֲרוּפִין וְהַגְּדוּפִין שְׁאַתָּה וְאַשְׁתְּךָ סְבַלְתֶּם וְכוּ', בְּיֹדֵי

הַתְּחַלְתֶּם לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים מְאֹד, שְׁהַסַּמְ"ךְ-מ"ם הַתְּחִיל לְרַקֵּד וְכוּ' וְכוּ', הֵן אָמַת שְׁנָה כָּבֵד יָמִים וְשָׁנִים, שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים דְּבָרִים גְּדוּלִים, אָבֵל כְּפִי הַנְּרָאָה עֲכָשׁוּ מִתְּחִילִים הַסְּפָרִים לַעֲשׂוֹת פְּעֻלוֹת גְּדוּלוֹת, וְעַל-כֵּן עָבַר עֲלֵיכֶם מֵה שְׁעָבַר וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן תִּקְבְּלוּ אֶת זֶה לְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹת, וְאַל תִּהְיוּ שְׂבוּרִים מִזֶּה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ וְדַרְכְּכֶם תְּמִיד.

פֹּה תִּקְבַּל מִכְּתָב רְצוּף לְ... גֵרוֹ יְאִיר, וְתַתֵּן לוֹ, כִּי הוּא זְקוּק מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזְקוֹת כְּפִי שְׁאֲנִי מִבִּין.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא עז.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י' כְּסֵלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵרוֹ יְאִיר.

מֵה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיְקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִין לְחֻזַּק עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שְׁבַעֲוֹלָם, וּבִפְרָט מִי שְׁרוּצָה לְחַגֵּר מִתְּנִיו לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא צָרִיךְ הַתְּחַזְקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגַע, כִּי עָלָיו הַסַּמְ"ךְ-מ"ם אֹרֵב מְאֹד מְאֹד לְשֹׁבֵר וְכוּ' וּלְעָקֵם אֶל לְבָבוֹ וְכוּ', וְלִהְכָנִים בּוֹ גְּשִׁיוֹת וּסְפָקוֹת וְכוּ', וּלְקַרְרוֹ וְכוּ' וּלְרַחֲקוֹ וְכוּ'. וְלָכֵן רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שְׁבַעֲוֹלָם, וּבִפְרָט שְׁאַתָּה זוֹכָה וּמְזוּפָה אֶת הַרְבִּים, וְזִכּוֹת הַרְבִּים תִּלְוֶיָהּ בְּיַדְךָ, וְלֹא בְּחֻנָּם שְׁהַסַּמְ"ךְ-מ"ם רוֹדֵף אוֹתְךָ עֲכָשׁוּ.

מֵה אִמַּר לָךְ! אִתָּה צָרִיךְ הָעָקֵר לְהַשְׁלִים עִם אִשְׁתְּךָ, וְתִלְךָ עִמָּה בְּדִרְךָ אֲהַבָה, אֲחֻנָּה וְרַעוּת, וְתִדְבֵר עִמָּה בְּעֵדִינּוֹת וְכוּ', וְדַבּוּרֵי אֲהַבָה וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיוּ תְּמִיד קְשׁוּרִים, וְאֵז שׁוֹם רוּחַ סְעָרָה מִבְּחוּץ לֹא תוּכַל לְכַסּוֹ, וְאַפְלוֹ הַהוֹרִים שֶׁלְךָ וְכוּ', הָעָקֵר שְׁתַּשְׁתַּדֵּל שִׁיְהֶיָהּ

ביניכם שלום ואהבה, וזה היה רצון רבנו ו"ל, כמוכא (שיחות-הר"ן, סימנים: רסג, רסד); אשרנו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, שאנו יודעים מרבי אמת כזה, מרבי נורא ונפלא כזה.

ראה להחתים עוד הרבה אנשים להוראות קבע, וכן תעורר ותחזק עוד הרבה אברכים, שיעסקו בהפצת מעינות החכמה חוצה, וזכות הרבים תגן עליך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח ברךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא עח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישלח, י' כסלו ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי ה'הקדוש לי מאד .. גרו יאיר.

אף שאני יודע, שאתה מוסר את נפשך בעבור הגהת הספרים הקדושים, עם כל זאת כבר אמרו חכמינו הקדושים, שאין מזורזין אלא למזורזין, שתעשה את עבודתך ביתר שאת וביתר עז, ובפרט לסדר את הספורים אשר נדברו בינינו, כי הם מאד מאד מכרחים בשביל הילדים, להחזיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך ואמונת חכמים.

ועל-כן ראה לגרו את עצמך עם הספורים, ותוציא מחלקי "אשר בנחל", וכן ממה ששמעת בעל-פה, וזה מאד מאד מכרח לדור הצעיר, כי בעוונותינו הרבים, עוברת עכשו כפירות ואפיקורסות וכו' וכו', על-כן כל דבור ודבור של אמונה פשוטה בו יתברך, הם כמים קרים על גפש עיפה.

ראה לחזק את עצמך ללמד בכל יום שעורים כסדרן, ובזכות

רעז בַּנְחָל כַּא עַט — כַּא פ אֲשֶׁר

זֶה תִּזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמָּךְ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זִיו חֵיוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, שְׂאֵי אֲפָשֶׁר לְהַגִּיעַ לָזֶה, אֲלֵא עַל־יְדֵי שְׂקִידָה רַבָּה
בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּא עַט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כֶּסֶלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמֵאֵד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

רָאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם, וְתִשְׁתַּדֵּל לְקוֹם מְקַדָּם, כְּדִי
שִׁתְּחַפֵּל וְתִיקֵן, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְכֵן רָאֵה לְלַמֵּד בְּחִבְרוּתָא
בְּכוֹלֵל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לָךְ אֶת דַּעְתְּךָ, שִׁתְּזַכֶּה לִישׁוּב
הַדַּעַת אֲמִתִּי וְנִצְחִי.

נָא וְנָא רָאֵה לְהַתְּבוּדָד עֲצֻמָּךְ עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל
הָיָה עֲנֵן הַהַתְּבוּדוֹת יְסוּד גָּדוֹל, וְעַל-כֵּן רָאֵה לְהַתְּבוּדָד עֲצֻמָּךְ בְּכֹל
יוֹם, וְתִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ אֶת כָּל מַה שְׂאִתָּה צְרִיךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה
תְּצַלִּיחַ אֶת דְּרָבֶךָ.

רָאֵה לְהַתְּמִיד בְּלַמּוּד מִשְׁנָיוֹת, כִּי הַלַּמּוּד מִשְׁנָיוֹת מְטַהֵר וּמְזַכֵּךְ
אֶת הַנְּשָׁמָה מִכָּל מִינֵי חֲלוּדָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּא פ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כֶּסֶלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל הָאֲבֵרֶךְ הַיְקָר לִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בַּעֲנִין לְנִסֵּעַ אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל עַל שַׁבַּת חֲנֻכָּה וְכוּ' וְכוּ', מָה אָמַר לָךְ, בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל הָיוּ נוֹסְעִים אֵלָיו, וְאַחֵר הַסְתַּלְקוּתוֹ, בְּדֶרֶךְ כָּלֵל לֹא נִסְעוּ לְאוּמָן, רַק אֵלּוּ שָׁגְרוּ בַּעֲזָרוֹת סָבִיב אוּמָן, אָבֵל מֵרְחוֹק לֹא בָּאוּ, כִּי רַבְּנוּ ו"ל בִּקֵּשׁ רַק עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבְכֹל הַסְּפָרִים מוּבָא רַק הַכְּרוֹז עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְלֹא עַל שַׁבַּת חֲנֻכָּה.

מֵאַיִן נּוֹבַעַת הַנְּסִיעָה בַּשָּׁנִים הָאֵלוּ לְשַׁבַּת חֲנֻכָּה? זֶה בָּא מֵהַסּוֹכְנֵי נְסִיעוֹת, שְׂרוּצִים לְהַרְוִיחַ כֶּסֶף וְכוּ' וּלְהַתְּפָרְגֵם מִזֶּה וְכוּ', אִזִּי הֵם עוֹשִׂים תַּעֲמוּלָה גְדוֹלָה, אָבֵל בְּאַמַּת אֵין עַל זֶה שׁוּם מְקוֹר בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וּבַפֶּרֶט שְׁמִי שְׁלוּמֵד סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, רַבְּנוּ ו"ל נִמְצָא אֶצְלוֹ. וְעַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אָמַר רַבְּנוּ ו"ל עֲנִינִים נִשְׁגָּבִים מְאֹד, שְׁמִי שְׁמֵאֲמִין בּוֹ, שְׁיַעֲשֶׂה כְרוֹז שְׁיָבֹאוּ אֵלָיו עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְכֵךְ עוֹשִׂים אֲנִשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ הַיְקָרִים, אָבֵל עַל שַׁבַּת חֲנֻכָּה לֹא הָיָה שׁוּם כְּרוֹז, וְלָכֵן אֵין שׁוּם עֲנִיִן לְנִסֵּעַ בַּשַּׁבַּת חֲנֻכָּה. אֶצְלָנוּ רַבְּנוּ ו"ל חֵי, כִּי כֵךְ אָמַר: מַה יֵּשׁ לָכֶם לְדָאָג, אֲשֶׁר אָנִי הוֹלֵךְ לְפָנֶיכֶם, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצב), אֲשֶׁר פָּנִיו, שְׁכָלוּ וְנִשְׁמְתוּ הֵם בְּתוֹךְ הַסִּפָּר; וְלָכֵן מִי שְׁלוּמֵד אֶת סִפְרוֹ, אֵינוֹ צָרִיךְ לְהַתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם דְּבָר. הַקְּדוּשׁ-כְּרוֹז-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא פא.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כֶּסֶלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל הָאֲבֵרֶךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁלַבֵּל תַּחֲלֵשׁ דַּעְתְּךָ בְּשׁוּם פָּנִים

ואפֿן, פֿי הַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת בָּאָה מִקְטָנוֹת הַמַּחֲזִין, שְׁנוּבַעַת מִחֶסְרוֹן אֲמוּנָה, פֿי מִי שֵׁיִשׁ לוֹ אֲמוּנָה, אָזִי הוּא אֵינּוּ צָרִיךְ אֶת אֵף אֶחָד, וְהוּא דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא צָרִיךְ שׁוּם מַחְמָאוֹת מֵאֵף אֶחָד, אֲדִרְבָּה הוּא יָכוֹל לְהַשְׁפִּיעַ וְלֹא צָרִיךְ לְקַבֵּל מִהַזִּילֹת, וּיְכַבֵּר אֶמֶר הַתַּנָּא הַקְדוֹשׁ (אָבוֹת פָּרָק ו'): וְאֵל תִּתְאַוֶּה לְשִׁלְחָנֶם שֶׁל מַלְכִים, פֿי שִׁלְחָנְךָ גָּדוֹל מִשִּׁלְחָנֶם; אָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְהִסְתַּפֵּל עַל עַצְמוֹ, וְלֹא לְקַנֵּא בַזִּילֹת, רַבְּנּוּ וי"ל אֹמֵר (הַקְדָּמָה לְלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב') עַל הַפְּסוּק (יִחְזַקְאֵל ג'): "אֶחָד הָיָה אֲבָרְהָם, שֶׁאֲבָרְהָם אָבִינוּ עָבַד אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּבַחֲיִנַת אֶחָד, הוּא לֹא הִסְתַּפֵּל עַל אֵף אֶחָד; וְלִכֵּן אֶתְּהָ אֵל תִּסְתַּפֵּל עַל אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם, רַק תִּרְאֶה, שֶׁפֶּל יוֹם תִּלְמַד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, שְׁזָה כָּלֹל מִבְּבִלִי, יְרוּשְׁלָמִי, תּוֹסְפֵתָא, וְכָף אֶתְּהָ בּוֹנָה לְעַצְמָךְ בֵּית נִפְלָא בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, כֹּל יוֹם תִּלְמַד דָּף גְּמָרָא בְּבִלִי, וְדָף גְּמָרָא יְרוּשְׁלָמִי, וּפְרָק תּוֹסְפֵתָא, וּבְזָה תִּבְנֶה לְעַצְמָךְ בֵּי'ת' נִצְחִי, וְאִם תִּזְכֶּה, תִּתְמַיֵּד בְּ"לִקוּטֵי-מוֹהַר"ן", כִּדִּי שֶׁתִּסֵּים אֶת זֶה כֹּל חֵדֶשׁ, וְזֶה יֵאִיר עֲלֶיךָ אוֹרוֹ הַגָּנוֹז שֶׁל רַבְּנּוּ וי"ל, פֿי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְּנּוּ וי"ל (לִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצב), אֲשֶׁר פָּנִיו, שְׁכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ נִמְצָאִים בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר. וְלִכֵּן כָּכֵל שְׁלוֹמֵי־דִים יוֹתֵר אֶת סִפְרוֹ הַקְדוֹשׁ "לִקוּטֵי מוֹהַר"ן", כִּף מִמְשִׁיכִים עַל עַצְמוֹ אֶת אוֹר רַבְּנּוּ וי"ל. וּבְפִרוּשׁ בִּקְשׁ מֵאֲתָנוּ, שְׁנַתְמִיד מְאֹד מְאֹד בְּסִפְרוֹ שְׁלוֹ, וְאָמַר, שֶׁהַסֵּפֶר שְׁלוֹ אֶתְחַלְתָּא דְגָאֵלָה, וּרְצוֹנּוֹ שִׁילְמְדוּ אֶת זֶה הַרְבֵּה הַרְבֵּה, עַד שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר עַל פִּינוּ בְּעַל-פֶּה, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! וְאִם תִּהְיֶה לָךְ זְכוּת וְרְצוֹן טוֹב, תִּגְרַס בְּכֹל יוֹם לְכָל הַפְּחוֹת חֻמְשָׁה דְּפִים תִּקְוִי זֶה־רַ וְחֻמְשָׁה דְּפִים זֶה־רַ, וְזֶה מֵה שִׁישְׂאָר לָךְ לְנִצְחַת, וְאֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, אֵל תִּסְתַּפֵּל עַל אֵף אֶחָד וְכוּ' וְכוּ', אֵף אֶחָד לֹא יָכוֹל לְעֲשׂוֹת לָךְ רַע, וְאֵף אֶחָד לֹא יָכוֹל לְעֲשׂוֹת לָךְ טוֹב, וְאֵף אֶחָד אֵינּוּ מְעַנֵּן לְעֹזֵר לָךְ, תִּכְנִים אֶת זֶה הֵיטֵב הֵיטֵב בְּרֵאשׁ שְׁלָךְ, כֹּל אֶחָד מִכּוֹן לְטוֹבַת עַצְמוֹ.

רַבְּנּוּ וי"ל אֹמֵר (לִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ז'), שֶׁעֲצוֹת הַמּוֹן-עַם, הֵן עֲצוֹת מְהֻעוֹלָם הַזֶּה, וְהֵם יְכוֹלִים לְהוֹלִיךְ אוֹתָךְ שׁוֹלָל עַד שְׁאוּל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, מֵה שְׁאִין פֶּן הָעֲצוֹת שֶׁל הַצַּדִּיק הֵן עֲצוֹת שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, הוּא נוֹתֵן לָךְ עֲצָה מֵה טוֹב וְיִקָּר לְמַעֲלָה, וְאֶתְּהָ צָרִיךְ

לדעת, כי שמה למעלה חשוכה רק תורה, ומי שלומד תורה, זוכה לכל טוב אמת ונצח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא פב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח, י"א כסלו ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מבקש אותך שאל תפנס בלחץ, הרגל עצמך לומר בכל יום "יום תהלים", שרבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן עג), שתהלים מסגל לתשובה, וגם על ידי אמירת תהלים גיע אל השער ששיף אליו, ויוכל להפנס שם. וכן תתמיד בלמוד זה ותקונים, שהם מאירים את הנפש [עכשו יש זהר ותקונים עם נקודות ואותיות גדולות מאירות עינים], ובנגל יכולים לגרס הרבה דפים, אשר אפלו האמירה לבד מזככת את הנשמה. הרי זכור תזכור כי ימינו כצל עובר, בשעה שכל אחד מחפש כסף וכבוד והתנשאות של הכל וכו', אתה חשב היטב, כי הנה עוד מעט תצא מהעולם הזה, גופך לקבר יוכל ושם תקבר וכו', ונשמתך תעלה מעלה מעלה, ומה יהיה לך שם, רק מה שהכנת בזה העולם, אם תזכה לומר כל יום "יום תהלים", וכך תסיים כל שבוע את ספר התהלים, תזכה להיות בהיכלו של דוד המלך, ואם תזכה להתמיד הרבה בלמוד זהר ותקונים, תזכה לישוב במתיבתא של רבי שמעון בן יוחאי. ועל כלם חזר הרבה בספר הקדוש והנורא הכלול מכל סודות התורה, והוא ספר "לקוטי מוהר"ן", אשר רבנו ז"ל אמר (סימן מוהר"ן, סימן שמו), שהלמוד בספר זה הוא אתחלתא דגאולה, והוא חפץ מאד שגלמד הרבה את ספרו "לקוטי מוהר"ן", כי הוא מלא מוסר והתעוררות, ומושך את לבו של אדם אל הקדוש ברוך הוא, ובודאי אם תזכה להתמיד בספרו "לקוטי מוהר"ן", תזכה להיות

בְּהִיכְלוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי כִּף אָמַר (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצב), אֲשֶׁר פָּנָיו, שִׁכְלוּ וְנִשְׁמְתוּ גַּמְצָאִים בְּתוֹךְ הַסֶּפֶר, וּמִי יִתֵּן, שִׁיְהִיָּה לָךְ שִׁכְל וְדַעַת, וְלִבְנוֹת לְעֶצְמָךְ בִּיְיָ נִצְחִי, שֶׁהוּא לְזִכּוֹת לְסִיִּים כַּמָּה פְּעָמִים בַּחַיִּים חַיּוֹתָךְ בְּבָלִי, יִרְוֶשְׁלָמִי, תּוֹסַפְתָּא, אֲשֶׁר זָהוּ בִּיְיָ נִצְחִי, וְכֵן צְרִיכִים לְלַמֵּד סִפְרֵי הַפּוֹסְקִים, וְהֵם שַׁעוֹר בְּרַמְבַּ"ם כְּסִדְרָן וְכֵן שַׁעוֹר בְּטוֹר וְשִׁלְחָן עֶרוּךְ כְּסִדְרָן, אֲשֶׁר אֵין עֶרְךָ אֲלֵיהֶם, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כט), שֶׁכָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מְחַיֵּב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פּוֹסְקִים, וְאָמַר (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סב), שֶׁעַל-יָדֵי לַמּוֹד פּוֹסְקִים, הוּא זוֹכֶה לְיֹשֵׁב אֶת כָּל הַקְּשִׁיּוֹת הָעוֹלוֹת עַל לְבוֹ וְכוּ', כִּי לְכָל אֶחָד יִשְׁנֶה עִקְמָמִיּוֹת בְּלְבוֹ וְכוּ', וְעוֹלוֹת לוֹ קְשִׁיּוֹת וְסִפְקוֹת בְּאִמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וּבְזֶה שֶׁאָדָם לוֹמֵד פּוֹסְקִים, זוֹכֶה לְזַכֵּךְ אֶת לְבוֹ וְכוּ'. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ח'), שֶׁעַל-יָדֵי לַמּוֹד פּוֹסְקִים זוֹכִים לְבַרֵּר אֶת הַטּוֹב מִהַרַּע וְכוּ', הַטּוֹב נִשְׁאָר וְהַרַע נִתְבַטֵּל.

נָא וְנָא רְאֵה מַה לְפָנֶיךָ — אוֹצְרוֹת נִצְחִיִּים, וְלִכְּן בְּרַח לָךְ מִבְּנֵי אָדָם, מַה אַתָּה צְרִיךְ אֶת זֶה?! מַה אַתָּה צְרִיךְ לְרוּץ אַחַר מִיִּשְׁהוּ?! בְּרַח לָךְ יִשְׂרָאֵל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשֶׁךָ, מְלַבֵּד שְׂאֵתָה צְרִיךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֶמֶשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשַּׁבּוּעַ, אֲשֶׁר זֹהוּ סִגְלָה לְאֲרִיכּוֹת יָמִים, וְסִגְלָה לְיִרְאַת שָׁמַיִם וְלְרוּחַ-הַקְּדוֹשׁ וְכוּ', וְעַל כָּלֵם — לַמּוֹד מִשְׁנִיּוֹת מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, מִשְׁנִי"ה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה, וְכֵן (תְּהִלִּים ל, ד): "הַיְעֲלִיתָ מִן שָׁאוֹל נַפְשִׁי", רָאשֵׁי תְּבוֹת מִשְׁנִי"ה, שֶׁעַל-יָדֵי לַמּוֹד מִשְׁנִיּוֹת בְּשִׁקְיָה עֲצוּמָה, זוֹכִים לְהוֹצִיא אֶת הַנֶּפֶשׁ מִן הַשָּׁאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתֵי שְׁנַפֵּל לְשָׁם. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ד', סִימָן ג'): אֵין כָּל הַגְּלִיּוֹת הֵלְלוּ מִתְקַבְּצוֹת אֶלָּא בְּזִכּוֹת מִשְׁנִיּוֹת; וְלִכְּן צְרִיכִים לְעוֹרֵר הַרְבֵּה אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים לְהִתְמַיֵּד בְּלַמּוֹד מִשְׁנִיּוֹת, וַיִּזְכּוּ לְהִגָּאֵל מִהַגְּלוּת הַמְּרָה שְׁלֵהֶם [שְׁנַפְלוּ לְפָגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לְצַלָּן], כִּי לַמּוֹד וְאִמִּירַת מִשְׁנִיּוֹת, מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

מַה אָמַר לָךְ! יְכוּלִים לְחַיּוֹת עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם כְּדַגְמַת חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, רַק לְבָרַח מִכְּבוֹד הַמְּדַמָּה, וְלֹא לְרוּץ אַחַר הַכֶּסֶף וְהַמָּמוֹן

שְׁפָזָה פְּלוּלוֹת כָּל הָעֲבוֹדוֹת זְרוֹת, כַּמּוֹבָא בְּדִבְרֵי רַבְנּוּ ו"ל
(לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כג), שְׁבַתוֹף תְּאֹנֹת מְמוֹן פְּלוּלוֹת כָּל
הָעֲבוֹדוֹת זְרוֹת שְׁבַעוֹלָם; הַלּוֹאֵי שְׁתַּצִּיֵּית אוֹתִי, וְאִז לֹא תִצְטָרֵף כְּבָר
אֶת אִף אֶחָד, וְתִהְיֶה דְבוּק רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָהּ וְטוֹבָתָהּ כָּל הַיָּמִים...

כא פג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, י"א כִּסְלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַק תִּרְאֶה לְזֶרֶק אֶת הַשֶּׁכֶל שֶׁלְךָ לְגַמְרִי, וְתִקְיָם אֶת דִּבְרֵי רַבְנּוּ
ו"ל בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים,
כִּי כָּל הָעֲנָנִין שֶׁל רַבְנּוּ ו"ל, זֶה רַק תַּמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה
יְכוּלִים לְהַגִּיעַ לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת שְׁבַעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבְנּוּ ו"ל
בְּפִרוּשׁ (שיחות-הַר"ן, סימן קנד), שֶׁעֵקֶר מֵה שֶׁהִגִּיעַ לְמְדַרְגָּתוֹ הוּא רַק
עַל-יְדֵי עֲנָיִן פְּרָאֶסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת), שֶׁהִיָּה מְדַבֵּר הַרְבֵּה, וּמְשִׁיחַ הַרְבֵּה
בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, וְאָמַר תִּהְיֶה הַרְבֵּה בַּפְּשִׁיטוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא
הִגִּיעַ לְמָה שֶׁהִגִּיעַ, וְאָמַר: אִם הִיִּיתִי יוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי
מֵה שֶׁאֲנִי עֹתָהּ, דִּהְיִנּוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הִיִּיתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מֵה
שֶׁעֲשִׂיתִי בְּשָׁנָה כְּלָה (כְּלוֹמַר שֶׁהִיָּה מְזַדְרָז כְּלַפֵּי בַעֲבוּדָתוֹ, עַד
שֶׁמָּה שֶׁהִיָּה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּשָׁנָה כְּלָה, הִיָּה עוֹשֶׂה בְּיוֹם
אֶחָד), וְהִיָּה מְתַנַּעֲנֵעַ מְאֹד אַחַר מַעֲלַת הָעֲבוּדָה שֶׁל פְּרָאֶסְטִיק
(פְּשִׁיטוֹת) בְּאַמְת, וְאָמַר: אִי אִי פְּרָאֶסְטִיק. גַּם אָמַר, שֶׁדַּבֵּר עִם פֶּמָה
צְדִיקִים גְּדוֹלִים, וְאָמְרוּ גַם-כֵּן שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ לְמְדַרְגָּתָם, כִּי אִם עַל-יְדֵי
עֲנָיִן פְּרָאֶסְטִיק, שֶׁעֲסָקוּ בַעֲבוּדָתָם עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בַּפְּשִׁיטוֹת
גְּמוּרָה בְּהַתְּבוּדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא
הִגִּיעוּ לְמָה שֶׁהִגִּיעוּ.

אֲשֶׁר כּא פד — כּא פה בְּנַחַל רפג

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּצִּית אוֹתִי, וְלֹא תִתְחַרַּט — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמִכָּל שָׁפָן לֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֹדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה גְּצֹחִית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא פד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כֶּסֶלו ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

רְאֵי לְהִיּוֹת שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה, וּלְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, לְהַצְּלִיחַת בְּעֲלֶיךָ וּלְהַצְּלִיחַת הַיְלָדִים, וְשִׁיכָּנֵס כָּבֵד אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּשַׁפְּעַ, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְהַגִּיעַ אֶל הַבְּרִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא פה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כֶּסֶלו ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוּ זְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם כֶּסֶף הַפְּדִיּוֹן, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר: אִם הָיָה לוֹ לְמִי לְתַת פְּדִיּוֹן, הָיָה נוֹתֵן כָּל יוֹם פְּדִיּוֹן, וּמִי יִתֵּן, שְׂנוֹזָפָה לְתַת כָּל יוֹם פְּדִיּוֹן, כְּדֵי לְזַכּוֹת לְהַמְתְּקַת הַדֵּינִים.

צְרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר מַה שְּׂאוּכָלִים וְכוּ', כִּי הַיּוֹם כָּל הַחֲנִיּוֹת

מוֹפְצוֹת עִם טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת, וְלִכֵּן אָסוּר לֶאֱכֹל שׁוֹם מֵאֶכֶל בְּלֵי הַכֶּשֶׁר
טוֹב מִבֵּית־דִּין טוֹב וּמִסְמֶךְ, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, וּמוֹבֵא בַּזֶּהר
הַקְדוֹשׁ (שְׁמִינֵי מֵא): כֹּל מֵאֵן דְּאֶכִּיל מֵאֵינוֹן מֵאֶכְלֵי דְאַסִּירֵי, אֶתְדַבֵּק
בְּסִטְרָא אַחְרָא, וְגַעִיל נִפְשִׁיהּ וְגִרְמִיהּ, וְרוּחַ מְסֻאֵב שְׂרָא עֲלֶיהּ,
וְאֶחְזִי גִרְמִיהּ דְּלִית לֶיהּ חוּלְקָא בְּאַלְהָא עֲלָא, וְלֹא אֶתִי מִסְטְרִיהּ,
וְלֹא אֶתְדַבֵּק בֵּיהּ, וְאִי יִפּוֹק הֵכִי מֵהֵא עֲלָמָא, אֶחֱיֵדֵן בֵּיהּ כֹּל אֵינוֹן
דְּאֶחֱיֵדֵן בְּסִטְרֵי דְמִסְאַבָּא, וּמִסְאַבִּין לֶיהּ, וְדִינִין לֶיהּ כְּבֵר נֶשׁ דְּאִיהּ
גַּעֲלָא דְמִרִּיהּ, גַּעֲלָא בְּהֵא עֲלָמָא, וְגַעֲלָא בְּעֲלָמָא דְאַתִּי. וְעַל דָּא
כְּתִיב: וְנִטְמַתֶּם בָּם בְּלֹא א', דְּלֹא אֶשְׁתַּכַּח אֶסְוֹתָא לְגַעוּלִיהּ, וְלֹא
נִפִּיק מִמִּסְאַבוּתִיהּ לְעֲלָמִין, וְיִ לֹון וְיִ לְנִפְשִׁיהּ, דְּלֹא יִתְדַבְּקוֹן
בְּצִרוּרָא דְחַיִּי לְעֲלָמִין, דְּהֵא אֶסְתַּאֲבוּ, וְיִ לְגִרְמִיהּ וְכֹל מִי שְׂאוּכַל
מֵאלוּ הַמֵּאֶכְלִים הָאֶסְוֹרִים, הוּא מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּסִטְרָא אַחְרָא,
וּמַגְעִיל אֶת נִפְשׁוֹ וְרוּחַ הַטְּמֵאָה שׁוֹרָה עָלָיו, וְאִין לוֹ חֵלֶק בְּאַלְקֵי
יִשְׂרָאֵל, וּכְשִׁיּוּצָא מְזָה הָעוֹלָם, נְדַבְּקִים בּוֹ רוּחוֹת הַטְּמֵאָה, וְדַנִּים
אוֹתוֹ בְּדִינִים קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנִפְשׁוֹ, שְׁלֹא יִהְיֶה
דְּבוּק בְּחַי הַחַיִּים].

הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁמַר אוֹתָנוּ, שְׂאֵךְ פְּעַם לֹא נִפְשַׁל בְּמֵאֶכְלוֹת
אֶסְוֹרִים, אֶכֶּל צְרִיכִים הַרְבֵּה תְּפִלָּה, לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל
זֶה, כִּי לֹא יִפְלֹט שְׂאָדָם לֹא יִכְשַׁל בְּמֵאֶכְלוֹת אֶסְוֹרִים שְׁמִטְמֵטְמִים
אֶת הַלֵּב.

הַמֵּאֶחֶל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא פו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כִּסְלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ.

מה אמר לך, ידידי הַקָּר! קִשָּׁה הִיְתָה עָלַי מְאֹד מְאֹד הַפְּרָדָה
 לַהַפְּרָד מִמְּכֶם, אִךְ מַה לַעֲשׂוֹת, בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִין לִהְיוֹת רְצוּא
 וְשׁוֹב, עֵיל וְנָפִיק, עַד עַת בֵּא דְבָרוֹ, שְׁנִזְכָּה כָּבֵר לְגוֹר בְּקִבְיַעוֹת
 בְּיַבְנָאֵל. לַעַת עַתָּה צָרִיךְ לִהְיוֹת עֵיל וְנָפִיק, רְצוּא וְשׁוֹב, לְבּוֹא
 וּלְחֹזֵר.

רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר לְבּוֹא לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּת הַנְּתִיקִין,
 אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מְזֵה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתִּזְכָּה לְהַפְּלֵל
 בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּבַדֵּד עֲצָמְךָ עִמּוֹ יַתְּבַרְךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבִיבּוֹר וְדְבִיבּוֹר
 הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאֵין לְתַאֲר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל,
 אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַדְבֵּר אֵלָיו יַתְּבַרְךָ. כִּי בְּאַמַּת אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק
 הַעֲצָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שְׁגִלָּה לָנוּ לְדַבֵּר הַרְּבֵה עִמּוֹ יַתְּבַרְךָ, וּבְלִי זֶה
 אֵין לָנוּ כְּלוּם בְּזֶה הָעוֹלָם. וּבְאַמַּת מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לִילֵךְ בְּדַרְךְ
 זוֹ, כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים בְּצוּרָה אַחֲרָת. עַל-כֵּן רְאֵה לְחִזְק אֶת
 עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאַל תַּנִּיחַ אֶת עֲצָמְךָ לְפַל בְּשׁוּם
 פְּנִים וְאַפֵּן.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי
 מְבַקֵּשׁ וּמַתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ דְרָבְכֶם, וְתִזְכּוּ לְחַתֵּן אֶת כָּל
 יְלָדֵיכֶם בְּקָלוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא פז

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יַתְּבַרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, י"א כֶּסֶלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

רְאֵי לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ לְךָ רְפוּאָה
 שְׁלָמָה בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְתִזְכֵּי לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים בְּקָלוֹת, וְתַרְוִי
 מֵהֶם רַב נַחַת.

נָא וְנָא לְהַתְּפִלֵּל הַרְבֵּה בְּעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְּבַרֵךְ כָּל מָה שְׁאַתָּה צְרִיכָה, כִּי הַתְּפִלוֹת שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים, וְאֲשֶׁרֵי אִשָּׁה שֶׁחֲזָקָה בַּתְּפִלָּה בְּעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, שְׁאֵז תִּמְשִׁיף עַל עֲצָמָה עֲרֵבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זֵיו חַיּוֹת אֶלְקוֹתוֹ יִתְּבַרֵךְ שְׁמוֹ, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁל הָאִשָּׁה בְּעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת עוֹשֶׂה רַעַשׁ גָּדוֹל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפִלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא פח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְּבַרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א פְּסָלוֹ ה' תּשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל הַיָּקָר ... גֵּרוֹ יְאִיר.

זֶה כְּמָה רְצִיתִי לְכַתֵּב לָךְ, אֲבָל לֹא עָלְתָה בְּיָדֵי מְרַב טְרוֹדוֹתֵי. מָה אִמַר לָךְ! זְכוֹר וּזְכַרְתִּי אֶת הַיָּמִים מְקֻדָּם, שֶׁהָיִיתָ כּוֹתֵב לִי מְכַתְּבִים, וּמִמָּשׁ הַחַיִּיתָ אוֹתִי, וְעַל-כֵּן רָאִה לְחַדֵּשׁ אֶת הַקֶּשֶׁר, וְתִכְתֵּב לִי בְּכָל פַּעַם מְכַתֵּב, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַרְגַּל עֲצָמְךָ בְּשִׁיחָה בֵּינָךְ לְבֵין קוֹנֶךָ, וּלְדַבֵּר עִמוֹ יִתְּבַרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה הַיְסוֹד אֲצֵל רַבְּנוּ ו'ל'. וּמִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ בְּעִבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, אֵין לוֹ מָה לְהַתְּפַחֵד מִשּׁוֹם דְּבָר; כִּי בְּאַמַּת הַתְּפִלָּה הַיָּא הַבַּיִת מְנוּס שֶׁהָאָדָם יְכוֹל לְבָרַח אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ, וְחָבַל עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם בְּלֵי הַתְּבוּדוֹת, וְצְרִיכִים לְשָׁמֵר אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד מְאֹד מִפְּעֵס וּקְפָדוֹת, כִּי הַפְּעֵס הוֹרֵס אֶת הָאָדָם, וּמְבִיא אוֹתוֹ לְפָגַם-הַבְּרִית, וְעַל-כֵּן רָאִה לְשָׁמֵר עֲצָמְךָ מִפְּעֵס, וְתַהֲיֶה תָּמִיד בְּשִׁמְחָה וּתְשִׁמַּח אַחֲרֵים, וּבְזָכוֹת זֶה תִּזְכֶּה לְהַפְּלִל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

רָאִה לְהַתְּמִיד בְּלִמּוּד מְשֻׁנּוּת אֶפְלוֹ בְּגִרְסָה, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַתְּפִלֵּל

עַרְב וּבָקָר וְצֹהָרִים בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ וַיִּקְא, כִּי מַעֲלַת תְּפִלָּה בְּצַבּוּר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ, וּתְבַשֵּׂר לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא פט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כֶּסֶלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הָאֲבָרְךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אַתָּה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֹר עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלֶךְ, שְׂרַבְנוּ ו"ל הַקְּפִיד עַל זֶה יוֹתֵר מֵהַכֵּל, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי ו"ל (שיחות-הַר"ן, סימן רסג): מַעֲנִין בְּגֵי הַנְּעוּרִים, שְׁשֹׁכֵיחַ מְאֹד שְׁנַעֲשֶׂה קְלָקוּל בִּינֵיהֶם וּבֵין נְשׁוֹתֵיהֶם, וְנִפְרָדִים זֶה מִזֶּה אֵיזָה זְמַן, וְלִפְעָמִים נַעֲשֶׂה מִזֶּה פְּרוּד לְגַמְרֵי, חֵס וְשְׁלוֹם. אָמַר שְׁזֶה מַעֲשֶׂה בַּעַל-דְּבָר, שְׁמַנִּיחַ אֶת עַצְמוֹ עַל זֶה מְאֹד לְקַלְקֵל הַשְּׁלוֹם שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, כְּדִי שְׂיִתְפָּסוּ בְּמַצּוֹדְתוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם, עַל-יְדֵי-זֶה. כִּי הוּא אוֹרֵב עַל זֶה מְאֹד לְתַפְסֹם בְּנַעֲוִירֵיהֶם, עַל-יְדֵי קְלָקוּל הַשְּׁלוֹם-בֵּית, חֵס וְשְׁלוֹם, שְׁגוֹרֵם בְּעַרְמְמִיּוֹתוֹ לְקַלְקֵל הַשְּׁלוֹם שְׁבִינֵיהֶם. וְהָאֲרִיךְ בְּשִׂיחָה זֹאת, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְאֲבָרְכִים לְדַעַת אֵיךְ לְהַתְנַהֵג עִם הָאִשָּׁה, כִּי לְצַעֲרָנוּ הָרַב, הַיּוֹם יֵשׁ כָּל מִינֵי אֲנָשִׁים פְּגוּמִים וְכוּ', שְׁהֵם אוֹמְרִים שְׂמֵת־מַחִים בְּעַנְיֵי שְׁלוֹם-בֵּית וְכוּ', וְלוֹקְחִים הַרְבֵּה כֶּסֶף וְכוּ', וְנִקְרָאִים מְפָרְסָמִים לְעַנְיֵי שְׁלוֹם-בֵּית וְכוּ', וּבְאֲמַת נִתְקַיֵּם אֶצְלָם מַה שְּׂאָמַר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא), שִׁישׁ מְפָרְסָמִים וּמְנַהֲיָגִים שְׂאֵינִם יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת עַצְמָם, וְאֵיךְ יְנַהֲיֵנוּ אֶת אַחֲרִים?! וְלָכֵן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֹר מֵאֲנָשִׁים כָּאלוֹ וְכוּ', וְכָלֵל זֶה יִהְיֶה בְּיָדְךָ, אִם אַחַד רוֹצֶה כֶּסֶף בְּעַבּוּר עֲשִׂית שְׁלוֹם-בֵּית, הוּא כְּבָר שֶׁקָּרַן גְּדוֹל מְאֹד, וְהוּא לֹא מַעֲנִין שְׂיִהְיֶה אֶצְלְךָ שְׁלוֹם-בֵּית, כִּי

הוא ימשך את זה לכל הפחות לחצי שנה או לשנה, פי הרי זו הפרנסה שלו, ואם הוא יגמר עם זה מדיית וכו', אז לא תחזרו אליו, ומהיכן יתפרנס? ! ולכן צריכים מאד מאד לשמר מאנשים כאלו.

זכור וגם תזכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.): לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם, אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית יב): "ולאברם היטיב בעבורה", והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשיכו, פי היכי דתתעתרו (תכבדו ותיקרו את נשותיכם, כדי שתתעשרו), ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן סט), שעקר העשירות בא בזכות האשה; ואמרו (שם): לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרובה; ואמרו (שם): לעולם יהא אדם זהיר בתבואה בתוך ביתו, שאין מריבה מצויה בתוך ביתו של אדם, אלא על עסקי תבואה, שנאמר (תהלים קמו): "השם גבולך שלום, חלב חטים ישביעה. אמר רב פפא: הינו דאמרי אינשי: כמשלם שערי מפדא נקיש, ואתי תגרא בביתא, ולכן תזהר בדברים כאלו מאד מאד, כי אצל רבנו ז"ל הנה ענין שלום-בית יסוד מוסד, ואמר: אם אין שלום-בית, אין תקון הברית.

הדורש שלומך באהבה רבה...

כא צ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח, י"א פסלו ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, כי השמחה היא היסוד בדת רבנו ז"ל, וחכמינו הקדושים אמרו (מדרש תנחומא, פרשת שמני):

אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר; ועל-כן תעשה כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה היום הזה, ובזכות השמחה תזכה לעבר על הכל.

אין מלים בפי להודות לך על כל החסד חנם שאתה עושה עמי, שאתה עוסק בתקון הבנין, ובכל מקום שאתה רק רואה אינה תקון — אתה מתקן, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא בזכות זה לתקן את נשמתך, ותזכה להכלל באין סוף ברוך הוא.

הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך, פי באמת אין לנו בזה העולם רק התפלה, ואם היו בני-אדם יודעים את מעלת התפלה וההתבודדות אליו יתברך, היו חזקים בזה מאד מאד, כי בעוונותינו הרבים, עובר על כל אחד ואחד מה שעובר — צרות ויסורים, קטנות וחלישות הדעת, ואין שום בית מנוס לברח מפל פגעי ומקרי זמן, כמו תפלה והתבודדות. על-כן ראה לחזק את עצמך בעבודה זו, להיות רגיל לצאת בין ההרים, ולהתבודד עצמך עמו יתברך, ועל-ידי-זה תזכה לראות נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, פי התפלה משנה את הטבע, ובפרט שרבנו ו"ל אמר (ספר-המדות, אות תפלה, סימן פא): תפלה שהיא בשמחה, היא ערבה ומתוקה להשם יתברך; ועל-כן ראה להיות בשמחה, וכן תתפלל בשמחה, ועל-ידי-זה תפלתך תקבל לרחמים ולרצון.

נא ונא תקח לעצמך חברותא ללמד עם אחד מאנשי שלומנו, ועל-ידי-זה הכל יסתדר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּא צא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח, י"א פסלו ה'תשנ"ד.

שלום רב אַל ... תחיה.

ראי לחזק את עצמך ביותר במדת השמחה, ותשתדלי להתחבר

עם נשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ וְתִשְׁמְחֵי אוֹתָן, כִּי הַשְׂמֵחָה מִרְחֶבֶת אֶת
הַדַּעַת וְהַשְׂכָּל, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמֵחָה, סִימָן ג'):
בְּרִבּוֹת הַשְׂמֵחָה נִתְחַזַּק כַּחַ הַשְׂכָּלִי, וְהַמְּאָכֵל וְהַמְּשִׁתָּה הֵם סִבָּה
גְּדוֹלָה לְשִׂמְחַת הַלֵּב, וְלִהְרַחֵיק הָעֲצָבוֹת וְהַדְּאָגוֹת; וְעַל-כֵּן רָאִי
לְשִׂמַח מְאֹד מְאֹד, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לִבְךָ וְנִדְעָתְךָ, וְתִהְיֶי בְּרִיאָה,
וְתוֹכְלִי לְהִסְתַּדֵּר בִּיבְנָאֵל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם שְׁפַע
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְלֹא יִחַסֵּר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא צב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כִּסְלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כֹּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! רָאוּי לָנוּ לְשִׂמַח מְאֹד מְאֹד, שְׂזַכֵּינוּ
לְהַתְּרוּעַ מִרַבְּנוּ ו"ל, וּמָה הֵיִינוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ו"ל, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ
לְשִׂמַח מְאֹד מְאֹד עִם רַבְּנוּ ו"ל, וְתִשְׁתַּדֵּל לְשִׂמַח אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ.
וְרַבְּנוּ ו"ל גָּלָה לָנוּ: מִי שֶׁזוֹכֶה לְפָרְסָם אֶת הַצְּדִיק, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא
זוֹכֶה לְשִׂמְחָה (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמֵחָה, סִימָן טז); עַל-כֵּן רָאֵה לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וְתַפְרָסֵם אֶת הַצְּדִיק, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה בִּיּוֹתֵר בְּשִׂמְחָה, וְכֵן
תִּשְׂמַח אֶת הַצְּדִיק, וְעַל-יְדֵי-זֶה תוֹכֵל לְעַבֵּד אֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ
בְּשִׂמְחָה (שֵׁם, סִימָן טו); וְרָאוּי לָךְ לְשִׂמַח מְאֹד מְאֹד, כִּי, תִּהְלֶה לְאֵל,
הַקְּמֵת כּוֹלֵל יָפֵה, וְהַיּוֹם הוּא כָּבֵד כּוֹלֵל רְצִינִי, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׂיַכְנֵס לָךְ שְׁפַע, וְתִזְכֶּה לְהַחֲזִיק אֶת הַכוֹלֵל בְּכָבוֹד.

גַּא וְנָא הַרְגַּל אֶת עֲצָמֶךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כְּלָל,
וְצָרִיכִין לְהִיּוֹת חֲזָק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרַךְ,

אֲשֶׁר כּא צג בְּנַחֵל רצא

וּכְדָאֵי לְטִיֵּל קָצֵת בֵּין הַהָרִים בְּכָל יוֹם, וְלִהְתְּבוֹדֵד עֲצָמוּ אֵלָיו
יְתַבְרֹךְ, וְעַל-יַדֵּי-זֶה יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכּוֹ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא צג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרֹךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א פְּסָלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ, וּמֵאֵד מְאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שָׂאֵת מַחְזִיקָה מְעֻמָּד. וְעַל כָּלֵם, שָׂאֵת מְחַנֶּכֶת בְּבֵית-
הַסֵּפֶר, יַעֲזוֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִתֵּן לָךְ אֶת הַכּוּחוֹת הַרוּחָנִיִּים
וְהַגְּשָׁמִיִּים, שְׂתוּכְלִי לְחַנֶּךָ אֶת הַיְלָדִים.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלִי לְדַבֵּר עִם הַתְּלַמִּידוֹת בְּשִׁבְחַ הַצְּדִיקִים, כִּי
בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן סא): עַל-יַדֵּי
שִׁבְחַ שְׂמִשְׁבַּחִין אֶת הַצְּדִיקִים, מִפִּילִין אֶת הַרְשָׁעִים נְפִילָה גְּדוּלָה;
וְלָכֵן מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אִם תַּעֲסִקִי בְּשִׁבְחַ הַצְּדִיקִים לְדַבֵּר בְּשִׁבְחֵם,
וְעַל-יַדֵּי-זֶה יִהְיֶה לְכָל מַתְּנֵגְדָנוּ מִפְּלֵה גְּדוּלָה.

הַרְגִּילִי עֲצָמְךָ לְהִתְפַּלֵּל אֵלָיו יְתַבְרֹךְ בְּכָל יוֹם, וְכֵן תִּכְנִיסִי אֶת
זֶה בֵּין הַתְּלַמִּידוֹת, שְׂאִין לָנוּ רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יַדֵּי-זֶה
בְּאַמַּת יִמְשֹׁךְ עָלֵינוּ אוֹר זִיו וְחַיִּית וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא יְתַבְרֹךְ שְׁמוֹ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׂתַצְלִיחֵי דְרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא צד.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יָאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְרַחֶבֶת אֶת
הַדַּעַת, וּמִי שְׂוֹכֵחַ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עַל-יְדֵי-זֶה עוֹבֵר עַל הַכֹּל, כִּי
בְּזֶה הָעוֹלָם יֵשׁ לְכֹל אֶחָד וְאֶחָד גְּסִיּוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאִי אֶפְשָׁר
לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, אֲלֵא עַל-יְדֵי שִׂמְחָה, וְצָרִיכִין לְמַסֵּר אֶת גַּפְשׁוֹ בְּיֹתֵר
עַל מִדַּת הַשִּׂמְחָה.

הֲרֹגֵל אֶת עֲצָמֶךָ לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיֵן דִּיקָא עָרַב וּבִקֵּר וְצִהְרִים,
וּחֲכַמְיֵנוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת ו:): כָּל הַקּוֹבֵעַ מְקוֹם לְתַפְלָתוֹ, אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֶם בַּעֲזָרוֹ, הֵינּוּ מִי שֶׁעוֹשֶׂה קְבִיעוֹת לְעֲצָמוֹ בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת,
עַל-יְדֵי-זֶה גִּמְשָׁכִים עָלָיו חֲסָדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים, כִּי בְּאַמַּת הוּא
יִתְבָּרַךְ גִּמְצָא בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וּכְשֶׁאָדָם בָּא לְתוֹךְ בֵּית-הַכְּנֶסֶת, גִּמְשָׁכַת
עָלָיו הָאֶרֶת זִיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהִיא מִדַּת הַחֶסֶד, מִדַּתוֹ שֶׁל
אֲבֹרָהֶם אָבִינוּ, וְעַל-פֶּן דִּיקָא כָּל הַקּוֹבֵעַ מְקוֹם לְתַפְלָתוֹ, אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֶם בַּעֲזָרוֹ דִּיקָא.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! אִם תִּהְיֶה זֹהִיר לְהַתְּפַלֵּל עָרַב וּבִקֵּר
וְצִהְרִים בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת דִּיקָא, עַל-יְדֵי-זֶה תִּבְטַל מִמֶּךָ אֶת הַפַּעַס
וְהַקְּפֻדוֹת, וְיִמְשַׁךְ עָלֶיךָ רַק חֶסֶד, כִּי בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת יֵשׁ רַק חֶסֶד, וּמִי
שֶׁמִּתְנַהֵּג בְּמִדַּת הַחֶסֶד, בְּיָדוּעַ שֶׁהַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה בּוֹ.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁעֲשִׂיתָ עִמָּדִי, שֶׁקִּנִּיתָ
לִי כָּל-כֹּפֶךָ הַרְבֵּה סִפְרִים, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּמִיד תִּקְנֶה
לִי עוֹד סִפְרִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא צה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כֶּסֶלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָהּ.

רְאֵי לְחִזּוּק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּיוֹתֵר, וְתִשְׁמְרֵי עַל בְּרִיאֹת גּוּפֶיךָ,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רָע, רַק תִּתְחַזְּקִי וְתִגְוַחֲחִי הַרְבֵּה,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂיִהְיֶה לָךְ כַּחוֹת לְחַיִּיךָ אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל
בְּדַרְךָ יִשְׂרָאֵל סָבָא, וְתִחַדִּירִי בָהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא צו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כֶּסֶלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

מָה אֵמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! צַר וַיִּמַּר לִי מְאֹד, שֶׁלֹּא יִכְלָתִי לְשָׁלֵם
לָךְ מִיָּדִית אֶת הַחֹב, אֲפִי שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, שֶׁסֶּתֶם הַלְוָאָה
שְׁלֹשִׁים יוֹם, וְכֵן נִסְפַם בִּינֵינוּ, שֶׁעַד חֲדָשׁ יָמִים אֲנִי לֹוֶה מִמֶּךָ אֶת
הַכֶּסֶף, אֲךָ בְּתוֹךְ כֶּף בְּקִשְׁתִּי שֶׁכָּבַר אֲחִזִּיר לָךְ חֵלֶק גְּדוֹל מִהַכֶּסֶף,
וּבִתְחִלָּה לֹא הָיָה לִי לְהַחֲזִיר לָךְ אֲלָא עַד חֲדָשׁ יָמִים, כְּמוֹ שֶׁנִּדְבַּר
בִּינֵינוּ, וְעַל-כֵּן אֲנִי מְאֹד מְצֻטְעָר עַל הַעֲגָמַת נַפְשִׁי שֶׁגִּרְמַתִּי לָךְ וְכו'.

מָה אֵמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד עַל שְׂאֲנוּ

יודעים מִרְבֵּנוּ ו"ל, וְמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבֵּנוּ ו"ל; וְזוֹ לָנוּ הַצְּלָחָה
גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, שְׁאֵנוּ יוֹדְעִים מִרְבֵּנוּ ו"ל.

הַרְגֵל אֶת עֲצָמָךְ לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִתְפַּלֵּל בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת
דִּיקָא שְׁחִרִית, מְנַחָה, מְעֵרִיב, פִּי בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת שֶׁם הוּא מְשַׁפֵּן
הַשְּׂכִינָה, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּת הַיְּתִיקִין, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמָךְ לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ,
וְתִפְרָשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתְךָ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְאִז
טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׁאֵנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַבְּךָ תָּמִיד, וְתִבְשֹׂר לִי בְּשׂוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא צז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כְּסֵלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים שְׁלָךְ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי
לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אִךְ מְרֹב טְרִדוֹתִי בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, לֹא הִיָּה
הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבָךְ.

רְאֵי לְהַמְשִׁיךְ לְכַתֵּב לִי, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַרְגִילִי אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר עִם נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתַחֲזָקִי
וְתִאֲמָצִי אוֹתָן בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְתַחֲדִירִי בְּהֵן אֲמוּנָה
פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְכֵן הַרְגִילִי אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ
עַל-כָּל-פְּנִים בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, פִּי הַתְּפִלָּה שְׁאֲשֶׁה מִתְפַּלֵּלָת, מִתְּקַבְּלַת
בִּיּוֹתֵר בְּשָׁמַיִם, כִּי גְּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחִזְק
בְּעִבּוּדָה קְדוּשָׁה זוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא תִּמְסְרֵי אֶת בְּפֹשֶׁךְ עַל מִדַּת הַשְּׂמֻחָה, וְתִמִּיד תִּהְיֵי שְׂמֻחָה
וּרְגוּעָה, כִּי הַשְּׂמֻחָה תִּכְנִיס בְּךָ רִגְעַ, וְאַף פְּעַם לֹא תִהְיֵי עֲצָבָנִית, רַק
תִּהְיֶה לְךָ סְבֻלָּנוֹת גְּדוּלָּה, וְתִשְׁתַּדְּלִי שְׂתִּהְיֶה אֶהְבֶּה גְּדוּלָּה בִּינְךָ לְבִין
בְּעַלְךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיכֶם.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא צח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כִּסְלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַחֲסָד חֲנֻם שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי
בְּתִקְוִנֵי הַתְּאוּרָה, וַיַּעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזָכוֹת זֶה, שֶׁכָּבַר יְאִיר
לְכֶם בֶּן וּבַת בְּתוֹךְ הַבֵּית, וַיִּהְיֶה לְכֶם אוֹר בְּתוֹךְ הַבֵּית.

רְאֵה לְקַבֵּעַ אֶת עֲצָמְךָ בְּשְׁעוּרִים קְבוּעִים עִם יְדֵינִי הַיָּקָר ... גֵּרוֹ
יְאִיר, וְכֵן תִּקְבַּע לְעֲצָמְךָ זְמַן עַל הַתְּבוּדָדוֹת וְשִׂיחָה בִּינְךָ לְבִין קוֹנֶךָ,
אֲפֹלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְבַקֵּשׁ מִמֶּנִּי יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שֶּׁאַתָּה צָרִיךְ, וְתִצְאָ
בַּחוּץ לַשָּׂדֶה בְּמָקוֹם שֶׁאֵין שָׁם בְּנֵי-אָדָם, וְתִצְעַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּקוֹלִי
קוֹלוֹת, שְׁיַחֲוִים וַיִּרְחַם עָלֶיךָ, וַיּוֹצִיאֲךָ מֵהַחֹשֶׁךְ וְהַבוֹץ שֶׁנִּלְכַדְתָּ בָּהֶם.

מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, שֶׁאָדָם
בָּא וּמִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא זוֹכֵה לְצִאֵת מִכָּל צָרוֹתָיו.

אֲשֶׁרנִי מַה טוֹב חֲלָקְנוּ, וּמַה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, שֶׁאֲנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי
אֲמַת כְּזֶה, רַבִּי נִפְלֵא כְּזֶה, שֶׁמִּגְלָה לָנוּ יַעֲזוֹת וּדְרָכִים וְהַנְּהָגוֹת יִשְׁרוֹת
כְּאֵלֵינוּ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסָד חֲנֻם שֶׁעָשִׂה
עִמָּנוּ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא צט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כְּסֵלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְגִדְלִי שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכַבְרֵי יְאִיר
הָאוֹר בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְתוֹכֵי לְהוֹלִיד בְּנִים חַיִּים וְקַיָּמִים, וְתַחֲדִירִי אֶת
הָאֲמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה בְּיַלְדִים הַקְּטַנְטַנִּים, כִּי סוּף כָּל סוּף אֶת מְטַפְלַת
עִם הַפְּעוּטוֹן, כְּבָר כְּדַאי שְׁיִשְׁמְעוּ דְבוּרֵי אֲמוּנָה, כִּי כְּשֶׁמְדַבְּרִים עִם
קְטַנֵּי קְטַנִּים דְבוּרֵי אֲמוּנָה, זֶה נִחְקַק בְּהֶם כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם. וְטוֹב מְאֹד
שְׁתַּדְּבְרִי עִם נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דְבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית,
וְעַל-יַדֵּי-זֶה תַּצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא ק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כְּסֵלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכָל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַע-עוֹלָם, וְאֵל תַּפַּל
בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׁיִשׁ לָךְ עֵסֶק בְּעֵסְקֵי רַבְּנוּ ז"ל, זְכוֹר וְגַם
זְכוֹר כַּמָּה אֲנָשִׁים בְּזֶה הָעוֹלָם גִּכְנָסוּ בְּעֵסְקִים, וְנִתְמוּטְטוּ וְאִבְדוּ אֶת
כָּל הוֹנֵם וּרְכוּשָׁם, וְעָבְרוּ לָהֶם הַיָּמִים וְהַשְּׁבוּעוֹת וְהַחֲדָשִׁים וְהַשָּׁנִים
בְּהֶבֶל וְרִיק, וּמְאוּמָה לֹא נִשְׁאָר בְּיָדָם, לֹא גִשְׁמִיּוֹת וְלֹא רוּחַ-חַיּוֹת,
וְתַהֲלֶה לְאֵל, הַעֵסֶק שְׂאֵתָהּ וְאִשְׁתָּךְ עוֹסְקִים הוּא עֵסֶק גַּצְחִי, שְׁמֻזְזָה
אֶת כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְשׁוֹב בְּתַשׁוּבָה וְלִהְתַּחֲזֵק, אָשֶׁר כָּל הַרְהוֹר

תְּשׁוּבָה שְׂיֵשׁ לְאִיזָה בַּר יִשְׂרָאֵל, וּמִכָּל שְׂכָן כְּשׁוּכָה לְהַתְּעוֹרֵר, וְנַעֲשֶׂה בְּאַמַּת בְּעַל תְּשׁוּבָה, הֲלֹא כָּל הַזְכוּת הַזֹּאת נִרְשְׁמָת עַל שְׁמִי וְשֵׁם אֲשֶׁתִּי. וְלִכֵּן רָאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָה עַד מְאֹד מְאֹד, וְלִרְקוֹד מְרַב שְׂמִיחָה, הֵן אַמַּת אֲנִי מִבֵּין אֶת גְּדֹל הַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שְׂיֵשׁ לָכֶם בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, כִּי הַסְּמִיךְ-מִ"ם מְאֹד מְאֹד אֲוֹרֵב עַל כָּל אֱלוֹ הַעוֹסְקִים בְּעִסְקֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְרוֹצֵה לְשִׁבֵּר אוֹתָם, וְלִכֵּן בְּאִתִּי לְחִזּוֹק וּלְאַמֵּץ אֶתְכֶם, תְּהִלָּה לְאֵל, הַסְּפָרִים הַחֲלִישִׁים מְסוּפֵי הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ מִמֶּשׁ בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָה, הִנֵּה לְקַחוּ מִמֶּנִּי עֲכָשׁוּ חֲבִילָה גְּדוּלָה סְפָרִים לְבְרִית הַמוֹעֲצוֹת (רוֹסְיָה) וְכֵן לְדְרוֹם אֶפְרַיִקָה, וְעַכְשָׁו ... גְּרוּ יְאִיר, נוֹסֵעַ לְאַרְצוֹת הַמְּזֻרָח הַתִּיכוֹן, וּבִיגִיָּהם מְרוֹקוֹ, וּמִפִּיץ שֵׁם סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּקִנְזוֹבְלִנְקָה, וְכֵן בְּאִירוּפָה, וְכֵן כָּאֵן בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית מִתְּפֹשֵׁט לְאַרְךָ וּלְרַחֵב כָּל הַיְּבֵשֶׁת מִמֶּשׁ, בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָה, וּבְרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, הַחֲלִישִׁים גַּם בְּכָל דְרוֹם אֶמְרִיקָה וּמְקַסִּיקוֹ וְכוּ', וּמִמֶּשׁ אֵין מְקוֹם בְּעוֹלָם שְׁלֹא מִגִּיעִים הַסְּפָרִים הָאֵלוֹ שְׂאֵתָה מְדַפִּיס, וְעַל-כֵּן רָאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם זְכוּתְכֶם, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא נִשְׂאָר מִהָאָדָם רַק מֵה שְׁוֹכָה לְחֻשָׁב מִמֶּנּוּ? תְּבַרְךָ, כִּי בְּכָל רִגַע וְדָקָה וּשְׁנֵיָה שְׂאָדָם חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ? תְּבַרְךָ, וּמִכְנִיס בְּדַעַתוֹ אַמַּתָּת מְצִיאֹתוֹ? תְּבַרְךָ, זוֹהִי זְכוּת נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד לְהַנְשִׁמָּה, כִּי אָדָם גִּשְׂמִי וְחִמְרִי הַמְּסֻתוֹבֵב כָּאֵן בְּעוֹלָם הָעֲשִׂיָה, יִזְכֶּה לְחֻשָׁב מִמֶּנּוּ? תְּבַרְךָ, וְלִהְיֶמְשִׁיכוֹ לְמִטָּה לְמִטָּה, זוֹהִי זְכוּת גְּדוּלָה, וּמִכָּל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן מִי שְׂמוּכָה גַם אֶת אַחֲרִים לְהַגִּיעַ לָזֶה — זוֹ זְכוּת נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה עַד מְאֹד.

רַק חִזּוֹק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד, וְרָאָה לְחִזּוֹק אֶת ... שְׂיִגְמֹר עַל-כָּל-פְּלִי-פְּנִים כִּרְךָ הָרֵאשׁוֹן שֶׁל גִּפְלֹאוֹת מוֹהֲרָא"ש.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא קא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח, י"א כסלו ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אַל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

עכְשׁוֹ קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְמַהֵר, כִּי עֲכָשׁוֹ אֲנִי מְזַדְּרֵנּוּ אֶל בְּרִית יִצְחָק שְׁקוֹרִין 'וְאֶכֶט וְנֶאֱכֵט' שֶׁל נִכְדֵי, שְׁנוּלֵד ל' מְזַל טוֹב", וּמְחַר בְּעִזְרוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, יִהְיֶה הַבְּרִית, וְעַל-פֶּן אֶקְצֵר, רַק זֹאת אֲמַר לְךָ, הַיּוֹם כְּתִבְתִּי לְךָ מִכְתָּב אַרְךָ, לְדַעְתִּי, תּוֹצִיא אֶת הַמִּכְתָּב וְתִקְרָא בּוֹ, וְיִהְיֶה לְךָ חֲזוֹק, כִּי לֹא בַחֲנָם הֵאָרַכְתִּי לְךָ אֵיךְ שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם אֹרֵב עַל מִי שֶׁמִּפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוֹ ו"ל בְּעוֹלָם, וְלִכֵּן אֵל תִּקַּח אֶל לִבְךָ מִכָּל הַשְּׁטִיּוֹת וְהַדְמִיוֹנוֹת וְכוּ', הַחֲרוּפִין וְהַגְּדוּפִין שֶׁבָּזָה אוֹתְךָ, אֲדַרְבָּה זֶה כְּפֶרֶת עֲוֹנוֹת וְטוֹבוֹת גְּדוּלוֹת, אֵל תִּשִּׂים אֶל לִבְךָ כָּלֵל אֶת הַפִּטְפוּטֵי הַבָּרִים שְׁלוֹ, תַחֲזִיק בַּנִּקְדָּה שְׁלֵךְ, וְאֲנִי מִכְטִיחַ לְךָ שְׁכָלִם יִתְבַטְּלוּ נִגְדָּךְ, וְאַף אֲחַד לֹא יוּכַל לְהַרְע לְךָ. אַתָּה עֹשֶׂה רַק מַה שֶּׁטוֹב בְּעֵינֶיךָ, וְאֲזוּ תִצְלִיחַ.

הַמְצַפֶּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ...

כא קב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר וישלח, י"ב כסלו ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

קִבְּלָתִי אֶת הַמוֹדְעָה שֶׁל ... וְכִפִּי שְׁאֲנִי רוֹאֶה, עָלִינוּ עֲכָשׁוֹ לְשִׁבְת מֵהֲצֵד וְלְהִסְתַּכֵּל מַה יִתְרַחַשׁ, בְּבַחֲיַנֵּת "יִשְׁחָקוּ נָא הַנְּעָרִים" ... שֶׁהֵם יִשְׁחָקוּ אֶת הַמְשַׁחֵק, וְיִבְדְּאוּ בַּהֲתַחֲלָה יִהְיֶה קֶצֶת קֶשֶׁה לָנוּ, עִם כָּל זֹאת אִם רַק נִשָּׁב בְּשִׁקְט וְנִבְלִיג (פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ) לֹא לַעֲנוֹת לְמַחְרָפֵינוּ דְּבַר, רַק לְשַׁחֵק עִמָּהֶם (כְּמוֹ שֶׁעֲשִׂיתִי), אֲזוּ תִרְאֶה שְׁלֹא

יקח הרבה זמן, והכל יתהפך לטובתנו, ותראה את הנסים שייעשה
 הקדוש-ברוך-הוא עמנו. ואף שאני יודע, שבתחלה יהיה קצת קשה,
 ויהיה לנו ההכרח לסבל בזיונות, חס ושלום, כי כפי הנראה ...
 יתחבר עמו, ויהפך את המטבע עלינו... וכן בתחלה גם הסמ"ך-
 מ"ם, ימח שמו, אבל הוא יקבל מכה תכף-ומיד, כי האכרים בשום
 פנים ואפן לא יתנו לו יד חפשית לגלגל אצלו כל-כף הרבה
 כספים... בשעה שהם נחנקים, וזה ברור. ועל-כן הוא יקבל את
 המכה, וכן לבסוף ... לא יוכל לבלע, שהוא אינו ראש המועצה
 וכו', ועל-כן לבסוף הכל יתהפך לטובתנו, וזה ברור כשמש, רק
 צריכים סבלנות גדולה, לא לדחוף את עצמנו, רק לחפות שהוא
 יקרא לנו. וזכור היטב את דברי אלו, כי תצטרך אליהם, כי
 סוף כל סוף נבחרתם אתם, ועל-כן אתם צריכים חכמת שלמה איך
 להתנהג, אם רק נשתק ונבליג וכו', עוד נקבל הרבה הרבה, כי אני
 בטוח, שעוד יהיו ביניהם הרבה מחלוקות, כי קשר רשעים אינו
 קשר, ולבסוף יתבטל הקשר, ויצטרכו את שני החברים שלנו וזה
 ברור כשמש, אבל פה זו עכשו "מלחמת עצבים", מי שיהיו לו
 עצבים יותר חזקים לחפות — הוא יצליח. ועל-כן ראה לא להיות
 בטלן, ותחזק עצמך מאד מאד, ואל תפל בדעתך כלל, עוד תראה
 נסים נגלים שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, עליך רק להשתדל
 שתהיה אהבה ואחדות בין אנשי שלומנו היקרים, ואנחנו צריכין
 לתפס חזק את הנער שלנו, שזה העתיד שלנו ושל כל יבנאל, כי
 הם כלם ישארו, בעזרתו יתברך, תושבי יבנאל, 'ברסלבר חסידים'
 אמתיים, שיקומו לחצות, ויתפללו ותיקין, בעזרתו יתברך שמו,
 ותכף-ומיד כשתהיה בינינו אהבה ואחדות, ממילא יצליח, ומה
 ששיך בחוץ לא נוגע לנו, וברגע שבפנים יהיה חזק ואמיץ הקשר,
 אז מבחוץ לא יוכל לנו שום רוח זרה כלל, ועד שיתפסו בעצמם,
 אנחנו כבר קהלה מארגנת ואחודה באחדות גדולה, וזכור דבר זה,
 כי תצטרך את זה בעתיד הקרוב, "העקר הוא סבלנות ועצבים
 חזקים", ואל כל זה זוכים דיקא על-ידי רבוי תורה ותפלה,
 ובפרטיות התבודדות ושיחה בינו לבין קונו.

תִּרְאֶה אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה לְ... כִּי גַם אֵלָיו זֶה שִׁיף, הָעֵקֶר
 לְהַשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַחֲדוּת בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי עַל כָּלָנוּ עוֹבֵר
 עֲכָשׁוּ מִה שְׁעוֹבֵר וְכוּ', וְעֲכָשׁוּ עוֹבֵר גַּם עָלַי מִה שְׁעוֹבֵר וְכוּ',
 בְּזִיּוֹנוֹת גְּדוּלִים, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד נִזְקֵר בְּדְבָרִים כְּאֵלוֹ, וְהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא יִרְחַם עָלַי, אֲנִי פָּשׁוּט חַיִּב לְכַמָּה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כִּסְף
 מִה שְׁלוֹיִתִי מִהֶם בְּהִיוֹתִי בְּיַבְנָאֵל, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֻזְכָּה
 לְצֵאת מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַחֻבּוֹת, וְהַפֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַכֹּפֶל הַדָּבָר, קַח אֶת מִכְתָּבֵי זֶה בְּרְצִינּוֹת, שְׁלַבֵּל תַּפְחָד כָּלֵל,
 מִה יִכּוֹל לְקָרוֹת כְּאֵן בְּיַבְנָאֵל, לְסוּף הַפֵּל יִתְהַפֵּף רַק לְטוֹבַתְנוּ, וְזֶה
 בְּרוּר, אִף שְׁעָכְשׁוּ נִדְמָה כְּאֵלוֹ הַהַפּוּף, חֶסֶם וְשְׁלוֹם, הָעֵקֶר עָלֵינוּ לֹא
 לְהַתְעַרֵב, וְלֹא לְדַבֵּר עֲכָשׁוּ מִמֵּנוּ כָּלֵל, שְׁהַמְפִּלָּה שְׁלוֹ תְבוֹא רַק מִהֶם
 וּבְעֲצָמָם, שְׁלֹא יִנְיָחוּ אוֹתוֹ לְגַנֵּב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כא קג.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר וַיִּשְׁלַח, י"ב כְּסֵלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... נִרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבֶךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶךָ בְּיִתֵּר שְׂאֵת וּבְיִתֵּר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם
 לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתֶךָ.

הַיְסוּד אֲצֵל רַבֵּנוּ וַיִּלְ הָיָה הַתְּחִיָּקוֹת, וְאִף אֶחָד שְׁלֹא יִסְפֹּר לְךָ
 סְפוּרִים אַחֲרֵים, כִּי הַפֵּל דְּמִיּוֹנוֹת וְהַבֵּל הַבָּלִים וְכוּ', כִּי יִמִּינוּ
 כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כְּאֵן וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִכָּאן, וּמִה יִשְׂאָר
 מֵאֲתָנוּ? רַק זֶה שְׂאָדָם לוֹמֵד בְּכֹל יוֹם מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ,
 שְׁהֶאֱרַבְעָה לְמוֹדִים הָאֵלוֹ הֵם כְּנִגְדֵי הָאֲרַבְעָה עוֹלָמוֹת: אַצִּילוֹת,
 בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וְאֲשִׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל.

רבנו ז"ל אָמַר (שיחות-הַר"ן, סימן נא): אַתָּה זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שְׁלֵא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, הָעוֹלָם מִטְעָה מְאֹד מְאֹד. וְלִכֵּן צְרִיכִים תְּמִיד לִזְכֹּר מַה יִּקָּר לְמַעֲלָה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים?

אם אָדָם מִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד זֶהר הַקְּדוֹשׁ וְתַקּוּנִים, אִזִּי מִצְחָצַח אֶת הַנְּשֻׁמָּה שְׁלוֹ, וְרוֹאֵה שְׁכַמְעֵט אֵין פְּרָשָׁה אַחַת, שְׁלֵא יִדְבֵּר הַזֶּהר מִמַּעֲלַת לִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְאִיךָ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִשְׁתַּעֲשֵׂע בְּאֵלוֹ שְׂזוּכִים לְלַמַּד תּוֹרָה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא חֻכְמָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכִשְׁאָדָם לִוּמַד תּוֹרָה, נִכְנָס בְּתוֹךְ חֻכְמָתוֹ יִתְבָּרַךְ כְּכַיְכּוֹל, וְנִמְשָׁךְ עָלָיו חֵן, כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן א'), שֶׁהַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה הִיא אֵילַת אֲהָבִים וַיַּעֲלֵת חֵן, וְמִי שְׁלוּמַד תּוֹרָה מִקְּשֵׁר אֶת הָעוֹלָמוֹת יַחַד, הֵינּוּ הַח' וְהֵנ' שֶׁהֵם הָעוֹלָם הַבָּא וְהָעוֹלָם הַזֶּה גַּם יַחַד, הַמַּח' וְהַדְּבוּר, בִּינָה וּמִלְכוּת וְכוּ' וְכוּ'. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תִּשְׁתַּדֵּל לְלַמַּד בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, וַיִּפְתַּח לָךְ הַלֵּב וְהַמַּח לְדַעַת מִי רַבְּנוּ ז"ל? וּמַה רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה מֵאֲתָנּוּ?

וְעַל כָּלֵם תִּרְאֶה לְהִתְמַיֵּד בְּשִׂיחוֹתַי הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שְׁכַתְּבֶם מוֹהַרְנ"ת ז"ל, וְהֵם בְּסֵפֶר "שִׂיחוֹת-הַר"ן", "חֵי-מוֹהַר"ן", וּבִפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן שֵׁנח), אֲשֶׁר עַל-יְדֵי כָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה מִשִּׂיחוֹתַי הַקְּדוֹשׁוֹת יְכוּלִים לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֵׁר, כְּמוֹ שְׂאֲנֵי יוֹדֵעַ מַה זֶה אִישׁ כָּשֵׁר.

רְאֵה לְשַׁפֵּךְ אֶת נַפְשְׁךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִסְפֹּר לוֹ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כא קד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְר וַיִּשְׁלַח, י"ב כְּסֵלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

אָתָּה צָרִיף לְדַעַת, פִּי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ
 בְּהַשְׁגָּחַת פְּרִטִית, אֵין שׁוּם דְּבָר קוֹרֶה אוֹ הוֹלֵף אוֹ נַעֲשֶׂה וְכוּ' לְבַד,
 הַכֹּל מִשְׁגָּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאֶפְלוּ בְּאִיזָה מְקוּם אָדָם צָרִיף לְהַגִּיעַ וּמָה
 יַעֲשֶׂה שָׁם וְכוּ', הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ. וְלָכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן,
 סִימָן פה): אִם אָדָם רוֹאֶה לְפָנָיו נְסִיעָה, שְׁלֵא יִתְעַקֵּשׁ לֹא לְנִסְעָה, פִּי
 כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל הֵיכָן שֶׁהוּא רַק הוֹלֵף — הוּא מְתַקֵּן, וְלָכֵן אֶפְלוּ
 שֶׁהִגְעִתָּ לְאֵן שֶׁהִגְעִתָּ, רֹאֶה לְשֹׁמֵר עַל עֲצֻמְךָ שְׁלֵא תִפְשֵׁל, פִּי
 הַסֵּמ"ף-מ"ם אֹרֵב עֲלֶיךָ מְאֹד, וְלָכֵן שְׁמֹר מְאֹד, פִּי רַבֵּנוּ ז"ל הִזְיָה
 פְּעַם בְּאִיזָה מְקוּם בְּשַׁעַת שְׁחֹר מְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאָמַר שֶׁהוּא דִּן אֶת
 כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ לְכַף זְכוּת, פִּי בְּמְקוֹם שֶׁהִתְאַרַח הִזְיָה מְקוּם שֶׁל זְמָה
 וְכוּ', וְלָכֵן צָרִיכִים לְשֹׁמֵר, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמֹר גַּם אוֹתָךְ בְּאִיזָה
 מְקוּם שֶׁאָתָּה רַק תִּהְיֶה, חֲזוּק וְאַמֵּץ מְאֹד!

הַדוֹרֵשׁ שְׁלוּמֶךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

כא קה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ב כִּסְלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי
 שְׁלוּמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרָמִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
 הַנִּזְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמַחֵם תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי! רְאוּ לְחֻזֵק עֲצֻמְכֶם בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְהַעֲקֹר
 תְּחַזְּקוּ עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזוּק, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זָה
 תִּצְלִיחוּ, וּבִפְרִטִיּוֹת עֲכָשׁוּ, כְּשֶׁכָּל הַמְּעַרְכָּת בִּיבְנָאֵל נִשְׁתַּנְּתָה לְטוֹבָה,
 עֲלֵיכֶם לְהַתְחַזֵּק בְּיוֹתֵר, פִּי עֲכָשׁוּ רוֹאִים בְּחוּשׁ מִי הֵם וְכוּ', וְתִאֲמִינוּ
 לִי, אִם רוֹאִים אִישׁ חִילוּנֵי מַחְלָל שַׁבַּת, חֵס וְשְׁלוֹם, יוֹדְעִים
 תִּכְפֹּר-וּמִיד לְהַבְחִין בֵּין טוֹב לְרַע, וְאֵין מָה לְהַתְפַּחַד מִמֶּנּוּ כְּלָל,
 מֵאַחַר שֶׁאֵין יוֹדַע הַשְּׁקוּפוֹתָיו וְדַרְכָּיו, וְעַל-פִּן אָדָם כְּזֶה לֹא יִזְיֵק לִי
 כְּלָל, לֹא-כֵן הַהִנְהָגָה שֶׁהִזְיָה מִקֶּדֶם, הִזְיָה בְּלָבוֹשׁ הַסֵּמ"ף-מ"ם,
 יִמַּח שְׁמוֹ, שֶׁהִתְלַבֵּשׁ עֲצָמוֹ בְּשִׁטְרִימַל וְכוּ', וּבְגָד חֲסִידֵי, וְכָל

ההנהגה היתה מסתרת, כאלו האדם הזה אוהב אותנו, ובשקט עשה כל מיני רשעות שבעולם, זה ענין מספן ביותר, כי מי שהולך בגלוי נגד הקדוש-ברוך-הוא, מהאדם הזה אין מה להתפחד כלל, אדרבה, אותו יכולים להתחזיר בתשובה שלמה במשך הזמן, לא-כן מי שמלביש עצמו בצביעות, כאלו הוא הידיד שלנו, ממנו צריכים להזהר מאד מאד.

ועתה בואו ותבינו ותשפילו היטב בפרשת השבוע, "וינתר יעקב לבדו, ויאבק איש עמו עד עלות השחר", ודרשו חכמינו הקדושים (חלין צא): חד אמר כעכו"ם נדמה לו, וחד אמר כתלמיד חכם נדמה לו, והענין הזה הוא פלא גדול. יעקב אבינו נשאר לבד, והנה בא איש להתאבק עמו עד עלות השחר, ומי הנה האיש הזה? הסמ"ך-מ"ם שרו של עשו, וחד אמר: נדמה לו כעכו"ם, וחד אמר נדמה לו כתלמיד חכם, אלא הענין הוא כך, פה גנוז סוד הגלות הארצה, שכלל ישראל נשארו לבד, "וינתר יעקב לבדו", לכלל ישראל אין אף אחד, אלא הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, כמו שמוכא במדרש על זה, הלא דכתיב: "ונשגב הוי"ה לבדו", הינו פי כלל ישראל נשארו לבד רק עם הקדוש-ברוך-הוא שהוא גם לבד, אחד יחיד ומיוחד, "ויאבק איש עמו", בא הסמ"ך-מ"ם אל כלל נשמות ישראל, ומתאבק עמהם במשך כל ימי הגלות "עד עלות השחר", שהוא זמן הגאולה, והנה יש להסמ"ך-מ"ם שתי דרכים איך להתאבק עם כלל נשמות ישראל, דרך אחד נדמה לו כעכו"ם, בא פתוח בלי שום לבושים, וממילא ממנו יכולים להזהר ולהשמר, כי יודעים מי הוא, דרך שניה נדמה לו כתלמיד חכם, בא מלבש עם שטרימל, ונדמה לו כרב בד"צ וכו', אוי מזה צריכים רחמים רבים, כי ממנו קשה להשמר, כי נדמה כתלמיד חכם רב בישראל, והגלות הזו יותר מסכנת, פי מעכו"ם (מחלל שבת בפרהסייה שדינו כעכו"ם), ממנו יכולים להשמר, כי יודעים שהאדם הזה הוא מספן, לא קבל חנוף דתי, ועל-כן עלינו להזהר ממנו, לא-כן תלמיד-חכם לכאורה, הוא רב עם שטרימל בד"צ וכו', הרי זה טוב, אבל לך וראה והבן, פי הכל שקר וצביעות, שרוצה להכשילני עם פריתות,

מקנה שאין באוצר מים, ורוצה להכשילני עם סקילה, ערוב קרוע, ורוצה להכשילני עם טרפות ונבלות, רחמנא לצלן, זה כבר מספן ביותר. ובזה גבין פרוש רש"י, שמביא קדם דעת מנחם על "ויאבק", שהוא לשון עפר, שהעלה עפר ואביק לי מיבק, שזה סובב נגד עכו"ם שהולך פתוח, ועל-כן ממנו יכולים להזהר ולהשמר יותר, אבל פרושו של רש"י בעצמו, שחובקו ואובקו בזרועותיו, הינו שמתחבר עמו, שזה סובב נגד תלמיד-חכם זה שהולך בסתר, מראה כאלו הוא מתחבר עמי, ורוצה את טובתי, אבל טמאה מסתתרת תחתיו, ומזה קשה להסתר מאד.

ולכן, אחי ורעי היקרים! עד עכשו היטה ההנהגה מאד מאד מסכנת, כי הסמ"ד-מ"ם, ימח שמו, בא עם שטרימל, וכאלו הוא תלמיד-חכם מה רוצים ממנו... כאלו הוא מספן. ובאמת היה טמא ומטמא, מסור שמסר על ימין ועל שמאל, מזה היה קשה מאד להסתר, לא-כן עכשו ההנהגה השתנתה, ואני מקנה שדיקא עכשו יחזרו בתשובה שלמה, וכל זה תלוי רק בנו, כפי שנקדים שלום לכל אחד מהתושבים ובפרטיות האפרים, ועל-ידי-זה בסוף יחזרו בתשובה שלמה.

העקר אתם צריכים להחזיק עצמכם ביחד, ותעשו בכל ליל שבת-קדש "ענג שבת", ואיש את רעהו יעזר ויחזק, ותדברו ביחד דבורי אמונה והשגחה פרטית, ובפרטיות שנשמר את הילדים שלנו שלא יתערבו, חס ושלום, בין התושבים, אדרבה נחזק ונהדק את הקשר בינינו, ולא נניח שום דבר שיתנהג בהפקר, ויקא על-ידי-זה נצליח.

אקנה שהבנתם את הפשט הזה, פי לדעתי, זה נפלא וקולע אל השערה, וכך הוא במציאות, וכדאי לכם לחזור על הפרוש הזה, כי בזה תלוייה התחזקות נשמות ישראל בגלותנו הארכה.

המאחל לכם שבת שלום...

כא קו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר וישלח, י"ב כסלו ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי הַקָּר לִי
מֵאֵד, צְמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִמֶּךָ. הִנֵּה אֶת הַמִּסְפָּר שֶׁל הַפֶּקֶס לֹא הִיָּה לִי, עַל-כֵּן לֹא עָבְרוּ שׁוּם
פֶּקֶסִים, וּמֵעַתָּה אֲשַׁלַּח לְךָ יְשִׁירוֹת, וְלֹא עַל-יָדֵי שְׁלִיחַ.

אודות הכֶּסֶף, בְּיוֹם חֲמִישִׁי מִגִּיעַ בֶּן אַחֵי אֵל אָבִי שְׁלִיט"א
[וצ"ל], וְעַל-כֵּן אֲשַׁלַּח אֹתוֹ אֶת כָּל הַכֶּסֶף שְׂאֵנִי חַיֵּב לְךָ, וְעוֹד אוֹדִיעַ
לְךָ בְּדִיוֹק הַפְּרָטִים, כִּי שְׁלֹא אֶהְיֶה חַיֵּב לְךָ שׁוּם דְּבָר, לַעֲת עֵתָה
אִם אֵתָה יְכוּל לְלוֹוֹת מֵאִיזָה מְקוֹם — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי בְּאַמַּת
צֹר לִי מֵאֵד, שֶׁהֲצָרְכָתִי לְהַגִּיעַ לְמַצֵּב כְּזֶה לְלוֹוֹת מִמֶּךָ כֶּסֶף וְכוּ' וְכוּ',
אִךְ הַהֲכָרַח לֹא יִגְנֶה — כְּמֵאֵמֶר הַחֲכָם, וְאֵנִי מְקוֹנֶה שְׂאֵין אֵתָה
מִקְפִּיד עָלַי, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי לֹא בְּמַעַל עָשִׂיתִי, כִּי הִיָּתָה פֹּה אֵי הַבְּנָה.

אודות חלוֹת וַיֵּין לְשַׁבַּת, רְצִיתִי שְׂמֵה שְׁבוּעַ תַּחֲלֹק לְכָל אֶחָד
מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁתֵּי חֲלוֹת וּבְקִבּוּק מִיַּן עֲנָבִים, וְאֵנִי מְקוֹנֶה
לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַעֲבִיר לְךָ אֶת הַכֶּסֶף, בְּאִפְסָן שְׁלֹא יִתְבַּטְּלוּ
הַתְּמִידִין, אֲדַרְבָּה, נִרְאֶה לְהוֹסִיף יוֹתֵר וְיוֹתֵר, שְׂיִהְיֶה עֵזֶר שַׁבַּת לְכָל
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, וְגַם עָלַי
עוֹבְרֵת עֲכָשׁוּ עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת גְּדוֹלָה עַד מֵאֵד, וְאֵין עֲצָה אַחֲרַת, אֲלֹא
לְהִרְבוֹת בְּצַדָּקָה.

רֵאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וּתְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד
וְאֶחָד דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׂאָר
מֵאֲתָנוּ רַק אֵלוֹ הַדְּבוּרִים שְׂאֵנוּ מְדַבְּרִים בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה מִמֵּנוּ
יִתְבָּרַךְ, וְכֵן תַּחֲזֹק אֶת יְדִידֵנוּ ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְלַעֲזָרוֹ שְׂיִמְצָא דִּירָה,

כּי חָבַל לְפַסֵּס אוֹתוֹ, כּי אָנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהוּא יַעֲשֶׂה
חַדוּשִׁים מִהַכֶּתֶה הַזֶּה, וְהוּא יִכְנִיס בָּהֶם עֲרֻנְסְקִיט (רְצִינּוֹת), עַד
שִׁיזְכוּ לָקוּם קִדְּם אוֹר הַיּוֹם, וְיִתְבּוֹדְדוּ וְיִתְפַּלְלוּ תְּפִלַּת הַנְּתִיקִין, כּי
מְאֹד רְצִיתִי שֶׁהַכֶּתֶה הַזֶּה תִּתְחִיל לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלַּת הַנְּתִיקִין, וְעַל-יְדֵי-
זֶה הֵם יֵלְכוּ לִישׁוֹן מְקַדָּם, וּמִמִּילָא תִצָּא טוֹבָה גְדוֹלָה, שֶׁלֹּא יִסְתּוּכְבוּ
בְּלִילוֹת הַפֶּקֶר וְכוּ', וְכֵן יִהְיוּ מְאֹד עֵיפִים, וְיֵלְכוּ תַכְף-וּמִיד לִישׁוֹן,
בְּאִפֶּן שִׁיזְכוּ לָקוּם קִדְּם אוֹר הַיּוֹם, וְלִהְתְּבּוֹדֵד עֲצָמָם וְלִהְתְּפַלֵּל
וְנִתְקִין.

רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמָךְ שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
לְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ תְּמִיד, וְתַעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, מִהַשְּׁבוּעַ מְאֹד רְצִיתִי שֶׁתִּדְאָג שְׁלֹכָל אֶחָד
מִמְשַׁפְּחוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דִּיקָא, שִׁיִּקְבְּלוּ שְׁתֵּי חִלוֹת וּבִקְבוּק מִיַּן
עֲנָבִים, וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם לְךָ.

כא קז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְּשׁ לְסִדְר וְיִשְׁלַח, י"ב כְּסֵלוֹ הַחֲשׁוֹנִי.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אָנִי מִצְטַעֵר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מִכָּל הַבְּלָגָן שֶׁעָבַר שָׁם בֵּינֵינוּ.

וְהִנֵּה בְּאֵמֶת לֹא יִדְעֵתִי אֶת הַחֲשָׁבוֹן שֶׁהָיָה עַד עַכְשָׁו, אֲלֵפִים
וּחֲמֵשׁ מֵאוֹת שְׁקָל עַל הַהִסְעוֹת, וְאֵלֶּךְ שְׁקָל בְּשִׁבִיל תַּחֲזוּקָה, וְלִפִּי
הַחֲשָׁבוֹן הַזֶּה לֹא מִגִּיעַ לְךָ כְּלוּם, אֲבָל יַעַן שֶׁאֲמַרְתִּי לְךָ שֶׁמִּגִּיעַ לְךָ
אֵלֶּךְ שְׁקָל, אֲזִי אָנִי שׁוֹלֵחַ לְךָ עַכְשָׁו דֶּרֶךְ בֵּן אַחֵי צִ'ק עַל הַסֶּף הַגִּזְלִי,

וְזֶה אֲנִי מְשַׁלֵּם לָךְ מִמְּנִי, בְּאִפְּן שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָךְ טְעֻנוֹת — לֹא עַל הַמְּנַהֵל וְלֹא עַל הַמְּנַהֲלָת, כִּי הֵם אֵינָם יְכוּלִים לַעֲמֹד בְּזֶה, וּמֵה גַם, שְׂגָם אֲנִי צָרִיךְ לְלוֹוֹת כֶּסֶף, עִם כָּל זֹאת בְּשִׁבִיל הַשְּׁלוֹם הָעוֹלָה עַל הַכֹּל, אֲנִי עוֹשֶׂה פְּשָׁרָה, שְׂאֲנִי מְשַׁלֵּם אֶת זֶה.

אָבֵל מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, מֵעַכְשָׁו תִּקְבַּל רַק אַרְבַּעַת אֲלָפִים שְׁקָלִים, וְתִקְבַּל אֶת זֶה מִהֲרָאוֹן, לֹא יְכוּלִים לַעֲבֹד אַחֲרַת, סוּף כָּל סוּף עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי הַמְּנַהֵל וְהַמְּנַהֲלָת מִמֶּשׁ מוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם עַל כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה בְּלִי שׁוֹם גְּזֵמָא, כִּי אֵין לָנוּ שׁוֹם מְקוֹר הַכְּנָסָה מִמְּקוֹם אַחֵר, וְעַל-כֵּן מִהַחֲדָשׁ הַזֶּה תִּקְבַּל רַק עַל הֲרָאוֹן, לֹא קִדְּם וְלֹא אַחֲר־כֵּן, אַתָּה תִּקְבַּל לְפָנַי הַמְּלַמְּדִים וְהַמּוֹרֹת, וְאִי אֶפְשֶׁר לְהַפְרִיד אֶת הַכֶּסֶף לְכַמָּה תְּשֻׁלוּמִים, רַק בְּכֹל הֲרָאוֹן לְחֲדָשׁ תִּקְבַּל אֶת הַמְּשַׁכְּרֵת שֶׁלְּךָ, כִּי נוֹהֲגִים בְּכֹל הָעוֹלָם כְּלוֹ, וְתֹאמִין לִי, שְׂגָם חֲתַנִּי הֵם מְלַמְּדִים, וּמְקַבְּלִים צְ'קִים דְּחוּיִים לְשִׁלְשָׁה וְאַרְבַּעַה חֲדָשִׁים, וְהֵן יְשִׁיבוֹת מְאֹד מְאֹד גְּדוּלוֹת וּמְבַסְּסוֹת, וַיֵּשׁ לָהֶם הַכְּנָסָה גְּדוּלָה, עִם כָּל זֹאת הֵם נוֹתְנִין צְ'קִים דְּחוּיִים, וְאַנְחֵנוּ פְּשוּט חֲנוּקִים שְׂאֵין לָנוּ מִי שְׂעִיזוֹר לָנוּ אֶפִּילוֹ בַּפְּרוּטָה אַחַת, כָּל דְּבַר צָרִיךְ לְלַכֵּת עִם מְסִירוֹת נֶפֶשׁ וּבְזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, חֲרוּפִין וּגְדוּפִין וְכוּ' וְכוּ' וְהִלְוֹאוֹת, וְעַל-כֵּן תִּפְסִיק כְּבָר מְלַנְדְּגַד וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי מִבִּין אוֹתְךָ הַיֵּטֵב מְאֹד מְאֹד, אָבֵל אַתָּה צָרִיךְ לְהִבִּין גַּם אֶת הַמְּנַהֵל וְהַמְּנַהֲלָת, אַנְחֵנוּ צָרִיכִין רֹאשׁ פְּנוּי לְחַנוּף, וְלֹא כָּל שְׁנֵי וְחֲמִישֵׁי לְשָׁנוֹת אֶת הַמְּשַׁכְּרֵת וְלִהְחֲלִיף עֲשֶׂרֶת מוֹנִים וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן יִשְׂאָר כְּמוֹ שְׂדַבְּרֵנוּ, מִהֲרָאוֹן תִּקְבַּל אַרְבַּעַת אֲלָפִים שְׁקָל, שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים עַל הַסְּעוֹת, וְאֶלֶף עַל תַּחְזוּקָה, אָבֵל זֹאת אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂעִבּוֹדְתְךָ תַּעֲשֶׂה בְּנֶאֱמָנוֹת, מֵה שְׂצָרִיכִין תִּקּוֹן תַּתְקֵן, כִּי חָבֵל שֶׁהִילְדִים שְׁלָנוּ יִסְבְּלוּ, וְאֵל תִּהְיֶה קִנְאֵי כְּזֶה לַעֲמֹד עַל כָּל אֲגוּרָה, מְשַׁלְּמִים לָךְ, בְּרוּף הַשֵּׁם, יְפֵה, בּוֹדָאֵי אִם הִיְתָה לָנוּ הַכְּנָסָה גְּדוּלָה, לֹא הִיְתָה בְּעֵינָה.

הַכֶּפֶל הַדְּבַר, אֶת הָאֶלֶף שְׁקָלִים אֲנִי שׁוֹלֵחַ לָךְ, וּבְסוּף הַשְּׁבוּעַ כְּבָר יִהְיֶה אֲצִלְךָ, אָבֵל זֶה לֹא שִׁיף לְהַנְהִלָה כָּלֵל, כִּי הֵם טוֹעֵנִים שְׂהַחֲזִיזָה הִיָּה עַל אֲלָפִים וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת בְּשִׁבִיל הַהַסְּעוֹת, וְאֶלֶף בְּשִׁבִיל תַּחְזוּקָה, מִמִּילָא לֹא מַגִּיעַ לָךְ עַל שְׁנֵי חֲדָשִׁים אֶלֶף שְׁקָל,

אָבֵל אֲנִי עוֹשֶׂה לְפָנַי מְשׁוֹרֵת הַדִּין, כִּי תֵאֱמִין לִי, יְדִידֵי הַיָּקָר! אֲנִי נִמְצָא בְּצָרָה גְדוֹלָה וּבִיְסוּרִים גְּדוֹלִים, וְאֲנִי צָרִיף לְרַחֲמִים רַבִּים בְּכָל עֵת וָרִגַע, וְעַל־כֵּן אֲנִי עוֹשֶׂה לְפָנַי מְשׁוֹרֵת הַדִּין, וְאֲנִי מִבְקָשׁ מִהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁגֵם הוּא יַעֲשֶׂה לְפָנַי מְשׁוֹרֵת הַדִּין, וַיִּמְחַל לִי, וַיִּזְכְּנֵי לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר, כִּי אֲנִי רוֹאֶה עֲתִיד גְּדוֹל לְלִדְיָם שְׁלֶךָ, וּבִכְפָּרֵט עִם ... שְׂיִקַּח אֶת עֲצָמוֹ בְּיָדוֹ, עַל־יְדֵי הַמְּלַמֵּד שְׁלוֹ ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וַיִּקְוֶמוּ בְּכָל יוֹם קֶדֶם אוֹר הַיּוֹם, וַיֹּאמְרוּ תִקְוֹן חֲצוֹת, וַיִּלְכוּ לְהַתְּבוֹדְדוֹת, וַיִּתְּפַלְלוּ וַתִּיקִין, וְכִף יַחֲזִיקוּ אוֹתָם כָּל הַיּוֹם, אֲזִי לַעֲת עָרֵב אַחַר תְּפִלַּת מַעְרִיב יִהְיוּ כָל־כִּף עֵינַיִם, שְׂכָבֵר יִלְכוּ לִישָׁן, וְאִזּוּ לֹא נִצְטָרְף לְדַאֵג אֵיפֶה הֵם מִסְתּוֹבְבִים כָּל הַלַּיְלָה, חֵס וְשְׁלוֹם, וְכָל הַכְּפוֹת מִסְתְּפָלוֹת עַל הַכְּפֵה הַגְּדוֹלָה, אֵיךְ הֵם מִתְּנַהֲגִים, הֵם רוֹצִים לְחַקוֹת אוֹתָם, וְעַל־כֵּן רְאֵה לַעֲזוֹר לְר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׂיִכַּח לְהַתְּאֲקֵלֶם בְּיַבְנָאֵל, וְתִהְיֶה לוֹ דִּירָה.

נָא נָא רְאֵה גַם אֶתָּה 'לְגַנְב' עַל־כָּל־פָּנַיִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּיּוֹם לִישָׁב בְּהַר, וּלְהַתְּבוֹדְדַ עֲצָמְךָ עִמּוֹ יַתְּבַרְךָ, כִּי אֲצַל מוֹהַרְנָ"ת וַ"ל הִיוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּבוֹת, עַל־כֵּן רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהַתְּבוֹדְדַ לְחֲמֵשׁ דְּקוֹת, וּבְזֶה תְּרוּיַח הַרְּבִיָּה, כִּי חֲמֵשׁ דְּקוֹת הַתְּבוֹדְדוֹת עוֹזְרוֹת לְאָדָם הַרְּבִיָּה מְאֹד.

הַמְּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲקוּיָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתִקְבַּל אֶת דְּבָרֵי, וּפְעַם וּלְתַמִּיד יִגְמְרוּ הַמְּחַלְקֵת וְהַמְּרִיבוֹת וְהַנּוֹכּוֹחִים וְהָאֵי הַבְּנוֹת, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזוֹר, שְׂיִשְׁרָה שְׁלוֹם בְּמַחְנְנוֹ תַמִּיד.

כא קח.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב-שבת קדוש לסדר וישלח, י"ב כסלו ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כֹּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרְךָ
הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עָלִי לְחִזּוֹק אוֹתְךָ
בְּכֹל מִינֵי הַתְּחִיבִיּוֹת, וְלוֹמֵר לְךָ שְׂאֵל תְּשִׂים לִב עַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר
עָלֶיךָ מ... אוּ מֵאַחֲרֵים וְכוּ' וְכוּ', אַתָּה תַעֲשֶׂה כְּמוֹ שְׂמֵאִיר לְךָ,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תַצְלִיחַ, כִּי סוּד הַצְּלָחָתִי בְּהַדְפַּסֵּת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל כֹּל
הַשָּׁנִים הֵזֶה בְּזֶה, שְׂאֵף פַעַם לֹא לְקַחְתִּי שְׂתָף, וְאֵף פַעַם לֹא רָצִיתִי
דַעוֹת מִבְּחוּץ, תָּמִיד שְׂמַעְתִּי בַקֶּרֶת, אֲבָל רַק כְּדֵי לְכַנּוֹת עוֹד יוֹתֵר,
אֲבָל לֹא לְבַטֵּל אוֹתִי, וְדִיְקָא עַל-יְדֵי-זֶה הִיָּתָה לִי הַצְּלָחָה, וְכֵן אַתָּה
תַעֲשֶׂה כָּךְ, בַּקֶּרֶת מְצַדֶּקֶת תִּקְבַּל, כְּדֵי לְשַׁפֵּר, אֲבָל אִם סֵתֵם אַחַד
מְצַעַר אוֹתְךָ — תִּבְרַח מִמֶּנּוּ, וְאֵל יִהְיֶה לְךָ שׁוֹם עֶסֶק עִמוֹ וְכוּ' וְכוּ',
וְעַל-כֵּן אֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מְזֶה אוּ מְזֶה, אַתָּה
רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ וּלְהַדְפִּיס, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְּפַלֵּא אֵיךְ אַתָּה יְכוֹל
לְהִרְאוֹת דְּבָרִים נִפְלְאִים כְּאֵלוֹ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל שְׂמִחָתִי, שְׂאֵתָה כְּבָר אוֹחַז
בְּסִפֵּר "אָשׁוּר בְּנַחֲל", חֵלֶק תְּשִׁיעִי, אֲצִלִּי סִפְרֵי "אָשׁוּר בְּנַחֲל" עוֹלָיִם
עַל הַכֹּל, כִּי כְּתַבְתִּי אֶת זֶה מִמֶּשׁ עִם דָּם לְכָבִי, וְקִבְּלָתִי כָּל-כָּךְ הַרְבֵּה
מִכְתָּבִים מִבְּחוּרִים וּמִבְּחוּרוֹת, רְנָקִים וְרִנְקוֹת וּמֵאַבְרָכִים וְכוּ' וְכוּ',
וְשׁוֹפְכִים אֶת לְבָבָם מִמָּה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת,
וְהַצְּרִכְתִּי לְהַשִּׁיב לָהֶם, וְאֵף שְׁעֵבֵר עָלֵי גַם-כֵּן מָה שְׁעֵבֵר וְכוּ' וְכוּ',
עִם כָּל זֹאת לְקַחְתִּי לְעִצְמִי, שְׂאֵיךְ שֶׁהוּא אֲנִי אֲחִזּוֹק אֶת כָּל בַּר
יִשְׂרָאֵל מִי שְׂרַק יִפְנֶה אֵלַי, וְלִכֵּן כְּשֶׁאַתָּה מְדַפִּיס לִי אֶת סִפְרֵי "אָשׁוּר
בְּנַחֲל", בְּפִרְט הַמִּכְתָּבִים שֶׁל בְּדִיוֹק לִפְנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה, כִּי אַתָּה אוֹחַז
בְּהַדְפַּסֵּת הַמִּכְתָּבִים שֶׁל שְׁנַת תְּשֵׁל"ד, אֲנִי נִזְכָּר מָה שֶׁהִיָּה אִזּוֹ וְכוּ'

וכו', והנה אנחנו מגיעים כבר לערב חנכה תשנ"ד, שאז יהיה בדיוק שלוששים שנה מאז שהתחלתי לכתב בערב חנכה תשכ"ד, ואני מסתפל חזרה, ואני רואה שעברו עלי שלשים שנה אשר אין הפה יכול לספר כלל, ומכל שפן לרשם בכתב, על-כן בזה שאתה מדפיס לי את ספרי "אשר בנחל", זו כל החיות שלי, ואני מאד מאד מעריך אותך ואת אשתך בעבור זה, ומי יתן, שתזכרו להוציא חלק אחר חלק, ומה גם שיש אצלי עוד המון מכתבים שאני רוצה להכניס אותם, ואל תתבלבל מאף ברזה שאומרת אחרת, כי חבל על כל מכתב שילך לאבוד, כי זה חלקי מכל עמלי, וכן אתה ראה לחזק את עצמך ביותר להיות בשמחה על נעם חלקך — על אשר בנחל שם חלקך וגורלך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתמשיך להדפיס חלק אחר חלק, כי תהלה לאל, הספרים עושים רשם גדול, ואני מקבל מכתבים מהישיבות הכי רחוקות, הן בארצות-הברית והן באירופה, ומכל שפן בארץ ישראל, מבחורים שעובר עליהם מה שעובר, ועקר החיות שלהם הם ספרי "אשר בנחל", וידעתי גם ידעתי שיגיע היום, שהבחורים ילמדו ויתפללו ויתחזקו ביראת שמים דיקא, על-ידי ספרי "אשר בנחל", על-כן אשריך ואשרי חלקך, שיש לך חלק בזה, ונדפיס חלק אחר חלק, ויתצרך את כל הכתביד שאני שולח לך, ואל תאבה ואל תשמע לשום בקרת שאומרים אחרת, אם אני שולח לך, מסתם יש לי פונה וכך צריך להיות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנוכח להדפיס כבר את כל הספרים הקדושים, ותמלא הארץ דעה.

רק חזק ואמץ, ואל תסתכל על שום ברזה שבעולם, ואל תחלש דעתך משום פגע רע וכו' וכו', אתה תמשיך רק להדפיס ולהדפיס ולהדפיס, ולא להתפעל משום ברזה שבעולם.

נא ונא אל תהיה שבור ותתחזק, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

אם תוכל לשלח לי ספר אחד או שנים "גר להצדיק" — מה טוב ומה נעים, וממש תחניני, ביום חמישי הבא מגיע בן אחי אל

אָבִי, וַיִּשְׁאַר שָׁם לְכַמֵּה יָמִים עַד אַחַר שְׁבַת, וְעַל-כֵּן אִם אֵי אֶפְשָׁר לָךְ לְשַׁלַּח קֹדֶם תְּשַׁלַּח עִמּוֹ, וְהוּא יִקַּח ב' או ג' סְפָרִים בְּחִפְזָן לִב.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אֲנִי מִחְזִיק עִכְשָׁו בְּיַד אֶת "אָשׁר בְּנַחַל", חֵלֶק שְׁמִינִי, וּמִמֶּשׁ אֲנִי רוֹקֵד מְרַב שְׂמֻחָה, מִי הָאָמִין, שְׂוֹנְגִיעַ פַּעַם לְכָל זֶה, שְׂיִדְפֵס בְּיַפִּי כְּזֶה.

רְאֵה לְדַחֵק הַרְבֵּה עַל ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׂיִסְדֵּר עוֹד סְפוּרִים, כִּי חָבַל, הַיְלָדִים צְרִיכִין אֶת זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאֲנַחְנוּ רוֹצִים לְחַקֵּק בְּיְלָדִים חֵד מִשְׂמָעִית, אָשׁר זֶהוּ זֶה, כְּדֵי שְׁלֹא יֵצְאוּ עוֹד פַּעַם קְלָקוּלִים, שְׂיִבֹאוּ שׁוֹעֲלִים קְטָנִים מִחֻבְּלֵי כְּרָמִים מִבְּחוּץ, וַיִּנְשָׁכוּ בָם. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְדַחֵק שְׂיִגְמַר עַל-כָּל-פְּנִינִים כְּרֶךְ אַחַד, אֲפִלּוּ שְׂיִהִיו מְאֵתִים וְחֻמְשִׁים עֲמוּדִים — זֶה גַם-כֵּן טוֹב, וְלִדְעָתִי, זֶה יִהְיֶה סֵפֶר מְאֹד מְאֹד יָפֵה, סָעַט מְרַהֵיב בְּמִיחָד.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, אֵל תְּבַלְבֵּל עֲצָמָךְ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעֲוֹלָם, תִּכְנֹסִים בְּעֲצָמָךְ רַק אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא קט

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קִדְשׁ לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ג כְּסָלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל יְדִידִי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲקוּנָה שְׂקִבְלָתָ אֶת מִכְתָּבִי שְׂשַׁלַּחְתִּי לָךְ בְּעֶרְב־שְׁבַת-קִדְשׁ, וְעַתָּה אֲמַרְתִּי לְהוֹסִיף לָךְ שׁוֹרְתִים אֵלּוֹ עַל אוֹתוֹ נוֹשָׂא.

הַעֲקָר שְׂבַעֲקָרִים תִּדַע וְתַחֲקֵק הַיֵּטֵב בְּדַעְתְּךָ, אָשׁר אֵין לָנוּ מָה לְהַתְפַּחַד כָּלֵל, כָּל זְמַן שְׂאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ מִחְזִיקִים עֲצָמָם בְּיַחַד, וְהַקְּבוּץ שְׁלָנוּ לְאֵט לְאֵט מִתְרַבֶּה, זוֹ כָּל הַצְּלַחְתָּנוּ. וְשְׂמֵעָתִי מִכַּמֵּה מְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׂהַקְּבֵלֵת שְׁבַת עִם הַיְלָדִים הִיָּה מִשְׁהוּ גִפְּלָא מְאֹד, עַד שְׂשִׁמְעוּ אֶת זֶה בְּמוֹרֵד יִבְנָאֵל (עַד שְׁבַת אַחִים), כָּל-כַּף שָׂרוּ

בְּקוֹל וְהַתְּפִלָּה בְּכַח וּבְקוֹל גָּדוֹל, וְזֶה הַשֵּׁג גָּדוֹל, כִּי בְּרָגַע שֶׁהִילָדִים שָׁלְנוּ יִהְיוּ תַּמִּיד אַחֲדִים וְשִׁמּוּרִים וְיִשְׁמְרוּ עֲלֵיהֶם, זֶה עָקֵר הַנִּצְחוֹן שָׁלְנוּ, כִּי הִילָדִים זֶה הָעֵתִיד שָׁלְנוּ, וְעַל-כֵּן אִם רַק נִכְנָס וְנִשְׁקִיעַ בְּתוֹךְ הִילָדִים שָׁלְנוּ — זֶהוּ הָעֵתִיד שָׁלְנוּ, וְזֶה מֵה שִׁישָׁאֵר מֵאַתְּנוּ. וְעַל-כֵּן זֶה צְרִיף לִהְיוֹת אֲצִלְנוּ הַיְסוּד וְהָעָקֵר שֶׁבְּכָל הָעֲקָרִים, וּבְרָגַע שְׂוִיהַ יִהְיֶה מְסֻדָּר, הַכֹּל כְּבָר מְסֻדָּר, וְאֵין לָנוּ מֵה לְהַתְּפַחַד כָּלֵל. וְלָכֵן בְּעֵינֵי הַמוֹעֵצָה אֲנִי רוֹאֶה שִׁישׁ לָנוּ עֵתִיד טוֹב, וְאִף שֶׁבְּתַחֲלָה יְכוֹל לִהְיוֹת קָשָׁה, אִף לְבִסוּף אִם גִּלְף עִם הַקוּ שֶׁצִּינְתִּי לָךְ, רַק נִצְלִיחַ. וְאֲגַב שֶׁמֵּעֵתִי מִכְּמֵה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שֶׁ... דִּבֵּר עִמָּהֶם שִׁיחָה פְּתוּחָה וְלִבְבִית, וְהוּא נִרְאֶה בְּעֵינֵיהֶם כְּאִישׁ לְבָבִי וְלֹא גֵאוּתָן כָּלֵל, רַק אֶחָד מֵעַמְךָ, וְזוֹ מַעֲלָה גְדוֹלָה, וְלָכֵן אֲנִי מְקוּהָ, שָׂאֵם יִהְיוּ לָנוּ עֲצָבִים חֲזָקִים וְסִבְלָנוֹת גְּדוֹלָה — אֲזוֹ נִצְלִיחַ. וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, וְאֵל תִּהְיֶה שְׁבוּר מְשׁוּם דְּבָר כָּלֵל, לָנוּ אֵין מֵה לְהַפְסִיד כָּלֵל, מִי שִׁישׁ לוֹ לְהַתְּפַחַד הוּא רַק הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַח שְׁמוֹ, כִּי הַבּוֹר שֶׁכָּרָה לָנוּ, הוּא יִפֹּל בּוֹ, כִּי אֵיךְ שֶׁהוּא הוּא נִמְצָא בְּפֶחַ, כִּי לֹא יוּכַל לִגְנוֹב כְּבָר, כִּי הַחִילוּנִים מֵעֲצָמָם יִרְצוּ חֶשְׁבוֹן, וְזֶה לֹא כְּמוֹ שֶׁאַתָּה אוֹמֵר שֶׁהוּא עַל הַגְּבֵה, כְּפִי שֶׁאַנִּי מִבֵּין ... יִתְחַבֵּר עִם ... כִּי הוּא רוֹאֶה וּמִבֵּין שֶׁלֹּא גִלְף עִמּוֹ, אֲבָל גַּם בְּזֶה אֵין מֵה לְהַתְּפַחַד כָּלֵל, רַק לְעַמֵּד מֵהַצַּד וְלִהְסֵתֵפֵל מֵה יֵלֵד יוֹם וְכו'.

וְעַל כָּלֵם — אֵל תִּשְׁכַּח כְּרָגַע, אֲשֶׁר יֵשׁ בּוֹרָא כָּל הָעוֹלָמִים, הַמְּנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה נִפְלְאָה, וְעַלֵינוּ רַק לְמַסֵּר עֲצָמְנוּ אֵלָיו, וְלֹא לְהַתְּבַלְבֵּל כָּלֵל, וְהוּא כְּבָר יוֹלִיכֵנוּ בְּדֶרֶךְ הַנִּכּוֹנָה כְּפִי מֵה שֶׁהוּא יִתְבַּרֵךְ יוֹדַע שְׁטוֹב לָנוּ. אֲשֶׁרֵנוּ, שִׁישׁ לָנוּ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, שְׂוִיהַ עוֹלָה עַל הַכֹּל.

רְאֵה 'לִגְנוֹב' עֵתִים לְתוֹרָה, כִּי רַק זֶה מֵה שִׁישָׁאֵר מֵאַתְּנוּ, וְכָל דָּף גְּמָרָא הוּא קָרָן נִפְלְאָ, אֲפֵלוּ שְׁלוֹמְדִים רַק בְּגֵרְסָא, וְאַפְלוּ לֹא מְבִינִים הַכֹּל, כִּי דָף גְּמָרָא הוּא טְהוֹרַת הַנְּשֻׁמָה וְזִכְרוֹן הַמַּחֲזִין מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

הַמְּצַפֶּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת...

כא קי.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסִדְרׁ וַיִּשְׁלַח, י"ג כְּסָלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁמַר עַל הַבְּרִיאוֹת שֶׁלְּךָ, שֶׁזוֹ מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל (דְּבָרִים ד, טו): "וְנִשְׁמַרְתֶּם לְנַפְשׁוֹתֵיכֶם", וְזֶה סוֹבֵב עַל כָּל פָּרֵט וּפָרֵט בְּחַיֵּי אָדָם, צָרִיךְ לְשַׁמֵּר לֹא לְהִיּוֹת עֲצָבָנִי וְכוּ', וְלֹא כַּעֲסָן וְכוּ', וְכֵן כָּל דְּבַר שֶׁרַק יָכוֹל לְהִזִּיק לְבִנְי־אָדָם, צָרִיכִים לְהִשְׁמַר מִזֶּה, וְכֵן כָּל מִינֵי מְאָכְלִים שֶׁמְסַכְּנִים לְבְּרִיאוֹת, צָרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד לֹא לְנַגֵּעַ בָּזֶה, וְזֶה בְּכָלֵל הַמִּצְוָה: "וְנִשְׁמַרְתֶּם לְנַפְשׁוֹתֵיכֶם".

הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ אָמַר: "כְּשֶׁנַּעֲשֶׂה חוֹר קָטָן בַּגּוּף, נַעֲשֶׂה חוֹר גָּדוֹל בְּנַשְׁמָה", דְּהֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם נִחְלָשׁ, אָזִי כָּבֵד אֵינּוּ יָכוֹל לְהִתְפַּלֵּל וְלִלְמַד וְלִקְרֹא אֶת הַמִּצְוֹת, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד עַל בְּרִיאוֹת הַגּוּף.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

כא קיא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרׁ וַיִּשָּׁב, י"ד כְּסָלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי מִכְתָּבְךָ.

הַרְגֵּל עֲצָמְךָ לוֹמַר בְּכָל יוֹם יוֹם תְּהִלִּים, כִּי רַבְּנוּ וְנִלְ אָמַר (לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עג): עַל-יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים זוֹכִין לְתִשׁוּבָה, וַיְכוּלִים לְהַכְנִס אֵל הַשַּׁעַר וְהָאוֹת הַשְּׂיָף לְשַׁרְשׁ נִשְׁמָתוֹ; וְלִכֵּן תְּרַבֶּה

בְּאִמִּירַת תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשִּׁיטוֹת, אֵינן לְמַעַלָּה מִזֶּה מְלִיכּוֹת לְסִיִּים כָּל שָׁבוּעַ אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים, עַל-יַדֵּי שְׂאוֹמְרִים כָּל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים".

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

כא קיב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ד כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק חֲזוֹק וְאַמֵץ מְאֹד, וְאַל תִּשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

תְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ רַבִּי כָּל-כֶּף גָּדוֹל וְכוּ', שְׂאִין מְלִים לְהַסְבִּיר אֶת זֶה, וְהוּא מִתְּנָה שֶׁשָּׁלַח לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל בְּדוֹר הַזֶּה וּלְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, אִךְ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה מַה שְׁעוֹשֶׂה מִבֵּית וּמִבְּפָנִים הָעֶקֶר לְהַעֲלִימוֹ וְלְהַסְתִּירוֹ מִכָּל הָעוֹלָם, כִּי יוֹדַע שְׂאֵם רַבְּנוּ ו"ל יִתְפָּרְסֵם בְּעוֹלָם, וְכָלֵם יִתְקַרְבוּ אֵלָיו וְכוּ', אֲזִי אֵינן לוֹ כָּבֵד מַה לַעֲשׂוֹת, וְלִכְן עוֹשֶׂה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מַה שְׁיִכּוֹל, הָעֶקֶר שְׁיַעֲשׂוּ לִיצְנוֹת מִחֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, וּבְפָרְטֵי פְרִטִיּוֹת הַמְּפָרְסְמִים שֶׁל שְׁקָר, הֵם מְאֹד מְפַחְדִים מִבְּרִסְלָב, וְהַפְחָד הוּא פְּשׁוּט שֶׁהַחֲסִידִים שֶׁלָּהֶם יַעֲזְבוּ אוֹתָם... פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְלִכְן הֵם אוֹמְרִים שְׂאֵסוֹר לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי בְּרִסְלָב, וְכֵן מִבְּפָנִים נוֹצְרָה הַקְּלָפָה הַזֹּאת שֶׁל ג' נח' נחמ' וְכוּ' וְכוּ', שְׁזָה דְמִיּוֹן אֶחָד גָּדוֹל, בְּלִי שׁוֹם סֶפֶק אֶצְלִי, שְׁזָה מַעֲשֶׂה סֵמ"ךְ-מ"ם, שֶׁהֵבִיא זָקֵן שֶׁצָּחַק וְצָחַק וְכוּ' וְכוּ', כִּי הַיּוֹם רוֹאִים שֶׁכָּל עוֹלָם הַחֲסִידִי וְהָעוֹלָם הַלִּיטְאִי וְכוּ', עוֹשִׂים צְחוֹק מִבְּרִסְלָב רַק מִחֲמַתָּם וְכוּ', וּבְפָנִים כָּל הַיְלָדִים מִתְחַפְּשִׂים עִם ג' נח' וְכוּ', מִמֶּשׁ עוֹשִׂים לִיצִי לִיצְנוֹת מִחֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, הָאֵם זֶה לֹא מַעֲשֶׂה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם?! שֶׁהוּא מְאֹד מְפַחְדֵי מְרַבְּנוּ ו"ל וּמֵאֲנָשָׁיו הָאֲמִתִּיִּים, וְלָנוּ אֵינן עֹשֶׂה

אחֶרֶת, רק לגלות ולפרסם את הלמוד של רבנו ו"ל לכל עם ישראל,
ולכל העולם כּלו, והבוחר יבחר והחֶדֶל יחֶדֶל.

הדורש שלומך באהבה רבה...

כא קיג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, י"ד פסלו ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה גִיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... וְזוּגְתוּ ... שְׂיַחֲיוּ.

אָנֹכִי שֶׁהִכֵּל מִסְתַּדֵּר אֶצְלָכֶם עַל צַד הַיּוֹתֵר טוֹב, רַק חֲזָקוּ
וְאִמְצוּ מָאד מָאד, וְשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אֶתְכֶם,
תִּמְשִׁיכוּ לְהַדְפִּיס מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ עוֹד מִכְּתָב וְעוֹד מִכְּתָב מִסְפָּרֵי
"אֲשֶׁר בַּנְחַל", אֲשֶׁר זֶהוּ כָּל חַיּוּתִי, וּמִי יִתֵּן, שְׁנֹנְפָה לְהוֹצִיא לְאוֹר
חֵלֶק אַחֵר חֵלֶק, עַד שְׂיִתְמַלֵּא כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ עִם אוֹרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל.

הַעֲקָר לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיַּי אֶפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם
בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וּבּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעוֹד
תִּזְכּוּ לְרֵאוֹת נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם, וְהַשְׁפָּעוֹת הַטּוֹבוֹת יִכְנֶסוּ
אֶצְלָכֶם בְּקִבְעוֹת, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְשׁוּם טוֹבוֹת מֵאַף אֶחָד, וּמֵה גַם
שְׂיִתְרַבּוּ הַמְּפִיִּצִים בְּכֹל חֵלְקֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וַיִּפְּצוּ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ
ו"ל בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עוֹ.

מָאד מָאד רְצִיתִי לְבַקֵּשׁ אִם אֶפְשָׁר לְשַׁלַּח לִי כָּל סְפּוֹר שְׂיִשׁ
לְכֶם מִדְּפֶס אֶל הָרֵב ... כִּי הֵם צְרִיכִים אֶת זֶה בְּשִׁבִיל הַיְלָדִים אֲשֶׁר
תּוֹרֵם הַרְבֵּה, וְלִלְחֹץ עַל ... גְּרוּ זְאִיר, שְׂיִסְדֵּר עוֹד עַד שְׁנַדְפִּיס כְּרֹךְ
רֵאשׁוֹן.

הַמְּצַפֶּה לְתִשׁוּבָה מֵהִיָּרָה...

כא קיד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, י"ד פסלו ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך, שהמח מחשבה צריך להיות תמיד דבוק בו יתברך, וזוהי התכלית שלזה נברא האדם, שיעשה דירה להקדוש-ברוך-הוא כאן בזה העולם, כמאמרם ו"ל (תנחומא נשא): כשם שיש לו יתברך דירה בעליונים, כך רוצה שיעשו לו דירה בתחתונים, הינו שגם בזה העולם יפירו אותו, וזהו 'אתה משנברא העולם, ואתה קדם שנברא העולם', וכמובא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נא), ששלמות האמת — שמקשרים בין קדם הבריאה לאחר הבריאה, הינו שלא יהיה הפרש לאדם בין עולם הזה לבין עולם הבא, ותמיד ירגיש את אמתת מציאותו יתברך. וזה שאמר רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כא): בין חיים למיתה אין הפרש מצד הנשמה הדבוקה תמיד בו יתברך, ההפרש הוא רק מצד הגוף, עכשו הגוף מסתובב כאן, ואחר גיוס בקבר וכו', אבל הנשמה היא אותו דבר כאן כמו שם, זה רק פשיטה פבר להזדקף, ואין לו פבר שום מחשבה אחרת, אבל עד אז אדם צריך הרבה לעבד על עצמו לזכוף את עצמו, כדי שזיכה לטהרת וזכוף המחין, וכמובא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן עב), שצריכים לזכוף את הגוף עד שזיכה למחשבות נקיות.

פי באמת כשאדם פגם בביתו, רחמנא לצלן, על-ידי-זה המחשלו סתום לגמרי, כמובא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לו): סלוקא דיסודא עד אבא ואמא, הינו הברית עולה עד המח, מי שזכה לתקון הברית, יש לו מחין נקיים. ועל זה צריכים הרבה לבכות להשם יתברך, שיטהר לו את מח מחשבתו, וצריכים לצעק

ע' קלין, אָשׁרֵי עֵין רָאָתָהּ זֹאת אֶל מֵה יְכוּלִים לְזַכּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם,
אם יש לו שְׂכָל.

וְהִנֵּה כְּתִיב (דְּבָרִים ל, יב): מִי יַעֲלֶה לְגִוֵּי הַשָּׁמַיְמָה, וְאָמְרוּ
(תְּקוּנֵי-זֶהר, תְּקוּן ע'): רָאשֵׁי תְבוֹת מִי' לֵיה' הַנְּזִי"ה, עַל-יַדֵּי שְׂאָדָם מֶלֶךְ
אֶת הָעֶרְלָה מִמֶּנּוּ, אַזִּי זֹכָה לְרֹאוֹת תְּמִיד לְפָנַי עֵינָיו אֶת שֵׁם הַנְּזִי"ה
בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן עַל-יַדֵּי שְׂמִירַת הַבְּרִית, זֹכָה לְמַחֲזִין נְקִיִּים, מֵה
שְׂאִין כֵּן כְּשְׂאָדָם פּוֹגֵם בַּבְּרִית, אַזִּי בָאוֹת לוֹ מִחֲשֻׁבוֹת זְרוֹת בְּחִינַת
עֲנָנִין דְּמַכְסִּין עַל עֵינָיו, כְּמוֹ עֲנָנִים שְׂמַכְסִּין אֶת עֵינֵי הַשְּׂכָל, כְּמוֹכָא
בְּדְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ב'), וְעַל זֶה צְרִיכִים בְּחִינַת
מִשְׁפָּט, לְשִׁפֹּט עֲצָמוֹ תְּמִיד — אֵיךְ? וּמָה? הִינּוּ אֵיךְ לְתַקֵּן עֲצָמוֹ?
וּמָה עָלָיו לְתַקֵּן? וְאֵיךְ עוֹבְרִים עָלָיו הַיָּמִים וְהַשְּׁבוּעוֹת וְכוּ', וְצְרִיכִים
הַרְבֵּה רַחֲמִים, שְׂיִזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְמַחֲזִין נְקִיִּים, לְהַפִּיר אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ
שָׁמוּ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה ב', סִימָן ד'), אָשׁר
קָלַפְתָּ יוֹן הַחֲשִׁיכָה עֵינֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שְׁלֵא יֵרְאוּ אֶת אֲמַתְתָּ
מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְזוֹ כָּל הַגְּלוּת הָאֲרָפָה וְהַמְרָה שְׂאָנוּ נִמְצָאִים בָּהּ,
שְׁלֵא מְרַגִּישִׁים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב.

הַהֲכָרַח לְקַצֵּר בְּמָקוֹם שְׂאָמְרוּ לְהֵאָרִיךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

כא קטו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ד כֶּסֶל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מִכְרַח לוֹמֵר לָךְ, שְׂכָל הַצְּרוֹת שְׁלָךְ הֵן רַק מִחֲמַת שְׂאֲבֹדָתְךָ,
לֹא עָלֵינוּ, אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, וְאֶת הַבְּטָחוֹן בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כָךְ
אָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, אֵיךְ מְעַנִּישִׁין אֶת הָאָדָם? לוֹקְחִים
מִמֶּנּוּ אֶת הָאֲמוּנָה וְהַבְּטָחוֹן, וְהוּא כְּבָר מְעַשֵּׂה.

פי אם הִיָּתָה לָךְ אַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִיִּיתַ יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ, לֹא הִיִּיתַ מִתְפַּחַד מִהַפְּלֵב הַזֶּה שֶׁקָּם עֲלֶיךָ, וְהִיִּיתַ מְרַבֶּה בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִז הִיִּיתַ מִתְחַזֵּק בְּבִטְחוֹן חֲזָק בוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא הִיִּיתַ מִתְפַּחַד כָּלֵל, כִּי כִּף אָמַר רַבֵּנוּ וְ"ל (ספֿר-הַמִּדּוֹת, אוֹת בִּטְחוֹן, סִימָן א'): מִי שֵׁיִשׁ לוֹ בִּטְחוֹן, אֵין לוֹ שׁוּם פֶּחַד, וּכְמוֹ שֶׁפָּתוּב (ישַׁעְיָה יב, ב): "אָבִטַח וְלֹא אֶפְחַד", וְלִכֵּן כָּל מִה שֶׁאֵתָה סוּבַל, הַכֹּל מִחֲמַת שֶׁאֲבַדְתָּ אֶת הָאִמוּנָה וְאֶת הַבִּטְחוֹן.

מָה אָמַר לָךְ! חֲזָק וְאַמֵּץ מְאֹד לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, זָכַר אֶת הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים, שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעוֹד יַעֲשֶׂה עִמָּךְ חֲסָדִים גְּדוּלִים, רַק תִּתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה וּבִטְחוֹן, שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ, וְלֹא הַפְּלֵב שׁוֹטֵה הַזֶּה, אֲשֶׁר פִּיּו הַטָּמֵא מוֹצִיא רִיר וְזִיב טָמֵא, וּפֶה טָמֵא כֹּזֵה לְבַסּוֹף יַפֵּל נְפִילָה אַחַר נְפִילָה.

רַק אֵתָה צְרִיף לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְאָבֵד אֶת עֲשֵׂתוֹנוֹתֶיךָ מִכָּל דְּבָר קָטָן.

אֲשֶׁרֶיךָ שֵׁיִשׁ לָךְ רַבִּי כֹּזֵה!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כא קטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁב, י"ד כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי הַכֹּל עַל צַד הַיּוֹתֵר טוֹב, וְהַשְׁוֹאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה. אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל עִכְשָׁו לְקַבֵּץ כֶּסֶף, שִׁיְהִיָּה לִי עַד סוֹף הַשָּׁבוּעַ לְהַחְזִיר לָךְ אֶת הַחֹב.

נָא וְנָא אֵל תִּשְׁכַּח מִהַשְׁבֶּת הַזֶּה לְתַת לְכָל מִשְׁפָּחָה שְׁתֵּי תַלּוֹת וּבְקַבּוּק מִיץ עֲנָבִים, נָא לְהוֹדִיעַנִי כִּמָּה זֶה צְרִיף לַעֲלוֹת.

אֲשֶׁר כּא קיז בּנחל שיט

רְאֵה לְשֶׁאל אֶת ... מֵה דַעְתּוֹ בְּעֵינַי הַפְּנִס שֶׁל ... הַלֵּילָה, אִם
כְּדַאי שְׁיִלְכוּ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ.

אֲנִי מְקַוֶּה שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְהַסְמִ"ף-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ,
תְּהִיָּה לוֹ מִפְּלֵה גְדוֹלָה, וְלֹא יוּכַל לָנוּ, כִּי אֲנַחְנוּ נִתְחַבֵּא רַק אֲצִלוֹ
יִתְפָּרֵף.

רַק חֲזוּק וְאַמִּץ מְאֹד מְאֹד, וְאַל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל
אֲדוּיְנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הֵאֵם ר' ... הִגִּיעַ?

הַמְצַפָּה לְתִשׁוּבָה מֵהִיָּרָה...

כּא קיז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵף, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ד כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד מְאֹד ... גֵּרוּ יָאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה אִמַּר לְךָ! כְּבֹר שְׁמַעְתִּי מִכְּפָה מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ אִיךָ עֲבָרָה
כֹּל הַקִּבְּלַת שֶׁבַת עִם הַיְלָדִים, וְשָׁמְעוּ אוֹתָם עַד מוֹרֵד יִבְנֶאֱל
(אוֹמְרִים שְׁשָׁמְעוּ אוֹתָם עַד שֶׁבַת אַחִים), וְתִהְיֶה לְאֵל, זֶה עֵקֶר
הַנִּצְחוֹן שֶׁלָּנוּ, שֶׁהַיְלָדִים מְאַחֲדִים וּמִתְפַּלְּלִים יַחַד בְּקוֹל, וְשָׂרִים שִׁירֵי
שֶׁבַת-קִדְשׁ, וְזֶה יִכְנִיס הַרְהוּרֵי תִשׁוּבָה בְּתוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם.

אוֹדוֹת הַפְּנִס שֶׁל ... מִי שְׁרוּצָה לִילֵף שְׁיִלְף, וְאִין עַל זֶה שׁוֹם
צוּוִי, כִּי כְּדַאי שְׁיִלְכוּ כְּפָה מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ וְכֵן הַנְּשִׁים, אֲנִי מְקַוֶּה
שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף מֵעַתָּה לְטוֹבָה, כִּי לְדַעְתִּי, הוּא אֵינּוּ קָשׁוּחַ וְלֹא גֵאֻתָן
וְכוּ', וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁיִהְיֶה שְׁלִיחַ טוֹב.

נָא וְנָא לֹא לִפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, אֲדַרְבָּה רְאֵה לְהוֹצִיא עֲצָמְךָ

מהקטנות והפחדים של הבל וכו', ואל תחלש דעתך משום בריה
 שבעולם, ותקח את כל הענינים בתקף ועז בלי שום פחד ואימה
 כלל, הגיע הזמן שתצא מקטנות הדעת וכו', עליך לדבק עצמך רק
 בו יתברך, ותשתדל להיות מסדר בכל ענייך, כי הסדר הוא יסוד
 גדול בחיי האדם, ומכל שפן כשאתה לוקח על עצמך לחנך ילדים,
 העקר שיהיה הכל מסדר בסדר נכון, ותאמין לי, כי הילדים הם
 היסוד והעקר, כי הם הערבות שלנו, ובאם נתפס היטב את הילדים
 ונחזיק אותם ביחד, לא יוכלו לנו כל שונאינו בשום פנים ואפן,
 ועל-כן צריכים העקר להכניס את הדגש ביותר על חנוך, שזה
 היסוד והעקר אצל כלל ישראל, ועל-כן הסמ"ך-מ"ם ביותר אורב
 על בני הנעורים, ולכן אמר עש"ו שהוא אדו"ם — הסמ"ך-מ"ם,
 אל יעק"ב נשמות ישראל"ל (בראשית לג, יב): "נסעה ונלכה ואלכה
 לגגהך", ודרשו חכמינו הקדושים (תגינה ה:): בשונה, הינו שהוא
 רוצה ללכת יחד עם הילדים, אבל יעק"ב נשמות ישראל"ל אומרים
 לו: "הילדים רפים", ועל-כן "יעבר נא אדוני לפני עבדו, ואני
 אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים", הינו
 שאין אנו רוצים להיות ביחד עמם, אלא אתה תלך והפרד מאתנו,
 וזה היסוד בחנוך, לא להתערב בשום פנים ואפן עם החילונים,
 ושלא יקבלו שום השפעה זרה מבחוץ, חס ושלום, ועל-כן בזה
 שאתה מקבל על עצמך לחנך את הילדים, אתה צריך להיות מאד
 מאד גאה בדבר זה, כי זה רצונו יתברך, ותמיד תזכר, כי תהלה
 לאל, יש בידך יותר ממאה נשמות ישראל, כן ירבו, ולא יעבר הרבה
 זמן, וכלם יהיו בר מצוה וכו', ואחר-כך יתחננו, וכלם יהיו
 החניכים שלך, ועל-כן כדאי וכדאי להשקיע בהם כל המרץ, וכדאי
 צריכים לקחת עזר מעוד כמה מאנשי שלומנו, כי לבד יהיה קשה
 לה, ולכן מאד מאד שמחתי לשמע שכל המלמדים היו ביחד, וזה
 תורם הרבה לאוירה של החגיגית של שבת-קדש, אשריכם ואשרי
 חלקכם, כי אם הייתם יודעים את הנחת-רוח שגורמים לו יתברך,
 שבמקום כל-כך רחוק ישנו ישוב שעומד כבר תשעים ושלוש שנה,
 ואף פעם לא היה בו תלמוד-תורה חרדי ובית-ספר לבנות חרדי,
 ועכשו נשתנה הפל, זה מאד מאד חשוב למעלה, ולכן ראה להיות

חֲזַק וְאַמִּיץ בְּזֶה, וּתְחַזְּקוּ עִצְמְכֶם בְּיַחַד, וְהַעֲוִלָּה עַל הַכֹּל לְבַקֵּשׁ עָלַי, כִּי אֲנִי צָרִיךְ הַרְבֵּה רַחֲמִים לְצִאת מִכָּל צָרוֹתַי וְחֻבוֹתַי, וְאֵין לִי אֶלָּא אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעִצְמוֹ, אֲשֶׁר רַק אֵלָיו עֵינַי תְּלוּיֹת כָּל הַיָּמִים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁפֹל אוֹיְבֵינוּ יִפְלוּ תַחְתָּנוּ בְּזִכּוֹת הַכֹּל פֶּה שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, שְׂאִין בְּהֶם חֲטָא, וְתַמִּיד תִּבְשֹׂר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּצַפֶּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ...

מֵאֵד אֲנִי מְצֻטָּעַר לָמָּה ... הוֹלֵךְ עִמָּךְ בְּחֹמֶר הַדִּין, וְאֵינוּ רוֹצֶה לְהַסִּיעַ אוֹתָךְ לְאֵן שְׂאֵתָה צָרִיךְ.

כּא קיח.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ד כֶּסֶלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיאוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵדִים עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תַמִּיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֲזוֹק אֶת עִצְמְכֶם בְּיֹתֵר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם רַק עַל-יְדֵי מִדַּת הַשִּׁמְחָה, וְכָל מָה שֶׁהָאָדָם יוֹתֵר שְׂמֵחַ — הוּא מְצַלֵּחַ בְּיֹתֵר. וְעַקֵּר הַשִּׁמְחָה הִיא, שְׂתַהֲלֶה לְאֵל, נִבְרָאנוּ מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשָׂנוּ גוֹי, וְהַשִּׁמְחָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַשִּׁמְחוֹת, כִּי בְּכָל דְּבָר שֶׁבִקְדָּשָׁה יִכּוֹל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְהַכְנִיס בְּזֶה, וְלוֹמַר שְׂעֲדִין אֵין בְּךָ שְׁלֵמוֹת וְכוּ', וְאַפְלוּ הַמְּצוּוֹת שְׂאֵתֶם עוֹשִׂים, יֵשׁ בְּזֶה חֲסְרוֹנוֹת וְכוּ', לֹא-כֵן בְּשִׁמְחַת יְהוּדֵינוּ — שְׁלֵא עֲשִׂנִי גוֹי, לֹא שִׁיף לְעַרְבֵב אֶת הַשִּׁמְחָה הַזֹּאת. וּבִשְׁבִיל זֶה לֹא מְבָרְכִים בְּכָל יוֹם "שְׂעֲשִׂנִי יְהוּדִי", כִּי אֲזוּ הִיָּה יִכּוֹל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְהַכְנִיס בְּתוֹךְ הָאָדָם, וְלִשְׁאֵל אוֹתוֹ — הֵאֵם כָּךְ יְהוּדִי צָרִיךְ לְהִיּוֹת?! הֵאֵם כָּךְ יְהוּדִי צָרִיךְ לְהַתְּנֶהג?! וְהִיָּה שׁוֹכְרוֹ

בַּעֲצָבוֹת וּבְמַרְרוֹת וּבְדַכְאֹן, וְהִיא מְחַפֵּשׂ בּוֹ רַק אֶת הַחֲסֻרוֹנוֹת וְכוּ', אֲבָל תַּכְּף-וּמַיִד כְּשֶׁאַדָּם מְבָרַךְ בְּכֹל יוֹם: "שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי", אִיךָ שֶׁהוּא בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ גוֹי אֲיִנְנִי, וּבְזֶה צְרִיךְ לְשַׁמַּח כָּל הַיּוֹם כְּלוּ. וְאֲנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנו הִיָּקְרִים מְסַפְּרִים, שֶׁהֵרֵב הַקְּדוֹשׁ ר' מֹשֶׁה לִיב מְסַאֲסוֹב זי"ע בַּבְּקָר, בַּעֲת שֶׁבָּרַךְ אֶת הַבְּרָכָה הַזֹּאת, הִיָּה רוֹקֵד אַחֲרֵי-כֵן כָּל הַיּוֹם כְּלוּ, וְהִיָּתָה בְּרַכּוֹ לומר: יֵשׁ לִי כֶּבֶד הַתְּחִזְקוֹת עַל כָּל הַיּוֹם, כִּי אֵין לָךְ עוֹד הַתְּחִזְקוֹת כְּמוֹ שֶׁמְחָה זֶה שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי, שֶׁאַפְלוֹ שֶׁאַדָּם מְרַגֵּשׁ עֲצָמוֹ שֶׁהוּא הֵכִי גְרוּעַ בְּעוֹלָם, עִם כָּל זֹאת עָלָיו לְשַׁמַּח, שֶׁעַל-כָּל-פָּנִים אֵינוֹ גוֹי, וְלֹא נִבְרָאתִי סִינִי אוֹ עַרְבִי וְכוּ' וְכוּ', וּבְזֶה רָאוּי לְשַׁמַּח תָּמִיד, וְעַלְיֵכֶם לְדַעַת, כִּי מִי שֶׁשִּׁמַּח תָּמִיד — הוּא מְצַלִּיחַ, וְעוֹבֵר עַל הַכֹּל. וְלָכֵן רָאוּ לְחִזֹּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיוֹתֵר לְשַׁמַּח וְלִרְקֹד אַחֵר כָּל תַּפְּלָה וְתַפְּלָה בְּשִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת, וְכֵן לְהַרְגִיל אֶת הַיְלָדִים לְשִׁיר בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה פּוֹרֶצַת גְּדָר, וּמוֹנַעַת שְׁלֵא יִכְנָס בְּתַחוּמֵנו הַסֵּטֶרָא אַחֲרָא, וְעַל-כֵּן הִזְהִירֵנוּ רַבֵּנוּ ו"ל וּמוֹהֲרֵנוּ ת"ו"ל כָּל-כֶּף עַל מַדַּת הַשִּׁמְחָה, כִּי הֵיִסוּד בְּיַהֲדוּת הוּא רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְצְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעַבּוֹר מַדַּת הַשִּׁמְחָה, וְלֵהֲשַׁתְּדֵל לְעוֹר לְזוּלְתוֹ, שֶׁגַם-כֵּן יָבוֹא לְיַדֵּי שִׁמְחָה, וְזוֹ הַמְּצוּהָ הֵכִי גְדוּלָה שֶׁיִּכְוֹלִים לְשַׁמַּח אֶת בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְכָל מֵה שֶׁאַדָּם שִׁמַּח יוֹתֵר, וּמְשַׁמַּח אֶת אַחֲרִים, הֵרִי הוּא בֵּן עוֹלָם הַבֵּא, כִּי מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר זֵיו וְחַיּוּת וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כִּי "עוֹ וְחִדְוָה בְּמִקוֹמוֹ", וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשִּׁמַּח אֶת אַחֲרִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִשְׁמַח גַּם הוּא בְּעֲצָמוֹ, כִּי לְפָעַמִּים מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְשַׁמַּח אֶת עֲצָמוֹ, וְיוֹתֵר קָל לְשַׁמַּח אֶת אַחֲרִים, וּבְזֶה שֶׁשִּׁמַּח אֶת אַחֲרִים, עַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁפָּעַת גַּם עָלָיו שִׁמְחָה. וּבְאֵמֶת צְרִיכִים לְהִיּוֹת כָּל-כֶּף שִׁמְחִים, עַד שֶׁיַּעֲבֹר עַל כָּל גְּדוּתָיו, וְיִשְׁפָּךְ גַּם עַל אַחֲרִים.

נָא וְנָא אֵל יִהְיוּ בְּעֵינֵיכֶם דְּבוּרִים אֵלּוֹ קָלִים, כִּי הֵם עֲקָרִים גְּדוּלִים בְּקִיּוֹם הָאָדָם, וּמִמֶּשׁ צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל מַדַּת הַשִּׁמְחָה, וּבִפְרָט לְשַׁמַּח אֶת אֲשֶׁתּוֹ וְאֶת יְלָדָיו, וְאֶת חֲבָרָיו וְיַדִּידָיו, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשִּׁמַּח תָּמִיד, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא קיט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ד כְּסֵלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אַבְרָכִי הַפּוֹלֵל
 "אוֹר הַמַּאִיר", הַיְיָ הַיְיָ עֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּמְשִׁיף עֲלֵיהֶם
 בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

מָאד מָאד אֶבְקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם, שֶׁתִּמְשִׁיכוּ לְלִמּוֹד
 כְּסֵדֶר כְּפִי שֶׁסִּדְרְתֶּם, וְתִשְׁמְרוּ מָאד עַל הַזְמָנִים, וְכֵן תִּצְלִיחוּ
 בַּלְמוּדִים, כִּי כְּשֶׁלּוֹמְדִים כְּסִדְרָן — הֵן גְּמָרָא, וְהֵן שְׁלַחַן עָרוּף, וְהֵן
 חֲמֵשׁ רִש"י, וְהֵן סִפְרֵי רַבְנֵי ז"ל — מִצְלִיחִים בְּיֹתֵר, וּבִפְרָט כּוֹלֵל,
 צָרִיף שְׂיִהְיֶה בּוֹ סֵדֶר, שְׂאֹז מוֹצְאִים סְפוּק בְּיוֹם, כִּי בְּלִי סֵדֶר, כָּל
 הַיּוֹם עוֹבֵר וּפּוֹרֵחַ בְּאוִיר, וְלֹא נִשְׁאָר לְאָדָם שׁוֹם דְּבָר.

וְעַל-כֵּן רְאוּ לְהַחְזִיק בְּהַסְדְּרִים, וְאַקְנִיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁר'
 ... גֵּרוֹ יְאִיר וְר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, עֲדִין נוֹתְנִים שְׁעוּרִים בְּרַבִּים, וְזֶה הוֹלֵךְ
 לִי מָאד מָאד בְּחַיִּים שְׂיִמְשִׁיכוּ, כִּי כֵּן יֵשׁ רוּחַ חַיִּים בְּתוֹךְ הַפּוֹלֵל,
 וְשׁוֹמְעִים שָׁם קוֹל תּוֹרָה כָּל הַיּוֹם.

רְאוּ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיֹתֵר בְּמִדַּת אֲהָבָה, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ
 יֹאמֵר חֹזֵק, וְתַחֲזִקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְתִלְמְדוּ בְּהַתְמַדָּה, כִּי אֲנִי
 מָאד רוֹצֵה שֶׁהַפּוֹלֵל יִהְיֶה כּוֹלֵל רְצִינִי, שְׁלוֹמְדִים שָׁם כָּל הַיּוֹם תּוֹרָה,
 וְתִהְיֶה לְאֵל, אֵינִי לְגוֹ מִמִּי לְהַתְבַּיֵּשׁ מִשׁוֹם כּוֹלֵל בְּעוֹלָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
 מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שֶׁתִּצְלִיחוּ, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה בְּקוּמָה
 הַשְּׁלִישִׁית תָּמִיד אֲוִירָה שֶׁל תּוֹרָה וְתַפְלָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלַח בְּכָל
 אֲשֶׁר נִפְנָה.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא קב

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, י"ד כסלו ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו אל ידידי הקר לי מאד, צמוד
בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ואין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי בזה שלקחת את הילדים בידך, יעזר לך הקדוש ברוך הוא, שתמשיך בעבודתך עבודת הקדש, ואל תתפעל משום ברחה שבעולם, כי העקר הוא עזות ועקשנות דקדשה, ולא להתפעל משום ברחה, זה צריך להיות הקו שלך — להתאגר בעזות ובעקשנות דקדשה, ואל תפחד משום בקרת, כל מחך צריך להיות רק חנוף, איך מתנכים את הילדים, כי העקר הוא הילדים, כי בנינו ערבים לנו, ואם נזכה לחנך את הילדים באמונה פשוטה בו יתברך ובאמונת חכמים, כך נצליח שיגדלו גדוד שלם של אברכים וצנינים, הנה, תהלה לאל, יש לנו כבר למעלה ממאה ילדים, ועוד מעט יפנסו לעל המצוות, ואחר-כך יפרחו כמה שנים, וכבר יתחננו, וממילא יש לנו כבר עוד מאה משפחות, בלי עין הרע וכן ורב. ועל-פן העקר הוא החנוף, כפי שמחנכים את הילדים — פן קוצרים את הפרות, ולכן צריכים לשים את הדגש ביותר על החנוף, וחכמינו הקדושים הזהירונו ביותר על חנוף, עד שאמרו: קטן היודע לנענע — חייב בלולב, להתעטף — חייב בציצית, לשמר תפלין — אביו לוקח לו תפלין, יודע לדבר — אביו מלמדו תורה וקריאת שמע וכו' וכו'; והכל בשביל חנוף, לחנך את הילדים, ועל-ידי-זה יגדלו יהודים פשרים. ולכן תראה להכניס את כל המרץ שלך והחוש שזכה אותך הקדוש ברוך הוא לטפל בילדים, והכל בדרך אהבה ובקרוב, ומצד שני גם ביד תקיפה וחזקה, שיהיה 'שמאל דוחה וימין מקרבת', ותאמין לי, אם לילדים יהיה טוב, ויהיו תמיד שמחים ועליזים, ויסתדרו ביניהם, ויתחנכו בדרך התורה והיראה ובדרך ארץ, אז ממילא יקל על ההורים, פי ההורים מספנים,

סוֹבְלִים קִטְנוֹת וְחַלִּישוֹת הִדְעַת הַבָּאָה מִחֶמֶת עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכַשְׁיִלְדִים הוֹלְכִים עַל הָעֲצָבִים שְׁלָהֶם, זֶה גּוֹרֵם לְחַפְזִים בְּבֵית, עַד שֶׁנֶּחְסַר שְׁלוֹם-בֵּית, אָבֵל תִּכְרַף-וּמִיד כְּשֶׁהֵילְדִים שְׂמִחִים וְעַלְיִזִים וְהַכֵּל מִסְתַּדֵּר, וּבִפְרָטִיּוֹת שָׁהֵם לוֹמְדִים טוֹב, וְאֵינָם רְבִים בִּינֵיהֶם, וְאֶדְרָבָה יִרְאֵת שָׁמַיִם חוֹפֶפֶת עַל פְּנֵיהֶם, אִז טוֹב לָהֶם וְטוֹב לַהוֹרִים וְטוֹב לְהַמְלַמְדִים, וְכִף טוֹב לְכֻלָּם. וְאֵנִי מִקְנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּמְשִׁיךְ בְּעַבְדְּךָ בְּעַקְשָׁנוֹת רַבָּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְקַדַּשׁ שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ עָלֵינוּ.

גַּם הַיּוֹם שֶׁמַּעֲתִי מִכַּפָּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁמָּאֵד מָּאֵד מִפְּלִיאִים בְּמַעֲשֵׂיךְ שֶׁעָשִׂיתָ בְּקַבְּלַת שַׁבָּת, שֶׁאַרְגַּנְתָּ אֶת כָּל הַיִּלְדִים שֶׁיִּתְפַּלְלוּ בִּיחַד עִם הַמְּלַמְדִים, וְזֶה חֲדוּשׁ שֶׁבַח-חֲדוּשִׁים, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה הַיִּלְדִים יַעֲנוּ בְּקוֹל "אֲמֵן יְהִי שְׁמֵיהּ רַבָּה", קִדְשָׁהּ וּבְרָכוּהָ, וַיִּשְׁירוּ שִׁירֵי שַׁבָּת בִּיחַד, וְזֶה יוֹסִיף אֲוִירָה שֶׁל קִדְשָׁהּ בְּתוֹךְ יְכַנְּאֵל, לָךְ בְּכַחֲךָ זֶה וְהוֹשַׁע אֶת יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא קכא

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב, ט"ו כְּסֵלוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְזוּגְתוּ ... שִׁיחִיו נִצַּח בְּטוֹב וּבְנוֹעִימִים.

לְנִכוֹן קַבְּלַתִּי אֶת שְׁלֹשֶׁת הַסְּפוּרִים, וְהֵם נִפְלְאִים מְאֹד מְאֹד לְחַנוּף הַיִּלְדִים, וְעַל-כֵּן אִם אֶפְשֶׁר לְשַׁלַּח אֶת זֶה תִּכְרַף-וּמִיד אֵל הַרְבֵּ ... כִּי הוּא צָרִיךְ אֶת זֶה בְּשִׁבְלֵי חַנוּף הַיִּלְדִים בְּתַלְמוּד תוֹרָה שְׁלֵנוּ.

נָא וְנָא רְאוּ לְחִזְק עֲצַמְכֶם בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֻמָּן, וּמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו, וּכְכֹל שֶׁהָאָדָם בּוֹרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, יוֹתֵר נִמְשָׁכֶת עָלָיו רַחֲמָנוּתוֹ הַגְּדוּלָּה, וְנוֹשָׁפֵעַ עָלָיו שֶׁפֶע דְקִדְשָׁהּ, כִּי כְּשֶׁאָדָם מְבַטֵּל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו

יתברך, על-דיי-זה נעשה בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, והוא יתברך פותח מאצרו הטוב "צנור", ומשפיע דרכו שפע, כי "הרצון" של הצדיק, שמבטל "רצונו" אליו יתברך בבטול כל ישותו, על-דיי-זה נפתח "צנורו" יתברך, ונשפע עליו שפע גדול, אשרי מי שזוכה לכל זה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

העקר הוא סבלנות בחיים, לסבל כל העובר עליו. נא לשאל את ... האם היה בקשר עם ... ומה חדשות שם.

כא קכב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב, ט"ו כסלו ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! איני יודע למה אתה צריך להיות שבור? יש לנו רבי פנה, שמקרב אותנו אליו יתברך, ופותח את פינו לדבר עמו יתברך, השמעו פעם דבר פנה? ! הראו פעם דבר פנה? ! רבי שהיה לפני מאתיים שנה, ומי שרק מתחיל ללמד את ספריו הקדושים, מתעורר כל-כף אליו יתברך, עד שהוא פותח ומדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, אין זה אלא נפלאות הבורא, פלאי פלאות, איך קטני ערך וירודים ופחותים, פן זכינו להתודע מרבי אמת פנה, ואחרים עדין רחוקים ממנו, ועוד זאת, שיש טפשים וחמורים שחולקים עליו וכו'.

ולכן אנחנו צריכים לשמח מאד, שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, ובפרוש גלה לנו (שיחות-הר"ן, סימן קעז), שראוי לכם לשמח, שיש לכם רבי פנה.

ולכן אסור לך להיות בעצבות בזה שאתה מקרב אל רבנו ו"ל, אדרבה, אם תהיה בשמחה בהתקרבותך, בזה תגלה שיש לך אמונת חכמים.

הדורש שלומך באהבה רבה...

כא קכג

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב, ט"ו כסלו ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמץ מאד, פי גדול אדוננו ורב להושיע, וזכור גם תזכור, שעלינו לשבח לאדון הכל, על שזכנו לידע מרבי אמת בזה, רבי המוליך אותנו על דרך האמת, וראוי לנו לשמח בזה מאד, כמו שאמר רבנו ו"ל (שיחות-הר"ן, סימן קעז): אתם צריכים לשמח מאד שיש לכם רבי בזה. ואמרו אנשי שלומנו: אם לא שמחים עם זה, זה מורה ומגלה שאין לו אמונת חכמים.

בענין צדקה, אסור לפחד, אלא לזכור — אם נותנים מקבלי חזרה, פי "ונתנו" נקרא משני פוננים, אם אתה נותן — תקבל חזרה, וזה ברור. ולכן אין לך לפחד לתן צדקה. ורבנו ו"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יג), שעל-ידי צדקה נמשכת השגחה שלמה, ולכן בזה שתתן צדקה, ימשיך עליך הקדוש-ברוך-הוא שפע כפול, ולא יחסר לך שום דבר.

בענין לדבר לפני צבור וכו', הרב הקדוש רבי ישכר דב מבעלזא זי"ע אמר: אם נאספים אליו אנשים לשמע תורה, אני סימן שהוא צריך לומר לפניהם, כי הוא דיקא על סמך מאמרם ו"ל (ערכין טז:): תמהני אם יש בדור הזה שיודע להוכיח, אם כן לפני זה איך יכולים לומר תורה? אלא אם באים אליו לשמע, זה סימן שהוא צריך לומר לפניהם תורה. ובאמת הם דברי רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן,

חלק ב', סימן פ'), שהיום אסור ללכת לחפש גדלה וכו', רק אם יבואו אליו וכו', עין שם.

העקר רק לדבר ממנו יתברר, ולא להתפעל מאף אחד, ומה שהטפיש אמר לך, שזה רבוי אור לדבר מהקדוש-ברוך-הוא, שמעתי פעם אחת מאחד מאנשי שלומנו: פלא על גבי פלא, מרבוי חשף של כפירות ואפיקורסות וכו', מזה לא מפחדים וכו', רק מרבוי אור הינו לדבר ממנו יתברר, מזה צריכים לפחד? ! מי מדבר דברים כאלו? רק אחד שמלא כפירות ואפיקורסות וכו', והוא מסבב בדמיונות, ויש לו כל מיני זבל בראש.

לא בתנח"ם הזהירנו רבנו ז"ל ביותר (שיחות-הר"ן, סימנים לה, רכ), שיוקדת עכשו כפירות ואפיקורסות, ואוי לו מי שיתפס בזה. ובפרוש גלה, שאפלו אצל הכשרים עם הלבוש החסידי, מיט די ברייטע ארבעל, יצאה מהם מינות ואפיקורסות וכו'. ולצערנו זה נתקזים פה, ולכן צריכים לשמר מאד מאד, שלא תהיה לך שיכות עמהם, פי בקלות יקררו אותך מהאמונה הקדושה, ומהתמדת הלמוד על-פי סדר הדרך הלמוד של רבנו ז"ל, ואז מאומה לא יהיה בידיך.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

כא קכד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב, ט"ו כסלו ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להבין, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את העולם, ולא פלוני או אלמוני וכו' וכו', ולכן מה לך לפחד ממישהו? ! אם תכניס ידיעה זו בדעתך, תהיה מאד מאד מישב, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך.

עם כל זאת עליך לזכור, שצריכים תמיד תפלה, כי בלי תפלה לא יכולים שום דבר, תפלה היא כמו מים, כמו שכתוב (איכה ב', ט): "שפכי פמים לבך נכח פני הוי"ה", וכמו שאי אפשר להתקיים בלי מים, ושום מאכל אי אפשר לבשל או לאפות בלי מים, וכן שום דבר אינו צומח בלי מים, כך אי אפשר שום דבר להשיג בלי תפלה, תמיד צריכים תפלה ועוד פעם תפלה ועוד פעם תפלה, כי בלי תפלה שום דבר אינו קורה, ולכן אשרי מי שמתמיד בתפלה, וזה עקר כלי זינו של משיח, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ב'), הינו שמשיח יכבש את העולם בלי נשק וכו', רק יכניס בעולם את הענין של תפלה, ומי שחזק בתפלה יש לו הכל, ולכן אל תפחד משום בן אדם, כי מה יעשה לך אדם בלי רשותו? יתברך?! ולכן אתה רק תבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריך, ותראה נסים נגלים שיעשה עמך, כי תפלה, אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן לד), זה כלי השפע, וככל שאדם מתפלל, כמו-כן בונה לעצמו כלי השפע. ולכן אל תהיה בטלן, ותמשיך רק לעסק בתפלה, ותראה שלא תפסיד כלום, כי מה שתפלה פועלת — שום דבר אינו פועל, ומוהר"ן ז"ל היה רגיל לומר על תפלה (איוב כח, ז): "נתיב לא ידעו עיט", כי המלאך הממנה על התפלה, גם-כן צריך להשביע שהתפלה תלך למקום שתלך, כי גם הוא אינו יודע להיכן התפלות מגיעות וכו', כל-כך גבוהה ועצומה תפלת בר ישראל.

הדורש שלומך באהבה רבה...

כא קכה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב, ט"ו פסלו ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו זאיר.

אקנה שקבלת את מכתבי בבקר, הספורים יוצאים מאד מאד יפה, ומי יתן שיזדרז ויסדר עוד, כי לכל הפחות יצא כרך א'.

האם היית בקשר היום עם ... באשר בקשתיך?

המצפה לתשובה...

זאת תדע, אשר דבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו כלל, אלא הכל משגח ממנו יתברך בעצמו, ועל-כן מה לך להתפחד ממשהו, עוד תזכה לראות דברים יפים, שיהיה נעשה מהקונטרסים האלו, איך שאלפים ורבבות רבבות יחזרו בתשובה שלמה על ידם, וכלם יעזרו לך בין בגשמי — שיכניסו שפע, ובין ברוחני — שהזכות הזו שהחזרתם בתשובה, תאיר גם עליך תמיד.

כא קכו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב, ט"ז כסלו ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ב"בנאל עיר ברסלב", הו"ה עליהם ישרה שכונתו תמיד, וישמרו ויצילם מכל צרה וצוקה, ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר להחזיק את עצמכם ביחד, ועל-ידי-זה תנצחו נצחון נצחי, פי באמת אם יהודים מחזיקים את עצמם ביחד באמונה ברוחה ומזככת בו יתברך, אז לא יוכל להם אף אחד בעולם, ועל-כן ראו לחזק את עצמכם מאד מאד, ואיש את רעהו יאמר חזק, ואתם צריכים לדבר אחד עם השני בכל יום ויום מדבורי רבנו ז"ל, כי אי אפשר לקנות את דברי רבנו ז"ל, אלא פשטדברים אחד עם השני בכל יום ויום, ודבר זה היה עקר גדול אצל רבנו ז"ל ואצל תלמידו מוהר"ת ז"ל. ואנשי שלומנו מספרים, שמוהר"ת ז"ל היה מדבר בכל יום עם אחד מאנשי שלומנו מענין רבנו ז"ל, ובדרך כלל נכנסו אליו, וכשפעם

אָשֶׁר כּא קכז בְּנַחֵל שְׁלֵא

אַרְעֵי שְׁלֵא נִכְנְסוּ אֵלָיו, אִזּוּ יֵצֵא בַּחוּץ לְחַפֵּשׂ אֶת אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
לְדַבֵּר עִמּוֹ מִרְבֵּנוּ ו"ל. עַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ שֶׁתִּדְבְּרוּ אֶחָד עִם הַשְּׂנִי
מִרְבֵּנוּ ו"ל, וְעַל-יַד־יְהוָה לֹא יוּכְלוּ לְכֶם שׁוֹנְאֵיכֶם.

בְּמִדְרָשׁ פְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ הַזֶּה מוּבָא, כְּשִׁיעֵקֵב אֲבִינוּ הֵלֶךְ בְּדַרְכּוֹ,
וְרָאָה אֶת עֲשׂוֹ וְאֶלּוּפִיו, נִתְיָרָא מֵהֶם, וְהָיָה נִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ הֵם פֶּת
שֶׁל כְּלָבִים, מָה עֲשֵׂה? יֹשֵׁב בֵּינֵיהֶם וְכוּ'. וְאָמְרוּ שָׁם, שֶׁעֲשׂוֹ וְאֶלּוּפִיו
שֶׁנִּדְמָו כְּכָלְבִים, הֵם מְשׁוּלִים גַּם לְחַבִּילוֹת חַבִּילוֹת שֶׁל קוֹצִים, וְלֹא
יָדַע מַה לַּעֲשׂוֹת, עַד שֶׁבָּא פִקְחָא אֶחָד וְאָמַר לוֹ: גִּזְרָא אֶחָד מִשְׁלָךְ וְגִזְרָא
אֶחָד מִשְׁלַל בְּנֵךְ, יֵצֵא וְיִשְׂרֹף אֶת כָּלָם. וְהוּא רָמַז גְּדוּל, בְּשַׁעֲרֵי
שְׁמַתְקַבְצִים יַחַד — הֵן הָאֲבוֹת וְהֵן הַבָּנִים וְלוֹמְדֵים תּוֹרָה, וּמְדַבְּרִים
רַק דְּבוּרֵי יִרְאַת שָׁמַיִם, אִזּוּ נִשְׂרָפִים כָּל הַכְּלָבִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת עֲשׂוֹ
וְאֶלּוּפִיו, וְכָל הַשׁוֹנְאִים, וְלֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לָהֶם שׁוּם דְּבָר. וְלָכֵן
דְּבָר זֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת אֲצִלְכֶם עֵקֶר גְּדוּל, לְדַבֵּר מִרְבֵּנוּ ו"ל בְּכָל יוֹם,
וְכֵן לְדַבֵּר עִם הַיְלָדִים מִרְבֵּנוּ ו"ל, וְעַל-יַד־יְהוָה תִּצְלִיחוּ דְרַכְכֶם.

גַּא וְנָא תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהַתְּבוּרָד עֲצֻמְכֶם בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבְּרֵךְ, אֲשֶׁר
כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבְּרֵךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה
כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֲזַק בְּזֶה, וְאִזּוּ טוֹב
לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׂאֵנִי
מִבְּקַשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא קכז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבְּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, ט"ז כֶּסֶלּוֹ הַחֲשׁוּנִי.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מִכְתְּבֵךְ.

הַעֲקֹר בְּזֶה הָעוֹלָם לֹא לְהַטְעוֹת עֲצָמוֹ, וּכְמוֹ שֶׁהִזְהִירָנוּ רַבְּנֵינוּ ז"ל
וְאָמַר (שיחות ה'ר"ן, סימן נא): אֵת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שְׁלֹא יִטְעֶה אֶתְכֶם
הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעֶה מְאֹד, וְאֵין עוֹד טְעוֹת כְּמוֹ טְעוֹת עֲצָמוֹ,
שֶׁהוּא מְטַעֶה אֶת עֲצָמוֹ.

רוֹאִים דְּבַר פְּלֵא, כְּשֶׁהוּא שָׁבוּר בְּתַכְלִית הַשְּׁבִירָה, מִחֲמַת
שְׁנַתְעוֹרֵר מְאֹד, וּמִתְחִיל לְהַרְגִּישׁ כְּאִב עוֹנוֹתָיו וְכוּ', וּמִתְקַרֵּב אֶל
הַצַּדִּיק וְרֵץ אַחֲרָיו, וְאֵינוֹ עוֹזֵב אוֹתוֹ, אֲלֵא מִחֲפֵשׁ וּמִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ
הַתְּחִינּוֹת וְדַרְךְ וְהַנְּהֻגָה, וְהַצַּדִּיק מוֹסֵר נֶפְשׁוֹ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְלֹאט
לֹאט מִתְיַגֵּעַ וְטוֹרַח לְהוֹצִיאוֹ מֵהַבֶּץ וְהַלְכֻלֹּף שֶׁנֶּפֶל אֵלָיו וְכוּ',
וּמִלְבִּישׁוֹ בְּלִבוּשֵׁים יְקָרִים וְיָפִים וְכוּ' וְכוּ', שֶׁמְרַגְּלִיו לְלַמֵּד מִקְרָא,
מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, זֶהר וְתַקְוִינִים וְכוּ', וְלֹאט לֹאט יוֹצֵא וּמִתְחִיל
לְהַרְגִּישׁ אוֹרוֹ וְתַבְרֹךְ, וְאֵינוֹ עוֹזֵב אֶת הַצַּדִּיק בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, רֵץ
אַחֲרָיו כְּקוֹרָא בְּהָרִים, עַד שֶׁלֹּאט לֹאט מִתְחִיל לְהַרְגִּישׁ בְּעֲצָמוֹ יְשׁוּת
וְגַדְלוֹת וְכוּ', עַד שֶׁלֹּאט לֹאט מִתְחִיל לְהִתְרַחֵק מִהַצַּדִּיק וְכוּ', עַד
שֶׁנִּדְמָה לוֹ כְּבָר שֶׁהוּא יוֹתֵר גָּדוֹל מִהַצַּדִּיק, וּמִי אוֹמֵר כְּשֶׁגַּם יוֹצֵא
וְחוֹלֵק עַל הַצַּדִּיק וְכוּ', זֶה אֶחָד מִפְּלֵאֵי הַבְּחִירָה, שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהַבִּין.

אֵין זֶה אֲלֵא שֶׁכָּל הַתְּקַרְבוֹתָיו לֹא הֵיטָה בַּהֲתַחֲלָה בְּתַמִּימוֹת,
כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנֵינוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צַדִּיק, סימן קנג): מִי שֶׁמְקַרֵּב אֶת
עֲצָמוֹ לְצַדִּיק, וְקַרְבָּתוֹ אֵינוֹ בְּתַמִּימוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְהַפֵּף אַחֲרֵי-כֵן
לְרוֹדֵף, וּבְאֶמֶת זֶה בָּא מֵיְשׁוּת וְגֵאוֹת שְׂיֵשׁ בּוֹ, כִּי רַבְּנֵינוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סימן עב), שֶׁעַקֵּר הַגְּדֻלָּה שֶׁמְקַבְּלִין מִהַצַּדִּיק זֶה
שְׁפָלוּת, מֵהַ כְּשֶׁהֵיטָה בְּתוֹךְ הַטְּמֵאָה מִמֶּשׁ וְכוּ', וְהֵיטָה גוֹדֵף רֵיחַ רַע
מִחֲטָאֵת נְעוּרִים וּפְגַם-הַבְּרִית הוֹצֵאת זָרַע לְבִטְלָה וְכוּ', וְאִךְ אֶחָד
לֹא הִבִּין אוֹתָהּ וְכוּ', וְלֹא הֵיטָה מִתְעַנֵּן בְּצַרוּתֶיהָ וְכוּ', וְהַצַּדִּיק הֵיטָה
מְסֹר אֶת נֶפְשׁוֹ, עַד שֶׁהִבִּיא אוֹתָהּ לְמִדְרָגָה כְּזוֹ, שֶׁגַּם אִתָּהּ כְּבָר
מִשְׁתַּוְּקֵק אַחֲרָיו וְתַבְרֹךְ וְכוּ' וְכוּ'. תִּתְאָר לְעֲצָמָהּ אִם הֵיטָה נִשְׂאָר,
אֲצִלוֹ אֶל אֵילוֹ מִדְרָגוֹת עוֹד הֵיטָה זוֹכָה לְהַגִּיעַ, אִךְ זֶה מִפְּלֵאֵי
הַבְּחִירָה, שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהַבִּין.

עַל-פֶּל-פְּנִים רָאָה לִישָׁב עֲצָמָהּ מִעֲכָשׁוֹ מִי אִתָּהּ?! וּמָה

עֲשִׂיתָ?! כְּדֵי שְׁלֹא תַחֲיֶה בְּאֲשֵׁלִיּוֹת, שְׂאֵתָה כְּבָר מִשְׁהוּ וְכוּ', פֶּן תֵּאבֵד אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא קכח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשָּׁב, ט"ז כֶּסֶל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵתָה צָרִיף לְדַעַת, שְׂיֵשׁ לְצַדִּיקִים כַּח לְפַעַל בְּתַפְלָתָם בְּקִלּוֹת, כִּי מֵאַחַר שְׁפָל מַח מִחֲשַׁבְתָּם דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכַטּוֹל כָּל הַרְגָּשׁוֹתֵיהֶם, לְכֵן יוֹתֵר וַיּוֹתֵר הוֹרִידוּ מַעֲצָמָם כָּל מִיָּגֵי מַחִיצוֹת וַעֲכוּבִים, וְהֵם בְּטָלִים לְגַמְרֵי אֱלֹו יִתְבָּרַךְ.

מֵה שְׂאִין כֵּן אָדָם שְׂחַטָּא, בַּר מִיָּנָן, עַל-יַדִּי-זֶה הוּא מְסַבֵּב עִם קִלְפוֹת וּמִשְׁחִיתִים, שֶׁהֵן הֵן הַמַּחֲשָׁבוֹת זְרוֹת הַמְּסַבְּבוֹת אוֹתוֹ, שֶׁהֵם עֲנָגִים דְּמַכְסִּין דְּעֵינָא, הֵינּוּ עֵינֵי הַשְּׁכָל וְהַמַּחֲשָׁבוֹת הֵם רוֹדְפִים אוֹתוֹ, וְהוּא מְפַחַד מְכָלָם, אִף שְׂאִין מִי שְׂיַרְדֵּף אוֹתוֹ, וְהוּא מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל מְכָל מִיָּגֵי פְחָדִים, וְהַכֵּל מַצַּד הַדְּמִיּוֹן, שְׂחֹוֹשֵׁשׁ שְׁנֵה יַעֲשֶׂה לוֹ דְּבַר זֶה וְכוּ', וְזֶה יַעֲשֶׂה לוֹ דְּבַר זֶה, וְהַכֵּל מַחֲמַת הַקִּלְפוֹת שְׂבָרָא מְעוֹוֹנוֹתָיו הַמְרַבִּים, שֶׁהֵם מְטַרִידִים אוֹתוֹ, שְׁפָל זֶה בְּכֻלּוֹ הַמַּחֲשָׁבוֹת זְרוֹת שְׂנִכְנָסוֹת בּוֹ, שֶׁהֵן הוֹרְסוֹת לוֹ אֶת הַחַיִּים, וְאֵלוֹ הַמַּחֲשָׁבוֹת הֵן הַקִּלְפוֹת שְׂבָרָא, וְאִף אַחַד אֵינּוּ שָׁם לֵב לָזֶה.

כִּי בְּאַמַּת הָאָדָם צָרִיף תְּמִיד רַק לַחֲשַׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּלְצַיֵּר בְּדַעַתוֹ אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלָקוֹת גְּמוֹר הוּא, וְהוּא צָרִיף לְהַכְּנִס בְּאוֹר הַזֶּה, הֵן לְהַתְחַמֵּם בְּאוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהֵן לְהִיּוֹת מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְהַשְׂרִיף עַל קְדוּשַׁת הַשָּׁם, אֲבָל כְּשֶׂאָדָם חוֹטָא, נִכְנָסוֹת בּוֹ תְּמִיד מִחֲשָׁבוֹת זְרוֹת בֵּין בְּתַפְלָה וּבֵין בְּתוֹרָה, וְהָאָדָם אֵינּוּ שָׁם לֵב, שֶׁהֵן הֵן הַקִּלְפוֹת וְהַמִּשְׁחִיתִים שְׂבָרָא

מחמת עוונותיו המרבים, ואפלו מחשבות של תורה אסור לחשב בעת התפלה, כי בשעה שאתה מדבר עם המלך, אין לערב אז שום מחשבה זרה, אפלו מחשבה של תורה, וכן בלמוד, בשעה שלומד, אסור אז להכניס בדעתו שום מחשבות אחרות, רק לקשר עצמו אל הענין שלומד, שכל זה נקרא אצל רבנו ז"ל לקשר את המחשבה אל הדבור, שעל-ידי-זה נעשה כלי שנקרא "אני" (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן עג): אני זה קשור המחשבה, שהיא י', אל הדבור שהיא נ', והאלף זה הצדיק, הינו כשאדם אומר "אני", זה קשור מחשבה אל הדבור, ועל-ידי-זה נעשה צדיק, וגורם נחת-רוח להקדוש-ברוך-הוא.

ולכן שמר מאד בשעה שאתה מתפלל, ואל תחשב אז שום מחשבות זרות, רק לקשר את דבורך בקשר אמיץ עם המחשבה, שתחשב מה אתה אומר. ועל זה צריכים כחות עצומים, כי האדם מדבר דבורי התפלה, והמחשבה רצה ומשוטטת לכל מיני כוונות וכו', וצריכים כחות עצומים לקשרם יחד, הינו המחשבה אל הדבור, וזה נקרא תפלה בכח, שצריכים כחות עצומים לזכות לקשר את המחשבה אל הדבור בעת התפלה.

ואמר הרב הקדוש השר שלום מבעלזא זי"ע: כשאדם מקשר מחשבתו אל דבורו בעת התפלה מהתחלה עד הסוף, יזכה לרוח-הקדוש. ובאמת הן מדרגות הצדיקים בשעה שמתפללים, שהם מדבקים עצמם אל תבת התפלה, וכמו שפרש הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע (בראשית ז, א): "בא אל התבה", הינו להפגס בתוך תבת התפלה, וכן פרש רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ט), שתבת נח אלו הן תבות התפלה, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן מו), שענין המבול הוא לשון בלבול, מחשבות זרות שנוכנסות תמיד במחשבות האדם בעת התפלה, כי (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל'), שכל המחשבות זרות באות בעת התפלה.

ולכן צריכים מאד מאד לשמר בעת שמתפלל, ובכפרט שמונה-עשרה ברכות, שיהיו לו מחשבות נקיות, ולא יחשב שום מחשבות

אַחֲרוֹת, רַק לְכַנֵּן עַל-כָּל-פְּנִימִים פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, וְכֵן הוּא בְּעֵת לַמּוֹד
 תּוֹרָה, צָרִיף לְהִזְהַר מְאֹד לֹא לְעַרְבֵב שׁוּם מַחְשְׁבוֹת אַחֲרוֹת מִלְּבַד
 מֵה שְׁלוֹמֵד, כִּי בְשַׁעָה שְׁאֵדָם לּוֹמֵד תּוֹרָה, שְׁכָל מִחְשְׁבֹתוֹ יִהְיֶה
 קָשׁוּר בְּסִגְיוֹת הַגְּמָרָא שְׁלוֹמֵד, אוֹ בְּמִשְׁנֵיּוֹת אוֹ בְּמִדְרָשׁ אוֹ בְּזִהַר
 וְכוּ' וְכוּ', כִּי בְּעֵת הַלְמוּד צָרִיכִים לְהִכְנִיֵס אֶת כָּל פְּלוֹ בְּתוֹךְ הַלְמוּד,
 וְאִזּוּ כְּבִיכּוֹל הוּא נִכְנָס בְּחֻמְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַתּוֹרָה הִיא חֻמְתּוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוּ הוּא מִתְחַבֵּר עֲצָמוֹ עִם הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ, כַּמּוֹכָא בְּדִבְרֵי
 רַבִּנּוּ וְ"ל (לְקוּטִי-מוֹתֵרִין, חֶלֶק א', סִימָן יב); וְעַל-כֵּן אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ
 הַקְּדוֹשִׁים (יְרוּשְׁלַמִּי שֶׁבֶת, פֶּרֶק א', הַלְכָה ב'): בְּשַׁעָה שְׁלוֹמֵד, יִצִּיר בְּדַעְתּוֹ
 כְּאֵלוֹ בְּעַל הַשְּׂמוּעָה נִמְצָא שָׁם.

הַהִכָּרַח לְקַצֵּר בְּמָקוֹם שְׁאָמְרוּ לְהִאָּרִיף.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָהּ וְטוֹבֶתָּהּ כָּל הַיָּמִים...

כּא קכט

בְּעִזְזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, ט"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ אֵל ... הַמְּכַנֶּה ... גְּרוֹ יֵאִיר.

מֵה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! אֵינְךָ אֶתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל
 וְכוֹתֶף, שְׂאֵתָה זוֹכָה וּמְזַכָּה אֶת הָעֲנִיִּים בְּצָרְכֵי שֶׁבֶת, וּבְזִכּוֹת זֶה
 יִפְתַּח לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב, וַיִּשְׁפַּע עֲלֶיךָ שְׁפַע
 גְּדוֹל, שֶׁלֹּא תִצְטָרֵךְ אִף פַּעַם לְקַבֵּל מְזוּלָתְךָ, אֲלֵא תִמִּיד תּוֹכֵל
 לְהִשְׁפִּיעַ עַל נַשְׁמוֹת הָעֲנִיִּים. וְתַדַּע, כִּי אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד יָקָר
 כְּשֶׁעוֹזְרִים לְאוֹהֲבָיו וְלִירְאָיו, וּמִי הֵם אוֹהֲבֵי וִירְאֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא? הָעֲנִיִּים, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסֻתּוֹבֵב בֵּינֵיהֶם. וְעַל-כֵּן בְּשַׁעָה
 שְׁאֵדָם עוֹזֵר לְעֲנִיִּים, הוּא עוֹזֵר לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אֲשֶׁרֵי לוֹ בְּזֶה
 וְאֲשֶׁרֵי לוֹ בְּבֹא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֵנִי
 מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ, וְתִמְשִׁיף לְהִשְׁפִּיעַ שְׁפַע לְכָל

אנשי שלומנו ביבנאל, אשר הם לומדים תורה מתוך הדחק, והם מרבים בילדים, ואין להם על צרכי שבת, ובזכות זה לא יחסר להם אף פעם שום דבר.

המאחל להם ברכה והצלחה מן השמים...

כא קל.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב, ט"ז כסלו ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאוד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך. ועקר השמחה — שאתה נותן תמיד תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, ובאמת כך צריך להיות, שהאדם צריך להרגיל את עצמו לתן תודה והודאה לפניו יתברך, ועל-ידי-זה מתרחב לו לבו על להבא. כי באמת כל הצרות שיש לאדם, הן רק מחמת שבוכה וכו', ותמיד חסר לו משהו וכו', אבל בזה שהוא מרגיל את עצמו לתן תמיד תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, על-ידי-זה מתרחב לבו, ועל-ידי-זה יכול לבקש מהקדוש-ברוך-הוא עוד ועוד, וכל מה שאדם חזק בעבודת התפלה לבקש ממנו יתברך, על-ידי-זה מצליח את דרכו, ועל-פני ראה לחזק את עצמו בכל מיני אפנים שבעולם, ונתן בכל יום תודה והודאה לפניו יתברך על כל החסדים והרחמים גמורים שכבר עשה עמו, ועל-ידי-זה יתרחב לבו לבקש על להבא.

מה אמר לה, ידידי היקר! ראוי לנו לשמח מאד מאד, שאנו זוכים לדעת מרבי אמת בזה, רבי נורא ונפלא בזה, טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך, ותפנס בקרוב בדירה שלך,

שלו

בפנחל

כא קלא

אשר

ולא תצטרך לגור בשכירות ובשכנות אצל אחרים, רק תדור בדירה שלך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כא קלא

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב, ט"ז כסלו ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

אל תהיה בטלן! אלא ראה להוציא את כנך מהכח אל הפעל, פי, תהלה לאל, יש לך כשרון גדול לדבר עם בני-אדם בעבודת השם יתברך, ועל-פן החוב מנח עליך לנסע מעיר לעיר ומכפר לכפר, וממושב למושב וכו' וכו', ולתן הרצאות בדבר רבנו ז"ל, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שפזכות זה יפגס לך שפע, ויהיה לך לפגס את ביתך בכבוד גדול.

נא ונא אל תהיה בטלן! אלא חזק ואמץ מאד מאד, וכזה שתדבר עם אחרים, על-ידי-זה תקבל אור ישר ואור חזר. וכמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפד): כשאחד מדבר עם חברו ביראת שמים, נעשה אור ישר ואור חזר, ולפעמים מקדים האור חזר קדם האור ישר וכו', והוא מקבל התעוררות מהדבורים שדבר עם זולתו, וכן יארע גם אצלך. והיה טוב מאד, שתתחיל פכר לדבר עם אנשי שלומנו פאן ביבנאל, שפכל יום תקבע לעצמך אחד או שנים מאנשי שלומנו לדבר עמהם מדברי רבנו ז"ל, ואל תהיה בטלן כלל, ואם תדבר רק מעבודת השם יתברך — אז תצליח, ולא יהיה לך משעמם; כי באמת הבטלה מביאה לידי שגעון וכו', וצריכים לעסק במשהו, ועקר העסק — לקרב בני אדם להקדוש-

בְּרוּךְ-הוּא, וְלִהְיוֹנִים אֶת עֲצָמוֹ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה בְּיוֹתֵר, וְאִז
תְּצַלִּיחַ בְּרַבְרָךְ.

אִם אֲפֹשֶׁר לְשַׁלַּח לִי הַעֲתָק מִן הָאֲרוֹעַ — מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים,
וְאִין לָךְ מֵה לְדַאָג כָּלֵל עַל עֲרֵעוֹר, כִּי שְׂמַעְתִּי אֶתְמוֹל מִיַּדִּינּוּ ...
גֵּרוֹ יָאִיר, שְׁהַסְמִ"ךְ-מ"ם מִתְלוֹנָן, שֶׁהוּא הַפְּסִיד בַּמַּעֲרָכָה,
וְהַבְּרִסְלָבְרִים דְּחוּ אוֹתוֹ... וְרוֹאִים בְּחוּשׁ, שֶׁהֲרַע מוֹדָה שֶׁהַטּוֹב
נֶצְחוֹ... הַעֲקָר שֶׁתְּהִיָּה לָךְ סְבֻלָּנוֹת, וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר
שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּרַבְרָךְ, רַק אַל תְּהִיָּה שְׁבוּר מִשׁוּם דְּבָר, וְאִז תְּצַלִּיחַ בְּרַבְרָךְ
תְּמִיד.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, רְאֵה לְדְבָר בְּכֹל יוֹם עִם אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם מֵאֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יַדִּינָה תְּצַלִּיחַ בְּרַבְרָךְ. וְאַל תְּהִיָּה
בְּטָלָן, כִּי הַדְּבָר עִם זוּלָתוֹ מוֹעִיל מְאֹד מְאֹד, וְיִתֵּן גַּם בְּךָ הַתְּחִיָּזוֹת
עֲצוּמָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַבְרָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תָּם וּנְשָׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שְׂזַכְנוּ לְסַיִם אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְהוּא פְּרָךְ
צַג. יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְסִדֵּר עֲכָשׁוֹ לְדַפּוּס אֶת פְּרָךְ צַד לְהַגְדִּיל תּוֹרָה
וְלְהַאֲדִירָה.

אָנָּא ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּא ה' הַצְּלִיחָה נָא.

תִּכּוֹן הָעֲנֻנִים

חֵלֶק צ"ג

- ג פֶּתַח דְּבָר
- ה הַקְדָּמָה
- יא כ' תתנט
- מִכְתָּב פְּלִי לְכַלְלִיּוֹת אָנָּשִׁי שְׁלוֹמָנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", בּוֹ יִדְבַר הַרְבֵּה מֵעַנְיָן צְדִיק וְקִדְשֵׁי שַׁבָּת, וּמֵאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל וְלִהְיוֹת אָנָּשִׁים בְּתֻשׁוּבָה, וְלִהְפִּיץ לָהֶם הַקְּוִנְטֵרִים, לְהַחְיֹתָם וְלַעֲוֹדָם, וַיִּדְבַר מֵעַנְיָן צְדִיקָה לְעַנְיִים וְהַכְּנֵסֵת אֲוָרְחִים, וּמַעֲשֵׂיּוֹת מִהֶרֶב הַקָּדוֹשׁ מִקְרַעֲסֵטֵר, זְכוּתוֹ יִגַן עַלְיָנוּ, שֶׁהִיא מְפֻלָּג בְּהַכְּנֵסֵת אֲוָרְחִים, וַיִּדְבַר מֵעַנְיָן קַבְרֵי צְדִיקִים שֶׁמְסַגֵּל מְאֹד.
- כה כ' תתס
- יְחֻזַּק בְּעַנְיָן הַדְּלָקַת גִּירוֹת שַׁבַּת-קִדְשׁ, וּמְנִיעָה מִמְּרִיבוֹת, וְלִהְיוֹת יְחֻזַּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה, וְתִפְלָה לְיַד צִיּוֹן שְׁמוּאֵל הַנְּבִיא.
- כו כ' תתסא
- יְחֻזַּק בְּמִדַּת הַשְּׂמִחָה וְהַאֲחֻדוֹת וְאַהֲבָה.
- כז כ' תתסב
- יְחֻזַּק לְצֵאת מִהַמְצוּקָה בְּזְכוּת שַׁבַּת-קִדְשׁ.
- כח כ' תתסג
- יְחֻזַּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִהְיוֹת תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, וְלִהְתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן.
- כח כ' תתסד
- יִדְבַר מֵעַנְיָן בֶּן וּבַת מִשְׁפָּחָה אַחַת, כִּי־צָד לְהַתְּנַחֵג אֲלֵיהֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה שְׂיֻחְזָרוּ לְשׁוּב לְדֶרֶךְ הַיָּשָׁר.
- כט כ' תתסה
- יִדְבַר מֵעַנְיָן טְפוּל עֲצָמֵי בְּאֶדָם לְצֵאת מִכָּל הַסְּכָל וְלִחְיֹת חַיִּים דְּתַיִּים, עִם שְׂמִירַת שַׁבָּת וְכוּ'.
- ל כ' תתסו
- יְחֻזַּק בַּת יִשְׂרָאֵל, וַיִּוְרָה לֹא לְעֹזֵב שְׂדוּף מֵתָאִים.

- כ' תתסז יבאר, ששמיירת שבת שהיא סגולה למציאת הזיווג.
- כ' תתסח ידבר מהנדפסת "ספר-המדות" במתכנת מיחדת לחזרת תלמידים, וכן עוד כמה ספרים שנדפסים אז.
- כ' תתסט יעזר על משלוח עופות למשפחות עניות מאנשי שלומנו שנשארות בבית לחג, וכן לסצע בעריכת בריתות למעוטי יכלת.
- כ' תתע יבקש הכנסת אורחים לאיזה בחור שאינו מסתדר בבית — למשך חג הסכות, וידבר מענין חזיק האשה, ויברך להפקד בזרע של קימא.
- כ' תתעא יחזק את הבחור הנ"ל ללמד עם המארח, ולהתנהג בטוב וכד'.
- כ' תתעב יאמץ שלא להשבר ממה שעובר עליו, ולהתחזק מאד במדת השמחה למרות הקשי הגדול לזכות לזה.
- כ' תתעג ימכתב פללי לכלליות אנשי שלומנו, בו יחזקם ויאמץם בהתקרב ימי חג הסכות הקדושים, וידבר מענין קדשת סכה ואחדות.
- כ' תתעד ימכתב אל ראש המועצה, בו יברר לו הפדאיות שלו להיות טוב עם אנשי שלומנו, פי נציגנו רק יעזרו לו לפתח את המושבה ולא להפך, חס ושלום.
- כ' תתעה ידבר מענין החנוף למצות סכה, ויגלה מעלת הנמען שהרים את ענין החנוף במוסדותינו בכלל, ויתנצל על אי אפשרותו להגביה את המשפורות, וידבר מחלשתו ועניותו בעת ההיא, ומארגון שמחת בית השואבה.
- כ' תתעו יתנצל שאינו מגביה את המשפחת למחנכים ולמחנכות, ויגלה שהרבה

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

כֶּסֶף הוֹלֵךְ לְשִׁכְרוֹת הַמוֹסְדוֹת, בְּשָׂעָה שֵׁשׁ מִבְּנֵי רִיקִים, וְרַק צְרוּת עֵין וְרַע גּוֹרְמִים שְׁלֵא לְתֵן לָהֶם הַמְּבֻנִים.

כ' תתעז מג

יְדַבֵּר מִהָעֲנִינִים הַנ"ל, וְיִתֵּן עֲצָה אִיךָ לְהִתְמוֹדֵד עִם רְשָׁעוֹת, וְהַעֲקֹר בְּשָׁחוֹן בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

כ' תתעח מד

מִכְּתָב כָּלְלִי מְעֻנֵן מְצוֹת סִפָּה וְהִתְנַהֲגוֹת בְּיָמֵי הַקְּדוּשִׁים הַלְלוּ, וְיִגְלֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת מִמְעַלְת הַיָּמִים, וְיִמְשָׁנֵת הָאֱלֻקוֹת שְׁמִשְׁגִּים אֲזוֹ, וּמְעַלְת הָאֲחֻדוֹת הַמִּתְגַּלֶּה בְּסִכּוֹת.

כ' תתעט מז

יִכָּאֵב מְאֹד עַל שְׁקָלְקְלוֹ פְּרֻנְסַת הַשׁוֹחֵט, וְיִדְבֹּר נִפְלְאוֹת מִמָּה שְׁעִתִּיד לִהְיוֹת בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב".

כ' תתפ מח

יְפַלֵּג בְּעֻנֵן הַיָּפִי וְהַהֲדוּר שֶׁל "סִפְר־הַמְּדוֹת" שֶׁיִּצְאָ לְאוֹר עַל-יְדֵי הַגְּמָעָן.

כ' תתפא מט

יִתְעַנֵּג עַל הַקְּבוּץ הַנִּפְלֵא שֶׁלֵּנוּ, וְהַדְּפֹסֶת וְלַמּוֹד הַיְלָדִים בְּ"סִפְר־הַמְּדוֹת" הַחֲדָשׁ.

כ' תתפב נ

יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מְעֻנֵן הַהֲדוּר שֶׁל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים הַחֲדָשִׁים בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהַיָּפִי.

כ' תתפג נא

בִּיעַ תּוֹדָתוֹ בְּעַד הָאֲחוּלִים.

כ' תתפד נא

יְדַבֵּר מְעֻנֵן "עִיר בְּרִסְלָב" וְתַפְקִידֵם שֶׁל הַתּוֹשְׁבִים הַרְאוּשׁוּנִים מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתַהַלְהֵ לְאֵל, אֵין לָנוּ מִמִּי לְהִתְבַּיֵּשׁ.

כ' תתפה נב

יְפַלֵּג בְּהַדְּפֹסֶת "סִפְר־הַמְּדוֹת" לְלַמּוֹד כָּל הַתְּלַמִּידִים, וְהַתְּכַנִּיּוֹת לְהוֹצִיא עוֹד סְפָרִים קְדוּשִׁים.

תִּכּוֹן הָעֲנֻנִים

- כ' תתפו** נג
 יעורר לבשל ההזמנה מהוצאה אחרת של "ספר-המדות" באשר אנו
 מדפיסים ספר אחיד לכל התלמידים.
- כ' תתפו** נד
 ידבר מענין הפצה, ויספר כמה ספורים מזה, והתכנית להוציא את כל
 ספרי רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל וספריו המחדשים בדבר רבנו ז"ל באותה
 מתכנת בסט שלם, ויעורר על הפצה מאד.
- כ' תתפח** נה
 ישבח מאד את המגיה על עבודתו הנפלאה, המראי מקומות והמפתחות
 והתרגומים, ויאחל ויברך ויחזק.
- כ' תתפט** נו
 יגלה ענין נקדתו, שאסור להכניע את עצמו תחת שום צדיק, ויעורר
 מאד על-פי דברי המהר"ל, זכותו יגן עלינו.
- כ' תתצ** נז
 מכתב פללי לאנשי שלומנו אודות חג הספות הקדוש והנורא, שהוא
 התפסות תחת צל האמונה הקדושה.
- כ' תתצא** נט
 ידבר מענין שמחה ומציאת נקדות טובות, והדפסת "ספר-המדות".
- כ' תתצב** ס
 יפליג בסגלת הדפסת פרוך אחד מ"אשר בנחל", ומענין שמחת בית
 השואבה.
- כ' תתצג** ס
 מכתב פללי באריכות נפלאה לכלליות אנשי שלומנו היקרים בעיר
 יבנאל, וידבר מענין חג הספות, והיארציית של רבנו ז"ל, והגבורים
 שבאו עמו להתישבות ביבנאל, וידבר נפלאות ממה שנעשה ועוד יעשה
 שם, ויארץ בזה הן במפעלים שפבר קמים והן בעתידים להיות, וידבר
 מאחדות ואהבה בין אנשי שלומנו, ובטול כל שנאה והתרחקות
 מרשעים, ויחזק ויאמן מאד.
- כ' תתצד** סט
 יגלה ענין משפט שיש לו, ושהכל רמזים מלמעלה, והעקר להתחזק
 באמונה, ויבאר עתידה של יבנאל שתהיה עיר ואם בישראל.

תִּכּוֹן הַעֲנָנִים

5

כ' תתצה ע
ידבר מהמשפט הנ"ל, וענן המסירות, ועתידה של יבנאל.

כ' תתצו ע
יחזק מאד את המדפּיס "ספר-המדות" בתכלית ההדור והיפּי, ויאמץ עוד בענן המשפּט ההדפּסה, ויגלה מעלת המוצא בעצמו נקודות טובות.

כ' תתצו עב
ידבר מרשעותם של משפּטים בל ידעום, ואי אמונו המחלט בצדק שלהם.

כ' תתצח עב
ידבר מענן המשפּט שמחכה לו על-ידי המסירות.

כ' תתצט עג
יביע אכזבתו מאי הצדק שיש בעולם, בעקבות המשפּט הנ"ל.

כ' תתק עד
ידבר מענן השלטים שהזמין, בהזרה לבצל המפעל שמוליכו שולל.

כ' תתקא עד
ידבר מענן שלטים ואספה כללית שרוצה לעשות ביבנאל ביום ההלוא של רחל אמנו.

כ' תתקב עו
יבאר ענן הושענא רבה ושמחת תורה ביבנאל.

כ' תתקג עז
יפליג בהדפּסת "ספר-המדות" בפאר, ופתקא טבא דהושענא רבה, ויבקש מתנונים בענן הדפּסת ספריו הקדושים.

כ' תתקד עז
יגלה מעלת שבת בראשית לעשות התחלה בהתאספות אנשי שלומנו בליל שבת, וכן שעורים קבועים בחלקי התורה, ומעלת האחדות, ושעורי הלכה.

כ' תתקה עט
יחזק ויאמץ את המדפּיס על הדפּסת הספרים בפאר ויפי נפלא פּוּה, ויחזק מאד.

כ' תתקו פא
 יעורר מאד על הפצה, וידבר ממה שעושה לו הסמ"ד-מ"ם, וגדל
 הצרות שסובל לפני ההצלחה הגדולה, בעזרתו? תבדוק.

כ' תתקז פב
 ידבר מענין המעלה הגדולה של עזר וסיוע לבנין המקנה, ויספר מעשה
 מבלן ברסלבר, שזכה להכניס הרהור תשובה בטובלים.

כ' תתקה פד
 מכתב כללי לאנשי שלומנו ביבנאל, בו יחזק נפלאות בענין השמחה
 והאחדות, ומה שדבר ברבים בשבת-קדש פרשת בראשית [שנת
 תשנ"ד]; בליל שבת דבר מענין שהצדיק פותח לנו העינים לראות
 אלקות, ובשבת בבקר מענין תפלה במנין ובטול כל המגיעות על זה,
 ובסעודה שלישית מענין שאבותינו היו רועים, והביטו על האלקות
 שבחוץ, ובמלוג מלכה על ענין עשיה מתורה תפלה ומזהירות מרופאי
 אליל מפקרים וכו' ושעורים בסדרם.

כ' תתקט פז
 יחזק מאד להיות שמחים מתוך המרה שחורה, ויחזק בענין הספור של
 הו' בעטלירס.

כ' תתקי פח
 ידבר ממעלת הזוכה לחזק אחרים בעת שברונם, ויעורר לעסק בנה.

כ' תתקיא צ
 יברך יולדת, ויחזקה על נקדת השמחה, ויעוררה לחזק את שאר נשות
 אנשי שלומנו.

כ' תתקיב צ
 יחזק מאד על הזוכה לפרסם דעת רבנו בעולם.

כ' תתקיג צא
 יחזק ויאמץ אשה בשרה מאנשי שלומנו, ויטיל עליה תפקיד לעשות
 צדקה ברוח — לחזק את כל בעלת לב נשבר וכו'.

כ' תתקיז צב
 ידבר מענין התעסקותנו בפוליטיקה — איך ומתי.

תִּכְן הַעֲנִינִים

כ' תתקטו צג
יְדַבֵּר מֵעַנְיָן מַצְבוֹ הַכֹּסְפִי הַדְּחוּק שֶׁל הַנִּמְצֵן, וַיִּחְזַק בְּעַנְיָן בֵּית הַמְּדַרְשׁ
שֶׁלָּנוּ וְכוּ' וְהָאֲשׁוּרִים הַדְּרוּשִׁים.

כ' תתקטז צד
מִכְּתָב חֲזוּק קָצֵר לְרַגְל פְּתִיחַת הַתְּלִמּוּד-תּוֹרָה.

כ' תתקיז צד
מִכְּתָב חֲזוּק קָצֵר לְרַגְל פְּתִיחַת בֵּית-הַסֵּפֶר.

כ' תתקיח צה
יְבָאָר עַנְיָן בְּזִיּוּנוֹת וְשְׂפִיכוֹת דְּמִים, שְׁנֻצוּלִין עַל יָדָם מִמִּיתָה מְשֻׁנָּה.

כ' תתקיט צו
יְדַבֵּר מֵעַנְיָן הַשְּׁלֵטִים וְכוּ'.

כ' תתקכ צו
יֵאָרִיף מְאֹד בְּעַנְיָן הַג' נְקֻדּוֹת: נְקֻדַּת הָרֵב — שֶׁהוּא לַמּוּד סְפָרֵי רַבְּנוּ
ו"ל, נְקֻדַּת הַחֶבֶר — לְזִכּוֹת לְדַבֵּר מִדְּבָרֵי הָרֵב עִם הַחֲבֵרִים, וְנְקֻדַּת
עֲצָמוֹ — לְהַתְּבוּדָד, וַיִּגְלָה שֶׁצָּרִיף לְמַצָּא אֶת כָּל דְּבָרֵי הָרֵב עַל עֲצָמוֹ
וְלֹא עַל אֲחֵרִים, וַיִּחְזַק מְאֹד עַל לַמּוּד סְפָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְעַנְיָן הַתְּקַרְבוֹת
לְצַדִּיק וְלַמּוּד הַתּוֹרָה וְלַצִּיּוֹת לְצַדִּיק, וְנִקְיִוֹת עֲצָמוֹ וְנִקְיִוֹת בֵּית-הַמְּדַרְשׁ,
וַיַּעֲזֹר עַל 'שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם', שֶׁהוּא סְגֻלָּה לְאַרְיִכוֹת יָמִים.

כ' תתקכא קד
יְדַבֵּר מֵעַנְיָן הַתְּבוּדָדוֹת, שֶׁזֶה הֵיִסוּד וְהַעֲקָר אֲצֵל רַבְּנוּ ו"ל, וַיִּחְזַק מְאֹד
עַל צְנִיעוּת הַנְּשִׂים, הַשְּׁעָר וְהַלְבוּשׁ, בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוּלָּה, וְכֵן צְנִיעוּת
הַגְּבָרִים וְכַבּוּד בֵּית-הַמְּדַרְשׁ, וַיְבָאָר טְבֵעוֹ שֶׁהוּא הוֹלֵךְ תָּמִיד לְצַד
הַחֲלָשִׁים עוֹד מִקְטָנוֹתוֹ, וַיִּגְנֶה עַנְיָן הַגְּזַעְנוּת, וַיִּפְלִיג בְּצַדְקוֹת אָמוֹ
הַצְּדָקָת, עָלֶיהָ הַשְּׁלוֹם, וַיִּגְלָה שֶׁעַל-יְדֵי הָאֲחֻדוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִבְטַל
כַּח הַסֵּמ"ף-מ"ם כָּלִיל, וְלֹא יוּכַל לָהֶם.

כ' תתקכב קיא
יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מִסְגֻלַּת הַדְּפֶסֶת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וּמְקוֹם לַמּוּד לְכַנּוֹת בְּעֵלּוֹת
תְּשׁוּבָה בִּיבְנָאֵל, וַיִּסּוּד מוֹשְׁבַת יְבְנָאֵל לְפָנָי מֵאָה שָׁנָה.

כ' תתקכג קיב
יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַדְּפֶסֶת סְפָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וַיֵּאָרִיף בְּזֶה בְּדְבָרֵי חֲזוּק נְעִימִים
מְאֹד.

- כ' תתקכד** קיג
 דִּבֶּר מִהַדְּפֶסֶת "עֲלִים לְתִרוּפָה" בְּצוּרָה מִיַּחַדְת וְחִדְשֵׁינִית מְאֹד, וַיִּחְזַק
 עַל עֲנִין הַדְּפָסָה וְשִׁמְחָתוֹ הַגְּדוֹלָה שֶׁאָנוּ מִתְעַסְקִים בְּקִדְשִׁים כְּאֵלוֹ.
- כ' תתקכה** קיד
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנָאֵל, בּוֹ יְדַבֵּר מֵעֲנִין אֲסֻפַּת הַיּוֹרִים,
 וְשִׁימַת דְּגֵשׁ עַל עֲנִין הַחַנוּף, וּמַעֲלַת הַהוֹרִים הַמְשֻׁתָּפִים פְּעֵלָה עִם צֹת
 הַחַנוּף, שְׁזָה מְשֻׁפִיעַ עַל הַיְלָדִים.
- כ' תתקכו** קטו
 מִכְּתָב חֲזוּק לְתַלְמִידֵי יְשִׁיבַת "בֵּית שְׁלֹמֹה", עַל חֲזוּק בַתְּפִלָּה בְּמַגֵּן בְּכָל
 יוֹם וְשִׁמִּירַת הַיּוֹמִים.
- כ' תתקכז** קטז
 יְדַבֵּר בְּמָה עֲנִינִים בְּעֲנִינֵי חַנוּף עִם אֶחָד הַמְּלַמְּדִים בְּפֶרְטִיּוֹת, וּמַעֲנִין אֵלּוֹ
 הַפְּאָבִים שְׂבָאִים מִחֲמַת מְתַח וְקַלְקוּל הַבְּרִיאוֹת.
- כ' תתקכח** קיז
 יְבָאֵר אֹדוֹת הַתְּעַמּוּלָה שְׂרָצָה לַעֲשׂוֹת לְאִיזָה עֲנִין.
- כ' תתקכט** קיח
 יְפַלֵּג בְּמַעֲלַת הַסֵּפֶר "גֵּר לְהַצְדִּיק" הַחֲדָשׁ, וַיּוֹרָה בִּיצַד וְאִיף לְהַדְּפִיסוֹ
 עִם כְּמָה הוֹסְפוֹת חֲדָשׁוֹת, וַיִּבְיַע שִׁמְחָתוֹ שֶׁאָנוּ זוֹכִים לְגִלוֹת אֱלֻקוֹתוֹ
 יַתְבַּרְךָ שְׁמוֹ בְּעוֹלָם.
- כ' תתקל** קיח
 יִתֵּן עֲצָה לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה עַל גְּפִיחוֹת הַרְגֵּל.
- כ' תתקלא** קיט
 יְבָאֵר לְמוֹרָה בְּבֵית הַחַנוּף שֶׁלָּנוּ אֹדוֹת מַעֲלַת הַחַנוּף, וַיִּנְחַמָּה אֹדוֹת
 בְּנֵה שְׂמֻצִיקִים לוֹ בִּישִׁיבָה.
- כ' תתקלב** קכ
 יוֹרָה לְמַלְמֵד בִּיצַד לְדַבֵּר לְתַלְמִידִים דְּבוּרֵי אַמּוּנָה בְּהֶשֶׁם יַתְבַּרְךָ
 וּבְצַדִּיקוֹ הָאֲמַתִּיִּים.
- כ' תתקלג** קכא
 יְדַבֵּר נְפִלְאוֹת מִמַּעֲלַת הַזּוֹכָה לַעֲסֹק בְּנִקְיוֹן בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, וַיְגַלֶּה שְׁגָם
 הוּא זָכָה לָזֶה כְּמָה שְׁנַיִם, וַיִּחְזַק לְקָרֵב אֶת כָּל אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

כ' תתקלד קכב
 בְּרַךְ בְּרַפְת "מִזֵּל טוֹב" לְהַלְדֵת הַבֶּן, וַיִּחְזַק מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְלֹא
 לְדַאֵג דְּאֵגַת מִחֶר.

כ' תתקלה קכב
 יְדַבֵּר מִמְצֻוֹת הַשְּׂמִיחָה וְהִרְחַקֵת הַעֲצָבוֹת, וַיִּחְזַק שְׂעָקֵר הַשְּׂמִיחָה הִיא
 שְׂמִיחַת הָאָמוּנָה.

כ' תתקלו קכג
 יִבְיַע תְּשׁוּקָתוֹ לְקִרְבַת הַנְּמֻצָן, וְשֵׁלֵא יִהְיֶה שׁוֹם פְּרוּד בִּינֵיהֶם.

כ' תתקלז קכד
 מִכְּתָב פְּלִי לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, בּוֹ יְדַבֵּר מֵעֲנִין שְׁלוֹם וְאַהֲבָה,
 וַיִּחְזַק מְאֹד אוֹדוֹת הַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּהַתְּלַהֲבוֹת מִתְּמַשְׁכַּת לְעִבּוֹדֹת
 הַשֶּׁם, וַיִּחְזַק בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִבְרַח מִפּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שָׂקֵר,
 וַיִּגְנֶה הַשְּׁחִיתוֹת בְּקִרְבֵּי רְאֵשֵׁי הַצְּמֶרֶת, וַיִּחְזַק לְהִתְאַסֵּף בְּכָל לַיִל שֶׁבַת
 וְלִהְיוֹת חֲזָק בְּצוֹתָא.

כ' תתקלח קכט
 יְעוֹרֵר עַל אֲוִירָה שֶׁל רְגִיעָה גְּדוֹלָה בַּמוֹסָד הַחֲנוּכִי וְכו'.

כ' תתקלט קל
 יְדַבֵּר תּוֹכְחָה חֲרִיפָה לְאֵלוֹ שְׂאֵינִים מְשֻׁלְמִים שְׂכַר לִמּוּד, וַיֵּשׁ לָהֶם כְּסָפִים
 לְדַבְּרִים אַחֲרֵימֵם.

כ' תתקמ קלא
 יְגַלֶּה דְרָךְ הַחֲנוּךְ לְגֵרִם לְאֲוִירָה רְגוּעָה וְשִׂמְחָה.

כ' תתקמא קלב
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַבְּחִירוֹת הַמְּקוֹמִיּוֹת בִּיְבִנְאֵל, וְהַתְּפִלוֹת עַל הַפְּרֻנְסָה.

כ' תתקמב קלג
 יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מֵעֲנִין הַהַפְּצָה וְהַהֲדַפְּסָה שֶׁל סִפְרֵי רַבְּנוֹ ו"ל, שְׁזָה מֵה
 שִׁישָׁאֵר מֵאֲתָנוּ.

כ' תתקמג קלד
 יִזְרוּ מִחֲנֻכַת מְמוֹסְדוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, שֵׁלֵא תַעֲזֹב אֶת מְקוֹמָנוּ, כִּי הַמְּקוֹם
 נִצְרָךְ לָהּ.

כ' תתקמד קלה
 יחזק מאד על כל מה שקורה, שיהכל בחשבון צדק ממנו יתברך, והעקר
 ליחזק אחרים, שזה עקר ההתחזקות.

כ' תתקמה קלו
 יחזק להיות בשמחה, על-ידי שמיצת כלי זמר, והעקר לזכות לשמחה
 של מצוה.

כ' תתקמו קלו
 יחזק על הדפסת הקונטרסים החדשים.

כ' תתקמוז קלז
 ירחיק מפל מיגי הנהגות של פוליטיקה, פי ענינו הוא רק לעסק בתפלה
 והתבודדות.

כ' תתקמח קלח
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו ידבר מישרים להזהר מלדבר
 דברים בטלים בשבת, יחזק מאד את הקורה ביבנאל בענין השחיתות
 והקפוחים, ויחזק על האחדות והשלום ומניעה מכעס וקפדות, על-פי
 המעשה של בעל התולדות, זכותו יגן עלינו.

כ' תתקמט קמא
 יעזר לדבר עם אנשי שלומנו על מדת השלום, ושהפוליטיקה לא
 תקלקל אותנו.

כ' תתקנ קמא
 יעזר רבוי אנשי שלומנו להקהל ולבוא אל הכנס שעושה אז לרגל יום
 הלולא דרחל אמנו.

כ' תתקנא קמב
 יזהיר שלא להניח במחננו איזה פורע חק, שאינו שיה לנו.

כ' תתקנב קמג
 מכתב המהרה יפוי פח.

כ' תתקנג קמג
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו ידבר מאחדות, ויחזר על מה שדבר
 בשבת-קדש בבקר ובסעודה שלישית.

כ' תתקנד קנ
 ידבר מענין שמירה על דירתו, שלא תהיה כהפקר.

כ' תתקנה **קנא**
 מכתב ארץ המגלה את פנימיות פונתו בתוך כל העסוקים שנראים
 לכאורה כפוליטיקה מקומית, ויגלה שהעקר הוא אמונה פשוטה בו
 תברך, ולבסוף יזכו לנצחון "יבנאל עיר ברסלב".

כ' תתקנו **קנג**
 ידבר נפלאות ממדת הבטחון בו תברך, ויעורר לתזק בעת השפלות
 את הנוטים לדכאון וכו'.

כ' תתקנו **קנג**
 ידבר מענין הפצת ספרים והדפסתם, ומהנפלאות שיעשו עמו.

כ' תתקנח **קנד**
 יבאר ענין תפלה, שהיא המתקת הדינים.

כ' תתקנט **קנה**
 ישבח הדפסת הספרים הקדושים, שמדפיסים בהדור ויפי כזה, אשר אף
 מוציא לאור אינו יכול.

כ' תתקס **קנו**
 ידבר מענין מלמדות, ושכלם מרצים מהתלמוד תורה שהקים ביבנאל.

כ' תתקסא **קנו**
 יודה על הצלתו מנפילה בפח, על ידי אינשי דלא מעלי.

כ' תתקסב **קנז**
 ידבר מהמלחמה שצריך לנצח בשביל לבנות "עיר ברסלב".

כ' תתקסג **קנח**
 ידבר מגדל הצרות והיסורים שסובלים לפני הישועה הגדולה, וישועה
 זאת למה שעבר על מוהרנ"ת ז"ל.

כ' תתקסד **קנט**
 יגלה שהוא חי בעתים הללו רק עם "ונשגב ה' לבדו" וכו'.

כ' תתקסה **קנט**
 ידבר מענין הפצת איזה מכתב בין התושבים השני לענין המאבק
 להקמת עיר על שם רבנו ז"ל.

כ' תתקסו **קס**
 ידבר מענין "שהחיינו", שיעשה בבוא הישועה.

- כ' תתקסז קסא
 ידבר מגדל ההתחזקות שיש לו בתקף הבזיונות.
- כ' תתקסח קסא
 יודה על העסק ביש שנצול ממנו בישועת ה'.
- כ' תתקסט קסב
 יבאר שפשאדם רואה שהוא נשאר לבד, ואין לו רק הקדוש-ברוך-הוא, אזי מתחבר אליו יתברך.
- כ' תתקע קסג
 ידבר מענן איזה יפוי כח למען מוסדותינו הקדושים.
- כ' תתקעא קסג
 ילמד רמזין עליונים מענן עורף-דין של חריגות בניה, אודות הצדיק שמטה כלפי חסד וענן ההתבודדות.
- כ' תתקעב קסד
 יזכיר חתן שעורף חפתו בחצר בית מדרשונו, ואין לו רב רשמי.
- כ' תתקעג קסד
 ידבר מענן הקטעים של "אשר בנחל" השיכים ל"גור להצדיק", ומענן שחי רק בנסים.
- כ' תתקעד קסה
 ידבר מענן תקון הלשון שפכתב על-פי הדקדוק, ויגלה שפכתב בסגנון של ה"לקוטי-הלכות", ויאחל רפואה שלמה על הרגל.
- כ' תתקעה קסו
 ידבר מהבזיונות שסובל והעגמת נפש, ומעלת גקיון בית-המדרש.
- כ' תתקעו קסז
 יבאר טובתם של רשעים וכו', והעקר אהבה ואחדות בין אנשי שלומנו, ובעזרתו יתברך נקים מוסדות תורה לבד על שטחים גדולים ללא טובתם כלל.
- כ' תתקעז קסח
 ידבר מענן שמחה ואמונה, ובפרט שאנו יודעים מרבי פזה, והעקר אחדות והפצה, ודבור אליו יתברך, והחוב הגדול להתפלל במנן ובכבית-הכנסת.

- כ' תתקעח קעב
 יִדְבַר מִהֶקְשִׁים שֵׁשׁ בְּאוֹמֵן בְּזִמְן שֶׁהוֹתְנוּ שָׁם בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּמַעֲנִין
 הַהֲצִלּוֹת שְׁלוֹ בְּדַבַּר רַבְּנוּ ז"ל.
- כ' תתקעט קעג
 יִדְבַר מִמַּעַלְת הַנּוֹתֵן צְדָקָה לְעֲנִין רַבְּנוּ ז"ל.
- כ' תתקפ קעג
 יִזְרוּ אֶת הַנּוֹמֵן שֶׁקָּבַל עַל עֲצָמוֹ הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּגְלֶה לוֹ שֶׁזֶּה
 כָּל עֲנִינוֹ, וְשֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה שׁוּב עֲסָקִים כּוֹשְׁלִים, וְקַח אֶת עֲצָמוֹ לְקָרֵב
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהִשָּׁם יִתְבָּרַךְ.
- כ' תתקפא קעה
 יֵאָחַל וַיְבַרֵךְ אֶת מִי שֶׁהִלְוֶה לוֹ בְּשַׁעַת דְּחִקוֹ הַגְּדוֹלָה.
- כ' תתקפב קעו
 מִכְּתָב חֲזוֹק לְיַלְדֵי הַתְּלֻמוֹד תּוֹרָה.
- כ' תתקפג קעו
 יִחֲזַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחַת אֶת כָּלֶם, וּבְעֲנִין מַצָּבַת שֵׁשׁ בְּבֵית־
 הַמְּדֻרָשׁ.
- כ' תתקפד קעז
 יִדְבַר מַעֲנִין הַזְּהִירוֹת בְּכַבּוֹד זוּלָתוֹ, וַיֵּאָרִיף לְחֲזוֹק עַל זֶה, וּמַעֲנִין הַקְּבוּץ
 הַקְּדוּשׁ שְׁלֵנוּ בְּאוֹמֵן, וְנִפְלְאוֹת מַעֲנִין כָּל מְאֻרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ.
- כ' תתקפה קעט
 יִפְלִיג בְּמַעַלְת הַמְּדַפִּיס, וּשְׂמִיעַת כְּלֵי זָמֵר בְּשִׁבְלֵי שִׂמְחָה.
- כ' תתקפו קפ
 יִפְלִיג בְּמַעַלְת הַתְּפִלָּה, וְעָקֵר נִקְדָּתְנוּ הִיא רַק לְהַרְבוֹת כְּבוֹד שָׁמַיִם.
- כ' תתקפז קפא
 יִדְבַר מַעֲנִין הָאֲרוּעַ הַהִיסְטוֹרִי שֶׁאֵין כְּמוֹתוֹ, שֶׁפָּתְחוּ בֵּית־סֵפֶר חֲרָדִי
 בְּמַנְיַעוֹת כְּאֵלוֹ, וַיִּחֲזַק וַיֵּאֲמֵן.
- כ' תתקפח קפא
 יִדְבַר מַעֲנִין מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת בְּקִהְלָתְנוּ, וַיִּחֲזַק בְּמַעַלְת מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת.

כ' תתקפט קפב
 יִדְבַר מִנְקִיּוֹן בֵּיתוֹ וְעֲנִן שֶׁמִּחַתְנוּ בְּרַבְנוּ וְ"ל וְהִפְצַת דַּעְתּוֹ הַקְדוּשָׁה
 בְּעוֹלָם.

כ' תתקצ קפג
 יִדְבַר מִעֲנִן הַתֵּרֵת גְּדָרִים וּפְתַח חֲרָטָה, וְחִמְרַת הָעֲנָנִין.

כ' תתקצא קפד
 יִזְהִיר שְׁלֵא יִסְתַּוְּכְבוּ בְּמַחְנֵנוּ טְפוּסִים מִפְּקַפְקִים, וְהִיָּה מִחְנֵנוּ קְדוּשׁ.

כ' תתקצב קפד
 יִדְבַר מִעֲנִן הַחֹבֹת שְׁלוֹ בְּעִבּוֹר עוֹרֵף-דִּין, וְהִסְבֵּל שֵׁישׁ לוֹ מִזֶּה.

כ' תתקצג קפה
 בָּאֵר שְׁאִין אֲצִלְנוּ הַמְּקוֹם לְמִשְׁנָעִים, וְצָרִיף לְסִלְקָם מֵאֲתָנוּ.

כ' תתקצד קפה
 יִדְבַר מִעֲנִן נְתִינַת שֵׁם עַל שֵׁם מוֹהֲרֵנִ"ת וְ"ל, וּמַעֲלַת הַשְּׂמִיחָה.

כ' תתקצה קפו
 מִכְּתָב הַזְּמָנָה לְכֻלְיֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּעָרֵי הָאָרֶץ, שְׁיִבֹאוּ וְיִתְאַסְפוּ אֶל
 הַכֶּנֶס שְׁעוֹשֶׂה בְּלֵיל הַלּוֹלֶת רַחַל אִמְנוּ, שְׁזֶה קָשׁוֹר לְנִטְיַעַת יְסוּדוֹת "עִיר
 בְּרִסְלָב" בְּאֶרֶץ-הַקְּדוּשָׁה.

כ' תתקצו קפז
 יִדְבַר מִעֲנִן הַכֶּנֶס הַנִּ"ל.

כ' תתקצז קפז
 יִדְבַר מִהַסְּעוֹת לַכֶּנֶס הַנִּ"ל.

כ' תתקצח קפח
 יִדְבַר מִהַגְּלִיּוֹן שְׁיִבִיא יְדִיעוֹת מִהַכֶּנֶס הַנִּ"ל.

כ' תתקצט קפח
 יִדְבַר מִעֲנִן הַצְּרוּת וְהַיְסוּרִים וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׁסוּבֵל אֹז, וּבְאוֹתוֹ זְמַן הוּא
 צָרִיף לְחֹזֵק כָּל בְּרִיָּה.

כא אֶלְפִים קצ
 יוֹדִיעַ בְּמִכְתָּב כָּלְלִי עַל שְׁנוּיִים וּמְנוּיִים חֲדָשִׁים לְמוֹסְדוֹת הַחֲנוּף
 בְּקֻהֲלָתְנוּ, וַיַּגִּילָה שְׁעוֹשֶׂה זֹאת לְמַעַן שְׁפוּר הַחֲנוּף שֶׁהַתְּחִיל לְקַבֵּל
 יַעֲזוּעִים, וַיִּזְהִיר שְׁלֵא יַעֲרְעְרוּ עַל הַמְּנוּיִים הַנִּ"ל.

- כא א** קצב
מכתב פללי בענין המחלוקת, שצריך לשרש אחריה, ויחזק מאד בכמה ענינים בלמוד התורה בתפלה במנין וזמן קריאת שמע והפצה, ויזהיר לברח מהעון הגדול של גזל.
- כא ב** קצה
מכתב פללי בו ידבר מענין שמחה ורבנו ו"ל, ואיך שצריכים להיות בשמחה.
- כא ג** קצז
יחזק הנמען שבוזו אותו באמונה פשוטה.
- כא ד** קצח
יגלה מעלת האדם השומע בזיונו וידם וישתק.
- כא ה** קצט
ידבר מענין השמחה, ויעתיק קטע ארוך של הזמר הקדוש המגלה נפלאות ממדת השמחה.
- כא ו** ר
יגלה שהאדם צריך להיות דבוק בו יתברך, ולראות אותו יתברך מפל פרטי הבריאה.
- כא ז** רא
יעורר על למוד דף היומי, יהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה, ויגלה נפלאות מענין זה.
- כא ח** רג
יגלה מעלת המסייע ועוזר לעניים, ושכרו הגדול שאין לו קץ.
- כא ט** רג
ידבר מענין נתינת שם ומהותו, וענינו ועמק משמעותו.
- כא י** רד
יגלה שאין ירידה בעולם שאי אפשר לצאת ממנה.
- כא יא** רה
יעורר על למוד משניות בקביעות, ויגלה מעלת הלמוד הזה.

- כא יב** רז
 יחזק ויאמץ מאד להיות בשמחה, ואז בנגל לו ליחד שעה ביום לפרש
 שיחתו אליו יתברך.
- כא יג** רז
 יחזק שלא לבלות הזמן בשטיות, רק לנצלו כדבעי.
- כא יד** רח
 יגלה נפלאות מזה שאפלו עם דברים הנראים כקטנים, זוכים בעליונים
 לדברים גוראים ונפלאים, ויעורר ללמד דף גמרא ולתת צדקה.
- כא טו** רט
 יזהיר למשקע בחובות להתנהג למעלה ממדרגתו.
- כא טז** ריא
 יגלה מעלת השמחה, ואי אפשר לבוא לשמחה, כי אם על ידי תפלה,
 ויחבר תפלה נאה על זה.
- כא יז** ריב
 יחזק לדון את כל אחד מישראל לכף זכות.
- כא יח** ריג
 יגלה איך זוכים להיות איש פשוט באמת.
- כא יט** ריד
 יזהיר שלא לילך למקומות המטנפים, ויעורר לעסק בתורה.
- כא כ** ריד
 ידבר ממצלת התמימות והפשיטות, ויגלה נחיצותה בעבודת השם.
- כא כא** רטו
 יעורר שלא להבדל מאנשי שלומנו, אלא להתפלל בבית-הכנסת של
 אנשי שלומנו בעירו, והעקר במקום כזה שמדברים מסדר דרך הלמוד
 נכו'.
- כא כב** רטז
 יזים התלונה שאנשי שלומנו אין לומדים ספרים אחרים, ויוכיח בפרוש
 שלא כן הוא.
- כא כג** ריח
 יחזק אחד שיש לו ספקות באמונה, ויעוררו מאד.

- כא כד ריט
 יחזק אֶחָד שְׁאֵבד כְּסָפוֹ, וַיָּבִיא מִדְּבָרֵי רַבְּנוֹ וַ"ל עַל זֶה.
- כא כה ריט
 יגְלָה מֵהוּ עֲנִין "תְּפִלָּה בְּכַח" שְׁגָלָה רַבְּנוֹ וַ"ל.
- כא כו רכא
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין אֲסוּר שִׁיחָה בְּאֲמִצֵּעַ הַתְּפִלָּה וְעֵבִיד קָלָנָא בְּשִׁכְיִנְתָּא
 כְּשִׁמְשׁוּחַח בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת.
- כא כז רכב
 יגְלָה מֵעֲלַת הַזֹּזְכָה לְשִׁמְחַ אֶת הַבְּרִיּוֹת.
- כא כח רכג
 יְדַבֵּר עִם הַמְדַּפִּיס שְׁלֵא יִכְנֹס בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת אוֹדוֹת הַתְּכֵנִית לְהִקָּיִם
 בֵּית־הַדְּפוּס.
- כא כט רכד
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין מֵה שְׁקוּרָה עִם הָאֲפָרִים בִּיבְנָאֵל וְהַמְהוּמוֹת שֵׁם סְבִיב
 עֲנִינְנוּ, וַיִּגְלָה דְרָךְ חֲכָמָה אֵיךְ לִפְעַל.
- כא ל רכו
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין בֵּיתוֹ, וַיִּבְיַע רְצוֹנוֹ לְגוּר בִּיבְנָאֵל.
- כא לא רכז
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין סִגְנוֹן הַדְּבוּר עִם הַתּוֹשְׁבִים, וְאֲשֶׁרְנוּ שְׁאֲנוּ בְּחִלְקוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ
 וַ"ל.
- כא לב רכז
 יְבֹאֵר כְּמָה עֲנִינִים מֵהַתְּרַחֲשׁוֹת הַנַּ"ל, וַיִּגְלָה שְׁעֲנִינְנוּ הוּא רַק כְּבוֹד
 שָׁמַיִם, אִף שֶׁכָּל אֶחָד לְטוֹבַת עֲצָמוֹ דוֹרָשׁ.
- כא לג רכח
 יגְלָה דְרָךְ אֵיךְ לְמִשָּׁךְ לְבָבָם שֶׁל הָאֲפָרִים הַמְקוּמִיִּים בִּיבְנָאֵל.
- כא לד רכט
 יחזק וַיֵּאמֶר אֶת הַמְדַּפִּיס עַל עֲבוֹדָתוֹ הַנִּפְלְאָה, וַיִּחְזַק מְאֹד שְׁלֵא יִירָא
 כָּלֵל.

- כא לה** רל
יְדַבֵּר מֵעֲנִין מִשָּׂא וּמִתֵּן בֵּין הַמּוֹרָה לְמִנְהֻלָּתָהּ, וּבְעֲנִין עוֹבֵד הַנִּקְיוֹן
וְהַסְּעוֹת, וְעוֹד עֲנִינִים.
- כא לו** רלא
יִגְלֶה מֵהוּת הַבְּזִיווּת שְׁאֵנוּ סוֹבְלִים בְּעִבּוֹר הַקָּמַת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ו"ל,
וּמֵעֲנִין גִּזְק שֶׁל יֵלֵד — עַל מִי חָלָה חוֹבַת הַתְּשׁוּלָּוּם.
- כא לז** רלג
יִחְזַק אֶת הַנִּמְעָן בְּפִשְׁטוֹת אִיִּדִישְׁקִיִּט.
- כא לח** רלד
יַעֲזוֹר עַל לַמּוֹד בְּכוֹלֵל, וְעַל מִדַּת הַסְּבָלְנוּת, עַל-יְדֵי בְּאוּר נִפְלֵא בַּגְּמָרָא
בְּרַכּוֹת.
- כא לט** רלה
יִחְזַק אִשָּׁה כְּשֶׁרָה לְחִזֵּק אֶת חִבְרוֹתֶיהָ בְּאַמוּנָה.
- כא מ** רלה
מִכְּתָב פְּלִי בּוֹ יִחְזַקְם עַל עֲנִין הַקָּשֶׁר עִם הַתּוֹשָׁבִים וְהָאֲפְשָׁרוֹת לְהַחְזִיר
אֶת פְּלִם בְּדַרְכֵי נַעַם, וְיִחְזַק מְאֹד.
- כא מא** רלז
יִחְזַק מְאֹד אֶת הַמְּמַנֶּה עַל בְּדֵק הַבַּיִת, וְיִפְלִיג בְּמַעֲלָתוֹ.
- כא מב** רלח
יִגְלֶה אֶת קוֹ חֲשִׁיבָתוֹ אִיךָ צָרִיף לְהַתְּנַהֵג עִם הַתּוֹשָׁבִים כְּדֵי לְקַרְבֵּם,
וְשִׁיחָה נִתֵּן לְבָנוֹת עַל-יְדֵי-זֶה עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ו"ל.
- כא מג** רלט
מִכְּתָב פִּיִּסְנֵי וּמִחֻזֵּק אֶל רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה שֶׁל יִבְנֵאל שֶׁהִתְמַנֶּה אָז, וְיִבְרָכוּ
וְיִגְדְּלוּ.
- כא מד** רמ
יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַכוֹלֵל וְסִדְרֵי הַלְמוּד, וְיַעֲזוֹר מְאֹד מְאֹד עַל הַלְמוּד
וְהַתְּמַדָּה וְכו'.
- כא מה** רמא
יִחְזַק אֶת הַבַּחֲוִירִים הַצְּעִירִים לְשְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַתְּמַדַּת הַלְמוּד.

- כא מו** רמא
 יִשְׁבַּח אֶת אֲשֶׁר נִתְמַנָּה לְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה וְהוֹכִיחַ שְׁנוּי בְּתַלְמִידִים לְטוֹבָה,
 וַיְגַלֶּה לוֹ מַעַלְתּוֹ וְסִדְרֵי הַהִתְנַהֲגוּת עִם אִשְׁתּוֹ בְּסִבְלָנוּת וְכוּ'.
- כא מז** רמב
 יְבִיעַ הַתְּרַשְׁמוֹתוֹ מִבְּקוּרוֹ בְּיִבְנָאֵל וְהִצְעֵדִים הַבָּאִים, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין
 הַשְּׁגָחַתוֹ יִתְבַּרֵּךְ.
- כא מח** רמג
 יִשְׁבַּח אֶת הַמְדַפֵּיס, וַיַּחֲזֵק אֶת יָדָיו עַל עֲבוּדָתוֹ, וַיְבִיעַ רְצוֹנוֹ לַעְזוֹר לוֹ
 בְּכֹל מַה שְׁיִוָּכַל.
- כא מט** רמד
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין תְּפִלָּה עַל קָבֶר הַתַּנָּא רַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַנֶּס עַל קְרוּבַת
 מִשְׁפַּחְתּוֹ שְׁזַקְקָה לְנִתּוּחַ.
- כא נ** רמד
 יְגַלֶּה דְרָךְ חֲדָשָׁה בַתְּפִלָּה, אִיךָ כָּל דְּבוּר חָשׁוּב אֶצְלוֹ יִתְבַּרֵּךְ.
- כא נא** רמה
 יְדַבֵּר מִימֵי חֲנֻכַּת הַקְּדוּשִׁים, שְׁעַל-פִּי דְבָרֵי רַבְּנֵי ז"ל נִתְעוֹרַר אֹז עֲנִין
 שֶׁל תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, שֶׁהוּא שֶׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא, וַיִּפְלֵג בְּמַעַלְתַּת הַדְּבָקוּת
 בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ עַל-פִּי הַסֵּפֶר הַקְּדוּשׁ "פְּרֵי הָאָרֶץ", וַיְגַלֶּה נִפְלְאוֹת לַעֲבָדָה
 וּלְמַעֲשֵׂה.
- כא נב** רמח
 יַעֲזוֹר לְחֻזַּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וַיְגַלֶּה מַעַלְתַּת כָּל דְּבוּר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ.
- כא נג** רמח
 יַחֲזֵק אָדָם בְּעַת צָרָה, וַיְגַלֶּה לוֹ עֲנִין הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ לְהַמְתַּקַּת
 הַדִּינִים.
- כא נד** רמט
 יְבִיעַ תּוֹדָתוֹ לְמַבְשֶׁלֶת, וַיַּחֲזֵק מְאֹד.
- כא נה** רמט
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין תְּפִלָּה בְּמַנְיָן וְהַנְּחַת תְּפִלִּין.
- כא נו** רנ
 יַחֲזֵק מְאֹד בַּת יִשְׂרָאֵל עַל מְצִיאת זְרוּגָה, וַיְזַהֲרָה לְשָׁמֵר עַל עֲצָמָה וְכוּ'.

- כא נז** רנא
 יגלה מעלת הזוכה להחזיר דעת רבנו ז"ל בעולם.
- כא נח** רנב
 יביע תודתו על חסד, ויחזק ויאחל.
- כא נט** רנב
 ידבר מענין איזו מחלה, ויתן סגלה נפלאה לרפואה.
- כא ס** רנג
 ידבר מלמוד משניות, ומענין שמחה וסבלנות.
- כא סא** רנג
 יחזק מאד על מה שעובר על כל אחד, ועקר העצה לדבר אליו יתברך.
- כא סב** רנה
 יגלה נפלאות ממעלת הזוכה להיות אצל רבנו ז"ל בראש השנה, וידבר מהתקיפות שצריך לילך עם רשעים, והעקר 'לגנוב' כמה דקות בכל יום בשביל דבור אליו יתברך.
- כא סג** רנו
 ידבר מישרים לאיזו משפחה אחת, וישבח את בן המשפחה שזכה לתרם תנורים למוסדות התורה, ויחזק מאד.
- כא סד** רנז
 ידבר מענין למוד הקבלה הנכון, ויגלה שעקר למוד הקבלה הוא להביא את האדם לדבקות, ולדבר אליו יתברך על-פי הקדמותיו של הפעל-שם-טוב ורבנו ז"ל.
- כא סה** רנט
 ידבר מענין אלו שמולייכים שולל את קבוצתם בחשף בלי תכלית של שעורים פסדרן וכו'.
- כא סו** רס
 יעורר לדבק עצמו בלמוד של משית, שהוא התגלות אלקות בלי שום לבושים.
- כא סז** רס
 יעורר לגזל עתים לתורה, ולברח מבטול תורה.

- כא סח** רסא
יגלה, שְׁעַל-יָדֵי הַתְּחִזְקוֹת בְּאִמּוּנָה נִצּוֹל מִכָּל מִינֵי חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת.
- כא סט** רסב
יְדַבֵּר עִם הַרוּחַ הַחַיָּה בְּכוֹלֵל וְכוּ', וַיִּחְזְקוּ עַל הַדְּבָקוֹת אֱלֻקוֹת בְּשֵׁעַת הַתְּבוּדָרוֹת, וְהַתְּנַהֲגוּת עִם בְּנֵי אָדָם כְּחֻכְמַת שְׁלֹמֹה, וַיִּחְזַק מְאֹד עַל הַחִזְקַת הַמָּקוֹם שֶׁלָּנוּ כְּמָקוֹם קָדוֹשׁ שֶׁל תּוֹרָה וְלַמּוֹד וְכוּ'.
- כא ע** רסד
יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַחֲלוּק שְׁפִינ גְּדֵלוֹת הַמַּחֲזִין לְקַטְנוֹת הַמַּחֲזִין, וַחֲשִׁיבוֹת הַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמְדַרְגַת הָאִישׁ הָאֱלֹקִי רַבִּי אַבְרָהָם בְּר' נַחֲמָן ז"ל.
- כא עא** רסה
יְדַבֵּר עִם הַמְּמַנָּה מִטַּעְמוֹ לְהַנְהִיג אֶת אָנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וַיִּתֵּן כַּמָּה הַצָּעוֹת אֵיךְ לְהַחֲדִיר בְּיַלְדִים נֶעֱמַם קִדְשַׁת שַׁבָּת, וְאֵיךְ לְהַתְמִיד עִם הַהֲלָכוֹת, וַיֵּאָרֶךְ לְתֵאָר אֶת תְּפִקִּידוֹ בִּיבְנָאֵל, וְשֵׁלָא יִסְתַּכַּל עַל בְּקִרְתָּ וְכוּ'.
- כא עב** רסח
יִחְזַק אַחַת מִנְשׁוֹת הַפְּעִילוֹת עַל שְׂמֻחָה וְהַשְׁפָּעָה לְאַחֲרוֹת.
- כא עג** רסט
יְדַבֵּר מֵעֲנִין חֲנוּף הַיְלָדִים בִּיבְנָאֵל, שְׁעוֹסֵק בְּזֶה הַנִּמְעָן בְּכִשְׁרוֹן רַב, וּפְנַת יְקָרָת "יבנאל עיר ברסלב", שְׁשֵׁם אֶפְשָׁר לְבֹא לְדְבָקוֹת בְּהַתְּבוּדָרוֹת רְחוֹק מִהַמּוֹלֵת הָעִיר וּבְעִיּוֹתֶיהָ, וַיִּחְזַק מְאֹד, וַיִּמְשֹׁךְ הַלֵּב מְאֹד אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין חֲנוּף הַיְלָדִים לְכַתִּיבָה.
- כא עד** רעא
יִחְזַק אֶת הַשׁוֹחֵט מֵאָנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֵיךְ צָרִיךְ לְנַהֵג, וַיִּחְזְקוּ וַיֵּאֱמְצוּ מְאֹד.
- כא עה** רעג
יִרְחִיק מִחֻבְרַת רְשָׁעִים, וַיִּגְלֶה הַתְּעַנּוּנוֹתוֹ בְּכָל מָה שֶׁקוֹרָה בִּיבְנָאֵל, וַיְדַבֵּר מֵעֵזֶר לְעֲנִיִּים לְצָרְכֵי שַׁבָּת.
- כא עו** רעד
יִחְזַק וַיֵּאֱמַץ אֶת הַמְּדַפְּסִים, וַיְדַבֵּר בְּפִרְטוּיֹת מִכַּמָּה סְפָרִים בְּתַכְנִיתוֹ, וַיִּגְלֶה שֶׁהַבְּיוֹנוֹת הֵם דִּיקָא מִחֻמַּת הַתְּפִשְׁטוּת הַקְּדוּשָׁה.
- כא עז** רעה
יְדַבֵּר מֵעֲנִין שְׁלוֹם-בֵּית, וַיְפָרֵט דְּרָךְ הַהַנְהֲגָה הַרְצוּיָה שֶׁל הַנִּמְעָן.

- כא עח** רעו
 יחזק את המגיה ומסדר המפתחות, וידבר מענין סדור ספר ספורים
 לילדים, ושעורין פסדון.
- כא עט** רעז
 יחזק אברך כולל על התנהגות רצויה ונצויל הזמן לתורה ותפלה.
- כא פ** רעז
 ידבר מענין הנסיעות לציון רבנו ז"ל לשבת חנוכה, ויבאר שהעקר הוא
 רק ראש השנה.
- כא פא** רעח
 ידבר מענין למוד והתמדה בשעורים פסדון, ויחזק בהתמדה בספרו
 הקדוש של רבנו ז"ל, וידבר מענין "אחד היה אברהם" ועוד שעורים,
 וענין עצות הצדיק.
- כא פב** רפ
 ידבר מענין שעורים פסדון, ויפרט כל שעור ושעור בפרטיות, ויחזק
 להכניס עצמו בזה.
- כא פג** רפב
 ידבר מענין פראקטיק, וידבר אליו יתברך בתמימות ובכפשיטות.
- כא פד** רפג
 יחזק על תפלה בשעת הדלקת הנרות.
- כא פה** רפג
 יזהיר על מאכלות אסורים, וגדל הפגם בנפש פשונכשלים בזה.
- כא פו** רפד
 יגלה, שאין לנו בעולם, כי אם את העצה של רבנו ז"ל — לדבר עמו
 יתברך.
- כא פז** רפה
 יגלה מעלת התפלה בעת הדלקת הנרות.
- כא פח** רפו
 יביע געגועיו לקשר שהיה, ויחזק על העבודה של התבודדות ושיחה
 בינו לבין קונו, וידבר מענין כעס ולמוד משניות.

- כא פט** רפז
 יִדְבַר מֵעַנֵּן שְׁלוֹם־בֵּית, וַיִּגְלֶה אֶל מִי צָרִיף לִילֵף בְּעִבּוּר שְׁלוֹם־בֵּית.
- כא צ** רפח
 יִחֲזַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלַעֲסֹק בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת.
- כא צא** רפט
 יִחֲזַק בְּקִצְרָה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִהְרַחֵק הַעֲצָבוֹת וְהַדְּאָגוֹת.
- כא צב** רצ
 יִחֲזַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִשְׂמַח וּלְפָרֶסֶם אֶת הַצְּדִיק, וַיִּדְבַר מִמַּעַלֵּת כָּל דְּבוּר שְׁמוֹדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
- כא צג** רצא
 יִחֲזַק אֶת הַמְּנַהֲלֵת וַיַּעֲזֹרְרָה לַעֲסֹק עִם הַתְּלִמִּידוֹת בְּשִׁבַח הַצְּדִיקִים.
- כא צד** רצב
 יִדְבַר מֵעַנֵּן תְּפִלָּה בְּמַנְיֵן בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, וַיִּחֲזַק מְאֹד אֶת הַנְּמַעֵן שְׂרָכֵשׁ בְּעִבּוּרוֹ סְפָרִים.
- כא צה** רצג
 יִחֲזַק וַיֵּאחַל בְּקִצְרָה לְאַחַת הַמְּחַנְכוֹת הַדְּגוּלוֹת.
- כא צו** רצג
 יִדְבַר מֵעַנֵּן חוֹב שֶׁהוּא חַיֵּב, וַיִּתְנַצֵּל עַל הָאֲחִיר, וַיִּפְלִיג בְּמַעַלֵּת וְתִיקֵן וַתְּפִלָּה בְּמַנְיֵן.
- כא צז** רצד
 יִחֲזַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלַעֲזוֹד אֶת שְׂאֵר נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.
- כא צח** רצה
 יִבְיַע תּוֹדָתוֹ עַל תְּקוּן הַתְּאוּרָה שֶׁעָשָׂה הַנְּמַעֵן, וַיִּחֲזַק עַל שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן וְעַל הַתְּבוּדוֹת.
- כא צט** רצו
 יִגְלֶה מַעַלֵּת הָאִשָּׁה, שֶׁמְחַדִּירָה אֲמוּנָה בִּילְדִים קִטְנֻטָּנִים.
- כא ק** רצו
 יִדְבַר עִם הַמְּדַפֵּיס בְּאֵרִיכוֹת נִפְלְאוֹה עַל הַפְּעֻלוֹת שֶׁעוֹשִׂים הַסְּפָרִים שֶׁהַדְּפִיס בְּכָל קִצְוֵי אֶרֶץ וְיָם רְחוֹקִים, וַיִּחֲזַק מְאֹד עַל זֶה.

- כא קא** רחצ
 יחזק את המדפיס הנ"ל שוב בקצרה, שלא ישים לב לכל המקטרגים
 עליו.
- כא קב** רחצ
 יורה את דרך ההתנהגות של הממנים מטעמו למועצה עם כל הולך
 ילך ביבנאל, ויחזק מאד לשחק ולהבליג, ורק כף נצליח להקים דור
 של 'ברסלבר חסידים'.
- כא קג** ש
 יחזק מאד בלמוד התורה, ושלא להטעות את עצמו בזה העולם, וידבר
 מתורה א' של רבנו ז"ל.
- כא קד** שא
 ידבר מענין, שבכל מקום שאדם הולך לשם, הוא מתקן מה שמתקן.
- כב קה** שב
 יחזק את קליות אנשי שלומנו, וידבר מענין ההבדל בין רשע שבא
 פתוח, שאותו אפשר להחזיר בתשובה לבין רשע ערום, שמלבש
 בשטרימל, וימתיק זאת בפסוק "ויאבק איש עמו".
- כב קו** שה
 יתנצל מאד על עכוב בתשלומי חוב, וידבר מענין עזר לצרכי שבת,
 ויעזר מאד על אמונה וחנוף הילדים.
- כב קז** שו
 ידבר מענין משכורות ומעוד פמה ענינים השייכים לחנוף, ויחזק על
 התבודדות אפלו של חמש דקות.
- כב קח** שט
 ידבר נפלאות ממצלת ההדפסה, ויחזק את המדפיס, שימשיך ולא
 יסתכל על שום בקרת, ויגלה נפלאות ממצלת הספר "אשר בנחל", איך
 שחשוב אצלו מאד, ומעוד פמה ספרים.
- כב קט** שיא
 ידבר נפלאות מקבלת השבת הנפלאה ששמע שהיתה לילדים, ושמעו
 זאת למרחוק, ויגלה, שכל ענינו להאמין שיש מנהיג לעולם, ויחזק
 ללמד דף גמרא.

- כב קי** שיג
 יחזק לשמור על הבריאיות, ולא לסגף עצמו כָּלֵל.
- כב קיא** שיג
 יחזק לומר בכל יום תהלים, ויגלה מצלתו.
- כב קיב** שיד
 ידבר מענין רבנו ז"ל, שהוא מתנה לכלל ישראל, ומענין ההסתרה המפלגת שעליו.
- כא קיג** שטו
 יחזק את המדפיס על העבודה היפה שלו, וידבר מענין ספרי "אשר בנחל".
- כא קיד** שטז
 יעזר לעשות לו יתברך דירה בתחוננים, לקשר קדם הבריאה באחר הבריאה, וידבר מזכוף הגוף והמחשבה ושמירת הברית.
- כא קיטו** שיז
 יחזק מאד באמונה ובטחון בו יתברך.
- כא קיטז** שיח
 ידבר מענין החוב ועזר לצרכי שבת, ומעוד כמה עניני יבנאל.
- כא קיז** שיט
 ישבח היזמה של קבלת שבת יפה שערכו הילדים, ויארץ לדבר עם הממנה על כל זה במעלת הפלגת הענין, ויחזקו מאד.
- כא קיח** שכא
 ידבר נפלאות ממצלת מדת השמחה, ועקר השמחה היא ביהדותנו דיקא, ויעזר מאד להשיג שמחה קדושה זו.
- כא קיט** שכג
 מכתב פללי לכולל האברכים, בו יחזקם ללמוד התורה הקדושה, בדרך של סדר והתמדה דיקא.
- כא קכ** שכד
 יארץ לדבר עם אחד מצנות החנוף של יבנאל, ויחזקו איך מתנהגים עם ילדים, וישבח ויפאר מאד.

- כא קכא** שכה
יגלה, שפכל שהאדם בורח אליו יתברך, בן נמשכת רחמנותו עליו.
- כא קכב** שכו
יגלה שמחנתו הגדולה, שאנו מקרבים לרבנו ו"ל, ומה שזכינו על ידו.
- כא קכג** שכו
יגלה שאמונת החכמים שלנו ברבנו ו"ל נמדדת בזה שאנו שמחים על ההתקרבות, ויבאר שבנתינת צדקה אין מפסידים, והעקר להתחזק באמונה.
- כא קכד** שכח
ידבר מענין תפלה, כי אין עוד מלבדו, ויגלה נוראות גדולתה עד אין סוף.
- כא קכה** שכט
ידבר מענין השגחה פרטית, ויחזק על מעלת הקונטרסים.
- כא קכו** של
מכתב פללי לכלליות אנשי שלומנו, בו יחזקם על ענין שיחות חברים לקבל זה מזה, שהוא עקר גדול, ויבאר מדרך בפרשת השבוע, ויגלה מעלת המדבר מרבנו ו"ל.
- כא קכז** שלא
ידבר מענין ההתקרבות לצדיק כשאינה בתמימות, שמתרחק אחר-כך, ונכנסת בו גאות וכו', ויעורר על זה מאד.
- כא קכח** שלג
ידבר נפלאות מענין קדשת המחשבה בכלל ובעת תורה ותפלה בפרט, ויעורר על זה מאד.
- כא קכט** שלה
יחזק את התומך בעניים, ויגלה לו מעלתו איך שהוא קרוב אצל הקדוש-ברוך-הוא.
- כא קל** שלו
יגלה ענין תודה והודאה, וישבח הנמצא שזה כל ענינו, ובזכות זה ישפע עליו שפע גדול מן השמים.

כא קלא שלז

יגלה לגמען תפקידו לילה מעיר לעיר להרצות ולדבר מדבורי רבנו ו"ל,
 ושיתחיל מיבנאל וכו', ויגלה לו מעלת הענין, ולמה יזכה על-ידיה,
 וידבר מתוצאות הטובות של הבחירות ביבנאל.

הספר הקדוש הזה נדפס

לזכות

יחיאל בן שלומצה

מרים בת אסתר גיטל

הקדוש ברוך הוא יעזור להם שירוּו רוב נחת

דקדושה מכל יוצאי חלציהם

ויתרחב להם בגשמיות וברוחניות

ויצאו מכל החובות, ויהיה להם פרנסה בניקל

ובהרחבה,

ויזכו להדפיס את כל חלקי

שו"ת "אשר בנחל"

אשר עדיין נמצאים בכתב יד

וכן את כל ספרי

כ"ק הגה"צ מוהרא"ש שליט"א

בתכלית ההידור והיופי

בעבור שהחפץ בעילום שם נדב סכום הגון

להדפסת הספר הקדוש הזה לזכותם

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם בן חיה מלכה

לאה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג, ולפרנסה בשפע ובנקל,
ויזכו לבריאות השלימה ולאריכות ימים ושנים טובות
, ולנחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם; אכי"ר.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים מינדל

חנה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג, ולפרנסה בשפע ובנקל,
ויזכו לבריאות השלימה ולאריכות ימים ושנים טובות,
ולנחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, אכי"ר.

הספר הקדוש הזה נדפס

לעילוי נשמת

הרבנית הצדקת

מרת מלכה ע"ה

בת הגאון הצדיק

ר' חיים שלמה ז"ל

נפטרה ח' חשוון תש"ן

ת.צ.נ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אליעזר שלמה בן מרים

חיה גולדא בת חוה גיננדל

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם, ויזכו
לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות לעבודתו יתברך,
ולהתקרב לרבנו הק', וירווי מהם הוריהם רוב נחת דקדושה,

אמן!

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים

חיה בינה בת פרידה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם, ויזכו
לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות לעבודתו יתברך,
ולהתקרב לרבנו הק', וירווי מהם הוריהם רוב נחת דקדושה,

אמן!

הספר הקדוש הזה נדפס

לעילוי נשמת

הגאון הצדיק

רבי מנחם זאב זי"ע

בן הגאון הקדוש

רבי אלכסנדר זי שא הי"ד

נפטר ד' תשרי ה' תשס"ג

ת.צ.נ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות שלמה ברוך בן רבקה

בעבור שלא חשך עמל ויגיעה רבה עד שיצא הספר כלול בהדרו
כמתכונתו בפאר ויופי שלם בהגהות, במראי מקומות ובמפתחות

השם יתברך יהיה בעזרו שיזכה לרוות נחת מכל צאצאיו שילכו בדרך התורה
והיראה, ויאריך ימים בבריות גופא ונהורא מעליא ומזונא רויחי

וזוגתו ריסא בת מרים

וילדיהם

מינדל, שמריהו, אהרן, ברכה, חיה גיטל, פייגא, נתן צבי, ביילא,
יוסף שלום, אפרים פישל

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

רפאל צבי בן מרים

ושפרה מרים בת בת שבע

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם, ויזכו
לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות לעבודתו יתברך,
ולהתקרב לרבנו הק', וירווי מהם הוריהם רוב נחת דקדושה,

אמן!

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
אברהם יהושע העשיל בן מרים
יפה שינדל בת נעטיל מרגלית

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם, ויזכו
לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות לעבודתו יתברך,
ולהתקרב לרבנו הק', וירו מהם הוריהם רוב נחת דקדושה,
אמן!

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
דבורה פיגא בת מרים

הקב"ה יעזור שתצליח ברו"ג, ובכל מעשה ידיה, ותזכה
לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות לעבודתו יתברך,
וירו הוריה רוב נחת דקדושה, אמן!

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

דבורה רייזל בת חיה גולדה
שולמית שלומצה בת חיה גולדה
רבקה ריווא בת חיה בינה
ישראל אריה בן חיה בינה
חיים מאיר בן חיה בינה
שולמית שלומצה בת לאה
אליהו יהושע בן לאה
רבקה רבורה בת לאה
משה בן יפה שינדל

רחל בת שפרה מרים
משה בן שפרה מרים
לאה בת שפרה מרים
אברהם בן שפרה מרים
יעקב בן חנה
שולמית שלומצה בת חנה
נחום זאב בן חנה
ישראל אריה בן חנה

הקב"ה יעזור שיזכו להצלחה ברו"ג ובכל מעשה ידיהם ויזכו
לבריאות השלימה ולאריכות ימים ושנים טובות לעבודתו ית',
וירו מהם רוב נחת דקדושה, אמן!

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ישראל אריה בן מרים

מנוחה נחמה בת רבקה

הקב"ה יעזור להם שיזכו להצלחה מרובה ברו"ג, ולפרנסה
בשפע ובנקל, ויזכו לזרע של קיימא דורות ישרים מבורכים,
ולאריכות ימים ושנים טובות מתוך בריאות השלימה.
בעבור שנדבו לזכותם סכום הגון להדפסת הספר הקדוש הזה.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שרה בת מרים

הקב"ה יעזור שתצליח ברו"ג בכל מעשה ידיה, ותזכה
לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות לעבודתו יתברך, וירוו
ממנה הוריה רוב נחת דקדושה, אמן!

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יצחק בן מרים

הקב"ה יעזור שיצליח ברו"ג ובכל מעשה ידיו ויזכה
לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות לעבודתו יתברך,
ולהתקרב לרבנו הק', ולהתמיד בתורה הקדושה, ויהיה
צדיק נוטר הברית, וירוו ממנו הוריו רוב נחת דקדושה, אמן!

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
פסח בן חנה טובה
שיזכה להוושע ממש במהרה ברחמים
גמורים בזכות וכוח רבינו נחמן בו פייגא
אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לרפואת
אליעזר שלמה רפאל בן יהודית
הקב"ה ישלח לו רפואה שלימה ברמ"ח אבריו
ושס"ה גידיו ובכל חושיו ובשאר כוחות הגוף,
ויזכה לאריכות ימים ושנים טובות בבריאות
השלימה, ויצליח ברו"ג מתוך שלוות הנפש
והרחבת הדעת.

הספר הקדוש הזה נדפס לרפואת
אברהם בן איטה
הקב"ה ישלח לו רפואה שלימה ברמ"ח אבריו
ושס"ה גידיו ובכל חושיו ובשאר כוחות הגוף,
ויזכה לאריכות ימים ושנים טובות בבריאות
השלימה, ויצליח ברו"ג מתוך שלוות הנפש
והרחבת הדעת.

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הכּלֵּי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקוֹן זה.

לכו נרננה ליהנה גריעה לצור ישענו: נקדמה פגיו בתודה בזמירות גריע לו: פי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו עלי ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל בי-חסייתי בך:
 ב אמרת ליהנה אדני אתה טובתי בל-עליך:
 ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל-חפצי-
 ד ירבו עצבותם אחר מחרו בל-אסוף
 ונספיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי:
 ה יהנה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
 ו חבלים נפלו-לי בנעמים אף-נחלת שפרה עלי:
 ז אברך את-יהנה אשר יעצני אף-לילות יסרוני
 ח כליותי: שויתי יהנה לנגדי תמיד פי מימיני
 בל-אמוט: ט לכן א שמח לבי ויגל כבודי אף-
 בשרי ישכן לבטח: י פי א לא-תעזב נפשי לשאול
 לא-תהן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
 חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימיך
 נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאתָה:
 ב אֲשֶׁרִי-אָדָם לֹא יִחְשַׁב יִהְיֶה לוֹ עֵז וְאִין
 בְּרוּחוֹ רְמִיָה: ג כִּי-הִחַרְשָׁתִי בָּלוּ עַצְמִי בְּשִׂאֲנָתִי
 כָּל-חַיִּים: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יָדָךְ נְהַפְדֵּךְ
 לְשִׁדִּי בְּחֶרְבֵנִי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעֵךְ וְעוֹנֵי
 לֹא-כִסִּיתִי אִמְרָתִי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאתָ עֵזוֹן חֲטָאתִי סָלָה: ו עַל-זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל-חֹסֵד | אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מְצֹא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים
 אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מִצַּר תַּעֲרַנִּי
 רַגְלִי פָלַט תְּסוּבְּבֵנִי סָלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךְ-זוֹ תִלְךָ אִיעֲצֶה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל-תִּהְיוּ |
 כְּסוּס כְּפָרָד אִין הָבִין בְּמַתְגַּוְרָסוֹן עֲדִיו לְבָלוֹם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מְכֹאזְבִּים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ
 בִּיהוָה חֹסֵד יְסוּבְּבֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 עַד־יָקִים וְהִרְנִינוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל לֵב:

מא * לְמַנְעֵחַ מִזְמוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל-
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יִהְיֶה: ג יִהְיֶה | יִשְׁמְרְהוּ
 וַיִּחִיְהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל-תִּתְּנָהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו:
 ד יִהְיֶה יְסַעְדֵנוּ עַל-עַרְשׂ דָּוִי כָּל-מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֹת
 בְּחֻלָּיו: ה אֲנִי-אִמְרָתִי יִהְיֶה חֲנֻנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי-חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאָבַד שְׁמוֹ: ז וְאִם-בָּא לְרֹאוֹת | שׂוֹא יִדְבַר לְבוֹ

יִקְבֹּץ-אֶזְנוֹן לֹא יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ^ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
 כָּל-שָׂנְאֵי עָלַי | יִחְשְׁבוּ רָעָה לִּי: ^ט דְּבַר-בְּלִיעַל
 יַצּוֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לְקוֹם: ^י גַּם-אִישׁ
 שְׁלוֹמִי | אֲשֶׁר-בָּטַחְתִּי בּוֹ אֹכֵל לַחֲמֵי הַגָּדִיל עָלַי
 עָקַב: ^{יא} וְאַתָּה יְהוָה חֲנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
^{יב} בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי-חָפְצָתָּ בִּי כִּי לֹא-יָרִיעַ אֵיבִי
 עָלַי: ^{יג} וְאֲנִי בְּתַמִּי תַמְכֶּתָּ בִּי וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ
 לְעוֹלָם: ^{יד} בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהַעוֹלָם
 וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְצַח מוֹשְׁפִיל לְבָנֵי-קִרְחָ: ^ב כְּאֵיל תַּעְרוֹג
 עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם כֵּן נִפְשֵׁי תַעְרוֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
^ג צְמַאָה נִפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתִי אָבוֹא
 וְאַרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ^ד הִיִּתְהַלֵּי דַמְעָתִי לֶחֶם יוֹמָם
 וּלְיֵלָה כְּאֹמֵר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ^ה אֵלֶּה
 אֲזַכְּרָה | וְאַשְׁפֹּכָה עָלַי | נִפְשֵׁי כִּי אֶעְבֹּר | בַּסֶּף
 אֲדִידִם עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוֹנֵג: ^ו מִהַתְּשִׁתּוֹחֲתִי | נִפְשֵׁי וּתְהַמִּי עָלַי הוֹחֲלִי
 לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אֲוֹדְנֹו יְשׁוּעוֹת פָּנִיו: ^ז אֱלֹהֵי עָלַי
 נִפְשֵׁי תִשְׁתּוֹחַח עַל-כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְצֵי יִרְדֵּן
 וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצַעֵר: ^ח תְּהוֹם-אֵל-תְּהוֹם קוֹרָא
 לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל-מִשְׁבְּרִיךָ וְגַלְיָךָ עָלַי עֲבָרוּ:
^ט יוֹמָם | יַצֵּנָה יְהוָה | חֲסִדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
 תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: ^י אֲזַכְּרָה | לְאֵל סִלְעֵי לְמָה

שְׂכַחְתִּנִי לְמַה־קָּדַר אֱלֹהֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: « בְּרַצַּח |
 בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפּוּנִי צוֹרְרִי בְּאִמְרָם אֵלֵי כָּל־הַיּוֹם
 אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: » מַה־תִּשְׁתַּחֲוֶהִי | נִפְשִׁי וּמַה־תִּהְיֶה
 עָלַי הוֹחֲלִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעַת פָּנֵי
 וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְעַח אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכֶּתֶם בְּשִׁלַּח
 שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַעֲזִילְנִי
 מֵאֵיבֵי | אֱלֹהֵי מִמַּתְקוֹמְמֵי תִשְׁנַבְּנִי: ג הַעֲזִילְנִי
 מִפְּעַלֵי אֶזְרָא וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עוֹיִם לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חֲטָאתֵי יְהוָה: ה בְּלִי־עוֹן יִרְצוּן וַיְכַוְּנוּ עוֹרָה
 לְקַרְאֹתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים | צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיְצָה לְפָקֵד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תַּחַן
 כָּל־בְּגֵדֵי אֶזְרָא סָלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרְבֵי יַחְמוּ כַּכֶּלֶב
 וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ח הִנֵּה | יִבְיַעוּן בְּפִיָּהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשַׁפְּתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עִזוּ אֱלֹהֶיךָ אֲשַׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁנַבְּנֵי: יא אֱלֹהֵי חֲסֵדֵי יִקְדַּמְנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: יב אֶל־תִּהְרָגִם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
 הַנִּיַּעְמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִנִּגְנוּ אֲדֹנָי: יג חֲטָאת־
 פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי
 וּמִפְּחָשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלָּה בְּחִמָּה כִּלָּה וְאֵינָמוּ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מוֹשֵׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וישבו לערב יהמו כפלב ויסובבו עיר: טז הַמָּה
 יניעון לאכל אם-לא ישבעו וילינו: זי ואני |
 אשיר עזי וארנין לבקר חסדך פי-היית משגב לי
 ומנום ביום צר-לי: יח עזי אליך אומרה פי-אלהים
 משגבי אלהי חסדי:

עז * למנצח על- ידותון לאסף מזמור: ב קולי (*
 אל-אלהים ואצעקה קולי אל-אלהים ותאזין
 אלי: ג ביום צרתי אדני דרשתי ידי | לילה נגרה
 ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: ד אזכרה אלהים
 ואהמיה אשיחה | ותתעטף רוחי סלה: ה אחות
 שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר: ו השבתי ימים
 מקדם שנות עולמים: ז אזכרה נגינתי בלילה
 עם-לבבי אשיחה ויחפש רוחי: ח הלעולמים
 יזנח | אדני ולא-יסיף לרעות עוד: ט האפס לנצח
 חסדו נמר אמר לדר ודר: י השכח חנות אל
 אם-קפץ באף רחמיו סלה: יא ואמר חלותי היא
 שנות ימין עליון: יב אזכור מעללי-יה פי-אזכרה
 מקדם פלאך: יג והגיתי בכל-פעלך ובעלילותיך
 אשיחה: יד אלהים בקדש הרקף מי-אל גדול
 כאלהים: טו אתה האל עשה פלא הודעת בעמים
 עזי: טז גאלת בזרוע עמד בני-יעקב ויוסף סלה:
 זי ראוך מים | אלהים ראוך מים יחילו אף ירגזו

(* באמרך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תהמות: יח זרמו מים | עבות קול נתנו שחקים
 אף־חצציה יתהלכו: יט קול רעמד | בגלגל האירו
 ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: כ פים דרפך
 ושבילך במים רבים ועקבותיך לא נדעו:
 כא נחית כצאן עמד ביד־משה ואהרן:

א תפלה למשה איש־האלהים אדני מעון אתה
 היית לנו בדר ודר: ב בטרם | הרים ילדו
 ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד־עולם אתה אל:
 ג תשב אנוש עד־דבא ותאמר שובו בני־אדם:
 ד כי אלה שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר
 ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בבקר
 כחציר יחלף: ו בבקר יציץ וחלף לערב ימולל
 ויבש: ז כי־כלינו באפך ובחמתך נבהלנו:
 ח שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך: ט כי
 כל־ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו כמו־הנה:
 י ימי־שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת |
 שמונים שנה ורהפם עמל ואון כי־גז חיש ונעפה:
 יא מי־יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב למנות
 ימינו פן הודע ונבא לבב חכמה: יג שובה יהוה
 עד־מתי והנחם על־עבדיך: יד שבענו בבקר
 חסדך ונרננה ונשמחה בכל־ימינו: טו שפחנו
 כימות עניתנו שנות ראינו רעה: טז יראה אל־
 עבדיך פעלך והדרך על־בניהם: יז ויהי | נעם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה * הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עֲלִילוֹתָיו: כ שִׁירוּ-לוֹ זַמְרוּ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-
נְפְלֹאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדֹשׁ יִשְׂמַח לֵב |
מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: ד דְּרֹשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בְּקִשׁוֹ כָּנִיו
תְּמִיד: ה זְכְרוּ נְפְלֹאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְתֵּי
וּמִשְׁפְּטֵי-פִיו: ו זַרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ
מִשְׁפְּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צְוָה לְאַלְפֵי
דוֹר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת-אָרֶץ-כְּנָעַן הַכֹּל נַחֲלַתְכֶם:
יב בְּהִיזְתֶּם מִתִּי מִסֶּפֶר כַּמַּעַט וְגָרִים בָּהֶ:
יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אֲחֵר:
יד לֹא-הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשׂוֹת וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מַלְכִים:
טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחִי וְלִגְבִיאי אֶל-תִּרְעוּ:
טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטְהַח-לֶחֶם שָׁבַר:
יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעַבְדֵי נִמְכָר יוֹסֵף: יח עָנּוּ
בְּכַבֵּל רָגְלוֹ בְּרֹזַל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה
כּו בְּאֵד-דְּבָרוֹ אָמַרְתָּ יְהוָה צָרְפָתָהּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ
כא וַיִּתִּירָהּ מִשְׁלַל עַמִּים וַיַּפְתִּיחֶהּ: כב שָׁמוּ אָדוֹן
לְבֵיתוֹ וּמִשְׁלַל בְּכָל-קְנִינָו: כג לְאִסֹּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ

וּזְקַנְיוֹ יַחֲפִים׃ כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצִּירִים וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ־חָם׃ כד וַיִּפֹּר אֶת־עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמְהוּ
מִצִּירָיו׃ כה הִפְךָ לָבִים לְשֹׂנְאֵי עַמּוֹ לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו׃
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר־בוֹ׃ כז שָׁמַר־
בָּם דְּבָרֵי אֱתוֹתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם׃ כח שָׁלַח
חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ׃ כט הִפְךָ אֶת־
מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת־דֹּנְתָם׃ ל שָׂרִץ אֲרָצָם
עֲפָרְדָּעִים בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם׃ לא אָמַר וַיָּבֹא עָרַב
כְּנִים בְּכָל־גְּבוּלָם׃ לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרָד אֵשׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם׃ לג וַיִּדְּ גִפְנִים וּתְאֵנֹתָם וַיִּשְׁפֹּר עֵץ
גְּבוּלָם׃ לד אָמַר וַיָּבֹא אֲרֶבָּה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְּפָר׃
לה וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם׃
לו וַיִּדְּ כָל־בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם׃
לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל׃
לח שָׁמַח מִצִּירִים בְּעֲצָתָם כִּי־נִפְלַ פַּחַדָם עֲלֵיהֶם׃
לט פָּרַשׁ עֵנָן לְמֹסַד וְאֵשׁ לְהָאִיר לַיְלָה׃ מ שָׁאֵל
וַיָּבֹא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם׃ מא פָּתַח צִוֹר
וַיִּזְבּוּ מַיִם הִלְכוּ בַּעֲצוֹת נְהָר׃ מב כִּי־זָכַר אֶת־
דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת־אֲבֹרָתָם עֲבָדָיו׃ מג וַיּוֹצֵא עַמּוֹ
בְּשִׁשּׁוֹן בְּרָנְהָ אֶת־בְּחִירָיו׃ מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גֹּזִים וַעֲמַל לְאֲפִים יִירָשׁוּ׃ מה בַּעֲבוּר | יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְעֲרוּ הַלְלוּיָהּ׃

קלז * על-נהרות | כּבּל שם ישבנו גם-בכינו
 בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
 בנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי-שיר
 ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
 את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשפּחך
 ירושלים תשפּח ימיני: ו תדבק לשוני | לחפי
 אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלים על
 ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
 ירושלים האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
 ח בת-כּבּל השודדה אשרי שישלם-לך את-
 גמולך שגמלת לנו: ט אשרי | שיאחז ונפיץ את-
 עלליך אל-הסלע:

קנ * הללויה | הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כּרב גדלו:
 ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגבל וכנור:
 ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים וענב:
 ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
 והשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם
 מרשעים ויושיעם פי חסו בו: